Марія ПРИСЯЖНЮК

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ СЛОВНИК

ПРОФЕСІЙНОЇ МОВИ ФАХІВЦІВ З ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ

(із тлумаченням термінів)

20 000 слів

КИЇВ
Видавничий дім "КМ Academia"
1995

ББК 5+81.2УКР-4
П77

Російсько-український медичний словник включає 20 000 простих та складних термінів, що набули широкого вжитку і стали основою професійної мови фахівців із внутрішніх хвороб (лікарів-терапевтів, кардіологів, пульмонологів, гастроентерологів, педіатрів, ендокринологів, невропатологів).

Словник розраховано на лікарів, викладачів і студентів вищих та середніх медичних учбових закладів.

Такий словник виходить в Україні вперше.

Рецензенти: доктор медичних наук,
професор *Є.В.Андрущенко*
доктор медичних наук,
професор *В.К.Гаврисюк*

Видання здійснено за сприянням
Міжнародного фонду "Відродження"

ISBN 5-7707-6910-6

© М.С.Присяжнюк, 1995
© Видавничий дім "КМ Academia", 1995
© В.П.Васильєв. Художнє оформлення, 1995

ПЕРЕДМОВА

З прийняттям в Україні Закону про мови активніше впроваджується професійна українська мова в усі галузі виробництва, науки, культури. На жаль, виявилося, що процес цей складний, іде він досить болісно. Причини відомі: зневажання рідного слова упродовж десятиліть, відсутність словників і підручників, упередженість проти вкорінення української мови в окремих регіонах України. Не стала винятком і така сфера нашого буття як медицина, хоча більшість лікарів прагнуть навернутися до рідної мови і опанувати медичну українську термінологію, зробити їм це не просто з тих же причин. Це й спонукало автора на створення не традиційного за структурою академічного словника — виключно термінологічного або тлумачного, а такого, що мав би прикладне значення, що був би в пригоді лікарю щодня. З-поміж численних медичних фахів вибрано й конкретний адресат — лікар із внутрішніх хвороб.

Термінологічною базою для такого видання слугував розмаїтий матеріал (бібліографія — в кінці словника), що відтворював і давнішній і сучасний рівень знань з внутрішніх хвороб, а понад 20 тисяч термінів, відібраних з цього огрому, саме і складають, на думку автора, основу професійної мови лікаря-фахівця. Автор керувався при укладанні словника також матеріалами міжнародних систем: Міжнародної анатомічної номенклатури, Міжнародної гістологічної номенклатури, Міжнародної класифікації хвороб. Видання охоплює основні групи понять із внутрішніх хвороб: процеси і морфологічні структури, притаманні організму людини хвороби та їхні класифікації; форми перебігу та ознаки (синдроми, симптоми) хвороб; назви лікарських засобів. Крім суто медичних

термінів, подаються і терміни із близьких до медицини галузеи, головним чином, біології, біохімії, хімії.

До словника включені усталені терміни латинського та грецького походження з українськими відповідниками. Частина термінів подасться із коротким науковим визначенням.

Автор сподівається, що цей словник сприятиме опануванню українською професійною термінологією лікарями, викладачами та студентами медичних закладів.

А

АБАЗИЯ — абазія, нездатність ходити, пов'язана з паралічами.

АБАЛИЕНАЦИЯ — абаліенація, нерухомість після паралічу.

АББРЕВИАНТНЫЙ — абревіантний, вкорочений, скорочений.

АББРЕВИАЦИЯ — абревіація, вкорочення, скорочення циклу індивідуального розвитку органів або їхніх частин, що спричинює недорозвиненість або повну втрату органів у нащадків.

АБДИКАЦИЯ — абдикація, зречення.

АБДОМИНАЛЬНЫЙ — абдомінальний, вентральний, целіакальний, черевний, що стосується черева (живота).

АБДУКТОР — абдуктор, відвідний м'яз.

АБДУКЦИЯ — абдукція, відвід, відведення, відхилення, відведення кінцівки від середньої лінії тіла.

АБЕРРАНТНЫЙ — аберантний, помилковий, хибний, з ухилом від нормального стану.

АБЕРРАЦИЯ — аберація, помилка, вада, дефект, відхилення від норми.

АБЛАЦИЯ — аблація, відшарування, відшаровування.

АБЛЮЦИЯ — аблюція, обмивання.

АБОЛИЦИЯ — аболіція, знищення.

АБОРТ — аборт, викидень, самовільне або штучне переривання вагітності.

АБОРТИВНЫЙ — абортивний, недоношений, передчасно народжений, що припиняє розвиток будь-якого процесу, перериває перебіг хвороби.

АБРАЗИЯ — абразія, вискоблювання, зіскоблювання (наприклад, порожнини матки).

АБРАХИЯ — абрахія, відсутність верхньої кінцівки.

АБРУПЦИЯ — абрупція, авульсія, відрив, розрив, відторгнення, раптове припинення.

АБСЕНЦИЯ — абсенція 1. відсутність чого-небудь; 2. непритомний стан хворого.

АБСОЛЮТНЫЙ — абсолютний, повний, цілковитий, безумовний, необмежений, безвідносний.

АБСОЛЮЦИЯ — абсолюція, звільнення, виправдання.

АБСОРБЕНТЫ — абсорбенти, речовини, здатні абсорбувати на своїй поверхні рідини або гази.

АБСОРБЦИЯ — абсорбція, поглинання (вбирання у себе) газу або розчиненої речовини рідиною або твердим тілом (лежить в основі газообміну між організмом та довколишнім середовищем).

АБСТИНЕНЦИЯ — абстиненція, стримування, здержування.

АБСЦЕСС — абсцес, гнояк, обмежене скупчення гною в тканинах або органах тіла внаслідок руйнування тканин при їхньому гнійному запаленні;

А.ЛЕГКОГО — а.легені;

А.МОЗГА — а.мозку;

А.ПЕЧЕНИ — а.печінки;

А.ПОЧКИ — а.нирки;

А.СЕЛЕЗЕНКИ — а.селезінки.

АБУЛИЧНЫЙ — абулічний, безвільний.

АБУЛИЯ — абулія, відсутність волі.

АВИТАМИНОЗ — авітаміноз.

АВТОМАТИЗМ — автоматизм, (у фізіології) здатність деяких органів, окремих клітин або тканин до самовільної (мимовільної) ритмічної діяльності (наприклад, автоматизм серця).

АВТОМАТИЧЕСКИЙ — автоматичний, самовільний, мимовільний, довільний.

АВТОМАТИЯ — автоматія, незалежність від волі або центральної регуляції (інервації).

АВТОНОМНЫЙ — автономний, самостійний, що живе за своїми законами.

АВУЛЬСИЯ — авульсія, абрупція, відрив, розрив.

АГГЛЮТИНАЦИЯ — аглютинація, склеювання та випадання в осад бактерій, формених елементів крові.

АГЕВЗИЯ — агевзія, втрата смакового відчуття.

АГЕНЕЗИЯ — агенезія, жіноча безплідність (неплідність).

АГЛОБУЛИЯ — аглобулія, зменшення кількості еритроцитів у крові.

АГНОЗИЯ — агнозія, незнання, порушення зорового, слухового та дотикового сприймання внаслідок ураження кори головного мозку.

АГОНИЯ — агонія, стан перед смертю.

АГРА — агра, загальна назва хворобливих станів, що приковують хворого до ліжка.

АГРАВАЦИЯ — аггравація, свідоме перебільшення хворим свого стану.

АГРАНУЛОЦИТОЗ — агранулоцитоз, стан різкого зменшення або зникнення гранулоцитарних (ядерних) лейкоцитів у периферичній крові.

АГРЕГАЦИЯ — агрегація, злипання клітин (крові, мікробних).

АГРЕССИВНЫЙ — агресивний, який наступає, нападає.

АГРЕССИЯ — агресія, наступ, напад.

АГРИПНИЯ — агрипнія, дисомнія, інсомнія, безсоння.

АДАКТИЛИЯ — адактилія, відсутність пальців.

АДАПТАЦИЯ — адаптація, пристосування, приладжування, процес пристосування організму до умов існування, що змінилися;

А.БОЛЕВАЯ — а.больова;

А.ВКУСОВАЯ — а.смакова;

А.ВЫСОТНАЯ — а.до висоти;

А.ЗРИТЕЛЬНАЯ — а.зорова;

А.РЕЦЕПТОРОВ — а.рецепторів;

А.СВЕТОВАЯ — а.світлова;

А.СЕНСОРНАЯ — а.сенсорна (чуттів);

А.СЛУХОВАЯ — а.слухова;

А.ТЕМПЕРАТУРНАЯ — а.температурна.

АДАПТИВНЫЙ — адаптивний, пристосувальний.

АДВЕНТИВНЫЙ — адвентивний, зайшлий, чужий, не властивий, зовнішній, придатковий.

АДВЕНТИЦИЯ — адвентиція, зовнішній шар стінки кровоносної судини, що складається зі сполучної та м'язової тканини.

АДГЕЗИВНОСТЬ, — адгезивність, прилипання, склеювання, злипання, взаємне прилипання двох різнорідних твердих тіл або рідин при їхньому контакті;

А.ТРОМБОЦИТОВ — а.тромбоцитів.

АДГЕЗИВНЫЙ — адгезивний 1. що прилипає, липне, злипливий; 2. що призводить до зрощення внаслідок запалення;

А.ПЕРИКАРДИТ — а.(злипливий) перикардит;

А.ПЛЕВРИТ — а.(злипливий) плеврит.

А.ПРОЦЕСС — а.процес, процес утворення зрощень внаслідок запалення.

АДГЕЗИЯ — адгезія 1. те саме, що й адгезивність; 2. зрощення внаслідок запалення.

АДГЕРЕНТНЫЙ — адгерентний, адгезивний, прилиплий, приріслий.

АДДИСОНИЗМ — аддісонізм, наявність симптомів Аддісонової хвороби (гіперпігментація шкіри та слизових оболонок, артеріальна гіпотензія).

АДДИСОНОВА БОЛЕЗНЬ — Аддісонова хвороба, ендокринна хвороба, зумовлена ураженням кори надниркових залоз із виключенням або зменшенням продукції її гормонів.

АДДИТИВНЫЙ — адитивний, придатковий, додатковий.

АДДУКТОР — аддуктор, привідний м'яз.

АДДУКЦИЯ — аддукція, приведення, рух кінцівок, їхніх окремих частин, язика, очей в напрямі до середньої площини тіла, протилежний відведенню (абдукції).

АДЕКВАТНОСТЬ — адекватність, рівність, відповідність, тотожність.

АДЕКВАТНЫЙ — адекватний, рівний, відповідний, тотожний.

АДЕЛОМОРФНЫЙ — аделоморфний, ледь видний.

АДЕНИТ — аденіт, запалення лімфатичних вузлів.

АДЕНОГИПОФИЗ — аденогіпофіз, передня частка гіпофіза.

АДЕНОИДЫ — аденоїди, патологічне розростання носоглоткових мигдаликів.

АДЕНОКАРЦИНОМА — аденокарцинома, залозистий рак.

АДЕНОМА — аденома, доброякісна залозиста пухлина;

А.ГИПОФИЗА АЦИДОФИЛЬНАЯ — а.гіпофіза ацидофільна, захворювання, що виявляється гігантизмом або акромегалією;

А.Г.БАЗОФИЛЬНАЯ — а.г.базофільна, хвороба, що виявляється у вигляді хвороби Іценка-Кушинга.

АДЕНОМАТОЗНЫЙ — аденоматозний.

АДЕНОФИБРОЗ — аденофіброз.

АДИАСТОЛИЯ — адіастолія, обмеження можливості діастолічного розслаблення міокарда шлуночків, що призводить до зменшення серцевого викиду (наприклад, при ексудативному перикардиті).

АДИНАМИЯ — адинамія, безсилля, слабість, слабкість, кволість, зменшення рухової активності.

АДИПОЗНОСТЬ — адипозність, ожиріння, гладкість, опасистість.

АДИПОЗНЫЙ — адипозний, що стосується жирової тканини.

АДИПОЗОГЕНИТАЛЬНЫЙ — адипозогенітальний.

АДИПОЗУРИЯ — адипозурія, виділення жиру із сечею.

АДИПСИЯ — адипсія, відсутність бажання пити (рідину).

АДНЕКСИЯ — аднексія, приєднання, приєднування.

АДОНИС ВЕСЕННИЙ — *бот.* адоніс весняний, горицвіт.

АДОПТАЦИЯ — адоптація, усиновлення, удочеріння.

АДРЕНАЛИН — адреналін.

АДРЕНАЛИНОВЫЙ — адреналіновий;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АДРЕНЕРГИЧЕСКИЙ — адренергічний.

АДРЕНОБЛОКИРУЮЩИЙ — адреноблокуючий;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АДРЕНОЛИТИЧЕСКИЙ — адренолітичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби, адренолітики.

АДРЕНОМИМЕТИЧЕСКИЙ — адреноміметичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АДСОРБИРУЮЩИЙ — адсорбуючий;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АДСОРБЦИЯ — адсорбція, те саме, що абсорбція.

АЖИТАЦИЯ — ажитація, неспокійний стан, збудження, хвилювання.

АЗАФИЯ — азафія, нечітка вимова слів.

АЗОТ — азот.

АЗОТЕМИЯ — азотемія, збільшення у крові кількості продуктів білкового походження, які містять у собі азот.

АЗОТИСТЫЙ — азотистий.

АЗОТНОКИСЛЫЙ — азотнокислий.

АЗОТНЫЙ — азотний.

АЗОТУРИЯ — азотурія, надмірна кількість у сечі речовин, які містять у собі азот.

АКАМАЗИЯ — акамазія, невтомність.

АКАНТОЗ — акантоз, зморшкуватість та чорна пігментація шкіри (при деяких онкологічних та ендокринних захворюваннях, радіаційному ураженні).

АКАПНИЯ — акапнія, значне зменшення кількості вуглекислоти у крові.

АКАТАМАТЕЗИЯ — акатаматезія, забутливість.

АКИНЕЗИЯ — акінезія, відсутність активних рухів через параліч.

АККОМОДАЦИЯ — акомодація, пристосування.

АККРЕЦИЯ — акреція, приростання, зрощення.

АККУМУЛЯЦИЯ — акумуляція, накопичення, нагромадження.

АКМЕ — акме 1. найвища точка температури тіла; 2. кульмінація хвороби.

АКНЕМИЯ — акнемія, вроджена відсутність ніг.

АКОЛОГИЯ — акологія, вчення про лікувальні засоби.

АКОНИТ — *бот.* аконіт, борець.

АКОРИЯ — акорія (в терапії), ненаситність, ненажерливість, пажерливість, ситіоманія, цибоманія.

АКРАЛЬНЫЙ — акральний, той, що лежить на(в) кінці (чогось).

АКРЕСТЕЗИЯ — акрестезія, чутливість кінцівок.

АКРОАНЕСТЕЗИЯ — акроанестезія, нечутливість кінцівок.

АКРОАСФИКСИЯ — акроасфіксія, похолодання та ціаноз кінцівок (при ангіоневрозах, облітеруючому ендартеріїті).

АКРОМЕГАЛИЯ — акромегалія 1. патологічне збільшення кінцівок; 2. ендокринна хвороба, зумовлена надмірним виробленням соматотропного гормону.

АКРОМИКРИЯ — акромікрія, природжене вкорочення пальців.

АКРОПАРЕСТЕЗИЯ — акропарестезія, розлад чутливості кінцівок (оніміння, відчуття повзання мурашок)

АКРОТИЗМ — акротизм, асфігмія, відсутність пульсу.

АКРОЦИАНОЗ — акроціаноз, посиніння периферичних частин тіла, кінцівок.

АКСЕЛЕРАЦИЯ — акселерація, процес прискореного росту та розвитку у дітей та підлітків.

АКСИАЛЬНЫЙ — аксіальний, осьовий.

АКСИЛЛЯРНЫЙ — аксилярний, що стосується пахвової западини.

АКТ — акт, дія, вчинок.

АКТИВНЫЙ — активний, діяльний, енергійний.

АКТИНОМИКОЗ — актиномікоз.

АКТУАЛЬНЫЙ — актуальний, необхідний зараз.

АКУПУНКТУРА — акупунктура, голковколювання.

АКЦЕНТУАЦИЯ — акцентуація, наголос (на чомусь), наголошування (чогось).

АКЦЕПЦИЯ — акцепція, приймання, прийняття чогось.

АКЦЕССОРНЫЙ — акцесорний, додатковий.

АКЦИДЕНТНЫЙ — акцидентний, випадковий, другорядний.

АЛЕЙКИЯ — алейкія, те саме, що агранулоцитоз;

А.АЛИМЕНТАРНО-ТОКСИЧЕСКАЯ — а.аліментарно-токсична (ангіна аліментарно-геморагічна, аплазія кровотворних органів), харчовий мікотоксикоз, спричинений уживанням зерна, що перезимувало у полі.

АЛЕЙКОЦИТАРНЫЙ — алейкоцитарний, пов'язаний зі станом різкого зменшення кількості лейкоцитів або який спричинює його.

АЛЕКСИЯ — алексія, розлад читання, зумовлений порушенням розуміння тексту.

АЛИМЕНТАРНЫЙ — аліментарний, харчовий, пов'язаний з харчуванням, їжею.

АЛКАЛОЗ — алкалоз, форма порушення кислотно-лугової рівноваги зі зсувом pH в лужний бік.

АЛКАЛОИДЫ — алкалоїди.

АЛКАПТОНУРИЯ — алкаптонурія, спадкова хвороба, яка характеризується порушенням обміну тирозину та накопиченням в організмі гомогентизинової кислоти, гіперпігментацією шкіри, артрозами, темним забарвленням сечі.

АЛКОГОЛИЗМ — алкоголізм, потоманія;

А.ХРОНИЧЕСКИЙ — а.хронічний, етилізм.

АЛКОГОЛИК — алкоголік, потатор.

АЛЛЕРГЕН — алерген, речовина антигенної природи, здатна сенсибілізувати організм та спричиняти алергію.

АЛЛЕРГЕННОСТЬ — алергенність, здатність чинників зовнішнього середовища або ендогенних речовин спричиняти алергію.

АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — алергічний;

А.ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ ПРОБА — а.діагностична проба;

А.РЕАКЦИЯ — а.реакція.

АЛЛЕРГИЯ — алергія, стан (реакція) підвищеної чутливості організму до різних речовин зовнішнього та внутрішнього середовища.

АЛЛЕРГОЗЫ — алергози, алергічні хвороби.

АЛЛОПАТИЯ — алопатія, лікування препаратами, що викликають в організмі ефекти, протилежні ознакам хвороби.

АЛЛОРИТМИЯ — алоритмія, порушення ритму серця, при якому екстрасистоли регулярно відбуваються за кожним (бігемінія), кожним другим (тригемінія) або кожним третім (квадригемінія) нормальним серцевим скороченням.

АЛОПЕЦИЯ — алопеція, облисіння.

АЛОЭ — *бот.* алое, столітник, столішник.

АЛТЕЙ ЛЕКАРСТВЕННЫЙ — *бот.* алтея лікарська, проскурняк.

АЛЫЙ — червоний, яскраво-червоний, ясно-червоний.

АЛЬБИНИЗМ — альбінізм, відсутність пігменту з народження.

АЛЬБИНОС — альбінос, індивідуум, позбавлений пігменту з моменту народження.

АЛЬБУМИН — альбумін, загальна назва простих водорозчинних природних білків, що складають основу тваринних та рослинних тканин.

АЛЬБУМИНУРИЯ — альбумінурія, виділення із сечею великої кількості альбумінів.

АЛЬВЕОЛА — альвеола, комірка, луночка;

А.ЛЕГКОГО — а.легені.

АЛЬВЕОЛИТ — альвеоліт (пневмонія альвеолярна), запалення групи альвеол без ураження бронхів.

АЛЬВЕОЛОЦИТЫ — альвеолоцити, епітеліальні клітини, що вистилають альвеоли легенів.

АЛЬВЕОЛЯРНО-КАПИЛЛЯРНЫЙ БЛОК — альвеолярно-капілярний блок, різке зниження проникності для кисню легеневою мембраною (при асбестозі, саркоїдозі Бека).

АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — альвеолярний;

А.ВОЗДУХ — а.повітря, повітря, що міститься в альвеолі та бере участь у газообміні.

АЛЬДОСТЕРОМА — альдостерома, гормонально-ак-

тивна пухлина клубочкової зони кори надниркових залоз, що продукує альдостерон.

АЛЬДОСТЕРОН — альдостерон, стероїдний гормон клубочкової зони надниркових залоз, що впливає на водно-сольовий обмін.

АЛЬДОСТЕРОНИЗМ — альдостеронізм (гіперальдостеронізм), загальна назва синдромів, що виникають внаслідок гіперсекреції альдостерону (характеризуються набряками, асцитом, реноваскулярною гіпертензією).

АЛЬТЕРАЦИЯ — альтерація, структурні зміни клітин та тканин, що супроводжуються зміною їхньої життєдіяльності.

АЛЬТЕРНАЦИЯ — альтернація, чергування;

А.СЕРДЦА — а.серця, порушення скорочувальної функції серця, що виявляється в різній величині серцевого викиду.

А.С.ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ — а.с.електрична, вид альтернації серця, при якій на ЕКГ реєструються шлуночкові комплекси різної амплітуди.

АЛЬТЕРНИРУЮЩИЙ — альтернуючий, переміжний, що чергується.

АЛЮМИНОЗ — алюміноз, пневмоконіоз, що розвивається внаслідок вдихання пилу алюмінію або його окисів.

АМАВРОЗ — амавроз, повна сліпота внаслідок ураження ЦНС.

АМБИВАЛЕНТНЫЙ — амбівалентний, подвійний.

АМБУЛАТОРИЯ — амбулаторія.

АМБУЛАТОРНЫЙ — амбулаторний.

АМЕБИАЗ — амебіаз, амебна дизентерія.

АМЕЛИЯ — амелія, відсутність кінцівок.

АМЕНОРЕЯ — аменорея, відсутність менструацій.

АМИКСОРЕЯ — аміксорея, відсутність виділення слизу залозами шлунково-кишкового тракту.

АМИЛАЗА — амілаза, загальна назва ферментів класу гідролаз, що каталізують гідроліз крохмалю та глікогену.

АМИЛОЗ — амілоз, пневмоконіоз, спричинений вдиханням мучного пилу.

АМИЛОИД — амілоїд, комплекс глобулінів та полісахаридів, що є продуктом порушеного білкового обміну (відкладається у стінках судин або оболонках різних органів, наприклад, при амілоїдозі).

АМИЛОИДНЫЙ — амілоїдний, пов'язаний з амілоїдом

АМИЛОИДОЗ — амілоїдоз, позаклітинний диспротеїноз, який характеризується відкладанням амілоїду в тканинах, що призводить до атрофії па-

ренхіми, склерозу та порушення функції органа;

А.ВТОРИЧНЫЙ — а.вторинний;

А.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — а.генералізований (дифузний, системний);

А.ГЕНУИННЫЙ — а.генуїнний (первинний, первісний);

А.ИДИОПАТИЧЕСКИЙ — а.ідіопатичний (невідомого походження).

А.ЛОКАЛЬНЫЙ — локальний (місцевий);

А.МЕЗЕНХИМАЛЬНЫЙ — а.мезенхімальний;

А.МЕСТНЫЙ — а.місцевий (локальний);

А.НАСЛЕДСТВЕННЫЙ — а.спадковий (гередитарний);

А.ОБЩИЙ — а.загальний (дифузний, системний);

А.ОПУХОЛЕВИДНЫЙ — пухлиноподібний (тумороз-ний);

А.ОЧАГОВЫЙ — а.вогнищевий (фокальний);

А.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — а.паренхіматозний;

А.ПЕРВИЧНЫЙ — а.первинний (генуїнний);

А.ПЕРИКОЛАГЕНОВЫЙ — а.периколагеновий;

А.ПЕРИРЕТИКУЛЯРНЫЙ — а.периретикулярний;

А.ПРИОБРЕТЕННЫЙ — а.набутий;

А.РЕСПИРАТОРНЫЙ — а.респіраторний (дихальний);

А.СЕРДЦА — а.серця;

А.СИСТЕМНЫЙ — а.системний (дифузний, генералізований);

А.СТАРЧЕСКИЙ — а.старечий (сенільний);

А.ТУМОРОЗНЫЙ — а.тумороз-ний (пухлиноподібний).

АМИЛОРЕЯ — амілорея, виділення з калом неперетравленого крохмалю, крохмальний пронос.

АМИМИЯ — амімія, відсутність рухів мімічних м'язів.

АМНЕЗИЯ — амнезія, знепам'ятливість, ослаблення або втрата пам'яті.

АМПЛИТУДА — амплітуда, величина.

АМПУТАЦИЯ — ампутація, відсікання.

АМФИБОЛА — амфібола, стадія коливань температури тіла або ознак хвороби.

АМФОРОФОНИЯ — амфорофонія, амфоричне дихання над легенями.

АМФОТЕРНЫЙ — амфотерний, що одночасно має і кислі, і лужні властивості.

АМФОТОНИЯ — амфотонія, підвищення збудливості як симпатичної, так і парасимпатичної нервової системи.

АНАБИОЗ — анабіоз, стан, що характеризується майже повним припиненням або пригніченням життєдіяльності організму при відсутності зовнішніх проявів життя.

АНАБОЛИЗМ — анаболізм (асиміляція), процес засвоєння організмом речовин зовнішнього середовища, внаслідок чого ці речовини стають частиною біологічних структур організму.

АНАБОЛИЧЕСКИЙ — анаболічний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНАБОЛИЯ — анаболія, відригування.

АНАГОРМОН — анагормон, сполучення за хімічною структурою близьке до гормону, але не має його активності.

АНАДЕНИЯ — анаденія, загальна назва стану атрофії залозистої тканини.

АНАКАТАРСИС — анакатарсис, відкашлювання, відхаркування.

АНАКРОТА — анакрота, підйом у початковій частині сфігмограми (відбиває розтягнення стінки аорти та великих артерій під час систоли).

АНАЛГЕЗИРУЮЩИЙ — аналгезуючий, болегамівний, болетамівний, болезаспокійливий;

А.СРЕДСТВА, — а.засоби, аналгетики.

АНАЛГЕЗИЯ — аналгезія, ослаблення або відсутність больової чутливості, нечутливість до болю.

АНАЛГЕТИКИ — аналгетики, болезаспокійливі засоби.

АНАЛГИЯ — аналгія, безболісність, відсутність больової чутливості.

АНАЛЕПСИЯ — аналепсія, зміцнення здоров'я.

АНАЛЕПТИЧЕСКИЙ — аналептичний, зміцнюючий, відновлюючий;

А. СРЕДСТВА — а.засоби.

АНАЛИЗ — аналіз.

АНАЛОГИЧНЫЙ — аналогічний, гомологічний, подібний.

АНАЛОГИЯ — аналогія, гомологія, схожість, подібність.

АНАЛЬБУМИНЕМИЯ — анальбумінемія, спадкова хвороба, що характеризується дефектом біосинтезу альбуміну.

АНАЛЬНЫЙ — анальний, відхідниковий.

АНАМНЕЗ — анамнез, сукупність даних, одержаних від хворого в результаті розпитування;

А.АЛЛЕРГОЛОГИЧЕСКИЙ — а.алергологічний;

А.БОЛЕЗНИ — а.хвороби;

А.ЖИЗНИ — а.життя;

А.НАСЛЕДСТВЕННЫЙ — а.спадковий;

А.ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ — а.професійний;

А.СЕМЕЙНЫЙ — а.сімейний (фамільний);

А.СОЦИАЛЬНЫЙ — а.соціальний;

А.ФАРМАКОЛОГИЧЕСКИЙ — а.фармакологічний;

А.ЭПИДЕМИОЛОГИЧЕСКИЙ — а.епідеміологічний.

АНАПЛАЗИЯ — анаплазія, утворення менш диференційованої тканини, дедиференціювання клітин злоякісних пухлин.

АНАСАРКА — анасарка, водянка усього тіла.

АНАСТОМОЗ — анастомоз, з'єднання.

АНАСТОМОЗИРУЮЩИЙ — анастомозуючий, який (що) з'єднує.

АНАТОКСИН — анатоксин, бактеріальний токсин, що втратив токсичність (застосовується для активної імунізації).

АНАТОМИЯ — анатомія.

АНАТОМО-ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ — анатомо-фізіологічний.

АНАФИЛАКСИЯ — анафілаксія, стан підвищеної чутливості до антигенів, алергічна реакція негайного типу, що виникає при парентеральному введенні антигена.

АНАЦИДНОСТЬ — анацидність, відсутність соляної кислоти у шлунковому соку.

АНАЦИДНЫЙ — анацидний;

А.ГАСТРИТ — а.гастрит.

АНАЭРОБИОЗ — анаеробіоз, спосіб життя без кисню.

АНГИАЛГИЯ — ангіалгія, біль по ходу артерії (симптом вузликового періартеріїту).

АНГИАЛЬНЫЙ — ангіальний, васкулярний, судинний.

АНГИДРЕМИЯ — ангідремія, зменшення вмісту води у крові (потіння, опіки, водне голодування).

АНГИДРОЗ — ангідроз, патологічний стан, що характеризується відсутністю потовиділення.

АНГИИТ — ангіїт, васкуліт, запалення судин.

АНГИНА — ангіна.

АНГИОГРАФИЯ — ангіографія, вазографія, рентгенівське дослідження кровоносних та лімфатичних судин після введення в них контрастної речовини.

АНГИОДИЛАТАТОРНЫЙ — ангіодилататорний, вазодилататорний, який (що) розширює судини.

АНГИОДИЛАТАЦИЯ — ангіодилатація, вазодилатація, розширення судин.

АНГИОКОНСТРИКТОРНЫЙ — ангіоконстрикторний, вазоконстрикторний, який (що) звужує судини.

АНГИОКОНСТРИКЦИЯ — ангіоконстрикція, вазоконстрикція, звуження судин.

АНГИОЛИТ — ангіоліт, тромб, просякнутий вапном, звапнений тромб.

АНГИОМА — ангіома, доброякісна пухлина з кровоносних та лімфатичних судин.

АНГИОМАЛЯЦИЯ — ангіомаляція, деструкція волокон середньої судинної оболонки.

АНГИОМОТОРНЫЙ — ангіомоторний, вазомоторний, судиннорухливий.

АНГИОНЕВРОЗ — ангіоневроз, порушення нервової регуляції судинного тонусу.

АНГИОПАРЕЗ — ангіопарез, різке падіння тонусу артеріальної судини.

АНГИОПАТИЯ — ангіопатія, загальна назва захворювань, що характеризуються порушенням тонусу судинної стінки (дистонії, парези, спазми);

А.СЕТЧАТКИ ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — а.с.гіпертонічна;

А.С.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — а.с.діабетична.

АНГИОПСАТИРОЗ — ангіопсатироз, крихкість дрібних кровоносних судин.

АНГИОРЕКСИС — ангіорексис, розрив кровоносної судини.

АНГИОРЕЦЕПТОРЫ — ангіорецептори, рецептори, які містяться у стінках кровоносних судин і реагують на зміну тиску або фізико-хімічних властивостей крові.

АНГИОСКЛЕРОЗ — ангіосклероз, патологічний процес, що являє собою ущільнення та потовщення стінки кровоносної судини внаслідок розростання сполучної тканини.

АНГИОСПАЗМ — ангіоспазм, спазм артерії.

АНГИОСТЕНОЗ — ангіостеноз, звуження судин.

АНГИОТЕНЗИН — ангіотензин, біологічно активний поліпептид, який підвищує артеріальний тиск внаслідок підвищення тонусу стінок артеріальних судин.

АНГИОТЕНЗИНОГЕН — ангіотензиноген, сироватковий глобулін, що утворюється у печінці та є попередником ангіотензину.

АНГИОХОЛЕЦИСТИТ — ангіохолецистит, холецистоангіохоліт, запалення внутрішньопечінкових жовчних ходів та жовчного міхура.

АНГИОХОЛИТ — ангіохоліт, холангіт, запалення внутрішньопечінкових жовчних ходів.

АНГИЭКТАЗИЯ — ангіектазія, патологічне розширення кровоносних судин.

АНГУЛЯРНЫЙ — ангулярний, кутовий.

АНДЕЗИТОЗ — андезитоз, пневмоконіоз, спричинений вдиханням андезиту (гірської кислототривкої породи).

АНДРОГЕННЫЙ — андрогенний, вірильний, маскулінний, чоловічий.

АНДРОГЕНЫ — андрогени, гормони чоловічих статевих залоз та кори надниркових залоз (тестостерон, андростерон тощо).

АНДРОСТЕНДИОН — андростендіон, гормон пучкової зони кори надниркових залоз, якому притаманні андрогенні та анаболічні властивості.

АНЕВРИЗМА — аневризма, стійке розширення стінки кровоносної судини або порожнини серця внаслідок патологічних змін;

А.АОРТЫ АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — а.аорти атеросклеротична;

А.А.РАССЛАИВАЮЩАЯ — а.а.розшаровуюча;

А.АРТЕРИАЛЬНАЯ — а.артеріальна;

А.ВЕНОЗНАЯ — а.венозна;

А.ДИФФУЗНАЯ — а.дифузна;

А.ЛОЖНАЯ — а.несправжня;

А.МЕШКОВИДНАЯ — а.мішечкоподібна, мішечкувата;

А.ОЧАГОВАЯ — а.вогнищева (обмежена);

А.РАССЛАИВАЮЩАЯ — а.розшаровуюча;

А.СЕРДЦА ОСТРАЯ — а.серця гостра;

А.С.ХРОНИЧЕСКАЯ — а.с. хронічна;

АНЕВРИЗМАТИЧЕСКИЙ — аневризматичний.

АНЕМИЧЕСКИЙ — анемічний, що спричиняє анемію або зумовлюється нею.

АНЕМИЧНЫЙ — анемічний, недокрівний.

АНЕМИЯ — анемія, недокрів'я; патологічний стан, що характеризується зниженням кількості еритроцитів та гемоглобіну в крові;

А.АГАСТРИЧЕСКАЯ — а.агастрична;

А.АЛИМЕНТАРНАЯ — а.аліментарна (харчова);

А.АНЕНТЕРАЛЬНАЯ — а.анентеральна;

А.АПЛАСТИЧЕСКАЯ — а.апластична;

А.АРЕГЕНЕРАТОРНАЯ — а.арегенераторна;

А.АУТОИМУННАЯ — а.автоімунна;

А.АХЛОРГИДРИЧЕСКАЯ — а.ахлоргідрична;

А.АХРЕСТИЧЕСКАЯ — а.ахрестична;

А.B_{12}-ФОЛИЕВО-АХРЕСТИЧЕСКАЯ — а.B_{12}-фолієво-ахрестична;

А.B_{12}-ФОЛИЕВО-ДЕФИЦИТНАЯ — а.B_{12}-фолієво-дефіцитна;

А.ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ — а.гемолітична;

А.Г.АУТОИМУННАЯ — а.г.автоімунна;

А.Г.МИКРОСФЕРОЦИТАРНАЯ — а.г.мікросфероцитарна;

А.Г.НЕСФЕРОЦИТАРНАЯ НАСЛЕДСТВЕННАЯ — а.г.несфероцитарна спадкова;

А.Г.ОВАЛОЦИТАРНАЯ — а.г.овалоцитарна;

А.ГИПЕРРЕГЕНЕРАТОРНАЯ — а.гіперрегенераторна;

А.ГИПЕРХРОМНАЯ — а.гіперхромна;

А.ГИПОПЛАСТИЧЕСКАЯ — а.гіпопластична;

А.ГИПОРЕГЕНЕРАТОРНАЯ — а.гіпорегенераторна;

А.ГИПОХРОМНАЯ — а.гіпохромна;

А.ДИЗЭРИТРОПОЭТИЧЕСКАЯ — а.дизеритропоетична;

А.ДИФИЛЛОБОТРИОЗНАЯ — а.дифілоботріозна;

А.ЖЕЛЕЗОДЕФИЦИТНАЯ — а.залізодефіцитна;

А.Ж.ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ — а.з.есенціальна;

А.ЖЕЛЕЗОРЕФРАКТЕРНАЯ — а.залізорефрактерна;

А.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — а.злоякісна (перніціозна);

А.ЛУЧЕВАЯ — а.променева;

А.МАКРОЦИТАРНАЯ — а.макроцитарна;

А.МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ — а.медикаментозна;

А.МИЕЛОТОКСИЧЕСКАЯ — а.мієлотоксична;

А.МИКРОСФЕРОЦИТАРНАЯ — а.мікросфероцитарна;

А.МИКРОЦИТАРНАЯ — а.мікроцитарна;

А.НОРМОХРОМНАЯ — а.нормохромна;

А.ПЕРНИЦИОЗНАЯ — а.перніціозна (злоякісна);

А.ПОСТГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — а.постгеморагічна;

А.П.ОСТРАЯ — а.п.гостра;

А.П.ХРОНИЧЕСКАЯ — а.п.хронічна;

А.ПОСТИНФЕКЦИОННАЯ — а.постінфекційна;

А.ПОЧЕЧНАЯ — а.ниркова (ренальна);

А.ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ — а.професійна;

А.СЕРПОВИДНО-КЛЕТОЧНАЯ — а.серпоподібноклітинна;

А.СИДЕРОАХРЕСТИЧЕСКАЯ — а.сидероахрестична;

А.СИДЕРОБЛАСТНАЯ — а.сидеробласна;

А.СИДЕРОПЕНИЧЕСКАЯ — а.сидеропенічна;

А.СПЛЕНОГЕННАЯ — а.спленогенна;

А.СФЕРОЦИТАРНАЯ — а.сфероцитарна;

А.ТИРЕОПРИВНАЯ — а.тиреопривна;

А.ЭНЗИМОПЕНИЧЕСКАЯ — а.ензимопенічна;

А.ЭРИТРОБЛАСТИЧЕСКАЯ — а.еритробластична.

АНЕРГИЧЕСКИЙ — анергічний, який пов'язаний з відсутністю реакції організму на будь-які подразники.

АНЕРГИЯ — анергія, відсутність реакції організму на будь-які подразники.

АНЕСТЕЗИОЛОГИЯ — анестезіологія.

АНЕСТЕЗИРУЮЩИЙ — анестезуючий;

А. СРЕДСТВА — а.засоби, анестетики.

АНЕСТЕЗИЯ — анестезія, втрата чутливості, знечулювання, знеболювання.

АНИЗОКОРИЯ — анізокорія, різна величина зіниць.

АНИЗОРЕФЛЕКСИЯ — анізорефлексія, неоднакова інтенсивність рефлексів на правому та лівому боках тіла.

АНИЗОХРОМИЯ — анізохромія, нерівномірне забарвлення еритроцитів або інших клітин.

АНИЗОЦИТОЗ — анізоцитоз, наявність у периферичній крові еритроцитів різних розмірів.

АНИМАЛЬНЫЙ — анімальний, тваринний.

АНИШУРИЯ — анішурія, урократія, нетримання сечі.

АНКИЛОЗ — анкілоз, відсутність рухомості суглобів, нерухомість суглобів.

АНКИЛОСТОМОЗ — анкілостомоз, гельмінтоз із групи анкілостомідозів, що характеризується алергічними, диспептичними явищами та розвитком гіпохромної анемії.

АНОЙЯ — анойя, слабоумство, недоумство.

АНОМАЛИЯ — аномалія, ненормальність, неправильність, відхилення структури або функції від норми.

АНОМАЛЬНЫЙ — аномальний, ненормальний, неправильний.

АНОРЕКСИГЕННЫЙ — анорексигенний, що знижує апетит;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНОРЕКСИЯ — анорексія, відсутність апетиту.

АНОРЕКТАЛЬНЫЙ — аноректальний, належний до заднього проходу та прямої кишки.

АНОСМИЯ — аносмія, відсутність нюху.

АНОФТАЛЬМ(ИЯ) — анофтальм(ія), відсутність одного чи обох очних яблук.

АНТАГОНИЗМ — антагонізм, боротьба протилежних сил.

АНТАЦИДНЫЙ — антацидний, протикислотний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТЕНАТАЛЬНЫЙ — антенатальний, дородовий, допологовий, внутрішньоутробний.

АНТЕСИСТОЛИЯ — антесистолія, передчасне електричне збудження шлуночків (наприклад, при синдромі Вольфа-Паркінсона-Уайта).

АНТИАДРЕНЕРГИЧЕСКИЙ — антиадренергічний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИАЛКОГОЛЬНЫЙ — антиалкогольний.

АНТИАНГИНАЛЬНЫЙ — антиангінальний, знеболюючий;

А.СРЕДСТВА — а.засоби (знеболюючі).

АНТИАНДРОГЕНЫ — антиандрогени.

АНТИАНЕМИЧЕСКИЙ — антианемічний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИАРИТМИЧЕСКИЙ — антиаритмічний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИБАКТЕРИАЛЬНЫЙ — антибактеріальний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИБИОТИК — антибіотик.

АНТИБИОТИКОТЕРАПИЯ — антибіотикотерапія.

АНТИГЕЛЬМИНТНЫЙ, АНТИГЕЛЬМИНТОЗНЫЙ — антигельмінтний, антигельмінтозний, протиглисний, протиглистяний.

АНТИГЕНЫ — антигени, високомолекулярні сполуки, здатні стимулювати імунокомпетентні лімфоїдні клітини та забезпечувати імунну відповідь.

АНТИГЕННОСТЬ — антигенність, здатність деяких речовин викликати специфічну імунну відповідь.

АНТИГИСТАМИННЫЙ — антигістамінний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИГОРМОНАЛЬНЫЙ — антигормональний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИДЕПРЕССАНТЫ — антидепресанти.

АНТИДИАБЕТИЧЕСКИЙ — антидіабетичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИДИУРЕТИЧЕСКИЙ — антидіуретичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИКОАГУЛЯНТНЫЙ — антикоагулянтний, який перешкоджає згортуванню (зсіданню) крові.

АНТИКОАГУЛЯНТЫ — антикоагулянти.

АНТИМИКОТИЧЕСКИЙ — антимікотичний, протигрибковий.

АНТИМИКРОБНЫЙ — антимікробний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИНЕОПЛАСТИЧЕСКИЙ — антинеопластичний, протипухлинний.

АНТИОКСИДАНТЫ — антиоксиданти, протиокислюючі засоби.

АНТИПАТИЧНЫЙ — антипатичний, неприємний.

АНТИПАТИЯ — антипатія, несвідоме почуття огиди, несвідома ворожість.

АНТИПЕРИСТАЛЬТИКА — антиперистальтика, зворотний рух шлунка або кишок.

АНТИПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ — антиперистальтичний.

АНТИПИРЕТИКИ — антипіретики, жарознижувальні засоби.

АНТИПРУРИГИНОЗНЫЙ — антипруригінозний, спрямований проти свербіння (корости).

АНТИРАДИАЦИОННЫЙ — антирадіаційний, протипроменевий.

АНТИРЕВМАТИЧЕСКИЙ — антиревматичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИСАНИТАРНЫЙ — антисанітарний.

АНТИСЕПТИК — антисептик.

АНТИСЕПТИКА — антисептика.

АНТИСЕПТИЧЕСКИЙ — антисептичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИСПАЗМАТИЧЕСКИЙ — антиспазматичний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИСТРЕПТОГИАЛУРОНИДАЗА — антистрептогіалуронідаза, антитіла, що утворюються в організмі при стрептококовій інфекції та мають здатність нейтралізувати стрептогіалуронідазу стрептокока.

АНТИТЕЛА — антитіла, глобуліни сироватки крові, що утворюються внаслідок попадання в організм різних антигенів.

АНТИТЕТАНИЧЕСКИЙ — антитетанічний - протиправцевий.

АНТИТИРЕОИДНЫЙ — антитиреоїдний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИТОКСИНЫ — антитоксини, антитіла, що утворюються в організмі у відповідь на попадання в нього токсинів і мають здатність нейтралізувати їх.

АНТИТРОМБИН — антитромбін.

АНТИТРОМБИНОВЫЙ — антитромбіновий.

АНТИТРОМБОКИНАЗА — антитромбокіназа.

АНТИТРОМБОПЛАСТИН — антитромбопластин.

АНТИТУМОРОЗНЫЙ — антитуморозний, протипухлинний.

АНТИФЕРМЕНТНЫЙ — антиферментний;

А.СРЕДСТВА — а.засоби.

АНТИФЛОГИСТИЧЕСКИЙ — антифлогістичний, протизапальний.

АНТИЭДЕМАТОЗНЫЙ — антиедематозний, протинабряковий.

АНТРАКОЗ — антракоз, пневмоконіоз, що розвивається внаслідок вдихання пилу кам'яного вугілля.

АНТРАКОТИЧЕСКИЙ — антракотичний, пов'язаний з антракозом.

АНТРАЛЬНЫЙ — антральний, воротаревий, належний до воротаря шлунка.

АНТРУМ — антрум, воротар шлунка.

АНУЛЯРНЫЙ — анулярний, кільцевий.

АНУРИЯ — анурія, припинення утворення або виділення сечі;

А.ВНЕПОЧЕЧНАЯ — а.позаниркова (екстраренальна);

А.ИНТОКСИКАЦИОННАЯ — а.інтоксикаційна;

А.КАЛЬКУЛЕЗНАЯ — а.калькульозна (кам'яна);

А.ОБТУРАЦИОННАЯ — а.обтураційна;

А.ПОСТРЕНАЛЬНАЯ — а.постренальна;

А.РЕНАЛЬНАЯ — а.ренальна (ниркова);

А.РЕФЛЕКТОРНАЯ — а.рефлекторна;

А.СУБРЕНАЛЬНАЯ — а.субренальна;

А.ЭКСТРАРЕНАЛЬНАЯ — а.екстраренальна (позаниркова).

АНУС — анус, задній прохід, відхідник.

АОРТА — аорта;

А.БРЮШНАЯ — а.черевна;

А.ВОСХОДЯЩАЯ — а.висхідна;

А.ГРУДНАЯ — а.грудна;

А.НИСХОДЯЩАЯ — а.низхідна, спадна.

АОРТАЛГИЯ — аорталгія, біль у грудній клітці, переважно за грудиною, що виникає при атеросклерозі або запаленні аорти.

АОРТАЛЬНЫЙ — аортальний, належний до аорти.

АОРТИТ — аортит, запалення стінок аорти;

А.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — а.алергічний;

А.АТЕРОЯЗВЕННЫЙ — а.ателровиразковий;

А.ГНОЙНЫЙ — а.гнійний;

А.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — а.ревматичний;

А.СИФИЛИТИЧЕСКИЙ — а.сифілітичний;

А.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — а.туберкульозний;

А.ЭМБОЛИЧЕСКИЙ — а.емболічний.

АОРТОСКЛЕРОЗ — аортосклероз, склероз аорти.

АПАТИТОЗ — апатитоз, пневмоконіоз, що виникає внаслідок вдихання пилу апатиту.

АПАТИЧНЫЙ — апатичний, байдужий, байдужний.

АПАТИЯ — апатія, байдужість, байдужність.

АПЕПСИЯ — апепсія 1. патологічний стан, при якому шлунок не виділяє пепсинів; 2. слабке травлення.

АПИКАЛЬНЫЙ — апікальний, верхівковий.

АПИРЕКСИЯ — апіреклсія 1. відсутність підвищення температури при гарячковому захворюванні; 2. безгарячковий стан між періодами підвищення температури.

АПИРЕТИЧЕСКИЙ — апіретичний, афебрильний, безгарячковий.

АПИТЕРАПИЯ — апітерапія, застосування

бджолиної отрути або її препаратів з лікувальною метою.

АПЛАЗИЯ — аплазія, недорозвиток, загальна назва аномалій розвитку, при яких відсутня частина тіла, органа, тканини.

АПЛАНАЦИЯ — апланація, сплощення.

АПЛАНИРОВАННЫЙ — апланований, сплощений.

АПЛАСТИЧЕСКИЙ — апластичний, що характеризується аплазією, безструктурний, безформний.

АПНЕВМАТОЗ — апневматоз, стан безповітряності легені або її частини, наприклад, ателектаз, пневмосклероз.

АПНЕВМИЯ — апневмія, відсутність легені.

АПНОЭ — апное, зупинка дихання.

АПОНЕВРОЗ — апоневроз.

АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ УДАР — апоплексичний удар.

АПОПЛЕКСИЯ — апоплексія, крововилив у будь-який орган; має властивість швидко розвиватися;

А.МОЗГА — а.мозку.

АПОПСИХИЯ — апопсихія, непритомність, зомління.

АПОСТЕМА — апостема, гнійник.

АПОСТЕМАТОЗНЫЙ — апостематозний, гноячковий.

АПОТИМИЯ — апотимія, огида.

АППЕНДИКС — апендикс, придаток, червоподібний відросток сліпої кишки.

АППЕНДИКУЛЯРНЫЙ — апендикулярний, пов'язаний з апендиксом.

АППЕНДИЦИТ — апендицит.

АППЕНДЭКТОМИЯ — апендектомія.

АППЕТИТ — апетит, бажання їсти, охота до їди;

А."ВОЛЧИЙ" — а."вовчий", лікорексія, цинорексія;

А.ИЗВРАЩЕННЫЙ — а.зіпсований, какорексія.

АППЕТИТА ОТСУТСТВИЕ — апетиту відсутність, анорексія.

АППЕТИТА РЕЗКОЕ ПОВЫШЕНИЕ — апетиту різке посилення, гіперорексія, сіт(і)оманія, естіоманія, цибоманія.

АППЕТИТНЫЙ — апетитний.

АППЛИКАЦИЯ — аплікація, прикладання, накладання.

АПТЕКА — аптека.

АПТЕКАРСКИЙ, АПТЕЧНЫЙ — аптекарський, аптечний.

АПТИАЛИЗМ — аптіалізм, сухість у роті через припинення слиновиділення.

АРАХНОДАКТИЛИЯ — арахнодактилія, "павукові пальці", надмірне подо-

вження та потоншення пальців на руках та ногах (наприклад, при синдромі Марфана).

АРАХНОИДАЛЬНЫЙ — **арахноїдальний**, павукоподібний, павутинний, належний до павутинної оболонки головного мозку.

АРАХНОИДИТ — **арахноїдит**, запалення м'якої мозкової оболонки головного або спинного мозку.

АРЕАКТИВНОСТЬ — **ареактивність**, відсутність реакції організму на будь-які подразники.

АРЕАКТИВНЫЙ — **ареактивний**, пов'язаний з відсутністю реакції організму на будь-які подразники.

АРЕФЛЕКСИЯ — **арефлексія**, відсутність рефлексів.

АРИТЕНОИДАЛЬНЫЙ — **аритеноїдальний**, черпакуватий.

АРИТМИЧНОСТЬ — **аритмічність.**

АРИТМИЧНЫЙ — **аритмічний.**

АРИТМИЯ — аритмія, неправильний ритм, наприклад, серця;

А.АБСОЛЮТНАЯ — а.абсолютна (цілковита);

А.БЕСПРЕРЫВНАЯ — а.безперервна (постійна), перманентна;

А.ДЫХАТЕЛЬНАЯ — а.дихальна;

А.МЕРЦАТЕЛЬНАЯ — а.миготлива;

А.М.БРАДИСИСТОЛИЧЕСКАЯ — а.м.брадисистолічна;

А.М.КРУПНОВОЛНОВАЯ — а.м. великохвильова;

А.М.МЕЛКОВОЛНОВАЯ — а.м.дрібнохвильова;

А.М.ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ — а.м.пароксизмальна;

А.М.ПОСТОЯННАЯ — а.м.постійна;

А.М.ТАХИСИСТОЛИЧЕСКАЯ — а.м.тахісистолічна;

А.М.ЭУРИТМИЧЕСКАЯ — а.м.еуритмічна;

А.ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ — а.пароксизмальна;

А.П.АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — а.п.атріовентрикулярна;

А.П.ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — а.п.шлуночкова;

А.П.ПРЕДСЕРДНАЯ — а.п.передсердна;

А.ПОЛНАЯ — а.повна, миготлива аритмія;

А.ПРОДОЛЖИТЕЛЬНАЯ — а.(довго)тривала;

А.СЕРДЦА — а.серця;

А.СИНУСОВАЯ — а.синусова;

А.ЭКСТРАСИСТОЛИЧЕСКАЯ — а.екстрасистолічна.

АРРОЗИЯ — **арозія**, порушення стінок кровоносних судин внаслідок виразково-некротичних або гнійних процесів.

АРТЕРИАЛИЗАЦИЯ ВЕН — **артеріалізація вен**, зміни у

вені при артеріовенозній фістулі або аневризмі, що характеризуються різким потовщенням венозної стінки та розширенням просвіту вени.

АРТЕРИАЛИЗАЦИЯ МИОКАРДА — артеріалізація міокарда, загальна назва хірургічних методів поліпшення кровопостачання міокарда.

АРТЕРИАЛЬНОЕ ДАВЛЕНИЕ — артеріальний тиск;

А.Д.ДИАСТОЛИЧЕСКОЕ — а.т.діастолічний;

А.Д.ПУЛЬСОВОЕ — а.т.пульсовий;

А.Д.СИСТОЛИЧЕСКОЕ — а.т.систолічний.

АРТЕРИАЛЬНОЕ ОТВЕРСТИЕ — артеріальний отвір.

АРТЕРИИ ПЕРЕКРУЧИВАНИЕ — артерії перекручування.

АРТЕРИИ СОННЫЕ ПУЛЬСИРУЮЩИЕ — артерії сонні пульсуючі (при недостатності аортальних клапанів).

АРТЕРИИТ — артеріїт, васкуліт, запалення стінки артерії;

А.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — а.алергічний;

А.АСЕПТИЧЕСКИЙ — а.асептичний;

А.ГНОЙНО-НЕКРОТИЧЕСКИЙ — а.гнійно-некротичний;

А.ИНФЕКЦИОННЫЙ — а.інфекційний;

А.НЕКРОТИЧЕСКИЙ — а.некротичний;

А.ПОЛИПОЗНО-ЯЗВЕННЫЙ — а.поліпозно-виразковий;

А.ПРОДУКТИВНЫЙ — а.продуктивний;

А.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — а.ревматичний;

А.СИФИЛИТИЧЕСКИЙ — а.сифілітичний;

А.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — а.туберкульозний;

А.ЯЗВЕННЫЙ — а.виразковий.

АРТЕРИОВЕНОЗНЫЙ СБРОС — артеріовенозний скид, перехід крові з артеріальної системи у венозну, при якому кров обминає капіляри через патологічні співустя між артеріями та венами або дефекти перетинок, що розділяють камери серця.

АРТЕРИОДИЛАТАЦИЯ — артеріодилатація, розширення артерії (артерій).

АРТЕРИОКОНСТРИКЦИЯ — артеріоконстрикція, звуження артерії (артерій).

АРТЕРИОЛА — артеріола.

АРТЕРИОЛОГИАЛИНОЗ — артеріологіаліноз, гіаліноз артеріол, наприклад, при гіпертонічній хворобі.

АРТЕРИОЛОДИЛАТАЦИЯ — артеріолодилатація, розширення артеріол.

АРТЕРИОЛОКОНСТРИКЦИЯ — артеріолоконстрикція, звуження артеріол.

АРТЕРИОЛОНЕКРОЗ — артеріолонекроз, фібриноз-

ний некроз артеріальної стінки (наприклад, при злоякісному перебігу гіпертонічної хвороби, колагенозах).

АРТЕРИОЛОНЕФРОСКЛЕРОЗ — артеріолонефросклероз, артеріолосклероз судин нирок.

АРТЕРИОЛОСКЛЕРОЗ — артеріолосклероз.

АРТЕРИОНЕКРОЗ — артеріонекроз, змертвіння стінок артерій.

АРТЕРИОНЕФРОСКЛЕРОЗ — артеріонефросклероз.

АРТЕРИОПУНКТУРА — артеріопунктура, проколювання артерії.

АРТЕРИОПУНКЦИЯ — артеріопункція, те саме, що артеріопунктура.

АРТЕРИОСЕКЦИЯ — артеріосекція, розріз, розтин артерії.

АРТЕРИОСКЛЕРОЗ — артеріосклероз, ущільнення та потовщення стінки артерій, при яких вони втрачають еластичність унаслідок розростання сполучної тканини.

АРТЕРИОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — артеріосклеротичний.

АРТЕРИОСТЕНОЗ — артеріостеноз, звуження артерії.

АРТЕРИОЭКТАЗИЯ — артеріоектазія, розширення артерії.

АРТЕРИЯ — артерія.

АРТЕФАКТ — артефакт, викривлення, перекручування.

АРТИКУЛЯЦИЯ — артикуляція, процес формування звуків мови.

АРТИФИЦИАЛЬНЫЙ — артифіціальний, штучно утворений.

АРТРАЛГИЯ — артралгія, біль в одному або декількох суглобах.

АРТРИТ — артрит, запалення суглоба;

А.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — а.алергічний;

А.БРУЦЕЛЛЕЗНЫЙ — а.бруцельозний;

А.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — а.вовчаковий (люпозний);

А.ВТОРИЧНЫЙ — а.вторинний;

А.ГЕМОФИЛИЧЕСКИЙ — а.гемофілічний;

А.ГНОЙНЫЙ — а.гнійний (пурулентний);

А.ГОНОРЕЙНЫЙ — а.гонорейний;

А.ДИСТРОФИЧЕСКИЙ — а.дистрофічний;

А.ИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — а.інфекційно-алергічний;

А.ИНФЕКЦИОННЫЙ — а.інфекційний;

А.МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ — а.медикаментозний;

А.МИГРИРУЮЩИЙ — а.мігруючий;

А.ПОДАГРИЧЕСКИЙ — а.подагричний;

А.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — а.ревматичний;

А.РЕВМАТОИДНЫЙ — а.ревматоїдний;

А.СЕПТИЧЕСКИЙ — а.септичний;

А.СЕРОЗНО-ФИБРИНОЗНЫЙ — а.серозно-фібринозний;

А.СЕРОЗНЫЙ — а.серозний;

А.СКЛЕРОДЕРМИЧЕСКИЙ — а.склеродермічний;

А.СЫВОРОТОЧНЫЙ — а.сироватковий;

А.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — а.туберкульозний;

А.ЭКССУДАТИВНЫЙ — а.ексудативний.

АРТРИТИЧЕСКИЙ — артритичний, зумовлений артритом.

АРТРОГРИПОЗ — артрогрипоз, вроджені контрактури суглобів кінцівок.

АРТРОЗ — артроз, загальна назва груп захворювань, в основі яких лежать дегенеративні зміни суглобового хряща;

А.ВТОРИЧНЫЙ — а.вторинний;

А.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — а.генералізований;

А.ГЕНУИННЫЙ — а.генуїнний (первинний);

А.ДЕФОРМИРУЮЩИЙ — а.деформуючий;

А.ПЕРВИЧНЫЙ — а.первинний (генуїнний);

А.ПОЛИАРТИКУЛЯРНЫЙ — а.поліартикулярний.

АСАРЦИЯ — асарція, худорлявість.

АСБЕСТОЗ — азбестоз, пневмоконіоз, що виникає внаслідок вдихання пилу азбесту.

АСЕПТИКА — асептика.

АСЕПТИЧЕСКИЙ — асептичний, знезаражений.

АСИАЛИЯ — асіалія, припинення слиновиділення.

АСИММЕТРИЧЕСКИЙ, АСИММЕТРИЧНЫЙ — асиметричний.

АСИММЕТРИЯ — асиметрія, невпорядковане розташування парних частин або органів стосовно певної точки, осі або площини.

АСИНЕРГИЯ — асинергія, порушення координованих (узгоджених) рухів м'язів, наприклад, при ураженні мозочка.

АСИНХРОННЫЙ — асинхронний, що не збігається у часі.

АСИСТОЛИЯ — асистолія, зупинка серця.

АСКАРИДОЗ — аскаридоз, аскаридний гельмінтоз.

АСПЕРГИЛЛЕЗ — аспергільоз, мікоз, спричинений паразитичними грибками Aspergillus;

А.ВИСЦЕРАЛЬНЫЙ — а.вісцеральний;

А.ЛЕГКИХ — а.легенів.

АСПЕРГИЛЛОМА — аспергілома, пухлиноподібне

утворення в легенях, що складається з щільного міцелію грибків Aspergillus, виникає при аспергільозі легенів.

АСПИРАЦИОННЫЙ — аспіраційний, вдихальний.

АСПИРАЦИЯ — аспірація 1.проникнення сторонніх тіл у дихальні шляхи під час вдихання; 2. процедура відсмоктування вмісту порожнини або патологічного вогнища.

АСПЛЕНИЗМ — аспленізм, стан після видалення селезінки: минущий еритроцитоз, лейкоцитоз, тромбоцитоз.

АСПЛЕНИЯ — аспленія, аномалія розвитку, вроджена відсутність селезінки.

АССИМИЛЯЦИЯ — асиміляція, анаболізм, застосування, засвоєння.

АССОЦИАЦИЯ — асоціація, зв'язок, з'єднання, сполучення, поєднання, об'єднання;

А.БАЗОФИЛЬНО-ЭОЗИНОФИЛЬНАЯ — а.базофільно-еозинофільна, одночасне збільшення кількості базофілів та еозинофілів у периферичній крові, наприклад, при хронічних мієлолейкозах.

АСТЕНИЗАЦИЯ — астенізація, виснаженість, виснажування, стомлюваність.

АСТЕНИК — астенік (тип конституції).

АСТЕНИЗИРОВАННЫЙ — астенізований, виснажений, стомлений, кволий.

АСТЕНИЧЕСКИЙ — астенічний;

А.ТЕЛОСЛОЖЕНИЕ — а.будова тіла.

АСТЕНИЯ — астенія, безсилля, слабість, стан, що характеризується підвищеною втомлюваністю, частою зміною настрою, дратівливістю, вегетативними розладами та порушенням сну.

АСТЕНОПИРЕКСИЯ — астенопірексія, низька гарячка при тяжкому запальному або інфекційному захворюванні.

АСТМА — астма, ядуха;

А.БРОНХИАЛЬНАЯ — а.бронхіальна;

А.Б.АТОПИЧЕСКАЯ — а.б.атопічна;

А.Б.ГИПЕРЭОЗИНОФИЛЬНАЯ — а.б.гіпереозинофільна;

А.Б.ИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ — а.б.інфекційно-алергічна;

А.Б.НЕИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ — а.б.неінфекційно-алергічна;

А.Б.ЭКЗОГЕННАЯ — а.б.екзогенна;

А.Б.ЭНДОГЕННАЯ — а.б.ендогенна;

А.МИТРАЛЬНАЯ — а.мітральна, серцева астма при стенозі мітрального отвору;

А.СЕРДЕЧНАЯ — а.серцева.

АСТМАТИЧЕСКИЙ — астматичний;

А.СОСТОЯНИЕ — а.стан, напад бронхіальної астми, що затягнувся.

АСТРАГАЛ — *бот.* астрагал.

АСФИГМИЯ — асфігмія, акротизм, відсутність пульсу.

АСФИКСИЯ — асфіксія, задушення, патологічний стан, що характеризується гострою або підгострою гіпоксією та гіпокапнією, виявляється тяжкими розладами дихання та кровообігу.

АСФИКТИЧЕСКИЙ — асфіктичний.

АСЦИТ — асцит, водянка черевної порожнини, скупчення трансудату в черевній порожнині (при серцевій недостатності, цирозі печінки).

АСЦИТИЧЕСКИЙ, АСЦИТИЧНЫЙ — асцитичний.

АТАКСИЯ — атаксія, порушення рухів, що виявляється в розладі їх координації.

АТЕЛЕКТАЗ — ателектаз, спадіння легенів, відсутність повітря в легеневих альвеолах;

А.АСПИРАЦИОННЫЙ — а.аспіраційний;

А.ДОЛЕВОЙ — а.частковий;

А.ДОЛЬКОВЫЙ — а.часточковий;

А.КОМПРЕССИОННЫЙ — а.компресійний;

А.ЛЕГКИХ — а.легенів;

А.ОБТУРАЦИОННЫЙ — а.обтураційний;

А.ПАРАПНЕВМОНИЧЕСКИЙ — а.парапневмонічний;

А.СЕГМЕНТАРНЫЙ — а.сегментарний.

АТЕЛИЯ — ателія, незавершений розвиток будь-якого органа чи тканини.

АТЕРОГЕННЫЕ ФАКТОРЫ — атерогенні чинники, що сприяють виникненню та розвитку атеросклерозу.

АТЕРОКАЛЬЦИНОЗ — атерокальциноз, звапнення атеросклеротичних бляшок артерій.

АТЕРОМАТОЗ — атероматоз, стадія розвитку атеросклеротичної бляшки, що характеризується розпадом ліпідних та білкових мас, колагенових та еластичних волокон і кристалізацією холестерину та жирних кислот.

АТЕРОСКЛЕРОЗ — атеросклероз, захворювання, що характеризується ліпоїдною інфільтрацією внутрішньої оболонки артерії еластичного та змішаного типу з наступним розвитком сполучної тканини та відкладанням солей кальцію;

А.ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ — а.облітеруючий (що закупорює).

АТЕТОЗ — атетоз, гіперкінез, що характеризується повільними стереотипними рухами.

АТИМИЧНЫЙ — атимічний, сумний, пригнічений, понурий.

АТИМИЯ — атимія, відсутність або різке зниження емоційних реакцій, сум, смуток, пригніченість, понурість.

АТИПИЧНОСТЬ — атиповість, неправильність.

АТИПИЧНЫЙ, АТИПИЧЕСКИЙ — атиповий, нехарактерний, невластивий.

АТИРЕОЗ — атиреоз, відсутність щитовидної залози або повне припинення її функції.

АТМИАТРИЯ — атміатрія, лікування хвороб дихальних шляхів вдиханням пари та газів.

АТОНИЧЕСКИЙ, АТОНИЧНЫЙ — атонічний, який (що) позбавлений тонусу, втратив тонус.

АТОНИЧНОСТЬ — атонічність.

АТОНИЯ — атонія, відсутність тонусу.

АТОПИЧЕСКИЙ, АТОПИЧНЫЙ — атопічний.

АТОПИЯ — атопія 1. розташування органа, тканини або окремих клітин в незвичному для них місці; 2. назва деяких алергічних захворювань (полінози, кропив'янка тощо).

АТРЕЗИЯ — атрезія, вроджена відсутність, недорозвиненість або зарощення природного отвору або каналу.

АТРИАЛЬНЫЙ — атріальний, передсердний.

АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — атріовентрикулярний, передсердно-шлуночковий;

А.ДИССОЦИАЦИЯ — а.дисоціація, порушення узгодженої діяльності передсердь та шлуночків, наприклад, при повній атріовентрикулярній блокаді;

А.ЗАДЕРЖКА — а.затримка, фізіологічний процес затримки імпульсу в атріовентрикулярному вузлі;

А.УЗЕЛ — а.вузол.

АТРИОМЕГАЛИЯ — атріомегалія, збільшення передсердя (наприклад, при мітральних пороках серця).

АТРИУМ — атріум, передсердя.

АТРИХИАЗ — атрихіаз, повна відсутність волосся.

АТРИХИЯ — атрихія, те саме, що атрихіаз.

АТРОФИРОВАННЫЙ — атрофований.

АТРОФИЯ — атрофія, порушення живлення тканин;

А.ГОРМОНАЛЬНАЯ — а.гормональна;

А.ЗАМЕСТИТЕЛЬНАЯ — а.замісна (вікарна);

А.МЕСТНАЯ — а.місцева (локальна);

А.ОБЩАЯ — а.загальна (дифузна);

А.ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ — а.патологічна;

А.ПЕЧЕНИ КРАСНАЯ — а.печінки червона;

А.П.ОСТРАЯ — а.п.гостра;

А.П.О.ЖЕЛТАЯ — а.п.г.жовта;

А.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — а.фізіологічна.

АТТЕНУАЦИЯ — атенуація, ослаблення, стоншення, потоншення.

АТТЕНУИРОВАННЫЙ — атенуйований, ослаблений, стоншений, потоншений.

АТТЕСТАЦИЯ ВРАЧА — атестація лікаря.

АУКСОКАРДИЯ — ауксокардія, нормальне діастолічне збільшення серця.

АУРА — аура, провісники (наприклад, нападу).

АУРИКУЛЯРНЫЙ — аурикулярний, вушний.

АУРОТЕРАПИЯ — ауротерапія, лікування препаратами золота.

АУСКУЛЬТАЦИЯ — аускультація, вислухування, вислуховування;

А.НЕПОСРЕДСТВЕННАЯ — а.безпосередня;

А.ПОСРЕДСТВЕННАЯ — а.посередня.

АУТОАЛЛЕРГЕН — автоалерген, алерген, що утворюється у самому організмі.

АУТОАЛЛЕРГИЗАЦИЯ — автоалергізація, підвищена чутливість організму до власних тканин.

АУТОАЛЛЕРГИЧЕСКАЯ РЕАКЦИЯ — автоалергічна реакція, алергічна реакція на автоалерген.

АУТОАЛЛЕРГИЯ — автоалергія.

АУТОАНТИГЕНЫ — автоантигени.

АУТОАНТИТЕЛА — автоантитіла.

АУТОВАКЦИНА — автовакцина.

АУТОГЕМОТЕРАПИЯ — автогемотерапія.

АУТОГЕМОТРАНСФУЗИЯ — автогемотрансфузія.

АУТОГИПНОЗ — автогіпноз, самогіпноз, автосугестія, самонавіювання, самовпливання.

АУТОДИГЕСТИЯ — автодигестія, автоліз, самоперетравлювання.

АУТОИНТОКСИКАЦИЯ — автоінтоксикація, самоотруєння.

АУТОИНФЕКЦИЯ — автоінфекція, самозараження.

АУТОЛИЗ — автоліз, саморозчинення, самоперетравлення, автодигестія тканин або формених елементів крові під дією ферментів.

АУТОЛИЗИНЫ — автолізини, антитіла до антигенів клітин власного організму, здатні за певних умов викликати їхній розпад.

АУТОНЕФРЭКТОМИЯ — автонефректомія, виключення функції нирки внаслідок облітерації сечоводу.

АУТОПРОТЕОЛИЗ — автопротеоліз, розщеплення тканинних білків під дією власних протеолітичних ферментів.

АУТОПСИЯ — автопсія, розтин трупа.

АУТОСАНАЦИЯ — автосанація, самолікування.

АУТОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ — автосенсибілізація, те саме, що автоалергізація.

АУТОСОМА — автосома, будь-яка хромосома, крім статевої.

АУТОСУГТЕСТИЯ — автосугестія, те саме, що автосанація.

АУТОТЕРАПИЯ — автотерапія.

АУТОХТОННОСТЬ — автохтонність, відсутність змін локалізації патологічного процесу при його розвитку (наприклад, утворення автохтонного — місцевого тромбу на відміну від тромбоемболії).

АУТОХТОННЫЙ — автохтонний, місцевий, первинний, первісний, що утворився на місці зародження.

АФАГИЯ — афагія, неспроможність ковтання.

АФАЗИЯ — афазія, порушення мови, що характеризується повною або частковою втратою здатності розуміти чужу мову, користуватися словами або фразами.

АФЕБРИЛЬНЫЙ — афебрильний, апіретичний, безгарячковий.

АФОНИЧНЫЙ — афонічний, безголосий.

АФОНИЯ — афонія, втрата голосу, беззвучність голосу.

АФРИКТ — африкт, шум тертя (плеври, перикарда).

АФТА — афта, виразково-пухирчасте ураження слизових оболонок (здебільшого ясен та рота).

АФТОЗ — афтоз, загальна назва захворювань, при яких виникають афти.

АФФЕКТ — афект 1. сильне психічне збудження; 2. патологічні зміни в місці вкорінення мікроорганізму.

АФФЕКЦИЯ — афекція ураження хворобою.

АФФЕРЕНТНЫЙ — аферентний, що приносить, доцентровий.

АФФЛЮКС — афлюкс, приплив.

АХАЛАЗИЯ — ахалазія, порушення здатності до розслаблення гладко-м'язових сфінктерів, розташованих у зоні переходу отворів шлунково-кишкового (травного) тракту та сечових шляхів;

А.ПИЩЕВОДА — а.стравоходу

АХЕЙРОКИНЕЗ(ИЯ) — ахейрокінез(ія), відсутність співдружних рухів рук під час ходіння, наприклад, при паркінсонізмі.

АХЕЙРОКИНЕЗИЯ — ахейрокінезія.

АХИЛИЯ ЖЕЛУДКА — ахілія шлунка, відсутність

шлункової секреції, патологічний стан, при якому слизова оболонка шлунка не виробляє вільної соляної кислоти та ферментів.

АХИЛИЯ ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ — ахілія панкреатична, відсутність ферментів у панкреатичному соку.

АХИРИЯ — ахірія, вроджена відсутність рук.

АХЛОРГИДРИЯ — ахлоргідрія, відсутність вільної соляної кислоти в шлунковому соку.

АХОЛИЯ — ахолія, відсутність або різке зменшення виходу жовчі у кишечник (наприклад, при обтурації загальної жовчної протоки).

АХОНДРОПЛАЗИЯ — ахондроплазія, недостатній ріст хрящових клітин.

АХРОМАТИЧЕСКИЙ — ахроматичний, позбавлений забарвлення, безколірний.

АХРОМА(ТО)ЦИТ — ахрома(то)цит, еритроцит безбарвний або нездатний забарвлюватися.

АХРОМИЯ — ахромія, відсутність пігменту шкіри.

АХРОМОТРИХИЯ — ахромотрихія, відсутність пігменту у волоссі.

АХРОЦИТОЗ — ахроцитоз, лімфоцитоз.

АЦЕТИЛХОЛИН — ацетилхолін.

АЦЕТОНЕМИЯ — ацетонемія, наявність у крові ацетону (кетонових тіл).

АЦЕТОНУРИЯ — ацетонурія, виділення ацетону (кетонових тіл) із сечею.

АЦИДЕМИЯ — ацидемія, підвищення кислотності крові.

АЦИДНОСТЬ — ацидність, кислотність.

АЦИДОЗ — ацидоз, форма порушення кислотно-лужної рівноваги крові в бік підвищення її кислотності;

А.ВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ — а.видільний (екскреторний);

А.ГАЗОВЫЙ — а.газовий;

А.ГАСТРОЭНТЕРАЛЬНЫЙ — а.гастроентеральний;

А.ДЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ — а.декомпенсований;

А.ДИАБЕТИЧЕСКИЙ — а.діабетичний;

А.ДЫХАТЕЛЬНЫЙ — а.дихальний (респіраторний);

А.КОМПЕНСИРОВАННЫЙ — а.компенсований;

А.МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ — а.метаболічний;

А.НЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ — а.некомпенсований;

А.ПОЧЕЧНЫЙ — а.ниркový (ренальний);

А.РЕСПИРАТОРНЫЙ — а.респіраторний (дихальний);

А.СМЕШАННЫЙ — а.змішаний;

А.СУБКОМПЕНСИРОВАННЫЙ — а.субкомпенсований;

А.ТКАНЕВОЙ — а.тканинний.

АЦИДОФИЛЬНЫЙ — ацидофільний, що забарвлюється кислими барвниками.

АЦИНОЗНЫЙ — ацинозний, що стосується ацинусу.

АЦИНУС — ацинус, структурна одиниця легенів, що складається з дихальної бронхіоли, альвеолярних ходів та альвеол.

АЭРОФАГИЯ — аерофагія, заковтування повітря, наприклад, при неврозах.

АЭРОХОЛИЯ — аерохолія, наявність повітря в жовчі при анаеробних холециститах.

АЭРОЭМБОЛИЯ — аероемболія, повітряна емболія.

АЭРОГЕЛИОТЕРАПИЯ — аерогеліотерапія, лікування повітрям та сонцем.

АЭРОГЕННЫЙ — аерогенний, що походить з повітря, передається через повітря (наприклад, інфекція).

АЭРОИОНОТЕРАПИЯ — аероіонотерапія, лікування іонізованим повітрям.

АЭРОТЕРАПИЯ — аеротерапія, лікування повітрям.

Б

БАЗАЛЬНЫЙ — базальний, основний, що стосується основи, розташований в основі.

БАЗЕДОВА БОЛЕЗНЬ — базедова хвороба.

БАЗЕДОВИЗМ — базедовізм, легка форма дифузного токсичного зоба.

БАЗЕДОВИФИКАЦИЯ — базедовіфікація, поява клінічних та морфологічних ознак дифузного токсичного зоба в осіб з сутиреоїдним зобом.

БАЗИЛЛЯРНЫЙ — базилярний, що стосується основи головного мозку.

БАЗИПЕТАЛЬНЫЙ — базипетальний, спрямований від верхівки до основи.

БАЗИС — базис, основа.

БАЗОФИЛ — базофіл, гранулоцит базофільний.

БАЗОФИЛИЯ — базофілія, збільшення кількості базофілів у периферичній крові, лейкоцитоз базофільний.

БАЗОФИЛЬНЫЙ — базофільний, що забарвлюється основними барвниками.

БАКТЕРИАЛЬНЫЙ — бактеріальний.

БАКТЕРИЕМИЧЕСКИЙ — бактеріємічний, пов'язаний з бактеріємією.

БАКТЕРИЕМИЯ — бактеріємія, наявність бактерій у периферичній крові.

БАКТЕРИОЛИЗ — бактеріоліз, процес руйнування (розчинення) бактерій.

БАКТЕРИОСТАТИЧЕСКИЙ — **бактеріостатичний**, що перешкоджає розмноженню бактерій.

БАКТЕРИОХОЛИЯ — **бактеріохолія**, наявність мікроорганізмів у жовчі (жовчному міхурі, жовчних шляхах).

БАКТЕРИУРИЯ — **бактеріурія**, виділення бактерій із сечею.

БАКТЕРИЦИДНОСТЬ — **бактерицидність**, властивість деяких фізичних, хімічних або біологічних чинників викликати загибель мікроорганізмів.

БАКТЕРИЦИДНЫЙ — **бактерицидний.**

БАКТЕРИЯ — **бактерія.**

БАЛЬНЕОТЕРАПИЯ — **бальнеотерапія**, лікування ваннами.

БАНКА — **банка;**

Б.КРОВОСОСНАЯ — **б.кровососна.**

БАНОК НАКЛАДЫВАНИЕ — **банок накладання.**

БАНЯ — 1.лазня; 2. (прилад) баня.

БАРИАКУЗИЯ — **баріакузія**, приглухуватість.

БАРИДИНИЯ — **баридинія**, сильний, важкий біль.

БАРОТЕРАПИЯ — **баротерапія**, лікування підвищеним або зниженим атмосферним тиском.

БАТИКАРДИЯ — **батикардія**, низьке розташування серця.

БАТИПНОЭ — **батипное**, занадто глибоке дихання (наприклад, при ацидозі, гіпоксії, серцевій недостатності).

БАТМОТРОПНОСТЬ — **батмотропність**, властивість міокарда збуджуватися.

БАТМОТРОПНЫЙ — **батмотропний.**

БАХРОМА — **бахрома**, торочки.

БАЦИЛЛА — **бацила.**

БАЦИЛЛЕМИЯ — **бацилемія.**

БАЦИЛЛОНОСИТЕЛЬ — **бацилоносій.**

БАЦИЛЛУРИЯ — **бацилурія.**

БАЦИЛЛЯРНЫЙ — **бацилярний.**

БДЕЛЛОТЕРАПИЯ — **бделотерапія**, гірудотерапія, лікування п'явками.

БЕДРЕННЫЙ — **стегновий**, феморальний.

БЕДРО — **стегно.**

БЕЗБОЛЕЗНЕННОСТЬ — **безболісність**, аналгія.

БЕЗБОЛЕЗНЕННЫЙ — **безболісний**, аналгічний, аналгетичний.

БЕЗВКУСИЕ — **несмак**, відсутність смаку.

БЕЗВКУСНЫЙ — **позбавлений смаку**, несмачний.

БЕЗВРЕДНОСТЬ — **нешкідливість**, іноценція.

БЕЗВРЕДНЫЙ — **нешкідливий**, іноцентний.

БЕЗГОЛОСЫЙ — **безголосий**, афонічний.

БЕЗДЕТНОСТЬ — бездітність.

БЕЗЗУБЫЙ — беззубий.

БЕЗЛИХОРАДОЧНЫЙ — безгарячковий, апіретичний, афебрильний.

БЕЗНАДЕЖНЫЙ — безнадійний;

Б.СОСТОЯНИЕ БОЛЬНОГО — б.стан хворого.

БЕЗНОСЫЙ — безносий.

БЕЗОБРАЗНОСТЬ — виродливість, потворність, спотворення.

БЕЗОПАСНЫЙ — безпечний, іноцентний.

БЕЗОСТАНОВОЧНЫЙ — безупинний.

БЕЗОТЛАГАТЕЛЬНЫЙ — невідкладний, негайний.

БЕЗРАЗЛИЧИЕ — байдужість, апатія, індиферентність.

БЕЗРАЗЛИЧНЫЙ — байдужий, апатичний, індиферентний.

БЕЗУМИЕ — божевілля, везанія.

БЕЗУСЛОВНЫЙ — безумовний, абсолютний.

БЕЗУЧАСТНОСТЬ — байдужість, байдужність, апатія, індиферентність.

БЕЗУЧАСТНЫЙ — байдужий, апатичний, індиферентний.

БЕЗЫМЯННЫЙ — безіменний, анонімний.

БЕЛАЯ ГОРЯЧКА — біла гарячка, тромоманія, еноманія, алкогольний делірій.

БЕЛЕНА — *бот.* блекота.

БЕЛКОВАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — білкова недостатність.

БЕЛОК — білок.

БЕЛОКРОВИЕ — білокрів'я, лейкемія.

БЕЛЬЕ — білизна.

БЕРЕМЕННАЯ — вагітна.

БЕРЕМЕННОСТЬ — вагітність.

БЕРЦОВЫЙ — гомілковий, голінковий.

БЕСКРОВНЫЙ — безкровний, анемічний, олігемічний.

БЕСПАЛОСТЬ ВРОЖДЕННАЯ — безпалість вроджена, адактилія.

БЕСПАМЯТСТВО — непритомність, нестяма.

БЕСПЛОДИЕ — безплідність, неплідність.

БЕСПЛОДНЫЙ — безплідний, неплідний.

БЕСПОКОЙСТВО — неспокій, ажитація.

БЕСПОКОЙНЫЙ — неспокійний.

БЕСПОМОЩНОСТЬ — безпорадність, безпомічність.

БЕСПОМОЩНЫЙ — безпорадний, безпомічний.

БЕСПРЕРЫВНОСТЬ — безперервність.

БЕСПРЕРЫВНЫЙ — безперервний, перманентний.

БЕССВЯЗНОСТЬ — нескладність, незв'язність.

БЕССИЛИЕ — безсилля, слабість, слабкість, кволість, адинамія.

БЕССИЛЬНЫЙ — безсилий, кволий, адинамічний.

БЕССМЫСЛЕННЫЙ — безглуздий, безтямний.

БЕССОЗНАТЕЛЬНОСТЬ — непритомність (непритомний стан), абсенція, екліпсис.

БЕССОЗНАТЕЛЬНЫЙ — непритомний.

БЕССОННИЦА — безсоння, агрипнія, дисомнія, інсомнія.

БЕСФОРМЕННОСТЬ — безформність.

БЕСФОРМЕННЫЙ — безформний.

БЕСЦВЕТНЫЙ — безбарвний, безколірний, ахроматичний.

БЕСЧЕЛОВЕЧНОСТЬ — нелюдяність, негуманність.

БЕСЧЕЛОВЕЧНЫЙ — нелюдяний, негуманний.

БЕСЧУВСТВИЕ — непритомність, бездушність, нечулість.

БЕТТОЛЕПСИЯ — бетолепсія, зомління, іноді у поєднанні з судомами під час приступу кашлю, що виникає у хворих з легенево-серцевою недостатністю.

БЕШЕНСТВО — 1. (хвороба) сказ 2. (емоційний стан) шаленство, лють.

БЕШЕНЫЙ — 1. скажений 2. шалений, лютий.

БИГЕМИНИЯ — бігемінія, форма алоритмії, при якій екстрасистола виникає за кожним нормальним скороченням.

БИЕНИЕ СЕРДЦА — биття серця, пальмус.

БИКУСПИДАЛЬНЫЙ — бікуспідальний, двостулковий (про клапан серця).

БИЛАТЕРАЛЬНЫЙ — білатеральний, двобічний.

БИЛИАРНЫЙ — біліарний, жовчний.

БИЛИРУБИН — білірубін, жовчний пігмент.

БИЛИРУБИНЕМИЯ — білірубінемія, збільшення кількості білірубіну у сироватці крові.

БИЛИРУБИНУРИЯ — білірубінурія, збільшене виділення білірубіну із сечею.

БИМАНУАЛЬНЫЙ — бімануальний, дворучний.

БИНОКУЛЯРНЫЙ — бінокулярний, двоокий.

БИОГРАФИЧЕСКИЕ ДАННЫЕ — біографічні дані (про хворого).

БИОПСИЯ — біопсія, взяття шматочків тканини хворого для лабораторного дослідження.

БИОРИТМ — біоритм, періодичне чергування інтенсивності фізіологічних процесів та реакцій організму.

БИОСИНТЕЗ — біосинтез, процес утворення органічних речовин із більш простих у живому організмі.

БИОТОВСКОЕ ДЫХАНИЕ — біотівське дихання, одна з форм періодичного ди-

хання з періодами апное, що виникає при тяжких шоках, комах.

БИПОЛЯРНЫЙ — біполярний, двополюсний.

БИСИСТОЛИЯ — бісистолія, подвоєння верхівкового поштовху при недостатності клапанів аорти.

БИТЬСЯ — битися, (про серце) пальпітувати.

БИФУРКАЦИЯ — біфуркація, поділ, розгалуження трубчастого органа на дві гілки (наприклад, трахеї, аорти).

БИЦЕПС — біцепс, двоголовий м'яз.

БЛАГОПРИЯТНО — сприятливо, прихильно, слушно, добре.

БЛАГОПРИЯТНЫЙ — сприятливий, прихильний, слушний, добрий.

БЛАГОРАЗУМИЕ — розсудливість.

БЛАГОРАЗУМНЫЙ — розсудливий.

БЛАСТОМА — бластома, пухлина.

БЛЕДНЕТЬ — бліднути.

БЛЕДНОСТЬ — блідість;

Б.АОРТАЛЬНАЯ — б.аортальна (при стенозі устя аорти);

Б.КОЖНЫХ ПОКРОВОВ — б.шкірних покривів.

БЛЕДНЫЙ — блідий.

БЛЕСК — блиск.

БЛЕСТЯЩИЙ — блискучий.

БЛЕФАРОПТОЗ — блефароптоз, опущення верхньої повіки.

БЛЕФАРОСПАЗМ — блефароспазма, спазма повік.

БЛИЗНЕЦ — близнюк.

БЛОК — блок.

БЛОКАДА — блокада;

Б.АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНАЯ НЕПОЛНАЯ — б.атріовентрикулярна неповна;

Б.А.ПОЛНАЯ — б.атріовентрикулярна повна;

Б.ЛЕВОЙ НОЖКИ ПУЧКА ГИСА — б.лівої ніжки пучка Гіса;

Б.ПРАВОЙ НОЖКИ ПУЧКА ГИСА — б.правої ніжки пучка Гіса;

БЛОКАДА СЕРДЦА — блокада серця;

Б.С.АЛЬТЕРНИРУЮЩАЯ — б.с.альтернуюча;

Б.С.БИФАСЦИКУЛЯРНАЯ — б.с.біфасцикулярна;

Б.С.ВНУТРИЖЕЛУДОЧКОВАЯ — б.с.внутрішньошлуночкова;

Б.С.ВНУТРИПРЕДСЕРДНАЯ — б.серця внутрішньопередсердна;

Б.С.МОНОФАСЦИКУЛЯРНАЯ — б.с.монофасцикулярна;

Б.С.СИНОАУРИКУЛЯРНАЯ — б.с.синоаурикулярна;

Б.С.ТРИФАСЦИКУЛЯРНАЯ — б.с.трифасцикулярна.

БЛОКОВОЙ, БЛОКОВИДНЫЙ — блоковий, блокоподібний, трохлеарний.

БЛОХА — блоха.

БЛУЖДАНИЕ — блукання, міграція.

БЛУЖДАЮЩИЙ — блукаючий, мігруючий;

Б.НЕРВ — б.нерв, вагус;

Б.ПОЧКА — б.нирка.

БЛЯШЕЧНЫЙ — бляшковий, ламельозний.

БЛЯШКА — бляшка, ламела;

Б.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — б.атеросклеротична.

БОДРОСТЬ — бадьорість.

БОДРСТВОВАНИЕ — неспання.

БОДРЫЙ — бадьорий.

БОК — бік, сторона.

БОКАЛОВИДНЫЙ — келихоподібний.

БОКОВОЙ — бічний, латеральний.

БОЛЕВОЙ — больовий, болісний, болючий, долорозний;

Б.ТОЧКА — б. (болюча) точка.

БОЛЕВОЙ ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТИ ПОВЫШЕНИЕ — больової чутливості підвищення, гіпералгезія, гіпералгія.

БОЛЕВОЙ ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТИ СНИЖЕНИЕ — больової чутливості зниження, гіпалгезія, гіпалгія.

БОЛЕЗНЕННО — хворобливо, болісно, болюче.

БОЛЕЗНЕННО РАЗДРАЖИТЕЛЬНЫЙ — болісно (хворобливо) дратівливий, іритативний.

БОЛЕЗНЕННОСТЬ — болісність, болючість, (схильність до хвороби) хворобливість.

БОЛЕЗНЕННЫЙ — болісний, болючий, (схильний до хвороби) хворобливий.

БОЛЕЗНЕТВОРНЫЙ — хвороботворний, вірулентний, морбідний, патогенний.

БОЛЕЗНИ — хвороби;

Б.АЛЛЕРГИЧЕСКИЕ — х.алергічні, алергози.

Б.АУТОАЛЛЕРГИЧЕСКИЕ — х. автоалергічні, автоалергози.

Б.ВНУТРЕННИЕ — х.внутрішні, терапія.

Б.ИСТОРИЯ — х.історія, нозісторія.

Б.МЕСТО — х.місце.

Б.НАИВЫСШАЯ СТЕПЕНЬ РАЗВИТИЯ — х.найвищий ступінь розвитку, акме.

Б.НАЧАЛО — х.початок (маніфестація хвороби).

Б.НАЧАЛО ОСТРОЕ — х.початок гострий.

Б.НАЧАЛО ПОСТЕПЕННОЕ — х.початок поступовий.

Б.ОБОСТРЕНИЕ — х.загострення, рецидив.

Б.ОПИСАНИЕ — х.опис, нозографія.

Б.ПЕРВОЕ ПРОЯВЛЕНИЕ — х.перший прояв (вияв, маніфестація хвороби).

Б.ПЕРИОД ЛАТЕНТНЫЙ — х.період латентний, латенція.

Б.ПОРЯДОК ПРОЯВЛЕНИЙ — х.порядок проявів.

Б.ПОСЛАБЛЕНИЕ — х.полегшення (послаблення), ремісія.

Б.ПРЕДЧУВСТВИЕ — х.передчуття, пропатія.

Б.ПРИЧИНА — х.причина.

Б.ПРОИСХОЖДЕНИЕ — х.походження, нозогенез, патогенез.

Б.СКРЫТОЕ СОСТОЯНИЕ — х.прихований стан, латенція.

Б.УСИЛЕНИЕ — х.підсилення.

Б.УХУДШЕНИЕ — х.погіршання, рекрудесценція.

Б.ХАРАКТЕР ПРЕИМУЩЕСТВЕННЫЙ — х.характер переважний (пануючий).

Б.ХАРАКТЕР ТЕЧЕНИЯ — х.характер перебігу.

БОЛЕЗНЬ — хвороба;

Б.БРОНЗОВАЯ — х.бронзова;

Б.БРОНХОЭКТАТИЧЕСКАЯ — х.бронхоектатична;

Б.ВАКЦИНАЛЬНАЯ — х.вакцинальна;

Б.ВИБРАЦИОННАЯ — х.ґ.браційна;

Б.ВРОЖДЕННАЯ — х.вроджена;

Б.ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — х.гіпертонічна;

Б.Г.СО ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫМ ТЕЧЕНИЕМ — х.г. зі злоякісним перебігом.

Б.ГИПОТОНИЧЕСКАЯ — х.гіпотонічна;

Б.ГОРНАЯ — х.гірська;

Б.ЖЕЛЧЕКАМЕННАЯ — х.жовчнокам'яна, холелітіаз;

Б.ЗАРАЗНАЯ — х.заразна (контагіозна);

Б.КРОВИ — х.крові;

Б.ЛЕКАРСТВЕННАЯ — х.лікарська (медикаментозна);

Б.ЛУЧЕВАЯ — х.променева;

Б.Л.ОСТРАЯ — х.п.гостра;

Б.Л.ПОДОСТРАЯ — х.п.підгостра;

Б.Л.ХРОНИЧЕСКАЯ — х.п.хронічна;

Б.МИЕЛОМНАЯ — х.мієломна, мієломатоз;

Б.МОРСКАЯ — х.морська, наупатія;

Б.МОЧЕКАМЕННАЯ — х.сечокам'яна, уролітіаз;

Б.НАСЛЕДСТВЕННАЯ — х.спадкова (гередитарна);

Б.НЕОСЛОЖНЕННАЯ — х.неускладнена, гаплопатія;

Б.НОВАЯ — х.нова, неопатія;

Б.ОПАСНАЯ — х.небезпечна;

Б.ОСТРАЯ — х.гостра;

Б.ОСТРЕЙШАЯ — х.найгостріша;

Б.ПОВТОРЯЮЩАЯСЯ — х., що повторюється, рецидивує;

Б.ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНАЯ — х.послідовна, дейтропатія;

Б.ПОСЛЕРЕАНИМАЦИОННАЯ — х.післяреанімаційна;

Б.ПОЧЕЧНОКАМЕННАЯ — х.нирковокам'яна, нефролітіаз;

Б.ПРИОБРЕТЕННАЯ — х.набута;

Б.ПСИХИЧЕСКАЯ — х.психічна;

Б.ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ — х.професійна;

Б.РЕЦИДИВИРУЮЩАЯ — х., що рецидивує (повторюється);

Б.СЕРДЦА ИШЕМИЧЕСКАЯ — х.серця ішемічна;

Б.СОПУТСТВУЮЩАЯ — х.супровідна (інтеркурентна, сателітна);

Б.ТЯЖЕЛАЯ — х.тяжка;

Б.ХРОМОСОМНАЯ — х.хромосомна;

Б.ХРОНИЧЕСКАЯ — х.хронічна;

Б.ЭНДЕМИЧЕСКАЯ — х.ендемічна;

Б.ЭНДОКРИННАЯ — х.ендокринна;

Б.ЭПИДЕМИЧЕСКАЯ — х.епідемічна;

Б.ЯЗВЕННАЯ ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ — х.виразкова дванадцятипалої кишки;

Б.ЯЗВЕННАЯ ЖЕЛУДКА — х.виразкова шлунка;

БОЛЕТЬ — хворіти, слабувати, нездужати.

БОЛЕУТОЛЯЮЩИЙ — болезаспокійливий, болетамуючий, болегамівний, аналгетичний.

БОЛИ — болі;

Б.ГОЛОДНЫЕ — б.голодні.

Б.НОЧНЫЕ — б.нічні, никталгія.

Б.ПОЗДНИЕ — б.пізні.

Б.РАННИЕ — б.ранні.

Б.УТРЕННИЕ — б.ранкові.

БОЛИГОЛОВ — *бот.* болиголов.

БОЛЬ — біль, алгія;

Б.АНГИНОЗНАЯ — б.ангінозний;

Б. В ГЛАЗАХ ОТ СВЕТА — б. в очах від світла, фотоалгія, фотодинія.

Б. В ГОРЛЕ — б. у горлі, фарингалгія, фарингодинія;

Б. В ГРУДНОЙ КЛЕТКЕ — б. у грудній клітці, торакалгія, торакодинія;

Б. В ДИАФРАГМЕ — б. у діафрагмі, френалгія, френодинія;

Б. В ЖЕЛУДКЕ — б. у шлунку, гастралгія, гастродинія;

Б. В ЖИВОТЕ — б. у животі, спланхалгія, спланходинія;

Б. В КИШЕЧНИКЕ — б. у кишечнику, ентероалгія, ентеродинія;

Б. В КОЛЕННОМ СУСТАВЕ — б. у колінному суглобі, гонагра, гоналгія, гонодинія;

Б. В КОСТЯХ — б. у кістках, остеоалгія, остеодинія;

Б. В КРЕСТЦЕ — б. у крижах, сакралгія, сакродинія;

Б. В ОБЛАСТИ СЕРДЦА — б. у ділянці серця, кардіалгія;

Б. В ПЕЧЕНИ — б. у печінці, гепаталгія, гепатодинія;

Б. В ПИЩЕВОДЕ — б. у стравоході, езофагалгія, езофагодинія;

Б. В ПЛЕЧЕ — б. у плечі, омагра, омалгія, омодинія;

Б. В ПОЗВОНОЧНИКЕ — б. у хребті, люмбалгія, люмбодинія, рахіалгія, рахі(о)динія;

Б. В ПРЯМОЙ КИШКЕ — б. у прямій кишці, прокталгія, проктодинія;

Б. В СЕЛЕЗЕНКЕ — б. у селезінці, спленалгія;

Б. В СЕРДЦЕ — б. у серці, кардіалгія;

Б. В СПИНЕ — б. у спині, люмбалгія, нотодинія, рахіалгія, рахі(о)динія;

Б. В УХЕ — б. у вусі, отагра, оталгія, отодинія;

Б. В ШЕЕ — б. у шиї, трахелодинія;

Б. В ЯЗЫКЕ — б.в язику, глосагра, глосалгія, глосодинія;

Б.ГОЛОВНАЯ — б.головний, кефалгія, кефалодинія, цефалгія, цефалодинія;

Б.ГОЛОДНАЯ — б.голодний;

Б.ДЕСЕН — б.ясен, улалгія, улодинія;

Б.ЗАГРУДИННАЯ — б.загрудинний;

Б. НА ОГРАНИЧЕННОМ УЧАСТКЕ — б. на обмеженій ділянці, топалгія;

Б.ИРРАДИИРУЮЩАЯ — б.ірадіюючий;

Б.НЕВРАЛГИЧЕСКАЯ — б.невралгічний, невралгія;

Б.НЕВЫНОСИМАЯ — б.нестерпний, баридинія;

Б.ОПОЯСЫВАЮЩАЯ — б.оперізуючий;

Б.ОСТРАЯ — б.гострий;

Б.ОТРАЖЕННАЯ — б.відбитий (рефлекторний), синалгія;

Б.ПЛЕВРАЛЬНАЯ — б.плевральний, плевралгія, плевродинія;

Б.ПОЗДНЯЯ — б.пізній;

Б.ПОЧЕЧНАЯ — б.нирковий, нефралгія, нефродинія;

Б. ПРИ МОЧЕИСПУСКАНИИ — б. при сечовипусканні, уралгія, уродинія;

Б.РАННЯЯ — б.ранній;

Б.РЕФЛЕКТОРНАЯ — б.рефлекторний (відбитий), синалгія;

Б.СЕЗОННАЯ — б.сезонний;

Б.СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ — б.симптоматичний;

Б.ТУПАЯ — б.тупий;

Б.ТЯЖЕЛАЯ — б.тяжкий, баридинія;

Б.ФАНТОМНАЯ — б.фантомний.

БОЛЬНИЦА — лікарня.

БОЛЬНИЧНЫЙ — лікарняний, госпітальний (шпитальний), нозокоміальний.

БОЛЬНО — боляче.

БОЛЬНОЙ — хворий:

Б.АМБУЛАТОРНЫЙ — х.амбулаторний;

Б.ЗАТОРМОЖЕННЫЙ — х.загальмований;

Б.КРАЙНЕ ТЯЖЕЛЫЙ — х.надзвичайно тяжкий;

Б.ЛЕГКИЙ — х.легкий (за тяжкістю);

Б.ЛЕЖАЧИЙ — х.лежачий;

Б.СРЕДНЕЙ ТЯЖЕСТИ — х.середньої тяжкості;

Б.ТЯЖЕЛЫЙ — х. (за станом) тяжкий, (за вагою) важкий;

Б.ХОДЯЧИЙ — х.ходячий.

БОЛЬШЕБЕРЦОВАЯ КОСТЬ — великогомілкова кістка.

БОЛЬШЕБЕРЦОВЫЙ — великогомілковий, великоголінковий, тибіальний.

БОЛЬШЕГОЛОВОСТЬ — великоголовість, макроцефалгія.

БОЛЬШЕГОЛОВЫЙ — великоголовий, макроцефалічний.

БОЛЬШОЙ КРУГ КРОВООБРАЩЕНИЯ — велике коло кровообігу.

БОНИФИКАЦИЯ — боніфікація, покращення, поліпшення (наприклад, стану хворого).

БОРМОТАНИЕ — бурмотіння, мимрення.

БОРОДАВКА — бородавка.

БОРОДАВЧАТЫЙ — бородавчастий, верукозний, папіломатозний.

БОРОЗДА — борозна.

БОЯЗНЬ — боязнь, страх, фобія;

Б.УПОТРЕБЛЯТЬ ПИЩУ — б.вживати їжу, наприклад, через можливість виникнення болю), цибофобія.

БОЯРЫШНИК — *бот.* глід.

БРАДИАКУЗИЯ — брадиакузія, приглухуватість.

БРАДИКАРДИЯ — брадикардія, спаніокардія, зменшена частота серцевих скорочень;

Б.СИНУСОВАЯ — б.синусова;

Б.УЗЛОВАЯ — б.вузлова.

БРАДИКИНЕЗИЯ — брадикінезія, уповільненість рухів.

БРАДИПЕПСИЯ — брадипепсія, сповільнене травлення.

БРАДИПНОЭ — брадипное, спаніопное, сповільнене дихання.

БРАДИСИСТОЛИЯ — брадисистолія, зменшена частота скорочень шлуночків серця.

БРАДИСФИГМИЯ — брадисфігмія, сповільнення пульсу, рідкий пульс.

БРЕД — марення, маячення, маячіння, маячня, делірій, сукупність ідей, суджень, що не відповідають дійсності, але повністю заволоділи свідомістю хворого:

Б.БУЙНЫЙ — м.буйне;

Б.ЛИХОРАДОЧНЫЙ — м.гарячкове, пропасне;

"Б.СЕРДЦА" — "м.серця", одна із назв миготливої аритмії;

Б.ТИХИЙ — м.тихе.

БРЕДИТЬ — марити, маячити.

БРЕДОВЫЙ — маячний, марений.

БРЕДЯЩИЙ — маячний.

БРОВЬ — брова.

БРОДЯЖНИЧЕСТВО — **бродяжництво**, дромоманія, поріоманія.

БРОЖЕНИЕ — **бродіння**, шумування, ферментація, зимоз.

БРОМИДРОЗ — **бромідроз**, піт з неприємним запахом.

БРОНХАДЕНИТ — **бронхаденіт**, запалення навколобронхіальних лімфатичних вузлів.

БРОНХИАЛЬНЫЙ — **бронхіальний**;

Б.ДЫХАНИЕ — б.дихання.

БРОНХИОЛИТ — **бронхіоліт**, запалення найменших бронхів, бронхіол.

БРОНХИОЛИТУС — **бронхіолітус**, бронхіальний камінь.

БРОНХИОЛЫ — **бронхіоли**, найменші бронхи, що не мають у своїх стінках хрящів та залоз.

БРОНХИТ — **бронхіт**, запалення бронхів;

Б.АСТМАТИЧЕСКИЙ — б.астматичний;

Б.АТРОФИЧЕСКИЙ — б.атрофічний;

Б.ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ — б.гіпертрофічний;

Б.ГНИЛОСТНЫЙ — б.гнильний (путридний);

Б.ГНОЙНО-ОБСТРУКТИВНЫЙ — б.гнійно-обструктивний;

Б.ГНОЙНЫЙ — б.гнійний;

Б.ДЕСТРУКТИВНЫЙ — б.деструктивний;

Б.ДИФФУЗНЫЙ — б.дифузний;

Б.ЗАСТОЙНЫЙ — б.застійний;

Б.КАТАРАЛЬНЫЙ — б.катаральний;

Б.КРУПОЗНЫЙ — б.крупозний;

Б.НЕКРОТИЧЕСКИЙ — б.некротичний;

Б.ОБСТРУКТИВНЫЙ — б.обструктивний;

Б.ОГРАНИЧЕННЫЙ — б.обмежений;

Б.ОСТРЫЙ — б.гострий;

Б.ОЧАГОВЫЙ — б.осередковий (фокальний);

Б.РАСПРОСТРАНЕННЫЙ — б.поширений, дифузний;

Б.СЛИЗИСТО-ГНОЙНЫЙ — б.слизисто-гнійний;

Б.СЛИЗИСТЫЙ — б.слизистий;

Б.УРЕМИЧЕСКИЙ — б.уремічний;

Б.ХРОНИЧЕСКИЙ — б.хронічний.

БРОНХОГЕННЫЙ — **бронхогенний**, який походить з бронхів.

БРОНХОЛЕГОЧНЫЙ СЕГМЕНТ — **бронхолегеневий сегмент.**

БРОНХОЛИТ — **бронхоліт**, бронхіальний камінь.

БРОНХОМЕГАЛИЯ — **бронхомегалія**, природжене збільшення просвіту бронхів.

БРОНХОМИКОЗ — **бронхомікоз**, грибковий бронхіт.

БРОНХОПАТИЯ — бронхопатія, загальна назва різних уражень бронхів.

БРОНХОПНЕВМОНИЯ — бронхопневмонія.

БРОНХОРЕЯ — бронхорея, виділення великої кількості слизу або гною з бронхів.

БРОНХОСПАЗМ — бронхоспазма, спазма бронхів.

БРОНХОСТЕНОЗ — бронхостеноз, звуження бронха (бронхів).

БРОНХОФОНИЯ — бронхофонія, вислухування шуму над легенями;

Б.СИЛЬНАЯ — б.сильна, пекторилоквія.

БРОНХОЭКТАЗ — бронхоектаз, розширення обмежених частинок бронхів внаслідок запально-дистрофічних змін їхніх стінок або аномалій розвитку бронхів.

БРОНХОЭКТАЗИЯ — бронхоектазія, розширення бронхів.

БРОНХОЭКТАТИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ — бронхоектатична хвороба.

БРУКСИЗМ — бруксизм, скреготання зубами під час сну.

БРУЦЕЛЛЕЗ — бруцельоз.

БРЫЖЕЕЧНЫЙ — брижовий, мезентеріальний.

БРЫЖЕЙКА — брижа, мезентерій, мезентеріум.

БРЮХО — черево, вентер.

БРЮШИНА — очеревина, перитонеум.

БРЮШИННЫЙ — очеревинний, перитонеальний.

БРЮШНОЙ — черевний, абдомінальний, вентральний, целіакальний.

Б.ПОЛОСТЬ — ч.порожнина.

Б. ПРЕС — ч.прес.

БУГОР — горб, бугор.

БУГОРОК — горбик, горбок.

БУГОРЧАТКА — бугорчатка.

БУГОРЧАТЫЙ — горбкуватий, бугорчастий, туберозний.

БУГРИСТОСТЬ — горбастість, туберозність.

БУГРИСТЫЙ — горбастий, горбистий, бугристий.

БУЗИНА — *бот.* бузина.

БУЙНЫЙ — буйний.

БУКАРДИЯ — букардія, ненормальне збільшення серця.

БУЛИМИЯ — булімія, лікорексія, цинорексія, надто підвищений апетит "як у вола".

БУЛЛА — була, великий міхур (пухир).

БУЛЕЗНЫЙ — бульозний, пухирчастий.

БУРОЕ УПЛОТНЕНИЕ ЛЕГКИХ — буре ущільнення легенів.

БУРСА — бурса, сумка.

БУРСИТ — бурсит, запалення синовіальної оболонки суглоба.

БЫСТРОДЕЙСТВУЮЩИЙ — швидкодіючий.

БЫСТРОПРЕХОДЯЩИЙ — швидкоминущий, скороминущий, транзиторний, ефемерний.

БЫСТРОТА — швидкість.

БЫСТРЫЙ — швидкий.

В

ВАГАЛЬНЫЙ — вагальний, який стосується блукаючого нерва.

ВАГИТУС — вагітус, дитячий плач.

ВАГОСИМПАТИЧЕСКАЯ БЛОКАДА — вагосимпатична блокада.

ВАГОТОНИЧЕСКИЙ — ваготонічний, що характеризується ваготонією.

ВАГОТОНИЯ — ваготонія, переважання тонусу парасимпатичної нервової системи над її симпатичною частиною.

ВАГУС — вагус, блукаючий нерв.

ВАГУСНЫЙ — вагусний, пов'язаний з блукаючим нервом.

ВАГУС-ПНЕВМОНИЯ — вагус-пневмонія, пневмонія, що виникає при пошкодженнях блукаючого нерва та зумовлюється порушенням вентиляції легенів.

ВАГУС-ПУЛЬС — вагус-пульс, рідкий пульс, зумовлений ваготонією.

ВАЗАЛЬНЫЙ — вазальний, васкулярний, судинний.

ВАЗОДИЛАТАТОР — вазодилататор, судинорозширювач.

ВАЗОДИЛАТАТОРНЫЙ — вазодилататорний, судинорозширюючий судинорозширювальний.

ВАЗОДИЛАТАЦИЯ — вазодилатація, розширення судин.

ВАЗОКОНСТРИКТОР — вазоконстриктор, судинозвужувач, судиностискувач.

ВАЗОКОНСТРИКТОРНЫЙ — вазоконстрикторний, судинозвужуючий, судинозвужувальний, судиностискуючий.

ВАЗОКОНСТРИКЦИЯ — вазоконстрикція, звуження судин через підвищення тонусу судинної стінки.

ВАЗОМОТОРНЫЙ — вазомоторний, судинорухoвий, що викликає звуження або розширення судинної стінки.

ВАЗОПАТИЯ — вазопатія (ангіопатія), порушення тонусу кровоносних судин, зумовлене порушенням нервової регуляції.

ВАЗОПЛЕГИЯ — вазоплегія, параліч кровоносних судин, пасивна гіперемія, викликана порушенням нервової регуляції.

ВАЗОТОНИЧЕСКИЙ — вазотонічний, пов'язаний з тонусом судин.

ВАЗОФОРМАЦИЯ — вазоформація, утворення судин.

ВАКАТНЫЙ — вакатний, вільний, пустий. пов'язаний із зниженням барометричного тиску.

ВАКУУМ — вакуум, пустий простір, порожнеча, пустота.

ВАКЦИЛЯЦИЯ — вакциляція, тибуляція, хитання, хитка хода (при ураженні мозочка).

ВАКЦИНА — вакцина.

ВАКЦИНАЦИЯ — вакцинація.

ВАКЦИННЫЙ — вакцинний.

ВАЛЕРИАНА АПТЕЧНАЯ — *бот.* валеріана аптечна.

ВАЛИКООБРАЗНЫЙ — валикоподібний.

ВАЛЬВУЛИТ — вальвуліт, запалення клапана (стулки) серця.

ВАЛЬВУЛЯРНЫЙ — вальвулярний, що стосується клапанів серця.

ВАННА — ванна (лікувальна);

В.ГРЯЗЕВАЯ — в.грязьова;

В.НОЖНАЯ — в.ножна;

В.РУЧНАЯ — в.ручна.

ВАПОРИЗАЦИЯ — вапоризація, випаровування.

ВАРИАБЕЛЬНОСТЬ — варіабельність, змінність.

ВАРИАБЕЛЬНЫЙ — варіабельний, змінний.

ВАРИКОЗ — варикоз.

ВАРИКОЗНЫЙ — варикозний, вузлуватий;

В.РАСШИРЕНИЕ ВЕН — в.розширення вен, патологічні зміни вен, що характеризуються нерівномірним збільшенням їхнього просвіту з утворенням випинання стінки, розвитком вузлової покрученості судин та функціональної недостатності клапанів з порушенням кровотоку.

ВАРИКС — варикс, венозний вузол.

ВАРИОЛЕЗНЫЙ — варіольозний, віспяний.

ВАСКУЛИТ — васкуліт (ангіїт), запалення стінок кровоносних судин;

В.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — в.вовчаковий;

В.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — в.геморагічний;

В.ГИПЕРЕРГИЧЕСКИЙ — в.гіперергічний;

В.ИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — в.інфекційно-алергічний;

В.ПРОДУКТИВНЫЙ — в.продуктивний;

В.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — в.ревматичний;

В.РЕВМАТОИДНЫЙ — в.ревматоїдний;

В.СИСТЕМНЫЙ — в.системний;

В.УЗЕЛКОВЫЙ НЕКРОТИЧЕСКИЙ — в.вузликовий некротичний;

В.УЗЛОВАТЫЙ — в.вузлуватий.

ВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ — васкуляризація 1. забезпечення органа кров'ю через кровоносні судини; 2. процес утворення судин.

ВАСКУЛЯРНЫЙ — васкулярний, вазальний, судинний.

ВБИРАЮЩИЙ — вбираючий (у себе), абсорбуючий, резорбуючий.

ВВЕДЕНИЕ — введення, вступ, інтродукція, (в учбову дисципліну) пропедевтика.

ВДАВЛЕНИЕ — вдавлювання, втиснення, імпресія.

ВДАВЛЕННЫЙ — вдавлений, втиснутий.

ВДОХ — вдих, інспірація.

ВДУВАНИЕ — вдування, інсуфляція.

ВДЫХАЕМЫЙ — вдихуваний.

ВДЫХАНИЕ — вдихання, вдихування 1. (повітря) інспірація; 2. (сторонніх тіл, блювотиння); (пари з лікувальними препаратами). аспірація; 3. інгаляція.

ВДЫХАТЕЛЬНЫЙ — вдихальний, інспіраторний, аспіраційний, інгаляційний.

ВДЫХАТЬ, ВДОХНУТЬ — вдихати, вдихнути 1; інспірувати, 2. аспірувати; 3. інгалювати.

ВЕГЕТАРИАНСКИЙ — вегетаріанський.

ВЕГЕТАРИАНСТВО — вегетаріанство.

ВЕГЕТАТИВНЫЙ — вегетативний 1. який стосується автономної (вегетативної) нервової системи; 2. що стосується живлення, годування; 3. рослинний.

ВЕГЕТАЦИЯ — вегетація, ріст, проростання, розростання, розвиток.

ВЕЗАНИЯ — везанія, божевілля.

ВЕЗИКАЛЬНЫЙ — везикальний, який стосується сечового міхура.

ВЕЗИКАЦИЯ — везикація, процес утворення пухирів.

ВЕЗИКУЛА — везикула, пухирець, міхурець.

ВЕЗИКУЛЕЗНЫЙ — везикульозний, пухирчастий.

ВЕЗИКУЛЯРНЫЙ — везикулярний, пухирцевий, що стосується альвеол легенів;

В.ДЫХАНИЕ — в.дихання;

В.Д.ЖЕСТКОЕ — в.д.жорстке;

В.Д.ОСЛАБЛЕННОЕ — в.д.ослаблене, гіпофонез;

В.Д. С ЖЕСТКИМ ОТТЕНКОМ — в.д. з жорстким відтінком;

В.Д. С УДЛИНЕННЫМ ВЫДОХОМ — в.д. з подовженим видихом;

В.Д. УСИЛЕННОЕ — в.д. посилене, гіперфонез.

ВЕКО — повіка, віко.

ВЕКТОР — вектор, носій, що сприяє перенесенню протозойного захворювання від однієї людини до іншої.

ВЕКЦИЯ — векція, перенесення хвороби з хворого на здорового.

ВЕЛИКАН — велетень, гігант.

ВЕНА — вена.

ВЕН ВАРИКОЗНОЕ РАСШИРЕНИЕ — вен варикозне розширення, варикоз.

ВЕН ВОСПАЛЕНИЕ — вен запалення, флебіт.

ВЕН РАСШИРЕНИЕ — вен розширення, флебектазія.

ВЕН ТРОМБОЗ — вен тромбоз, флеботромбоз.

ВЕН ШЕИ НАБУХАНИЕ — вен шиї набухання.

ВЕН ШЕИ ПУЛЬСАЦИЯ — вен шиї пульсація.

ВЕНЕНОЗНОСТЬ — веденозність, токсичність, отруйність, отрутність, отруйливість.

ВЕНЕНОЗНЫЙ — веденозний, токсичний, отруйний, отрутний, отруйливий.

ВЕНЕПУНКЦИЯ — венепункція, проколювання вени.

ВЕНЕРИЧЕСКИЙ — венеричний.

ВЕНЕСЕКЦИЯ — венесекція, розріз (розтин) вени.

ВЕНЕЧНЫЙ — вінцевий, коронарний.

ВЕННЫЙ —венний;

В.ПУЛЬСАЦИЯ — в.пульсація;

В.П.ОТРИЦАТЕЛЬНАЯ — в.п.негативна;

В.П.ПЕРЕДАТОЧНАЯ — в.п.передатна;

В.П.ПОЛОЖИТЕЛЬНАЯ — в.п.позитивна;

ВЕНОЗНЫЙ — венозний.

В. ДАВЛЕНИЕ — в.тиск.

В.Д.ЦЕНТРАЛЬНОЕ — в.т.центральний;

В.КРОВОТЕЧЕНИЕ — в.кровотеча, флеборагія;

В.ОТВЕРСТИЕ — в.отвір;

В.СПЛЕТЕНИЕ — в.сплетення;

В.ВОЗВРАТ КРОВИ — в.повернення крові;

В.ЗАСТОЙ КРОВИ — в.застій крові, флебогемостаз;

В.УЗЕЛ — в.вузол, варикс.

ВЕНОПУНКТУРА — венопунктура, те саме, що й венопункція.

ВЕНОПУНКЦИЯ — венопункція, укол у вену.

ВЕНОСКЛЕРОЗ — веносклероз, флебосклероз, склероз вени.

ВЕНТИЛЯЦИЯ — вентиляція, провітрювання;

В.ЛЕГКИХ ИСКУССТВЕННАЯ — вентиляція легенів штучна.

В.Л.МАКСИМАЛЬНАЯ — в.л.максимальна.

ВЕНТРАЛЬНЫЙ — вентральний, черевний.

ВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — вентрикулярний, шлуночковий, що стосується шлуночків серця.

ВЕНУЛА — венула, маленька вена.

ВЕНЫ ВСКРЫТИЕ — вени розріз (розтин), венесекція.

ВЕНЫ РАЗРЫВ — вени розрив, флеборексис.

ВЕНЫ СКЛЕРОЗ — вени склероз, флебосклероз.

ВЕРБАЛЬНЫЙ — вербальний, словесний.

ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЙ — веретеноподібний, фузиформний.

ВЕРМИКУЛЯРНЫЙ — вермікулярний, червоподібний.

ВЕРМИНАЦИЯ — вермінація, глистова (глистяна) хвороба.

ВЕРРУКОЗНО-УЛЬЦЕРОЗНЫЙ — верукозно-ульцерозний, бородавчасто-виразковий.

ВЕРРУКОЗНЫЙ — верукозний, бородавчастий.

ВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ — вертебральний, хребетний.

ВЕРТЕЛ — вертелюг.

ВЕРТИГО — вертиго, запаморочення.

ВЕРТИКАЛЬНЫЙ — вертикальний, прямовисний.

ВЕРТЛЮГ — вертлюг.

ВЕРТЛУЖНЫЙ — вертлюжний, вертлюголовий.

ВЕРХНЯЯ ЧЕЛЮСТЬ — верхня щелепа, максила.

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА ВЫСОТА — верхівкового поштовху висота.

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА ПЛОЩАДЬ — верхівкового поштовху площа (площина).

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА СИЛА — верхівкового поштовху сила (резистентність).

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА СМЕЩЕНИЕ ВЛЕВО — верхівкового поштовху зміщення ліворуч.

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА СМЕЩЕНИЕ ВНИЗ — верхівкового поштовху зміщення униз.

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА СМЕЩЕНИЕ ВПРАВО — верхівкового поштовху зміщення праворуч.

ВЕРХУШЕЧНОГО ТОЛЧКА ШИРИНА — верхівкового поштовху ширина.

ВЕРХУШЕЧНЫЙ — верхівковий, апікальний;

В.ТОЛЧОК — в.поштовх;

В.ТОЛЧОК ВЫСОКИЙ — в.поштовх високий;

В.ТОЛЧОК КУПОЛООБРАЗНЫЙ — в.поштовх куполоподібний;

В.ТОЛЧОК ОГРАНИЧЕННЫЙ — в.поштовх обмежений;

В.ТОЛЧОК ОСЛАБЛЕННЫЙ — в.поштовх ослаблений;

В.ТОЛЧОК ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ — в.поштовх негативний;

В.ТОЛЧОК ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — в.поштовх позитивний;

В.ТОЛЧОК РАЗЛИТОЙ — в.поштовх розлитий (дифузний);

В.ТОЛЧОК УСИЛЕННЫЙ — в.поштовх підсилений.

ВЕРХУШКА — верхівка;

В.СЕРДЦА — в.серця;

В.ЛЕГКИХ — в.легенів.

ВЕС — вага;

В.УДЕЛЬНЫЙ — в.питома.

ВЕСНУШКА — веснянка.

ВЕСТИБУЛЯРНЫЙ — вестибулярний, переддвірний.

ВЕТВИСТЫЙ — гіллястий, гілчастий, рамозний.

ВЕТВЬ, ВЕТКА — гілка.

ВЕТВЯЩИЙСЯ — розгалужений.

ВЕТЕРИНАРНЫЙ — ветеринарний.

ВЕТРОГОННЫЕ СРЕДСТВА — вітрогонні засоби.

ВЕЩЕСТВЕННЫЙ — речовинний, матеріальний, реальний.

ВЕЩЕСТВО — речовина, матерія, субстанція.

ВЗАИМНЫЙ — взаємний, реципроктний.

ВЗАИМОСВЯЗЬ ЖАЛОБ — взаємозв'язок скарг.

ВЗВЕШИВАНИЕ — зважування.

ВЗГЛЯД — погляд.

ВЗДОХ — зітхання, віддих, суспірація.

ВЗДЫХАТЬ — зітхати.

ВЗДРАГИВАНИЕ — здригання.

ВЗДУТИЕ — здуття, обдимання;

В.ЖИВОТА — з.живота, метеоризм, тимпанізм.

В.ЛЕГКИХ — з.легенів (збільшення об'єму легенів), емфізема легенів.

ВЗДУТЫЙ — здутий.

ВЗРОСЛЫЙ — дорослий.

ВИБИКС — вібікс, смугастий крововилив у шкіру, багряна пляма.

ВИБРАЦИОННЫЙ — вібраційний;

В.МАССАЖ — в.масаж, сейсмотерапія.

ВИБРАЦИЯ — вібрація, осциляція, дрижання, коливання.

ВИБРИОН — вібріон.

ВИБРИРУЮЩИЙ — вібруючий, осцилюючий, коливальний.

ВИВИФИКАЦИЯ — вівіфікація, оживлення, реанімація.

ВИД — 1. (у біології) вид; 2. (зовнішній) вигляд.

ВИДНЫЙ ЕДВА — видний ледве, аделоморфний.

ВИДОИЗМЕНЕНИЕ — видозміна, варіація, модифікація, трансфігурація, трансформація.

ВИЗИТАЦИЯ — візитація, відвідування.

ВИЗУАЛЬНЫЙ — візуальний, що сприймається органом зору.

ВИКАРНЫЙ — вікарний, замінний, суміжний.

ВИЛЛЕЗНОСТЬ — вільозність, пільозність, трихозність, волосатість, волохатість.

ВИЛЛЕЗНЫЙ — вільозний, пільозний, волосатий, волохатий.

ВИЛОЧКОВАЯ ЖЕЛЕЗА — підгруднинна залоза, тимус.

ВИЛОЧКОВЫЙ — підгруднинний.

ВИНОГРАДОЛЕЧЕНИЕ — виноградолікування, ампелотерапія.

ВИНОГРАДОВА-ДЮРОЗЬЕ ДВОЙНОЙ ШУМ — Виноградова-Дюрозьє подвійний шум, систолодіастолічний шум, що виникає при натискуванні стетоскопом на великі артерії у хворих на недостатність клапанів аорти.

ВИНОЛЕЧЕНИЕ — винолікування, енотерапія.

ВИНТООБРАЗНЫЙ — гвинтоподібний, спіральний, спіралеподібний.

ВИОЛЯЦИЯ — віоляція, згвалтування.

ВИРИЛИЗАЦИЯ — вірилізація, маскулінізація, поява чоловічих рис у жінок, зумовлена дією андрогенів.

ВИРИЛИЗМ — вірилізм, маскулінізм, синдроми, що характеризуються появою вторинних чоловічих статевих ознак (наприклад, вусів) у жінок.

ВИРИЛЬНЫЙ — вірильний, андрогенний, маскулінний, чоловічий.

ВИРУЛЕНТНОСТЬ — вірулентність, ступінь патогенності даного штаму мікроорганізму.

ВИРУЛЕНТНЫЙ — вірулентний, патогенний, отруйний, хвороботворний (про мікроорганізми).

ВИРУС — вірус (дослівно отрута).

ВИРУСЕМИЯ — вірусемія, наявність вірусів у крові.

ВИРУСУРИЯ — вірусурія, наявність вірусів у сечі.

ВИСКОЗНЫЙ — віскозний, в'язкий, клейкий.

ВИСОК — скроня, висок.

ВИСОЧНЫЙ — скроневий, висковий, темпоральний.

ВИСЦЕРАЛЬНЫЙ — вісцеральний, нутряний, нутрощевий.

ВИСЦЕРОПТОЗ — вісцероптоз, спаланхноптоз, опущення нутрощів.

ВИСЯЧЕЕ СЕРДЦЕ — висяче (крапельне) серце.

ВИТАЛЬНОСТЬ — вітальність, життєва сила.

ВИТАЛЬНЫЙ — вітальний, життєвий, прижиттєвий, зажиттєвий, необхідний для життя.

ВИТАМИН — вітамін.

ВИТАМИННЫЙ — вітамінний.

ВИТИЛИГО — вітиліго, ідіопатична дисхромія шкіри у вигляді депігментованих плям різної величини, оточених зоною помірної гіперпігментації.

ВКРАПЛЕНИЕ — вкраплення, інклюзія.

ВКРАПЛЕННЫЙ — вкраплений, інклюзований.

ВКУС — смак.

В.ИСПОРЧЕННЫЙ — с.зіпсований, дисгевзія, какогевзія.

ВКУСА ИЗВРАЩЕНИЕ — смаку зіпсуття (порушення), дисгевзія, какогевзія.

ВКУСОВОЙ — смаковий, густаційний.

ВЛАГАЛИЩЕ — піхва, вагіна.

ВЛАЖНОСТЬ — вологість.

ВЛАЖНЫЙ — вологий, вогкий.

ВЛИВАНИЕ — впорскування, вливання, інфузія;

В.ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНОЕ — в.внутрішньоартеріальне.

В.ВНУТРИВЕННОЕ — в.внутрішньовенне.

ВЛИВАТЬ — вливати, впорскувати, інфундувати.

ВЛИЯНИЕ — вплив.

ВЛИЯТЬ — впливати.

ВМЕНЯЕМОСТЬ — *юр.* осудність, імпутабельність, здатність усвідомлювати свої дії і відповідати за них.

ВМЕНЯЕМЫЙ — *юр.* осудний, імпутабельний.

ВМЕСТИЛИЩЕ — вмістище, резервуар.

ВМЕШАТЕЛЬСТВО — втручання.

ВМЕШИВАТЬСЯ, ВМЕШАТЬСЯ — втручатися, втрутитися.

ВНЕБРЮШИННЫЙ — позаочеревинний, екстраперитонеальний.

ВНЕБРЮШНОЙ — позаочеревний, екстраабдомінальний.

ВНЕГРУДНОЙ — позагрудний, екстрапекторальний, екстраторакальний.

ВНЕЗАПНО — раптово, несподівано, враз, нагально.

ВНЕЗАПНОСТЬ — раптовість, нагальність.

ВНЕЗАПНЫЙ — раптовий, несподіваний, наглий, нагальний.

В.СМЕРТЬ — р., несподівана, нагла смерть.

ВНЕКЛЕТОЧНЫЙ — позаклітинний, екстрацелюлярний.

ВНЕПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ — позаперикардіальний, екстраперикардіальний.

ВНЕПЛЕВРАЛЬНЫЙ — позаплевральний, екстраплевральний.

ВНЕСЕРДЕЧНЫЙ — позасерцевий, екзокардіальний, екстракардіальний;

В.ШУМ — п. шум.

ВНЕШНИЙ — зовнішній.

ВНЕШНОСТЬ — зовнішність.

ВНИМАНИЕ — увага.

ВНИМАТЕЛЬНОСТЬ — уважність, пильність.

ВНИМАТЕЛЬНЫЙ — уважний, пильний.

ВНУТРЕННИЙ — внутрішній, (що належить до нутрощів) нутряний, нутрощевий.

В.СЕКРЕЦИЯ — в.секреція, інкреція.

ВНУТРЕННОСТИ — нутрощі.

ВНУТРЕННОСТНЫЙ — що стосується нутрощів, нутряний, нутрощевий, вісцеральний.

ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНЫЙ — внутрішньоартеріальний, інтраартеріальний.

ВНУТРИБРЮШИННЫЙ — внутрішньоочеревинний, інтраперитонеальний, ендоперитонеальний.

ВНУТРИБРЮШНОЙ — внутрішньочеревний, інтраабдомінальний, ендоабдомінальний.

ВНУТРИВЕННЫЙ — внутрішньовенний, інтравенозний.

ВНУТРИГРУДНОЙ — внутрішньогрудний, інтраторакальний, ендоторакальний.

ВНУТРИКИШЕЧНЫЙ — внутрішньокишковий, інтраентеральний, ендоентеральний.

ВНУТРИКЛЕТОЧНЫЙ — внутрішньоклітинний, інтрацелюлярний.

ВНУТРИКОЖНЫЙ — внутрішньошкірний, інтракутанний.

ВНУТРИМАТОЧНЫЙ — внутрішньоматковий, ендометральний.

ВНУТРИМЫШЕЧНЫЙ — внутрішньом'язовий, інтрамускулярний.

ВНУТРИОРГАННЫЙ — внутрішньоорганний, інтраорганний.

ВНУТРИПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ — внутрішньоперикардіальний, інтраперикардіальний, ендоперикардіальний.

ВНУТРИПЛЕВРАЛЬНЫЙ — внутрішньоплевральний, інтраплевральний, ендоплевральний.

ВНУТРИПРЕДСЕРДНЫЙ — внутрішньопередсердний, ендоатріальний.

ВНУТРИСЕРДЕЧНЫЙ — внутрішньосерцевий, інтракардіальний;

В.ДАВЛЕНИЕ — в.тиск;

В.ШУМ — в.шум;

ВНУТРИСОСУДИСТЫЙ — внутрішньосудинний, інтравазальний, інтраваскулярний.

ВНУТРИСТЕНОЧНЫЙ — внутрішньостінний, інтрамуральний.

ВНУТРИСУСТАВНОЙ — внутрішньосуглобний, інтраартикулярний, ендоартикулярний.

ВНУТРИТКАНЕВОЙ — внутрішньотканинний.

ВНУТРИЧЕРЕПНОЙ — внутрішньочерепний, інтракраніальний.

ВНУШАЕМОСТЬ — навіюваність, здатність піддаватися впливові, сугестивність, гіпнабельність.

ВНУШЕНИЕ — навіяння, навіювання, гіпноз, сугестія;

В.МЫСЛЕННОЕ — н.думками, думкою.

В.СЛОВЕСНОЕ — н.словесне (вербальне).

ВНЯТНЫЙ — виразний, розбірливий, зрозумілий.

ВОВЛЕЧЕНИЕ — втягання, втягнення, залучання.

ВОГНУТОСТЬ — вгнутість, увігнутість, екскавація.

ВОГНУТЫЙ — вгнутий, увігнутий, екскавований.

ВОДИТЕЛЬ РИТМА — водій ритму.

ВОДНЫЙ, ВОДЯНОЙ — водний, водяний.

ВОДОЛЕЧЕБНЫЙ водолікувальний, гідротерапевтичний.

ВОДОЛЕЧЕНИЕ — водолікування, гідротерапія.

ВОДЯНИСТОСТЬ — водянистість, водявість.

ВОДЯНИСТЫЙ — водянистий, водявий.

ВОДЯНКА — водянка, (отек) набряк.

В.БРЮШНАЯ — в.черевна, асцит.

В.ГРУДНАЯ — в.грудна, гідроторакс.

В.ЖИВОТА — в.живота, асцит.

В.ЛЕГКИХ — в.легенів, гідроторакс.

В.СЕРДЦА — в.серця, гідроперикард.

В.СУСТАВА — в.суглоба, гідрартроз.

ВОДЯНОЙ — водяний.

ВОДЯНОЧНЫЙ — водянковий;

В.ЖИДКОСТЬ — в.рідина, транссудат.

ВОЗБУДИМОСТЬ — збудливість.

ВОЗБУДИМЫЙ — збудливий.

ВОЗБУДИТЕЛЬ — збудник, спонукач, (до дії) індуктор, стимулятор.

В.ИНФЕКЦИИ — з.інфекції, інфект.

ВОЗБУЖДАТЬ — збуджувати, (до дії) індикувати, стимулювати.

ВОЗБУЖДЕНИЕ — збудження, спонукання, (до дії) індукція, стимуляція.

ВОЗБУЖДЕННЫЙ — збуджений, спонуканий, (до дії) індукований, стимульований.

ВОЗВРАТ — повернення, вороття, реверсія, рекуренція;

В.БОЛЕЗНИ — п.хвороби, рецидив.

ВОЗВРАТНЫЙ — поворотний, реверсивний, рекурентний, рецидивний.

ВОЗВРАЩЕНИЕ — повернення, повертання, реверсія, рекуренція;

В.ЖИЗНЕННЫХ СВОЙСТВ — п.життєвих властивостей, ревівісценція.

ВОЗВРАЩЕННЫЙ — повернений, реверсований.

ВОЗВЫШЕНИЕ — підвищення, випин, виступ, еміненція.

ВОЗВЫШЕННЫЙ — підвищений, який випинається, виступає.

ВОЗДЕЙСТВИЕ — вплив, діяння.

ВОЗДЕЙСТВОВАТЬ — впливати, діяти, подіяти.

ВОЗДЕРЖАНИЕ — стримування, здержування, абстиненція.

ВОЗДУХ — повітря.

ВОЗДУШНОСТЬ — повітряність, пневматизація.

ВОЗДУШНЫЙ — повітряний, аеральний, пневматичний.

В.ЭМБОЛИЯ КРОВЕНОСНЫХ СОСУДОВ — п.емболія кровоносних судин, аеремія, аероемболія, пневматемія.

ВОЗМЕЩЕНИЕ — 1. надолуження, компенсація; 2. відшкодування, репарація.

ВОЗМОЖНОСТЬ — можливість, змога, спроможність.

ВОЗМУЖАЛЫЙ, ВОЗМУЖАВШИЙ — змужнілий.

ВОЗМУЖАНИЕ, ВОЗМУЖАЛОСТЬ — змужнілість.

ВОЗМУЖАТЬ — змужніти.

ВОЗНИКАТЬ — виникати.

ВОЗНИКНОВЕНИЕ — виникнення, генез.

ВОЗОБНОВЛЕНИЕ — відновлення, поновлення, реновація, реставрація, реституція.

ВОЗОБНОВЛЯТЬ, ВОЗОБНОВИТЬ — відновляти, відновлювати, відновити.

ВОЗОБНОВЛЯЮЩИЙ — поновлюючий, відновлюючий.

ВОЗОБНОВЛЯЮЩИЙСЯ — (який) що відновлюється, поновлюється.

ВОЗРАСТ — вік, літа;

В.ЗРЕЛЫЙ — в.зрілий;

В.ПОДРОСТКОВЫЙ — в.підлітковий;

В.ПОЖИЛОЙ — в.літній;

В.ПУБЕРТАТНЫЙ — в.пубертатний;

В.РЕПРОДУКТИВНЫЙ — в.репродуктивний;

В.СТАРЧЕСКИЙ — в.старечий;

В.ЮНОШЕСКИЙ — в.юнацький.

В.БОЛЬНОГО — в.хворого.

ВОЗРАСТАНИЕ — зростання.

ВОЗРАСТАЮЩИЙ — зростаючий, що збільшується, інкрементний, крещендний, прогредієнтний.

ВОЗРАСТНОЙ — віковий.

ВОЗРОЖДЕНИЕ — відродження, регенерація.

ВОЗРОЖДЕННЫЙ — відроджений, який (що) відродився, регенерував, регенерований.

ВОКАЛЬНЫЙ — вокальний, голосовий.

ВОЛДЫРЬ — пухир, уртика.

ВОЛИЦИЯ — воліція, сила волі.

ВОЛНА — хвиля.

В.ПУЛЬСОВАЯ — х.пульсова.

ВОЛНЕНИЕ — хвилювання, зворушення (механічне), вібрація, осциляція, ундуляція.

ВОЛНИСТЫЙ — хвилястий, ундульозний.

ВОЛОКНИСТОСТЬ — волокнистість, фібринозність, фіброзність.

ВОЛОКНИСТЫЙ — волокнистий, фібринозний, фіброзний.

ВОЛОКНО — волокно, волокнина, фібра, філамент.

ВОЛОКОНЦЕ — волоконце, фібрила.

ВОЛОКОНЦЕВЫЙ — волоконцевий, фібрилярний, філаментозний.

ВОЛОС, ВОЛОСЫ — волос, волосся.

ВОЛОС ВЫПАДЕНИЕ — волосся випадання, трихорея.

ВОЛОС СЛАБЫЙ РОСТ — волосся слабкий ріст, гіпотрихія, гіпотрихоз, оліготрихоз.

ВОЛОС ЧРЕЗМЕРНЫЙ (ИЗБЫТОЧНЫЙ) РОСТ — волосся надмірний ріст (на тілі), гіпертрихія, гіпертрихоз, політрихоз.

ВОЛОСАТОСТЬ, ВОЛОСАТЫЙ — волохатий, вільозний, пільозний, трихозний.

ВОЛОСЯНОЙ — волосяний.

ВОЛЧАНКА — вовчак, вівчак, вовчий лишай.

В.КРАСНАЯ — в.червоний, вовчий лишай, хвороба з групи колагенозів.

ВОЛЧАНОЧНЫЙ — вовчаковий, вівчаковий, люпозний.

ВОЛЧИЙ — вовчий;

В.ГОЛОД — в.голод, гіперорексія, лікорексія, цинорексія:

В.ЛИШАЙ — в.лишай, вовчак, вівчак.

ВОЛЧОК — дзига (наприклад, шум дзиги при анемії над яремними венами).

ВОЛЧЬЯ ПАСТЬ — вовча паща, ураношиз.

ВОЛЬВУЛЮС — вольвулюс, заворот кишок.

ВОЛЮМИНОЗНЫЙ — волюмінозний, великий, об'ємний, місткий.

ВОМИКА — воміка, гнійна порожнина у легенях, вміст якої вибльовується.

ВОМИТИКУЛЯЦИЯ — вомітикуляція, зригування.

ВОМИТУРИЦИЯ — вомітуриція, потяг до блювання.

ВОНЬ — сморід, фетор.

ВОНЮЧИЙ — смердючий, феторозний.

ВООБРАЖАЕМЫЙ — уявлюваний, уявний.

ВООБРАЖЕНИЕ — уява, (процес) уявлення.

ВООДУШЕВЛЕНИЕ — запал, піднесення, ентузіазм.

ВОРОНКА — лійка, воронка, інфундибула.

ВОРОНКООБРАЗНЫЙ — лійкуватий, воронкоподібний, інфундибулярний.

ВОРОТА ПЕЧЕНИ — ворота печінки.

ВОРОТНАЯ ВЕНА — ворітна вена.

ВОРОТНОЙ ВЕНЫ ВОСПАЛЕНИЕ — ворітної вени запалення, пілефлебіт.

ВОРОТНОЙ ВЕНЫ РАСШИРЕНИЕ — ворітної вени розширення, пілефлебектазія.

ВОРОТНОЙ ВЕНЫ СКЛЕРОЗ — ворітної вени склероз, пілефлебосклероз.

ВОРОТНОЙ ВЕНЫ ТРОМБОЗ — ворітної вени тромбоз, пілетромбоз.

ВОРОТНИК — комір.

ВОРОТНЫЙ — ворітний, портальний.

ВОРСИНКА — ворсинка, торочка.

ВОРСИНЧАТЫЙ — ворсинчастий, торочкуватий.

ВОСК — віск.

ВОСКРЕСШИЙ — воскреслий, який (що) воскрес, реанімований, ревівісцирований, ревівіфікований.

ВОСКРЕШАТЬ, ВОСКРЕСИТЬ — воскрешати, воскресити, реанімувати, ревівіфікувати.

ВОСПАЛЕНИЕ — запалення, інфламація;

В.АЛЛЕРГИЧЕСКОЕ — з.алергічне;

В.АЛЬТЕРАТИВНОЕ — з.альтеративне;

В.АСЕПТИЧЕСКОЕ — з.асептичне;

В.ГАНГРЕНОЗНОЕ — з.гангренозне;

В.ГЕМОРРАГИЧЕСКОЕ — з.геморагічне;

В.ГИПЕРЕРГИЧЕСКОЕ — з.гіперергічне;

В.ГИПОЭРГИЧЕСКОЕ — з.гіпоергічне;

В.ГНИЛОСТНОЕ — з.гнильне (путридне);

В.ГНОЙНОЕ — з.гнійне (пурулентне);

В.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНОЕ — з.інтерстиціальне (проміжної тканини органа);

В.ИХОРОЗНОЕ — з.іхорозне (гнильне);

В.КАТАРАЛЬНО-ГЕМОРРАГИЧЕСКОЕ — з.катарально-геморагічне;

В.КАТАРАЛЬНО-ГНОЙНОЕ — з.катарально-гнійне;

В.КАТАРАЛЬНОЕ — з.катаральне;

В.КАТАРАЛЬНО-СЕРОЗНОЕ — з.катарально-серозне;

В.КРУПОЗНОЕ — з.крупозне (фібринозне);

В.ПАРЕНХИМАТОЗНОЕ — з.паренхіматозне;

В.ПЕРИФОКАЛЬНОЕ — з.перифокальне;

В.ПРОДУКТИВНОЕ — з.продуктивне;

В.ПРОЛИФЕРАТИВНОЕ — з.проліферативне;

В.РЕАКТИВНОЕ — з.реактивне;

В.РОЖИСТОЕ — з.бешихове;

В.СЕРОЗНОЕ — з.серозне;

В.ФИБРИНОЗНОЕ — з.фібринозне (крупозне);

В.ФЛЕГМОНОЗНОЕ — з.флегмонозне;

В.ФЛЕГМОНОЗНО-ЯЗВЕННОЕ — з.флегмонозно-виразкове.

ВОСПАЛЕНИЕ ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ — запалення дванадцятипалої кишки, дуоденіт.

ВОСПАЛЕНИЕ ЖЕЛУДКА — запалення шлунка, гастрит.

ВОСПАЛЕНИЕ ЛЕГКИХ — запалення легенів, пневмонія.

ВОСПАЛЕНИЕ МИОКАРДА — запалення міокарда, міокардит.

ВОСПАЛЕНИЕ ПЕРИКАРДА — запалення перикарда, перикардит.

ВОСПАЛЕНИЕ ПЕЧЕНИ — запалення печінки, гепатит.

ВОСПАЛЕНИЕ ПИЩЕВОДА — запалення стравоходу, езофагіт.

ВОСПАЛЕНИЕ ПЛЕВРЫ — запалення плеври, плеврит.

ВОСПАЛЕНИЕ ТОЛСТОГО КИШЕЧНИКА — запалення товстого кишечника, коліт.

ВОСПАЛЕНИЕ ТОНКОГО КИШЕЧНИКА — запалення тонкого кишечника, ентерит.

ВОСПАЛЕНИЕ САЛЬНИКА — запалення чепця, оментит, епіпльоїт.

ВОСПАЛЕНИЕ СЕЛЕЗЕНКИ — запалення селезінки, спленіт, лієніт.

ВОСПАЛЕНИЕ СИЛЬНОЕ — запалення сильне, флогоз.

ВОСПАЛЕНИЕ СОСУДОВ — запалення судин, ангіїт, васкуліт.

ВОСПАЛЕНИЕ СУСТАВА — запалення суглоба, артрит.

ВОСПАЛЕННЫЙ — запалений.

ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — запальний, інфламаційний.

ВОСПАЛЯТЬСЯ, ВОСПАЛИТЬСЯ — запалюватись, запалитися.

ВОСПОМИНАНИЕ — спогад, спомин, реміненсценція.

ВОСПРИИМЧИВОСТЬ — сприйнятливість, схильність, рецептивність.

ВОСПРИИМЧИВЫЙ — сприйнятливий, схильний (до чогось), який легко піддасться (чомусь), рецептивний.

ВОСПРИЯТИЕ — сприймання, сприйняття, рецепція.

В.СОЗНАНИЕМ — с.(сприймання) свідомістю, перцепція.

ВОСПРОИЗВЕДЕНИЕ — відтворення, відтворювання, репродукція.

ВОСПРОИЗВЕДЕННЫЙ — відтворений, репродукований.

ВОСПРОИЗВОДИТЬ — відтворювати, репродукувати.

ВОССОЗДАВАТЬ — відтворювати, реставрувати.

ВОССТАНАВЛИВАТЬ — відновлювати, редукувати, реставрувати.

ВОССТАНАВЛИВАЮЩИЙСЯ — який (що) відновлюється, репарантний, репаративний.

ВОССТАНОВИТЕЛЬ — відновник, відновлювач, редуктор, репаратор, реставратор.

ВОССТАНОВЛЕНИЕ — відновлення, редукція, регенерація, репарація, реставрація, реституція;

В.ПОЛНОЕ — в. цілковите, регенерація.

ВОССТАНОВЛЕННЫЙ — відновлений, регенерований, редукований, реставрований.

ВОСХОДЯЩАЯ ТОЛСТАЯ ОБОДОЧНАЯ КИШКА — висхідна товста ободова кишка.

ВОСХОДЯЩИЙ — висхідний.

ВОШЬ — воша.

ВПАДИНА — западина.

ВПАЛЫЙ — запалий.

ВПЕЧАТЛЕНИЕ — враження, імпресія.

ВПЕЧАТЛИТЕЛЬНОСТЬ — вразливість, імпресивність.

ВПИТАННЫЙ — убираний, просякнутий, імбібований, імпрегнований.

ВПИТЫВАНИЕ — убирання, просякання, імбібіція, імпрегнація.

ВПИТЫВАТЬ — убирати, усмоктувати, усотувати, імбібувати, імпрегнувати.

ВПРАВИМЫЙ — вправний, репонсибельний.

ВПРАВЛЕНИЕ — вправлення, репозиція, відновлення позиції зміщеного органа або його частини.

ВПРЫСКИВАНИЕ — впорскування, вприскування, ін'єкція.

ВПРЫСКИВАТЬ — впорскувати, ін'єкувати.

ВПРЫСНУТЫЙ — впорснутий, ін'єкований.

ВРАСТАНИЕ — вростання, інгресія, інкарнація.

ВРАСТАТЬ — вростати, інкарнувати.

ВРАЧ — лікар;

ВРАЧЕБНЫЙ — лікарський, медичний;

В.ПЛОХОЙ — л.поганий, медикастер;

В.ОШИБКА — л. помилка;

В.ТАЙНА — л. таємниця.

ВРАЧЕВАНИЕ — лікування, терапія, ятрія.

ВРАЧЕВАТЬ — лікувати (хворого), гоїти (рани).

ВРАЩАТЕЛЬНЫЙ — обертальний, ротаційний.

ВРАЩАЮЩИЙСЯ — який (що) обертається, обертовий, ротаторний.

ВРАЩЕНИЕ — обертання, ротація.

ВРЕД — шкода.

ВРЕДИТЬ — шкодити, заподіювати шкоду.

ВРЕДНЫЙ — шкідливий, вадливий, ноцентний, перніціозний.

В.ПРИВЫЧКИ — ш.звички.

ВРЕДОНОСНЫЙ — шкідливий, ноцентний, перніціозний.

ВРЕМЕННЫЙ — тимчасовий, темпоральний, (швидкоминущий) транзиторний, ефемерний.

ВРЕМЯ — час.

В.КРОВОТЕЧЕНИЯ — ч.кровотечі.

В.КРУГООБОРОТА КРОВИ — ч.колообігу крові.

В.СВЕРТЫВАНИЯ КРОВИ — ч.згортання крові.

ВРОЖДЕННЫЙ — вроджений, генуїнний, конгенітальний, оригінальний;

В. ПОРОК СЕРДЦА — в. порок (вада) серця.

ВРОСШИЙ — вріс, який (що) вріс, інкарнований.

ВСАСЫВАНИЕ — усмоктування, усисання, адсорбція, резорбція.

ВСАСЫВАЮЩИЙ — усисний, усмоктуючий, усмоктувальний, адсорбуючий, резорбуючий.

ВСЕЯДНОСТЬ — всеїдність, еврифагія.

ВСЕЯДНЫЙ — всеїдний, еврифагічний.

ВСКАРМЛИВАНИЕ — вигодовування.

ВСКИПЕВШИЙ — який (що) закипів, закипілий.

ВСКИПЯТИТЬ — закип'ятити.

ВСКРЫВАТЬ — розрізувати, розрізати, розкривати, розтинати.

ВСКРЫТИЕ, ВСКРЫВАНИЕ — розтин, розтинання, проривання (гнійника), розріз, секція;

В. ТРУПА — р. трупа, автопсія.

ВСОСАННЫЙ — усмоктаний, адсорбований, резорбований.

ВСПОТЕТЬ — спітніти, спотіти.

ВСПРЫСКИВАНИЕ — упорскування, ін'єкція.

ВСПУХАНИЕ — спухання, інтумесценція.

ВСПУХШИЙ — який (що) спух, спухлий.

ВСПЫЛЬЧИВОСТЬ — запальність.

ВСПЫЛЬЧИВЫЙ — запальний.

ВСТАВОЧНАЯ ЭКСТРАСИСТОЛА — вставна (інтерпольована) екстрасистола.

ВСТАВОЧНЫЙ — вставний, інтерпольований.

ВСТРЯХИВАНИЕ — струшування, сукусія.

ВСТУПЛЕНИЕ — вступ, інтродукція, (в навчальну дисципліну) пропедевтика.

ВСХЛИПЫВАНИЕ — схлипування.

ВТИРАНИЕ — утирання, втирання, фрикція.

ВТИСНУТЫЙ — утиснутий, сдавлений.

ВТОРОЙ ТОН СЕРДЦА — другий тон серця;

В. Т. С. АКЦЕНТУИРОВАННЫЙ НА АОРТЕ — д. т. с., акцентуйований на аорті.

В. Т. С., АКЦЕНТУИРОВАННЫЙ НА ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — д. т. с., акцентуйований на легеневій артерії.

ВТОРОСТЕПЕННЫЙ — другорядний.

ВТЯНУТОСТЬ — утягнутість, утягненість.

ВТЯНУТЫЙ — утягнений, утягнутий.

ВШИВОСТЬ — вошивість, педикульоз, фтиріаз.

ВЫБОРОЧНЫЙ — вибірковий, селективний.

ВЫВИХ — вивих, звих, люксація.

ВЫВИХНУТЬ — вивихнути.

ВЫВИХНУТЫЙ — вивихнутий, звихнутий.

ВЫГИБ — вигин.

ВЫДАВЛИВАЮЩИЙ — який (що) видавлює, витискує, витискаючий.

ВЫДАЮЩИЙСЯ — випнутий (уперед).

ВЫДЕЛЕНИЕ — виділення, спорожнення (процес) секреція, екскреція, елімінація, (результат) секрет, екскрет;

В.КАЛА — в.калу, дефекація.

В.МОКРОТЫ — в.харкотиння, експекторація, спутація, (ана)птиз.

В.МОЧИ — в. сечі, (ди)урез.

ВЫДЕЛЕНИЯ — виділення, випорожнення.

ВЫДЕЛЕННЫЙ — виділений, секретований, екскретований, елімінований.

ВЫДЕЛИТЕЛЬНЫЙ — видільний, секреторний, екскреторний.

ВЫДОХ — видих, експірація.

ВЫДЫХАНИЕ — видихання, експірація.

ВЫДЫХАТЕЛЬНЫЙ — видихальний, експіраторний.

ВЫДЫХАТЬ — видихати, експірувати.

ВЫЕМКА — виїмка, вирізка, заглибина, інцизура.

ВЫЖИВАНИЕ — виживання.

ВЫЖИДАНИЕ — вичікування, очікування, вижидання.

ВЫЖИДАТЕЛЬНЫЙ — вичікувальний, очікувальний, вижидальний.

ВЫЗДОРАВЛИВАТЬ — видужувати, одужувати, реконвалесувати.

ВЫЗДОРАВЛИВАЮЩИЙ — який (що) одужує, видужує, реконвалесцент.

ВЫЗДОРОВЕВШИЙ — який (що) видужав, одужав, видужалий, одужалий, реконвалесцент.

ВЫЗДОРОВЕТЬ — видужати, одужати, реконвалесувати.

ВЫЗДОРОВЛЕНИЕ — видужання, одужання, реконвалесценція.

ВЫКАШЛИВАНИЕ — викашлювання, експекторація.

ВЫКИДЫШ — викидень, аборт(ус).

ВЫЛЕЧИВАНИЕ — видужування (про хворого) , одужування, виліковування, (про рану) вигоювання, вигоєння, санація.

ВЫЛЕЧИВАТЬ — (хворого) виліковувати, (рану) вигоювати, санувати.

ВЫМАЧИВАНИЕ — вимочування, мацерація.

ВЫМАЧИВАТЬ — вимочувати, мацерувати.

ВЫМЕРШИЙ — який (що) вимер, вимерлий.

ВЫМОЧЕННЫЙ — вимочений, мацерований.

ВЫНОСЛИВОСТЬ — витривалість, толерантність (щодо інфекції, ліків, отрут).

ВЫНОСЛИВЫЙ — витривалий, (щодо інфекції, ліків, отрут) терплячий, толерантний.

ВЫНУЖДАТЬ — змушувати, примушувати, вимушувати.

ВЫНУЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ БОЛЬНОГО — вимушене положення хворого;

В. П. Б. АКТИВНОЕ — в. п. х. активне.

В. П. Б. ПАССИВНОЕ — в. п. х. пасивне.

ВЫНУЖДЕННЫЙ — вимушений, змушений, примушений.

ВЫПАДАЮЩИЙ В ОСАДОК — який (що) випадає в осад, седиментований.

ВЫПАДЕНИЕ — випадіння (уперед), пролапс, проптоз.

ВЫПИРАЮЩИЙ — який (що) випирає, випираючий, експульсивний.

ВЫПИСКА — виписка, виписування, витяг (з історії хвороби), епікриз.

ВЫПЛЕВЫВАНИЕ — випльовування, (ана)птиз, спутація.

ВЫПЛЕВЫВАТЬ — випльовувати.

ВЫПОТ — випіт, випоти, транссудат, ексудат.

ВЫПОТЕВАНИЕ — випотівання, транссудація, ексудація.

ВЫПОТЕВАТЬ — випотівати.

ВЫПОТНОЙ — випітний, транссудативний, ексудативний.

ВЫПУКЛОСТЬ — опуклість, випуклість.

ВЫПУКЛЫЙ — опуклий, випуклий.

ВЫПЯЧИВАНИЕ — випинання, протрузія.

ВЫРАВНИВАНИЕ — вирівнювання, корекція.

ВЫРАЖЕНИЕ — вираз.

ВЫРАЗИТЕЛЬНЫЙ — виразний, експресивний.

ВЫРВАТЬ (о рвоте) — виблювати.

ВЫРЕЗАНИЕ, ВЫРЕЗЫВАНИЕ — вирізання, вирізування, резекція, ектомія.

ВЫРЕЗКА — вирізка, заглибина, інцизура.

ВЫРОДОК — виродок, дегенерат.

ВЫРОЖДАТЬСЯ — вироджуватися, дегенерувати.

ВЫРОЖДАЮЩИЙСЯ — виродний, який (що) вироджується, дегенеративний.

ВЫРОЖДЕНИЕ — вироджження, дегенерація.

ВЫСЛУШИВАНИЕ — вислухування, вислуховування, аускультація;

В.НЕПОСРЕДСТВЕННОЕ — в.безпосереднє;

В.ПОСРЕДСТВЕННОЕ — в.посереднє.

ВЫСОТА СТОЯНИЯ ВЕРХУШЕК ЛЕГКИХ — ви-

сота стояння верхівок легенів.

ВЫСТУКИВАНИЕ — вистукування, обстукування, перкусія.

ВЫСТУКИВАТЬ — вистукувати, обстукувати, перкутувати.

ВЫСТУП — виступ, проміненція, протуберанція, еміненція.

ВЫСУШИВАНИЕ — висушування, десикація, ексикація.

ВЫСЫХАНИЕ — висихання, ксероз, муміфікація.

ВЫТАЛКИВАНИЕ — виштовхування, експульсія, екструзія.

ВЫТАЛКИВАЮЩИЙ — який (що) виштовхує, виштовхуючий, експульсивний.

ВЫТЯЖЕНИЕ — витягання, витягнення, екстензія.

ВЫХАРКИВАНИЕ — вихаркування, експекторація.

ВЫХАРКИВАТЬ — вихаркувати, експекторувати.

ВЯЖУЩИЙ — який (що) в'яже, в'яжучий.

ВЯЗКИЙ — в'язкий, клейкий, липкий, липучий, віскозний.

ВЯЗКОСТЬ — в'язкість, клейкість, липкість, віскозність.

ВЯЛОСТЬ — в'ялість, млявість, апатичність, торпідність.

ВЯЛЫЙ — в'ялий, млявий, апатичний, торпідний.

Г

ГАБИТУС — габітус, будова тіла, зовнішність, звички, зовнішній вигляд хворого (за цими даними можна судити про стан здоров'я людини).

ГАЗООБМЕН — газообмін.

ГАЙМОРОВА ПОЛОСТЬ — Гайморова порожнина.

ГАЛИСТЕРЕЗ — галістерез, зменшення кількості мінеральних солей у кістках.

ГАЛИСТОЗ — галістоз, неприємний запах із рота.

ГАЛЛЮЦИНАТОРНЫЙ — галюцинаторний.

ГАЛЛЮЦИНАЦИИ — галюцинації.

ГАЛОП — галоп;

Г.ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ — г. пресистолічний.

Г.ПРОТОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — г.протодіастолічний.

ГАЛОПИРУЮЩИЙ — який (що) галопує, галопуючий.

ГАМАРТИЯ — гамартія, місцева виродливість, розвиток однієї тканини замість іншої.

ГАНГЛИЙ — ганглій, нервовий вузол.

ГАНГЛИОБЛОКИРУЮЩИЙ — гангліоблокуючий.

Г.СРЕДСТВА — г.засоби.

ГАНГЛИОЗНЫЙ — гангліозний, багатий на гангліїї.

ГАНГЛИОНАРНЫЙ — гангліонарний, вузловий;

Г.СРЕДСТВА — г. засоби.

ГАНГЛИОСТИМУЛИРУЮЩИЙ — гангліостимулюючий;

Г.СРЕДСТВА — г.засоби.

ГАНГРЕНА — гангрена, змертвіння:

Г.ВЛАЖНАЯ — г.волога;

Г.ГАЗОВАЯ — г.газова;

Г.ДЕКУБИТАЛЬНАЯ — г.декубітальна, пролежень;

Г.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — г.діабетична;

Г.КОЖИ — г.шкіри;

Г.ЛЕГКИХ — г.легенів;

Г.СТАРЧЕСКАЯ — г.стареча (марантична);

Г.СУХАЯ — г.суха.

ГАНГРЕНОЗНЫЙ — гангренозний, змертвілий, фагеденічний.

ГАПАЛОНИХИЯ — гапалоніхія, незроговіння нігтів.

ГАПЛОДИСФОРИЯ — гаплодисфорія, неприємні почуття при дотику.

ГАПЛОИДНЫЙ — гаплоїдний, одинарний.

ГАПЛОПАТИЯ — гаплопатія, неускладнена хвороба.

ГАРЛЯНДА ТРЕУГОЛЬНИК — Гарлянда трикутник.

ГАСТРАЛГИЯ — гастралгія, біль у шлунку.

ГАСТРАЛГОКЕНОЗ — гастралгокеноз, болісні відчуття порожнечі ('смоктання') у шлунку.

ГАСТРАЛЬНЫЙ — гастральний, шлунковий.

ГАСТРАСТЕНИЯ — гастрастенія, функціональна слабість шлункових залоз.

ГАСТРЕЛЬКОЗ — гастрелькоз, кругла виразка шлунка, укривання шлунка виразками.

ГАСТРЕЛЬКОМА — гастрелькома, те саме, що і гастрелькоз.

ГАСТРИТ — гастрит, запалення шлунка:

Г.АЗОТЕМИЧЕСКИЙ — г.азотемічний;

Г.АЛИМЕНТАРНЫЙ — г.аліментарний (харчовий);

Г.АЛКОГОЛЬНЫЙ — г.алкогольний;

Г.АНАЦИДНЫЙ — г.анацидний;

Г.АНТРАЛЬНЫЙ — г.антральний;

Г.АТРОФИЧЕСКИЙ — г.атрофічний;

Г.АХИЛИЧЕСКИЙ — г.ахілічний;

Г.ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ — г.гіпертрофічний;

Г.ГИПОАЦИДНЫЙ — г.гіпоацидний;

Г.КАТАРАЛЬНЫЙ — г.катаральний;

Г.КОРРОЗИВНЫЙ — г.корозивний;

Г.ОСТРЫЙ — г.гострий;

Г.ПОВЕРХНОСТНЫЙ — г.поверхневий;

Г.ПОЛИПОЗНЫЙ — г.поліпозний;

Г.ПРОСТОЙ — г.простий;

Г.СУБАЦИДНЫЙ — г.субацидний;

Г.ТОКСИЧЕСКИЙ — г.токсичний;

Г.ФИБРИНОЗНЫЙ — г.фібринозний;

Г.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — г.флегмонозний;

Г.ХРОНИЧЕСКИЙ — г.хронічний;

Г.ЭЛИМИНАЦИОННЫЙ — г.елімінаційний;

Г.ЭРОЗИВНЫЙ — г.ерозивний;

Г.ЯЗВЕННЫЙ — г.виразковий.

ГАСТРИТИЧЕСКИЙ — гастритичний, зумовлений гастритом або пов'язаний із ним.

ГАСТРИЦИЗМ — гастрицизм, розлад діяльності шлунка.

ГАСТРОГИДРОРЕЯ — гастрогідрорея, виділення дуже водянистого шлункового соку з низькою кислотністю.

ГАСТРОКСИЯ — гастроксія, надмірна кислотність шлункового соку.

ГАСТРОЛИТ — гастроліт, шлунковий камінь.

ГАСТРОМАЛЯЦИЯ — гастромаляція, розм'якшення стінки шлунка внаслідок порушення кровопостачання, запалення або дії кислот чи лугів.

ГАСТРОМУКОПРОТЕИД — гастромукопротеїд, біологічно активна речовина, що сприяє всмоктуванню вітаміну B_{12}.

ГАСТРОИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ — гастроінтестинальний, гастроентеральний, шлунково-кишковий.

ГАСТРОПАРЕЗ — гастропарез, парез шлунка.

ГАСТРОПЛЕГИЯ — гастроплегія, параліч шлунка.

ГАСТРОПТОЗ — гастроптоз, опущення шлунка.

ГАСТРОРЕКСИС — гастрорексис, розрив шлунка.

ГАСТРОРЕЯ — гастрорея, витікання великої кількості шлункового соку (наприклад, через шлункову фістулу).

ГАСТРОРРАГИЯ — гастрорагія, шлункова кровотеча.

ГАСТРОСКОПИЯ — гастроскопія.

ГАСТРОСПАЗМ — гастроспазма.

ГАСТРОСУККОРЕЯ — гастросукорея, надмірне виділення шлункового соку.

ГАСТРОЦЕЛЕ — гастроцеле, шлункова грижа (кила).

ГАСТРОЭНТЕРАЛЬНЫЙ — гастроентеральний, гастроінтестинальний, шлунково-кишковий.

ГАСТРОЭНТЕРИТ — гастроентерит, запалення шлунка і тонкого кишечника.

ГАСТРОЭНТЕРОРРАГИЯ — гастроентерорагія, шлунково-кишкова кровотеча.

ГАСТРЭКТАЗИЯ — гастректазія, розширення шлунка.

ГАСТРЭКТОМИЯ — гастректомія, видалення шлунка.

ГАУСТРЫ — гаустри, опуклості товстої кишки.

ГАШИШИЗМ — гашишизм, наркоманія гашишна.

ГЕКСАДАКТИЛИЯ — гексадактилія, шестипалість.

ГЕЛИОЗ — геліоз, геліоплегія, сонячний удар.

ГЕЛИОЗНЫЙ — геліозний, сонячний.

ГЕЛИОКСАНТОЗ — геліоксантоз, засмага, смага, загар.

ГЕЛИОПЛЕГИЯ — геліоплегія, те саме, що геліоз.

ГЕЛИОТЕРАПИЯ — геліотерапія, лікування сонячним промінням.

ГЕЛЬКОЗ — гелькоз, укривання виразками ульцероз, ульцерація.

ГЕЛЬКОМА — гелькома, виразка.

ГЕЛЬКОМАТОЗНЫЙ — гелькоматозний, ульцерозний, виразковий.

ГЕЛЬМИНТОЗ — гельмінтоз, зараження глистами.

ГЕЛЬМИНТЫ — гельмінти, глисти.

ГЕМАГГЛЮТИНАЦИЯ — гемаглютинація, склеювання еритроцитів.

ГЕМАДСОРБЦИЯ — гемадсорбція, здатність клітин, заражених деякими вірусами, фіксувати на своїй поверхні еритроцити.

ГЕМАНГИОМА — гемангіома, доброякісна пухлина, що розвивається з кровоносних судин.

ГЕМАРТРОЗ — гемартроз, крововилив у порожнину суглоба.

ГЕМАТЕМЕЗИС — гематемезис, криваве блювання.

ГЕМАТИДРОЗ — гематидроз, дерматорагія, кривавий піт.

ГЕМАТИЗМ — гематизм, геморагія, кровотеча.

ГЕМАТОГЕННЫЙ — гематогенний, пов'язаний з кров'ю, кровотворенням.

ГЕМАТОЗЕМИЯ — гематоземія, втрата крові.

ГЕМАТОЛОГИЯ — гематологія, учення про кров.

ГЕМАТОМА — гематома 1. великий крововилив; 2. скупчення крові; 3. кров'яний опух.

ГЕМАТОМИЕЛИЯ — гематомієлія, крововилив у спинний мозок.

ГЕМ(АТ)ОНЕФРОЗ — гем(ат)онефроз, крововилив у нирку.

ГЕМА(ТО)ПЕДЕЗ — гем(ат)опедез, просочування крові.

ГЕМАТОРЕЯ — гематорея, сильна кровотеча.

ГЕМАТОЦЕЛЕ — гематоцеле, скупчення крові у порожнині живота.

ГЕМАТОЦИСТА — гематоциста, кров'яна кіста.

ГЕМАТУРИЯ — гематурія, наявність у сечі крові або тільки еритроцитів.

ГЕМЕРАЛОПИЯ — гемералопія, значне погіршення зору в умовах поганої освітленості ("куряча сліпота").

ГЕМИАЛГИЯ — геміалгія, біль на одній половині тіла.

ГЕМИАНАЛГЕЗИЯ — геміаналгезія, втрата больової чутливості на одній половині тіла.

ГЕМИАНЕСТЕЗИЯ — геміанестезія, нечутливість однієї половини тіла.

ГЕМИАТАКСИЯ — геміатаксія, порушення координації рухів на одній половині тіла.

ГЕМИАТРОФИЯ — геміатрофія, однобічна (одностороння) атрофія.

ГЕМИБЛОК — геміблок, блокада однієї з гілок лівої ніжки пучка Гіса.

ГЕМИГИДРОЗ — гемігідроз, підвищена пітливість на одній стороні тіла.

ГЕМИГИДРОНЕФРОЗ — гемігідронефроз, гідронефроз однієї половини подвосної нирки.

ГЕМИГИПЕРТРОФИЯ — гемігіпертрофія, збільшення розмірів однієї половини тіла.

ГЕМИКЛОНИЯ — геміклонія, швидкі безладні скорочення м'язів на одній половині тіла.

ГЕМИКРАНИЯ — гемікранія, геміцефалгія, біль однієї половини голови.

ГЕМИПАРАНЕСТЕЗИЯ — геміпаранестезія, нечутливість нижньої частини однієї половини тіла.

ГЕМИПАРЕЗ — геміпарез, парез однієї половини тіла.

ГЕМИПАРЕСТЕЗИЯ — геміпарестезія, порушення чутливості однієї половини тіла.

ГЕМИПИОНЕФРОЗ — геміпіонефроз, піонефроз однієї половини подвосної нирки.

ГЕМИПЛЕГИЯ — геміплегія, параліч однієї половини тіла.

ГЕМИСИСТОЛИЯ — гемісистолія, порушення серцевого ритму, при якому періодично скорочуються тільки праві або тільки ліві відділи серця.

ГЕМИСПАЗМ — геміспазма, тонічне напруження м'язів однієї половини тіла.

ГЕМИСФИГМИЯ — гемісфігмія, стан, при якому кількість серцевих скорочень удвічі більша, ніж кількість пульсових ударів.

ГЕМОАРТРОЗ — гемоартроз, крововилив у порожнину суглоба.

ГЕМОБИЛИЯ — гемобілія, кровотеча в кишечник з жовчновидільних шляхів.

ГЕМОБЛАСТОЗ — гемобластоз, загальна назва пухлин, що походять з кровотворних клітин.

ГЕМОГЕНЕЗ — гемогенез, кровотворення.

ГЕМОГЛОБИН — гемоглобін, дихальний пігмент крові;

ГЕМОГЛОБИНА УВЕЛИЧЕНИЕ В КРОВИ — гемоглобіну збільшення у крові, гемоглобінемія, гіпергемоглобінемія, гіперхромемія, гіперхроматоз.

ГЕМОГЛОБИНА УМЕНЬШЕНИЕ В КРОВИ — гемоглобіну зменшення у крові, гіпогемоглобінемія, гіпохромемія, гіпохроматоз.

ГЕМОГЛОБИНЕМИЯ — гемоглобінемія, підвищений вміст гемоглобіну у плазмі крові, наприклад, при внутрішньосудинному гемолізі.

ГЕМОГЛОБИНОВЫЙ — гемоглобіновий.

ГЕМОГЛОБИНОЛИЗ — гемоглобіноліз, фізіологічний процес розпаду гемоглобіну в організмі.

ГЕМОГЛОБИНУРИЯ — гемоглобінурія, поява вільного гемоглобіну в сечі при внутрішньосудинному гемолізі еритроцитів.

ГЕМОДИАЛИЗ — гемодіаліз, один з методів корекції водно-електролітної та кислотно-лужної рівноваги і виведення шкідливих речовин з організму, що грунтується на діалізі та ультрафільтрації крові (застосовується для лікування ниркової недостатності та важких інтоксикацій).

ГЕМОДИНАМИКА — гемодинаміка 1. розділ фізіології; 2. сукупність процесів руху крові в серцево-судинній системі.

ГЕМОКЛАЗИЯ — гемоклазія, руйнування, розчинення еритроцитів.

ГЕМОКОНДЕНСАЦИЯ — гемоконденсація, згущення крові.

ГЕМОКОНЦЕНТРАЦИЯ — гемоконцентрація, те саме, що гемоконденсація.

ГЕМОЛИЗ — гемоліз, процес руйнування еритроцитів з виходом гемоглобіну в середовище, яке його оточує;

Г.ВНУТРИКЛЕТОЧНЫЙ — г.внутрішньоклітинний, що відбувається в середині клітин ретикулоендотеліальної системи, головним чином у селезінці;

Г.ВНУТРИСОСУДИСТЫЙ — г.внутрішньосудинний (інтраваскулярний);

Г.ПОСТГЕПАТИТНЫЙ — г.постгепатитний.

ГЕМОЛИЗИНЫ — гемолізини, речовини, здатні руйнувати еритроцити.

ГЕМОЛИТИЧЕСКИЙ — гемолітичний, пов'язаний з гемолізом або зумовлений ним.

ГЕМОПЕКСИС — гемопексис, гемокоагуляція, згортування (зсідання) крові.

ГЕМОПЕРИКАРД — гемоперикард, скупчення крові у порожнині перикарда.

ГЕМОПЕРИТОНЕУМ — гемоперитонеум, крововилив у черевну порожнину.

ГЕМОПНЕВМОТОРАКС — гемопневмоторакс, скупчення крові та повітря у плевральній порожнині.

ГЕМОПОЭЗ — гемопоез, гемогенез, процес кровотворення.

ГЕМОПОЭТИНЫ — гемопоетини, речовини, що утворюються в організмі та стимулюють кровотворення.

ГЕМОПОЭТИЧЕСКИЙ — гемопоетичний, кровотворний, що стосується гемопоетинів та гемопоезу.

ГЕМОПТОЭ — гемоптое, кровохаркання.

ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — геморагічний, кровоточивий, що супроводжується кровотечею, що призводить до кровотечі;

Г.ДИАТЕЗ — г.діатез (тромбоцитопенічна пурпура, хвороба Верльгофа).

ГЕМОРРАГИЯ — геморагія, гематизм, стиматоз, кровотеча, крововилив.

ГЕМОРРОИДАЛЬНЫЙ — гемороїдальний, пов'язаний з гемороєм.

ГЕМОРРОЙ — геморой.

ГЕМОСИДЕРИН — гемосидерин, темно-жовтий пігмент із вмістом заліза, що утворюється при розпаді гемоглобіну.

ГЕМОСИДЕРОЗ — гемосидероз, відкладання гемосидерину у тканинах внаслідок надмірного руйнування еритроцитів.

ГЕМОСОРБЦИЯ — гемосорбція, метод виведення токсинів з організму шляхом екстракорпоральної перфузії крові через гранульовані або пластинчасті сорбенти.

ГЕМОСТАЗ — гемостаз 1. зупинка кровотечі; 2. припинення кровотоку в судинах ділянки органа або тканини; 3. узагальнене поняття про стан системи згортування (зсідання) крові.

ГЕМОТЕРАПИЯ — гемотерапія, лікування кров'ю та її препаратами.

ГЕМОТОРАКС — гемоторакс, крововилив у плевральну порожнину, скупчення крові у порожнині плеври;

Г.ВЕРХУШЕЧНЫЙ — г.верхівковий (апікальний);

Г.МЕЖДОЛЕВОЙ — г.міжчастковий (інтерлобарний);

Г.НАДДИАФРАГМАЛЬНЫЙ — г.наддіафрагмальний;

Г.ОГРАНИЧЕННЫЙ — г.обмежений;

Г.ОСУМКОВАННЫЙ — г.засумкований (інкапсульований);

Г.ПАРАКОСТАЛЬНЫЙ — г.паракостальний (колореберний);

Г.ПАРАМЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — г.парамедіастинальний (колосередостінний);

Г.ТОТАЛЬНЫЙ — г.тотальний.

ГЕМОТРАНСФУЗИЯ — гемотрансфузія, переливання крові.

ГЕМОФИЛИЯ — гемофілія 1. кровоточивість (взагалі); 2. спадкова хвороба, що характеризується підвищеною кровоточивістю внаслідок недостатності VIII або IX факторів згортання крові.

ГЕМОФТАЛЬМ — гемофтальм, крововилив у порожнину ока (у склоподібне тіло).

ГЕН — ген.

ГЕНЕЗ — генез, походження, виникнення, початок.

ГЕНЕРАЛИЗАЦИЯ — генералізація, поширення патологічного процесу в організмі або органі з обмеженого вогнища;

Г.ГЕМАТОГЕННАЯ — г.гематогенна;

Г.ИНТРАКАНАЛИКУЛЯРНАЯ — г.інтраканалікулярна, поширення агента, що спричиняє патологічний процес, через природні канали або щілини (травний тракт, дихальні та сечостатеві шляхи);

Г.ЛИМФОГЕННАЯ — г.лімфогенна;

Г.PER CONTINUITATEM — per continuitatem, шляхом поширення первинного вогнища ураження (контактним шляхом);

Г.СМЕШАННАЯ — г.змішана.

ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — генералізований, що поширився в організмі (про патологічний процес).

ГЕНЕРАЛЬНЫЙ — генеральний, головний, основний.

ГЕНЕРАТИВНЫЙ — генеративний, народжуючий, породжуючий.

ГЕНЕРАЦИЯ — генерація, народження, покоління.

ГЕНЕТИКА — генетика.

ГЕНЕТИЧЕСКИЙ — генетичний.

ГЕНИАНТРИТ — геніантрит, запалення Гайморової порожнини.

ГЕНИТАЛЬНЫЙ — генітальний, який (що) стосується статевих органів.

ГЕНТИЛЬНЫЙ — гентильний, родовий.

ГЕНУИННЫЙ — генуїнний, вроджений, справжній, власний, первинний, первісний.

ГЕПАРИН — гепарин.

ГЕПАРИНИЗАЦИЯ — гепаринізація.

ГЕПАТАЛГИЯ — гепаталгія, біль у ділянці печінки.

ГЕПАТАРГИЯ — гепаргія, клінічний синдром печінкової недостатності.

ГЕПАТИЗАЦИЯ — гепатизація, спечінкування,

ущільнення паренхіматозного органа, внаслідок чого він починає нагадувати печінку.

ГЕПАТИКОЛИТИАЗ — гепатиколітіаз, наявність конкрементів у печінковій протоці при жовчнокам'яній хворобі.

ГЕПАТИТ — гепатит, запалення печінки;

Г.АГРЕССИВНЫЙ — г.агресивний;

Г.АКТИВНЫЙ — г.активний;

Г.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — г.алергічний;

Г.АМЕБНЫЙ — г.амебний;

Г.АСКАРИДОЗНЫЙ — г.аскаридозний;

Г.БРУЦЕЛЛЕЗНЫЙ — г.бруцельозний;

Г.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — г.вовчаковий (люпозний);

Г.ДИФФУЗНЫЙ — г.дифузний;

Г.Д.МЕЗЕНХИМАЛЬНЫЙ — г.д.мезенхімальний;

Г.ИНТЕРЛОБУЛЯРНЫЙ — г.інтерлобулярний (міжчастковий);

Г.ЛАТЕНТНЫЙ — г.латентний (прихований);

Г.ЛЕКАРСТВЕННЫЙ — г.лікарський (медикаментозний);

Г.ЛУЧЕВОЙ — г.променевий;

Г.МАЛЯРИЙНЫЙ — г.малярійний;

Г.МЕЗЕНХИМАЛЬНЫЙ — г.мезенхімальний;

Г.МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ — г.метаболічний (обмінний);

Г.МОНОНУКЛЕОЗНЫЙ — г.мононуклеозний;

Г.НЕПРЕРЫВНО РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — г.безперервно рецидивуючий;

Г.ОБМЕННЫЙ — г.обмінний (метаболічний);

Г.ОСТРЫЙ — г.гострий;

Г.ОЧАГОВЫЙ — г.вогнищевий (фокальний);

Г.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — г.паренхіматозний;

Г.ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ — г.персистуючий;

Г.ПОСТТРАНСФУЗИОННЫЙ — г.посттрансфузійний;

Г.ПРОДУКТИВНЫЙ — г.продуктивний;

Г.РЕАКТИВНЫЙ — г.реактивний;

Г.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — г.ревматичний;

Г.СЕРОЗНЫЙ — г.серозний;

Г.СОПУТСТВУЮЩИЙ — г.супутній, супровідний (інтеркурентний);

Г.СЫВОРОТОЧНЫЙ — г.сироватковий;

Г.ТОКСИКО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — г.токсико-алергічний;

Г.ТОКСИКО-ХИМИЧЕСКИЙ — г.токсико-хімічний;

Г.ТОКСИЧЕСКИЙ — г.токсичний;

Г.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — г.туберкульозний;

Г.ФОКАЛЬНЫЙ — г.фокальний (вогнищевий);

Г.ФУЛЬМИНАНТНЫЙ — г.фульмінантний (блискавичний);

Г.ХОЛАНГИОГЕННЫЙ — г.холангіогенний;

Г.ХОЛЕСТАТИЧЕСКИЙ — г.холестатичний;

Г.ХРОНИЧЕСКИЙ — г.хронічний;

Г.Х.АКТИВНЫЙ — г.х.активний;

Г.Х.ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ — г.х.персистуючий.

ГЕПАТИТ ВИРУСНЫЙ — гепатит вірусний;

Г.В.БЕЗЖЕЛТУШНЫЙ — г.в.безжовтяничний;

Г.В.ЖЕЛТУШНЫЙ — г.в.жовтяничний (іктеричний);

Г.В.ЗАТЯЖНОЙ — г.в.затяжний;

Г.В.ЛАТЕНТНЫЙ — г.в.латентний (прихований);

Г.В.ОСТРЫЙ — г.в.гострий;

Г.В.ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ — г.в.персистуючий;

Г.В.РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — г.в.рецидивуючий;

Г.В.ХОЛАНГИОЛИТИЧЕСКИЙ — г.в.холангіолітичний;

Г.В.ХОЛЕСТАТИЧЕСКИЙ — г.в.холестатичний;

Г.В.ХРОНИЧЕСКИЙ — г.в.хронічний.

ГЕПАТОГЕМОСТАЗ — гепатогемостаз, застій крові у печінці.

ГЕПАТОГЕННЫЙ — гепатогенний, який утворюється або починається у печінці, зумовлений ураженням печінки.

ГЕПАТОДИНИЯ — гепатодинія, те саме, що гепаталгія.

ГЕПАТОЗ — гепатоз, загальна назва захворювань печінки, зумовлених дистрофічними змінами печінкової паренхіми, при яких відсутні ознаки запалення;

Г.АДИПОЗНЫЙ — г.адипозний (жировий);

Г.ДИАБЕТИЧЕСКИЙ — г.діабетичний;

Г.ЖИРОВОЙ — г.жировий (адипозний);

Г.ПИГМЕНТНЫЙ — г.пігментний;

Г.ХОЛЕСТАТИЧЕСКИЙ — г.холестатичний.

ГЕПАТОЛЕНТИКУЛЯРНЫЙ — гепатолентикулярний, що стосується печінки та сочевицеподібного ядра.

ГЕПАТОЛИЕНАЛЬНЫЙ — гепатолієнальний, печінково-селезінковий, гепатоспленальний, що стосується одночасно печінки та селезінки.

ГЕПАТОЛИТ — гепатоліт, печінковий камінь.

ГЕПАТОЛИТИАЗ — гепатолітіаз, наявність каменців у жовчних протоках.

ГЕПАТОМЕГАЛИЯ — гепатомегалія, значне збільшення розмірів печінки.

ГЕПАТОНЕФРАЛЬНЫЙ — гепатонефральний, гепаторенальний, печінково-нирковий.

ГЕПАТОПТОЗ — гепатоптоз, опущення печінки.

ГЕПАТОРЕКСИС — гепаторексис, розрив печінки.

ГЕПАТОРЕНАЛЬНЫЙ — гепаторенальний, те саме, що гепатонефральний.

ГЕПАТОСМИЯ — гепатосмія, "печінковий" запах з рота при печінковій недостатності.

ГЕПАТОСПЛЕНОМЕГАЛИЯ — гепатоспленомегалія, значне збільшення розмірів печінки та селезінки.

ГЕПАТОСПЛЕНАЛЬНЫЙ — гепатоспленальний, те саме, що гепатолієнальний.

ГЕПАТОГЕМОСТАЗ — гепатогемостаз, застійна печінка.

ГЕПАТОХОЛАНГИТ — гепатохолангіт, поєднання запалення печінки та жовчних ходів.

ГЕПАТОХОЛЕЦИСТИТ — гепатохолецистит, запалення печінки та жовчного міхура.

ГЕПАТОЦЕЛЛЮЛЯРНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — гепатоцелюлярна недостатність, ураження гепатоцитів з їх подальшим некротизуванням та виникненням печінкової недостатності.

ГЕПАТОЦИТ — гепатоцит, секреторна клітина печінкової паренхіми.

ГЕПАТОЭКСКРЕТОРНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — гепатоекскреторна недостатність, порушення видільної функції печінки, що виявляється обтураційною жовтяницею.

ГЕРЕДИТАРНЫЙ — гередитарний, спадковий.

ГЕРМАФРОДИТ — гермафродит, індивід, що має вторинні статеві ознаки обох статей.

ГЕРМАФРОДИТИЗМ — гермафродитизм, наявність в одного й того самого індивідуума ознак обох статей.

ГЕРМЕТИЧЕСКИЙ, ГЕРМЕТИЧНЫЙ — герметичний, непроникний, щільно закритий.

ГЕРМИНАТИВНЫЙ — гермінативний, зародковий.

ГЕРМИНАЦИЯ — гермінація, розвиток (зокрема, зародка).

ГЕРНИЯ — гернія, грижа, кила.

ГЕРОМАРАЗМ — геромаразм, стареча дряхлість (старезність).

ГЕРОМОРФИЗМ — героморфізм, старече обличчя у молодих.

ГЕРОНТИЧЕСКИЙ — геронтичний, старечий.

ГЕРОНТОПИЯ — геронтопія, пресбіофренія, старечий зір.

ГЕРПЕС — герпес, пухирцевий лишай, висипання на шкірі пухирців, спричинених вірусами;

Г.БЕРЕМЕННЫХ — г.вагітних;

Г.ОПОЯСЫВАЮЩИЙ — г.оперізуючий;

Г.О.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — г.о.генералізований;

Г.О.ДИССЕМИНИРОВАННЫЙ — г.о.дисемінований;

Г.ПРОСТОЙ — г.простий;

Г.РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — г.рецидивуючий.

ГЕРПЕТИФОРМНЫЙ — герпетиформний, схожий на герпес.

ГЕРПЕТИЧЕСКИЙ — герпетичний, лишайний, пухирцевий, що стосується герпесу.

ГЕСТАЦИОННЫЙ — гестаційний, що стосується вагітності або зумовлений нею.

ГЕСТОЗ — гестоз, токсикоз вагітності.

ГЕТЕРОАЦИДИТАС — гетероацидитас, стан шлункової секреції, що характеризується різкими коливаннями кислотності шлункового соку протягом доби.

ГЕТЕРОГЕННЫЙ — гетерогенний, різнорідний, чужорідний, відмінний, що має різне походження.

ГЕТЕРОЛИЗ — гетероліз, розкладання, розчинення тканин під впливом речовин, що виникають в інших органах або клітинах.

ГЕТЕРОНИМНЫЙ — гетеронімний, різнойменний.

ГЕТЕРОПЛАЗИЯ — гетероплазія 1. розвиток пухлини одного типу на тканинах другого типу; 2. розвиток тканини у невластивому для неї місці із заміщенням нею нормальної тканини.

ГЕТЕРОСЕКСУАЛЬНЫЙ — гетеросексуальний, різностатевий.

ГЕТЕРОТОПИЯ — гетеротопія, виникнення тканини у незвичному для неї місці.

ГЕТЕРОТОПНЫЙ — гетеротопний, що відбувається у незвичному місці;

Г.АВТОМАТИЗМ СЕРДЦА — г. автоматизм серця.

ГЕТЕРОХИЛИЯ — гетерохілія, вид шлункової ахілії, при якій постійно протягом доби змінюється шлункова секреція.

ГЕТЕРОХРОННЫЙ — гетерохронний, що не збігається у часі.

ГИАЛИН — гіалін.

ГИАЛИНОВЫЙ — гіалінoвий, склоподібний.

ГИАЛИНОЗ — гіаліноз, один із видів білкової дистрофії, що характеризується відкладанням гіаліну в проміжній тканині та стінках кровоносних судин.

ГИАЛУРОНИДАЗА — гіалуронідаза.

ГИБЕЛЬНЫЙ — згубний, перніціозний.

ГИБЕРНАЦИЯ — гібернація, стан сповільненої життєдіяльності організму внаслідок зниження рівня обміну речовин.

ГИБЕРНОМА — гібернома, пухлина, що походить із залишків ембріональної жирової тканини.

ГИБКИЙ — гнучкий.

ГИБКОСТЬ — гнучкість.

ГИБНУТЬ — гинути.

ГИБРИД — гібрид, продукт схрещування.

ГИБРИДНЫЙ — гібридний.

ГИГАНТ — гігант, велетень, людина надзвичайно високого зросту.

ГИГАНТИЗМ — гігантизм, велетенський, надмірний зріст, макросомія;

Г.АКРОМЕГАЛИЧЕСКИЙ — г.акромегалічний;

Г.ВНУТРЕННИХ ОРГАНОВ — г.внутрішніх органів, спланхномегалія;

Г.ЕВНУХОИДНЫЙ — г.євнухоїдний;

Г.ИСТИННЫЙ — г.істинний (справжній);

Г.ПАРЦИАЛЬНЫЙ — г.парціальний (частковий);

Г.ПОЛОВИННЫЙ — г.половинний;

Г.ЧАСТИЧНЫЙ — г.частковий (парціальний).

ГИГАНТСКИЙ — гігантський, дуже великий, велетенський.

ГИГАНТОКЛЕТОЧНЫЙ — гігантоклітинний.

ГИГИЕНА — гігієна.

ГИГРОСКОПИЧЕСКИЙ, ГИГРОСКОПИЧНЫЙ — гігроскопічний, який (що) вбирає вологу.

ГИДРАДЕНИТ — гідраденіт, гнійне запалення потових залоз.

ГИДРАРГИРИЗМ — гідраргіризм, меркуріалізм, хронічне отруєння ртуттю.

ГИДРАРГИРИЧЕСКИЙ — гідраргіричний, меркуріальний, ртутний.

ГИДРАРГИРОЗ — гідраргіроз, те саме, що гідраргіризм.

ГИДРАРТРОЗ — гідрартроз, скупчення рідини у порожнині великого суглоба.

ГИДРЕМИЧЕСКИЙ — гідремічний, пов'язаний з гідремією.

ГИДРЕМИЯ — гідремія, підвищений вміст води у крові;

Г.КОМПЕНСАТОРНАЯ — г.компенсаторна;

Г.ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ — г.патологічна;

Г.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — г.фізіологічна.

ГИДРОЗ — гідроз, загальна назва порушень функції потових залоз.

ГИДРОКАЛИКОЗ — гідрокалікоз, розширення ниркових мисок внаслідок порушень стоку сечі.

ГИДРОКАРДИЯ — гідрокардія, гідроперикард, водянка серцевої сорочки (осердя).

ГИДРОКОРТИЗОН — гідрокортизон.

ГИДРОНЕФРОЗ — гідронефроз, стійке розширення ниркових мисок та чашечок з атрофією ниркової паренхіми внаслідок порушення стоку сечі;

Г.АСЕПТИЧЕСКИЙ — г.асептичний;

Г.ВРОЖДЕННЫЙ — г.вроджений (природжений);

Г.ВТОРИЧНЫЙ — г.вторинний;

Г.ДИНАМИЧЕСКИЙ — г.динамічний;

Г.ИНФИЦИРОВАННЫЙ — г.інфікований;

Г.КАЛЬКУЛЕЗНЫЙ — г.калькульозний (кам'яний);

Г.МЕХАНИЧЕСКИЙ — г.механічний;

Г.ПЕРВИЧНЫЙ — г.первинний (первісний);

Г.ПОСТТРАВМАТИЧЕСКИЙ — г.посттравматичний.

ГИДРОПЕРИКАРД — гідроперикард, скупчення (накопичення) транссудату в порожнині перикарда (осердя).

ГИДРОПНЕВМОТОРАКС — гідропневмоторакс, скупчення (накопичення) транссудату та повітря у плевральній порожнині.

ГИДРОТЕРАПИЯ — гідротерапія, водолікування.

ГИДРОТОРАКС — гідроторакс, скупчення (накопичення) транссудату в плевральній порожнині.

ГИДРОФИЛЬНЫЙ — гідрофільний, що притягає, зв'язує воду.

ГИДРОФОБНЫЙ — гідрофобний, що відштовхує воду, не розчинюється у воді.

ГИДРОЦЕФАЛИЯ — гідроцефалія, водянка головного мозку.

ГИДРУРИЯ — гідрурія, водний діурез.

ГИЛЬВОР — гільвор, землисто-жовте обличчя при кахексіях (особливо ракових).

ГИМЕНОЛЕПИДОЗ — гіменолепідоз, гельмінтоз, спричинений карликовими або щурячими ціп'яками.

ГИМНАСТИКА — гімнастика.

ГИНАНДРИЗМ — гінандризм, гінандрія, несправжній гермафродитизм, при якому в організмі мають місце тільки жіночі статеві залози.

ГИНАНДРИЯ — гінандрія, те саме, що гінандризм.

ГИНГИВАЛЬНЫЙ — гінгівальний, що належить до ясен, ясенний.

ГИНГИВИТ — гінгівіт, уліт, запалення ясен.

ГИНЕДИЯ — гінедія, пост біля ліжка тяжкохворого.

ГИНЕКОЛОГИЯ — гінекологія.

ГИНЕКОМАСТИЯ — гінекомастія, збільшення молочних залоз у чоловіків.

ГИНЕКОМИСТАКСИЯ — гінекомістаксія, ріст вусів у жінок.

ГИНЕКОФОНИЯ — гінекофонія, жіночий голос у чоловіків.

ГИПАЛГ(ЕЗ)ИЯ — гіпалг(ез)ія, зниження больової чутливості.

ГИПЕРАДРЕНАЛИЗМ — гіперадреналізм 1. підвищення функції надниркових залоз; 2. клінічний син-

дром, зумовлений гіперадреналінемією та підвищенням тонусу симпатичної нервової системи.

ГИПЕРАДРЕНАЛИНЕМИЯ — гіперадреналінемія, надмірний вміст адреналіну в крові (зустрічається при уремії).

ГИПЕРАЗОТЕМИЯ — гіперазотемія, надмірна кількість у крові продуктів білкового походження, що містять у собі азот.

ГИПЕРАЗОТУРИЯ — гіперазотурія, підвищене виділення із сечею продуктів обміну, що містять у собі азот.

ГИПЕРАЛГ(ЕЗ)ИЯ — гіпералг(ез)ія, підвищена больова чутливість.

ГИПЕРАЛЬБУМИНЕМИЯ — гіперальбумінемія, бунемія, збільшений вміст альбумінів у сироватці крові.

ГИПЕРАЛЬДОСТЕРОНЕМИЯ — гіперальдостеронемія, збільшення вмісту альдостерону в крові.

ГИПЕРАЛЬДОСТЕРОНИЗМ — гіперальдостеронізм, загальна назва синдромів, що виникають при збільшенні продукції альдостерону та характеризуються наявністю набряків, асциту та реноваскулярної гіпертензії;

Г.ВТОРИЧНЫЙ — г.вторинний;

Г.ПЕРВИЧНЫЙ — г.первинний.

ГИПЕРАЛЬДОСТЕРОНУРИЯ — гіперальдостеронурія, надмірне виділення альдостерону із сечею при гіперальдостеронізмі.

ГИПЕРАМИЛАЗЕМИЯ — гіперамілаземія, збільшення вмісту амілази у крові при ураженнях підшлункової залози.

ГИПЕРАМИЛАЗУРИЯ — гіперамілазурія, надмірне виділення амілази із сечею при ураженнях підшлункової залози.

ГИПЕРАММОНИЕМИЯ — гіперамоніємія, підвищений вміст вільного амонію в крові при тяжких гепатитах та цирозах печінки.

ГИПЕРАЦИДИТАС — гіперацидитас, надмірна кислотність шлункового соку.

ГИПЕРАЦИДНЫЙ — гіперацидний, якому властива підвищена кислотність шлункового соку.

ГИПЕРБАРИЧЕСКИЙ — гіпербаричний, пов'язаний з підвищеним атмосферним тиском.

ГИПЕРБИЛИРУБИНЕМИЯ — гіпербілірубінемія, підвищений вміст білірубіну в сироватці крові.

ГИПЕРБИОЗ — гіпербіоз, посилення життєдіяльності.

ГИПЕРВЕНТИЛЯЦИЯ — гіпервентиляція, гіперпное, збільшення частоти та глибини дихання, що призво-

дить до гіпокапнії та гіпероксемії.

ГИПЕРВОЛЕМИЧЕСКИЙ — гіперволемічний, пов'язаний зі збільшенням об'єму циркулюючої крові.

ГИПЕРВОЛЕМИЯ — гіперволемія, збільшення об'єму циркулюючої крові.

ГИПЕРГЕВЗИЯ — гіпергевзія, підвищена смакова чутливість.

ГИПЕРГЕНЕЗИЯ — гіпергенезія, надмірний розвиток якого-небудь органа чи тканини.

ГИПЕРГИДРАТАЦИЯ — гіпергідратація, надмірний вміст води в організмі або його частинах.

ГИПЕРГИДРОЗ — гіпергідроз, підвищене потовиділення.

ГИПЕРГИЯ — гіпергія, знижена реактивність організму.

ГИПЕРГЛИГИСТИЯ — гіперглігістія, збільшення кількості цукру (глюкози) в тканинах.

ГИПЕРГЛИКЕМИЯ — гіперглікемія, збільшений вміст глюкози у крові;

Г.АДРЕНАЛИНОВАЯ — г.адреналінова;

Г.АЛИМЕНТАРНАЯ — г.аліментарна (харчова);

Г.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — г.діабетична;

Г.ПИЩЕВАЯ — г.харчова (аліментарна);

Г.СТОЙКАЯ — г.стійка;

Г.ТРАНЗИТОРНАЯ — г.транзиторна (тимчасова).

ГИПЕРГЛОБУЛИЯ — гіперглобулія, еритроцитоз, поліглобулія, збільшення кількості еритроцитів у периферичній крові.

ГИПЕРДИАГНОСТИКА — гіпердіагностика, помилковий медичний висновок щодо наявності хвороби або її ускладнень, які насправді відсутні чи виявлені слабкіше, ніж це вказано у висновку.

ГИПЕРДИНАМИЧЕСКИЙ — гіпердинамічний, пов'язаний з гіпердинамією або спричинений нею.

ГИПЕРДИНАМИЯ — гіпердинамія, надмірна сила.

Г.СЕРДЦА — г.серця, підвищена потужність серцевих скорочень та посилена робота серця, наприклад, при дифузному токсичному зобі.

ГИПЕРЕМЕЗИС — гіперемезис, неспинне блювання.

ГИПЕРЕМИЧЕСКИЙ — гіперемічний, повнокровний.

ГИПЕРЕМИЯ — гіперемія, повнокровність, повнокрів'я, збільшене кровонаповнення будь-якої ділянки периферичної судинної системи;

Г.АКТИВНАЯ — г.активна (артеріальна);

Г.АРТЕРИАЛЬНАЯ — г.артеріальна (активна);

Г.ВАЗОМОТОРНАЯ — г.вазомоторна;

Г.ВАКАТНАЯ — г.вакатна (наприклад, при застосуванні банок);

Г.ВЕНОЗНАЯ — г.венозна (пасивна);

Г.ВОСПАЛИТЕЛЬНАЯ — г.запальна;

Г.ГИПОСТАТИЧЕСКАЯ — г.гіпостатична;

Г.ЗАСТОЙНАЯ — г.застійна (конгестивна);

Г.КОЖИ РАСПРОСТРАНЕННАЯ — г.шкіри поширена, еритродермія;

Г.ПАССИВНАЯ — г.пасивна (венозна);

Г.ПОСТИШЕМИЧЕСКАЯ — г.постішемічна;

Г.РАБОЧАЯ — г.робоча;

Г.РЕАКТИВНАЯ — г.реактивна;

Г.РЕФЛЕКТОРНАЯ — г.рефлекторна.

ГИПЕРЕРГИЯ — гіперергія, підвищена реактивність організму.

ГИПЕРЕСТЕЗИЯ — гіперестезія 1. підвищена шкірна чутливість; 2. підвищена чутливість до подразників, що діють на органи чуття.

ГИПЕРИНОЗ — гіперіноз, гіперкоагуляція крові, підвищена здатність крові до згортання (зсідання).

ГИПЕРИНСОЛЯЦИЯ — гіперінсоляція, те саме, що геліоплегія.

ГИПЕРИНСУЛИНЕМИЯ — гіперінсулінемія, підвищений вміст інсуліну в крові.

ГИПЕРКАЛИЕМИЯ — гіперкаліємія, підвищений вміст калію у крові.

ГИПЕРКАЛЬЦИЕМИЯ — гіперкальціємія, підвищений вміст кальцію у крові.

ГИПЕРКАЛЬЦИУРИЯ — гіперкальціурія, підвищений вміст кальцію у сечі.

ГИПЕРКАПНИЯ — гіперкапнія, збільшений вміст двоокису вуглецю у крові або інших тканинах.

ГИПЕРКЕРАТОЗ — гіперкератоз, надмірне потовщення рогового шару епідермісу.

ГИПЕРКЕТОНЕМИЯ — гіперкетонемія, підвищений вміст кетонових тіл у крові (наприклад, при діабетичній комі).

ГИПЕРКИНЕЗ — гіперкінез, автоматичні недоцільні рухи, спричинені мимовільними скороченнями скелетних м'язів.

ГИПЕРКИНЕЗИЯ — гіперкінезія, підсилення рухової функції якого-небудь внутрішнього органа.

ГИПЕРКИНЕЗИЯ СЕРДЦА — гіперкінезія серця, збільшення амплітуди серцевих скорочень та збільшення серцевого викиду.

ГИПЕРКОРТИЦИЗМ — гіперкортицизм, загальна назва групи синдромів, спричинених надмірним вмістом у крові кортикостероїдів.

ГИПЕРКРЕАТИНЕМИЯ — гіперкреатинемія, підвищений вміст креатину в плазмі крові.

ГИПЕРКРИНИЗМ — гіперкринізм, підвищена діяльність залоз внутрішньої секреції.

ГИПЕРКРИНИЯ — гіперкринія, надмірне виділення секрету залозою внутрішньої секреції.

ГИПЕРЛЕЙКОЦИТОЗ — гіперлейкоцитоз, надмірне збільшення кількості лейкоцитів у периферичній крові.

ГИПЕРЛИПЕМИЯ — гіперліпемія, збільшення кількості жирів у плазмі крові.

ГИПЕРЛИПИДЕМИЯ — гіперліпідемія, збільшення кількості ліпідів у крові.

ГИПЕРМЕТРОПИЯ — гіперметропія, далекозорість.

ГИПЕРНАТРИЕМИЯ — гіпернатріємія, підвищений вміст натрію у периферичній крові.

ГИПЕРНЕФРОМА — гіпернефрома, злоякісна пухлина, що розвивається з кори надниркових залоз.

ГИПЕРОКСЕМИЯ — гіпероксемія, підвищений вміст кисню в крові.

ГИПЕРОКСИЯ — гіпероксія, підвищений вміст кисню у тканинах організму.

ГИПЕРОРЕКСИЯ — гіперорексія, лікорексія, цинорексія, хворобливо підвищене відчуття голоду, "вовчий голод".

ГИПЕРОРТОЦИТОЗ — гіперортоцитоз, лейкоцитоз із нормальним співвідношенням між окремими формами лейкоцитів.

ГИПЕРОСТОЗ — гіперостоз, патологічні розростання незмінної кісткової тканини.

ГИПЕРПАРАТИРЕОЗ — гіперпаратиреоз, підвищена функція паращитовидних (прищитовидних) залоз.

ГИПЕРПИГМЕНТАЦИЯ — гіперпігментація, підсилена пігментація шкіри або слизових оболонок.

ГИПЕРПИЕЗИЯ — гіперпієзія, надмірно підвищений артеріальний тиск.

ГИПЕРПИРЕКСИЯ — гіперпірексія, гіпертермія, надмірно висока температура тіла (гарячка).

ГИПЕРПИТУИТАРИЗМ — гіперпітуїтаризм, підвищення гормональної активності аденогіпофіза.

ГИПЕРПЛАЗИЯ — гіперплазія, збільшення кількості нормальних клітинних структур, надмірний розвиток тканини, підвищення її функції.

ГИПЕРПЛЕРОЗ — гіперплероз, переповнення.

ГИПЕРПНОЭ — гіперпное, підсилене дихання (прискорене та поглиблене).

ГИПЕРПРОТЕИНЕМИЯ — гіперпротеїнемія, збільшений вміст білка в плазмі крові.

ГИПЕРРАФИЯ — гіперрафія, підвищена дотикова чутливість.

ГИПЕРРЕФЛЕКСИЯ — гіперрефлексія, підсилення периферичних рефлексів.

ГИПЕРСАЛЕМИЯ — гіперсалемія, підвищення осмотичного кров'яного тиску, спричинене збільшенням у крові концентрації натрію та хлору.

ГИПЕРСАЛИВАЦИЯ — гіперсалівація, гіперсіалія, полісіалія, сіалорея, підвищене слиновиділення.

ГИПЕРСЕКРЕЦИЯ — гіперсекреція, надмірне виділення секрету.

ГИПЕРСИАЛИЯ — гіперсіалія, те саме, що гіперсалівація.

ГИПЕРСИМПАТИКОТОНИЯ — гіперсимпатикотонія, підвищення тонусу симпатичної нервової системи.

ГИПЕРСОМНИЯ — гіперсомнія, патологічна сонливість.

ГИПЕРСПЛЕНИЗМ — гіперспленізм, патологічний синдром, спричинений підвищенням функції селезінки.

ГИПЕРСТЕНИЯ — гіперстенія, надмірне підвищення сили або тонусу.

ГИПЕРСТЕНУРИЯ — гіперстенурія, виділення сечі з підвищеною кількістю твердих елементів, внаслідок чого збільшується її питома щільність.

ГИПЕРТЕНЗИВНЫЙ — гіпертензивний 1. пов'язаний з підвищеним тиском; 2. що підвищує тиск.

Г.СРЕДСТВА — г.засоби.

ГИПЕРТЕНЗИЯ — гіпертензія, підвищений гідростатичний тиск у судинах, порожнистих органах або порожнинах тіла;

Г.АРТЕРИАЛЬНАЯ — г.артеріальна;

Г.БОЛЬШОГО КРУГА КРОВООБРАЩЕНИЯ — г.великого кола кровообігу;

Г.ВАЗОРЕНАЛЬНАЯ — г.вазоренальна (реноваскулярна);

Г.ВЕНОЗНАЯ — г.венозна;

Г.ВТОРИЧНАЯ — г.вторинна;

Г.ГЕМОДИНАМИЧЕСКАЯ — г.гемодинамічна;

Г.ГИПЕРКИНЕТИЧЕСКАЯ — г.гіперкінетична;

Г.ДИАСТОЛИЧЕСКАЯ — г.діастолічна;

Г.ЖЕЛЧНАЯ — г.жовчна;

Г.ЗАСТОЙНАЯ — г.застійна (конгестивна);

Г.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — г.злоякісна;

Г.ЛАБИЛЬНАЯ — г.лабільна;

Г.ЛЕГОЧНАЯ — г.легенева;

Г.Л.ПОСТКАПИЛЛЯРНАЯ — г.л.посткапілярна;

Г.Л.ПРЕКАПИЛЛЯРНАЯ — г.л.прекапілярна;

Г.МАЛОГО КРУГА КРОВООБРАЩЕНИЯ — г.малого кола кровообігу;

Г.ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ — г.ортостатична;

Г.ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ — г.пароксизмальна (наступоподібна, приступоподібна);

Г.ПОРТАЛЬНАЯ — г.портальна;

Г.РЕГИОНАРНАЯ — г.регіонарна;

Г.РЕНОВАСКУЛЯРНАЯ — г.реноваскулярна (вазоренальна);

Г.РЕНОПРИВНАЯ — г.реноприв'на;

Г.СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ — г.симптоматична;

Г.СИСТЕМНАЯ — г.системна;

Г.СИСТОЛИЧЕСКАЯ — г.систолічна;

Г.СКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — г.склеротична;

Г.СОЛЕВАЯ — г.сольова;

Г.СТАБИЛЬНАЯ — г.стабільна;

Г.ТРАНЗИТОРНАЯ — г.транзиторна;

Г.ЭНДОКРИННАЯ — г.ендокринна;

Г.ЮНОШЕСКАЯ — г.юнацька (ювеніальна).

ГИПЕРТЕРМИЯ — гіпертермія 1. перегрівання; 2. те саме, що гіперпіреxсія.

ГИПЕРТИМИЗМ — гіпертимізм, підвищена функція підгруднинної залози.

ГИПЕРТИМИЯ — гіпертимія, підвищений настрій аж до маніакального збудження.

ГИПЕРТИРЕОЗ, ГИПЕРТИРЕОИДИЗМ — гіпертиреоз, гіпертиреоїдизм, підвищена функція щитовидної залози.

ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ — гіпертонічна хвороба (есенціальна гіпертензія).

ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ БОЛЕЗНЬ СО ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫМ ТЕЧЕНИЕМ — гіпертонічна хвороба зі злоякісним перебігом.

ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ — гіпертонічний 1. зумовлений гіпертонічною хворобою; 2. що має підвищений осмотичний тиск (про рідини).

ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ КРИЗ — гіпертонічний криз.

ГИПЕРТОНИЯ — гіпертонія 1. збільшення тонусу м'язів; 2. те саме, що гіпертензія.

Г.ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ — г.есенціальна, гіпертонічна хвороба.

ГИПЕРТРИХОЗ — гіпертрихоз, надмірне оволосіння.

ГИПЕРТРОФИРОВАННЫЙ — гіпертрофований, пов'язаний з гіпертрофією.

ГИПЕРТРОФИЯ — гіпертрофія, збільшення органа або його частини внаслідок збільшення об'єму та (або) кількості клітин;

Г.ВИКАРНАЯ — г.вікарна (замісна);

Г.ГОРМОНАЛЬНАЯ — г.гормональна;

Г.ЗАМЕСТИТЕЛЬНАЯ — г.замісна (вікарна);

Г.ИСТИННАЯ — г.справжня;

Г.КОМПЕНСАТОРНАЯ — г.компенсаторна (робоча);

Г.ЛОЖНАЯ — г.несправжня;

Г.РАБОЧАЯ — г.робоча (компенсаторна);

Г.РЕГЕНЕРАЦИОННАЯ — г.регенераційна;

Г.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — г.фізіологічна;

Г.ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ — г.функціональна.

ГИПЕРФОНЕЗ — гіперфонез, посилене везикулярне дихання.

ГИПЕРФУНКЦИЯ — гіперфункція, посилена функція будь-якого органа або системи;

Г.КОМПЕНСАТОРНАЯ — г.компенсаторна;

Г.СЕРДЦА — г.серця.

ГИПЕРХИЛИЯ — гіперхілія, підвищене виділення шлунковими залозами соляної кислоти та ферментів.

ГИПЕРХЛОРГИДРИЯ — гіперхлоргідрія, підвищений вміст соляної кислоти в шлунковому соку.

ГИПЕРХЛОРЕМИЯ — гіперхлоремія, підвищений вміст хлоридів у сироватці крові.

ГИПЕРХЛОРУРИЯ — гіперхлорурія, збільшене виділення хлоридів із сечею.

ГИПЕРХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ — гіперхолестеринемія, збільшений вміст холестерину у крові.

ГИПЕРХРОМ(АЗ)ИЯ — гіперхром(аз)ія, посилене забарвлення еритроцитів внаслідок збільшення кількості гемоглобіну.

ГИПЕРЭПИНЕФРИЗМ — гіперепінефризм, підвищення функції надниркових залоз.

ГИПЕСТЕЗИЯ — гіпестезія 1. знижена чутливість до подразників, що діють на органи чуттів; 2. зниження шкірної чутливості.

ГИПИДРОЗ — гіпідроз, знижене потовиділення.

ГИПИНОЗ(ЕМИЯ) — гіпіноз(емія), гіпокоагуляція крові, знижена здатність крові до згортування (зсідання).

ГИПНАБЕЛЬНОСТЬ — гіпнабельність, здатність індивідуума до гіпнотичного впливу.

ГИПНАГОГИЧЕСКИЙ — гіпнагогічний, спричинений гіпнозом або сном.

ГИПНАЛГИЯ — гіпналгія, біль, що виникає тільки уві сні.

ГИПНОЗ — гіпноз, сугестія, навіювання, усипляння.

ГИП(О)АДРЕНАЛИЗМ — гіп(о)адреналізм, зниження функції надниркових залоз.

ГИП(О)АДРЕНАЛИНЕМИЯ — гіп(о)адреналінемія, зменшення кількості адреналіну в крові.

ГИП(О)АЛГ(ЕЗ)ИЯ — гіп(о)алг(ез)ія, зниження больової чутливості.

ГИПОАЛЬБУМИНЕМИЯ — гіпоальбумінемія, знижений вміст альбумінів у сироватці крові.

ГИПОАЛЬДОСТЕРОНИЗМ — гіпоальдостеронізм, синдром, зумовлений недостатністю альдостерону в крові.

ГИПОАЦИДИТАС — гіпоацидитас, знижена кислотність шлункового соку.

ГИПОВЕНТИЛЯЦИЯ — гіповентиляція, недостатня легенева вентиляція, що призводить до виникнення гіперкапнії та гіпоксемії.

ГИПОВИТАМИНОЗ — гіповітаміноз.

ГИПОВОЛЕМИЧЕСКИЙ — гіповолемічний, олігемічний, гіфемічний, пов'язаний зі зниженням об'єму циркулюючої крові.

ГИПОВОЛЕМИЯ — гіповолемія, гіфемія, олігемія, зменшення об'єму циркулюючої крові.

ГИПОГАСТРАЛЬНЫЙ — гіпогастральний, підчеревний, підшлунковий.

ГИПОГАСТРИУМ — гіпогастріум, підчеревна ділянка живота.

ГИПОГЕВЗИЯ — гіпогевзія, зниження смакової чутливості.

ГИПОГЕНЕЗИЯ — гіпогенезія, недорозвиненість органа, частини тіла або цілого організму.

ГИПОГЕПАТИЗМ — гіпогепатизм, симптомокомплекс печінкової недостатності легкого ступеня.

ГИПОГИДРАТАЦИЯ — гіпогідратація, зменшення вмісту води в організмі.

ГИПОГИДРОЗ — гіпогідроз, те саме, що гіпідроз.

ГИПОГЛИГИСТИЯ — гіпоглігістія, зменшення кількості цукру (глюкози) в тканинах організму.

ГИПОГЛИКЕМИЧЕСКИЙ — гіпоглікемічний;

Г. КОМА — г.кома;

Г.СРЕДСТВА — г.засоби.

ГИПОГЛИКЕМИЯ — гіпоглікемія, знижений вміст глюкози у крові.

ГИПОГЛИКОГЕНОЛИЗ — гіпоглікогеноліз, понижене розщеплення глікогену з недостачею глюкози у крові.

ГИПОГЛОБУЛИЯ — гіпоглобулія, олігоглобулія, зменшення кількості еритроцитів у периферичній крові.

ГИПОГОНАДИЗМ — гіпогонадизм, патологічний стан, зумовлений зниженою секрецією статевих гормонів.

ГИПОДЕРМАЛЬНЫЙ — гіподермальний, підшкірний.

ГИПОДИНАМИЧЕСКИЙ — гіподинамічний, пов'язаний з гіподинамією або спричинений нею.

ГИПОДИНАМИЯ — гіподинамія 1. ослаблення, зниження сил; 2. зменшення

м'язових зусиль, наприклад, при тривалій імобілізації тіла, малорухливому способі життя.

Г.СЕРДЦА — г.серця, знижена потужність серцевих скорочень та послаблена робота серця.

ГИПОИНСУЛИНЕМИЯ — **гіпоінсулінемія**, знижений вміст інсуліну в крові.

ГИПОИНСУЛИНИЗМ — **гіпоінсулінізм**, синдром, зумовлений зменшенням секреції інсуліну.

ГИПОКАЛИЕМИЯ — **гіпокаліємія**, знижений вміст калію у сироватці крові.

ГИПОКАЛЬЦИЕМИЯ — **гіпокальціємія**, знижений вміст кальцію в сироватці крові.

ГИПОКАПНИЯ — **гіпокапнія**, недостатній вміст двоокису вуглецю в периферичній крові.

ГИПОКАРДИЯ — **гіпокардія**, зміщення серця вниз.

ГИПОКЕРАТОЗ — **гіпокератоз**, зменшене зроговіння шкіри.

ГИПОКИНЕЗ — **гіпокінез**, зменшення обсягу та швидкості рухів кінцівок, наприклад, при парезах.

ГИПОКИНЕЗИЯ — **гіпокінезія**, зменшена рухливість (наприклад, людини, що веде малорухливий спосіб життя, або через важку хворобу тривалий час прикута до ліжка);.

Г.СЕРДЦА — г.серця, зменшення амплітуди серцевих скорочень, наприклад, при ексудативних перикардитах.

ГИПОКОРТИЦИЗМ — **гіпокортицизм**, синдром недостатньої секреції кортикостероїдів.

ГИПОКРИНИЗМ — **гіпокринізм**, знижена діяльність залоз внутрішньої секреції.

ГИПОКСЕМИЯ — **гіпоксемія**, знижений вміст кисню у крові.

ГИПОКСИЯ — **гіпоксія**, кисневе голодування, недостатність кисню в тканинах; стан, що виникає від недостатнього надходження кисню до тканин або від порушення його утилізації;

Г.АНЕМИЧЕСКАЯ — г.анемічна;

Г.ГЕМИЧЕСКАЯ — г.гемічна (кров'яна);

Г.ГИСТОТОКСИЧЕСКАЯ — г.гістотоксична;

Г.ДЫХАТЕЛЬНАЯ — г.дихальна (респіраторна);

Г.КРОВЯНАЯ — г.кров'яна (гемічна);

Г.ОСТРАЯ — г.гостра;

Г.РЕСПИРАТОРНАЯ — г.респіраторна (дихальна);

Г.СМЕШАННАЯ — г.змішана;

Г.ТКАНЕВАЯ — г.тканинна;

Г.ХРОНИЧЕСКАЯ — г.хронічна;

Г.ЦИРКУЛЯТОРНАЯ — г.циркуляторна;

Г.ЭКЗОГЕННАЯ — г.екзогенна.

ГИПОМНЕЗИЯ — гіпомнезія, ослаблення пам'яті.

ГИПОНАТРИЕМИЯ — гіпонатріємія, знижена концентрація натрію у плазмі крові.

ГИПОНЕМА — гіпонема, забобон, марновірство.

ГИПООРТОЦИТОЗ — гіпоортоцитоз, лейкопенія з нормальним співвідношенням між окремими формами лейкоцитів.

ГИПОПАРАТИРЕОЗ — гіпопаратиреоз, синдром недостатності паращитовидних (прищитовидних) залоз.

ГИПОПЕПСИЯ — гіпопепсія, послаблене, недостатнє травлення.

ГИПОПИГМЕНТАЦИЯ — гіпопігментація, ослаблення природного забарвлення шкіри або слизових оболонок.

ГИПОПИЕЗИЯ — гіпопієзія, надмірне зниження артеріального тиску.

ГИПОПИТУИТАРИЗМ — гіпопітуїтаризм, недостатність функції гіпофіза або гіпоталамуса.

ГИПОПЛАЗИЯ — гіпоплазія, недорозвиненість органа, частини тіла або цілого організму, зменшення кількості нормальних клітинних елементів.

ГИПОПНОЭ — гіпопное, неглибоке, ослаблене дихання.

ГИПОПРОТЕИНЕМИЯ — гіпопротеїнемія, знижений вміст білка в сироватці крові.

ГИПОПРОТРОМБИНЕМИЯ — гіпопротромбінемія, знижений вміст протромбіну в крові.

ГИПОРЕКСИЯ — гіпорексія, зниження апетиту.

ГИПОРЕФЛЕКСИЯ — гіпорефлексія, зниження периферичних рефлексів.

ГИПОСАЛЕМИЯ — гіпосалемія, знижений осмотичний тиск крові за рахунок зменшення концентрації іонів натрію та хлору.

ГИПОСАЛИВАЦИЯ — гіпосалівація, гіпосіалія, зменшена секреція слини.

ГИПОСЕКРЕЦИЯ — гіпосекреція, зменшення виділення секрету (частіше стосується шлункової секреції).

ГИПОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ — гіпосенсибілізація, природне або викликане лікуванням зниження чутливості організму до дії алергенів.

ГИПОСИАЛИЯ — гіпосіалія, те саме, шо гіпосалівація.

ГИПОСИМПАТИКОТОНИЯ — гіпосимпатикотонія, знижена функціональна активність симпатичного відділу периферичної нервової системи.

ГИПОСИСТОЛИЯ — гіпосистолія, ослаблення систолічного скорочення серця.

ГИПОСМИЯ — гіпосмія, знижена чутливість аналізатора нюху.

ГИПОСПЛЕНИЯ, ГИПОСПЛЕНИЗМ — гіпоспленія, гіпоспленізм, знижена функція селезінки.

ГИПОСТАЗ — гіпостаз, застій крові в нижчерозташованих частинах тіла або окремих органах;

Г.АГОНАЛЬНЫЙ — г.агональний;

Г.ПОСМЕРТНЫЙ — г.посмертний;

Г.ПРИЖИЗНЕННЫЙ — г.прижиттєвий (зажиттєвий);

Г.ТРУПНЫЙ — г.трупний.

ГИПОСТАТИЧЕСКИЙ — гіпостатичний, застійний, конгестивний, спричинений застоєм крові.

ГИПОСТАТУРА — гіпостатура, затримка росту та ваги дитини.

ГИПОСТЕНУРИЯ — гіпостенурія, зменшення питомої щільності сечі.

ГИПОТАЛАМИЧЕСКИЙ — гіпоталамічний, належний до гіпоталамусу.

ГИПОТАЛАМУС — гіпоталамус.

ГИПОТЕНЗИВНЫЙ — гіпотензивний, пов'язаний з гіпотензією.

ГИПОТЕНЗИЯ — гіпотензія, понижений гідростатичний тиск у судинах, порожнистих органах або порожнинах організму;

Г.АРТЕРИАЛЬНАЯ — г.артеріальна;

Г.А.ПЕРВИЧНАЯ — г.а.первинна;

Г.А.ВТОРИЧНАЯ — г.а.вторинна;

Г.АРТЕРИАЛЬНАЯ СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ — г.артеріальна симптоматична;

Г.АРТЕРИАЛЬНАЯ ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ — артеріальна есенціальна (гіпертонічна хвороба);

Г.ВЕНОЗНАЯ — г.венозна;

Г.КОНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ — г.конституціональна;

Г.ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ — г.ортостатична;

Г.СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ — г.симптоматична;

Г.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — г.фізіологічна.

ГИПОТЕРМИЯ — гіпотермія, охолодження, порушення теплового балансу, що супроводжується зниженням температури тіла нижче від нормальних значень.

ГИПОТЕТИЧЕСКИЙ — гіпотетичний, здогадний.

ГИПОТИМИЯ — гіпотимія, знижений настрій.

ГИПОТИРЕОЗ — гіпотиреоз, недостатність функції щитовидної залози;

Г.ВРОЖДЕННЫЙ — г.вроджений, кретинізм;

Г.ВТОРИЧНЫЙ — г.вторинний;

Г.ПЕРВИЧНЫЙ — г.первинний;

Г.ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ — г.післяопераційний.

ГИПОТОНИЧЕСКИЙ — гіпотонічний, що сто-

сується гіпотонії або характеризується гіпотонією.

ГИПОТОНИЯ — гіпотонія 1. знижений тонус м'яза або м'язового шару стінки порожнистого органа; 2. знижений гідростатичний тиск у судинах або порожнистих органах.

ГИПОТРИХИЯ — гіпотрихія, гіпотрихоз, оліготрихія, оліготрихоз, недостатній розвиток волосяного покриву, слабкий ріст волосся.

ГИПОТРИХОЗ — гіпотрихоз, те саме, що гіпотрихія.

ГИПОТРОФИЯ — гіпотрофія, недостатнє живлення.

ГИПОФИБРИНОГЕНЕМИЯ — гіпофібриногенемія, знижений вміст фібриногену в сироватці крові.

ГИПОФИЗ — гіпофіз.

ГИПОФИЗАРНЫЙ — гіпофізарний.

ГИПОФОНЕЗ — гіпофонез, ослаблення везикулярного дихання.

ГИПОФУНКЦИЯ — гіпофункція, знижена функція органа.

ГИПОХИЛИЯ — гіпохілія, зменшена секреція будь-якого травного соку (частіше — шлункового).

ГИПОХЛОРГИДРИЯ — гіпохлоргідрія, зменшений вміст соляної кислоти в шлунковому соку.

ГИПОХЛОРЕМИЯ — гіпохлоремія, знижений вміст хлоридів у сироватці крові.

ГИПОХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ — гіпохолестеринемія, знижений вміст холестерину в крові.

ГИПОХОЛИЯ — гіпохолія, недостатнє надходження у дванадцятипалу кишку жовчі внаслідок порушення її утворення або виділення.

ГИПОХРОМАЗИЯ — гіпохромазія 1. зниження вмісту гемоглобіну в еритроцитах; 2. зменшення колірного (кольорового) показника (індексу) крові.

ГИПОХРОМЕМИЯ — гіпохромемія, те саме, що гіпохромазія.

ГИПОЦИТЕМИЯ — гіпоцитемія, зменшення кількості клітинних елементів крові.

ГИПОЭПИНЕФРИЗМ — гіпоепінефризм, зниження функції надниркових залоз.

ГИППОКРАТА ЛИЦО — Гіппократа обличчя, обличчя хворого у вкрай тяжкому стані, наприклад, при перитоніті, кишковій непрохідності (блідо-сірий колір шкіряних покривів, загострені риси обличчя, запалі очі).

ГИППОКРАТА НОГОТЬ — Гіппократа ніготь, ніготь у вигляді "годинникового скла", наприклад, при бронхоектатичній хворобі.

ГИППОКРАТА ПАЛЬЦЫ — Гіппократа пальці, пальці у вигляді "барабанних паличок", наприклад, при бронхоектатичній хворобі.

ГИППОКРАТА ЧЕРНАЯ БОЛЕЗНЬ — Гіппократа чорна хвороба, мелена.

ГИППОКРАТА ШУМ ПЛЕСКА — Гіппократа шум сплеску, сукусія Гіппократа, шум сплеску в грудній клітці під час її струсу або зміни положення тіла хворого при наявності рідини та повітря в плевральній порожнині.

ГИПУРГИЯ — гіпургія, догляд за хворим, надання допомоги хворому.

ГИПУРОКРИНИЯ — гіпурокринія, олігурія, дуже незначне виділення сечі.

ГИРСУТИЗМ — гірсутизм, вірилізм, надмірне оволосіння обличчя та тулуба у жінок, що звичайно розвивається на фоні ендокринних порушень.

ГИРУДОТЕРАПИЯ — гірудотерапія, бделотерапія, лікування п'явками.

ГИСТАМИН — гістамін.

ГИСТИОГЕНЕЗ — гістіогенез, процес розвитку тканин, а також їхнє переродження та утворення пухлин.

ГИСТОЛИЗ — гістоліз, руйнування тканин шляхом їхнього розплавлення протеолітичними ферментами тканинного або бактеріального походження.

ГИСТОЛОГИЯ — гістологія.

ГИСТОТОКСИЧЕСКИЙ — гістотоксичний, пов'язаний із дією отрут на тканини.

ГИФЕМИЧЕСКИЙ — гіфемічний, оліговолемічний, гіповолемічний, пов'язаний зі зниженням об'єму циркулюючої крові.

ГИФЕМИЯ — гіфемія, гіповолемія, зменшення об'єму циркулюючої крові.

ГЛАВКОЗУРИЯ — главкозурія, виділення зеленуватої (забарвленої індиканом) сечі.

ГЛАДКИЙ — гладкий.

ГЛАЗ — око.

ГЛАЗ ВЫПЯЧИВАНИЕ — очей випинання, вирячені сть, вирлоокість, витрішкуватість, екзофтальм.

ГЛАЗ ЗАПАДЕНИЕ — очей западання, ен(д)офтальм.

ГЛАЗНИЦА — очна ямка (западина), орбіта.

ГЛАЗНОЙ — очний, окулярний, офтальмічний.

ГЛАНДУЛЯРНЫЙ — гландулярний, залозистий.

ГЛИКЕМИЯ — глікемія, гіперглікемія, збільшений вміст цукру (глюкози) у крові.

ГЛИКОГЕН — глікоген.

ГЛИКОГЕНЕЗ — глікогенез, біосинтез глікогену в організмі.

ГЛИКОГЕНОЛИЗ — глікогеноліз, процес анаеробного ферментативного розпаду глікогену в тканинах.

ГЛИКОЗИДЫ СЕРДЕЧНЫЕ — глікозиди серцеві.

ГЛИКОЗУРИЯ — глікозурія, глюкозурія, виділення великої кількості цукру з сечею.

ГЛИКОЛИЗ — гліколіз, ферментативний процес розщеплення глюкози.

ГЛИКОНЕОГЕНЕЗ — гліконеогенез, процес утворення глюкози та глікогену з жирів та білків, наприклад, при цукровому діабеті.

ГЛИССОНОВА КАПСУЛА ПЕЧЕНИ — Глісонова капсула печінки.

ГЛИСТ(а) — глист(а), гельмінт.

ГЛИСТОГОННЫЙ — глистогінний.

ГЛИСХРОГЕННЫЙ — глісхрогенний, слизорідний.

ГЛИСХРУРИЯ — глісхрурія, виділення клейкої сечі, що тягнеться нитками, наприклад, при післоциститі.

ГЛИЦЕРИН — гліцерин.

ГЛОБУЛИН — глобулін, дрібнодисперсний білок крові та тканин.

ГЛОБУЛИНУРИЯ — глобулінурія, різновид протеїнурії, що характеризується виділенням із сечею глобулінів.

ГЛОБУЛЮС — глобулюс, кулька.

ГЛОБУЛЯРНЫЙ — глобулярний, кулястий.

ГЛОМЕРУЛИТ — гломеруліт, запалення ниркового клубочка.

ГЛОМЕРУЛОНЕФРИТ — гломерулонефрит, двобічне дифузне запалення нирок з переважним ураженням ниркових клубочків;

Г.ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — г.злоякісний;

Г.ЛАТЕНТНЫЙ — г.латентний;

Г.НЕФРОТИЧЕСКИЙ — г.нефротичний;

Г.ОСТРЫЙ — г.гострий;

Г.ПЕРВИЧНО-ХРОНИЧЕСКИЙ — г.первинно-хронічний;

Г.ПОДОСТРЫЙ — г.підгострий;

Г.ХРОНИЧЕСКИЙ — г.хронічний.

ГЛОМЕРУЛОСКЛЕРОЗ — гломерулосклероз, склеротичні зміни клубочків нирок;

Г.ДИАБЕТИЧЕСКИЙ — г.діабетичний, ускладнення цукрового діабету, пов'язане зі склерозом ниркових клубочків, виявляється протеїнурією, артеріальною гіпертензією, набряками.

ГЛОССАГРА — глосагра, біль у язику.

ГЛОССАЛГИЯ — глосалгія, те саме, що глосагра.

ГЛОССИТ — глосит, запалення язика.

ГЛОССИТ ГУНТЕРОВСКИЙ (ХАНТЕРОВСКИЙ) — глосит Гунтерівський (Хантерівський), яскраво-червоне забарвлення язика та "лакованість" його поверхні при дефіциті вітаміну B_{12} та фолієвої кислоти.

ГЛОССОДИНИЯ — глосодинія, те саме, що і глосагра, глосалгія.

ГЛОССОКСЕРОЗ — глосоксероз, сухість язика.

ГЛОССОМЕГАЛИЯ — глосомегалія, збільшення розмірів язика.

ГЛОССОПИРОЗИС — глосопірозис, пекучі відчуття на язику.

ГЛОССОПТОЗ — глосоптоз, западання язика.

ГЛОССОРРАГИЯ — глосорагія, кровотеча з язика.

ГЛОТАНИЕ — ковтання.

ГЛОТКА — глотка.

ГЛОТКИ СПАЗМ — глотки спазма, фарингоспазма.

ГЛОТКИ СТЕНОЗ — глотки стеноз, фарингостеноз.

ГЛОТОК — ковток.

ГЛОТОЧНЫЙ — глотковий, фарингеальний;

Г.СПАЗМ — г.спазма, фарингоспазма.

ГЛУХОЙ — глухий.

ГЛУХОНЕМОЙ — глухонімий.

ГЛУХОНЕМОТА — глухонімота.

ГЛУХОСТЬ — глухість (перкуторного тону, тонів серця).

ГЛУХОТА — глухота.

ГЛЮКОЗА — глюкоза.

ГЛЮКОЗИДЫ — глюкозиди.

ГЛЮКОЗУРИЯ — глюкозурія, наявність глюкози у сечі;

Г.АЛИМЕНТАРНАЯ — г.аліментарна (харчова);

Г.ПОЧЕЧНАЯ — г.ниркова (ренальна);

Г.РЕФЛЕКТОРНАЯ — г.рефлекторна.

ГЛЮКОКОРТИКОИДЫ — глюкокортикоїди.

ГЛЮТЕАЛЬНЫЙ — глютеальний, сідничний, що стосується сідничної ділянки.

ГНИДА — гнида.

ГНИЕНИЕ — гниття, путрефакція.

ГНИЛОЙ — гнилий, путридний.

ГНИЛОСТНЫЙ — гнильний, іхорозний, путридний, сапрогенний, септичний.

ГНИЮЩИЙ — який (що) гниє, путресцентний.

ГНОЕВИДНЫЙ, ГНОЕПОДОБНЫЙ — гноєподібний, путриформний.

ГНОЕКРОВИЕ — *застар.* гноєкрів'я, іхоремія, сепсис.

ГНОЕРОДНЫЙ — гноєтворний, піогенний.

ГНОЕТЕЧЕНИЕ — гноєтеча, піорея.

ГНОЙ — гній;

Г. В ПЛЕВРАЛЬНОЙ ПОЛОСТИ — г. у плевральній порожнині, піоторакс, емпієма плеври;

Г. В ПОЛОСТИ ПЕРИКАРДА — г. у порожнині перикарда (осердя), піоперикард;

Г. В ПОЛОСТИ ПЛЕВРЫ — г. у порожнині плеври, піоторакс, емпієма плеври.

Г. В ПОЧЕЧНЫХ ЛОХАНКАХ — г. у ниркових мисках, піопієліт;

Г. В СУСТАВЕ — г. у суглобі, піартроз.

ГНОЙНИК — гнійник, гнояк, абсцес.

ГНОЙНИЧКОВЫЙ — гнояковий, апостематозний, імпетигіпозний.

ГНОЙНЫЙ — гнійний, пурулентний, септичний.

ГНОЯ ОБРАЗОВАНИЕ — гною утворення, матурація, піоз, путрефакція, емпієз.

ГНОЯЩИЙСЯ — гниючий, путресцуючий.

ГНУСАВОСТЬ — гугнявість, ринолалія.

ГОЛЕНЬ — гомілка, голінка.

ГОЛЕННЫЙ — гомілковий, голінковий.

"ГОЛОВА МЕДУЗЫ" — "голова Медузи", розширення підшкірних вен передньої черевної стінки, що бувае при портальній гіпертензії.

ГОЛОВНАЯ БОЛЬ — головний біль, кефалгія, цефалгія кефалодинія, цефалодинія.

ГОЛОВНОЙ МОЗГ — головний мозок.

ГОЛОВОКРУЖЕНИЕ — запаморочення (голови), вертиго.

ГОЛОДАНИЕ — голодування.

ГОЛОДАЮЩИЙ — голодуючий.

ГОЛОДНЫЙ — голодний.

ГОЛОС — голос;

Г.БЕЗЗВУЧНЫЙ — г.беззвучний, афонія;

Г. ГНУСАВЫЙ — г. гугнявий, риполалія;

Г.ГРОМКИЙ — г. гучний;

Г.ТИХИЙ — г.тихий;

Г.ХРИПЛЫЙ — г.хрипкий.

ГОЛОСОВОЕ ДРОЖАНИЕ — голосове тремтіння, вібрація грудної клітки, що виникас при вимовлянні звуків та виявляється при пальпації (підсилюється при синдромі ущільнення легеневої тканини);

Г.Д.ОСЛАБЛЕННОЕ — г.т.послаблене;

Г.Д.УСИЛЕННОЕ — г.т.підсилене.

ГОЛОСОВОЙ — голосовий, вокальний.

ГОМЕОПАТИЯ — гомеопатія.

ГОМЕОСТАЗ — гомеостаз, відносна динамічна сталість внутрішнього середовища та деяких функцій організму.

ГОМИЦИД — гоміцид, убивство людини.

ГОМОГЕННЫЙ — гомогенний, однорідний.

ГОМОДИНАМИЯ — гомодинамія, однакова сила.

ГОМОЛАТЕРАЛЬНЫЙ — гомолатеральний, що відповідас одній і тій самій половині тіла, однобічний.

ГОМОЛОГИЧНОСТЬ — гомологічність, аналогіч-

ність, аналогія, схожість, відповідність.

ГОМОЛОГИЧНЫЙ — гомологічний, аналогічний, схожий, відповідний.

ГОМОЛОГИЯ — гомологія, те саме, що гомологічність.

ГОНАГРА — гонагра, відкладання сечокислих солей у колінному суглобі (подагра колінного суглоба).

ГОНАДОТРОПНЫЙ — гонадотропний, що впливає на розвиток та функцію статевих залоз.

ГОНАЛГИЯ — гоналгія, біль у колінному суглобі.

ГОНАРТРИТ — гонартрит, запалення колінного суглоба.

ГОНАРТРОЗ — гонартроз, артроз колінного суглоба.

ГОНИДИНИЯ — гонідинія, те саме, що гоналгія.

ГОНИТ — гоніт, те саме, що гонартріт.

ГОНОРЕЯ — гонорея.

ГОРБ — горб;

Г.СЕРДЕЧНЫЙ — г.серцевий, видиме на око випинання передсерцевої ділянки при деяких пороках (вадах) серця.

ГОРБАТЫЙ — горбатий.

"ГОРДАЯ ОСАНКА" — "горда постава" ("постава гордіїв") у хворого на асцит.

ГОРЕЦ ПТИЧИЙ — *бот.* гірчак, спориш, шпориш.

ГОРЕЧАВКА — *бот.* тирлич.

ГОРЕЧЬ — гіркота, гіркість;

Г. ВО РТУ — г. у роті, пікростомія.

ГОРИЗОКАРДИЯ — горизокардія, горизонтальне положення серця.

ГОРИЗОНТАЛЬНЫЙ — горизонтальний.

ГОРЛО — горло, горлянка.

ГОРЛОВОЙ — горловий.

ГОРМОН(Ы) — гормон(и), збудник(и);

Г.АДРЕНОКОРТИКОТРОПНЫЙ — г.адренокортикотропний;

Г.АНАБОЛИЧЕСКИЕ — г.анаболічні;

Г.АНДРОГЕННЫЕ — г.андрогенні;

Г.АНТИДИУРЕТИЧЕСКИЙ — г.антидіуретичний;

Г.ГИПОФИЗА ТРОПНЫЕ — г.гіпофізу тропні;

Г.ГЛЮКОКОРТИКОИДНЫЕ — г.глюкокортикоїдні;

Г.ГОНАДОТРОПНЫЙ — г.гонадотропний;

Г.КОРТИКОСТЕРОИДНЫЕ — г.кортикостероїдні;

Г.ЛАКТОГЕННЫЙ — г.лактогенний;

Г.МИНЕРАЛОКОРТИКОИДНЫЕ — г.мінералокортикоїдні;

Г.ПАРАТИРЕОИДНЫЙ — г.паратиреоїдний;

Г.ПОЛОВЫЕ — г.статеві, гонади;

Г.СОМАТОТРОПНЫЙ — г.соматотропний;

Г.СТЕРОИДНЫЕ — г.стероїдні;

Г.ТИРЕОСТИМУЛИРУЮЩИЙ — г.тиреостимулюючий;

Г.ТИРЕОТРОПНЫЙ — г.тиреотропний.

ГОРМОНАЛЬНЫЙ — гормональний;

Г.СРЕДСТВА — г.засоби.

ГОРМОНОГЕНЕЗ — гормоногенез, процес утворення гормонів.

ГОРМОНОПОЭЗ — гормонопоез, те саме, що гормоногенез.

ГОРМОНОТЕРАПИЯ — гормонотерапія, лікування гормонами.

ГОРНАЯ БОЛЕЗНЬ — гірська хвороба.

ГОРОХОВИДНЫЙ — горохоподібний.

ГОРТАННЫЙ — гортанний, ларингеальний.

ГОРТАНЬ — гортань, горлянка.

ГОРЧИЧНИК — гірчичник.

ГОРЬКИЙ — гіркий.

ГОРЬКОВАТЫЙ — гіркуватий.

ГОРЯЧИЙ — гарячий.

ГОРЯЧЕЧНЫЙ — гарячковий, піретичний, фебрильний, (про хворого, що марить) деліріозний.

ГОРЯЧКА — гарячка, лихоманка, пропасниця;

Г.БЕЛАЯ — г.біла, алкогольний делірій.

ГОСПИТАЛИЗАЦИЯ — госпіталізація.

ГОСПИТАЛИЗМ — госпіталізм, погіршення стану здоров'я хворого під впливом тривалого перебування у стаціонарі (особливо — у дітей).

ГОСПИТАЛЬ — госпіталь, шпиталь.

ГОСПИТАЛЬНЫЙ — госпітальний, шпитальний, лікарняний, нозокоміальний.

ГРАДИЕНТ — градієнт, величина, що відбиває кількісні зміни будь-яких морфологічних або функціональних властивостей тіла, органа чи клітини.

ГРАНДИОЗНЫЙ — грандіозний, величезний, вражаючий.

ГРАНИЦ СЕРДЦА СМЕЩЕНИЕ ВВЕРХ — меж серця зміщення (зсув) угору;

Г. С. С. ВЛЕВО — м. с. з. (зсув) ліворуч.

Г. С. С. ВПРАВО — м. с. з. (зсув) праворуч.

ГРАНИЦА — межа, (наприклад, межа відносної тупості серця).

ГРАНИЦА ЛЕГКИХ ВЕРХНЯЯ — межа легенів верхня;

Г. Л. НИЖНЯЯ — м. л. нижня.

Г. СЕРДЦА ВЕРХНЯЯ — м. серця верхня.

Г. С. ЛЕВАЯ — м. с. ліва.

Г. С. ПРАВАЯ — м. с. права.

ГРАНИЦЫ АБСОЛЮТНОЙ СЕРДЕЧНОЙ ТУПОСТИ — межі абсолютної (цілковитої) серцевої тупості.

Г. ОТНОСИТЕЛЬНОЙ СЕРДЕЧНОЙ ТУПОСТИ — м. відносної серцевої тупості.

ГРАНУЛЕМА — гранульома, запальне розростання тканин у вигляді вузлика;

Г.КОЛЬЦЕВИДНАЯ — г.кільцеподібна (при ревматизмі);

Г.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — г.ревматична.

ГРАНУЛЕМАТОЗ — гранульоматоз, загальна назва хвороб, що характеризуються утворенням гранульом.

ГРАНУЛОЦИТ — гранулоцит, лейкоцит, у плазмі якого при забарвлюванні виявляється зернистість;

Г.АЦИДОФИЛЬНЫЙ — г.ацидофільний;

Г.БАЗОФИЛЬНЫЙ — г.базофільний;

Г.НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ — г.нейтрофільний;

Г. Н. ПАЛОЧКОЯДЕРНЫЙ — г. н. паличкоядерний;

Г. Н. СЕГМЕНТОЯДЕРНЫЙ — г. н. сегментоядерний;

Г.ЮНЫЙ — г.юний.

ГРАНУЛОЦИТОЗ — гранулоцитоз, збільшення кількості всіх ядерних лейкоцитів у периферичній крові;

Г.АБСОЛЮТНЫЙ — г.абсолютний (цілковитий);

Г.ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — г.відносний.

ГРАНУЛОЦИТОПЕНИЯ — гранулоцитопенія, зменшення кількості гранулоцитів у периферичній крові.

ГРАНУЛЯРНЫЙ — гранулярний, зернистий, що стосується гранулоцитів.

ГРАНУЛЯЦИИ — грануляції.

ГРЕБНЕВИДНЫЙ — гребеподібний, гребенястий.

ГРЕЛКА — грілка.

ГРИБОВИДНЫЙ — грибоподібний, фунгіформний.

ГРИБОК — грибок.

ГРОБ — труна, домовина.

ГРОЗДЕВИДНЫЙ — гроноподібний, гронуватий, рацемозний.

ГРОЗДЬ — гроно.

ГРОМКИЙ — голосний, гучний, сонорний.

ГРОМКОСТЬ — голосність, гучність, сонорність.

ГРУДИНА — груднина, грудинна кістка.

ГРУДИННОКЛЮЧИЧНЫЙ — грудиноключичний, стерноключичний.

ГРУДИННОРЕБЕРНЫЙ — грудинореберний, стернокостальний.

ГРУДИННЫЙ — грудинний, стернальний.

ГРУДНАЯ ЖАБА — грудна жаба, стенокардія.

ГРУДНАЯ ЖЕЛЕЗА — грудна залоза.

ГРУДНАЯ КЛЕТКА — груд-на клітка, торакс;

Г.К. АСТЕНИЧЕСКАЯ — г.к. астенічна;

Г.К. БОЧКООБРАЗНАЯ — г.к. бочкоподібна (емфізематозна);

Г.К. ВОРОНКООБРАЗНАЯ — г.к.а лійкоподібна;

Г.К. ГИПЕРСТЕНИЧЕСКАЯ — г.к. гіперстенічна;

Г.К. КИЛЕВИДНАЯ — г.к. кільоподібна;

Г.К. ЛАДЬЕВИДНАЯ — г.к. човноподібна (навікулярна);

Г.К. ПАРАЛИТИЧЕСКАЯ — г.к. паралітична;

Г.К. ПЛОСКАЯ — г.к. плоска (плоскогруддя);

Г.К. РАХИТИЧЕСКАЯ — г.к. рахітична;

Г.К. ЦИЛИНДРИЧЕСКАЯ — г.к. циліндрична;

Г.К. ЭМФИЗЕМАТОЗНАЯ — г.к. емфізематозна.

ГРУДНАЯ ПОЛОСТЬ — грудна порожнина.

ГРУДНОЙ — грудний, пекторальний, торакальний.

ГРУДОБРЮШНОЙ — грудочеревний, тораковентральний.

ГРУДЬ — груди, грудна клітка.

ГРУДЬ "КУРИНАЯ" — груди "курячі" (при рахіті).

ГРЫЖА — грижа, кила, гернія;

Г.БЕДРЕННАЯ — г.стегнова;

Г.БЕЛОЙ ЛИНИИ ЖИВОТА — г.білої лінії живота;

Г.НЕВПРАВИМАЯ — г.невправна;

Г.ПАХОВАЯ — г.пахвинна (пахова);

Г.ПИЩЕВОДНОГО ОТВЕРСТИЯ ДИАФРАГМЫ — г.стравохідного отвору діафрагми;

Г.ПОСЛЕОПЕРАЦИОННАЯ — г.післяопераційна;

Г.ПУПОЧНАЯ — г.пупкова;

Г.УЩЕМЛЕННАЯ — г.защемлена (інкарцерована).

ГРЫЖЕВОЙ — грижовий, герніальний.

ГРЫЖЕСЕЧЕНИЕ — розтин грижі, герніотомія.

ГРЯЗЕЛЕЧЕНИЕ — грязелікування, пелотерапія, пелоїдотерапія.

ГРЯЗНЫЙ — брудний.

ГРЯЗЬ — бруд.

ГУБА — губа.

ГУБА ЗАЯЧЬЯ — губа заяча, лагостома, лагохілія.

ГУБКА — губка.

ГУБНОЙ — губний, лабіальний.

ГУБЧАТЫЙ — губчастий, спонгіозний, фунгозний.

ГУМАННОСТЬ — гуманність, людяність.

ГУМАННЫЙ — гуманний, людяний.

ГУММА — гума, хронічний інфільтрат, що має вигляд

вузла, схильний до розпаду та вкривання виразками.

ГУМОРАЛЬНЫЙ — гуморальний, що стосується рідини, рідких внутрішніх середовищ організму.

ГУСТАЦИЯ — густація, відчуття смаку.

Д

ДАВИТЬ — тиснути.

ДАВЛЕНИЕ — тиск, (дія) давлення, тиснення, пресія;

Д. ИЗГНАНИЯ КРОВИ — т. вигнання крові.

Д. КРОВЕНАПОЛНЕНИЯ — т. кровонаповнення (в порожнинах шлуночків серця).

ДАВЯЩИЙ — який (що) давить, тисне, пресорний.

ДАКРИОРЕЯ — дакріорея, лакримація, епіфора, сльозотеча.

ДАКТИЛАГРА — дактилагра, біль подагричного характеру у пальцях.

ДАКТИЛАЛГИЯ — дактилалгія, біль у пальцях при будь-якій хворобі.

ДАКТИЛОДИНИЯ — дактилодинія, те саме, що дактилалгія.

ДАКТИЛОМЕГАЛИЯ — дактиломегалія, збільшення розмірів пальців, наприклад, при акромегалії.

ДАЛЬНОЗОРКОСТЬ — далекозорість, гіперметропія.

ДАЛЬНОЗОРКИЙ — далекозорий, гіперметропічний.

ДАЛЬТОНИЗМ — дальтонізм, порушення кольорового зору, нездатність розрізняти червоний та зелений кольори.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ КИШКА — дванадцятипала кишка, дуоденум.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ ВОСПАЛЕНИЕ — дванадцятипалої кишки запалення, дуоденіт.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ ОПУЩЕНИЕ — дванадцятипалої кишки опущення, дуоденоптоз.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ СПАЗМ — дванадцятипалої кишки спазма, дуоденоспазма.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ УВЕЛИЧЕНИЕ — дванадцятипалої кишки збільшення, дуоденомегалія, мегадуоденум.

ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНЫЙ — дванадцятипалий, дуоденальний.

ДВИГАТЕЛЬНЫЙ — руховий, кінетичний, моторний.

ДВИЖЕНИЕ — рух, кінез(ія);

Д. КРУГОВОЕ — р. круговий, (коловий) ротація.

ДВОЕНИЕ — двоїння, (в очах) диплопія.

ДВОЙНОЙ — подвійний.

ДВОЙНЯ — двійнята, близнюки.

ДВОЙСТВЕННОСТЬ — двоїстість, подвійність.

ДВУРУЧНЫЙ — дворучний, бімануальний.

ДВУСТОРОННИЙ — двобічний, двосторонній, білатеральний.

ДВУУГЛЕКИСЛЫЙ —двовуглекислий, бікарбонатний.

ДВУ(Х)СТВОРЧАТЫЙ — двостулковий, бікуспідальний.

ДВУ(Х)СТВОРЧАТЫЙ КЛАПАН СЕРДЦА — двостулковий (мітральний) клапан серця.

ДВУХЦВЕТНОСТЬ — двокольоровість, двоколірність, двобарвність.

ДВУХЦВЕТНЫЙ — двокольоровий, двоколірний, двобарвний, дихроматичний.

ДЕАДАПТАЦИЯ — деадаптація, непристосовність.

ДЕАДАПТИРОВАННЫЙ — деадаптований, непристосований.

ДЕАНИМАЦИЯ — деанімація, смерть мозку.

ДЕБИЛЬНОСТЬ — дебільність 1. загальна слабкість *застар.*; 2. легкий ступінь недоумства (в основному — стосовно вродженого недоумства).

ДЕБИЛЬНЫЙ — дебільний, недоумкуватий, слабоумний.

ДЕВАЗАЦИЯ — девазація, зруйнування або видалення кровоносних судин.

ДЕВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ — деваскуляризація, припинення кровопостачання.

ДЕВАСТАЦИЯ — девастація, комплекс заходів, спрямованих на знищення гельмінтів на всіх стадіях їхнього розвитку.

ДЕВИАЦИЯ — девіація, зміщення, зміна належного напрямку.

ДЕВИЧИЙ — дівочий.

ДЕВСТВЕННИЦА — незайманa.

ДЕВСТВЕННОСТЬ — незайманість.

ДЕВСТВЕННЫЙ — незайманий.

ДЕВУШКА — дівчина.

ДЕВЯСИЛ — *бот.* оман.

ДЕГЕЛЬМИНТИЗАЦИЯ — дегельмінтизація, комплекс лікувально-профілактичних засобів, спрямованих на звільнення організму людини або тварини від гельмінтів та на попередження забруднення навколишнього середовища інвазивними елементами (яйця та личинки гельмінтів).

ДЕГЕНЕРАТИВНЫЙ — дегенеративний, який має ознаки дегенерації, виродження.

ДЕГЕНЕРАЦИЯ — дегенерація, виродження, процес

зворотного розвитку, спрощення.

Д.ГЕПАТОЛЕНТИКУЛЯРНАЯ — д.гепатолентикулярна (хвороба Вільсона-Коновалова), спадкова хвороба, зумовлена порушенням обміну білків та міді.

Д.ЖЕЛТОГО ПЯТНА ГЛАЗА — д.жовтої плями ока.

Д.СЕТЧАТКИ ГЛАЗА — д.сітківки ока.

ДЕГИДРАТАЦИОННЫЕ СРЕДСТВА — дегідратаційні засоби.

ДЕГИДРАТАЦИЯ — дегідратація, ексикоз, зневоднювання (організму).

ДЕГИДРОЗ — дегідроз, знижене потовиділення.

ДЕГРАДАЦИЯ — деградація, занепад, погіршання, втрата якихось властивостей, виродження;

Д.АЛКОГОЛЬНАЯ — д.алкогольна.

Д.ЛИЧНОСТИ — д.особистості.

ДЕГРАДИРОВАННЫЙ — деградований, виродженський.

ДЕГРЕССИЯ — дегресія, сходження, спуск, падіння.

ДЕЗАГГРАВАЦИЯ — дезаггравація, применшування хворим тяжкості свого стану або приховування ним окремих ознак хвороби.

ДЕЗАКТИВАЦИЯ — дезактивація, видалення радіоактивних речовин із заражених об'єктів.

ДЕЗАССИМИЛЯЦИЯ — дезасиміляція, втрата здатності до засвоєння.

ДЕЗИНГИБИРОВАНИЕ — дезінгібування, розгальмовування.

ДЕЗИНГИБИРОВАННЫЙ — дезінгібований, розгальмований.

ДЕЗИНСЕКЦИЯ — дезінсекція, знищення членистоногих, що переносять інфекційні або інвазивні хвороби.

ДЕЗИНТЕГРАЦИЯ — дезінтеграція, зруйнування взаємного зв'язку окремих частин.

ДЕЗИНТОКСИКАЦИЯ — дезінтоксикація, реакція організму або комплекс лікувальних засобів, спрямованих на зменшення біологічної активності і концентрації отрути та на нормалізацію порушених нею структур або функцій.

ДЕЗИНФЕКЦИЯ — дезінфекція, знезаражування, деконтамінація, знищення збудників інфекційних хвороб в навколишньому середовищі.

ДЕЗИНФИЦИРОВАННЫЙ — дезінфікований, знезаражений.

ДЕЗИНФИЦИРУЮЩИЙ — дезінфікуючий, знезаражуючий.

ДЕЗОДОРАЦИЯ — дезодорація, знищення або послаблення неприємного запаху.

ДЕЗОРГАНИЗАЦИЯ — дезорганізація, порушення морфологічної організації клітин, тканин або органів.

ДЕЗОРИЕНТАЦИЯ — дезорієнтація, порушення або втрата здатності орієнтуватися.

ДЕЙСТВИТЕЛЬНОСТЬ — дійсність, реальність.

ДЕЙСТВИТЕЛЬНЫЙ — дійсний, справжній, реальний.

ДЕЙТРОПАТИЯ — дейтропатія, послідовна хвороба.

ДЕКАЛЬЦИНАЦИЯ — декальцинація, втрата кальцію кістковою тканиною.

ДЕКЛИНАЦИЯ — деклінація, інфлексія, нахил.

ДЕКЛИНИРОВАННЫЙ — деклінований, інфлексований, нахилений.

ДЕКОКТ — декокт, відвар лікарських трав.

ДЕКОЛЛАГЕНИЗАЦИЯ — деколагенізація, розчинення колагенових волокон у запальному вогнищі.

ДЕКОЛОРАЦИЯ — деколорація, знебарвлювання.

ДЕКОМПЕНСАЦИЯ — декомпенсація, недостатність або зрив механізмів відновлення функціональних порушень та структурних дефектів організму;

Д..КРОВООБРАЩЕНИЯ — д.кровообігу;

Д.СЕРДЕЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ — д.серцевої діяльності.

ДЕКОМПОЗИЦИЯ — декомпозиція, розкладання.

ДЕКОМПРЕССИЯ — декомпресія, зменшення тиску.

ДЕКОНТАМИНАЦИЯ — деконтамінація, дезінфекція, знезаражування.

ДЕКОРТИКАЦИЯ — декортикація, функціональне виключення кори великих півкуль головного мозку;

Д.ЛЕГКИХ — д.легенів, плевректомія.

ДЕКРЕМЕНТ — декремент, зменшення, згасання.

ДЕКРЕМЕНТНЫЙ — декрементний, який (що) зменшується, згасає.

ДЕКРЕЩЕНДНЫЙ — декрещендний, убуваючий, спадаючий.

ДЕКСТРОВЕРСИЯ — декстроверсія, поворот праворуч.

ДЕКСТРОКАРДИЯ — декстрокардія, аномалія розвитку серця, за якої більша частина серця розміщена праворуч від середньої лінії тіла.

ДЕКСТРОПОЗИЦИЯ СЕРДЦА — декстропозиція серця, розміщення серця в правій половині грудної клітки внаслідок впливу позасерцевих факторів (правобічний ателектаз, лівобічний ексудативний плеврит).

ДЕЛЕНИЕ — ділення, (клітини) поділ, сегментація.

ДЕЛИКАТНОСТЬ — делікатність, чуйність.

ДЕЛИКАТНЫЙ — делікатний, чуйний.

ДЕЛИРИЙ — делірій, марення, маячення, маячня.

ДЕЛИТЕСЦЕНЦИЯ — делітесценція, несподіване та раптове зникнення об'єктивних ознак хвороби.

ДЕМАРКАЦИОННЫЙ — демаркаційний, який (що) відокремлює некротизовану тканину від живої.

ДЕМАРКАЦИЯ — демаркація, відмежування некротизованої тканини від живої.

ДЕМЕНЦИЯ — деменція, набуте слабоумство.

ДЕМИНЕРАЛИЗАЦИЯ — демінералізація, зменшення вмісту мінеральних речовин (в основному солей кальцію) в усьому організмі або кістковій тканині.

ДЕМИССИЯ — демісія, занепад (духу), зневіра.

ДЕМОНСТРАЦИЯ — демонстрація, показ, пояснення.

ДЕМПИНГ-СИНДРОМ — демпінг-синдром, сукупність патологічних ознак, що виникають після резекції шлунка.

ДЕНАТУРАЦИЯ — денатурація, повна або часткова втрата природних властивостей, найчастіше — стосовно до білків.

ДЕНАТУРИРОВАННЫЙ — денатурований, який (що) втратив природні властивості (частіше — стосовно білків).

ДЕНЕРВАЦИЯ — денервація, роз'єднання зв'язків будь-якого органа або тканини організму з нервовою системою.

ДЕНТАЛЬНЫЙ — дентальний, зубний.

ДЕНУТРИЦИЯ — денутриція, виснаження від поганого харчування.

ДЕОНТОЛОГИЯ — деонтологія, наука про належні взаємини лікарів та іншого медичного персоналу з хворими та між собою.

ДЕПИГМЕНТАЦИЯ — депігментація, часткова або повна втрата пігменту тканинами.

ДЕПЛЕЦИЯ — деплеція 1. зменшення кількості рідини в організмі; 2. випорожнювання, опорожнювання, випорожнення.

ДЕПОЛЯРИЗАЦИЯ — деполяризація, зменшення мембранного потенціалу (у фізіології).

ДЕПОНИРОВАНИЕ — депонування, акумуляція, кумуляція, накопичення, накопичування, нагромаджування.

ДЕПОНИРОВАННЫЙ — депонований, акумульований, кумульований, накопичений, нагромаджений.

ДЕПОНИРОВАТЬ — депонувати, акумулювати, кумулювати, накопичувати, нагромаджувати.

ДЕПРЕССИВНЫЙ — депресивний, пригнічений.

ДЕПРЕССИЯ — депресія, пригнічення.

ДЕПУРАЦИЯ — депурація, очищення.

ДЕРАДЕНИТ — дераденіт, запалення шийних лімфатичних вузлів.

ДЕРАТИЗАЦИЯ — дератизація, знищення гризунів.

ДЕРЕВЯНИСТЫЙ — дерев'янистий, наприклад, дерев'яниста щільність пухлини.

ДЕРИВАТ — дериват, похідне від чогось первинного.

ДЕРИВАТНЫЙ — деривативний, похідний.

ДЕРИВАЦИЯ — деривація, відтягування

ДЕРМАЛГИЯ — дермалгія, болючість шкіри.

ДЕРМАЛЬНЫЙ — дермальний, шкірний.

ДЕРМАТИТ — дерматит, запалення шкіри.

ДЕРМАТИТНЫЙ — дерматитний, пов'язаний із дерматитом або який спричиняє його.

ДЕРМАТОЗ — дерматоз, загальна назва різних уражень шкіри

ДЕРМАТОМА — дерматома, шкірна пухлина.

ДЕРМАТОМИОЗИТ — дерматоміозит, хвороба групи колагенозів.

ДЕРМАТОРРАГИЯ — дерматорагія, гематидроз, кривавий піт.

ДЕРМОГРАФИЗМ — дермографізм, зміна забарвлення шкіри при її механічному штриховому подразненні.

ДЕРМОРРАГИЯ — дерморагія, кровотеча із шкіри.

ДЕРМЭДЕМА — дермедема, набряк шкіри.

ДЕРОДИНИЯ — дородинія, трахелодинія, біль у шиї.

ДЕСЕКВИЛИБРАЦИЯ — десеквілібрація, порушення рівноваги.

ДЕСЕН ВОСПАЛЕНИЕ — ясен запалення, гінгівіт, уліт.

ДЕСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ — десенсибілізація, комплекс лікувально-профілактичних заходів, спрямованих на зниження чутливості організму до алергену.

ДЕСЕНСИБИЛИЗИРУЮЩИЙ — десенсибілізуючий;

Д.СРЕДСТВА — д.засоби.

ДЕСИККАЦИЯ — десикація, висушування.

ДЕСИНХРОНИЗАЦИЯ — десинхронізація, розбіжність у часі.

ДЕСКВАМАЦИЯ — десквамація, злущування, відшаровування клітин епітелію.

ДЕСКВАМИРОВАННЫЙ — десквамований, злущений, відшарований.

ДЕСНА — ясна.

ДЕСНЕВОЙ — ясневий, гінгівальний.

ДЕСОРБЦИЯ — десорбція, процес видалення адсорбованої речовини з поверхні різних об'єктів.

ДЕСТРУКТИВНЫЙ — деструктивний, який (що) порушує нормальну структуру.

ДЕСТРУКЦИЯ — деструкція, (з)руйнування.

ДЕТЕРМИНАНТНЫЙ — детермінантний, обмежений, визначений.

ДЕТЕРМИНИРОВАННЫЙ — детермінований, те саме, що детермінантний.

ДЕТЕРМИНАЦИЯ — детермінація, обмеження, визначення.

ДЕТОРОЖДЕНИЕ — діторождіння.

ДЕТРИТ — детрит, кашкоподібний продукт розпаду тканин.

ДЕТСКИЙ — дитячий.

ДЕТСТВО — дитинство.

ДЕТУМЕСЦЕНЦИЯ — детумесценція, зменшення набряклості, припухлості.

ДЕФЕКАЦИЯ — дефекація, процес виділення калу.

ДЕФЕКТ — дефект, ґандж, вада, хиба, недолік, пошкодження;

Д.МЕЖЖЕЛУДОЧКОВОЙ ПЕРЕГОРОДКИ — д.міжшлуночкової перетинки (переділки, перегородки).

Д.МЕЖПРЕДСЕРДНОЙ ПЕРЕГОРОДКИ — д.міжпередсердної перетинки (переділки, перегородки).

ДЕФЕКТИВНЫЙ — дефективний, ненормальний, що має порушення психіки або фізичного розвитку.

ДЕФЕКТНЫЙ — дефектний, який (що) має дефект.

ДЕФЕРВЕСЦЕНЦИЯ — деферверсценція, процес спадання температури при гарячці.

ДЕФИБРИЛЛЯЦИЯ СЕРДЦА — дефібриляція (процес усунення фібриляції) серця;

Д.С. МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ — д.с. медикаментозна;

Д.С. ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ — д.с. електрична (кардіоверсія).

ДЕФИБРИНАЦИЯ — дефібринація, видалення фібрину з крові.

ДЕФИГУРАЦИЯ — дефігурація, деформація, зміна форми;

Д.СУСТАВА — д.суглоба (при його запаленні).

ДЕФИЦИТ — дефіцит, нестача, недостача, брак (чогось);

Д.ПУЛЬСА — д.пульсу.

ДЕФИЦИТНЫЙ — дефіцитний, (якого не вистачає, бракує).

ДЕФЛЮКС(ИЯ) — дефлюкс(ія), відтік, стік.

ДЕФОРМАЦИЯ — деформація, дефігурація, порушення форми;

Д.СУСТАВА — д.(дефігурація) суглоба.

ДЕФОРМИРОВАННЫЙ — **деформований, дефігурований.**

ДЕФОРМИРУЮЩИЙ — **деформуючий, спотворюючий, який (що) деформує, спотворює;**

Д.ОСТЕОАРТРОЗ — д.остеоартроз.

ДЕФФЕРЕНТНЫЙ — **дефферентний, відвідний.**

ДЕЦЕСС — **децес, відступ.**

ДЕЦЕССИВНЫЙ — **децесивний, відступальний.**

ДЕЦИДУАЛЬНЫЙ — **децидуальний, який (що) відпадає, відпадаючий.**

ДИАБЕТ — **діабет, загальна назва групи хвороб, що характеризуються надмірним виділенням сечі;**

Д.АДРЕНАЛИНОВЫЙ — д.адреналіновий (наприклад, при феохромоцитомі);

Д.ВНЕПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — д.позапанкреатичний;

Д.ГИПОФИЗАРНЫЙ — д.гіпофізарний;

Д.ИНСУЛИННЕЗАВИСИМЫЙ — д.інсулінонезалежний;

Д.ЛАБИЛЬНЫЙ — д.лабільний;

Д.ЛАТЕНТНЫЙ — д.латентний (прихований);

Д.НЕСАХАРНЫЙ — д.нецукровий;

Д.ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — д.панкреатичний;

Д.ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ — д.післяопераційний;

Д.ПОТЕНЦИАЛЬНЫЙ — д.потенціальний;

Д.ПОЧЕЧНЫЙ — д.нирковий (ренальний);

Д.САХАРНЫЙ — д.цукровий;

Д.СКРЫТЫЙ — д.прихований (латентний);

Д.СТАБИЛЬНЫЙ — д.стабільний;

Д.СТАРЧЕСКИЙ — д.старечий (сенільний);

Д.СТЕРОИДНЫЙ — д.стероїдний;

Д.ТИРЕОГЕННЫЙ — д.тиреогенний;

Д.ЮНОШЕСКИЙ — д.юнацький (ювенільний).

ДИАБЕТИД — **діабетид, загальна назва патологічних змін шкіри та слизових оболонок при цукровому діабеті.**

ДИАБЕТИЧЕСКИЙ — **діабетичний.**

ДИАБЕТОГЕННЫЙ — **діабетогенний, що спричинює діабет.**

ДИАБРОЗ — **діаброз, корозія, роз'їдання.**

ДИАГНОЗ — **діагноз 1. процес розпізнавання хвороби; 2. назва розпізнаної хвороби; 3. медичний висновок щодо стану здоров'я, наявного захворювання, причини смерті;**

Д.АНАТОМИЧЕСКИЙ — д.анатомічний;

Д.ГИПОТЕТИЧЕСКИЙ — д.гіпотетичний;

Д.ГИСТОЛОГИЧЕСКИЙ — д.гістологічний;

Д.ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ — д.диференціальний, розрізняльний.

Д.ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ — д.заключний;

Д.ЗАПОЗДАЛЫЙ — д.запізнілий;

Д.КЛИНИЧЕСКИЙ — д.клінічний;

Д.МЕТОДОМ ИСКЛЮЧЕНИЯ — д.шляхом виключення;

Д.МОРФОЛОГИЧЕСКИЙ — д.морфологічний;

Д.НА ОСНОВЕ ЛЕЧЕБНОГО ЭФФЕКТА — д.на підставі лікувального ефекту;

Д.НОЗОЛОГИЧЕСКИЙ — д.нозологічний;

Д.ОКОНЧАТЕЛЬНЫЙ — д.остаточний;

Д.,ОСНОВАННЫЙ НА ПРОБНОМ ЛЕЧЕНИИ — д.,на підставі пробного лікування;

Д.ОСНОВНОЙ — д.основний;

Д.ОРИЕНТИРОВОЧНЫЙ — д.орієнтовний;

Д.ПАТОГЕНЕТИЧЕСКИЙ — д.патогенетичний;

Д.ПАТОЛОГОАНАТОМИЧЕСКИЙ — д.патологоанатомічний;

Д.ПОД ЗНАКОМ ВОПРОСА — д.під знаком запитання;

Д.ПОЗДНИЙ — д.пізній;

Д.ПОЛНЫЙ — д.повний;

Д.ПОСМЕРТНЫЙ — д.посмертний;

Д.ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЙ — д.попередній;

Д.ПРЕДПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — д.здогадний (гаданий);

Д.ПУТЕМ НАБЛЮДЕНИЯ — д.шляхом спостереження;

Д.РАЗВЕРНУТЫЙ — д.розгорнутий;

Д.РАННИЙ — д.ранній;

Д.РЕТРОСПЕКТИВНЫЙ — д.ретроспективний;

Д.С ПЕРВОГО ВЗГЛЯДА — д.з першого погляду;

Д.СИМПТОМАТИЧЕСКИЙ — д.симптоматичний;

Д.СИНДРОМНЫЙ — д.синдромний;

Д.СУДЕБНО-МЕДИЦИНСКИЙ — д.судово-медичний;

Д.ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ — д.функціональний;

Д.ЭТИОЛОГИЧЕСКИЙ — д.етіологічний.

ДИАГНОСТИКА — діагностика 1. наука про методи розпізнавання хвороб; 2. процес встановлення діагнозу;

Д.БИОХИМИЧЕСКАЯ — д.біохімічна;

Д.ДОНОЗОЛОГИЧЕСКАЯ — д.донозологічна (суміжних між здоров'ям та хворобою станів організму);

Д.ИНСТРУМЕНТАЛЬНАЯ — д.інструментальна;

Д.ЛАБОРАТОРНАЯ — д.лабораторна;

Д.МОРФОЛОГИЧЕСКАЯ — д.морфологічна;

Д.РАДИОИЗОТОПНАЯ — д.радіоізотопна;

Д.РЕНТГЕНОЛОГИЧЕСКАЯ — д.рентгенологічна;

Д.СЕРОЛОГИЧЕСКАЯ — д.серологічна;

Д.ТОПИЧЕСКАЯ — д.топічна;

Д.ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ — д.функціональна;

Д.ЦИТОЛОГИЧЕСКАЯ — д.цитологічна;

Д.ЭЛЕКТРОФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — д.електрофізіологічна.

ДИАГНОСТИРОВАТЬ — діагностувати.

ДИАГНОСТИЧЕСКИЙ — діагностичний;

Д.СРЕДСТВА — д.засоби.

ДИАКИНЕЗ — діакінез, (рух крізь (через) щось.

ДИАКЛАЗ — діаклаз, розламування, розломлювання, розтрощення.

ДИАЛИЗ — діаліз 1. метод очищення колоїдних розчинів (наприклад, крові) від низькомолекулярних домішок, що базується на властивостях деяких мембран пропускати тільки речовини з низькою молекулярною масою;

Д.БРЮШИННЫЙ — д.очеревинний (перитонеальний);

Д.ЖЕЛУДОЧНО-КИШЕЧНЫЙ — д.шлунково-кишковий (гастроінтестинальний, гастроентеральний);

Д.ЖЕЛУДОЧНЫЙ — д.шлунковий (гастральний);

Д.ИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ — д.інтестинальний (кишковий);

Д.ИНТРАКОРПОРАЛЬНЫЙ — д.інтракорпоральний;

Д.ЛЕГОЧНОЙ — д.легеневий (пульмональний);

Д.ПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — д.перитонеальний (очеревинний);

Д.ПЛЕВРАЛЬНЫЙ — д.плевральний;

Д.ЭКСТРАКОРПОРАЛЬНЫЙ — д.екстракорпоральний.

ДИАЛИЗАТ — діалізат, сукупність речовин, що проходять при діалізі крізь діалізуючу мембрану.

ДИАПАЗОН — діапазон, обсяг, широта.

ДИАПЕДЕЗ — діапедез, вихід формених елементів крові крізь непошкоджені стінки капілярів або дрібних вен.

ДИАРЕЯ — діарея, понос, пронос.

ДИАСТАЗ — діастаз, розділення, розходження, поділ, в кардіології — один з показників скоротливої функції лівого передсердя.

ДИАСТАЗУРИЯ — діастазурія, збільшене виділення фермента амілази із сечею, наприклад, при панкреатиті.

ДИАСТОЛА — діастола, розслаблення серця.

ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — діастолічний;

Д.ДАВЛЕНИЕ — д.тиск.

ДИАТЕЗ — діатез, аномалія розвитку, що характеризується схильністю до деяких хвороб або неадекватними реакціями на звичайні подразники;

Д.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — д.геморагічний;

Д.ЛИМФАТИЧЕСКИЙ — д.лімфатичний;

Д.МОЧЕКИСЛЫЙ — д.сечокислий;

Д.ТРОМБОФИЛИЧЕСКИЙ — д.тромбофілічний;

Д.ЭКССУДАТИВНЫЙ — д.ексудативний.

ДИАФИЗ — діафіз, середня частина трубчастої кістки.

ДИАФОРЕЗ — діафорез, потовиділення.

ДИАФРАГМА — діафрагма.

ДИАФРАГМАЛЬНЫЙ — діафрагмальний.

ДИАФРАГМЫ БОЛЬ — діафрагми біль, френалгія, френодинія.

ДИАФРАГМЫ ОПУЩЕНИЕ — діафрагми опущення, френоптоз.

ДИВЕРГЕНТНЫЙ — дивергентний, розхідний.

ДИВЕРГЕНЦИЯ — дивергенція, розходження.

ДИВЕРТИКУЛ — дивертикул, випинання стінки порожнистого органа, що з'єднується з його порожниною;

Д.ПИЩЕВОДА — д.стравоходу.

ДИВЕРТИКУЛЕЗ — дивертикульоз, наявність багатьох дивертикулів.

ДИВЕРТИКУЛИТ — дивертикуліт, запалення стінки дивертикула.

ДИГЕСТИВНЫЙ — дигестивний, травний.

ДИГЕСТИЯ — дигестія, травлення, перетравлювання.

ДИГРЕССИЯ — дигресія, відхилення, відступ.

ДИЕРЕЗ — дієрез, розрив, поділ.

ДИЕТА — дієта.

ДИЕТИЧЕСКИЙ — дієтичний.

ДИЗАДАПТАЦИЯ — дизадаптація, розлад пристосування живого організму до дії факторів зовнішнього та внутрішнього середовища.

ДИЗАКУЗИЯ — дизакузія, розлад слуху.

ДИЗАРТРИЯ — дизартрія, розлад розбірливої (членороздільної) мови.

ДИЗЕНТЕРИЙНЫЙ — дизентерійний.

ДИЗЕНТЕРИЯ — дизентерія.

ДИЗЕРГИЯ — дизергія, розлад реактивності організму.

ДИЗЕСТЕЗИЯ — дизестезія, порушена чутливість (сприйняття тепла як болю або холоду).

ДИЗОСМИЯ — дизосмія, порушене сприйняття запахів.

ДИЗОСТОЗ — дизостоз, загальна назва вроджених або спадкових аномалій розвитку кісток скелета.

ДИЗУРИЯ — дизурія, загальна назва розладів сечовипускання.

ДИКРОТИЗМ — дикротизм, роздвоєність пульсу.

ДИКРОТИЯ — дикротія, те саме, що дикротизм.

ДИКРОТИЧЕСКИЙ — дикротичний.

ДИЛАТАТОР — дилататор, розширювач, розширник.

ДИЛАТАЦИОННЫЙ — дилатаційний, який (що) спричиняє дилатацію або обумовлений нею.

Д.КАРДИОМИОПАТИЯ — д.кардіоміопатія.

ДИЛАТАЦИЯ — дилатація, розширення, розтягнення, стійке дифузне розширення просвіту порожнистого органа.

Д.СЕРДЦА — д.серця;

Д.С. ЗАСТОЙНАЯ — д.с. застійна (конгестивна);

Д.С. КОМПЕНСАТОРНАЯ — д.с. компенсаторна;

Д.С. КОНЦЕНТРИЧЕСКАЯ — д.с. концентрична;

Д.С. МИОГЕННАЯ — д.с. міогенна;

Д.С. ТОНОГЕННАЯ — д.с. тоногенна.

ДИЛАТАЦИЯ СОСУДОВ — дилатація судин, вазодилатація.

ДИЛАТИРОВАННЫЙ — дилатований, розширений, розтягнений.

ДИЛЮЦИЯ — дилюція, розведення, розбавлення.

ДИМИНУЦИЯ — димінуція, зменшення.

ДИМОРФИЗМ — диморфізм, властивість мати двоякий вигляд.

ДИОПТРИЯ — діоптрія.

ДИПЛЕГИЯ — диплегія, двобічний параліч однойменних частин тіла.

ДИПЛОПИЯ — диплопія, порушення зору, при якому предмет увижається подвоєним.

ДИПСОМАНИЯ — дипсоманія, запійне пияцтво.

ДИРУПЦИЯ — дирупція, розрив.

ДИСБАЗИЯ — дисбазія, розлад ходи.

ДИСБАКТЕРИОЗ — дисбактеріоз, порушення рухливої рівноваги мікрофлори;

Д.КИШЕЧНИКА — д.кишечника.

ДИСБАЛАНС — дисбаланс, неврівноваженість.

ДИСГАММАГЛОБУЛИНЕМИЯ — дисгамаглобулінемія, вроджене або набуте порушення білкового спектру крові, що характеризується дефіцитом одного або декількох класів імуноглобулінів.

ДИСГЕВЗИЯ — дисгевзія, какогевзія, розлад смаку, що характеризується втратою або порушенням сприйняття деяких смакових подразників.

ДИСГЕНЕЗ(ИЯ) — дисгенез(ія), порушення розвитку органа або тканини.

ДИСГИДРОЗ — дисгідроз, розлад потовиділення (потовиділяння).

ДИСК — диск, круг, кругла пластина.

ДИСКЕРАТОЗ — дискератоз, патологічне зроговіння епідермісу.

ДИСКИНЕЗ(ИЯ) — дискінез(ія), загальна назва розладів координованих рухових актів;

Д.ЖЕЛЧНЫХ ПУТЕЙ — д.жовчних шляхів;

Д.Ж.П. ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — д.ж.ш. гіпертонічна;

Д.Ж.П.ГИПОТОНИЧЕСКАЯ — д.ж.ш. гіпотонічна;

Д.КИШЕЧНИКА АТОНИЧЕСКАЯ — д.кишечника атонічна;

Д.К. СПАСТИЧЕСКАЯ — д.к спастична.

ДИСКИНЕТИЧЕСКИЙ — дискінетичний, пов'язаний із дискінезією або спричинений нею.

ДИСКОЗ — дискоз, дистрофічний процес у міжхребцевому диску при остеохондрозі хребта.

ДИСКОМПЛЕКСАЦИЯ — дискомплексація, порушення правильного співвідношення клітинних елементів органів та тканин (вроджене або внаслідок дистрофічних процесів).

ДИСКОМФОРТ — дискомфорт, незручність, відсутність належних умов для нормальної життєдіяльності людини, виконання певної роботи.

ДИСКРАЗИЯ — дискразія, хирлявість, значне схуднення.

ДИСКРИНИЯ — дискринія, порушення секреторної функції слизової оболонки (дихальних шляхів, травного тракту).

ДИСЛАЛИЯ — дислалія, недорікуватість.

ДИСЛОКАЦИЯ — дислокація, пересування, переміщення.

ДИСМЕНОРЕЯ — дисменорея, загальна назва розладів менструального циклу.

ДИСМИМИЯ — дисмімія, розлад мімічних рухів.

ДИСМНЕЗИЯ — дисмнезія, гіпоінезія, погіршення пам'яті.

ДИСПАНКРЕАТИЗМ — диспанкретизм, загальна назва синдромів при порушенні секреторної функції підшлункової залози.

ДИСПАНСЕР — диспансер, медичний заклад для лікування та попередження захворювань.

ДИСПАНСЕРИЗАЦИЯ — диспансеризація, система заходів для виявлення хворих та оздоровлення населення.

ДИСПЕПСИЯ — диспепсія, порушення травлення;

Д.БРОДИЛЬНАЯ — д.бродильна (ферментативна);

Д.ГАСТРОГЕННАЯ — д.гастрогенна (шлункова);

Д.ГНИЛОСТНАЯ — д.гнильна (путридна);

Д.ЖЕЛУДОЧНАЯ — д.шлункова (гастрогенна);

Д.КИШЕЧНАЯ — д.кишкова (інтестинальна, ентеральна);

Д.НЕРВНАЯ — д.нервова;

Д.ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ — д.панкреатична;

Д.ПЕЧЕНОЧНАЯ — д.печінкова;

Д.УРЕМИЧЕСКАЯ — д.уремічна;

Д.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — д.фізіологічна.

ДИСПЕПТИЧЕСКИЙ — диспептичний;

Д.ЯВЛЕНИЯ — д.явища, (загальна назва симптомів порушення травлення (печія, відрижка, понос тощо).

ДИСПЕРГИРОВАНИЕ — диспергування, процес подрібнення твердих або рідких речовин у будь-якому середовищі, внаслідок якого утворюються суспензії, емульсії або колоїдні системи.

ДИСПЕРСИЯ — дисперсія, розсіювання.

ДИСПЛАЗИЯ — дисплазія, загальна назва порушень розвитку органів або тканин у перебігу ембріогенезу або постнатальному періоді.

ДИСПНОЭ — диспное, утруднене дихання, задишка.

ДИСПОЗИЦИЯ — диспозиція, розташування, розміщення.

ДИСПРОПОРЦИЯ — диспропорція, нерозмірність.

ДИСПРОТЕИНЕМИЯ — диспротеїнемія, порушення білкового спектра крові.

ДИСПРОТЕИНОЗ — диспротеїноз, білкова дистрофія.

ДИСПРОТРОМБИЯ — диспротромбія, загальна назва геморагічних діатезів, зумовлених недостатністю II, V та VII факторів згортання (зсідання) крові.

ДИССЕКЦИЯ — дисекція, розріз, розшарування.

ДИССЕМИНАЦИЯ — дисемінація, розсіювання, засів, обсіменіння.

ДИССЕМИНИРОВАННЫЙ — дисемінований, засіяний, розсіяний, поширений, розповсюджений.

ДИССЕЦИРУЮЩИЙ — дисекуючий, розрізаючий, розшаровуючий.

ДИССИМИЛИРОВАННЫЙ — дисимільований, пов'язаний з дисиміляцією.

ДИССИМИЛЯЦИЯ — дисиміляція, процес розпаду складних органічних сполук, що входять до складу органів та тканин живого організму, на більш прості.

ДИССИМУЛЯЦИЯ — дисимуляція, приховування хворим свого захворювання або його окремих ознак.

ДИССОМНИЯ — дисомнія, інсомнія, агрипнія, безсоння.

ДИССОЦИАЦИЯ — дисоціація, роз'єднання, розпад, розщеплення, нескладність;

Д.АРТЕРИАЛЬНОГО ПУЛЬСА — д.артеріального

пульсу, відмінність основних характеристик пульсу на однакових ділянках симетричних артерій внаслідок звуження або аневризми однієї з них.

Д.ВЕНОЗНОГО ПУЛЬСА — д.венозного пульсу, відмінність основних характеристик пульсу (сфігмограми) на однакових ділянках симетричних вен внаслідок стиснення або тромбозу однієї з них.

ДИСТАЛЬНЫЙ — дистальний, віддалений від центру, периферичний.

ДИСТЕНЗИЯ — дистензія, розтягнення, розтяг.

ДИСТИЛЛИРОВАНИЕ — дистилювання, перегонка, переганяння.

ДИСТИЛЛИРОВАННЫЙ — дистильований, перегнаний.

ДИСТИЛЛЯЦИЯ — дистиляція, те саме, що дистилювання,.

ДИСТИМИЯ — дистимія, поганий настрій, пригніченість, душевний дискомфорт, що виникли без видимої причини.

ДИСТИРЕОЗ — дистиреоз, синдром, при якому одночасно виявляються ознаки гіпер- та гіпотиреозу (буває при консервативному лікуванні дифузного токсичного зоба).

ДИСТОНИЯ — дистонія, патологічна зміна тонусу;

Д.ВЕГЕТАТИВНАЯ — д.вегетативна;

Д.ВЕГЕТАТИВНО-СОСУДИСТАЯ — д.вегетативно-судинна;

Д.ЖЕЛЧНАЯ — д.жовчна;

Д.НЕЙРОЦИРКУЛЯТОРНАЯ — д.нейроциркуляторна;

Д.Н.ГИПЕРТОНИЧЕСКОГО ТИПА — д.н.гіпертонічного типу;

Д.Н.ГИПОТОНИЧЕСКОГО ТИПА — д.н.гіпотонічного типу;

Д.СОСУДИСТАЯ — д.судинна.

ДИСТОПИЯ — дистопія, неправильне розміщення окремих клітин, тканин та цілих органів.

ДИСТОРСИЯ — дисторсія, те саме, що дистензія.

ДИСТРОФИЯ — дистрофія, патологічний процес, що виникас внаслідок порушень обміну речовин, порушення загального харчування;

Д.АЛИМЕНТАРНАЯ — д.аліментарна;

Д.АМИЛОИДНАЯ — д.амілоїдна;

Д.БЕЛКОВАЯ — д.білкова, диспротеїноз;

Д.ГИАЛИНОВАЯ — д.гіалінова;

Д.ЖИРОВАЯ — д.жирова (адипозна, ліпідна);

Д.МУКОИДНАЯ — д.мукоїдна (мукозна, слизиста);

Д.ПАРЕНХИМАТОЗНАЯ — д.паренхіматозна;

Д.ПИГМЕНТНАЯ — д.пігментна;

Д.СЛИЗИСТАЯ — д.слизова (мукоїдна, мукозна);

Д.ТКАНЕВАЯ — д.тканинна;

Д.ФИБРИНОИДНАЯ — д.фібриноїдна.

ДИСТРОФИЯ АДИПОЗОГЕНИТАЛЬНАЯ — дистрофія адипозогенітальна;

Д.ГЕПАТОЦЕРЕБРАЛЬНАЯ — д.гепатоцеребральна (хвороба Вільсона-Коновалова);

Д.МИОКАРДА МЕЛКООЧАГОВАЯ — д.міокарда дрібновогнищева;

Д.М. ОЧАГОВАЯ — д.м. вогнищева;

Д.МЫШЕЧНАЯ ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ — д.м'язова прогресуюча;

Д.ПЕЧЕНИ ГЛИКОГЕННАЯ — д.печінки глікогенна;

Д.П. ЖЕЛТАЯ — д.п. жовта;

Д.П. ЖИРОВАЯ — д.п. жирова, гепатоз жировий;

Д.П. КРАСНАЯ — д.п. червона;

Д.П. ТОКСИЧЕСКАЯ — д.п. токсична;

Д.ПОЧЕК ГЛИКОГЕННАЯ — д.нирок глікогенна.

ДИСФАГИЯ — дисфагія, порушення ковтання або проходження їжі по стравоходу.

ДИСФАЗИЯ — дисфазія, порушення мови будь-якого походження.

ДИСФОНИЯ — дисфонія, розлад голосу.

ДИСФОРИЯ — дисфорія 1. нездужання, слабування; 2. поганий, пригнічений настрій, дистимія.

ДИСФРЕНИЯ — дисфренія, загальна назва психічних хвороб.

ДИСФУНКЦИЯ — дисфункція, порушена функція.

ДИСХЕЗИЯ — дисхезія, болісний та утруднений акт дефекації.

ДИСХОЛИЯ — дисхолія, порушення нормального складу жовчі.

ДИСХРОМАЗИЯ — дисхромазія, порушення кольорового зору.

ДИСХРОМАТОПСИЯ — дисхроматопсія, те саме, що дисхромазія.

ДИСХРОМИЯ — дисхромія, загальна назва порушень забарвлення шкіри, слизової оболонки або органів.

ДИСЭЛЕКТРОЛИТЕМИЯ — диселектролітемія, порушення електролітного балансу крові.

ДИУРЕЗ — діурез 1. процес утворення та виділення сечі; 2. кількість сечі, що виводиться з організму за певний період часу;

Д.ВОДНЫЙ — д.водний, гідрурія;

Д.МИНУТНЫЙ — д.хвилинний;

Д.ОСМОТИЧЕСКИЙ — д.осмотичний;

Д.СОЛЕВОЙ — д.сольовий;

Д.СУТОЧНЫЙ — д.добовий.

ДИУРЕТИЧЕСКИЙ — діуретичний;

Д.СРЕДСТВА — д.засоби.

ДИФТЕРИЙНЫЙ — дифтерійний.

ДИФТЕРИЯ — дифтерія.

ДИФФЕРЕНЦИАЛЬНЫЙ — диференціальний, відмінний, розрізняльний, різницевий, різний.

ДИФФЕРЕНЦИАЦИЯ — диференціація, відмінність, відміна.

ДИФФЕРЕНЦИРОВАТЬ — диференціювати, розрізняти.

ДИФФЕРЕНЦИЯ — диференція, різниця.

ДИФФУЗИОННЫЙ — дифузійний, пов'язаний з дифузією.

ДИФФУЗИЯ — дифузія, проникнення.

ДИФФУЗНЫЙ — дифузний, розлитий, розсіяний, поширений, рівномірно розподілений.

ДИФФУЗНЫЙ ТОКСИЧЕСКИЙ ЗОБ — дифузний токсичний зоб (хвороба Базедова).

ДИФФУНДИРОВАТЬ — дифундувати, проникати.

ДИЭНЦЕФАЛЬНЫЙ — діенцефальний, який (що) стосується проміжного мозку.

ДЛИНА — довжина.

ДЛИТЕЛЬНОСТЬ — тривалість.

ДНЕВНОЙ — денний.

ДОБАВОЧНЫЙ — додатковий, акцесорний.

ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЬ — доброякісність.

ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ — доброякісний.

ДОЗА — доза;

Д.ВЫСШАЯ — д.найвища;

Д.ДЕЙСТВУЮЩАЯ МИНИМАЛЬНАЯ — д.діюча мінімальна (порогова);

Д.ДРОБНАЯ — д.дробова;

Д.КУРСОВАЯ — д.курсова;

Д.К. ВЫСШАЯ — д.к. найвища;

Д.ЛЕТАЛЬНАЯ — д.летальна (смертельна);

Д.ЛЕЧЕБНАЯ — д.лікувальна (медична, терапевтична);

Д.МАКСИМАЛЬНО ПЕРЕНОСИМАЯ — д.максимально стерпна;

Д.МЕДИЦИНСКАЯ — д.медична (лікувальна, терапевтична);

Д.МИНИМАЛЬНАЯ — д.мінімальна;

Д.М. СМЕРТЕЛЬНАЯ — д.м. смертельна;

Д.ПЕРЕНОСИМАЯ МАКСИМАЛЬНАЯ — д.стерпна максимальна;

Д.ПОДПОРОГОВАЯ — д.підпорогова;

Д.ПОЛНАЯ — д.повна;

Д.ПОРОГОВАЯ — д.порогова;

Д.РАЗОВАЯ — д.разова;

Д.Р. ВЫСШАЯ — д.р. найвища;

Д.СМЕРТЕЛЬНАЯ — д.смертельна (летальна);

Д.С. АБСОЛЮТНАЯ — д.с. абсолютна;

Д.С. МИНИМАЛЬНАЯ — д.с. мінімальна;

Д.С. СРЕДНЯЯ — д.с. середня;

Д.СУТОЧНАЯ — д.добова;

Д.ТЕРАПЕВТИЧЕСКАЯ — д.терапевтична (лікувальна, медична);

Д.ТОКСИЧЕСКАЯ — д.токсична;

Д.Т. МИНИМАЛЬНАЯ — д.т. мінімальна;

Д.ЭФФЕКТИВНАЯ — д.ефективна;

Д.Э. СРЕДНЯЯ — д.е. середня.

ДОЗИРОВАНИЕ — дозування.

ДОКАЗАТЕЛЬСТВО — доказ, довід.

ДОКТОР — лікар, доктор.

ДОЛГОЖИТЕЛЬСТВО, ДОЛГОЛЕТИЕ — довголіття.

ДОЛГОЛЕТНИЙ — довголітній.

ДОЛЕВОЙ — частковий, лобарний.

ДОЛИ ЛЕГКИХ — частки легенів.

ДОЛИХОКОЛОН — долихоколон, подовжена ободова кишка.

ДОЛИХОСИГМА — долихосигма, подовжена сигмоподібна кишка.

ДОЛИХОЦЕКУМ — долихоцекум, подовжена сліпа кишка.

ДОЛИХОЦЕФАЛИЯ — долихоцефалія, голова подовженої форми.

ДОЛЬКА — часточка.

ДОЛЬКИ ЛЕГКИХ — часточки легенів.

ДОЛЬКОВЫЙ — часточковий, лобулярний.

ДОЛЬЧАТЫЙ — часточковий, лобульозний.

ДОЛЯ — частка;

Д.ЛЕГКОГО — ч.легені;

Д.ПЕЧЕНИ — ч.печінки.

ДОМИНАНТНОСТЬ — домінантність, панування, переважання.

ДОМИНАНТНЫЙ — домінантний, пануючий, переважаючий.

ДОМИНИРОВАНИЕ — домінування, панування, переважання.

ДОМИНИРОВАТЬ — домінувати, переважати, превалювати.

ДОМИНИРУЮЩИЙ — домінуючий.

ДОНОР — донор.

ДОНОШЕННОСТЬ — доношеність.

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЙ — додатковий, акцесорний.

ДОРМИНАЦИЯ — дормінація, дрімота.

ДОРОДНОСТЬ — огрядність, опасистість.

ДОРОДНЫЙ — огрядний, опасистий.

ДОРЗАЛЬНЫЙ, ДОРСАЛЬНЫЙ — дорзальний, дорсальний, спинний, тильний.

ДРАЖЕ — драже.

ДРЕВОВИДНЫЙ — деревоподібний.

ДРЕМОТА — дрімота, дормінація.

ДРЕНАЖ — дренаж.

ДРЕНИРОВАНИЕ — дренування.

ДРЕНИРОВАТЬ — дренувати.

ДРОЖАНИЕ — дрижання, тремтіння, вібрація, тремор;

Д.АЛКОГОЛЬНОЕ — т.алкогольне;

Д.ИСТЕРИЧЕСКОЕ — т.істеричне;

Д.ОЗНОБОПОДОБНОЕ — т.ознобоподібне;

Д.ПАРКИНСОНИЧЕСКОЕ — т.паркінсонічне;

Д.СТАРЧЕСКОЕ — т.старече (сенільне);

Д.ЭМОЦИОНАЛЬНОЕ — т.емоційне.

ДРОЖАНИЕ ГОЛОСОВОЕ — тремтіння голосове.

ДРОЖАТЕЛЬНЫЙ — дрижальний, тремтючий.

ДРОЖАТЬ — дрижати, тремтіти, труситися.

ДРОЖАЩИЙ — дрижачий, тремтячий.

ДРОЖЬ — тремтіння, дрож.

ДРОМОМАНИЯ — дромоманія, поріоманія, бродяжництво.

ДРЯБЛОСТЬ — в'ялість, плюскність, зів'ялість, кволість.

ДРЯБЛЫЙ — в'ялий, плюсклий, прив'ялий, зів'ялий, кволий.

ДРЯХЛОСТЬ — дряхлість, старечість, старезність.

ДРЯХЛОСТЬ СТАРЧЕСКАЯ — дряхлість стареча.

ДРЯХЛЫЙ — старезний, дряхлий.

ДУГА РЕБЕРНАЯ — дуга реберна.

ДУКТОГРАФИЯ — дуктографія, рентгенографія протоків певних органів після введення в них контрастної речовини.

ДУОДЕНАЛЬНОЕ ЗОНДИРОВАНИЕ — дуоденальне зондування.

ДУОДЕНАЛЬНЫЙ — дуоденальний, який (що) стосується дванадцятипалої кишки.

ДУОДЕНИТ — дуоденіт, запалення дванадцятипалої кишки.

ДУОДЕНОСПАЗМ — дуоденоспазма, спазма дванадцятипалої кишки.

ДУОДЕНОСТАЗ —дуоденостаз, порушення "рухової" функції дванадцятипалої кишки із затриманням її вмісту.

ДУОДЕНОСТЕНОЗ — дуоденостеноз, звуження дванадцятипалої кишки.

ДУПЛИКАТОРНЫЙ — дуплікаторний, подвосний.

ДУПЛИКАЦИЯ — дуплікація, подвоєння.

ДУРМАН — *бот.* дурман.

ДУРНОТА — млість.

ДУХОВНЫЙ — духовний, ментальний.

ДУШЕВНОБОЛЬНОЙ — психічнохворий, божевільний.

ДЫХАНИЕ — дихання, пное, респірація;

Д.АГОНАЛЬНОЕ — д.агональне (термінальне);

Д.АМФОРИЧЕСКОЕ — д.амфоричне;

Д.БРОНХИАЛЬНОЕ — д.бронхіальне;

Д.Б. ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ — д.б. патологічне;

Д.БРЮШНОЕ — д.черевне;

Д.ВЕЗИКУЛЯРНОЕ — д.везикулярне;

Д.В. ЖЕСТКОЕ — д.в. жорстке;

Д.В. ОСЛАБЛЕННОЕ — д.в. послаблене (гіпофонез);

Д.В. С УДЛИНЕННЫМ ВЫДОХОМ — д.в. з подовженим видихом;

Д.В. УСИЛЕННОЕ — д.в. посилене (гіперфонез);

Д.ВНЕШНЕЕ — д.зовнішнє;

Д.ГЛУБОКОЕ — д.глибоке, батипное;

Д.ГРУДНОЕ — д.грудне;

Д.ДИАФРАГМАЛЬНОЕ — д.діафрагмальне;

Д.ЖЕСТКОЕ — д.жорстке;

Д.ЗАМЕДЛЕННОЕ — д.сповільнене, брадипное, спаніопное;

Д.ИСКУССТВЕННОЕ — д.штучне, тезіопное;

Д.КЛЕТОЧНОЕ — д.клітинне;

Д.КОЖНОЕ — д.шкірне, перспірація;

Д.КОРОТКОЕ — д.коротке;

Д.НЕРИТМИЧНОЕ — д.неритмічне;

Д.НОРМАЛЬНОЕ — д.нормальне, нормокапнія, евкапнія, еукапнія;

Д.НОСОВОЕ — д.носове;

Д.ОСЛАБЛЕННОЕ — д.послаблене, гіпопное;

Д.ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ — д.патологічне;

Д.ПОВЕРХНОСТНОЕ — д.поверхневе;

Д.ПРЕРЫВИСТОЕ — д.переривчасте (сакадоване);

Д.ПУЭРИЛЬНОЕ — д.пуерильне (дитяче);

Д.САККАДИРОВАННОЕ — д.сакадоване (переривчасте);

Д.СТЕНОТИЧЕСКОЕ — д.стенотичне;

Д.СТЕРТОРОЗНОЕ — д.стертороzне (хрипке, хрипляче);

Д.СТЕСНЕННОЕ — д.утруднене;

Д.СТРИДОРОЗНОЕ — д.стридорозне (судомне, судорожне, свистяче);

Д.С УДЛИНЕННЫМ ВЫДОХОМ — д.з подовженим видихом;

Д.ТЕРМИНАЛЬНОЕ — д.термінальне (агональне);

Д.ТКАНЕВОЕ — д.тканинне;

Д.УСИЛЕННОЕ — д.посилене (підсилене), гіперпное;

Д.УЧАЩЕННОЕ — д.прискорене, тахіпное;

Д.ХРИПЯЩЕЕ — д.хрипливе (стертороzне);

Д.ШУМНОЕ — д.шумне.

ДЫХАТЕЛЬНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — дихальна недостатність;

Д.Н.БРОНХОЛЕГОЧНАЯ — д.н.бронхолегенева;
Д.Н.ГЕМИЧЕСКАЯ — д.н.гемічна;
Д.Н.ДИФФУЗИОННАЯ — д.н.дифузійна;
Д.Н.КЛЕТОЧНАЯ — д.н.клітинна;
Д.Н.ЛЕГОЧНАЯ — д.н.легенева;
Д.Н.НЕЙРО-МУСКУЛЯРНАЯ — д.н.нейро-мускулярна (нервово-м'язова);
Д.Н.ОБСТРУКТИВНАЯ — д.н.обструктивна;
Д.Н.РЕСТРИКТИВНАЯ — д.н.рестриктивна;
Д.Н.ТОРАКОДИАФРАГМАЛЬНАЯ — д.н.торакодіафрагмальна;
Д.Н.ЦЕНТРАЛЬНАЯ — д.н.центральна.
ДЫХАТЕЛЬНЫЙ — дихальний, пневматичний, респіраторний.
Д.ГОРЛО — д.горло, трахея
Д.ПУТИ — д.шляхи.
ДЫХАТЕЛЬНЫЕ ШУМЫ — дихальні шуми;
Д.Ш. ОСНОВНЫЕ — д.ш.основні;
Д.Ш. ПОБОЧНЫЕ — д.ш. побічні.
ДЫХАТЕЛЬНЫХ ШУМОВ ОТСУТСТВИЕ — дихальних шумів відсутність (у місці аускультації).

Е

ЕДА — їжа, харч(і).
ЕДИНИЧНЫЙ — одиничний, поодинокий, спорадичний.
ЕДИНОБРАЧИЕ — одношлюбність, моногамія.
ЕДИНСТВЕННЫЙ — єдиний, унітарний.
ЕДКИЙ — їдкий, каустичний, корозуючий.
ЕЖЕВИКА — *бот.* ожина.
ЕМКИЙ — ємкий, місткий.
ЕМКОСТЬ — ємкість, місткість.
ЕСТЕСТВЕННЫЙ — природний, натуральний.
ЕЮНАЛЬНЫЙ — єюнальний, який (що) стосується порожньої кишки.

Ж

ЖАЖДА — спрага, дипса, ситіс.
Ж.ЧРЕЗМЕРНАЯ — с.надмірна, полідипсія.
ЖАЛИТЬ — жалити.
ЖАЛОБ ВЗАИМОСВЯЗЬ — скарг взаємозв'язок.
ЖАЛОБ ДЕТАЛИЗАЦИЯ — скарг деталізація.
ЖАЛОБА — скарга, молестія.

ЖАЛОБНЫЙ — жалібний, жалісний.

ЖАЛОБЩИК — скаржник (хворий, завжди незадоволений, підозріливий), кверулянт.

ЖАЛОБЫ БОЛЬНЫХ — скарги хворих.

ЖАЛОВАТЬСЯ — скаржитися, жалітися.

ЖАЛОСТЬ — жаль, жалість.

ЖАР — жар.

ЖАРОПОНИЖАЮЩИЙ — жарознижуючий, антипіретичний, антифебрильний;

Ж.СРЕДСТВА — ж.засоби, антипіретики.

ЖГУТ — джгут.

Ж.КРОВООСТАНАВЛИВАЮЩИЙ — д.кровоспинний, турнікет.

ЖГУЧЕСТЬ — пекучість, палючість, піроз.

ЖГУЧИЙ — пекучий, палючий, пірозний.

ЖЕВАНИЕ — жування, мастикація.

ЖЕВАТЕЛЬНЫЙ — жувальний.

ЖЕЛВАК — жовно.

ЖЕЛВАЧОК — жовенце.

ЖЕЛЕЗА — залоза, гландула;

Ж.АЛЬВЕОЛЯРНАЯ — з.альвеолярна;

Ж.ВИЛОЧКОВАЯ — з.вилочкова (підгруднинна), тимус;

Ж.ВНЕШНЕЙ СЕКРЕЦИИ — з.зовнішньої секреції (екзокринна з.);

Ж.ВНУТРЕННЕЙ СЕКРЕЦИИ — з.внутрішньої секреції (ендокринна з.);

Ж.ГРУДНАЯ — з.грудна, мама;

Ж.ЗОБНАЯ — з.зобна (вилочкова, підгруднинна з.), тимус;

Ж.ЛИМФАТИЧЕСКАЯ — з.лімфатична;

Ж.МОЛОЧНАЯ — з.молочна, мама;

Ж.НАДПОЧЕЧНАЯ — з.надниркова;

Ж.ОКОЛОУШНАЯ — з.привушна (паротидна);

Ж.ОКОЛОЩИТОВИДНАЯ — з.прищитовидна (паращитовидна);

Ж.ПАРАЩИТОВИДНАЯ — з.паращитовидна (прищитовидна);

Ж.ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ — з.підшлункова, панкреас;

Ж.ПОТОВАЯ — з.потова;

Ж.ПРЕДСТАТЕЛЬНАЯ — з.передміхурова, простата;

Ж.САЛЬНАЯ — з.сальна;

Ж.СЛИЗИСТАЯ — з.слизова;

Ж.СЛЮННАЯ — з.слинна;

Ж.ЩИТОВИДНАЯ — з.щитовидна.

ЖЕЛЕЗИСТЫЙ — залозистий, гландулярний.

ЖЕЛЕЗОДЕФИЦИТНЫЙ — залізодефіцитний.

ЖЕЛОБ — жолоб.

ЖЕЛТИЗНА — жовтизна.

ЖЕЛТОВАТЫЙ — жовтуватий.

ЖЕЛТОКОЖИЙ — жовтошкірий.

ЖЕЛТОЛИЦЫЙ — жовтолиций.

ЖЕЛТУХА — жовтяниця, іктерус;

Ж.АНГЕПАТИЧЕСКАЯ — ж.ангепатична (позапечінкова);

Ж.БЕРЕМЕННЫХ — ж.вагітних;

Ж.ВИРУСНАЯ — ж.вірусна;

Ж.ВНЕПЕЧЕНОЧНАЯ — ж.позапечінкова (ангепатична);

Ж.ВРОЖДЕННАЯ — ж.вроджена;

Ж.ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ — ж.гемолітична (надпечінкова);

Ж.ГЕПАТИЧЕСКАЯ — ж.гепатична (печінкова, гепатоцелюлярна);

Ж.ГЕПАТОЦЕЛЛЮЛЯРНАЯ — ж.гепатоцелюлярна, (печінкова, гепатична);

Ж.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — ж.злоякісна (перніціозна);

Ж.МЕДИКАМЕНТОЗНАЯ — ж.медикаментозна;

Ж.МЕХАНИЧЕСКАЯ — ж.механічна (обтураційна);

Ж.НАДПЕЧЕНОЧНАЯ — ж.надпечінкова (гемолітична);

Ж.НОВОРОЖДЕННЫХ — ж.новонароджених;

Ж.ОБСТРУКЦИОННАЯ — ж.обструкційна (обтураційна);

Ж.ОБТУРАЦИОННАЯ — ж.обтураційна (обструкційна);

Ж.ПАРЕНХИМАТОЗНАЯ — ж.паренхіматозна;

Ж.ПЕЧЕНОЧНАЯ — ж.печінкова (гепатична, гепатоцелюлярна);

Ж.ПОДПЕЧЕНОЧНАЯ — ж.підпечінкова (обтураційна);

Ж.ТОКСИЧЕСКАЯ — ж.токсична;

Ж.ЧЕРНАЯ — ж.чорна, меланіктерус.

ЖЕЛТУШНЫЙ — жовтяничний, іктеричний.

ЖЕЛТЫЙ — жовтий.

ЖЕЛУДКА ВОСПАЛЕНИЕ — шлунка запалення, гастрит.

ЖЕЛУДОК — шлунок.

ЖЕЛУДОЧЕК — шлуночок;

Ж.СЕРДЦА ЛЕВЫЙ — ш.серця лівий.

Ж.СЕРДЦА ПРАВЫЙ — ш.серця правий.

ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — шлуночковий, вентрикулярний.

ЖЕЛУДОЧНАЯ АХИЛИЯ — шлуночкова ахілія, стан, при якому повністю припиняється вироблення шлунковими залозами соляної кислоти та ферментів.

ЖЕЛУДОЧНО-КИШЕЧНЫЙ — шлунково-кишковий, гастроінтестинальний, гастроентеральний.

ЖЕЛУДОЧНО-КИШЕЧНЫЙ ТРАКТ — шлунково-кишковий тракт (шлях)

ЖЕЛУДОЧНО-ПЕЧЕНОЧНЫЙ — шлунково-

печінковий, гастрогепатичний.

ЖЕЛУДОЧНОГО СОКА КИСЛОТНОСТЬ ПОВЫШЕННАЯ — шлункового соку кислотність підвищена, гіперацидитас.

ЖЕЛУДОЧНОГО СОКА КИСЛОТНОСТЬ ПОНИЖЕННАЯ — шлункового соку кислотність знижена, гіпоацидитас.

ЖЕЛУДОЧНОЙ СЕКРЕЦИИ ОТСУТСТВИЕ — шлункової секреції відсутність, шлункова ахілія.

ЖЕЛУДОЧНЫЙ — шлунковий, гастральний;

Ж.СОК — ш.сік.

ЖЕЛЧЕВЫДЕЛЕНИЕ — жовчовиділення, холекінез, процес надходження жовчі в 12-палу кишку з жовчного міхура або жовчних проток.

ЖЕЛЧЕГОННЫЕ СРЕДСТВА — жовчогінні засоби.

ЖЕЛЧЕКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ — жовчнокам'яна хвороба, холелітіаз.

ЖЕЛЧЕОБРАЗОВАНИЕ — жовчоутворення, холерез, процес утворення жовчі гепатоцитами.

ЖЕЛЧЕОТВОДЯЩИЙ — жовчовідвідний.

ЖЕЛЧЕОТДЕЛЕНИЕ — жовчовиділення, холерез, те саме, що жовчоутворення.

ЖЕЛЧИ ЗАДЕРЖКА — жовчі затримання, холестаз.

ЖЕЛЧИ СГУЩЕНИЕ — жовчі згущення, пахіхолія.

ЖЕЛЧНОГО ПУЗЫРЯ ВОСПАЛЕНИЕ — жовчного міхура запалення, холецистит.

ЖЕЛЧНЫЙ — жовчний, біліарний;

Ж.ПРОТОК — ж.протока;

Ж.ПУЗЫРЬ — ж.міхур.

ЖЕЛЧЬ — жовч

Ж.ДУОДЕНАЛЬНАЯ — ж.дуоденальна;

Ж.ПЕЧЕНОЧНАЯ — ж.печінкова;

Ж.ПУЗЫРНАЯ — ж.міхурова;

Ж.СГУЩЕННАЯ — ж.згущена, пахіхолія.

ЖЕНОПОДОБНЫЙ — жінкоподібний.

ЖЕНСКИЙ — жіночий.

ЖЕНЩИНА — жінка;

Ж.МУЖЕПОДОБНАЯ — ж.чоловікоподібна.

ЖЕСТКИЙ — жорсткий, ригідний.

ЖЕСТКОЕ ВЕЗИКУЛЯРНОЕ ДЫХАНИЕ — жорстке везикулярне дихання.

ЖЕСТКОСТЬ — жорсткість, твердість, пружність, ригідність.

ЖЕСТОКИЙ — тяжкий (про біль, хворобу).

ЖЖЕНИЕ — печія, жар, піроз(ис);

Ж. ПРИ МОЧЕИСПУСКАНИИ — п. під час сечовипускання;

Ж. ЯЗЫКА — п. язика (жар на язику), глосопіроз (ис).

ЖИВИТЕЛЬНЫЙ — цілющий, живильний.

ЖИВОЙ — живий, бадьорий, жвавий.

ЖИВОКОСТЬ — *бот.* сокирки.

ЖИВОТ — живіт, черево;

Ж.ВПАЛЫЙ — ж.запалий (втягнутий, екскавований);

Ж.ВЫПУКЛЫЙ — ж.опуклий;

Ж."ЛЯГУШАЧИЙ" — ж."жаб'ячий";

Ж."ОСТРЫЙ" — ж."гострий" (при перитоніті);

Ж.ОТВИСЛЫЙ — ж.відвислий.

ЖИВОТА ВЗДУТИЕ — живота здуття, метеоризм, тимпанія.

ЖИДКОСТЬ — рідина.

ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ УВЕЛИЧЕНИЕ — життєдіяльності збільшення, гіпербіоз.

ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ УМЕНЬШЕНИЕ — життєдіяльності зменшення, гіпобіоз.

ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТЬ — життєдіяльність;

Ж.ПОВЫШЕННАЯ — ж.підвищена (підвищена працездатність), гіпербіоз;

Ж.ПОНИЖЕННАЯ — ж. знижена (знижена працездатність), гіпобіоз.

ЖИЗНЕННЫЙ — життєвий, вітальний;

Ж.ЕМКОСТЬ ЛЕГКИХ — ж.ємкість (місткість) легенів;

Ж.СИЛА — ж.сила, вітальність.

ЖИЗНЕОПИСАНИЕ — життєпис, біографія.

ЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ — життєздатний.

ЖИЗНЕСТОЙКИЙ — життєстійкий.

ЖИЗНЕСТОЙКОСТЬ — життєстійкість.

ЖИЗНЬ — життя.

ЖИЛА — жила.

ЖИЛИСТЫЙ — жилавий.

ЖИР — жир.

ЖИРНОСТЬ — жирність, (про людину) гладкість, опасистість, адипозність, ліпоматозність.

ЖИРНЫЙ — жирний, гладкий, опасистий, адипозний, ліпоматозний.

ЖИРОВИК — жировик, ліпома.

ЖИРОВОЙ — жировий, адипозний, ліпідний, ліпоматозний;

Ж.ИНФИЛЬТРАЦИЯ — ж.інфільтрація, стеатоз.

ЖОМ — затягач, сфінктер.

ЖУЖЖАНИЕ — дзижчання, гудіння.

ЖУЖЖАЩИЙ — який (що) дзижчить, гуде, туркоче.

ЖУРЧАНИЕ — дзюрчання, мурмурація.

З

ЗАБВЕНИЕ — забуття.

ЗАБОЛЕВАЕМОСТЬ — захворюваність.

ЗАБОЛЕВАНИЕ — захворювання, факт виникнення хвороби у людини;

З.ИНТЕРКУРРЕНТНОЕ — з.інтеркурентне (супровідне);

З.ОСНОВНОЕ — з.основне;

З.ОСТРОЕ — з.гостре;

З.ПОВТОРНОЕ — з.повторне;

З.ПРОФЕССИОНАЛЬНОЕ — з.професійне;

З.СОПУТСТВУЮЩЕЕ — з.супровідне (інтеркурентне);

З.ХРОНИЧЕСКОЕ — з.хронічне;

З.ЯТРОГЕННОЕ — з.ятрогенне.

ЗАБОЛЕВШИЙ — захворілий, заболілий.

ЗАБОТА — догляд, піклування, дбання, опіка, турбота.

ЗАБОТИТЬСЯ — піклуватися, доглядати, турбуватися, клопотатися, дбати, опікати, курирувати.

ЗАБОТЛИВОСТЬ — дбайливість, турботливість.

ЗАБРЫЗГИВАНИЕ — забризкування, репресія.

ЗАБРЮШИННЫЙ — заочеревинний, ретроперитонеальний.

ЗАБЫВЧИВОСТЬ — забутливість, акатамнезія, амнезія.

ЗАБЫВЧИВЫЙ — забутливий.

ЗАБЫТЬЕ — забуття.

ЗАВИТОЙ — звитий, скручений, покручений.

ЗАВИТОК — закруток, завиток.

ЗАВОРОТ — заворот;

З.КИШОК — з.кишок, вольвулюс.

ЗАВШИВЛЕННОСТЬ — вошивість, педикульоз, фтиріаз.

ЗАГАР — загар, засмага, геліоксантоз.

ЗАГИБ — загин, реклінація, флексія.

ЗАГИБАНИЕ — загинання.

ЗАГРУДИННОЕ ПРОСТРАНСТВО — загрудинний (ретростернальний) простір.

ЗАДАВЛИВАТЬ — задавлювати, затискати.

ЗАДЕРЕВЕНЕЛЫЙ — задерев'янілий, (про кінцівки) затерплий.

ЗАДЕРЖИВАЮЩИЙ — затримуючий, ретенційний.

ЗАДЕРЖКА — затримка, затримання, затримування, ретенція, супресія;

З.ЖЕЛЧИ — з.жовчі, ісхохолія;

З.МОЧИ — з.сечі, ішурія;

З.ПИЩИ В ЖЕЛУДКЕ — з.їжі у шлунку, ісхохілія.

ЗАДНЕПРОХОДНОЕ ОТВЕРСТИЕ — відхідниковий отвір, відхідник, анус.

ЗАДНЕПРОХОДНОЙ — відхідниковий, анальний.

ЗАДНИЙ ПРОХОД — відхідник, анус;

З.П.ПРОТИВОЕСТЕСТВЕННЫЙ — в.протиприродний.

ЗАДУШЕНИЕ — задушення, асфіксія, странгуляція.

ЗАЕДА — заїда, дерматоз, що має вигляд тріщини або ерозії, у кутику рота.

ЗАЖИВЛЕНИЕ — заживлення, (про рану) загоєння, загоювання, гоєння; консолідація, санація;

З.ВТОРИЧНЫМ НАТЯЖЕНИЕМ — з.(гоєння) вторинним натягненням.

З.ГРАНУЛЯЦИЯМИ — з.(гоєння) грануляціями;

З.ПЕРВИЧНЫМ НАТЯЖЕНИЕМ — з.(гоєння) первинним натягненням.

ЗАЖИВЛЯЮЩИЙ — загойний, консолідуючий, сануючий.

ЗАЗУБРЕННЫЙ — зазублений, зубчастий, вищерблений.

ЗАИКА — заїка.

ЗАИКАНИЕ — заїкання, заїкування, ісхофонія.

ЗАКАПЫВАНИЕ — закапування, інстиляція.

ЗАКАПЫВАТЬ — закапувати, інстилювати.

ЗАКИПЯЧЕННЫЙ — закипілий, який (що) закипів.

ЗАКИСАНИЕ ГЛАЗ — закисання очей.

ЗАКИСНЫЙ — закисний, оксидний.

ЗАКИСЬ — закис, оксид.

ЗАКЛАДЫВАНИЕ НОСА — закладання носа.

ЗАКОЧЕНЕТЬ — заклякнути, замерзнути, задубіти, задубнути.

ЗАКОЧЕНЕЛЫЙ — закляклий, задубілий, задублий.

ЗАКРЕПИТЕЛЬ — закріплювач, фіксатор.

ЗАКРЕПЛЕНИЕ — закріплення, фіксація.

ЗАКРЕПЛЯЮЩИЙ — закріпний (засіб від поносу).

ЗАКРУГЛЕНИЕ — закруглення, заокруглення.

ЗАКРУГЛЕННЫЙ — закруглений, заокруглений.

ЗАКРУЧЕННЫЙ — закручений, покручений, звивистий.

ЗАКРЫВАЮЩИЙ — замикаючий, який (що) закупорює, замикас, затуляс, обтураторний, обтураційний, обтируючий, оклюзивний, оклюзійний.

ЗАКРЫТИЕ — закриття, закупорювання, обтурація, оклюзія.

ЗАКУПОРИВАЮЩИЙ — закупорюючий, який (що)

закупорюс, обтураторний, обтураційний, оклюзивний.

ЗАКУПОРКА — закупорка, (закриття) обтурація, оклюзія.

ЗАМЕДЛЕНИЕ — сповільнення, уповільнення, сповільнювання, модерація, ретардація;

З.СЕРДЕЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ — с.серцевої діяльності, брадикардія.

ЗАМЕДЛЕННОЕ ДЫХАНИЕ — сповільнене дихання, брадипне, спаніопне.

ЗАМЕДЛЕННЫЙ — сповільнений, уповільнений, ретардований.

ЗАМЕДЛЯЮЩИЙ — сповільнюючий, уповільнюючий, модеруючий, ретардуючий.

ЗАМЕРЗАНИЕ — замерзання, змерзання.

ЗАМЕРЗШИЙ — замерзлий, закляклий, який (що) замерз, заклякнув.

ЗАМЕСТИТЕЛЬНЫЙ — замісний, вікарний.

ЗАМИРАНИЕ — завмирання;

З.СЕРДЦА — з.серця.

ЗАМКНУТЫЙ — замкнений, обтураторний.

ЗАНОЗА — скалка, скабка.

ЗАНОС — занос, ембол.

ЗАНОСНОЙ, ЗАНОСНЫЙ — заносний, емболічний.

ЗАПАВШИЙ — запалий, який (що) запав, екскавований.

ЗАПАДЕНИЕ — западіння (дія), западина, рецес, екскавація;

З.ЯЗЫКА — з.язика, глоссоптоз.

ЗАПАЗДЫВАНИЕ — спізнювання, запізнювання.

ЗАПАХ — запах, одор;

ЗАПАХ АЦЕТОНА ИЗО РТА — запах ацетону з рота.

З.ЗЛОВОННЫЙ ИЗО РТА — з.смердючий (зловонний) з рота, какостомія, озостомія;

З.КАЛА ОТ БОЛЬНОГО — з.калу від хворого;

З.МОЧИ ИЗО РТА — з.сечі з рота, уростомія;

З.ПЕЧЕНОЧНЫЙ ИЗО РТА — з.печінковий з рота;

З.УРИНОЗНЫЙ ИЗО РТА — з.уринозний з рота, уростомія.

ЗАПИРАНИЕ — замикання, закупорка, обтурація, оклюзія.

ЗАПИРАЮЩИЙ — замикаючий (запираючий), обтураторний, обтируючий, обтураційний, оклюзивний.

ЗАПИСЫВАНИЕ — записування, реєстрація.

ЗАПЛЕСНЕВЕЛЫЙ — пліснявий, зацвілий, цвілий, ранцидний.

ЗАПОЗДАЛОЕ ЛЕЧЕНИЕ — запізніле лікування.

ЗАПОЗДАЛЫЙ — запізнілий, запізнений, пізній;

З.ДИАГНОЗ — з. (запізнений) діагноз.

ЗАПОЙ — запій;

З.ИСТИННЫЙ — з.справжній, дипсоманія.

ЗАПОР — запор, закреп, констипація, обстипація;

З.АЛИМЕНТАРНЫЙ — з.аліментарний;

З.АТОНИЧЕСКИЙ — з.атонічний;

З.ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — з.запальний;

З.ВТОРИЧНЫЙ — з.вторинний;

З.ГИПЕРКИНЕТИЧЕСКИЙ — з.гіперкінетичний;

З.ГИПОДИНАМИЧЕСКИЙ — з.гіподинамічний;

З.ДИСКИНЕТИЧЕСКИЙ — з.дискінетичний;

З.ЛОЖНЫЙ — з.несправжній, удаваний;

З.МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ — з.медикаментозний;

З.МЕХАНИЧЕСКИЙ — з.механічний;

З.НЕВРОГЕННЫЙ — з.неврогенний;

З.ПРИВЫЧНЫЙ — з.звичний;

З.ПРОКТОГЕННЫЙ — з.проктогенний;

З.РЕФЛЕКТОРНЫЙ — з.рефлекторний;

З.СИМПТОМАТИЧЕСКИЙ — з.симптоматичний;

З.СПАСТИЧЕСКИЙ — з.спастичний;

З.ТОКСИЧЕСКИЙ — з.токсичний.

ЗАПРЕЩЕНИЕ — заборона, інтердикція.

ЗАПУСКАТЬ — задавнювати, задавнити (хворобу), занедбувати, занедбати (хворого).

ЗАПУЩЕННЫЙ — задавнений, занедбаний (хвороба), занехаяний (хворий).

ЗАПЫЛЕНИЕ — запорошення, (органа) коніоз, конізація.

ЗАПЯСТЬЕ — зап'ястя, зап'ясток.

ЗАРАЖАТЬ — заражати, інфікувати.

ЗАРАЖЕНИЕ — зараження, інфікованість, контамінація.

ЗАРАЖЕННЫЙ — заражений, інфікований.

ЗАРАЗИТЕЛЬНОСТЬ — заразливість, контагіозність.

ЗАРАЗНЫЙ — заразний, інфекційний, контагіозний.

ЗАРАЩЕНИЕ — зарощення (порожнин, отворів, каналів), облітерація.

ЗАРОДЫШ — зародок.

ЗАРОДЫШЕВЫЙ — зародковий, гермінативний, ембріональний.

ЗАСЛОНКА — заслінка (клапан), вальвула;

З.АНАЛЬНАЯ — з.анальна;

З.ВЕНЕЧНОГО СИНУСА — з.вінцевого синусу;

З.ИЛЕОЦЕКАЛЬНАЯ — з.ілеоцекальна;

З.ЛИМФАТИЧЕСКОГО СОСУДА — з.лімфатичної судини;

З.НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — нижньої порожнистої вени;

З.ОБОДОЧНОЙ КИШКИ — з.ободової кишки;

З.ОВАЛЬНОГО ОТВЕРСТИЯ — з.овального отвору;

З.ПОЛУЛУННЫХ КЛАПАНОВ СЕРДЦА — з.півмісяцевих клапанів серця.

ЗАСОХШИЙ — засохлий, який (що) засох.

ЗАСТАРЕЛЫЙ — застарілий.

ЗАСТОЙ — застій, конгестія, стагнація, стаз;

З.ЖЕЛЧИ — з.жовчі, холестаз;

З.КРОВИ — з.крові, гемостаз;

З.К. В БОЛЬШОМ КРУГЕ КРОВООБРАЩЕНИЯ — з.к. у великому колі кровообігу;

З.К. В ЛЕГКИХ — з.к. в легенях, пневмогемостаз;

З.К. В МАЛОМ КРУГЕ КРОВООБРАЩЕНИЯ — застій крові у малому колі кровообігу.

ЗАСТОЙНАЯ ПЕЧЕНЬ — застійна печінка, гепатостаз.

ЗАСТОЙНОСТЬ — застійність, конгестивність, стагнозність.

ЗАСТОЙНЫЕ ХРИПЫ В ЛЕГКИХ — застійні хрипи у легенях.

ЗАСТОЙНЫЙ — застійний, конгестивний, стагнозний, статичний.

ЗАСЫХАНИЕ — засихання.

ЗАТВЕРДЕЛЫЙ — затверділий, індуративний, скірозний, склерозний, склеротичний.

ЗАТВЕРДЕНИЕ, ЗАТВЕРДЕЛОСТЬ — затвердіння, затверділість, індурація, склероз, склеротизація.

ЗАТЕМНЕНИЕ — затемнення.

ЗАТЕМНЕННЫЙ — затемнений.

ЗАТЕМНЯТЬ — затемнювати, затемняти

ЗАТЕРПЛЫЙ — задерев'янілий, затерплий

ЗАТОРМОЖЕННОСТЬ — загальмованість, інгібіція.

ЗАТОРМОЖЕННЫЙ — загальмований, інгібований;

З.БОЛЬНОЙ — з.хворий (про стан притомності).

ЗАТОШНИТЬ — занудити.

ЗАТРУДНЕНИЕ — утруднення, труднощі, скрутний стан (становище)

ЗАТРУДНЕННЫЙ — утруднений;

З.ГЛОТАНИЕ — у ковтання

З.ДЫХАНИЕ — у.дихання,

З.МОЧЕИСПУСКАНИЕ — у.сечовипускання

ЗАТРУДНИТЕЛЬНЫЙ — важкий, скрутний (стан становище), скрута

ЗАТХЛОСТЬ — затхлість, ранцидність.

ЗАТХЛЫЙ — затхлий, ранцидний

ЗАТЫЛОК — потилиця.

ЗАТЫЛОЧНЫЙ — потиличний, окципітальний.

ЗАТЯЖНОЙ — затяжний, протрагований, протрактний, торпідний, хронічний.

ЗАЧАТИЕ — зачаття.

ЗАЧАТОК — зачаток, рудимент.

ЗАЧАТОЧНЫЙ — зачатковий, рудиментарний.

ЗАЩИТА — захист, протекція.

ЗАЩИТНЫЙ — захисний, протективний, протекторний.

ЗАЩИЩЕННЫЙ — захищений (безпечний), протектований.

ЗАЯЧЬЯ ГУБА — заяча губа, лагостома, лагохілія.

"ЗВЕЗДОЧКА" СОСУДИСТАЯ — "зірочка" судинна, (на шкірі грудей при цирозі печінки), телеангіектазія.

ЗВЕЗДЧАТЫЙ — зірчастий.

ЗВЕРОБОЙ — *бот.* звіробій, заяча кpівця.

ЗВОН В УШАХ — дзвін у вухах.

ЗВОНКИЙ — дзвінкий.

ЗВУК — звук.

ЗВУК (тон) КОРОБОЧНЫЙ (НАД ЛЕГКИМИ) — звук (тон) коробковий (над легенями), тимпанія;

З.МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ (НАД ЛЕГКИМИ) — з.металічний (над легенями);

З.ПРИТУПЛЕННЫЙ (НАД ЛЕГКИМИ) — з.притуплений (над легенями), субобтузія;

З.ТИМПАНИЧЕСКИЙ — з.тимпанічний (барабанний), тимпанія;

З.ТУПОЙ (НАД ЛЕГКИМИ) — з.тупий (над легенями), обтузія;

З.ЯСНЫЙ ЛЕГОЧНОЙ — з.ясний легеневий.

ЗВУЧНЫЙ — голосний, дзвінкий, гучний, сонорний.

ЗДОРОВЬЕ — здоров'я.

ЗДОРОВЫЙ — здоровий.

ЗДРАВООХРАНЕНИЕ — охорона здоров'я.

ЗЕВ — зів.

ЗЕВАНИЕ, ЗЕВОТА — позіхання, позіхи.

ЗЕВАТЬ — позіхати.

ЗЕМЛИСТЫЙ — землистий;

З.ЦВЕТ КОЖИ — з.колір шкіри (землисте забарвлення шкіри);

З.ЦВЕТ ЛИЦА — з.колір обличчя (землисте забарвлення обличчя), гілвор.

ЗЕМЛЯНОЙ — земляний.

ЗЕНИЦА — зіниця.

ЗЕРНИСТЫЙ — зернистий гранульозний, гранулярний.

ЗЕРНО — зерно.

ЗЕРНЫШКО — зернятко.

ЗИГОТА — зигота, запліднена яйцеклітина.

ЗИЯЮЩИЙ — зяючий.

ЗЛАТОЦВЕТ — *бот.* ромен, золотоцвіт.

ЗЛОВОНИЕ — сморід, сопух, какосмія, фетор.

ЗЛОВОННЫЙ — смердючий, вонючий, феторозний.

ЗЛОКАЧЕСТВЕННОСТЬ — злоякісність, малігнізація, малігнітет, перніціозність.

ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — злоякісний, малігнізований, перніціозний.

ЗЛОУПОТРЕБЛЕНИЕ — зловживання.

ЗЛОУПОТРЕБЛЯТЬ — зловживати.

ЗМЕИНЫЙ — змїний.

ЗМЕЯ — змія.

ЗНАК — знак, нота, стигма.

ЗНАХАРЬ — знахар, медикастер.

ЗОБ — зоб, струма, патологічне збільшення щитовидної залози;

З.АБЕРРАНТНЫЙ — з.аберантний (додатковий);

З.АДЕНОМАТОЗНЫЙ — з.аденоматозний (вузловий);

З.ВИСЯЧИЙ — з.висячий;

З.ВНУТРИГРУДНОЙ — з.внутрішньогрудний (ендоторакальний);

З.ВНУТРИТРАХЕАЛЬНЫЙ — з.внутрішньотрахеальний;

З.ВРОЖДЕННЫЙ — з.вроджений;

З.ДИФФУЗНО-УЗЛОВОЙ — з.дифузно-вузловий (дифузно-аденоматозний);

З.ДИФФУЗНЫЙ — з.дифузний;

З.ЗАГРУДИННЫЙ — з.загруднинний (ретростернальний);

З.КИСТОЗНЫЙ — з.кістозний;

З.КОЛЛОИДНЫЙ — з.колоїдний;

З.МАКРОФОЛЛИКУЛЯРНЫЙ — з.макрофолікулярний;

З.МИКРОФОЛЛИКУЛЯРНЫЙ — з.мікрофолікулярний;

З.НЕПРОЛИФЕРИРУЮЩИЙ — з.непроліферуючий;

З.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — з.паренхіматозний;

З.ПОДЪЯЗЫЧНЫЙ — з.під'язиковий (сублінгвальний);

З.ПРОЛИФЕРИРУЮЩИЙ — з.проліферуючий;

З.РЕТРОТРАХЕАЛЬНЫЙ — з.ретротрахеальний;

З.СМЕШАННЫЙ — з.змішаний;

З.СОСУДИСТЫЙ — з.судинний;

З.УЗЛОВОЙ — з.вузловий, аденоматозний;

З.ЭУТИРЕОИДНЫЙ — з.еутиреоїдний;

ЗОБ ДИФФУЗНЫЙ ТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ — зоб дифузний тиреотоксичний (хвороба Базедова).

ЗОБ ДИФФУЗНЫЙ ТОКСИЧЕСКИЙ — зоб дифуз-

ний токсичний (хвороба Базедова).

ЗОБ ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — зоб злоякісний.

ЗОБ ЛИМФОМАТОЗНЫЙ — зоб лімфоматозний (хвороба Хашимото).

ЗОБ СПОРАДИЧЕСКИЙ — зоб спорадичний.

ЗОБ ЭНДЕМИЧЕСКИЙ — зоб ендемічний.

ЗОБАТОСТЬ — зобатість, струмозність.

ЗОБНЫЙ — зобовий, струмозний.

ЗОЛА — попіл.

ЗОЛОТУХА — золотуха, скрофулюс.

ЗОЛОТУШНЫЙ — золотушний, скрофульозний.

ЗОНА — зона.

ЗОНАЛЬНЫЙ — зональний.

ЗОНД — зонд;

З.ТОНКИЙ — з.тонкий.

ЗОНДИРОВАНИЕ — зондування:

З.ДУОДЕНАЛЬНОЕ — з.дуоденальне.

ЗОНДЕСТЕЗИЯ — зондестезія, парестезія із відчуттям стискаючого пояса.

ЗОРКОСТЬ — зіркість.

ЗРАЧКА РАСШИРЕНИЕ — зіниці розширення, мідріаз.

ЗРАЧКА СУЖЕНИЕ — зіниці звуження, міоз, стенокордія.

ЗРАЧКОВЫЙ — зіничний, пупілярний.

ЗРАЧОК — зіниця.

ЗРЕЛОСТЬ — зрілість.

ЗРЕЛЫЙ — зрілий, змужнілий.

ЗРЕНИЕ — зір;

З.СТАРЧЕСКОЕ — з.старечий, геронтопія, пресбіопія.

ЗРИТЕЛЬНЫЙ — зоровий, оптичний.

ЗРЯЧИЙ — зрячий, видющий.

ЗУБ — зуб.

ЗУБЕЦ — зубець.

ЗУБНОЙ — зубний, дентальний.

ЗУБЧАТЫЙ — зубча(с)тий.

ЗУД — сверблячка, свербіж, пруриго;

З.КОЖИ — с. (свербіж) шкіри.

ЗЫБЛЕНИЕ — коливання, колихання, хитання, балотування, флюктуація.

ЗЯБКИЙ — мерзлякуватий, (про людину) мерзляк.

ЗЯБКОСТЬ — мерзлякуватість.

ЗЯБНУТЬ — мерзнути.

И

ИВАН-И-СЕСТРА — *бот.* іван-і-сестра, перестріч.

ИВАН-ЧАЙ — *бот.* іван-чай, зніт.

ИГЛОУКАЛЫВАНИЕ — голковколювання, акупунктура.

"ИГРА ПРИРОДЫ" — "гра природи", незначне відхилення у будові та розміщенні органів.

ИДЕАЛЬНЫЙ — ідеальний 1. уявний; 2. досконалий.

ИДЕНТИФИКАЦИЯ — ідентифікація, ототожнювання, ототожнення.

ИДЕНТИФИЦИРОВАННЫЙ — ідентифікований, ототожнений, ототожнюваний.

ИДЕНТИЧНЫЙ — ідентичний, тотожний.

ИДЕЯ — ідея, поняття, уява.

ИДИОПАТИЧЕСКИЙ — ідіопатичний, що виникає без видимих причин та характеризується невідомим походженням.

ИДИОСИНКРАЗИЯ — ідіосинкразія, підвищена чутливість організму до деяких продуктів харчування чи лікарських речовин, якій властиві різні алергічні прояви.

ИДИОТИЯ — ідіотія, найбільш тяжка форма олігофренії.

ИЗБАВЛЕННЫЙ — позбавлений, звільнений.

ИЗБИРАТЕЛЬНОСТЬ — вибірність, селективність, елективність.

ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ — вибірний, селективний, елективний.

ИЗВЕРГАТЬ — викидати, вивергати, випорскувати, виганяти.

ИЗВИЛИНА — закрутка, звивина, закрут.

ИЗВИЛИСТЫЙ — покручений, звивистий.

ИЗВИТОЙ — скручений, покручений, звивистий.

ИЗВРАЩЕНИЕ ВКУСА — зіпсуття (порушення) смаку, дисгевзія, какогевзія.

ИЗВРАЩЕННОСТЬ — збоченість, зіпсуття, зіпсованість, перверсія.

ИЗВРАЩЕННОСТЬ СНА — порушення сну, дисомнія, какосомнія.

ИЗВРАЩЕННЫЙ — зіпсований, збочений, перверсивний, перверсований.

ИЗГИБ — вигин.

ИЗГНАНИЕ — вигнання, експульсія.

ИЗЖОГА — печія, згага, пірозис.

ИЗЛЕЧЕНИЕ — виліковування (хвороби, хворого), видужування, одужування (хворого), вигоювання (рани, виразки), санація.

ИЗЛЕЧИВАТЬ — виліковувати (хворого, хворобу), вигоювати (рану, виразку), санувати.

ИЗЛЕЧИМОСТЬ — вилікованість (хвороби), видужність (хворого), вигойність (ран::, виразки), курабельність, санабельність.

ИЗЛЕЧИМЫЙ — виліковний (хвороба), видужний (хворий), вигойний (рана, виразка), курабельний, санабельний.

ИЗЛИШЕСТВО — надмір, надмірність, надуживання, надмірне вживання.

ИЗЛИЯНИЕ — вилив (про рідину), виплив, екстравазація, екструзія.

ИЗЛУЧЕНИЕ — випромінювання, радіація.

ИЗМЕНЕНИЕ — зміна, мутація.

ИЗМЕНЧИВОСТЬ — змінність, мінливість, варіабельність, мутабельність.

ИЗМЕНЧИВЫЙ — мінливий, змінний, варіабельний, мутабельний.

ИЗМЕРЕНИЕ — вимірювання.

ИЗМОЖДЕНИЕ, ИЗНЕМОЖДЕНИЕ — виснаження, зморення, знесилення, кволість, прострація, екстенуація.

ИЗМОЖДЕННЫЙ, ИЗНЕМОЖДЕННЫЙ — виснажений, знесилений, зморений, змарнілий, знеможений, кволий.

ИЗМУЧЕННЫЙ — змучений, вимучений, намучений.

ИЗНАСИЛОВАНИЕ — згвалтування, віоляція.

ИЗНАСИЛОВАННЫЙ — згвалтований.

ИЗНЕЖЕННОСТЬ — розніженість, зніженість.

ИЗНУРЕНИЕ — виснаження, виснажування, знесилення, кволість, зморення, емаціація, стан, що характеризується значним ослабленням життєдіяльності організму.

ИЗНУРЕННЫЙ — виснажений, знесилений, кволий, зморений.

ИЗНУРИТЕЛЬНЫЙ — виснажливий, виснажуючий, (про гарячку) гектичний.

ИЗНУТРИ — всередині.

ИЗОГИПОСТЕНУРИЯ — ізогіпостенурія, монотонна та низька протягом доби питома щільність сечі (наприклад, при хронічній нирковій недостатності).

ИЗОГНУТОСТЬ — зігнутість.

ИЗОГНУТЫЙ — зігнутий.

ИЗОГОНАЛЬНЫЙ — ізогональний, рівнокутний.

ИЗОДИНАМИЯ — ізодинамія, однакова сила.

ИЗОКОРИЯ — ізокорія, однакові розміри обох зіниць.

ИЗОЛИРОВАННЫЙ — ізольований, відокремлений, роз'єднаний, самотній.

ИЗОЛЯТОР — ізолятор, роз'єднувач.

ИЗОЛЯЦИЯ — ізоляція, роз'єднання, відокремлення.

ИЗОМОРФНОСТЬ — ізоморфність, однорідність, однаковість, подібність будови.

ИЗОМОРФНЫЙ — ізоморфний, однорідний, одноманітний, однаковий, однакової будови, подібний.

ИЗООНКИЯ — ізоонкія, сталість онкотичного тиску плазми крові.

ИЗООСМИЯ — ізоосмія, сталість осмотичного тиску плазми крові.

ИЗОПНОЭ — ізопное, стан зниженої легеневої вентиляції, що не збільшується й при фізичному навантаженні (буває при недостатності кровообігу та застою крові в малому колі кровообігу).

ИЗОРИТМИЯ — ізоритмія, ритм серця, при якому на ЕКГ спостерігається повна рівність відстані між зубцями R-R в усіх серцевих циклах, т.зв. "ригідний серцевий ритм" (ознака тяжкого ураження синусового вузла).

ИЗОСТЕНУРИЯ — ізостенурія, моностенурія, виділення сечі з постійною питомою щільністю протягом доби.

ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ — ізотермічний, що має однакову температуру.

ИЗОТЕРМИЯ — ізотермія, однакова температура (тіла).

ИЗОТОНИЧЕСКИЙ — ізотонічний, що має однаковий тиск;

И.РАСТВОР — і.розчин.

ИЗОТОНИЯ — ізотонія, однаковий тиск, напруження.

ИЗОХЛОРГИДРИЯ — ізохлоргідрія, постійність (сталість) концентрації соляної кислоти в шлунку.

ИЗОХРОНИЗМ — ізохронізм, збіг у часі, одночасність.

ИЗОХРОНИЧЕСКИЙ — ізохронічний, одночасний.

ИЗУВЕЧЕННЫЙ — покалічений, скалічений, знівечений.

ИЗУВЕЧЬЕ — покалічення, скалічення, (з)нівечення.

ИЗУРОДОВАННЫЙ — спотворений, знівечений, понівечений, скалічений, деформований.

ИЗЪЯЗВЛЕНИЕ — вкривання виразками, ульцерація, ульцероз.

ИЗЪЯЗВЛЕННЫЙ — вкритий виразками, ульцерозний, гелькоматозний.

ИКОТА — гикавка, ікавка, сингульгус.

ИКРА (ноги) — литка.

ИКРОНОЖНЫЙ — литковий.

ИКТАЛЬНЫЙ — іктальний, що стосується припадку.

ИКТЕРИЧНОСТЬ — іктеричність, жовтяничність.

ИКТЕРИЧНЫЙ— іктеричний, жовтяничний.

ИКТЕРУС — іктерус, жовтяниця.

ИЛЕИТ — ілеїт, запалення клубової кишки.

ИЛЕОСТАЗ — ілеостаз, скупчення кишкового вмісту в клубовій кишці.

ИЛЕОТИФЛИТ — ілеотифліт, запалення клубової та сліпої кишки.

ИЛЕОЦЕКАЛЬНЫЙ — ілеоцекальний, належний до клубової та сліпої кишки.

ИЛЕУС — ілеус, кишкова непрохідність.

ИЛЛЮЗИЯ — ілюзія, помилкове сприйняття реально існуючого в теперішній момент предмета (речі) або явища.

ИЛЛЮСТРАЦИЯ — ілюстрація, роз'яснення.

ИМБЕЦИЛЬНОСТЬ — імбецильність, слабість, слабкість, безсилля, форма олігофренії, що займає середнє місце між дебільністю та ідіотією.

ИМБЕЦИЛЬНЫЙ — імбецильний, безсилий, недоумкуватий.

ИМБИБИРОВАННЫЙ — імбібований, просякнутий.

ИМБИБИРОВАТЬ — імбібувати, вбирати, просякати (ся), просочувати (ся).

ИМБИБИЦИЯ — імбібіція, убирання, вбирання, просякання, просочування.

ИМИССИЯ — імісія, введення (чогось).

ИМИТАТОР — імітатор, наслідувач.

ИМИТАЦИЯ — імітація, наслідування.

ИММАНЕНТНЫЙ — іманентний, властивий, притаманний.

ИММОБИЛИЗАЦИЯ — імобілізація, приведення в нерухомий стан, створення повної нерухомості пошкодженій частині тіла.

ИММОБИЛЬНЫЙ — імобільний, нерухомий.

ИММУНИЗАЦИЯ — імунізація, запобіжне щеплення.

ИММУНИЗИРОВАННЫЙ — імунізований.

ИММУНИЗИРОВАТЬ — імунізувати.

ИММУНИТЕТ — імунітет, несприйнятливість.

ИМУННЫЙ — імунний, несприйнятливий, що має або викликає імунітет.

ИММУНОГЕНЕЗ — імуногенез, процес утворення імунітету.

ИММУНОГЛОБУЛИНЫ — імуноглобуліни, глобуліни людини чи тварини, що виконують функцію антитіл.

ИММУНОДЕПРЕССИВНОЕ СОСТОЯНИЕ — імунодепресивний стан, тимчасове або постійне пригнічення системи імунітету.

ИММУНОДЕПРЕССИВНЫЕ СРЕДСТВА — імунодепресивні засоби, імуно-

депресанти, імуносупресори, лікарські речовини, що пригнічують імунологічні реакції організму.

ИММУНОДЕФИЦИТНОЕ СОСТОЯНИЕ — імунодефіцитний стан, імунологічна недостатність, зниження або відсутність імунної відповіді внаслідок дефекту системи імунітету.

ИММУНОТЕРАПИЯ — імунотерапія, метод лікування, що базується на впливанні на систему імунітету.

ИМПАЛЬПАБЕЛЬНЫЙ — імпальпабельний, який непромацується, не прощупується.

ИМПЕРАТИВНЫЙ — імперативний, який наказує.

ИМПЕПТИГИНОЗНЫЙ — імпептигінозний, гноячковий.

ИМПЕТИГО — імпетиго, гноячковий висип (гноячкова висипка).

ИМПИЛЯЦИЯ — імпіляція, утворення "монетних стовпчиків" з еритроцитів

ИМПЛАНТАЦИЯ — імплантація, нідація, переміщення (пересування) на нове місце з наступним приживленням клітин, тканин або цілих органів.

ИМПЛИКАЦИЯ — імплікація, тісний зв'язок.

ИМПОТЕНЦИЯ — імпотенція, слабість, безсилля, слабкість.

ИМПРЕГНАЦИЯ — імпрегнація, просякання, наповнення, убирання.

ИМПРЕГНИРОВАТЬ — імпрегнувати, просякати(ся), убирати.

ИМПРЕССИЯ — імпресія, вдавлення, втиснення, враження.

ИМПУЛЬС — імпульс, спонука, спонукання, поштовх (до чогось).

ИМПУЛЬСИВНЫЙ — імпульсивний, який приводить в рух, рухливий.

ИМПУТАБЕЛЬНОСТЬ — імпутабельність, осудність.

ИМПУТАБЕЛЬНЫЙ — імпутабельний, осудний.

ИМЯ — ім'я.

ИНАДЕКВАТНОСТЬ — 1. неадекватність, 2. інадекватність, невідповідність.

ИНАКТИВАЦИЯ — інактивація, часткова або повна втрата біологічно активною речовиною або агентом своєї активності.

ИНАПЕТЕНЦИЯ — інапетенція, втрата (брак) апетиту.

ИНАЦИДИТАС — інацидітас, відсутність (брак) соляної кислоти в шлунковому соку.

ИНВАГИНАЦИЯ КИШОК — інвагінація кишок, вид гострої кишкової непрохідності, що характеризується заглибленням одного відрізка кишечника у просвіт іншого.

ИНВАЗИВНОСТЬ — інвазивність, здатність мікроорганізму або паразита

вкорінюватися в організм людини або тварини, розмножуватися та поширюватися у ньому.

ИНВАЗИЯ — інвазія, вкорінювання в організм людини або тварини мікроорганізмів або паразитів тваринної природи (найпростіших, гельмінтів, членистоногих).

ИНВАЛИД — інвалід, безсилий, слабий, слабкий.

ИНВЕРСИВНЫЙ — інверсивний, інвертивний, зворотний.

ИНВЕРСИЯ — інверсія, поворот, переставлення, перестановка.

ИНВЕРТИВНЫЙ — інвертивний, те саме, що й інверсивний.

ИНВОЛЮЦИОННЫЙ — інволюційний, зв'язаний зі зворотним розвитком.

ИНВОЛЮЦИЯ — інволюція, зворотний розвиток.

ИНГАЛЯЦИЯ — інгаляція, вдихання, вдихування: 1. попадання в дихальні шляхи будь-яких газоподібних речовин або аерозолів з потоком вдихуваного повітря; 2. метод введення в організм лікарських речовин, що грунтується на п.1.

ИНГВИНАЛЬНЫЙ — інгвінальний, пахвинний, паховий, належний до пахвинної ділянки.

ИНГИБИРОВАННЫЙ — інгібований, загальмований.

ИНГИБИТОРНЫЙ — інгібіторний, гальмуючий.

ИНГИБИЦИЯ — інгібіція, гальмування.

ИНГРАВЕСЦЕНТНЫЙ — інгравесцентний, що весь час погіршується (про стан хворого).

ИНГРАВЕСЦЕНЦИЯ — інгравесценція, погіршання стану хворого.

ИНГРЕДИЕНТ — інгредієнт, складова частина будь-чого.

ИНГРЕССИЯ — інгресія: 1. вступ, входження; 2. ходьба, ходіння.

ИНДЕКС КОЛОРИМЕТРИЧЕСКИЙ — індекс колориметричний, колірний (кольоровий) показник.

ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯ — індивідуалізація, відокремлювання, відокремлення, спрямованість до конкретного об'єкта.

ИНДИВИДУАЛЬНЫЙ — індивідуальний, властивий окремій особі, індивіду.

ИНДИВИД(УУМ) — індивід(уум), особа, особина.

ИНДИГЕСТИБЕЛЬНЫЙ — індигестибельний, неперетравлюваний.

ИНДИГЕСТИЯ — індигестія, неперетравлювання.

ИНДИКАН — індикан, продукт нейтралізації індолу у печінці.

ИНДИКАНУРИЯ — індиканурія, збільшена кількість індикану у сечі (при нирко-

вій та печінковій недостатності, гнильних процесах у кишечнику).

ИНДИКАТОР — індикатор, покажчик.

ИНДИКАЦИЯ — індикація, показання.

ИНДИФФЕРЕНТНОСТЬ — індиферентність, байдужість, байдужність, нешкідливість.

ИНДИФФЕРЕНТНЫЙ — індиферентний, байдужий, нешкідливий.

ИНДОЛ — індол, токсична сполука, що утворюється з триптофану в кишечнику та нейтралізується у печінці.

ИНДУКТИВНЫЙ — індуктивний, наведений.

ИНДУКТОР — індуктор, спонукач, збудник (до дії).

ИНДУКЦИЯ — індукція, вступ, наведення, вмикання, збудження, спонукання (до дії).

ИНДУРАНТНЫЙ — індурантний, твердіючий, що твердіє.

ИНДУРАТИВНЫЙ — індуративний, ущільнений, затверділий.

ИНДУРАЦИЯ — індурація, затвердіння, затверділість, ущільнення, ущільненість.

ИНДУЦИРОВАННЫЙ — індукований, що виник під впливом чогось.

ИНЕКВАЛЬНОСТЬ — інеквальність, неоднаковість, нерівномірність.

ИНЕКВАЛЬНЫЙ — інеквальний, неоднаковий, нерівномірний.

ИНЕРТНЫЙ — інертний, недіяльний, недійовий, нечинний, нерухомий.

ИНЕРЦИЯ — інерція, недіяльність, бездіяльність, нерухомість.

ИНИЦИАЛЬНЫЙ — ініціальний, початковий, первісний, первинний.

ИНИЦИИРОВАНИЕ — ініціювання, спонука до дії.

ИНКАПСУЛИРОВАННЫЙ — інкапсульований, засумкований, що знаходиться у капсулі.

ИНКАПСУЛЯЦИЯ — інкапсуляція, процес відокремлення запального вогнища або стороннього тіла шляхом утворення навколо нього фіброзної оболонки (капсули).

ИНКАРНАЦИЯ — інкарнація, вростання.

ИНКАРНИРОВАННЫЙ — інкарнований, що вріс.

ИНКАРНИРОВАТЬ — інкарнувати, вростати.

ИНКАРЦЕРАЦИЯ — інкарцерація, защемлення грижі (кили).

ИНКЛЮЗИРОВАННЫЙ — інклюзований, включений, вкраплений.

ИНКЛЮЗИЯ — інклюзія, включення, вкраплення.

ИНКОГЕРЕНТНОСТЬ — інкогерентність, незв'язність, безладність.

ИНКОГЕРЕНТНОСТЬ МЫШЛЕНИЯ — інкогерентність мислення, незв'язність (безладність) мислення.

ИНКОНТИНЕНЦИЯ — інконтиненція, нетримання.

ИНКОРПОРИРОВАНИЕ — інкорпорування, вкорінювання у плоть, тіло.

ИНКРЕМЕНТ — інкремент, зростання.

ИНКРЕМЕНТНЫЙ — інкрементний, зростаючий.

ИНКРЕТ — інкрет, секрет залоз внутрішньої секреції, гормон.

ИНКРЕТОРНЫЙ — інкреторний, внутрішньосекреторний, належний до внутрішньої секреції.

ИНКРЕЦИЯ — інкреція, внутрішня секреція.

ИНКРУСТАЦИЯ — інкрустація, патологічний процес, що полягає у випадінні нерозчинних солей з рідин організму на поверхню або товщу тканин.

ИНКУБАЦИОННЫЙ — інкубаційний, зв'язаний з часом від моменту зараження до появи перших ознак хвороби.

ИНКУБАЦИЯ — інкубація, інкубаційний період, час від моменту зараження до появи ознак хвороби.

ИНКУРАБЕЛЬНОСТЬ — інкурабельність, інсанабельність, стан хворого, при якому виключається можливість врятування життя або повного відновлення здоров'я, працездатності.

ИННЕРВАЦИЯ — іннервація, постачання нервами.

ИННЕРВИРОВАТЬ — інервувати.

ИННУТРИЦИЯ — іннутриція, недостатнє живлення.

ИНОПЕКСИЯ — інопексія, здатність зсідатися крові (згортуватис), (згортування) зсідання крові.

ИНОПЕРАБЕЛЬНОСТЬ — іноперабельність, стан хворого, при якому загальні розлади або особливості патологічного процесу виключають можливість оперативного втручання.

ИНОПЕРАБЕЛЬНЫЙ — іноперабельний, неоперабельний, який не підлягає операції.

ИНОПИЯ — інопія, недостача, відсутність, брак (чогось).

ИНОРОДНОЕ ТЕЛО — чужорідне (стороннє) тіло.

ИНОРОДНЫЙ — сторонній, чужорідний.

ИНПАЛЬПАБЕЛЬНЫЙ — інпальпабельний, непальпований, який (що) не пальпується (промацується).

ИНСЕНСИБЕЛЬНОСТЬ — інсенсибельність, нечутливість.

ИНСЕНСИБЕЛЬНЫЙ — інсенсибельний, нечутливий.

ИНСЕРЦИЯ — інсерція, місце прикріплювання.

ИНСКРИПЦИЯ — інскрипція, заглавна частина рецепта, що включає прізвище та вік хворого.

ИНСОЛЯЦИЯ — інсоляція, сонячне випромінювання, вплив сонця.

ИНСОМНИЯ — інсомнія, дисомнія, агрипнія, безсоння.

ИНСПЕКЦИЯ — інспекція, огляд, дослідження.

ИНСПИРАТОРНЫЙ — інспіраторний, зв'язаний з вдихом, вдиханням, вдихальний.

ИНСПИРАЦИЯ — інспірація, вдихання, вдих.

ИНСТИЛЛЯЦИЯ — інстиляція, закапування.

ИНСТИНКТ — інстинкт, природне прагнення, спонука, цілеспрямована пристосовна діяльність.

ИНСТИНКТИВНЫЙ — інстинктивний, зумовлений інстинктом.

ИНСУЛА — інсула, острівець (наприклад, підшлункової залози — острівець Лангерганса).

ИНСУЛИН — інсулін.

ИНСУЛИНОВЫЙ — інсуліновий.

ИНСУЛОМА — інсулома, гормонально-активна пухлина, що розвивається з острівців Лангерганса.

ИНСУЛЬТ — інсульт, гостре порушення мозкового кровообігу;

И.АПОПЛЕКСИЧЕСКИЙ — і.апоплексичний;

И.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — і.геморагічний;

И.ИШЕМИЧЕСКИЙ — і.ішемічний;

И.ТРОМБОТИЧЕСКИЙ — і.тромботичний;

И.ЭМБОЛИЧЕСКИЙ — і.емболічний.

ИНСУЛЬТАЦИЯ — інсультація, поштовх, спонука, припадок, напад.

ИНСУЛЬТНЫЙ — інсультний, що спричиняє інсульт або супроводжує його.

ИНСУЛЯРНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — інсулярна недостатність, гіпоінсулінізм, недостатня функція інсулярного апарата підшлункової залози.

ИНСУЛЯРНЫЙ — інсулярний, острівцевий, належний до острівців Лангерганса.

ИНСУФФЛЯЦИЯ — інсуфляція, вдування, введення газо- або порошкоподібних речовин в порожнини організму.

ИНТАКТНЫЙ — інтактний, непошкоджений, непорушений, незмінний, незайманий, не втягнутий у патологічний процес.

ИНТЕГРАЦИЯ — інтеграція, відновлення, сполучення, з'єднання, об'єднання, функціональний зв'язок органів та тканин.

ИНТЕЛЛЕКТ — інтелект, розум, здатність до мислення, раціонального пізнання.

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЙ — інтелектуальний, розумовий, розсудковий, розсудливий.

ИНТЕНСИВНОСТЬ — інтенсивність, ступінь виявленості будь-якого явища.

ИНТЕНСИВНЫЙ — інтенсивний, напружений, посилений, продуктивний, значно виявлений.

ИНТЕНЦИЯ — інтенція, потяг, натягання.

ИНТЕРАЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — інтеральвеолярний, міжальвеолярний.

ИНТЕРАТРИАЛЬНЫЙ — інтератріальний, міжпередсердний.

ИНТЕРВАЛ — інтервал, проміжок, відстань.

ИНТЕРВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — інтервентрикулярний, міжшлуночковий.

ИНТЕРВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ — інтервертебральний, міжхребцевий.

ИНТЕРДИКЦИЯ — інтердикція, заборона.

ИНТЕРКЛАВИКУЛЯРНЫЙ — інтерклавікулярний, міжключичний.

ИНТЕРКОСТАЛЬНЫЙ — інтеркостальний, міжреберний.

ИНТЕРКУРРЕНТНЫЙ — інтеркурентний, випадковий, привхідний, ускладнюючий перебіг іншої хвороби.

ИНТЕРЛОБАРНЫЙ — інтерлобарний, міжчасточковий.

ИНТЕРЛОБУЛЯРНЫЙ — інтерлобулярний, міжчасточковий.

ИНТЕРМИССИЯ — інтермісія, затримка, припинення, проміжок між приступами (нападами).

ИНТЕРМИТТИРУЮЩИЙ — інтермітуючий, переміжний, переривчастий, що характеризується періодичним підвищенням та спадом.

ИНТЕРНИСТ — інтерніст, лікар — фахівець з внутрішніх хвороб.

ИНТЕРПОЗИЦИЯ — інтерпозиція, вставлення, вкорінення будь-чого між якимись структурами.

ИНТЕРПОНИРОВАННЫЙ — інтерпонований, розташований між чимсь.

ИНТЕРПРЕТАЦИЯ — інтерпретація, тлумачення, пояснення.

ИНТЕРСИСТОЛИЧЕСКИЙ ИНТЕРВАЛ — інтерсистолічний інтервал, проміжок часу від початку механічної систоли серця до відкриття півмісяцевих клапанів.

ИНТЕРСКАПУЛЯРНЫЙ — інтерскапулярний, міжлопатковий.

ИНТЕРСТИЦИАЛЬНОЕ ДАВЛЕНИЕ — інтерстиціальний тиск, гідростатичний тиск у тканинах.

ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — інтерстиціальний, проміжний, щілинний.

ИНТЕРСТИЦИЙ — інтерстицій, проміжок, щілина, проміжна тканина.

ИНТЕРТРИГИНОЗНЫЙ — інтертригінозний, зопрілий.

ИНТЕРТРИГО — інтертриго, запріліcть.

ИНТЕРЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — інтерцелюлярний, міжклітинний.

ИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ — інтестинальний, ентеральний, належний до кишки, кишковий.

ИНТИМА — інтима, внутрішня оболонка кровоносних судин.

ИНТОКСИКАЦИЯ — інтоксикація, отруєння.

ИНТОКСИЦИРОВАННЫЙ — інтоксикований, отруєний.

ИНТОЛЕРАНТНОСТЬ — інтолерантність, непереносність, нетерпимість, стан зниженої переносності будь-якого продукта харчування, лікарського засобу, фізичного фактора.

ИНТОЛЕРАНТНЫЙ — інтолерантний, непереносний.

ИНТРААБДОМИНАЛЬНЫЙ — інтраабдомінальний, внутрішньочеревний.

ИНТРААРТЕРИАЛЬНЫЙ — інтраартеріальний, внутрішньоартеріальний.

ИНТРААРТИКУЛЯРНЫЙ — інтраартикулярний, внутрішньосуглобовий.

ИНТРАВАСКУЛЯРНЫЙ — інтраваскулярний, внутрішньосудинний.

ИНТРАВЕНОЗНЫЙ — інтравенозний, внутрішньовенний.

ИНТРАВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — інтравентрикулярний, внутрішньошлуночковий, розташований усередині шлуночків серця або мозку.

ИНТРАВИСЦЕРАЛЬНЫЙ — інтравісцеральний, внутрішньокишковий.

ИНТРАВИТАЛЬНЫЙ — інтравітальний, зажитьовий, зажиттєвий, прижиттєвий.

ИНТРАКАНАЛИКУЛЯРНЫЙ — інтраканалікулярний — патологічний процес, що поширюється по природних каналах та щілинах (травному шляху, дихальних та сечовивідних шляхах).

ИНТРАКАРДИАЛЬНЫЙ — інтракардіальний, внутрішньосерцевий.

ИНТРАКОРПОРАЛЬНЫЙ — інтракорпоральний, розташований усередині тіла.

ИНТРАКРАНИАЛЬНЫЙ — інтракраніальний, внутрішньочерепний.

ИНТРАКУТАННЫЙ — інтракутанний, внутрішньошкірний.

ИНТРАМЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — інтрамедіастинальний, розташований у середостінні.

ИНТРАМЕДУЛЛЯРНЫЙ — інтрамедулярний, розташований у речовині спинного або кісткового мозку.

ИНТРАМУРАЛЬНЫЙ — інтрамуральний, розташований у стінці порожнистого органа або порожнині.

ИНТРАМУСКУЛЯРНЫЙ — інтрамускулярний, внутрішньом'язовий.

ИНТРАПЕКТОРАЛЬНЫЙ — інтрапекторальний, внутрішньогрудний.

ИНТРАПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ — інтраперикардіальний, внутрішньоперикардіальний.

ИНТРАПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — інтраперитонеальний, внутрішньоочеревинний.

ИНТРАПЛЕВРАЛЬНЫЙ — інтраплевральний, внутрішньоплевральний, розташований у порожнині плеври.

ИНТРАТОРАКАЛЬНЫЙ — інтраторакальний, внутрішньогрудний, розташований у грудній клітці.

ИНТРАЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — інтрацелюлярний, внутрішньоклітинний.

ИНТРАЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — інтрацеребральний, розташований всередині великого мозку.

ИНТУБАЦИЯ — інтубація, введення трубки у гортань, трахею або бронхи з метою відновлення їх прохідності, для проведення наркозу або штучної вентиляції легенів.

ИНТУИТИВНЫЙ — інтуїтивний, заснований на інтуїції.

ИНТУИЦИЯ — інтуїція, здогад, що грунтується на попередньому досвіді.

ИНТУМЕСЦЕНЦИЯ — інтумесценція, припухання, вспухання, припухлість.

ИНФАНТИЛИЗМ — інфантилізм, патологічний стан, що характеризується затримкою фізичного та (або) психічного розвитку зі збереженням рис, притаманних дитячому або підлітковому віку;

И.ГИПОФИЗАРНЫЙ — і.гіпофізарний (карликовість гіпофізарна);

И.ДИСТРОФИЧЕСКИЙ — і.дистрофічний;

И.НАДПОЧЕЧНИКОВЫЙ — і.надниркový;

И.ОБЩИЙ — і.загальний (психофізичний);

И.ПОЧЕЧНЫЙ — і.нирковий (карликовість ниркова);

И.ПСИХИЧЕСКИЙ — і.психічний;

И.ТИРЕОГЕННЫЙ — і.тиреогенний.

ИНФАНТИЛЬНЫЙ — інфантильний, що має риси, притаманні дитячому віку.

ИНФАРКТ — інфаркт, змертвіння, омертвіння, некроз, змертвіла частина тканини внаслідок раптового порушення її кровопостачання;

И.АНЕМИЧЕСКИЙ — і.анемічний (ішемічний);

И.ВЕНОЗНЫЙ — і.венозний (застійний, конгестивний);

И.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — і.геморагічний;

И.ЗАСТОЙНЫЙ — і.застійний (венозний, конгестивний);

И.КИШЕЧНИКА — і.кишечника;

И.ЛЕГКОГО — і.легені;

И.МОЗГА — і.мозку;

И.ПОЧКИ — і.нирки.

ИНФАРКТ МИОКАРДА — інфаркт міокарда;

И.М.ИНТРАМУРАЛЬНЫЙ — і.м.інтрамуральний (внутрішньостінковий);

И.М.КРУПНООЧАГОВЫЙ — і.м.великовогнищевий;

И.М.МЕЛКООЧАГОВЫЙ — і.м.дрібновогнищевий;

И.М.СУБЭНДОКАРДИАЛЬНЫЙ — і.м.субендокардіальний;

И.М.СУБЭПИКАРДИАЛЬНЫЙ — и.м.субепікардіальний;

И.М.ТРАНСМУРАЛЬНЫЙ — і.м.трансмуральний.

ИНФАРКТ МОЧЕКИСЛЫЙ — інфаркт сечокислий, відкладання кристалів уратів у збиральних ниркових трубочках та ниркових канальцях (зустрічається при подагрі, хронічних нагнійних захворюваннях, злоякісних пухлинах).

ИНФАРКТ СОСОЧКОВЫХ МЫЩЦ (сердца) — інфаркт соскоподібних м'язів (серця).

ИНФАРКТ-ПНЕВМОНИЯ — інфаркт-пневмонія, перифокальна пневмонія навколо інфаркту легені.

ИНФЕКТ — інфект, збудник інфекції.

ИНФЕКТИВНОСТЬ — інфективність, здатність мікроорганізму вкорінюватися у макроорганізм та спричиняти патогенну дію.

ИНФЕКЦИОННЫЙ — інфекційний.

ИНФЕКЦИЯ — інфекція;

И.АНАЭРОБНАЯ — і.анаеробна;

И.АССОЦИИРОВАННАЯ — і.асоційована (змішана);

И.АУТОГЕННАЯ — і.автогенна, автоінфекція;

И.БАКТЕРИАЛЬНАЯ — і.бактеріальна;

И.БЕССИМПТОМНАЯ — і.безсимптомна (субклінічна, інапарантна);

И.ВИРУСНАЯ — і.вірусна;

И.ГЕНЕРАЛИЗОВАННАЯ — і.генералізована;

И.ГНИЛОСТНАЯ — і.гнильна (іхорозна, путридна);

И.ГНОЙНАЯ — і.гнійна (пурулентна);

И.ГНОЙНАЯ ОБЩАЯ — і.гнійна загальна, сепсис;

И.ГОСПИТАЛЬНАЯ — і.госпітальна (шпитальна, внутрішньолікарняна, нозокоміальна);

И.ИНАППАРАНТНАЯ — і.інапарантна (безсимптомна, субклінічна);

И.ИНТЕРКУРРЕНТНАЯ — і.інтеркурентна (1. суп-

ровідна, 2. сполучена, 3.поєднана);

И.КАРАНТИННАЯ — і.карантинна (конвенційна);

И.КИШЕЧНАЯ — і.кишкова;

И.КОНВЕНЦИОННАЯ — і.конвенційна (карантинна);

И.КРИПТОГЕННАЯ — і.криптогенна (латентна, прихована);

И.ЛАТЕНТНАЯ — і.латентна (криптогенна, прихована);

И.МАНИФЕСТНАЯ — і.маніфестна, що вперше виявляє себе;

И.НОЗОКОМИАЛЬНАЯ — і.нозокоміальна (внутрішньолікарняна, госпітальна, шпитальна);

И.ОСОБО ОПАСНАЯ — і.особливо небезпечна;

И.ОСТРАЯ — і.гостра;

И.ОЧАГОВАЯ — і.вогнищева (локальна, фокальна);

И.ПЕРЕКРЕСТНАЯ — і.перехресна;

И.ПОВТОРНАЯ — і.повторна, реінфекція;

И.СМЕШАННАЯ — і.змішана (асоційована);

И.СТЕРТАЯ — і.стерта;

И.СУБКЛИНИЧЕСКАЯ — і.субклінічна (безсимптомна, інапарантна);

И.ФОКАЛЬНАЯ — і.фокальна (локальна, вогнищева);

И.ХРОНИЧЕСКАЯ — і.хронічна;

И.ЭКЗОГЕННАЯ — і.екзогенна;

И.ЭНДОГЕННАЯ — і.ендогенна, автоінфекція.

ИНФЕРТИЛЬНОСТЬ — інфертильність, безплідність, неплідність.

ИНФЕРТИЛЬНЫЙ — інфертильний, безплідний, неплідний.

ИНФИЛЬТРАТ — інфільтрат, ділянка тканини, що характеризується скупченням звичайно невластивих їй клітинних елементів, збільшенням об'єму та підвищеною щільністю.

ИНФИЛЬТРАЦИЯ — інфільтрація, просякання, проціджування, проникнення в тканини та накопичення в них невластивих їм клітинних елементів, рідин та (або) хімічних речовин;

И.ГНОЙНАЯ — і.гнійна;

И.ЛЕЙКОЗНАЯ — і.лейкозна.

ИНФИЛЬТРИРОВАННЫЙ — інфільтрований, просякнутий.

ИНФИЦИРОВАНИЕ — інфікування, попадання збудника інфекції до макроорганізму.

ИНФИЦИРОВАННОСТЬ — інфікованість, наявність збудника інфекційних хвороб у макроорганізмі.

ИНФИЦИРОВАННЫЙ — інфікований, заражений збудниками інфекційних хвороб.

ИНФИЦИРОВАТЬ — інфікувати, заражати.

ИНФЛАММАЦИОННЫЙ — інфламаційний, запалений, запальний.

ИНФЛАММАЦИЯ — інфламація, запалення.

ИНФЛЕКСИРОВАННЫЙ — інфлексований, нахилений.

ИНФЛЕКСИЯ — інфлексія, нахил, надламування, нахиленість.

ИНФРАКЦИЯ — інфракція, надлом.

ИНФРАОРБИТАЛЬНЫЙ — інфраорбітальний, підочноямковий.

ИНФУЗИЯ — інфузія, вливання, наливання.

ИНФУНДИБУЛЯРНЫЙ — інфундибулярний, лійкоподібний.

ИНЦИЗИРОВАННЫЙ — інцизований, розрізаний, порізаний.

ИНЦИЗИЯ — інцизія, врізування, надріз, розріз.

ИНЪЕКЦИЯ — ін'єкція, впорскування, впорскнута рідина, вливання.

ИОНИЗАЦИЯ — іонізація.

ИПОХОНДРИАЗ — іпохондріаз, хвороблива помисливість.

ИПОХОНДРИЧЕСКИЙ — іпохондричний, зв'язаний з іпохондрією, зумовлений іпохондрією.

ИПОХОНДРИЯ — іпохондрія, пригнічений стан, хворобливе зосередження уваги на неприсмних відчуттях у організмі.

ИПСИЛАТЕРАЛЬНЫЙ — іпсилатеральний, розташований на тій самій стороні (тому самому боці).

ИРИДНЫЙ — іридний, райдужний.

ИРИТ — ірит, запалення райдужної оболонки ока.

ИРРАДИАЦИЯ — іраді́ація, поширення, розповсюдження.

ИРРАДИИРУЮЩИЙ — який (що) іраді́ює.

ИРРЕГУЛЯРНОСТЬ — ірегулярність, неправильність ритму.

ИРРЕГУЛЯРНЫЙ — ірегулярний, неправильний, неритмічний.

ИРРИТАТИВНОСТЬ — іритативність, дратливість, дратівливість, дразливість.

ИРРИТАТИВНЫЙ — іритативний, дразливий, дратівливий, дратливий.

ИРРИТАЦИЯ — іритація, (нерва) подразнення, (людини) дратування, роздратування.

ИСКЛЮЧЕНИЕ — виключення, виняток.

ИСКРИВЛЕНИЕ — викривлення, скривлення, девіація.

ИСКРИВЛЕННЫЙ — викривлений, скривлений.

ИСКУССТВЕННЫЙ — штучний, артифіціальний.

ИСПАРЕНИЕ — випаровування, еманація.

ИСПАРИНА — піт, випоти. випотина, транспірація.

ИСПОЛИН — велетень, гігант.

ИСПОЛИНСКИЙ — велетенський, гігантський.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ — використання, утилізація.

ИСПОРЧЕННОСТЬ — зіпсованість, збоченість, перверсія.

ИСПОРЧЕННЫЙ — зіпсований, збочений, перверсований.

ИСПРАВЛЕНИЕ — виправлення, корекція.

ИСПРАЖНЕНИЯ — випорожнення, кал, фекалії, екскременти.

ИСПРАЖНЕНИЯ КРОВАВЫЕ — випорожнення криваві.

ИСПУГ — переляк.

ИСПЫТАНИЕ — іспит, випробо(ву)вання.

ИССЕЧЕНИЕ — вирізання, вирізування, резекція, ексцизія, хірургічна операція видалення патологічно змінених тканин.

ИССЛЕДОВАНИЕ — дослідження, досліджування, дослід, інспекція.

ИССЛЕДОВАНИЕ БОЛЬНОГО — дослідження (досліджування) хворого.

ИССЛЕДОВАНИЕ КАЛА — дослідження (досліджування) калу, копраналіз.

ИССЛЕДОВАНИЕ КРОВИ — дослідження (досліджування) крові, геманалізу.

ИССЛЕДОВАНИЕ МОКРОТЫ — дослідження (досліджування) харкотиння, спутаналіз.

ИССЛЕДОВАНИЕ МОЧИ — дослідження (досліджування) сечі, уринаналіз.

ИССЛЕДОВАТЬ — досліджувати, інспектувати.

ИСТЕРИФОРМНЫЙ — істериформний, подібний до істерії.

ИСТЕРИЧЕСКАЯ РВОТА — істеричне блювання.

ИСТЕРИЧНЫЙ, ИСТЕРИЧЕСКИЙ — істеричний, що належить до істерії або її проявів.

ИСТЕРИЧЕСКИЙ КОМОК — істерична грудка, відчуття спазми, підкочування до горла клубка, грудки, що виникає на початку істеричного припадку (нападу).

ИСТЕРИЯ — істерія, один з видів неврозу, що виявляється поліморфними функціональними психічними, соматичними та неврологічними розладами (від гр.hystera — матка).

ИСТЕЧЕНИЕ — витікання.

ИСТИНА — істина.

ИСТИННЫЙ — істинний, справжній, дійсний.

ИСТМУС — істмус, перешийок, перемичка.

ИСТОНЧЕНИЕ — потоншення, стоншення.

ИСТОНЧЕННЫЙ — потоншений, стоншений.

ИСТОРИЯ БОЛЕЗНИ — історія хвороби, нозісторія.

ИСТОЧНИК — джерело.

ИСТОЩЕНИЕ — виснаження, кахексія, коліквація, патологічний стан, що характеризується значним зниженням функцій окремих органів, систем або організму в цілому, який звичайно супроводжується значним схудненням.

ИСТОЩЕНИЕ УМСТВЕННОЕ СТАРЧЕСКОЕ — виснаження старече розумове, маразм.

ИСТОЩЕННЫЙ — виснажений, знесилений, зморений, кахектичний, колікативний.

ИСХОД — кінець, вихід, наслідок, фініш, (смерть) екзитус.

ИСХОФОНИЯ — ісхофонія, заїкання, заїкування.

ИСХОХИЛИЯ — ісхохілія, затримка їжі в шлунку, наприклад, при звуженні воротаря.

ИСХОХОЛИЯ — ісхохолія, затримка жовчі в жовчних шляхах.

ИСХУДАНИЕ — схуднення, емаціація.

ИСЦЕЛЕНИЕ — зцілення, зцілювання.

ИХОР — іхор, густий, смердючий гній.

ИХОРЕМИЯ — іхоремія, *застар.* гноскрів'я, гнилокрів'я.

ИХОРОЗНЫЙ — іхорозний, гнильний.

ИХОРОТОРАКС — іхороторакс, плеврит гнильний, піоторакс, емпієма плеври.

ИХТИОЗ — іхтіоз, різновид кератозу, що характеризується ураженням великих ділянок або всього шкірного покриву.

ИШЕМИЧЕСКИЙ — ішемічний, пов"язаний з ішемією, спричинений ішемією.

ИШЕМИЯ — ішемія, порушення кровопостачання органа.

ИШИАЛГИЯ — ішіалгія, біль уздовж сідничного нерва.

ИШИАС — ішіас, радикуліт попереково-крижовий.

ИШУРИЯ — ішурія, затримка сечі у сечовому міхурі;

И.НЕПОЛНАЯ — і.неповна;

И.ОСТРАЯ — і.гостра;

И.ПАРАДОКСАЛЬНАЯ — і.парадоксальна;

И.ПОЛНАЯ — і.повна;

И.СПАСТИЧЕСКАЯ — і.спастична;

И.ХРОНИЧЕСКАЯ — і.хронічна.

Й

ЙОД — йод.

К

КАВАЛЬНЫЙ — кавальний, що стосується порожнистої вени.

КАВЕРНА — каверна, порожнина в органі, що виникла внаслідок змертвіння тканин та відторгнення некротичних мас;

К.БРОНХОГЕННАЯ — к.бронхогенна;

К.БРОНХОЭКТАТИЧЕСКАЯ — к.бронхоектатична;

К.ГНИЛОСТНАЯ — к.гнильна, іхорозна (путридна);

К.ГНОЙНАЯ — к.гнійна (пурулентна);

К.ЗАКРЫТАЯ — к.закрита;

К.ИСТИННАЯ — к.справжня;

К.ЛЕГОЧНАЯ — к.легенева;

К.ОТКРЫТАЯ — к.відкрита;

К.СЕКВЕСТРИРУЮЩАЯ — к.секвеструюча;

К.ФИБРОЗНАЯ — к.фіброзна;

К.ХРОНИЧЕСКАЯ — к.хронічна.

КАДАВЕР — кадавер, труп.

КАДУЦЕЙ — кадуцей, магічний жезл, оповитий двома зміями, атрибут античного бога Гермеса (Меркурія), є символом медицини в багатьох країнах, наприклад, у США.

КАЗЕОЗ — казеоз, сирнистий (сироподібний) некроз.

КАЗЕОЗНЫЙ — казеозний, сирнистий, сироподібний.

КАЗУАЛЬНЫЙ — казуальний, випадковий.

КАЗУИСТИКА — казуїстика 1. явище, що зустрічається рідко; 2. вивчення рідкісних випадків хвороби.

КАЗУИСТИЧЕСКИЙ — казуїстичний, який (що) рідко трапляється.

КАЗУСНИЙ — казусний, надзвичайно складний, заплутаний.

КАКОГЕВЗИЯ — какогевзія, дисгевзія, зіпсуття смаку.

КАКОСМИЯ — какосмія, зіпсуття нюху.

КАЛ — кал, випорожнення, фекалії, екскременти, копрос;

К.АХОЛИЧЕСКИЙ — к.ахолічний;

К.ГНИЛОСТНЫЙ — к.гнильний;

К.КРОВАВЫЙ — к.кривавий;

К.ЧЕРНЫЙ — к.чорний, мелена.

КАЛА НЕДЕРЖАНИЕ (НЕПРОИЗВОЛЬНОЕ ОТХОЖДЕНИЕ) — калу нетримання (мимовільне відходження), копрокразія, енкопрез.

КАЛЕНДУЛА — *бот.* календула, нагідки.

КАЛЕФАКЦИЯ — калефакція, нагрівання.

КАЛИЙ — калій.

КАЛЛЕЗНЫЙ — кальозний, що стосується виразки із

мозолястими (змозолілими) краями, змозолілий, мозолястий.

КАЛОВЫЙ — каловий;

К.РВОТА — к.блювання, копремезіс, мізерере;

К.КАМЕНЬ — к.камінь, копроліт, ентероліт.

КАЛОРИЙНОСТЬ — калорійність.

КАЛОРИЙНЫЙ — калорійний.

КАЛОРИЯ — калорія.

КАЛЬКАНОДИНИЯ — кальканодинія, біль у п'ятковій ділянці, наприклад, при подагрі.

КАЛЬКУЛЕЗ — калькульоз, каменеутворення, каменеутворювання.

КАЛЬКУЛЕЗНЫЙ — калькульозний, що стосується конкрементів, якому притаманне каменеутворення.

КАЛЬКУРИЯ — калькурія, підвищений вміст солей кальцію в сечі.

КАЛЬЦИЙ — кальцій.

КАЛЬЦИНАЦИЯ — кальцинація, кальцифікація, кальциноз, звапнення.

КАЛЬЦИФИКАЦИЯ — кальцифікація, те саме, що кальцинація.

КАЛЬЦИНОЗ — кальциноз, те саме, що кальцинація, кальцифікація;

К.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — к.атеросклеротичний;

К.АОРТАЛЬНОГО КЛАПАНА — к.аортального клапана;

К.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — к.артеріальний;

К.ДИСТРОФИЧЕСКИЙ — к.дистрофічний;

К.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — к.інтерстиціальний;

К.КОЖИ СКЛЕРОДЕРМИЧЕСКИЙ— к.шкіри склеродермічний;

К.МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ — к.метаболічний (обмінний);

К.ОГРАНИЧЕННЫЙ — к.обмежений;

К.СИСТЕМНЫЙ — к.системний;

К.КРОВЕНОСНЫХ СОСУДОВ — к.кровоносних судин.

КАЛЬЦИУРИЯ — кальціурія, виділення солей кальцію із сечею.

КАМБИАЛЬНЫЙ — камбіальний, що постійно оновлюється.

КАМЕНИСТЫЙ — кам'янистий.

КАМЕНЬ — камінь, конкремент, літус;

К.ЖЕЛЧНЫЙ — к.жовчний, холеліт(ус);

К.КАЛОВЫЙ — к.каловий, копроліт(ус);

К.МОЧЕВОЙ — к.сечовий, уроліт(ус);

К.ПЕЧЕНОЧНЫЙ — к.печінковий, гепатоліт(ус);

К.ПОЧЕЧНЫЙ — к.нирковий, нефроліт(ус).

КАМЕШЕК — камінець.

КАМНЕПОДОБНЫЙ — каменеподібний.

КАМПТОДАКТИЛИЯ — камптодактилія, викривлення пальців при подагрі.

КАНАЛ — канал.

КАНАЛЕЦ — каналець;

К.ПОЧЕЧНЫЙ — к.нирковий.

КАНАЛИЗАЦИОННЫЙ — каналізаційний.

КАНАЛИЗАЦИЯ ТРОМБА — каналізація тромбу, утворення у тромбі сітки сполучених каналів, що призводить до відновлення кровотоку в тромбованій ділянці судини.

КАНАТИК — канатик.

КАНДИДОМИКОЗ, КАНДИДОЗ — кандидомікоз, кандидоз, мікоз, спричинений дріжджоподібними грибками типу Candida;

К.ВИСЦЕРАЛЬНЫЙ — к.вісцеральний;

К.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — к.генералізований;

К.ЛЕГКИХ — к.легенів;

К.СЛИЗИСТЫХ ОБОЛОЧЕК — к.слизових оболонок (мукозний).

КАНЦЕР — канцер, карцинома, рак.

КАНЦЕРОГЕНЕЗ — канцерогенез, процес зародження та розвитку злоякісної пухлини.

КАНЦЕРОГЕННОСТЬ — канцерогенність, здатність певного чинника спричиняти канцерогенез.

КАНЦЕРОЗНЫЙ — канцерозний, карциноматозний, раковий.

КАНЦЕРОФОБИЯ — канцерофобія, нав'язливий страх захворіти на злоякісне новоутворення.

КАОЛИНОЗ — каоліноз, пневмоконіоз, спричинений вдиханням пилу каоліну.

КАПЕЛЬНИЦА — крапельниця, ундин(к)а.

КАПИЛЛЯР — капіляр.

КАПИЛЛЯРНЫЙ — капілярний.

КАПИЛЛЯРОКОНСТРИКЦИЯ — капіляроконстрикція, звуження капілярів.

КАПИЛЛЯРОСПАЗМ — капіляроспазма, спазма капілярів.

КАПИЛЛЯРОТОКСИКОЗ — капіляротоксикоз, васкуліт геморагічний.

КАПИЛЛЯРЭКТАЗИЯ — капіляректазія, капілярodилатація, телеангі(о)ектазія, патологічне розширення капілярів.

КАПИТАЛЬНЫЙ — капітальний, головний, основний.

КАПСУЛА — капсула;

К.ПОЧЕЧНОГО КЛУБОЧКА — к.ниркового клубочка.

КАРАНТИН — карантин.

КАРАНТИННЫЙ — карантинний, карантиновий.

КАРБУНКУЛ — карбункул, гостре гнійне запалення декількох розміщених поруч сальних залоз;

К.ПОЧКИ — к.нирки, гострий гнійний післонефрит, що характеризується скупченням гною в корковій та мозковій речовині нирки.

КАРБУНКУЛЕЗ — карбункульоз, численні карбункули на тілі.

КАРДИАЛГИЯ — кардіалгія, біль у ділянці серця.

КАРДИАЛЬНЫЙ — кардіальний 1. серцевий; 2. що стосується кардіального отвору стравоходу; 3. що стосується кардіальної частини шлунка.

КАРДИНАЛЬНЫЙ — кардинальний, основний, головний.

КАРДИОВАСКУЛЯРНЫЙ — кардіоваскулярний, серцево-судинний.

КАРДИОВЕРСИЯ — кардіоверсія, електрична дефібриляція серця.

КАРДИОГРАММА — кардіограма.

КАРДИОЛИЗ — кардіоліз, оперативне видалення перикардіальних зрощень при злипливому перикардиті.

КАРДИОЛОГ — кардіолог.

КАРДИОЛОГИЯ — кардіологія.

КАРДИОМЕГАЛИЯ — кардіомегалія, значне збільшення розмірів та маси серця.

КАРДИОМИОПАТИЯ — кардіоміопатія, загальна назва хвороб невідомої етіології, яким притаманне дифузне незапальне ураження міокарда;

К.ГИПЕРТРОФИЧЕСКАЯ ДИФФУЗНАЯ — к.гіпертрофічна дифузна;

К.ЗАСТОЙНАЯ — к.застійна (конгестивна);

К.ИДИОПАТИЧЕСКАЯ — к.ідіопатична;

К.КОНГЕСТИВНАЯ — к.конгестивна (застійна);

К.КОНСТРИКТИВНАЯ — к.констриктивна;

К.НЕОБСТРУКТИВНАЯ — к.необструктивна;

К.ОБЛИТЕРИРУЮЩАЯ — к.облітеруюча;

К.ОБСТРУКТИВНАЯ — к.обструктивна;

К.РЕСТРИКТИВНАЯ — к.рестриктивна.

КАРДИОПЛЕГИЯ — кардіоплегія, штучно викликана тимчасова зупинка серця, яка використовується, наприклад, при операціях на серці.

КАРДИОПУЛЬМОНАЛЬНЫЙ — кардіопульмональний, серцево-легеневий.

КАРДИОРЕКСИС — кардіорексис, розрив серця.

КАРДИОСКЛЕРОЗ — кардіосклероз, розростання сполучної тканини у серцевому м'язі;

К.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — к.атеросклеротичний;

К.ВРОЖДЕННЫЙ — к.природжений (фіброеластоз субендокардіальний);

К.ГИПОКСИЧЕСКИЙ — к.гіпоксичний;

К.ДИФФУЗНЫЙ — к.дифузний;

К.ЗАМЕСТИТЕЛЬНЫЙ — к.замісний (вікарний);

К.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — к.інтерстиціальний;

К.ИШЕМИЧЕСКИЙ — к.ішемічний;

К.КРУПНООЧАГОВЫЙ — к.великовогнищевий (макрофокальний);

К.МЕЛКООЧАГОВЫЙ — к.дрібновогнищевий (мікрофокальний);

К.МИОКАРДИТИЧЕСКИЙ — к.міокардитичний;

К.ОЧАГОВЫЙ — к.вогнищевий (фокальний);

К.ПОСТИНФАРКТНЫЙ — к.постінфарктний;

К.ПОСТМИОКАРДИТИЧЕСКИЙ — к.постміокардитичний;

К.ПОСТНЕКРОТИЧЕСКИЙ — к.постнекротичний.

КАРДИОСПАЗМ — **кардіоспазма**, спазма входу в шлунок, що супроводжується різким болем під грудьми.

КАРДИОСТЕНОЗ — **кардіостеноз**, стеноз кардіальної частини стравоходу та шлунка.

КАРДИОСТИМУЛЯЦИЯ — **кардіостимуляція**, метод лікування та діагностики порушень серцевого ритму шляхом впливу на серце електричних імпульсів певної сили та частоти.

КАРДИОТОНИЧЕСКИЙ — **кардіотонічний**;

К.СРЕДСТВА — к.засоби.

КАРДИТ — **кардит**, загальна назва запальних уражень будь-яких структур серця.

КАРДИЯ — **кардія**, кардіальний отвір шлунка.

КАРЛИК — **карлик**.

КАРЛИКОВОСТЬ — **карликовість**, мікросомія, нанізм, наносомія, дуже малий ріст;

К.ГИПОТИРЕОИДНАЯ — к.гіпотиреоїдна;

К.ГИПОФИЗАРНАЯ — к.гіпофізарна;

К.МИТРАЛЬНАЯ — к.мітральна, мітральний нанізм;

К.НАДПОЧЕЧНАЯ — к.надниркова;

К.ПОЧЕЧНАЯ — к.ниркова;

К.РАХИТИЧЕСКАЯ — к.рахітична;

К.ТИРЕОГЕННАЯ — к.тиреогенна;

К.ХОНДРОДИСТРОФИЧЕСКАЯ — к.хондродистрофічна;

К.ЦЕРЕБРАЛЬНО-ГИПОФИЗАРНАЯ — к.церебральногіпофізарна.

КАРЛИКОВЫЙ — **карликовий**.

КАРЛИЦА — **карлиця**.

КАРНИФИКАЦИЯ ЛЕГКИХ — **карніфікація легенів**, патологічний процес у легенях, пов'язаний із

просяканням альвеол ексудатом, при якому легені набувають вигляду сирого м'яса (наприклад, наприкінці великовогнищевої пневмонії).

КАРНИФИЦИРУЮЩИЙ — карніфікуючий, що зазнав карнифікації або спричиняє її.

КАРОТИДНЫЙ — каротидний, що стосується сонної артерії.

КАРТИЛЯГИНОЗНЫЙ — картилягінозний, хрящовий.

КАРЦИНЕМИЯ — карцинемія, наявність ракових клітин у крові.

КАРЦИНОЗ — карциноз, поширення метастазів ракової пухлини в організмі;

К.МИЛИАРНЫЙ — к.міліарний, множинні дрібновогнищеві метастази ракової пухлини.

КАРЦИНОМА — карцинома, канцер, рак.

КАРЦИНОМАТОЗ — карциноматоз, канцероматоз, широке ураження органа або органів метастазами ракової пухлини.

КАРЦИНОМАТОЗНЫЙ — карциноматозний, канцерозний, раковий.

КАТАБОЛИЗМ — катаболізм, одна із властивостей обміну речовини, що полягає в утворенні в організмі простих речовин із більш складних.

КАТАМНЕЗ — катамнез, сукупність відомостей про захворювання або напад (приступ).

КАТАПЛЕКСИЯ — катаплексія, короткочасний параліч від страху або іншої сильної емоції.

КАТАР — катар, катаральне запалення.

КАТАРАЛЬНЫЙ — катаральний, що стосується катарального запалення.

КАТАФОРА — катафора, глибокий сон, схожий на смерть.

КАТЕТЕР — катетер.

КАТЕТЕРИЗАЦИЯ — катетеризація.

КАТЕТЕРИЗИРОВАТЬ — катетеризувати.

КАУДАЛЬНЫЙ — каудальний, хвостовий, розташований ближче до нижньої частини тіла.

КАУЗАЛГИЯ — каузалгія, пекучий біль при травматичному ураженні периферичного нерва.

КАУЗАЛЬНЫЙ — каузальний, причинний.

КАУСТИЧЕСКИЙ — каустичний, їдкий.

КАХЕКСИЯ — кахексія, надзвичайний ступінь виснаження організму, що характеризується різким схудненням, фізичною слабкістю;

К.АЛИМЕНТАРНАЯ — к.аліментарна;

К.ГИПОФИЗАРНАЯ — к.гіпофізарна (хвороба Симмондса);

К.ЛУЧЕВАЯ — к.променева;
К.МАРАНТИЧЕСКАЯ — к.марантична (стареча);
К.ОПУХОЛЕВАЯ — к.пухлинна (туморозна);
К.РАКОВАЯ — к.ракова (канцероматозна, карциноматозна);
К.СЕРДЕЧНАЯ — к.серцева (кардіальна);
К.ТИРЕОГЕННАЯ — к.тиреогенна;
К.ТИРЕОПРИВНАЯ — к.тиреопривна (мікседематозна).

КАХЕКТИЧНЫЙ — кахектичний, виснажений, що має кахексію.

КАЧЕСТВЕННЫЙ — якісний, квалітативний.

КАШЕЛЬ — кашель, тусис;
К.БЕЗЗВУЧНЫЙ — к.беззвучний;
К.ВЛАЖНЫЙ — к.вологий;
К.КОНВУЛЬСИВНЫЙ — к.конвульсивний (судорожний, судомний);
К.ЛАЮЩИЙ — к.гавкучий;
К.НЕБОЛЬШОЙ — к.невеликий;
К.НОЧНОЙ — к.нічний;
К.ПЕРИОДИЧЕСКИЙ — к.періодичний;
К.ПОСТОЯННЫЙ — к.постійний;
К.РЕФЛЕКТОРНЫЙ — к.рефлекторний;
К.СПАЗМАТИЧЕСКИЙ — к.спазматичний;
К.СУДОРОЖНЫЙ — к.судорожний (судомний, конвульсивний);
К.СУХОЙ — к.сухий;
К.УТРЕННИЙ — к.ранковий.

КАШЛЕВОЙ — кашльовий;
К.ЗОНА — к.зона.

КВАДРИГЕМИНИЯ — квадригемінія, форма алоритмії, при якій екстрасистола з'являється після кожних трьох нормальних скорочень.

КВАЛИТАТИВНЫЙ — квалітативний, якісний.

КВАНТИТАТИВНЫЙ — квантитативний, кількісний.

КЕЛОИД — келоїд, надмірно щільне розростання фіброзної тканини на шкірі, надмірний шкірний рубець (характеру фіброми).

КЕРАТИН — кератин, рогова речовина шкіри.

КЕРАТИНИЗАЦИЯ — кератинізація, процес зроговіння шкіри.

КЕРАТИТ — кератит, запалення рогівки ока.

КЕРАТОДЕРМИЯ — кератодермія, кератоз, зроговіння, розрощення рогового шару шкіри.

КЕРАТОЗ — кератоз, те саме, що кератодермія.

КЕРАТОЗНЫЙ — кератозний, зроговілий.

КЕТОАЦИДОЗ — кетоацидоз, ацидоз, зумовлений надмірним вмістом у крові кетонових тіл (ацетооцетової, бета-оксимасляної кислот, ацетону).

КЕФАЛАЛГИЯ — кефалалгія, цефалгія, кефало-

динія, цефалодинія, головний біль.

КЕФАЛОДИНИЯ — кефалодинія, цефалодинія, те саме, що кефалалгія.

КИЛЕВИДНЫЙ — кільоподібний.

КИНЕЗИОТЕРАПИЯ — кінезіотерапія, лікування рухом.

КИНЕТИЧЕСКИЙ — кінетичний, руховий, пов'язаний з рухом.

КИНИКЛОКАРДИЯ — кініклокардія, дуже частий ритм серця, "як у зайця", ембріокардія.

КИНОРЕКСИЯ — кінорексія, "вовчий апетит".

КИПРЕЙ — *бот.* зніт, іван-чай.

КИСЛОРОД — кисень.

КИСЛОРОДНЫЙ — кисневий.

КИСЛОТА — кислота.

КИСЛОТНОСТЬ — кислотність, ацидність;

К.НАТУРАЛЬНОГО ЖЕЛУДОЧНОГО СОКА — к.натурального (природного) шлункового соку, ацидитас.

КИСТА — кіста;

К.БРОНХОГЕННАЯ — к.бронхогенна;

К.БРОНХОЛЕГОЧНАЯ — к.бронхолегенева;

К.ВРОЖДЕННАЯ — к.природжена;

К.ИСТИННАЯ — к.справжня;

К.КРОВЯНАЯ — к.кров'яна, гемотоциста;

К.ЛОЖНАЯ — к.несправжня;

К.ПОЧКИ — к.нирки;

К.РЕТЕНЦИОННАЯ — к.ретенційна;

К.СОЛИТАРНАЯ — к.солітарна (поодинока);

К.ЭХИНОКОККОВАЯ — к.ехінококова.

КИСТОЗНЫЙ — кістозний, що стосується кісти або характеризується наявністю кісти.

КИСТЬ (руки) — кисть.

КИФОЗ — кіфоз, горб, викривлення хребта випуклістю назад.

КИФОСКОЛИОЗ — кіфосколіоз, поєднане викривлення хребта назад та вбік.

КИФОТИЧЕСКИЙ — кіфотичний, що стосується кіфозу.

КИШЕЧНИК — кишечник, кишківник.

КИШЕЧНЫЙ — кишковий, інтестинальний, ентеральний;

К.БОЛЬ — к.біль, ентероалгія, ентеродинія;

К.КОЛИКА — к.коліка;

К.ЯЗВА — к.виразка, ентероелькома;

К.КРОВОТЕЧЕНИЕ — к.кровотеча, ентерорагія.

КИШКА — кишка;

К.ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНАЯ — к.дванадцятипала, дуоденум;

К.ОБОДОЧНАЯ — к.ободова;

К.О.ВОСХОДЯЩАЯ — к.о.висхідна;

К.О.НИСХОДЯЩАЯ — к.о.спадна (низхідна);

К.О.ПОПЕРЕЧНАЯ — к.о.поперечна;

К.О.СИГМОВИДНАЯ — к.о.сигмоподібна, сигма;

К.ПОДВЗДОШНАЯ — к.клубова (здухвинна), ілеум;

К.ПРЯМАЯ — к.пряма, ректум;

К.СИГМОВИДНАЯ — к.сигмоподібна, сигма;

К.СЛЕПАЯ — к.сліпа, тифлон;

К.ТОЛСТАЯ — к.товста;

К.ТОНКАЯ — к.тонка;

К.ТОЩАЯ — к.порожня.

КИШОК НЕПРОХОДИМОСТЬ — кишок непрохідність, ілеус, мізерере;

КЛАВУС — клавус, мозоля, мозоль.

КЛАПАН — клапан, вальвула;

К.АОРТАЛЬНЫЙ — к.аортальний;

К.АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — к.атріовентрикулярний (передсердно-шлуночковий);

К.А.ЛЕВЫЙ — к.а.лівий (бікуспідальний, двостулковий, мітральний, передсердно – шлуночковий лівий);

К.А.ПРАВЫЙ — к.а.правий (передсердно-шлуночковий правий, тристулковий, трикуспідальний);

К.БИКУСПИДАЛЬНЫЙ — к.бікуспідальний (атріовентрикулярний лівий, двостулковий, мітральний, передсердно-шлуночковий лівий);

К.ВЕНОЗНЫЙ — к.венозний;

К.ДВУСТВОРЧАТЫЙ — к.двостулковий (атріовентрикулярний лівий, бікуспідальний, мітральний, передсердно-шлуночковий лівий);

К.ИЛЕОЦЕКАЛЬНЫЙ — к.ілеоцекальний;

К.ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — к.легеневої артерії;

К.МИТРАЛЬНЫЙ — к.мітральний (атріовентрикулярний лівий, бікуспідальний, двостулковий, передсердно-шлуночковий лівий);

К.ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ ЛЕВЫЙ — к.передсердно-шлуночковий лівий (атріовентрикулярний лівий, бікуспідальний, двостулковий, мітральний);

К.П.-Ж.ПРАВЫЙ — к.п.-ш.правий (атріовентрикулярний правий, тристулковий, трикуспідальний);

К.ТРЕХСТВОРЧАТЫЙ — к.тристулковий (атріовентрикулярний правий, передсердно-шлуночковий правий, трикуспідальний);

К.ТРИКУСПИДАЛЬНЫЙ — к.трикуспідальний (атріовентрикулярний правий, передсердно-шлуночковий правий, тристулковий).

КЛАРИФИКАЦИЯ — кларифікація, депурація, пургація, очищення.

КЛЕЙКИЙ — клейкий, липкий, віскозний.

КЛЕЙКОСТЬ — клейкість, липкість, в'язкість, віскозність.

КЛЕТКА — *біол.* клітина.

КЛЕТКА ГРУДНАЯ — клітка грудна, торакс.

КЛЕТКИ СЕРДЕЧНЫХ ПОРОКОВ — клітини серцевих пороків.

КЛЕТОЧНЫЙ — клітинний, целюлярний.

КЛЕТЧАТКА — клітковина;

К.ЖИРОВАЯ ПОДКОЖНАЯ — к.жирова підшкірна (підшкірна основа).

КЛИЗМА — клізма;

К.ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — к.гіпертонічна;

К.ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ — к.діагностична;

К.КАПЕЛЬНАЯ — к.крапельна;

К.ЛЕКАРСТВЕННАЯ — к.лікарська (медикаментозна);

К.МАСЛЯНАЯ — к.олійна;

К.ОЧИСТИТЕЛЬНАЯ — к.очисна;

К.ПИТАТЕЛЬНАЯ — к.поживна;

К.ПОСЛАБЛЯЮЩАЯ — к.проносна;

К.СИФОННАЯ — к.сифонна;

К.СОЛЕВАЯ — к.сольова.

КЛИМАКС — клімакс.

КЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ — клімактеричний.

КЛИНИКА — клініка.

КЛИНИЦИСТ — клініцист.

КЛИНИЧЕСКАЯ КАРТИНА ЗАБОЛЕВАНИЯ — клінічна картина захворювання.

КЛИНИЧЕСКИЙ — клінічний.

КЛИНОВИДНЫЙ — клиноподібний, клинуватий, клинчастий, сфеноїдальний.

КЛИНОДАКТИЛИЯ — клінодактилія, косе викривлення пальців.

КЛИРЕНС — кліренс, швидкість очищення крові від будь-якої речовини.

КЛОКОТАНИЕ — клекотання, клекотіння.

КЛОНИЧЕСКИЙ — клонічний, судорожний, судомний.

КЛОНУС — клонус, клонічна судорога (судома), крайній ступінь підвищення сухожилкових рефлексів, що виявляється серією швидких ритмічних скорочень м'язів.

КЛУБОК — клубок.

КЛУБОЧЕК — клубочок.

КЛУБОЧЕК ПОЧЕЧНЫЙ — клубочок нирковий.

КЛЮВОВИДНЫЙ — дзьобоподібний, ростральний.

КЛЮЧИЦА — ключиця.

КЛЯНГОР — клянгор, металевий відтінок другого тону на аорті при її атеросклеротичному або сифілітичному ураженні

КНИДОЗ — кнідоз, кропив'янка, кропив'яний висип, уртикарія.

КОАГУЛИРОВАННЫЙ — коагульований, згорнутий.

КОАГУЛОГРАММА — коагулограма, сукупність результатів лабораторних методів дослідження систем згортування та антизгортування крові.

КОАГУЛОПАТИЯ — коагулопатія, загальна назва станів, яким притаманне порушення системи згортування (зсідання) крові;

К.ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — к.геморагічна;

К.ПОТРЕБЛЕНИЯ — к.споживання.

КОАГУЛЯТ — коагулят, згорток, згусток, зсідок.

КОАГУЛЯНТЫ — коагулянти, протизгортальні (протизгортуючі) засоби.

КОАГУЛЯЦИЯ — коагуляція, процес згортування білків (зокрема, крові).

КОАРКТАЦИЯ — коарктація, природжене обмеження звуження кровоносної судини на певній ділянці;

К.АОРТЫ — к.аорти.

КОГЕРЕНТНЫЙ — когерентний, взаємозв'язаний.

КОГЕРЕНЦИЯ — когеренція, з'єднання, взаємозв'язок.

КОЖА — шкіра;

К.БРОНЗОВАЯ — ш.бронзова;

К.ВЯЛАЯ — ш.в'яла;

К."ГУСИНАЯ" — ш."гусяча";

К.ДРЯБЛАЯ — ш.в'яла;

К.ЖИРНАЯ — ш.жирна (масна на дотик);

К.МРАМОРНАЯ — ш.мармурова;

К.ПЕГАЯ — ш.строката, пістрява, вітиліго;

К.СУХАЯ — ш.суха, ксеродерма, ксеродермія;

К.ТЕЛЕСНОГО ЦВЕТА — ш.тілесного кольору;

К.ЦИАНОТИЧНАЯ — ш.ціанотична.

КОЖИ БЛЕДНОСТЬ — шкіри блідість.

КОЖИ КРАСНОТА — шкіри червоність, еритема.

КОЖИ ПОКРАСНЕНИЕ — шкіри почервоніння.

КОЖИ ТЕМНАЯ ОКРАСКА — шкіри темне забарвлення.

КОЖИ УТОЛЩЕНИЕ — шкіри ущільнення, пахідермія.

КОЖИЦА — шкірочка.

КОЖНО—МЫШЕЧНЫЙ — шкірно-м'язовий.

КОЖНЫЙ — шкірний, дермальний;

К.РЕАКЦИЯ — ш.реакція;

К.ДЫХАНИЕ — ш.дихання, перспірація.

КОИНЦИДЕНТНЫЙ — коінцидентний, який (що) збігається, збіжний.

КОИНЦИДЕНЦИЯ — коінциденція, збіг, збігання.

КОЙЛОНИХИИ — койлоніхії, оніхогрифоз, ураження нігтів при хронічних

анеміях у вигляді пташиних кігтів або ввігнутості нігтьових пластинок.

КОКАИНИЗМ — кокаїнізм, кокаїнова наркоманія.

КОКЛЮШ — коклюш, кашлюк.

КОКСАЛГИЯ — коксалгія, біль у ділянці кульшового суглоба.

КОКСИТ — коксит, запалення кульшового суглоба.

КОКСОФЕМОРАЛЬНЫЙ — коксофеморальний, тазостегновий.

КОКЦИГОДИНИЯ — кокцигодинія, біль у ділянці куприка.

КОЛАЛГИЯ — колалгія, біль у товстому кишечнику.

КОЛЕБАНИЕ — коливання, вібрація, осциляція.

КОЛЕБАТЕЛЬНЫЙ — коливальний, вібраційний, осциляторний.

КОЛЕБЛЮЩИЙСЯ — коливний, вібруючий, осцилюючий.

КОЛЕМИЯ — колемія, згущення крові.

КОЛЕНО — коліно.

КОЛЕСОВИДНЫЙ, КОЛЕСООБРАЗНЫЙ — колесоподібний.

КОЛИКА — колька, загальна назва різких переймоподібних болів у животі;

К.ЖЕЛЧНАЯ — к.жовчна;

К.КИШЕЧНАЯ — к.кишкова;

К.МОЧЕТОЧНИКОВАЯ — к.сечовідна;

К.ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ — к.панкреатична;

К.ПЕЧЕНОЧНАЯ — к.печінкова;

К.ПОЧЕЧНАЯ — к.ниркова;

К.РЕКТАЛЬНАЯ — к.ректальна;

К.СВИНЦОВАЯ — к.свинцева.

КОЛИТ — коліт, запалення слизової оболонки товстого кишечника;

К.АЛИМЕНТАРНЫЙ — к.аліментарний;

К.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — к.алергічний;

К.АМЕБНО-ЯЗВЕННЫЙ — к.амебно-виразковий;

К.АМЕБНЫЙ — к.амебний;

К.АТОНИЧЕСКИЙ — к.атонічний;

К.АТРОФИЧЕСКИЙ — к.атрофічний;

К.ВТОРИЧНЫЙ — к.вторинний;

К.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — к.геморагічний;

К.ДИСБАКТЕРИАЛЬНЫЙ — к.дисбактеріальний,

К.ЗАПОРНЫЙ — к.запорний (закрепний);

К.ИНТОКСИКАЦИОННЫЙ — к.інтоксикаційний;

К.ИНФЕКЦИОННЫЙ — к.інфекційний;

К.ИШЕМИЧЕСКИЙ к.ішемічний;

К.КАТАРАЛЬНЫЙ — к.катаральний;

К.МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ — к.медикаментозний;

К.НЕКРОТИЧЕСКИЙ — к.некротичний;

К.НЕСПЕЦИФИЧЕСКИЙ ЯЗВЕННЫЙ — к.неспецифічний виразковий;

К.ОСТРЫЙ — к.гострий;

К.ПАРАЗИТАРНЫЙ — к.паразитарний;

К.ПОВЕРХНОСТНЫЙ — к.поверхневий;

К.ПОЛИПОЗНЫЙ — к.поліпозний;

К.ТОКСИЧЕСКИЙ — к.токсичний;

К.ФИБРИНОЗНЫЙ — к.фібринозний;

К.ХРОНИЧЕСКИЙ — к.хронічний;

К.ЭРОЗИВНЫЙ — к.ерозивний;

К.ЯЗВЕННЫЙ — к.виразковий.

КОЛЛАГЕН — колаген, білок сполучної тканини.

КОЛЛАГЕНОВЫЙ — колагеновий (дослівно — що дає клей).

КОЛЛАГЕНОЗЫ — колагенози, загальна назва захворювань автоімунного генезу, яким притаманне дифузне ураження сполучної тканини.

КОЛЛАПС — колапс, спадіння, гостра судинна недостатність, якій притаманне падіння судинного тонусу, різка артеріальна гіпотонія, зниження об'єму циркулюючої крові, гіпоксія головного мозку;

К.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — к.геморагічний;

К.ГИПОКСЕМИЧЕСКИЙ — к.гіпоксемічний;

К.ГИПОКСИЧЕСКИЙ — к.гіпоксичний;

К.ИНФЕКЦИОННЫЙ — к.інфекційний;

К.КАРДИОГЕННЫЙ — к.кардіогенний;

К.ОРТОСТАТИЧЕСКИЙ — к.ортостатичний;

К.ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — к.панкреатичний;

К.ТОКСИЧЕСКИЙ — к.токсичний.

КОЛЛАПС ЛЕГКОГО — колапс легені, компресійний ателектаз.

КОЛЛАТЕРАЛЬ — колатераль, анатомічне утворення, що з'єднує структури в обхід основних шляхів сполучення.

КОЛЛАТЕРАЛЬНЫЙ — колатеральний, бічний, що стосується колатералів, пов'язаний із колатералями.

КОЛЛИКВАТИВНЫЙ — коліквативний 1. знесилений, виснажений, зморений; 2. розріджуючий, розріджений, розведений.

КОЛЛИКВАЦИОННЫЙ — коліквaційний, те саме, що коліквативний.

КОЛЛИКВАЦИЯ — коліквація 1. виснаження, знесилення, зморення; 2. розрідження, розведення.

КОЛЛОИДНЫЙ — колоїдний, драглистий.

КОЛЛОИДОКЛАЗИЯ — колоїдоклазія, порушення рівноваги колоїдів плазми крові зі зменшенням їхньої дисперсності, наприклад, при анафілактичному шоці.

КОЛОНОСКОПИЯ — колоноскопія, метод огляду внутрішньої поверхні товстої кишки з допомогою колоноскопа — волокнистого ендоскопа.

КОЛОПТОЗ — колоптоз, опущення товстого кишечника.

КОЛОСПАЗМ — колоспазма, спазма товстого кишечника.

КОЛОСТАЗ — колостаз, стаз калу в товстому кишечнику.

КОЛОТЬЕ — колька;

К.В БОКУ — к.у боці.

КОЛТУН — ковтун, трихома, грудка волосся, що зліпилося через неохайність людини або через патологічний процес.

КОЛЬЦЕВИДНЫЙ — кільцеподібний, анулярний.

КОЛЬЦО ФИБРОЗНОЕ АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНЫХ КЛАПАНОВ — кільце фіброзне атріовентрикулярних клапанів.

КОМ — грудка, клубок (наприклад, відчуття "грудки" у грудях у невропатів).

КОМА — кома, стан глибокого пригнічення функцій ЦНС із порушенням регуляції функцій внутрішніх органів, повною непритомністю, втратою рефлексів;

К.АЛИМЕНТАРНАЯ — к.аліментарна (голодна);

К.АЛКОГОЛЬНАЯ — к.алкогольна;

К.АНЕМИЧЕСКАЯ — к.анемічна, к. від недокрів'я;

К.АНОКСИЧЕСКАЯ — к.аноксична (у зв'язку з порушенням клітинного дихання);

К.АПОПЛЕКТИФОРМНАЯ — к.апоплектиформна, зумовлена вторинними порушеннями мозкового кровообігу, наприклад, при інфаркті міокарда;

К.АПОПЛЕКТИЧЕСКАЯ — к.апоплектична;

К.АСТМАТИЧЕСКАЯ — к.астматична;

К.АЦЕТОНЕМИЧЕСКАЯ — к.ацетонемічна (гіперкетонемічна);

К.ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ — к.гемолітична;

К.ГИПЕРГЛИКЕМИЧЕСКАЯ — к.гіперглікемічна;

К.ГИПЕРКЕТОНЕМИЧЕСКАЯ — к.гіперкетонемічна (ацетонемічна);

К.ГИПЕРОСМОЛЯРНАЯ — к.гіперосмолярна;

К.ГИПЕРТЕРМИЧЕСКАЯ — к.гіпертермічна;

К.ГИПОКОРТИКОИДНАЯ — к.гіпокортикоїдна;
К.ГИПОКСИЧЕСКАЯ — к.гіпоксична;
К.ГИПОТИРЕОИДНАЯ — к.гіпотиреоїдна;
К.ГИПОФИЗАРНАЯ — к.гіпофізарна;
К.ГИПОХЛОРЕМИЧЕСКАЯ — к.гіпохлоремічна;
К.ГОЛОДНАЯ — к.голодна;
К.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — к.діабетична;
К.КЕТОАЦИДОТИЧЕСКАЯ — к.кетоацидотична;
К.МЕНИНГЕАЛЬНАЯ — к.менінгеальна;
К.МИКСЕДЕМАТОЗНАЯ — к.мікседематозна;
К.НАДПОЧЕЧНИКОВАЯ — к.надниркова;
К.ПЕЧЕНОЧНАЯ — к.печінкова;
К.ТИРЕОТОКСИЧЕСКАЯ — к.тиреотоксична;
К.ТОКСИЧЕСКАЯ — к.токсична;
К.ТРАВМАТИЧЕСКАЯ — к.травматична;
К.УРЕМИЧЕСКАЯ — к.уремічна;
К.ХЛОРПЕНИЧЕСКАЯ — к.хлорпенічна;
К.ХОЛЕРНАЯ — к.холерна;
К.ЭПИЛЕПТИЧЕСКАЯ — к.епілептична;
КОМАТОЗНЫЙ — коматозний;
К.СОСТОЯНИЕ — к.стан.

КОМБИНИРОВАННЫЙ — **комбінований**, сполучений, складний, посднаний.

КОМБУСТИОННЫЙ — **комбустивний**, опіковий.

КОМБУСТИЯ — **комбустія**, опік(и).

КОМЕДОКАРЦИНОМА — **комедокарцинома**, вугреподібний рак.

КОМИССУРА — **комісура**, спайка.

КОМИССУРОТОМИЯ — **комісуротомія**, хірургічна операція розрізання спайок при стенозі клапанного отвору серця;
К.АОРТАЛЬНАЯ — к.аортальна;
К.А.ЧРЕЗЖЕЛУДОЧКОВАЯ — к.а.черезшлуночкова;
К.МИТРАЛЬНАЯ — к.мітральна;
К.М.ОТКРЫТАЯ — к.м.відкрита;
К.М.ПАЛЬЦЕВАЯ — к.м.пальцьова;
К.М.ЧРЕЗЖЕЛУДОЧКОВАЯ — к.м.черезшлуночкова;
К.М.ЧРЕЗПРЕДСЕРДНАЯ — к.м.черезпередсердна;
К.МИТРАЛЬНО-АОРТАЛЬНАЯ — к.мітрально—аортальна.

КОММОЦИЯ — **комоція**, струс.

КОММУНИКАТИВНЫЙ — **комунікативний**, з'єднувальний, з'єднуючий.

КОММУНИКАЦИЯ — комунікація, з'єднання, з'єднування.

КОМПАРАТИВНЫЙ — компаративний, порівняльний.

КОМПАРАЦИЯ — компарація, порівняння.

КОМПЕНСАТОРНЫЙ — компенсаторний, що заміщує, надолужує, зрівноважує.

КОМПЕНСАЦИЯ — компенсація, відновлення, заміщення, надолуження, відшкодування;

К.НЕПОЛНАЯ — к.неповна, субкомпенсація;

К.ПОЛНАЯ — к.повна.

КОМПЕНСИРОВАННЫЙ — компенсований (наприклад, компенсована вада серця).

КОМПЕНСИРОВАТЬ — компенсувати, відновлювати, заміщати, надолужувати, відшкодовувати.

КОМПЛЕКСНЫЙ — комплексний, з'єднаний, складний.

КОМПЛЕКЦИЯ — комплекція, структура (будова) тіла.

КОМПРЕСС — компрес;

К.ЧЕТЫРЕХУГОЛЬНЫЙ — к.чотирикутний, плага.

КОМПРЕССИОННЫЙ — компресійний, стиснений, що утворився від стиснення.

КОМПРЕССИЯ — компресія, стиснення;

К.ГОЛОВНОГО МОЗГА — к.головного мозку.

КОНВЕРГЕНЦИЯ — конвергенція, зближення, сходження (наприклад, обох оптичних осей очей).

КОНВЕРГИРОВАННЫЙ — конвергований, зближений.

КОНВОЛЮТИВНЫЙ — конволютивний, згорнутий, скручений.

КОНВОЛЮЦИЯ — конволюція, згортування, скручування.

КОНВУЛЬСИВНЫЙ — конвульсивний, судорожний, судомний.

КОНВУЛЬСИЯ — конвульсія, клонічна судорога, що охоплює велику групу м'язів.

КОНГЕСТИВНОСТЬ — конгестивність, застійність, натічність, напливність, охолодження.

КОНГЕСТИВНЫЙ — конгестивний, застійний, натічний, напливний, холодний.

КОНГЕСТИЯ — конгестія, стаз, стагнація, застій, наплив, холод.

КОНГЛОМЕРАТ — конгломерат, скупчення, суміш.

КОНГЛЮТИНАЦИЯ — конглютинація, склеювання.

КОНДЕНСАЦИЯ — конденсація, згущення, ущільнення.

КОНДЕНСИРОВАННЫЙ — конденсований, згущений, ущільнений.

КОНДУКТОРНЫЙ — кондукторний, провідний.

КОНДУКЦИЯ — кондукція, проведення, провідність.

КОНЕЦ — кінець, фініш, (життя людини) екзитус.

КОНЕЧНОСТЕЙ УВЕЛИЧЕНИЕ — кінцівок збільшення, макромелія.

КОНЕЧНОСТЬ — кінцівка.

КОНЕЧНЫЙ — кінцевий, термінальний, фінальний.

КОНИЗАЦИЯ — конізація, запорошення, розпорошення.

КОНИОЗ — коніоз, запорошення, загальна назва хвороб, що виникають під впливом пилу різного хімічного складу.

КОНКОМИТАНТНЫЙ — конкомітантний, супровідний.

КОНКОМИТАЦИЯ — конкомітація, супроводження.

КОНКОРДАНТНЫЙ — конкордантний, узгоджений.

КОНКРЕМЕНТ — конкремент, щільне утворення, камінь;

К.БРОНХИАЛЬНЫЙ — к.бронхіальний, бронхоліт(ус);

К.ЖЕЛЧНЫЙ — к.жовчний, холеліт(ус);

К.КАЛОВЫЙ — к.каловий, копроліт(ус);

К.КИШЕЧНЫЙ — к.кишковий, ентероліт(ус);

К.КОРАЛЛОВИДНЫЙ — к.коралоподібний, камінь ниркових мисок та чашечок, що зовні нагадує корал;

К.МОЧЕВОЙ — к.сечовий, уроліт(ус);

К.МОЧЕКИСЛЫЙ — к.сечокислий;

К.ОКСАЛАТНЫЙ — к.оксалатний;

К.ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — к.панкреатичний;

К.ПИГМЕНТНО-ХОЛЕСТЕРИНОВЫЙ — к.пігментно-холестериновий;

К.ПИГМЕНТНЫЙ — к.пігментний;

К.ПОЧЕЧНЫЙ — к.ниркový, нефроліт(ус);

К.ФОСФАТНЫЙ — к.фосфатний.

КОНКРЕСЦЕНЦИЯ — конкресценція, зрощення.

КОНСЕРВАТИВНЫЙ — консервативний, метод лікування, не пов'язаний із хірургічним втручанням.

КОНСИЛИУМ — консиліум, нарада досвідчених осіб (лікарів).

КОНСИСТЕНЦИЯ — консистенція, ступінь щільності.

КОНСОЛИДАЦИЯ — консолідація, загоювання, зміцнення, об'єднання.

КОНСОНАЦИЯ — консонація, співзвучність.

КОНСОНИРУЮЩИЙ — консонуючий, співзвучний.

КОНСТАНТНОСТЬ — константність, константція, постійність, сталість, стабільність.

КОНСТАНТНЫЙ — константний, незмінний, сталий, стабільний, постійний.

КОНСТАНЦИЯ — константція, те саме, що константність.

КОНСТАТАЦИЯ — констатація, встановлення. незаперечності існування якогось факту або явища, наявності чогось.

КОНСТИНЕНЦИЯ — констиненція, стриманість, здержаність.

КОНСТИПАЦИЯ — констипація, запор (закреп).

КОНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЙ — конституціональний, що стосується будови тіла.

КОНСТИТУЦИЯ — конституція, будова тіла;

К.АСТЕНИЧЕСКАЯ — к.астенічна;

К.АТЛЕТИЧЕСКАЯ — к.атлетична;

К.ГИПЕРСТЕНИЧЕСКАЯ — к.гіперстенічна;

К.ГИПОСТЕНИЧЕСКАЯ — к.гіпостенічна;

К.НОРМОСТЕНИЧЕСКАЯ — к.нормостенічна;

КОНСТРИКТОР — конструктор, стискач, стискувач.

КОНСТРИКЦИЯ — конструкція, стиснення;

К.СЕРДЦА — к.серця, "завмирання серця".

КОНСУЛЬТАНТ — консультант, досвідчена особа.

КОНСУЛЬТАЦИЯ — консультація.

КОНТАГИОЗНОСТЬ — контагіозність, заразливість, здатність інфекційної хвороби передаватися від одного хворого до іншого.

КОНТАГИОЗНЫЙ — контагіозний, заразний, заразливий.

КОНТАКТ — контакт, дотик, дотикання.

КОНТАМИНАЦИЯ — контамінація, змішування.

КОНТЕМПЛЯЦИЯ — контемпляція, споглядання.

КОНТИНЕНЦИЯ — континенція, здатність стримувати.

КОНТИНУАЦИЯ — континуація, продовження.

КОНТОРСИЯ — конторсія, згортування, скручування.

КОНТОРТНЫЙ — конторний, згорнутий, скручений.

КОНТРАКТИЛЬНОСТЬ — контрактильність, скоротність.

КОНТРАКТИЛЬНЫЙ — контрактильний, скоротний.

КОНТРАКТУРА — контрактура, скорочення, частіше — стійке обмеження рухливості суглоба.

КОНТРАКЦИЯ — контракція, скорочення, стиснення, стягування.

КОНТРАИНДИКАЦИЯ — контраіндикація, протипоказання.

КОНТРАЛАТЕРАЛЬНЫЙ — **контралатеральний**, протилежний, що знаходиться на протилежній частині тіла.

КОНТРАПЕРТУРА — **контрапертура**, протиотвір.

КОНТРАСТ — **контраст**, протилежність.

КОНТРАСТНЫЙ — **контрастний**, протилежний (про властивості речі).

КОНТРАЦЕПТИВНЫЙ — **контрацептивний**, протизаплідний.

КОНТРАЦЕПЦИЯ — **контрацепція**, методи запобігання вагітності.

КОНТРИЦИЯ — **контриція**, розтирання.

КОНТУЗИЯ — **контузія**, патологічний стан, що виникає внаслідок різкого механічного впливу;

К.ГОЛОВНОГО МОЗГА — к.головного мозку.

КОНФИГУРАЦИЯ — **конфігурація**, обрис, зовнішнє розміщення частин, взаємне розміщення частин.

КОНФЛИКТ — **конфлікт**, зіткнення.

КОНФЛЮЭНТНЫЙ — **конфлюентний**, зливний.

КОНЦЕНТРАЦИЯ — **концентрація**, зосередження, скупчування, згущення.

КОНЦЕНТРИРОВАТЬ — **концентрувати**, згущати, зосереджувати.

КОНЦЕНТРИРОВАННЫЙ — **концентрований**, згущений, зосереджений.

КОНЦЕНТРИЧЕСКИЙ — **концентричний**, круговий.

КОНЧИНА — **кончина**, скоцання, смерть.

КОНЪЮГАЦИЯ — **кон'югація**, з'єднання, сполучення, зв'язок.

КОНЪЮНКТИВА — **кон'юнктива**, сполучна оболонка ока.

КОНЪЮНКТИВАЛЬНЫЙ — **кон'юнктивальний**, належний до кон'юнктиви.

КОНЪЮНКТИВИТ — **кон'юнктивіт**, запалення кон'юнктиви ока.

КОНЪЮНКТИВНЫЙ — **кон'юнктивний**, з'єднуючий, з'єднувальний.

КОПРАКРАЗИЯ — **копракразія**, нетримання калу.

КОПРЕМЕЗИС — **копремезис**, мізерере, калове блювання.

КОПРОЛИТ — **копроліт**, каловий камінь.

КОПРОС — **копрос**, кал, випорожнення, екскременти, фекалії.

КОПРОСТАЗ — **копростаз**, застій калу в товстому кишечнику.

КОПЧИК — **куприк**.

КОПЧИКОВЫЙ — **куприковий**.

КОРА — **кора**;

К.МОЗГА — к.мозку;

К.НАДПОЧЕЧНИКА — к.надниркової залози.

КОРЕВИДНЫЙ, КОРЕПОДОБНЫЙ — **короподібний**.

КОРЕНЬ — *бот.* **корінь;**

К.АЛТЕЯ — к.алтея;

К.ВАЛЕРИАНЫ — к.валеріани;

К.ГОРЕЧАВКИ — к.тирличу, горичавки;

К.ИПЕКАКУАНЫ — к.іпекакуани;

К.СЕНЕГИ — к.сенеги.

КОРЕШКОВЫЙ — **корінцевий**, спинковий (наприклад, синдром).

КОРЕШОК — **корінець**, спинка (наприклад, спинного мозку).

КОРКОВЫЙ — **корковий**, кортикальний.

КОРМИТЬ — **годувати**, харчувати.

КОРМЛЕНИЕ — **годування**, харчування.

КОРНЕАЛЬНЫЙ — **корнеальний**, рогівковий, що стосується рогівки.

КОРНЕВИЩЕ — **кореневище.**

КОРНЕВОЙ — **кореневий** (наприклад, абсцес зуба).

КОРОНАРИТ — **коронарит**, запалення коронарних артерій серця.

КОРОНАРНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — **коронарна недостатність**, невідповідність вінцевого кровотоку потребам міокарда у кисні, що призводить до виникнення локальної або дифузної ішемії міокарда;

К.Н.ОСТРАЯ — к.н.гостра;

К.Н.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — к.н.відносна;

К.Н.ХРОНИЧЕСКАЯ — к.н.хронічна.

КОРОНАРНЫЙ — **коронарний**, вінцевий;

К.СИНУС — к.синус.

КОРОНАРОСКЛЕРОЗ — **коронаросклероз**, склероз вінцевих артерій.

КОРОНАРОСПАЗМ — **коронароспазма**, спазма коронарних артерій.

КОРОНАРОТРОМБОЗ — **коронаротромбоз**, тромбоз вінцевих артерій серця.

КОРПОРАЛЬНЫЙ — **корпоральний**, тілесний.

КОРРЕКЦИЯ — **корекція**, поліпшення, виправлення, вирівнювання.

КОРРЕЛЯЦИЯ — **кореляція**, зв'язок, співвідношення.

КОРРУГАЦИЯ — **коругація**, зморщування.

КОРРУГИРОВАННЫЙ — **коругований**, зморщений.

КОРРУСКАЦИЯ — **корускація**, мерехтіння, миготіння, мигтіння в очах.

КОРСЕТ — **корсет.**

КОРТИКАЛЬНЫЙ — **кортикальний**, що стосується кори, коркової речовини.

КОРТИКОСТЕРОИДЫ — **кортикостероїди.**

КОРЬ — **кір.**

КОСВЕННЫЙ — **посередній**, непрямий (наприклад, ознака хвороби).

КОСНОЯЗЫЧИЕ — **недорікуватість**, недомовність.

КОСНОЯЗЫЧНЫЙ — недорікуватий, недомовний.

КОСОГЛАЗИЕ — косоокість, страбізм.

КОСОГЛАЗЫЙ — косоокий.

КОСОЙ — косий, скісний, навскісний.

КОСОЛАПОСТЬ — клишоногість, клишавість.

КОСТАЛЬНЫЙ — костальний, реберний.

КОСТЕЙ РАЗМЯГЧЕНИЕ — кісток розм'якшення, остеомаляція.

КОСТЕЙ РЫХЛОСТЬ (ПОРИСТОСТЬ) — кісток пухкість, (пористість) остеопороз.

КОСТНАЯ ОПУХОЛЬ — кісткова пухлина (загальна назва), остеома.

КОСТНЫЙ — кістковий.

КОСТЬ — кістка;

К.БЕДРЕННАЯ — к.стегнова;

К.БОЛЬШЕБЕРЦОВАЯ — к.великогомілкова (великоголінкова);

К.ВИСОЧНАЯ — к.скронева (вискова);

К.ЗАТЫЛОЧНАЯ — к.потилична;

К.ЛОБКОВАЯ — к.лобкова;

К.ЛОБНАЯ — к.лобова;

К.ЛОКТЕВАЯ — к.ліктьова;

К.МАЛОБЕРЦОВАЯ — к.малогомілкова (малоголінкова);

К.НЕБНАЯ — к.піднебінна;

К.ПОДВЗДОШНАЯ — к.клубова;

К.СЕДАЛИЩНАЯ — к.сіднична;

К.ТАЗОВАЯ — к.тазова;

К.ТЕМЕННАЯ — к.тім'яна.

КОСТЫЛЬ — милиця, костур.

КОТИЛОИДНЫЙ — котилоїдний, що належить до суглобової западини.

КОЧЕНЕТЬ — ціпеніти, клякнути, дубіти.

КОФОЗ — кофоз, глухота.

КОФОЗНЫЙ — кофозний, глухий.

"КОШАЧЬЕ МУРЛЫКАНЬЕ" —" котяче муркотіння", пальпаторний феномен — вібрація прекардіальної ділянки у пресистолічну фазу на верхівці серця при стенозі мітрального отвору або у систолічному періоді в другому міжребер'ї праворуч від грудини — при стенозі устя аорти.

КРАНИАЛЬНЫЙ — краніальний, черепний, череповий.

КРАПИВА — *бот.* кропива.

КРОПИВНИЦА — кропив'янка, кропив'яний висип, уртикарія, кнідоз, хвороба, яка характеризується раптовим дифузним висипанням сверблячих пухирців, що мають червоне забарвлення.

КРАСИТЕЛЬ — барвник, пігмент.

КРАСНОРЕЧИЕ — красномовність, елоквеція.

КРАСНОТА — червоність, еритема.

КРАСНУХА — краснуха, червоничка, рубеола.

КРЕМНИЙ — кремній, силіцій.

КРЕНАЦИЯ — кренація, перероджения еритроцита.

КРЕПИТАЦИЯ — крепітація, потріскування, хрустіння, хруст, скрип, тріск, відчуття хрусту (хрустіння) чи потріскування, що виникас при вислуховуванні легенів або при пальпації покривів тіла.

К.НАЧАЛЬНАЯ — к.початкова;

К.РАЗРЕШИТЕЛЬНАЯ — к.завершальна.

КРЕПКИЙ — міцний.

КРЕПОСТЬ — міцність, міць.

КРЕСТ СМЕРТИ — *заст.* хрест смерті — різке падіння температури тіла з одночасним прискоренням пульсу, розглядалося як несприятлива ознака хвороби.

КРЕСТЕЦ — крижі.

КРЕСТООБРАЗНЫЙ — хрестоподібний.

КРЕСТЦОВОКОПЧИКОВЫЙ — крижовокуприковий.

КРЕСТЦОВОПОДВЗДОШНЫЙ — крижовоклубовий.

КРЕСТЦОВЫЙ — крижовий.

КРЕТИНИЗМ — кретинізм (гіпотиреоз вроджений, Фагге хвороба), вроджена недостатність щитовидної залози, що призводить до відставання фізичного та психічного розвитку.

КРИБРОЗНЫЙ — криброзний, гратчастий.

КРИВИЗНА — кривина, кривизна;

К.ЖЕЛУДКА БОЛЬШАЯ — к.шлунка велика;

К.ЖЕЛУДКА МАЛАЯ — к.шлунка мала.

КРИВОЙ — кривий.

КРИВОШЕЯ — кривошия.

КРИЕСТЕЗИЯ — криестезія, підвищена чутливість до холоду.

КРИЗ1 — криз, стан різкого та швидкого наростання клінічних проявів хвороби;

К.АДРЕНАЛОВЫЙ — к.адреналовий;

К.ВАГОТОНИЧЕСКИЙ — к.ваготонічний;

К.ВЕГЕТАТИВНЫЙ — к.вегетативний;

К.ГЕМОЛИТИЧЕСКИЙ — к.гемолітичний;

К.ГИПЕРКАЛЬЦИЕМИЧЕСКИЙ — к.гіперкальціємічний;

К.ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ — к.гіпертонічний;

К.ГИПОКАЛЬЦИЕМИЧЕСКИЙ — к.гіпокальціємічний;

К.ГИПОТАЛАМИЧЕСКИЙ — к.гіпоталамічний;

К.ГИПОТОНИЧЕСКИЙ — к.гіпотонічний;

К.ДИЭНЦЕФАЛЬНЫЙ — к.діенцефальний;

К.КАТЕХОЛАМИНОВЫЙ — к.катехоламіновий;

К.НАДПОЧЕЧНИКОВЫЙ — к.надниркoвий;

К.ТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ — к.тиреотоксичний;

К.ХОЛИНЕРГИЧЕСКИЙ — к.холінергічний;

К.ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — к.церебральний.

КРИЗ(ИС) 2 — криза, перелом хвороби, тяжкий перехідний стан, переломний перебіг хвороби;

К.БОЛЕЗНИ — к.хвороби.

КРИЗИСНЫЙ — кризисний.

КРИЗОВОЙ — кризовий.

КРИОГЕННЫЙ — кріогенний, пов'язаний із дією низьких температур.

КРИОКОАГУЛЯЦИЯ — кріокоагуляція, метод руйнування тканин шляхом їхнього заморожування.

КРИОТЕРАПИЯ — кріотерапія, лікування холодом.

КРИПТИТ — криптит, запалення відхідникових (анальних) пазух.

КРИТИЧЕСКОЕ СОСТОЯНИЕ БОЛЬНОГО — критичний стан хворого.

КРОВАВЫЙ — кривавий, гематозний;

К.ПОТ — к.піт, гематидроз, гемогідроз;

К.РВОТА — к.блювання, гематемезис;

КРОВЕЗАМЕЩАЮЩИЕ ЖИДКОСТИ (РАСТВОРЫ) — кровозамісні рідини (розчини).

КРОВЕНОСНЫЙ — кровоносний;

К.СОСУДЫ — к.судини.

КРОВЕТВОРЕНИЕ — кровотворення, кровоутворення, гемогенез, гемопоез;

К.ВИКАРНОЕ — к.вікарне (замісне);

К.ЗАМЕСТИТЕЛЬНОЕ — к.замісне (вікарне);

К.КОСТНОМОЗГОВОЕ — к.кістковомозкове (медулярне);

К.МЕГАЛОБЛАСТИЧЕСКОЕ — к.мегалобластичне (при B12-фолієводефіцитній анемії);

К.НОРМОБЛАСТИЧЕСКОЕ — к.нормобластичне;

К.ЭКСТРАМЕДУЛЛЯРНОЕ — к.екстрамедулярне;

КРОВЕТВОРНЫЙ — кровотворний, гематогенний, гемопоетичний.

КРОВИ ИССЛЕДОВАНИЕ — крові дослідження, гематаналіз.

КРОВИ СВЕРТЫВАНИЕ — крові згортання (згортування), гемокоагуляція, гемопексис.

КРОВИ СГУЩЕНИЕ — к.згущення, колемія;

КРОВНОЕ РОДСТВО — кровне споріднення, кровна спорідненість, родинний шлюб, імбридинг.

КРОВНЫЙ — кровний.

КРОВОИЗВЛЕЧЕНИЕ — крововипускання.

КРОВОИЗЛИЯНИЕ — крововилив, геморагія, вазація, скупчення крові, що вилилася із судин, у тканинах або порожнинах організму;

К.АРРОЗИОННОЕ — к.аро-зійний;

К.ВНУТРИМОЗГОВОЕ — к.внутрішньомозковий;

К.ВНУТРИЧЕРЕПНОЕ — к.внутрішньочерепний;

К.ДИАПЕДЕЗНОЕ — к.діапедезний;

К.ПЕТЕХИАЛЬНОЕ — к.петехіальний;

К.ПОЛОСТНОЕ — к.порожнинний;

К.ТОЧЕЧНОЕ — к.крапковий.

КРОВООБРАЗОВАНИЕ — кровотворення, гемогенез, гемопоез.

КРОВООБРАЩЕНИЕ — кровообіг;

К.ВСПОМОГАТЕЛЬНОЕ — к.допоміжний;

К.ИСКУССТВЕННОЕ — к.штучний (артифіціальний);

К.КОЛЛАТЕРАЛЬНОЕ — к.колатеральний;

К.ЭКСТРАКОРПОРАЛЬНОЕ — к.екстракорпоральний.

КРОВООСТАНАВЛИВАЮЩИЙ — кровоспинний, кровотамувальний, кровотамуючий, кровогамуючий, гемостатичний.

КРОВООЧИСТИТЕЛЬНЫЙ — кровоочисний, кровоочищувальний.

КРОВОПОДТЕК — крововилив, синець, гематома, суфузія, екхімоз.

КРОВОПОТЕРЯ — крововтрата, гематоземія;

К.ДЕКОМПЕНСИРОВАННАЯ — к.декомпенсована;

К.КОМПЕНСИРОВАННАЯ — к.компенсована.

КРОВОПУСКАНИЕ — кровопускання.

КРОВОСМЕШЕНИЕ — кровозмішання, інцест.

КРОВОСНАБЖЕНИЕ — кровопостачання.

КРОВОСОСНЫЙ — кровосисний, кровоссальний.

КРОВОТЕЧЕНИЕ — кровотеча, геморагія, стиматоз;

К.АНОРЕКТАЛЬНОЕ — к.аноректальна (з прямої кишки);

К.АРРОЗИОННОЕ — к.аро-зійна;

К.АРТЕРИАЛЬНОЕ — к.артеріальна;

К.ВЕНОЗНОЕ — к.венозна, флеборагія;

К.ВИКАРНОЕ — к.вікарна;

К.ВНУТРЕННЕЕ — к.внутрішня;

К.В.ПОЛОСТНОЕ — к.в.порожнинна;

К.В.СКРЫТОЕ — к.в.прихована (латентна);

К.В.ЯВНОЕ — к.в.явна;

К.ВНУТРИТКАНЕВОЕ — к.внутрішньотканинна;

К.ВТОРИЧНОЕ — к.вторинна;

К.ГЕМОРРОИДАЛЬНОЕ — к.гемороїдальна;

К.ГИПОПРОТРОМБИНЕМИЧЕСКОЕ — к.гіпопротромбінемічна;

К.ЖЕЛУДОЧНОЕ — к.шлункова, гастрорагія;

К.КАПЕЛЬНОЕ — к.крапельна, сталагма;

К.КАПИЛЛЯРНОЕ — к.капілярна;

К.КИШЕЧНОЕ — к.кишкова, ентерорагія;

К.ЛЕГОЧНОЕ — к.легенева, пневморагія;

К.МАТОЧНОЕ — к.маткова, метрорагія;

К.НАРУЖНОЕ — к.зовнішня;

К.НОСОВОЕ — к.носова, риноргія, епістаксис;

К.ПАРЕНХИМАТОЗНОЕ — к.паренхіматозна;

К.ПИЩЕВОДНОЕ — к.стравохідна, езофагорагія;

К.ПИЩЕВОДНО-ЖЕЛУДОЧНОЕ — к.стравохідно-шлункова (езофагогастральна);

К.ПОВТОРНОЕ — к.повторна;

К.ПОСТОПЕРАЦИОННОЕ — к.постопераційна;

К.САМОПРОИЗВОЛЬНОЕ — к.самовільна (спонтанна);

К.СПОНТАННОЕ — к.спонтанна (самовільна);

К.ФИБРИНОЛИТИЧЕСКОЕ — к.фібринолітична;

К.ЯЗВЕННОЕ — к.виразкова.

КРОВОТЕЧЕНИЕ ИЗ ВЕНЫ — к.з вени, флеборагія;

К.ИЗ ДЕСЕН — к.з ясен, улорагія;

К.ИЗ ЖЕЛУДКА — к.із шлунка, гастрорагія;

К.ИЗ ПИЩЕВОДА — к.із стравоходу, езофагорагія;

К.ИЗ ЯЗЫКА — к.з язика, глосорагія;

К.ИЗО РТА — к.із рота, стоморагія;

К.ПОЧЕЧНОЕ — к.ниркова, нефрорагія.

КРОВОТЕЧЕНИЯ ОСТАНОВКА — кровотечі спинення, припинення, затамування.

КРОВОТОК — кровоток, плин крові.

КРОВОТОЧИВОСТЬ — кровоточивість.

КРОВОТОЧИВЫЙ — кровоточивий.

КРОВОХАРКАНЬЕ — кровохаркання, гемоптое, виділення крові або кривавого харкотиння з дихальних шляхів або легенів при кашлі;

К.ЛОЖНОЕ — к.несправжнє, відкашлювання аспірованої крові, наприклад, при шлунковій кровотечі.

КРОВЬ — кров;

К.АРТЕРИАЛЬНАЯ — к.артеріальна;

К.ВЕНОЗНАЯ — к.венозна;

К.ДЕФИБРИНИРОВАННАЯ — к.дефібринована;

К.ПЕРИФЕРИЧЕСКАЯ — к.периферична.

КРОВЯНИСТОСТЬ — кров'янистість.

КРОВЯНИСТЫЙ — кров'янистий, кривавистий.

КРОВЯНОЕ ДАВЛЕНИЕ — кров'яний тиск;

К.Д.АРТЕРИАЛЬНОЕ — к.т.артеріальний;

К.Д.ВЕНОЗНОЕ — к.т.венозний;

К.Д.ДИАСТОЛИЧЕСКОЕ — к.т.діастолічний;

К.Д.ПУЛЬСОВОЕ — к.т.пульсовий;

К.Д.СИСТОЛИЧЕСКОЕ — к.т.систолічний;

К.Д.СРЕДНЕЕ — к.т.середній.

КРОВЯНОЙ — кров'яний;

К.СВЕРТОК — к.згорток, пегма, тромб.

КРОХКИЙ — крихкий.

КРОХКОСТЬ — крихкість.

КРУГЛОКЛЕТОЧНЫЙ — круглоклітинний.

КРУГОВОЙ — круговий, коловий, циркулярний.

КРУГООБОРОТ — кругообіг, колообіг.

КРУПНОБУГРИСТЫЙ — великогорбастий.

КРУПОЗНЫЙ — крупозний, пов'язаний із фібринозним запаленням слизової оболонки.

КРУШИНА — *бот.* жостір.

КРЮЧКОВИДНЫЙ, КРЮЧКОВАТЫЙ — гачкуватий.

КСАНТЕЛАЗМА — ксантелазма, ксантома у вигляді плоскої (пласкої) бляшки, що ледве піднімається над поверхнею (частіше локалізується на шкірі повік, вушних раковин, слизової оболонки порожнини рота).

КСАНТИН — ксантин, жовтий пігмент, продукт проміжного обміну пуринових основ, має сильну діуретичну дію.

КСАНТОМА — ксантома, патологічний утвір на шкірі, що складається з холестерину та тригліцеридів.

КСАНТОМАТОЗ — ксантоматоз, патологічний стан, при якому утворюється велика кількість ксантелазмів та ксантом.

КСАНТОПСИЯ — ксантопсія, бачення предметів у жовтому забарвленні, наприклад, при жовтяницях або при передозуванні хінідину.

КСАНТОХРОМИЯ — ксантохромія, забарвлення тканин та рідин тіла у жовтий колір (наприклад, при лікуванні акрихіном).

КСЕРАЗИЯ — ксеразія, ксеротрихія, сухість волосся.

КСЕРОГЛОССИЯ — ксероглосія, сухість язика.

КСЕРОДЕРМА — ксеродерма, сухість шкіри.

КСЕРОЗ — ксероз, висихання, сухість.

КСЕРОСТОМИЯ — ксеростомія, сухість у роті.

КСЕРОТРИХИЯ — ксеротрихія, те саме, що ксеразія.

КУБИТАЛЬНЫЙ — кубітальний, ліктьовий, що належить до ліктя.

"КУКОЛЬНАЯ ПОХОДКА" — "лялькова хода" (при паркінсонізмі).

КУЛЬМИНАЦИЯ БОЛЕЗНИ — кульмінація (найвищий прояв хвороби, акме).

КУЛЬТЯ — кукса.

КУМУЛЯТИВНЫЙ — кумулятивний, накопичений, нагромаджений.

КУМУЛЯЦИЯ — кумуляція, накопичення, нагромадження.

КУПОЛ ПЛЕВРЫ — купол плеври.

КУПОЛООБРАЗНЫЙ — куполоподібний.

КУРАБЕЛЬНЫЙ — курабельний, виліковний, вигойний.

КУРАТИВНЫЙ — куративний, лікувальний.

КУРАТОР — куратор, опікун, лікар, що проводить лікування хворого.

КУРАЦИЯ — курація, лікування, піклування, догляд.

КУРЕНИЕ — куріння.

КУРИТЬ — курити.

Л

ЛАБИАЛЬНЫЙ — лабіальний, губний, належний до губи.

ЛАБИЛЬНОСТЬ — лабільність, нестійкість, рухливість, мінливість.

ЛАБИЛЬНЫЙ — лабільний, нестійкий, змінний, мінливий, рухливий.

ЛАБОРАТОРИЯ — лабораторія.

ЛАГОСТОМА — лагостома, "заяча губа", лагохілія.

ЛАГОХИЛИЯ — лагохілія, те саме, що й лагостома.

ЛАДОННЫЙ — долонний, пальмарний.

ЛАДОНЬ — долоня.

ЛАДЬЕВИДНЫЙ — човноподібний, навікулярний, скафоїдальний.

ЛАКРИМАЛЬНЫЙ — лакримальний, який (що) стосується сліз, слізних (сльозових) шляхів.

ЛАКРИМАЦИЯ — лакримація, дакріорея, епіфора, сльозотеча.

ЛАКРИЦА — *бот.* локриця, солодкий корінь, солодич.

ЛАКСАЦИЯ — лаксація, релаксація, розслаблення, ослаблення.

ЛАКТАЦИЯ — лактація, процес утворення молока молочною залозою.

ЛАКТОЗА — лактоза, молочний цукор.

ЛАКТОЗУРИЯ — лактозурія, виділення лактози із сечею (при деяких спадкових хворобах обміну).

ЛАКУНА — лакуна, заглибина.

ЛАКУНАРНЫЙ — лакунарний, заглиблений.

ЛАЛОПАТИЯ — лалопатія, утруднення мови.

ЛАМЕЛЛА — ламела, бляшка.

ЛАМЕЛЛЯРНЫЙ — ламелярний, бляшковий, що складається з пластівців, лусочок, шаруватий.

ЛАНДЫШ — *бот.* конвалія.

ЛАНЦЕТ — ланцет.

ЛАПАРОТОМИЯ — лапаротомія, череворозтин, хірургічна операція розтину черевної порожнини.

ЛАПАРОЦЕЛЕ — лапароцеле, загальна назва гриж(кил) живота.

ЛАПАРОЦЕНТЕЗ — лапароцентез, прокол черевної стінки для видалення асцитичної рідини.

ЛАРИНГЕАЛЬНЫЙ — ларингеальний, гортанний.

ЛАРИНГИЗМ — ларингізм, спазма голосової щілини.

ЛАРИНГИТ — ларингіт, запалення гортані.

ЛАРИНГЭДЕМА — ларингедема, набряк гортані.

ЛАРИНГОСПАЗМ — ларингоспазма, спазма мускулатури гортані, що викликає повне закриття голосової щілини.

ЛАРИНГОСТЕНОЗ — ларингостеноз, звуження гортані.

ЛАТЕНТНОСТЬ — латентність, латенція, прихованість, прихований стан хвороби.

ЛАТЕНТНЫЙ — латентний, прихований.

ЛАТЕНТНЫЙ ПЕРИОД БОЛЕЗНИ — латентний період хвороби.

ЛАТЕНЦИЯ — латенція, те саме, що латентність.

ЛАТЕРАЛЬНЫЙ — латеральний, бічний.

ЛЕВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — лівошлуночкова недостатність.

ЛЕВОПРЕДСЕРДНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — лівопередсердна недостатність.

ЛЕВША — лівша, шульга.

ЛЕГКИЕ — легені;

Л.БУЛЛЕЗНЫЕ — л.бульозні, л. зі здутими у вигляді пухирів краєвими відділами, спостерігається при бульозній емфіземі;

Л.ЗАСТОЙНЫЕ — л.застійні, клінічні прояви лівошлуночкової або лівопередсердної недостатності;

Л.КИСТОЗНЫЕ — л.кістозні;

Л.ПОЛИКИСТОЗНЫЕ — л.полікістозні;

Л.УРЕМИЧЕСКИЕ — л.уремічні.

ЛЕГКИХ ВЗДУТИЕ — легенів здуття, (збільшення об'єму легенів) емфізема.

ЛЕГКИХ ОПЕЧЕНЕНИЕ — легенів спечінкування.

ЛЕГКИХ ОТЕК — легенів набряк, пневмедема.

ЛЕГКИХ РАСШИРЕНИЕ — легенів розширення (емфізема).

ЛЕГКИХ СДАВЛЕНИЕ — легенів стиснення, пневмопресія.

ЛЕГКИХ УПЛОТНЕНИЕ — легенів ущільнення (індурація).

ЛЕГКО ИЗЛЕЧИМЫЙ — легко виліковний.

ЛЕГКОЕ — легеня;

Л.ПАНЦИРНОЕ — л.панцирна, наслідок адгезивного плевриту — легеня, вкрита звапненими плевральними швартами, що утруднюють легеневу вентиляцію та кровообіг у системі легеневої артерії.

ЛЕГОЧНЫЙ — легеневий, пульмональний;

Л.АРТЕРИЯ — л.артерія;

Л.КРОВОТЕЧЕНИЕ — л.кровотеча, пневморагія;

ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ ПУЛЬСАЦИЯ — легеневої артерії пульсація.

ЛЕГОЧНО– СЕРДЕЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — легенево - серцева недостатність.

ЛЕГОЧНО-СЕРДЕЧНЫЙ — легенево-серцевий, пневмокардіальний, пульмокардіальний.

ЛЕЖАЧИЙ БОЛЬНОЙ — лежачий хворий.

"ЛЕЙКЕМИЧЕСКОЕ ЗИЯНИЕ" — "лейкемічне зіяння" ("провалля", "дірка"), відсутність перехідних форм між бластними клітинами та зрілими лейкоцитами в периферичній крові при гострому лейкозі.

ЛЕЙКЕМИЯ — лейкемія, надто збільшена кількість лейкоцитів у крові.

ЛЕЙКЕМОИДНАЯ РЕАКЦИЯ — лейкемоїдна реакція, лейкозоподібна картина периферичної крові при тяжких запальних процесах.

ЛЕЙКОАГГЛЮТИНАЦИЯ — лейкоаглютинація, склеювання лейкоцитів сироваткою, що містить антитіла проти їхніх антигенів.

ЛЕЙКОДЕРМА — лейкодерма, ділянки депігментації шкіри (вроджені або набуті), що мають вигляд заокруглених множинних білих плям, звичайно невеличкого розміру.

ЛЕЙКОДИАПЕДЕЗ — лейкодіапедез, вихід лейкоцитів через стінку кровоносного капіляра між епітеліальними клітинами у вогнищі запалення.

ЛЕЙКОЗ — лейкоз, загальна назва злоякісних пухлинних захворювань, що виникають з кровотворних

клітин та уражають кістковий мозок;

Л.БАЗОФИЛЬНЫЙ — л.базофільний;

Л.ЛИМФОБЛАСТНЫЙ — л.лімфобластний;

Л.ЛИМФОИДНЫЙ ХРОНИЧЕСКИЙ — л.лімфоїдний хронічний;

Л.МЕГАКАРИОБЛАСТНЫЙ — л.мегакаріобластний;

Л.МЕГАКАРИОЦИТАРНЫЙ — л.мегакаріоцитарний;

Л.МИЕЛОБЛАСТНЫЙ — л.мієлобластний;

Л.МИЕЛОИДНЫЙ ХРОНИЧЕСКИЙ — л.мієлоїдний хронічний;

Л.МИЕЛОМОНОБЛАСТНЫЙ — л.мієломонобластний;

Л.МОНОБЛАСТНЫЙ — л.монобластний;

Л.МОНОЦИТАРНЫЙ — л.моноцитарний;

Л.НЕДИФФЕРЕНЦИРУЕМЫЙ — л.недиференційований;

Л.НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ — л.нейтрофільний;

Л.ОЛИГОБЛАСТНЫЙ — л.олігобластний;

Л.ОПУХОЛЕВИДНЫЙ — л.пухлиноподібний;

Л.ОСТРЫЙ — л.гострий;

Л.ПЛАЗМОБЛАСТНЫЙ — л.плазмобластний;

Л.ПРОМИЕЛОЦИТАРНЫЙ — л.промієлоцитарний;

Л.ХРОНИЧЕСКИЙ — л.хронічний;

Л.ЭОЗИНОФИЛЬНЫЙ — л.еозинофільний.

ЛЕЙКОНИХИЯ — лейконіхія, поява білих плям або смужок на нігтьовій пластинці, наприклад, при хронічних анеміях та авітамінозах.

ЛЕЙКОПЕДЕЗ — лейкопедез, діапедез лейкоцитів.

ЛЕЙКОПЛАКИЯ — лейкоплакія, передраковий стан слизової оболонки, на якій з'являються дистрофічні білі плями зроговілого епітелію.

ЛЕЙКОТРИХИЯ — лейкотрихія, вроджене посивіння.

ЛЕЙКОЦИТ — лейкоцит, білокрівець;

Л.АЦИДОФИЛЬНЫЙ — л.ацидофільний;

Л.БАЗОФИЛЬНЫЙ — л.базофільний;

Л.ЗЕРНИСТЫЙ — л.зернистий, гранулоцит;

Л.НЕЗЕРНИСТЫЙ — л.незернистий, агранулоцит;

Л.НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ — л.нейтрофільний;

Л.ПАЛОЧКОЯДЕРНЫЙ — л.паличкоядерний;

Л.СЕГМЕНТОЯДЕРНЫЙ — л.сегментоядерний;

Л.ЭОЗИНОФИЛЬНЫЙ — л.еозинофільний.

ЛЕЙКОЦИТАРНАЯ ФОРМУЛА — лейкоцитарна формула.

ЛЕЙКОЦИТАРНОЙ ФОРМУЛЫ СДВИГ ВЛЕВО —

лейкоцитарної формули зсув ліворуч.

ЛЕЙКОЦИТЕМИЯ — лейкоцитемія, збільшення кількості лейкоцитів у крові.

ЛЕЙКО(ЦИТО)ДИЕРЕЗ — лейко(цито)діерез, процес руйнування лейкоцитів.

ЛЕЙКОЦИТОЗ — лейкоцитоз, те саме, що лейкоцитемія;

Л.АБСОЛЮТНЫЙ — л.абсолютний (цілковитий);

Л.АГОНАЛЬНЫЙ — л.агональний;

Л.АЛИМЕНТАРНЫЙ — л.аліментарний;

Л.БАЗОФИЛЬНЫЙ — л.базофільний;

Л.ИСТИННЫЙ — л.справжній;

Л.ЛИМФОЦИТАРНЫЙ — л.лімфоцитарний;

Л.МЕСТНЫЙ — л.місцевий;

Л.МОНОЦИТАРНЫЙ — л.моноцитарний;

Л.НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ — л.нейтрофільний;

Л.ОРТОСТАТИЧЕСКИЙ — л.ортостатичний;

Л.ЭОЗИНОФИЛЬНЫЙ — л.еозинофільний.

ЛЕЙКО(ЦИТО)ЛИЗ(ИС) — лейко(цито)ліз(ис), те саме, що лейко(цито)діерез.

ЛЕЙКО(ЦИТО)ПЕНИЯ — лейко(цито)пенія, зменшення кількості лейкоцитів у периферичній крові;

Л.АУТОИМУННАЯ — л.автоімунна;

Л.РАДИАЦИОННАЯ — л.радіаційна;

Л.СЕЛЕЗЕНОЧНАЯ — л.селезінкова.

ЛЕЙКО(ЦИТО)ПОЭЗ — лейко(цито)поез, лейко(цито)генез, процес утворення лейкоцитів.

ЛЕЙКОЦИТУРИЯ — лейкоцитурія, виділення лейкоцитів із сечею.

ЛЕКАРСТВЕННЫЙ — лікарський;

Л.АЛЛЕРГИЯ — л.(медикаментозна) алергія;

Л.ВЕЩЕСТВО — л.речовина;

Л.СРЕДСТВО — л.засіб, медикамент;

Л.АЭРОЗОЛИ — л.аерозолі;

Л.ВЗВЕСИ — л.завись, суспензія;

Л.ВОДЫ — л.води;

Л.РАСТЕНИЯ — л.рослини;

Л.ПРЕПАРАТ — л.препарат.

ЛЕКАРСТВО — ліки, медикамент.

ЛЕНТИГО — лентиго, пігментний невус у вигляді темно-коричневої (брунатної) або чорної плями розміром 1—3 см.

ЛЕНТИКУЛЯРНЫЙ — лентикулярний, лінзоподібний, сочевицеподібний, лентиформний.

ЛЕОНТИАЗ — леонтіаз, "лев'яче" обличчя при проказі, деяких видах лейкозу, нейрофіброматозі.

"ЛЕОПАРДОВА ШКУРА" — "леопардова шкура"

(шкіра у вигляді шкури леопарда), множинні крововиливи у шкіру різної давнини, що зумовлює їхній неоднаковий колір.

ЛЕНТИФОРМНЫЙ — лентиформний, те саме, що лентикулярний.

ЛЕНТОВИДНЫЙ — стрічкоподібний;

Л.ШУМ СЕРДЦА — л.шум серця;

ЛЕПРА — лепра, проказа.

ЛЕПРОЗНЫЙ — лепрозний, прокажений.

ЛЕПТОДАКТИЛИЯ — лептодактилія, тонкопалість.

ЛЕПТОСПИРОЗ — лептоспіроз.

ЛЕПТОЦЕФАЛИЯ — лептоцефалія, вузькоголовість.

ЛЕТАЛЬНОСТЬ — летальність, мортальність, смертність.

ЛЕТАЛЬНЫЙ — летальний, мортальний, смертельний.

ЛЕТАРГИЧЕСКИЙ — летаргічний, зв'язаний з летаргією або спричинений нею.

ЛЕТАРГИЯ — летаргія (летаргічний стан), патологічний стан, якому притаманне різке ослаблення всіх проявів життя.

ЛЕХЕНИЯ — лехенія, патологічна балакучість.

ЛЕЧАЩИЙ ВРАЧ — лікуючий лікар.

ЛЕЧЕБНЫЙ — лікувальний, куративний, терапевтичний;

Л.ТРАВА — л.трава, санікула;

Л.ПИТАНИЕ — л.годування, дієтотерапія.

ЛЕЧЕНИЕ — лікування, курація, терапія, ятрія;

Л.ГОЛОДОМ — л.голодом, лімотерапія, нестіатрія, нестітерапія, пейнотерапія;

Л.ДВИЖЕНИЕМ — л.рухом, кінезіотерапія;

Л.МОРСКИМИ КУПАНИЯМИ — л.морським купанням, таласотерапія;

Л.ОЖОГОВ — л.опіків, фодотерапія;

Л.СВЕТОМ — л.світлом, фототерапія;

Л.СЫВОРОТКОЙ — л.сироваткою, сиротерапія;

Л.УПРАЖНЕНИЯМИ — л.вправами;

Л.ХОЛОДОМ — л.холодом, кріотерапія.

ЛЕЧИТЬ — лікувати, курирувати, санувати.

ЛИВЕДО — ліведо, "мармуровий" ціаноз шкіри, що виникає внаслідок тривалого впливу високих та низьких температур, при системному червоному вівчаку.

ЛИГАМЕНТ — лігамент, зв'язка.

ЛИГАМЕНТИТ — лігаментит, запалення зв'язки.

ЛИГАМЕНТ(ОЗ)НЫЙ — лігамент(оз)ний, зв'язковий.

ЛИЕНАЛЬНЫЙ — лієнальний, спленальний, селезінковий.

ЛИЕНТЕРИЯ — лієнтерія, пронос, при якому їжа виділяється неперетравленою.

ЛИЗИС — лізис 1. поступове послаблення проявів хвороби, наприклад, гарячки; 2. розпад (розчинення) клітин або тканин під впливом ферментів.

ЛИКВОРЕЯ — ліквореа, витікання цереброспінальної рідини через дефект у твердій мозковій оболонці.

ЛИКОРЕКСИЯ — лікорексія, цинорексія, лімоз, "вовчий" апетит.

ЛИМБ — лімб, обідок, обвідок, вінчик, вінець.

ЛИМИТАЦИЯ — лімітація, обмеження.

ЛИМИТИРОВАННЫЙ — лімітований, обмежений.

ЛИМОЗ — лімоз, те саме, що лікорексія.

ЛИМОТЕРАПИЯ — лімотерапія, лікування голодом.

ЛИМИТИРОВАНИЕ — лімітування.

ЛИМФА — лімфа, хілус, "молочний сік".

ЛИМФАДЕНИТ — лімфаденіт, запалення лімфатичних вузлів.

ЛИМФАДЕНОЗ — лімфаденоз, системна гіперплазія лімфоїдної тканини, наприклад, при лейкозі.

ЛИМФАДЕНОИДНЫЙ — лімфаденоїдний, що стосується лімфатичного вузла.

ЛИМФАДЕНОМА — лімфаденома, загальна назва пухлин лімфатичних вузлів.

ЛИМФАНГИ(И)Т — лімфангі(і)т, запалення лімфатичних судин.

ЛИМФАНГИОМА — лімфангіома (хілангіома), доброякісна пухлина, що розвивається зі стінки лімфатичної судини.

ЛИМФАНГИОМАТОЗ СИСТЕМНЫЙ — лімфангіоматоз системний, хвороба, що характеризується утворенням множинних лімфангіом.

ЛИМФАНГИОСАРКОМА — лімфангіосаркома, загальна назва злоякісних пухлин, що розвиваються зі стінки лімфатичних судин.

ЛИМФАНГИЭКТАЗИЯ — лімфангіектазія, патологічне розширення лімфатичних судин.

ЛИМФАНГОИТ — лімфангоїт, те саме, що лімфангі(і)т.

ЛИМФАТИЧЕСКИЙ — лімфатичний;

Л.СОСУДЫ — л.судини;

Л.УЗЕЛ — л.вузол.

ЛИМФЕДЕМА — лімфедема, хіледема, набряк тканин, спричинений лімфостазом.

ЛИМФОБЛАСТ — лімфобласт, клітина—попередниця лімфоцита.

ЛИМФОБЛАСТОЗ — лімфобластоз, збільшення кількості лімфобластів у периферичній крові.

ЛИМФОГЕННЫЙ — лімфогенний.

ЛИМФОГРАНУЛЕМА — лімфогранульома, поліморфно-клітинна гранульома, що буває в органах лімфатичної системи при лімфогранулематозі.

ЛИМФОГРАНУЛЕМАТОЗ — лімфогранулематоз, злоякісне захворювання, пов'язане зі злоякісною гіперплазією лімфоїдної тканини і утворенням у лімфоїдній тканині та внутрішніх органах лімфогранульом;

Л.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — л.генералізований;

Л.ДИССЕМИНИРОВАННЫЙ — л.дисемінований;

Л.ЛОКАЛЬНЫЙ — л.локальний;

Л.ОЧАГОВЫЙ — л.вогнищевий;

Л.РЕГИОНАРНЫЙ — л.регіонарний.

ЛИМФОГРАНУЛИДЫ — лімфогрануліди, поліморфні, сверблячі висипи на шкірі при лімфогранулематозі.

ЛИМФОЗ — лімфоз, лімфо(цито)генез, лімфо(цито)поез, процес утворення лімфоцитів.

ЛИМФОИДНЫЙ — лімфоїдний, що стосується лімфоїдної тканини.

ЛИМФОЛЕЙКОЗ — лімфолейкоз, лейкоз, при якому джерелом пухлинного росту є клітина—попередниця лімфопоезу;

Л.ОСТРЫЙ — л.гострий;

Л.ХРОНИЧЕСКИЙ — л.хронічний.

ЛИМФОМА — лімфома, загальна назва пухлин, що походять з лімфатичної тканини.

ЛИМФООБРАЩЕНИЕ — лімфообіг.

ЛИМФОПЕНИЯ — лімфопенія, знижена кількість лімфоцитів у периферичній крові.

ЛИМФОПЛЕТОРА — лімфоплетора, збільшена кількість лімфи у лімфатичних судинах.

ЛИМФОРЕЯ — лімфорея, лімфорагія, хілорея, хілорагія, процес витікання лімфи, лімфотеча.

ЛИМФОРРАГИЯ — лімфорагія, те саме, що лімфорея.

ЛИМФОСАРКОМА — лімфосаркома, злоякісна пухлина із незрілих лімфоїдних клітин.

ЛИМФОСАРКОМАТОЗ — лімфосаркоматоз, генералізована форма лімфосарком, якій властиве множинне ураження лімфатичних вузлів, печінки та селезінки.

ЛИМФОСТАЗ — лімфостаз, хілостаз, застій лімфи.

ЛИМФОЦИТ — лімфоцит.

ЛИМФОЦИТЕМИЯ — лімфоцитемія, збільшена кількість лімфоцитів у крові.

ЛИМФО(ЦИТО)ГЕНЕЗ — лімфо(цито)генез, те саме, що лімфоз.

ЛИМФОЦИТОЗ — лімфоцитоз, ахроцитоз, те саме, що лімфоцитемія.

ЛИМФОЦИТОПЕНИЯ — лімфоцитопенія, зменшена кількість лімфоцитів у периферичній крові.

ЛИМФО(ЦИТО)ПОЭЗ — лімфо(цито)поез, те саме, що лімфоз, лімфо(цито)генез.

ЛИМФУРИЯ — лімфурія (хілурія), наявність лімфи у сечі, наприклад, при оклюзії загальної лімфатичної протоки.

ЛИНГВАЛЬНЫЙ — лінгвальний, язиковий, язичний.

ЛИНЗОВИДНЫЙ, ЛИНЗООБРАЗНЫЙ — лінзоподібний, лентикулярний, сочевицеподібний.

ЛИНИМЕНТ — лінімент, рідка мазь.

ЛИНИЯ СОКОЛОВА—ЭЛЛИСА—ДАМУАЗО— лінія Соколова—Елліса—Дамуазо, верхня межа плеврального ексудату, що визначається перкуторно.

ЛИОДЕРМИЯ — ліодермія, загальна назва захворювань, яким притаманна атрофія шкіри та її придатків.

ЛИПАЦИДЕМИЯ — ліпацидемія, поява летючих жирних кислот у крові, наприклад, при декомпенсованому цукровому діабеті.

ЛИПАЦИДУРИЯ — ліпацидурія, поява летючих жирних кислот у сечі, наприклад, при декомпенсованому цукровому діабеті.

ЛИПЕМИЯ — ліпемія, підвищений вміст жиру (нейтральних жирів та тригліцеридів) у крові.

ЛИПИДЕМИЯ — ліпідемія, підвищений вміст ліпідів у крові.

ЛИПКИЙ — липкий, в'язкий, клейкий, віскозний.

ЛИПКОСТЬ — липкість, клейкість, в'язкість, віскозність.

ЛИПОДИСТРОФИЯ — ліподистрофія, загальна назва патологічних станів, яким властиве порушене відкладання жирової тканини у підшкірній клітковині (основі);

Л.ИНСУЛИНОВАЯ — л.інсулінова;

Л.ПОСТИНЪЕКЦИОННАЯ — л.постін'єкційна.

ЛИП(О)ИДОЗ — ліпоїдоз, загальна назва вроджених або набутих захворювань, яким притаманне порушення ліпідного обміну.

ЛИПОЛИЗ — ліполіз, процес розщеплення жиру.

ЛИПОМА — ліпома, доброякісна пухлина із жирової тканини.

ЛИПОМАТОЗ — ліпоматоз, надмірне утворення та відкладення жиру;

Л.ДИФФУЗНЫЙ — л.дифузний, ожиріння;

Л.МЕСТНЫЙ — л.місцевий (пухлиноподібний), ліпома;

Л.УНИВЕРСАЛЬНЫЙ — л.універсальний.

ЛИПОПСИХИЯ — ліпопсихія, ліпотимія, тимчасова втрата притомності, слабка млість.

ЛИПОСАРКОМА — ліпосаркома, злоякісна пухлина, що розвивається з жирової тканини.

ЛИПОТИМИЯ — ліпотимія, те саме, що ліпопсихія.

ЛИПОФАНЕРОЗ — ліпофанероз, жирова дистрофія.

ЛИПОФИБРОМА — ліпофіброма, доброякісна пухлина, що складається зі зрілої жирової тканини та сполучнотканинних прошарків.

ЛИПОФИЛЬНЫЙ — ліпофільний, що поглинає жири, схильний до накопичення жирів.

ЛИПОХРОМАТОЗ — ліпохроматоз, забарвлювання шкіри та слизових оболонок у жовтий колір, наприклад, при цукровому діабеті.

ЛИПУРИЯ — ліпурія, виділення ліпідів із сечею.

ЛИССОТРИХИЯ — лісотрихія, пряме волосся.

ЛИСТОВИДНЫЙ, ЛИСТООБРАЗНЫЙ, ЛИСТОПОДОБНЫЙ — листоподібний.

ЛИСТОВОЙ — листовий.

ЛИТИАЗ — літіаз, кам'яна хвороба, процес утворення каменів у порожнистих органах та їхніх протоках.

ЛИТИЧЕСКИЙ — літичний, 1. що стосується лізису, 2. здатний розчиняти, руйнувати.

ЛИТОКСИДУРИЯ — літоксидурія, збільшення вмісту сечової кислоти у сечі.

ЛИТОЛАПАКСИЯ — літолапаксія, видалення залишків сечових каменів після каменедроблення.

ЛИТОЛИЗ — літоліз, процес розчинення каменів.

ЛИТОЛИТИКИ — літолітики, препарати, що розчиняють камені.

ЛИТОНЕФРОЗ — літонефроз, нефролітіаз, нирковокам'яна хвороба.

ЛИТОТРИПСИЯ — літотрипсія, каменедроблення.

ЛИТУРЕЗ — літурез, виділення дрібних камінців із сечею.

ЛИХЕН — ліхен, лишай.

ЛИХОРАДКА — гарячка, лихоманка, пропасниця;

Л.АЛИМЕНТАРНАЯ — г.аліментарна (при ексикозі);

Л.АСЕПТИЧЕСКАЯ — г.асептична;

Л.АТИПИЧНАЯ — г.атипова;

Л.ВОЗВРАТНАЯ — г.поворотна (рекурентна);

Л.ВОЛНООБРАЗНАЯ — г.хвилеподібна (ундулююча);

Л.ВЫСОКАЯ — г.висока (піретична);

Л.ГЕКТИЧЕСКАЯ — г.гектична (виснажлива);
Л.ГИПЕРПИРЕТИЧЕСКАЯ — г.гіперпіретична (дуже висока);
Л.ЕЖЕДНЕВНАЯ — г.щоденна;
Л.ИЗВРАЩЕННАЯ — г.збочена (порушена, перевернута, інвертована);
Л.ИЗНУРЯЮЩАЯ — г.виснажлива (гектична);
Л.ИНВЕРТИРОВАННАЯ — г.інвертована (збочена, порушена, перевернута);
Л.ИНТЕРМИТТИРУЮЩАЯ — г.інтермітуюча (переміжна);
Л.ИСТОЩАЮЩАЯ — г.виснажлива (гектична);
Л.ЛЕГКАЯ — г.легка;
Л.МОЛОЧНАЯ — г.молочна;
Л.НЕПРАВИЛЬНАЯ — г.неправильна (нерегулярна);
Л.НЕРВНАЯ — г.нервова;
Л.ОДНОДНЕВНАЯ — г.одноденна (однодобова, ефемерна);
Л.ОТ ПЕРЕГРЕВА — г.від перегріву;
Л.ОЧЕНЬ ВЫСОКАЯ — г.дуже висока (гіперпіретична);
Л.ПЕРЕМЕЖАЮЩАЯСЯ — г.переміжна (інтермітуюча);
Л.ПИРЕТИЧЕСКАЯ — г.піретична (висока);
Л.ПОСЛАБЛЯЮЩАЯ — г.послабна (ремітуюча);
Л.ПОСТОЯННАЯ — г.постійна (стала);
Л.ПРОДОЛЖИТЕЛЬНАЯ — г.тривала;
Л.РЕКУРРЕНТНАЯ — г.рекурентна (поворотна);
Л.РЕМИТТИРУЮЩАЯ — г.ремітуюча (послабна);
Л.РЕЦИДИВИРУЮЩАЯ — г.рецидивуюча;
Л. С НЕЗНАЧИТЕЛЬНЫМ ОСЛАБЛЕНИЕМ — г. з незначним послабленням;
Л.СЕННАЯ — г. (лихоманка) сінна;
Л.СИЛЬНАЯ — г.сильна, стенопіреxсія;
Л.СКОРОТЕЧНАЯ — г.швидкоминуща (ефемерна);
Л.СУБПИРЕТИЧЕСКАЯ — г.субпіретична;
Л.СУБФЕБРИЛЬНАЯ — г.субфебрильна;
Л.ТРЕХДНЕВНАЯ — г.триденна;
Л.УМЕРЕННАЯ — г.помірна;
Л.УНДУЛИРУЮЩАЯ — г.ундулююча (хвилеподібна);
Л.ЧЕТЫРЕХДНЕВНАЯ — г.чотириденна;
Л.ЧРЕЗМЕРНАЯ — г.надмірна (гіперпіретична).

ЛИХОРАДОЧНОЕ СОСТОЯНИЕ — гарячковий стан, піреxсія.

ЛИХОРАДОЧНЫЙ — гарячковий, піретичний, фебрильний.

ЛИХОРАДОЧНЫЙ БРЕД — гарячкове марення.

ЛИХОРАДОЧНЫЙ ОЗНОБ — гарячковий озноб, фриказм.

ЛИХОРАДОЧНЫЙ ХОЛОД — гарячковий холод.

ЛИЦЕВОЙ — лицьовий, лицевий, фаціальний.

ЛИЦО — **обличчя, лице;**

Л.АДЕНОИДНОЕ — о.аденоїдне;

Л.АКРОМЕГАЛОИДНОЕ — о.акромегалоїдне (акромегалічне);

Л.АЛКОГОЛИКА — о.алкоголіка;

Л.АМИМИЧНОЕ — о.амімічне (маскоподібне, "паркінсонове" обличчя);

Л.АНЕМИЧНОЕ — о.анемічне;

Л.АСИММЕТРИЧНОЕ — о.асиметричне;

Л."ВОСКОВОЙ КУКЛЫ" — о."воскової ляльки";

Л.ГИППОКРАТА — о.Гіпократа;

Л.КАХЕКТИЧНОЕ — о.кахектичне (гілвор);

Л.КОРВИЗАРА — о.Корвізара (обличчя хворого із серцевою недостатністю);

Л.ЛИХОРАДЯЩЕГО БОЛЬНОГО — о.гарячкового хворого (фебрильне обличчя);

Л."ЛУНООБРАЗНОЕ" — о."місяцеподібне" (при тривалому прийманні глюкокортикоїдних препаратів або хворобі Іценка—Кушинга);

Л."ЛЬВИНОЕ" — о."лев'яче" (при проказі), леотіаз;

Л.МАСКООБРАЗНОЕ — о.маскоподібне (амімічне);

Л.МИКСЕДЕМАТОЗНОЕ — о.мікседематозне;

Л.МИТРАЛЬНОЕ — о.мітральне;

Л.НЕФРИТИЧЕСКОЕ — о.нефритичне (ниркове);

Л.ПОЧЕЧНОЕ — о.ниркове (нефритичне);

Л.СИММЕТРИЧНОЕ — о.симетричне;

Л.СЕРДЕЧНОЕ — серцеве (о.Корвізара);

Л.СКЛЕРОДЕРМИЧЕСКОЕ — о.склеродермічне;

Л.СТАРЧЕСКОЕ У МОЛОДЫХ — о.старече у молодих, героморфізм;

Л.ТИРЕОТОКСИЧЕСКОЕ — о.тиреотоксичне (базедовічне);

Л.ТУБЕРКУЛЕЗНОГО БОЛЬНОГО — о.туберкульозного хворого (о.хворого на сухоти);

Л.ФЕБРИЛЬНОЕ — о.фебрильне (гарячкове).

ЛИШАЙ — **лишай;**

Л.ОПОЯСЫВАЮЩИЙ — л.оперізуючий (оперезуючий), *нар.* обрісник кружлястий.

ЛИШЕНИЕ — **позбавлення, втрата.**

ЛИШЕННЫЙ — **позбавлений.**

ЛОБ — **лоб, чоло.**

ЛОБАРНЫЙ — **лобарний, частковий.**

ЛОБКОВЫЙ — **лобковий, лобиковий.**

ЛОБНЫЙ — **лобний, фронтальний.**

ЛОБОВОЙ — **лобовий.**

ЛОБОК — **лобок, лобик.**

ЛОБУЛЕЗНЫЙ, ЛОБУЛЯРНЫЙ — лобульозний, лобулярний, часточковий.

ЛОГОРЕЯ — логорея, патологічна багатослівність.

ЛОДЫЖЕЧНЫЙ — кісточковий.

ЛОДЫЖКА — кісточка.

ЛОЖНЫЙ — неправдивий, несправжній, невірний, фальшивий.

ЛОКАЛИЗАЦИЯ — локалізація, розташування, розміщення, місцезнаходження.

ЛОКАЛЬНЫЙ — локальний, місцевий.

ЛОКОМОТОРНЫЙ — локомоторний, рухливий, руховий, пересувний.

ЛОКОМОЦИЯ — локомоція, пересування.

ЛОКОТЬ — лікоть.

ЛОКСАРТРОЗ — локсартроз, анкілоз, викривлення, нерухомість суглоба.

ЛОКТЕВОЙ — ліктьовий, кубітальний, ульнарний;

Л.КОСТЬ — л.кістка.

ЛОКУС — локус 1. місце; 2. ділянка хромосоми.

ЛОМКИЙ — ламкий.

ЛОМКОСТЬ — ламкість.

ЛОНГИТУДИНАЛЬНЫЙ — лонгітудинальний, поздовжній.

ЛОПАТКА — лопатка.

ЛОПАТКИ "КРЫЛОВИДНЫЕ" — лопатки "крилоподібні" (при астенічній або паралітичній грудній клітці).

ЛОПАТОЧНЫЙ — лопатковий, скапулярний.

ЛОРДОЗ — лордоз, викривлення хребетного стовпа опуклістю наперед, передній горб.

ЛОРДОСКОЛИОЗ — лордосколіоз, викривлення хребетного стовпа наперед та вбік.

ЛОХАНКА — миска.

ЛОХАНКА ПОЧКИ — миска нирки.

ЛУКОВИЦА ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ — цибулина дванадцятипалої кишки.

ЛУНАТИЗМ — лунатизм, сомнамбулізм, сноходіння.

ЛУНООБРАЗНЫЙ — місяцеподібний, селеноподібний, селеноїдний.

ЛУНОЧКА — ямочка.

ЛУЧ — промінь, радіус.

ЛУЧЕВАЯ БОЛЕЗНЬ — променева хвороба;

Л.Б.ОСТРАЯ — п.х.гостра;

Л.Б.ПОДОСТРАЯ — п.х.підгостра;

Л.Б.ХРОНИЧЕСКАЯ — п.х.хронічна.

ЛУЧЕВОЙ — променевий, радіальний;

Л.КОСТЬ — п.кістка.

ЛУЧЕЗАПЯСТНЫЙ — променевозап'ястковий.

ЛУЧЕЗАЩИТНЫЙ — променевозахисний, радіопротекторний.

ЛУЧИСТЫЙ — променистий.

ЛЫСИНА — лисина.

ЛЫСЫЙ — лисий.

ЛЮКСАЦИЯ — люксація, вивих суглоба.

ЛЮМБАГО — люмбаго, люмбалгія, люмбодинія, біль у спині, рахіалгія, рахі(о)динія.

ЛЮМБАЛГИЯ — люмбалгія, те саме, що люмбаго.

ЛЮМБАЛЬНЫЙ — люмбальний, поперековий.

ЛЮМБОДИНИЯ — люмбодинія, те саме, що й люмбаго, люмбалгія.

ЛЮМБОДОРЗАЛЬНЫЙ, ЛЮМБОДОРСАЛЬНЫЙ — люмбодорзальний, любодорсальний, попереково-спинний.

ЛЮМБОКОСТАЛЬНЫЙ — люмбокостальний, попереково-реберний.

ЛЮМБОСАКРАЛЬНЫЙ — люмбосакральний, попереково-крижовий.

ЛЮМБРИКАЛЬНЫЙ — люмбрикальний, вермікулярний, червоподібний.

ЛЮПОЗНЫЙ — люпозний, вівчаковий, вовчаковий.

ЛЮПОМА — люпома, вовчаковий вузол (при звичайному вовчаку).

ЛЮПУС-АРТРИТ — люпус-артрит, артрит при системному червоному вовчаку.

ЛЮПУС-НЕФРИТ — люпус-нефрит, нефрит при системному червоному вовчаку.

ЛЮПУС-ПНЕВМОНИТ — люпус-пневмоніт, пневмоніт при системному червоному вовчаку.

ЛЮЭС — люес, сифіліс.

ЛЮЭТИЧЕСКИЙ — люетичний, сифілітичний.

ЛЯМБЛИОЗ — лямбліоз, протозойна інфекція, спричинена лямбліями.

ЛЯМБЛИОЗНЫЙ — лямбліозний, що спричинюється лямбліями або пов'язаний з лямбліозом.

ЛЯМБЛИЯ — лямблія.

М

МАГИСТРАЛЬНЫЙ — магістральний, головний для даної анатомічної ділянки.

МАГНЕЗИЯ — магнезія.

МАГНИЙ — магній.

МАГНИТНЫЙ — магнітний.

МАДАРОЗ — мадароз, випадіння волосся на голові, віях, бровах.

МАЗЬ — мазь.

МАКРОГЕМАТУРИЯ — макрогематурія, наявність у сечі крові, що її можна ба-

чити оком (у вигляді "м'ясних помиїв", прожилок крові).

МАКРОГЛОССИЯ — макроглосія, мегалоглосія, патологічне збільшення розмірів язика, наприклад, при амілоїдозі, хворобі Дауна, лімфангіомі язика.

МАКРОДАКТИЛИЯ — макродактилія, мегалодактилія, збільшення розмірів пальців (вроджене — при хворобі Марфана, набуте — при акромегалії).

МАКРОКАРДИЯ — макрокардія, рентгенологічний термін, що означає дуже велику серцеву тінь.

МАКРОКОЛОН — макроколон, мега(ло)колон, вроджене або набуте збільшення розмірів товстого кишечника.

МАКРОМЕЛИЯ — макромелія, аномалія розвитку — надто довгі кінцівки (наприклад, при хворобі Марфана).

МАКРОПЛАНИЯ ЭРИТРОЦИТОВ — макропланія еритроцитів, потовщені та збільшені у розмірах еритроцити (при хронічних залізодефіцитних анеміях).

МАКРОПОДИЯ — макроподія, аномалія розвитку — надто довгі нижні кінцівки.

МАКРОСКОПИЯ — макроскопія, огляд об'єкта неозброєним оком.

МАКРОСОМИЯ — макросомія, гігантський (велетенський) зріст, гігантизм.

МАКРОСТОМИЯ — макростомія, вроджене збільшення ротової щілини.

МАКРОТИЯ — макротія, вроджене збільшення вушних раковин.

МАКРОТРОМБОЦИТ — макротромбоцит, збільшений у 2—3 рази тромбоцит при тромбоцитопенічній пурпурі (хворобі Верльофа).

МАКРОХЕЙРИЯ — макрохейрія, вроджене надмірне збільшення верхніх кінцівок.

МАКРОЦЕФАЛИЯ — макроцефалія, мегалоцефалія, великоголовість, вроджене надмірне збільшення розмірів голови.

МАКРОЦИТ — макроцит, великий еритроцит (варіант норми).

МАКРОЦИТОЗ, МАКРОЦИТЕМИЯ — макроцитоз, макроцитемія, збільшення кількості макроцитів у периферичній крові.

МАКСИЛЛА — максила, верхня щелепа.

МАКСИЛЛЯРНЫЙ — максилярний, верхньощелеповий.

МАКСИМАЛЬНЫЙ — максимальний, найбільший.

МАКУЛА — макула, пляма.

МАКУЛЕЗ — макульоз, плямистість.

МАКУШКА — маківка.

МАЛИГНИЗАЦИЯ — малігнізація, поява злоякісних властивостей, злоякісне переродження тканин.

МАЛИГНИТЕТ — малігнітет, злоякісність.

МАЛЛЕОЛЯРНЫЙ — малеолярний, виростковий.

МАЛОБЕРЦОВАЯ КОСТЬ — малогомілкова кістка (мала гомілка).

МАЛОБЕРЦОВЫЙ — малогомілковий, малоголінковий.

МАЛОДУШИЕ — малодушність, легкодухість.

МАЛОКРОВИЕ — недокрів'я, анемія, олігемія, спанемія.

МАЛОКРОВНЫЙ — недокрівний, малокрівний, анемічний, олігемічний, спанемічний.

МАЛОПОДВИЖНОСТЬ — малорухливість, малорухомість, гіпокінезія.

МАЛОПОДВИЖНЫЙ — малорухливий, гіпокінетичний.

МАЛОРАСТВОРИМОСТЬ — малорозчинність, гіпосолюбельність.

МАЛОРАСТВОРИМЫЙ — малорозчинний, гіпосолюбельний.

МАЛОРОСЛОСТЬ — малорослість, нанізм, наносомія.

МАЛОРОСЛЫЙ — малорослий, малий на зріст, наносомічний.

МАЛОУМИЕ — недоумство, недоумкуватість, олігофренія.

МАЛОЦЕННОСТЬ — малоцінність.

МАЛОЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ — малочутливість, гіпосенсибельність.

МАЛОЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ — малочутливий, гіпосенсибельний.

МАЛЫЙ — малий.

МАЛЫЙ КРУГ КРОВООБРАЩЕНИЯ — мале коло кровообігу.

МАЛЬФОРМАЦИЯ — мальформація, вада (порок) розвитку.

МАЛЯРИЙНЫЙ — малярійний.

МАЛЯРИЯ — малярія.

МАЛЯРНЫЙ — малярний, щічний.

МАЛЯЦИОННЫЙ — маляційний, розм'якшений.

МАЛЯЦИЯ — маляція, розм'якшення (частіше — про кістки).

МАМИЛЛЯРНЫЙ — мамілярний, сосочковий, соскоподібний.

МАНГАНОКОНИОЗ — манганоконіоз, коніоз, спричинений вдиханням пилу, що містить манган (марганець).

МАНДИБУЛА — мандибула, нижня щелепа.

МАНДИБУЛЯРНЫЙ — мандибулярний, нижньощелеповий.

МАНИАКАЛЬНЫЙ — маніакальний.

МАНИПУЛЯЦИЯ — маніпуляція, ручний спосіб втручання.

МАНИФЕСТАЦИЯ — маніфестація, виявлення, поява (якоїсь речі, явища).

МАНИФЕСТАЦИЯ БОЛЕЗНИ — маніфестація хвороби, поява перших клінічних ознак хвороби.

МАНИФЕСТНЫЙ — маніфестний, виявлений, явний, ясний.

МАНИЯ — манія, вид психічного порушення.

МАНИЯ ВЕЛИЧИЯ — манія величності, мегаломанія.

МАНУАЛЬНЫЙ — мануальний, ручний.

МАНЦИНИЗМ — манцинізм, стан лівши (шульги).

МАНЬЯК — маніяк.

МАНУАЛЬНЫЙ — мануальний, ручний.

МАРАЗМ — маразм, виснаження, згасання морфологічних та функціональних ресурсів організму, всіх життєвих процесів;

М.АЛИМЕНТАРНЫЙ (пищевой) — м.аліментарний (харчовий);

М.ПСИХИЧЕСКИЙ — м.психічний;

М.СТАРЧЕСКИЙ — м.старечий.

МАРАНТИЧЕСКИЙ — марантичний, пов'язаний з маразмом, виснажений.

МАРГАНЕЦ — марганець, манган.

МАРГАНОКОНИОЗ — марганоконіоз, те саме, що і манганоконіоз.

МАРГИНАЛЬНЫЙ — маргінальний, крайовий, оточений вінчиком, обідком.

МАРЛЯ — марля.

МАСКУЛИНИЗАЦИЯ — маскулінізація, (вірилізація), маскулінізм (вірилізм), розвиток у жінок вторинних чоловічих статевих ознак (ріст бороди, вусів).

МАСКУЛИННЫЙ — маскулінний, вірильний, чоловічий.

МАСЛО — олія.

МАСЛЯНИСТЫЙ — олійстий, маслянистий, олеозний.

МАССА — маса, товщина.

МАССАЖ — масаж.

МАССАЖ ВИБРАЦИОННЫЙ — масаж вібраційний, сейсмотерапія.

МАССИВНЫЙ — масивний.

МАСТИКАЦИЯ — мастикація, жування.

МАСТИТ — мастит, запалення молочної залози.

МАСТОИДАЛЬНЫЙ — мастоїдальний, соскоподібний.

МАТЕРИНСКИЙ — материнський.

МАТЕРИНСТВО — материнство.

МАТЕРИЯ — матерія, речовина, субстанція.

МАТКА — матка.

МАТОЧНЫЙ — матковий.

МАТУРАЦИЯ — матурація 1. дозрівання; 2. процес утворення гною, піогенез, піоз, емпіез.

МАТЬ-И-МАЧЕХА — *бот.* мати-й-мачуха, мачушник, підбіл.

МАЦЕРАЦИЯ — мацерація, вимочування, процес розм'якшення тканин при тривалому впливі на них рідин.

МАЦЕРИРОВАННЫЙ — мацерований, вимочений, пов'язаний з мацерацією.

МАЯТНИКООБРАЗНЫЙ — маятникоподібний.

МГНОВЕННЫЙ — миттєвий, митьовий, моментальний.

МЕГАДОЛИХОКОЛОН — мегадоліхоколон, вроджене значне розширення та подовження ободової кишки або будь-якого її відділу.

МЕГАДОЛИХОСИГМА — мегадоліхосигма, вроджене значне розширення та (або) подовження сигмоподібної кишки.

МЕГАДУОДЕНУМ — мегадуоденум, вроджене значне розширення та (або) подовження дванадцятипалої кишки.

МЕГАИЛЕУМ — мегаілеум, вроджене значне розширення та (або) подовження клубової кишки.

МЕГАКАЛИКОЗ — мегакалікоз, вроджене значне розширення ниркових мисок.

МЕГАКАРИОБЛАСТ — мегакаріобласт, родоначальна клітина тромбоцитопоеза.

МЕГАКАРИОФТИЗ — мегакаріофтиз, стан аплазії мегакаріоцитарного ростка мієлоїдної тканини кісткового мозку, при якому порушується тромбоцитопоез.

МЕГАКАРИОЦИТ — мегакаріоцит, клітина—попередниця тромбопоеза.

МЕГАКАРИОЦИТОПАТИЯ — мегакаріоцитопатія, загальна назва різних порушень тромбоцитопоеза.

МЕГАКОЛОН — мегаколон, значне розширення частини або всієї ободової кишки (вроджене або при трипаносомозі).

МЕГАЛОБЛАСТ — мегалобласт, родоначальна клітина еритропоеза.

МЕГАЛОБЛАСТОЗ — мегалобластоз, збільшення кількості мегалобластів у периферичній крові, наприклад, при перніціозній анемії.

МЕГАЛОГЛОССИЯ — мегалоглосія, те саме, що макроглосія.

МЕГАЛОДАКТИЛИЯ — мегалодактилія, те саме, що макродактилія.

МЕГАЛОМАНИЯ — мегаломанія, манія величності.

МЕГАЛОПЛАЗИЯ — мегалоплазія, надмірний ріст будь-якої тканини або органа.

МЕГАЛОСПЛЕНИЯ — мегалоспленія, спленомегалія,

збільшення розмірів селезінки.

МЕГАЛОЦЕФАЛИЯ — мегалоцефалія, те саме, що макроцефалія.

МЕГАЛОЦИТ — мегалоцит, клітина-попередниця еритропоеза.

МЕГАЛОЦИТОЗ — мегалоцитоз, поява у периферичній крові великої кількості мегалоцитів, наприклад, при перніціозній анемії.

МЕГАРЕКТУМ — мегаректум, значне розширення прямої кишки.

МЕГАСИГМА — мегасигма (мегалосигма), значне розширення та подовження сигмоподібної кишки (вроджене або при трипаносомозі).

МЕГАЦЕКУМ — мегацекум (мегалоцекум), значне розширення та подовження сліпої кишки.

МЕГАЭЗОФАГУС — мегаезофагус, значне збільшення розмірів стравоходу.

МЕДИАЛЬНЫЙ — медіальний, серединний, розташований ближче до серединної лінії тіла.

МЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — медіастинальний, середостінний.

МЕДИАСТИНИТ — медіастиніт, запалення середостінної клітковини.

МЕДИАСТИНОПЕРИКАРДИТ — медіастиноперикардит, запалення клітковини середостіння та перикарда (осердя).

МЕДИАСТИНУМ — медіастинум, середостіння.

МЕДИКАМЕНТ — медикамент, ліки.

МЕДИКАМЕНТОЗНЫЙ — медикаментозний, лікарський.

МЕДИКАСТЕР — медикастер, поганий лікар, знахар.

МЕДИКАЦИЯ — медикація, терапія, ятрія, лікування.

МЕДИЦИНА — медицина.

МЕДИЦИНСКИЙ — медичний.

МЕДИЦИНСКОЕ СВИДЕТЕЛЬСТВО — медичне свідоцтво.

МЕДИЯ — медія, середня судинна оболонка.

МЕДЛЕННО ПРОТЕКАЮЩИЙ, ЗАТЯЖНОЙ — що повільно проходить, затяжний, (процес хвороби) торпідний, хронічний.

МЕДЛЕННЫЙ — повільний.

МЕДЛИТЕЛЬНОСТЬ — повільність, загайність.

МЕДЛИТЕЛЬНЫЙ — повільний, забарний, загайний, в'ялий.

МЕДЛИТЬ — баритися, гаятися, зволікати.

МЕДУЛЛЯРНЫЙ — медулярний, стосовний спинного або кісткового мозку.

МЕДЬ — мідь.

МЕЖАЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — міжальвеолярний, інтеральвеолярний.

МЕЖДОЛЕВОЙ — міжчастковий, інтерлобарний.

МЕЖДОЛЬКОВЫЙ — міжчасточковий, інтерлобулярний.

МЕЖЖЕЛУДОЧКОВАЯ ПЕРЕГОРОДКА — міжшлуночкова перетинка (переділка, перегородка).

МЕЖЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — міжшлуночковий, інтервентрикулярний.

МЕЖКЛЕТОЧНЫЙ — міжклітинний, інтерцелюлярний.

МЕЖКЛЮЧИЧНЫЙ міжключичний, інтерклавікулярний.

МЕЖКОСТНЫЙ — міжкістковий, інтеростальний.

МЕЖЛОПАТОЧНЫЙ — міжлопатковий, інтерокапулярний.

МЕЖМЫЩЕЛКОВЫЙ — міжвиростковий, інтеркондилярний.

МЕЖПОЗВОНОЧНЫЙ — міжхребцевий, інтервертебральний.

МЕЖПОЧЕЧНЫЙ — міжниркoвий, інтернефральний, інтерренальний.

МЕЖПРЕДСЕРДНАЯ ПЕРЕГОРОДКА — міжпередсердна перетинка (переділка, перегородка).

МЕЖПРЕДСЕРДНЫЙ — міжпередсердний, інтератріальний.

МЕЖРЕБЕРНЫЙ — міжреберний, інтеркостальний.

МЕЖСОСУДИСТЫЙ — міжсудинний, інтерваскулярний.

МЕЖСУСТАВНЫЙ — міжсуглобовий, інтерартикулярний.

МЕЖУТОЧНОЕ ВЕЩЕСТВО — проміжна речовина, інтерстицій.

МЕЖУТОЧНЫЙ — проміжний, інтермедіальний, інтерстиціальний.

МЕЖХРЯЩЕВОЙ — міжхрящовий.

МЕЖЧЕРПАЛОВИДНЫЙ — міжчерпакуватий.

МЕЗАДЕНИТ — мезаденіт, запалення лімфатичних залоз кишкової брижі.

МЕЗАОРТИТ — мезаортит, запалення середньої оболонки аорти;

М.РЕВМАТИЧЕСКИЙ ФИБРОЗНЫЙ ХРОНИЧЕСКИЙ — м.ревматичний фіброзний хронічний;

М.СИФИЛИТИЧЕСКИЙ — м.сифілітичний.

МЕЗАРТЕРИИТ — мезартеріїт, запалення середньої оболонки артерій.

МЕЗЕНТЕРИАЛЬНЫЙ — мезентеріальний, брижовий.

МЕЗЕНТЕРИЙ — мезентерій, брижа.

МЕЗЕНТЕРИТ — мезентерит, запалення брижі.

МЕЗОБРОНХИТ — мезобронхіт, запалення підслизового або м'язового шару бронха.

МЕЗОГАСТРАЛГИЯ — мезогастралгія, біль у ділянці середньої частини живота.

МЕЗОГАСТРИЙ — мезогастрій, середня частина живота, черево.

МЕЗОИЛЕИТ — мезоілеїт, запалення брижі клубової кишки.

МЕЗОКАРДИЯ — мезокардія, варіант положення серця, при якому його вісь приблизно співпадає з середньою лінією тіла.

МЕЗОПЕРИАРТЕРИИТ — мезоперіартеріїт, запалення середньої та зовнішньої оболонки артерії м'язового типу, що переходить на оточуючу клітковину.

МЕЗОСИГМОИДИТ — мезосигмоїдит, запалення брижі сигмоподібної кишки (виявляється ознаками коліту).

МЕЗОФЛЕБИТ — мезофлебіт, запалення середньої оболонки вени.

МЕЙОКАРДИЯ — мейокардія, нормальне систолічне скорочення серця.

МЕЙОПРАГИЯ — мейопрагія, зменшення функції органів.

МЕЙОСФИГМИЯ — мейосфігмія, менше число пульсових ударів ніж серцевих скорочень (дефіцит пульсу).

МЕЛАГРА — мелагра, ревматичний або подагричний біль у кінцівках.

МЕЛАЛГИЯ — мелалгія, біль у кінцівках.

МЕЛАЛГИЯ АЛИМЕНТАРНАЯ — мелалгія аліментарна (синдром печіння (паління) ніг), пекучі, палючі болі у стопах у поєднанні з акроціанозом (при цукровому діабеті, хронічному алкоголізмі).

МЕЛАНЕМИЯ — меланемія 1. наявність меланіну у крові (при меланомі); 2. "чорна", згущена кров.

МЕЛАНИДРОЗ — меланідроз, виділення темного поту.

МЕЛАНИКТЕРУС — меланіктерус, чорна, сильна жовтяниця.

МЕЛАНИН — меланін, запальна назва пігментів чорного або чорно-коричневого (брунатного) кольору.

МЕЛАНОГЛОССИЯ — меланоглосія, чорний наліт на язику (смага).

МЕЛАНОДЕРМИЯ — меланодермія, надмірне відкладання меланіну у шкірі.

МЕЛАНОЗ — меланоз, надмірне накопичення меланіну в тканинах та органах.

МЕЛАНОМА, МЕЛАНОКАРЦИНОМА, МЕЛАНОСАРКОМА — меланома, меланокарцинома, меланосаркома, злоякісна пухлина, що розвивається з клітин, продукуючих меланін.

МЕЛАНОНИХИЯ — меланоніхія, відкладання меланіну у нігтях (наприклад, при цукровому діабеті, вагітності).

МЕЛАНОСАРКОМА — меланосаркома, те саме, що меланома, меланокарцинома.

МЕЛАНОЦИАНОЗ — меланоціаноз, чорний ціаноз.

МЕЛАНОЦИТ — меланоцит, епітеліальна клітина, що продукує меланін.

МЕЛАНУРИЯ — меланурія, виділення меланіну із сечею (чорна сеча, наприклад, при меланомі).

МЕЛАНХОЛИЧЕСКИЙ — меланхолічний.

МЕЛАНХОЛИЯ — меланхолія 1. депресія ендогенна; 2. стан пригніченого настрою.

МЕЛЕНА — мелена, чорні випорожнення, дьогтеподібні випорожнення, чорна хвороба Гіппократа, чорні випорожнення при шлунково-кишковій кровотечі.

МЕЛИТЕМИЯ — мелітемія, підвищений вміст цукру (глюкози) у крові.

МЕЛИТУРИЯ — мелітурія, поява цукру (глюкози) у крові.

МЕЛКОКЛЕТОЧНЫЙ — дрібноклітинний.

МЕЛЬКАНИЕ (МЕРЦАНИЕ) В ГЛАЗАХ — блимання (миготіння) в очах, корускація.

МЕМБРАНА — мембрана, перетинка, оболонка.

МЕМБРАННЫЙ — мембранний, мембранозний, перетинчастий, перетинковий, оболонковий.

МЕНЗЕС — мензес, місячні, менструація.

МЕНЗУРАЦИЯ — мензурація, відмірювання.

МЕНЗУРКА — мензурка.

МЕНИНГЕАЛЬНЫЙ — менінгеальний, стосовний мозкових оболонок.

МЕНИНГИЗМ — менінгізм, наявність симптоматики подразнення мозкових оболонок без їх запалення (наприклад, при тяжких інтоксикаціях).

МЕНИНГИТ — менінгіт, запалення оболонок головного мозку.

МЕНИНГИТНЫЙ, МЕНИНГИТИЧЕСКИЙ — менінгітний, менінгітичний, пов'язаний з менінгітом.

МЕНИНГОЭНЦЕФАЛИТ — менінгоенцефаліт, запалення оболонок та речовини головного мозку.

МЕНОКСЕНИЯ — меноксенія, вікарна кровотеча, наприклад, при гіпертонічному кризі.

МЕНОЛИПСИЯ — меполипсія, припинення місячних у молодих жінок.

МЕНОПАУЗА — менопауза, припинення місячних у літніх жінок.

МЕНОРРАГИЧЕСКИЙ — менорагічний, пов'язаний з менорагічною кровотечею.

МЕНОРРАГИЯ — менорагія, сильна менструальна кровотеча.

МЕНСТРУАЛЬНЫЙ — менструальний.

МЕНСТРУАЦИЯ — менструація, місячні, мензес.

МЕНТАЛИТЕТ, МЕНТАЛЬНОСТЬ — менталітет, ментальність.

МЕНТАЛЬНЫЙ — ментальний, розумний.

МЕНЯЮЩИЙСЯ — мінливий, переміжний.

МЕРА — міра.

МЕРИДИАН — меридіан.

МЕРИДИАЦИЯ — меридіація, відпочинок після обіду.

МЕРИДИОНАЛЬНЫЙ — меридіональний 1. південний; 2. поздовжній.

МЕРИЦИЗМ — мерицизм, регургітація, відрижка їжею.

МЕРКУРИАЛИЗМ — меркуріалізм, гідраргіризм, хронічне отруєння ртуттю.

МЕРКУРИАЛЬНЫЙ — меркуріальний, гідраргіричний, ртутний.

МЕРТВЕННАЯ БЛЕДНОСТЬ — мертвенна (мертвотна) блідість.

МЕРТВЕННОСТЬ — мертвотність, мертвенність.

МЕРТВЕННЫЙ — мертвенний, мертвотний.

МЕРТВЕЦ — мрець, мертвець.

МЕРТВОРОЖДЕННЫЙ — мертвонароджений.

МЕРТВЫЙ — мертвий.

МЕРЦАНИЕ — мерехтіння, блимання, миготіння, мигтіння.

МЕРЦАНИЕ (ФИБРИЛЯЦИЯ) ЖЕЛУДОЧКОВ — миг(о)тіння (фібриляція) шлуночків.

МЕРЦАНИЕ (ФИБРИЛЯЦИЯ) ПРЕДСЕРДИЙ — миг(о)тіння (фібриляція) передсердь.

МЕРЦАТЕЛЬНАЯ АРИТМИЯ — миготлива аритмія (повна, цілковита, абсолютна, безперервна, фібриляція передсердь, "серцеве марення", "п'яне серце").

МЕРЦАТЕЛЬНЫЙ — миготливий.

МЕСТНЫЙ — місцевий, локальний, топічний.

МЕСТО — місце, локус.

МЕСТО НАИЛУЧШЕГО ВЫСЛУШИВАНИЯ (ПРОВЕДЕНИЯ) ШУМОВ — місце найкращого вислуховування (проведення) шумів.

МЕСТО НАИМЕНЬШЕГО СОПРОТИВЛЕНИЯ — місце найменшго опору.

МЕСТО ПРИКРЕПЛЕНИЯ — місце прикріплення, інсерція.

МЕСЯЧНЫЕ — місячні, мензес, менструація.

МЕТАБОЛИЗМ — метаболізм, обмін речовин.

МЕТАБОЛИЧЕСКИЙ — метаболічний, пов'язаний з обміном речовин.

МЕТАКАРПАЛЬНЫЙ — метакарпальний, п'ястковий.

МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ — металічний.

МЕТАМОРФОЗА — метаморфоза, трансфігурація, трансформація, перетворення.

МЕТАПЛАЗИЯ — метаплазія, перетворення тканини, морфологічне та функціональне перетворювання одного типу тканин в інший.

МЕТАСТАЗ — метастаз, вогнище пухлинного або септичного процесу, що розвивається внаслідок гематогенного або лімфогенного перенесення злоякісної пухлини або мікроорганізмів з первинного вогнища цього процесу;

М.ГЕМАТОГЕННЫЙ — м.гематогенний;

М.ГНОЙНЫЙ — м.гнійний;

М.ЛИМФОГЕННЫЙ — м.лімфогенний;

М.РЕГИОНАРНЫЙ — м.регіонарний.

МЕТАСТАЗИРОВАНИЕ — метастазування.

МЕТАСТАТИЧЕСКИЙ — метастатичний, перенесений, переносний, пов'язаний з метастазами.

МЕТАХИЗИС — метахізис, гемотрансфузія, переливання крові.

МЕТАХРОМАЗИЯ — метахромазія, неоднакове забарвлення різних тканевих елементів одним і тим самим барвником (наприклад, еритроцитів при хронічних анеміях).

МЕТГЕМОГЛОБИН — метгемоглобін, гемоглобінове похідне, що втратило здатність переносити кисень.

МЕТГЕМОГЛОБИНЕМИЯ — метгемоглобінемія, збільшений вміст (понад 1%) метгемоглобіну в еритроцитах (при отруєнні аніліном, нітробензолом).

МЕТГЕМОГЛОБИНУРИЯ — метгемоглобінурія, наявність метгемоглобіну у сечі (при отруєнні аніліном, нітробензолом).

МЕТЕОЛАБИЛЬНОСТЬ — метеолабільність, підвищена чутливість організму до зміни клімату або погоди.

МЕТЕОПАТИЯ — метеопатія, зміна загального стану організму, спричинена зміною погоди.

МЕТЕОРИЗМ — метеоризм, тимпанізм, тимпанія, флатуляція, здуття (обдимання) живота газами, що накопичилися у кишечнику.

МЕТОДИКА — методика, спосіб або сукупність способів проведення того чи

іншого обстеження (дослідження).

МЕТРОРРАГИЯ — метрорагія, маткова кровотеча, не пов'язана з місячними.

МЕЧЕВИДНЫЙ — мечоподібний.

МЕШКОВИДНЫЙ — мішкоподібний.

МЕШОК — мішок.

МЕШОТЧАТЫЙ — мішечкуватий, фолікулярний.

МЕШОЧЕК — мішечок.

МИАЛГИЯ — міалгія, міодинія, біль у м'язах.

МИГАНИЕ — мигання, моргання, мигтіння, блимання.

МИГАТЕЛЬНЫЙ — мигальний.

МИГРАЦИЯ — міграція, пересування, переселення, блукання.

МИГРАЦИЯ ВОДИТЕЛЯ РИТМА — міграція водія ритму.

МИГРЕНЬ — мігрень, гемікранія.

МИДРИАЗ — мідріаз, розширення зіниці.

МИЕЛИН — мієлін, ліпоїднобілкова речовина, що складає оболонку нервового волокна.

МИЕЛИНОВЫЙ — мієліновий.

МИЕЛИТ — мієліт, запалення спинного мозку.

МИЕЛОБЛАСТ — мієлобласт, родоначальна клітина гранулоцитопоезу.

МИЕЛОБЛАСТОЗ — мієлобластоз, наявність мієлобластів у периферичній крові (при лейкозах, лейкемоїдних реакціях).

МИЕЛОГЕННЫЙ — мієлогенний, кістково-мозковий.

МИЕЛОДИСПЛАЗИЯ — мієлодисплазія, загальна назва аномалій спинного мозку.

МИЕЛОЗ ФУНИКУЛЯРНЫЙ — мієлоз фунікулярний, ураження задніх та бокових канатиків спинного мозку при перніціозній анемії або тяжких інтоксикаціях.

МИЕЛОИДНАЯ РЕАКЦИЯ — мієлоїдна реакція, поява в периферичній крові малодиференційованих клітин мієлоїдного ряду, наприклад, при тяжкому сепсисі, туберкульозі, метастазах злоякісної пухлини у кістковий мозок.

МИЕЛОИДНЫЙ — мієлоїдний, кістковомозковий.

МИЕЛОЛЕЙКОЗ — мієлолейкоз, лейкоз, при якому джерелом пухлинного росту є клітина—попередниця мієлопоезу;

М.ОСТРЫЙ — м.гострий;

М.ХРОНИЧЕСКИЙ — м.хронічний.

МИЕЛОМА — мієлома 1. хвороба мієломна; 2. вогнище розростання плазматичних клітин.

МИЕЛОМАЛЯЦИЯ — мієломаляція, некротичне розм'якшення речовини

спинного мозку (тромбоз, емболія, стиснення).

МИЕЛОМНАЯ БОЛЕЗНЬ — мієломна хвороба, мієломатоз.

МИЕЛОПАТИЯ — мієлопатія, загальна назва деяких незапальних уражень спинного мозку (дистрофічних, ішемічних, наприклад, при цукровому діабеті, променевій хворобі).

МИЕЛОПОЭЗ — мієлопоез, процес утворення гранулоцитів, еритроцитів та тромбоцитів у кістковому мозку.

МИЕЛОФТИЗ — мієлофтиз, заміщення кровотворної тканини кісткового мозку волокнистою сполучною тканиною (амілоїдоз, паратиреоїдна остеодистрофія).

МИЕЛОЦИТ — мієлоцит, клітина, що утворюється при диференціюванні промієлоцита і є попередницею метамієлоцита.

МИЗАНТРОПИЯ — мізантропія, ненависть до людей.

МИЗЕРЕРЕ — мізерере 1. кишкова непрохідність, ілеус; 2. калове блювання, копремезис.

МИКОЗ — мікоз, загальна назва хвороб, спричинених грибками.

МИКРОАНГИОПАТИЯ — мікроангіопатія, загальна назва дистрофічних та деструктивних процесів у дрібних кровоносних судинах;

М.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — м.діабетична;

М.ТРОМБОТИЧЕСКАЯ — м.тромботична.

МИКРОБ — мікроб, мікроорганізм.

МИКРОБАЗИЯ — мікробазія, спастична хода з дрібними кроками, наприклад, при хворобі Паркінсона.

МИКРОБИОЛОГИЯ — мікробіологія.

МИКРОВОЛЮМНИЯ — мікроволюмнія, зменшення загальної кількості циркулюючих еритроцитів, наприклад, при анеміях.

МИКРОГАСТРИЯ — мікрогастрія, вроджене зменшення розмірів шлунка.

МИКРОГЕМАТУРИЯ — мікрогематурія, наявність еритроцитів у сечі, що виявляється тільки при її мікроскопії.

МИКРОГЕНИЯ — мікрогенія, вроджене зменшення розмірів нижньої щелепи.

МИКРОГЛОССИЯ — мікроглосія, вроджене зменшення розмірів язика.

МИКРОГНАТИЯ — мікрогнатія, вроджене зменшення розмірів верхньої щелепи.

МИКРОДАКТИЛИЯ — мікродактилія, вроджене зменшення розмірів пальців.

МИКРОКАРДИЯ — мікрокардія, вроджене зменшення розмірів серця.

МИКРОКОЛОН — мікроколон, вроджене зменшення розмірів товстого кишечника.

МИКРОЛИТ — мікроліт, конкремент невеличкого розміру, що не обтурує просвіт порожнистого органа.

МИКРОЛИТИАЗ — мікролітіаз, утворення у порожнистих органах великої кількості мікролітів.

МИКРОЛИТИАЗ ЛЕГОЧНЫЙ АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — мікролітіаз легеневий альвеолярний, вроджена хвороба невідомої етіології, що характеризується дифузним вікладанням дрібних кальцієвих солей на стінках альвеол.

МИКРОМЕЛИЯ — мікромелія, вроджене зменшення розмірів нижніх кінцівок.

МИКРОМИЕЛИЯ — мікромієлія, вроджене зменшення розмірів спинного мозку.

МИКРОНЕКРОЗ — мікронекроз, вогнище некрозу невеликого розміру.

МИКРОНИХИЯ — мікронігтьовості, зменшення розмірів нігтьової пластинки.

МИКРООРГАНИЗМ — мікроорганізм.

МИКРОПЕРЕЛОМ — мікроперелом.

МИКРОПЕРФОРАЦИЯ — мікроперфорація.

МИКРОСКОПИЧЕСКИЙ — мікроскопічний.

МИКРОСКОПИЯ — мікроскопія.

МИКРОСОМИЯ — мікросомія, карликовість, малий зріст, нанізм, наносомія.

МИКРОСПЛЕНИЯ — мікроспленія, вроджене зменшення розмірів селезінки.

МИКРОСПОНДИЛИЯ — мікроспондилія, вроджене зменшення розмірів хребців.

МИКРОСФЕРОЦИТ — мікросфероцит, еритроцит малого розміру, що гомогенно забарвлюється, наприклад, при гемолітичній анемії.

МИКРОСФЕРОЦИТОЗ — мікросфероцитоз, ознака гемолітичної анемії: переважання мікросфероцитів у периферичній крові.

МИКРОСФИГМИЯ — мікросфігмія, пульс зменшеного напруження та наповнення.

МИКРОЦЕФАЛИЯ — мікроцефалія, вроджене зменшення розмірів голови та головного мозку.

МИКРОЦИРКУЛЯЦИЯ — мікроциркуляція.

МИКРОЦИТ — мікроцит, еритроцит малого розміру, зустрічається при залізодефіцитній анемії.

МИКРОЦИТЕМИЯ, МИКРОЦИТОЗ — мікроцитемія, мікроцитоз, переважання у периферичній крові мікроцитів, наприклад, при залізодефіцитній анемії.

МИКРОЭМБОЛИЯ — мікроемболія, закупорка емболом дрібної судини.

МИКРОЭНЦЕФАЛИЯ — мікроенцефалія, вроджене зменшення розмірів головного мозку.

МИКСЕДЕМА — мікседема, захворювання, що супроводжується різким гіпотиреозом (дослівно — "слизистий набряк").

МИКСЕДЕМАТОЗНЫЙ — мікседематозний.

МИКСТУРА — мікстура.

МИЛИАРИЗАЦИЯ — міліаризація, поява в органах множинних невеличких вогнищ патологічних процесів при їх генералізації (звичайно — стосовно туберкульозу).

МИЛИАРИЯ — міліарія, просоподібний висип, пітниця.

МИЛИАРНЫЙ — міліарний (термін звичайно відносять до туберкульозного процесу, при якому відбувається вторинний засів органів дрібними просоподібними туберкульозними вогнищами).

МИЛОСЕРДИЕ — милосердя, добросердя.

МИЛЬФОЗ — мільфоз, відсутність брів та вій.

МИМЕЗ — мімез, стимуляція однієї хвороби іншою.

МИМИКА — міміка.

МИМИЧЕСКИЙ — мімічний.

МИМОЛЕТНЫЙ — скороминущий, ефемерний.

МИНЕРАЛЬНЫЙ — мінеральний.

МИНУТНЫЙ — хвилинний.

МИНУТНЫЙ ОБЪЕМ ДЫХАНИЯ — хвилинний об'єм дихання.

МИНУТНЫЙ ОБЪЕМ КРОВИ — хвилинний об'єм крові.

МИНУТНЫЙ ОБЪЕМ СЕРДЦА — хвилинний об'єм серця.

МИ(О)АЛГИЯ — мі(о)алгія, м'язовий біль.

МИОГЛОБИН — міоглобін, хромопротеїд, який міститься у м'язах (забезпечує депонування кисню у м'язах).

МИОГЛОБИНУРИЯ — міоглобінурія, наявність міоглобіну у сечі, зустрічається при масивних зруйнуваннях м'язової тканини.

МИОДЕГЕНЕРАЦИЯ, МИОДИСТРОФИЯ — міодегенерація, міодистрофія, загальна назва дистрофічних процесів у м'язовій тканині.

МИОДИНИЯ — міодинія, міалгія, м'язовий біль.

МИОЗ — міоз, стенокорія, звуження зіниці.

МИОЗИН — міозин, м'язовий білок.

МИОЗИТ — міозит, запалення м'язів.

МИОКАРД — міокард, м'язова оболонка серця.

МИОКАРДИОДИСТРОФИЯ — міокардіодистрофія, загальна назва дистрофічних уражень міокарда визначеної етіології;

М.КАТЕХОЛАМИНОВАЯ — м.катехоламінова;

М.КЛИМАКТЕРИЧЕСКАЯ — м.клімактерична;

М.НЕЙРОЭНДОКРИННАЯ — м.нейроендокринна;

М.ТОКСИКО-ХИМИЧЕСКАЯ — м.токсико-хімічна.

МИОКАРДИОПАТИЯ — міокардіопатія, кардіоміопатія, загальна назва захворювань міокарда нез'ясованої етіології.

МИОКАРДИОСКЛЕРОЗ — міокардіосклероз, кардіосклероз, надмірне розростання сполучної тканини у міокарді.

МИОКАРДИОФИБРОЗ — міокардіофіброз, міокардіосклероз, що характеризується утворенням волокнистої сполучної тканини.

МИОКАРДИТ — міокардит, запалення міокарда;

М.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — м.алергічний;

М.АЛЬТЕРАТИВНЫЙ — м.альтеративний;

М.БРУЦЕЛЛЕЗНЫЙ — м.бруцельозний;

М.ВАСКУЛЯРНЫЙ — м.васкулярний;

М.ВИРУСНЫЙ — м.вірусний;

М.ГРАНУЛЕМАТОЗНЫЙ — м.грануломатозний;

М.ГРИБКОВЫЙ — м.грибковий;

М.ДЕСТРУКТИВНЫЙ — м.деструктивний;

М.ДИСТРОФИЧЕСКИЙ — м.дистрофічний;

М.ДИФФУЗНЫЙ — м.дифузний;

М.ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — м.злоякісний;

М.ИДИОПАТИЧЕСКИЙ — м.ідіопатичний;

М.ИЗОЛИРОВАННЫЙ ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ ОСТРЫЙ — м.ізольований проміжний гострий;

М.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — м.інтерстиціальний;

М.И.ПРОЛИФЕРАТИВНЫЙ — м.і.проліферативний;

М.И.ЭКССУДАТИВНЫЙ — м.і.ексудативний;

М.ИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — м.інфекційно-алергічний;

М.ИНФЕКЦИОННЫЙ — м.інфекційний;

М.ЛУЧЕВОЙ — м.променевий;

М.ОЧАГОВЫЙ — м.вогнищевий (фокальний);

М.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — м.паренхіматозний;

М.ПОСТВАКЦИНАЛЬНЫЙ — м.поствакцинальний;

М.САРКОИДОЗНЫЙ — м.саркоїдозний;

М.СИФИЛИТИЧЕСКИЙ — м.сифілітичний (люетичний);

М.СКЛЕРОДЕРМИЧЕСКИЙ — м.склеродермічний;

М.ТОКСИКО-ХИМИЧЕСКИЙ — м.токсико-хімічний;

М.ТОКСИЧЕСКИЙ — м.токсичний;

М.ТРАНСПЛАНТАЦИОННЫЙ — м.трансплантаційний;

М.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — м.туберкульозний.

МИОКАРДОЗ — міокардоз, загальна назва різних уражень міокарда, що виникають при системних захворюваннях сполучної тканини.

МИОКЛОНИЯ — міоклонія, короткі клонічні посіпування м'язів.

МИОЛИЗ — міоліз, розплавлення некротизованих м'язових волокон.

МИОМА — міома, доброякісна пухлина, що походить з м'язової тканини.

МИОМАЛЯЦИЯ — міомаляція, ферментативне розплавлення некротизованих м'язів.

МИОПИЯ — міопія, короткозорість.

МИОСАРКОМА — міосаркома, злоякісна пухлина, що походить з м'язової тканини.

МИОФИБРИЛЛА — міофібрила, скорочувальна структура м'язових тканин.

МИОЭНДОКАРДИТ — міоендокардит.

МИОЭПИКАРДИТ — міоепікардит.

МИТИГАЦИЯ — мітигація, пом'якшення (ознак хвороби), приборкання.

МИТИГИРОВАННЫЙ — мітигований, пом'якшений (про ознаки хвороби).

МИТОЗ — мітоз, основна форма клітинного поділу.

МИТОХОНДРИЯ — мітохондрія, органоїд тваринної та рослинної клітини, що містить ферменти, які беруть участь у процесах окислювального фосфорилювання.

МИТРАЛИЗАЦИЯ АОРТАЛЬНОГО ПОРОКА — мітралізація аортальної вади (аортального пороку), виникнення у хворого на недостатність аортальних клапанів або стеноз устя аорти відносної недостатності мітрального клапана, що пов'язана з дилятацією лівого шлуночка та розтягненням фіброзно-м'язового кільця лівого атріовентрикулярного отвору.

МИТРАЛЬНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — мітральна недостатність (недостатність мітральних клапанів).

"МИТРАЛЬНОЕ ЛИЦО" — "мітральне обличчя", обличчя хворого на стеноз лівого атріовентрикулярного отвору: ціанотичний рум'я-

нець, ціаноз губ, носогубного трикутника, кінчика носа, мочок вух.

МИТРАЛЬНОЕ ОТВЕРСТИЕ — мітральний отвір (лівий атріовентрикулярний отвір).

МИТРАЛЬНЫЙ — мітральний.

МИТРИДАТИЗМ — мітридатизм, поступове звикання до отрути.

МИЦЕТИЗМ — міцетизм, отруєння грибами.

МЛАДЕНЕЦ — немовля.

МНЕМАСТЕНИЯ — мнемастенія, послаблення пам'яті.

МНИМОБОЛЬНОЙ — удавано хворий.

МНИМОСТЬ — мнимість, уявність, вигаданість, удаваність.

МНИМОУМЕРШИЙ — нібито вмерлий.

МНИМЫЙ — мнимий, уявний, вигаданий, удаваний.

МНИТЕЛЬНОСТЬ — помисливість, надумливість, недовірливість, підозріливість.

МНИТЕЛЬНЫЙ (больной) — помисливий (хворий), надумливий, недовірливий, підозріливий.

МНОГОГНЕЗДНЫЙ — багатогніздний, мультилокальний, мультифокальний, мультифокусний, поліфокусний.

МНОГОГРАННЫЙ — багатогранний.

МНОГОДОЛЬЧАТЫЙ — багаточасточковий.

МНОГОКЛЕТОЧНЫЙ — багатоклітинний.

МНОГООБРАЗИЕ — багатоманітність, різноманітність, поліморфізм.

МНОГООБРАЗНЫЙ — багатоманітний, різноманітний, поліморфний.

МНОГОПАЛОСТЬ — багатопалість, полідактилія.

МНОГОСЛОЙНЫЙ — багатошаровий.

МНОГОСТОРОННИЙ — багатобічний, мультилатеральний, полілатеральний.

МНОГОФОРМНОСТЬ — багатоформність, багатоманітність, різноманітність, поліморфізм.

МНОГОЯДЕРНЫЙ — багатоядерний, полінуклеарний.

МНОЖЕСТВЕННОСТЬ — множинність, численність, чисельність.

МНОЖЕСТВЕННЫЙ — множинний, численний, чисельний.

МОБИЛИЗАЦИЯ — мобілізація, рух, пересування.

МОБИЛЬНОСТЬ — мобільність, рухливість.

МОБИЛЬНЫЙ — мобільний, рухливий.

МОДЕРАЦИЯ — модерація, стримування.

МОДИФИКАЦИЯ — модифікація, видозміна.

МОДУС — модус, міра, спосіб.

МОЖЖЕВЕЛЬНИК — *бот.* яловець.

МОЗГ — мозок;

М.ГОЛОВНОЙ — м.головний;

М.КОСТНЫЙ — м.кістковий;

М.ПРОДОЛГОВАТЫЙ — м.довгастий;

М.СПИННОЙ — м.спинний.

МОЗГА СМЕРТЬ — мозку смерть, деанімація.

МОЗГОВОЙ — мозковий, (про головний мозок) церебральний, (про кістковий, спинний мозок) медулярний.

МОЗЖЕЧКОВЫЙ — мозочковий, церебелярний.

МОЗЖЕЧОК — мозочок.

МОЗОЛЬ — мозоля;

М.КОСТНАЯ — м.кісткова.

МОЗОЛИСТЫЙ — мозолистий, мозолястий, кальозний.

МОКНУТИЕ — мокнуття, відділення серозного ексудату через дрібні дефекти епідерміса при запаленні шкіри (наприклад, пухирчатці).

МОКНУЩИЙ — мокнучий.

МОКРЕТЬ — мокріти, ставати мокрим, вологим.

МОКРОТА — харкотиння;

М.В ВИДЕ ШАРИКОВ — х.у вигляді кульок;

М.ГНИЛОСТНАЯ — х.гнильне (путридне);

М.ГНОЙНАЯ — х.гнійне (пурулентне);

М.ГНОЙНО-СЛИЗИСТАЯ — х.гнійно-слизисте;

М.ГУСТАЯ — х.густе (важке, що тоне у воді);

М.ЗЛОВОННАЯ — х.смердюче;

М.КРОВАВАЯ — х.криваве;

М.КРОВЯНИСТАЯ — х.кров'янисте;

М."ПОЛНЫМ РТОМ" — х."повним ротом";

М.ПРИ ПНЕВМОНИИ — х.при пневмонії;

М.РЖАВАЯ — х.іржаве;

М.СЕРОЗНАЯ — х.серозне;

М.СЛИЗИСТАЯ — х.слизисте (слизове);

М.СЛИЗИСТО—ГНОЙНАЯ — х.слизо-гнійне;

М.С ПРИМЕСЬЮ КРОВИ — х.з домішками крові;

М.СТЕКЛОВИДНАЯ — х.склоподібне;

М.ФИБРИНОЗНАЯ — х.фібринозне;

М.ЧИСТОКРОВЯНАЯ — х.чистокров'яне.

МОКРОТНЫЙ — харкотинний.

МОКРОТЫ ОТДЕЛЕНИЕ — харкотиння відділення, харкання, експекторація, спутація, (ана)птиз.

МОКРОТЫ РАЗЖИЖЕНИЕ — харкотиння розрідження, синхіз.

МОЛЕСТИЯ — молестія, скарга.

МОЛНИЕНОСНЫЙ — блискавичний, фульмінантний.

МОЛОКОПОДОБНЫЙ — молокоподібний.

МОЛОЧНАЯ ЖЕЛЕЗА — молочна залоза.

МОЛЧАЛИВОСТЬ — мовчазність.

МОМЕНТАЛЬНЫЙ — моментальний, миттєвий.

МОНЕТОПОДОБНЫЙ — монетоподібний.

"МОНЕТНЫЕ СТОЛБИКИ" ИЗ ЭРИТРОЦИТОВ — "монетні стовпчики" з еритроцитів.

МОН(О)АРТРИТ — мон(о)артрит, запалення одного суглоба.

МОНОБРАХИЯ — монобрахія, відсутність однієї руки.

МОНОГАМИЯ — моногамія, одношлюбність.

МОНОКУЛЯРНЫЙ — монокулярний, одноокий.

МОНОМОРФНЫЙ — мономорфний, що існує у єдиному вигляді.

МОНОНЕВРИТ — мононеврит, запалення одного нерва.

МОНОНУКЛЕАРНЫЙ — мононуклеарний, одноядерний.

МОНОПАРЕЗ — монопарез, парез однієї кінцівки.

МОНОПЛЕГИЯ — моноплегія, параліч однієї кінцівки.

МОНОПОДИЯ — моноподія, відсутність однієї ноги.

МОНОСИМПТОМ — моносимптом, єдина ознака хвороби.

МОНОСТЕНУРИЯ — моностенурія, ізостенурія, постійний склад та питома щільність сечі за будь-яких умов.

МОНОТЕРМИЯ — монотермія, стан рівності ранкової та вечірньої температури тіла.

МОНОХРОМАТИЧЕСКИЙ — монохроматичний, монохромний, одноколірний, однобарвний.

МОНОЦИТ — моноцит, зрілий лейкоцит, найактивніший фагоцит периферичної крові.

МОНОЦИТОЗ — моноцитоз, збільшення кількості моноцитів у периферичній крові.

МОНОЦИТОПЕНИЯ — моноцитопенія, зменшення кількості моноцитів у периферичній крові, наприклад, при перніціозній анемії.

МОНОЦИТОПОЭЗ — моноцитопоез, процес утворення моноцитів.

МОНСТР — монстр, виродок.

МОРДИФИКАЦИЯ — мордифікація, відчуття кусаючого болю.

МОРЕЛЕЧЕНИЕ — морелікування, таласотерапія.

МОРТАЛЬНОСТЬ — мортальність, летальність, смертність.

МОРТАЛЬНЫЙ — мортальний, летальний, смертельний.

МОРТИФЕРНЫЙ — мортиферний, смертоносний.

МОРТИФИКАЦИЯ — мортифікація, змертвлення.

МОРТОФОБИЯ — мортофобія, танатофобія, страх смерті.

МОРФИНИЗМ — морфінізм.

МОРФОЛОГИЯ — морфологія 1. наука, що вивчає форму та будову органів; 2. будова (побудова) органів, тканин, клітин.

МОРЩИНА — зморшка.

МОРЩИНИСТОСТЬ — зморшкуватість.

МОРЩИНИСТЫЙ — зморшкуватий, зморщений.

МОСТ — міст.

МОТИВАЦИЯ — мотивація, спонукання, спонука.

МОТОРНЫЙ — моторний, рухливий, що призводить до руху.

МОЧА — сеча;

М.МУТНАЯ — с.каламутна (мутна);

М.ПРОЗРАЧНАЯ — с.прозора.

М.СПАСТИЧЕСКАЯ — с.спастична, значне сечовиділення, яке спостерігається після емоційного збудження, приступу пароксизмальної тахікардії, гіпоталамічного кризу, приступу стенокардії.

МОЧЕВИНА — сечовина.

МОЧЕВОЙ — сечовий, уринний, уринозний.

МОЧЕВОЙ КАМЕНЬ — сечовий камінь, уроліт(ус).

МОЧЕВОЙ КИСЛОТЫ ЗАДЕРЖКА В ТКАНЯХ — сечової кислоти затримка у тканинах, уратгістегія, урогістія.

МОЧЕВОЙ ПЕСОК — сечовий пісок.

МОЧЕВОЙ ПУЗЫРЬ — сечовий міхур.

МОЧЕВЫДЕЛЕНИЕ — сечовиділення, сечовиділяння, (ді)урез.

МОЧЕВЫХ КАМНЕЙ ОБРАЗОВАНИЕ — сечових каменів утворення, уролітіаз.

МОЧЕГОННЫЕ СРЕДСТВА — сечогінні засоби, діуретики.

МОЧЕГОННЫЙ — сечогінний, діуретичний.

МОЧЕИЗНУРЕНИЕ — сечове виснаження, діабет.

МОЧЕИСПУСКАНИЕ — сечовипускання, урез, уринація.

МОЧЕИСПУСКАНИЕ БОЛЕЗНЕННОЕ — сечовипускання болюче, странгурія, парурія.

МОЧЕИСПУСКАНИЕ НЕПРОИЗВОЛЬНОЕ — сечовипускання мимовільне, енурез, анішурія, уракратія, урорея.

МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНЫЙ — сечовипускальний, уретральний.

МОЧЕИСПУСКАТЕЛЬНЫЙ КАНАЛ — сечовипускальний канал, уретра.

МОЧЕКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ — сечокам'яна хвороба, уролітіаз.

МОЧЕКРОВИЕ — сечокрів'я, уремія.

МОЧЕОБРАЗОВАНИЕ — сечоутворення, урогенез.

МОЧЕОБРАЗУЮЩИЙ — сечоутворюючий, урогенний.

МОЧЕОТДЕЛЕНИЕ — сечовиділення, діурез.

МОЧЕПОЛОВОЙ — сечостатевий, урогенітальний.

МОЧЕПРИЕМНИК — сечоприймач.

МОЧЕТОЧНИК — сечовід, уретер.

МОЧЕТОЧНИКА ВОСПАЛЕНИЕ — сечоводу запалення, уретерит.

МОЧЕТОЧНИКОВЫЙ — сечовідний, уретеральний.

МОЧИ ВЫДЕЛЕНИЕ — сечі виділення, урез, уринація.

МОЧИ ЗАДЕРЖКА — сечі затримка, ішурія.

МОЧИ ИССЛЕДОВАНИЕ — сечі дослідження, ураналіз.

МОЧИ НЕДЕРЖАНИЕ — сечі нетримання, енурез, анішурія, уракратія, урорея.

МОЧИ НЕПРОИЗВОЛЬНОЕ ОТХОЖДЕНИЕ — сечі мимовільне відходження, енурез, анішурія, уракратія, урорея.

МОЧИ ОСАДОК — сечі осад.

МОЧИ УВЕЛИЧЕНИЕ СУТОЧНОГО КОЛИЧЕСТВА — сечі збільшення добової кількості, поліурія.

МОЧИ УМЕНЬШЕНИЕ СУТОЧНОГО КОЛИЧЕСТВА — сечі зменшення добової кількості, олігурія.

МОЧИ ПРЕКРАЩЕНИЕ ВЫДЕЛЕНИЯ — сечі припинення виділення, анурія.

МОЧИТЬСЯ — мочитися.

МРАМОРНОСТЬ КОЖИ — мармуровість шкіри.

МРАМОРНЫЙ — мармуровий.

МРАЧНЫЙ — похмурий.

МУЖЕПОДОБНАЯ ЖЕНЩИНА — чоловікоподібна (вірильна) жінка.

МУЖСКОЙ — чоловічий, вірильний, маскулінний, андрогенний.

МУЖЧИНА — чоловік.

МУКИ — муки, страждання.

МУКОЗНЫЙ, МУКОИДНЫЙ — мукозний, мукоїдний, слизистий, слизоподібний.

МУЛЬТИЛАТЕРАЛЬНЫЙ — мультилатеральний, багатобічний, багатосторонній.

МУЛЬТИЛОКАЛЬНЫЙ — мультилокальний, мультифокальний, багатовогнищевий, багатогніздовий.

МУЛЬТИПОЛЯРНЫЙ — мультиполярний, багатополюсний, багатовиростковий, багатопаростковий.

МУЛЬТИФОКАЛЬНЫЙ — мультифокальний, мультилокальний, багатовогнищевий, багатогніздовий.

МУМИФИКАЦИЯ — мумі-фікація, сухе змертвіння, висихання.

"МУРЛЫКАНЬЕ КОШАЧЬЕ" при стенозе митрального отверстия — "муркотіння котяче" при стенозі мітрального отвору.

МУСКАРИНИЗМ — мускаринізм, отруєння мухоморами.

МУСКУЛ — мускул, м'яз.

МУСКУЛАТУРА — мускулатура.

МУСКУЛИСТЫЙ — мускулястий.

МУССИТАЦИЯ — муситація, беззвучне ворушення губами у тяжкохворих.

МУТАГЕНЕЗ — мутагенез, процес виникнення мутацій.

МУТАГЕННОСТЬ — мутагенність, здатність даного фізичного, хімічного або біологічного агента спричиняти мутацію.

МУТАГЕННЫЙ — мутагенний, що спричиняє мутацію.

МУТАЦИЯ — мутація, зміна, переміна.

МУТИЛЯЦИЯ — мутиляція, каліцтво, самовільне відторгнення некротизованої тканини від здорової.

МУТНЫЙ — мутний, каламутний.

МУЦИНУРИЯ — муцинурія, наявність у сечі мукополісахаридів, наприклад, при запальних процесах у сечових шляхах.

МУЧЕНИЕ — мучення, мука.

МУЧИТЕЛЬНЫЙ — болісний, (біль) нестерпний, тяжкий.

"МУШКИ" ПЕРЕД ГЛАЗАМИ — "мушки" перед очима.

МЫЛО — мило.

МЫЛЬНЫЙ — мильний.

МЫТЬ — мити.

МЫТЬЕ — миття.

МЫШЕЧНАЯ БОЛЬ — м'язовий біль, міалгія, міодинія.

"МЫШЕЧНАЯ ЗАЩИТА" (при перитоните) — "м'язовий захист" (при перитоніті).

МЫШЕЧНЫЙ — м'язовий, мускулярний.

МЫШЛЕНИЕ — мислення.

МЫШЦА — м'яз, мускул.

МЫШЬ — миша.

МЫШЬЯК — миш'як.

МЫЩЕЛОК — виросток.

МЫЩЕЛКОВЫЙ — вирostковий, кандилярний, малеолярний.

МЯГКИЙ — м'який.

МЯГЧИТЕЛЬНЫЕ СРЕДСТВА — м'якшильні (пом'якшувальні) засоби.

МЯГЧИТЕЛЬНЫЙ — м'якшильний, пом'якшувальний.

МЯКОТЬ — м'якуш, пульпа.

МЯСИСТЫЙ — м'ясистий.

МЯСНОЙ — м'ясний.

МЯСО — м'ясо.

МЯТА — м'ята.

МЯТА ПЕРЕЧНАЯ — *бот.* м'ята перцева.

МЯТНЫЙ — м'ятний.

Н

НАБЛЮДАТЬ — спостерігати, (кого, що) наглядати, (за кимсь) доглядати, пильнувати, стежити.

НАБЛЮДЕНИЕ — спостереження, спостерігання, нагляд, догляд, обсервація.

НАБОЛЕВШИЙ — який (що) наболів, наболілий.

НАБУХАНИЕ — набухання, набрякання.

НАБУХАНИЕ ШЕЙНЫХ ВЕН — набухання (набрякання) шийних вен.

НАБУХШИЙ — набухлий, який (що) набухнув (набрякнув), набухлий, набряклий.

НАВЕДЕНИЕ — наведення, навіювання, індукція.

НАВЕДЕННЫЙ — наведений, індукований.

НАВИКУЛЯРНЫЙ — навікулярний, човноподібний.

НАВЫК — навичка, навик.

НАВЯЗЧИВОЕ СОСТОЯНИЕ — нав'язливий стан.

НАВЯЗЧИВОСТЬ — нав'язливість.

НАВЯЗЧИВЫЙ — нав'язливий.

НАВЯЗЫВАНИЕ РИТМА СЕРДЦА — нав'язування ритму серця, електрична стимуляція серця.

НАГЛЯДНОСТЬ — наочність.

НАГНАИВАТЬСЯ, НАГНОИТЬСЯ — нагноюватися, нагноїтися.

НАГНОЕНИЕ — нагноєння, матурація, піогенез, піоз, супурація, еміпіез, процес утворення гною у вогнищі запалення.

НАГРЕВАНИЕ — нагрівання, калефакція.

НАГРЕТЫЙ — нагрітий.

НАДБАРАБАННЫЙ — надбарабанний, епітимпанічний.

НАДБРОВНЫЙ — надбрівний, суперциліарний.

НАДБРЮШИННЫЙ — надочеревинний, супраперитонеальний.

НАДБУГОРЬЕ — надбугір'я, епіталамус.

НАДГЛАЗНИЧНЫЙ — надочноямковий, надорбітальний, супраорбітальний.

НАДГЛАЗНЫЙ — надочний.

НАДГЛОТОЧНЫЙ — надглотковий.

НАДГОРТАННИК — надгортанник.

НАДГОРТАННЫЙ — надгортанний.

НАДДИАФРАГМАЛЬНЫЙ — наддіафрагмальний.

НАДЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — надшлуночковий, суправентрикулярний.

НАДЖЕЛУДОЧНЫЙ — надшлунковий, супрагастральний, суправентральний.

НАДЗОР — нагляд.

НАДКЛЮЧИЧНЫЙ — надключичний, супраклавікулярний.

НАДКОЛЕННАЯ ЧАШЕЧКА, НАДКОЛЕННИК — надколінна чашечка, на(д)колінок.

НАДКОЛЕННЫЙ — надколінний, пателярний.

НАДКОСТНИЦА — окістя, періост.

НАДКОСТНИЧНЫЙ — окісний, періостний, періостальний.

НАДКОСТНЫЙ — надкістковий, супраостальний.

НАДЛОБКОВАЯ ОБЛАСТЬ — надлоб(и)кова ділянка.

НАДЛОМ — надлом, інфракція.

НАДЛОПАТОЧНЫЙ — надлопатковий, супраскапулярний.

НАДМЫЩЕЛКОВЫЙ — надвиростковий, супракондилярний, епікондилярний.

НАДМЫЩЕЛОК — надвиросток.

НАДНОГТЕВОЙ — наднігтьовий, епоніхіальний.

НАДОСТНЫЙ — надосний, супраспинальний, надспинковий.

НАДПЕРЕНОСЬЕ — надпереніссся, глабела.

НАДПИСЬ — напис, інскрипція.

НАДПЛЕЧЬЕ — надпліччя.

НАДПОЧЕЧНИК — надниркова залоза.

НАДПОЧЕЧНИКОВ ПОВЫШЕНИЕ ФУНКЦИИ — надниркових залоз підвищення функції, гіперадреналізм, гіпернефризм.

НАДПОЧЕЧНИКОВ СНИЖЕНИЕ ФУНКЦИИ — надниркових залоз зниження функції, гіпоадреналізм, гіпонефризм.

НАДПОЧЕЧНЫЙ — надниркový, адреналовий, супраренальний.

НАДПУЗЫРНЫЙ — надміхурний, надміхуровий, суправезикальний.

НАДРЕЗ — надріз, інцизія.

НАДСУСТАВНОЙ — надсуглобовий, супраартикулярний, супрагленоїдальний.

НАДУВАТЬСЯ — надуватися, здійматися.

НАДУТЬ, НАДУВАТЬ — надути, надувати.

НАДУТЫЙ — надутий.

НАДХРЯЩНИЦА — охрястя, перихондрій.

НАДЧЕЛЮСТНОЙ — надщелеповий, надщелепний.

НАДЧРЕВНЫЙ — надчеревний, епігастральний.

Н.ОБЛАСТЬ, НАДЧРЕВЬЕ — н.ділянка, надчерев'я, епігастрій.

Н.ПУЛЬСАЦИЯ — н. (епігастральна) пульсація.

НАЗАЛЬНЫЙ — назальний, носовий.

НАЗОЛАКРИМАЛЬНЫЙ, — назолакримальний, нососльозний, нососльозовий.

НАЗОФАРИНГЕАЛЬНЫЙ — назофарингеальний, носоглотковий.

НАИМЕНОВАНИЕ — найменування, номенклатура, номінація.

НАКАПАТЬ, НАКАПЫВАТЬ — нак(р)апати, нак(р)апувати.

НАКАПЛИВАНИЕ — нагромаджування, накопичування, акумуляція, депонування, кумуляція.

НАКАПЛИВАТЬ — нагромаджувати, накопичувати, акумулювати, депонувати, кумулювати.

НАКИПЬ — накип.

НАКЛАДЫВАНИЕ — накладання, прикладання, аплікація.

НАКЛОН, НАКЛОНЕННОСТЬ — нахил, похил, деклінація, інфлексія.

НАКЛОНЕННЫЙ — нахилений, похилений, декліновані, інфлексований.

НАКОЖНЫЙ — нашкірний.

НАКОПЛЕНИЕ — нагромадження, нагромаджування, накопичення, накопичування, акумуляція, депонування, кумуляція.

НАКОПЛЕННЫЙ — нагромаджений, накопичений, акумульований, депонований, кумульований.

НАЛЕТ — наліт, (на губах) смага.

НАЛЕТ НА ЯЗЫКЕ — наліт на язиці, (коричневий) смага, сабура.

НАЛИВАНИЕ — наливання, інфузія.

НАЛОЖЕНИЕ — накладання, накладення, аплікація.

НАЛОЖЕННЫЙ — накладений.

НАМАЗАННЫЙ — намазаний, змащений.

НАМАЗЫВАТЬ — намазувати, змащувати.

НАНИЗМ — нанізм, карликовість, наносомія, надто маленький зріст, низькорослість.

НАНИЗМ МИТРАЛЬНЫЙ — нанізм мітральний.

НАНОМЕЛИЯ — наномелія, недорозвинення кінцівок.

НАНОСОМИЧЕСКИЙ — наносомічний, карликовий, малорослий.

НАНОСОМИЯ — наносомія, нанізм, карликовий зріст.

НАНОЦЕФАЛИЯ — наноцефалія, надто маленькі розміри голови.

НАОЩУПЬ — на дотик, навпомацки.

НАПЕРСТЯНКА — *бот.* наперсник, наперстянка, перстач.

НАПИТОК, НАПИТКИ — напій, питво.

НАПОЛНЕНИЕ — наповнення.

НАПОЛНЕННЫЙ — наповнений.

НАПОЛНИТЕЛЬ — наповнювач.

НАПРАВЛЕНИЕ — напрям.

НАПРЯЖЕНИЕ — напруження, (ін)тензія, тонус, тургор.

НАПРЯЖЕНИЕ ФИЗИЧЕСКОЕ — напруження фізичне.

НАПРЯЖЕНИЕ ЭМОЦИОНАЛЬНОЕ — напруження емоційне.

НАПРЯЖЕННЫЙ — напружений, інтенсивний, тензивний, тонічний.

НАРАСТАНИЕ — наростання, зростання, інкремент.

НАРАСТАЮЩИЙ — наростаючий, зростаючий, який (що) наростає, зростає, інкрементний, прогредієнтний.

НАРКОЗ — наркоз, усипляння, знеболювання, оглушіння, стан, що штучно викликається, якому притаманна зворотна втрата свідомості, больової чутливості, пригнічення деяких рефлексів;

Н.БАЗИСНЫЙ — н.базисний;

Н.ВВОДНЫЙ — н.ввідний;

Н.ВНУТРИБРЮШИННЫЙ — н.внутрішньоочеревинний (інтрапеританеальний);

Н.ВНУТРИВЕННЫЙ — н.внутрішньовенний;

Н.ВНУТРИКОСТНЫЙ — н.внутрішньокістковий;

Н.ВНУТРИМЫШЕЧНЫЙ — н.внутрішньом'язовий;

Н.ИНГАЛЯЦИОННЫЙ — н.інгаляційний;

Н.ИНТРАТРАХЕАЛЬНЫЙ — н.інтратрахеальний;

Н.КАПЕЛЬНЫЙ — н.крапельний;

Н.КОМБИНИРОВАННЫЙ — н.комбінований;

Н.НЕИНГАЛЯЦИОННЫЙ — н.неінгаляційний;

Н.ОСНОВНОЙ — н.основний;

Н.ПЕРОРАЛЬНЫЙ — н.пероральний;

Н.ПОТЕНЦИРОВАННЫЙ — н.потенційований;

Н.РЕКТАЛЬНЫЙ — н.ректальний;

Н.СМЕШАННЫЙ — н.змішаний;

Н.ЭНДОТРАХЕАЛЬНЫЙ — н.ендотрахеальний.

НАРКОЛЕПСИЯ — наколепсія, порушення нічного сну.

НАРКОМАНИЯ — наркоманія, наркотизм, ейфорикоманія;

Н.ГАШИШНАЯ — н.гашишна, гашишизм;

Н.КОКАИНОВАЯ — н.кокаїнова, кокаїнізм;

Н.КОМБИНИРОВАННАЯ — н.комбінована, полінаркоманія;

Н.ОПИЙНАЯ — н.опійна, опіоманія;

Н.ЭФИРНАЯ — н.ефірна, етероманія, ефіроманія.

НАРКОТИЗМ — наркотизм, те саме, що наркоманія.

НАРКОТИКИ — наркотики.

НАРКОТИЧЕСКИЙ — наркотичний.

НАРКОТИЧЕСКОЕ ВЕЩЕСТВО — наркотична речовина, наркотик, що не застосовується з лікувальною метою.

НАРКОТИЧЕСКОЕ СРЕДСТВО — наркотичний засіб, наркотик, що застосовується з лікувальною метою.

НАРОСТ — наріст.

НАРУЖНО — зовні.

НАРУЖНОСТЬ — зовнішній вигляд, габітус.

НАРУЖНЫЙ — зовнішній, адвентиціальний, екстернальний.

НАРУЖУ — назовні.

НАРУШЕНИЕ — порушення.

НАРУШЕНИЕ КОМПЕНСАЦИИ — порушення компенсації, декомпенсація.

НАРУШЕНИЕ ОБЩЕГО СОСТОЯНИЯ (больного) — порушення загального стану (хворого).

НАРУШЕННЫЙ — порушений.

НАРЫВ — нарив, абсцес, гнояк.

НАРЫВАТЬ — наривати, гноїтися, абсцедувати.

НАСАЖДЕНИЕ — насадження, насаджування, плантація.

НАСЕКОМОЕ, НАСЕКОМЫЕ — комаха, комахи.

НАСИЛИЕ — насильство.

НАСИЛОВАНИЕ — силування, гвалтування.

НАСИЛЬСТВЕННЫЙ — насильний, насильницький.

НАСЛЕДОВАНИЕ — спадкоємство, успадковування, успадкування, (ознак) наслідування;

Н.АУТОСОМНОЕ — н.аутосомне;

Н.АУТОСОМНО-ДОМИНАНТНОЕ — н.аутосомно-домінантне;

Н.АУТОСОМНО-РЕЦЕССИВНОЕ — н.аутосомно-рецесивне;

Н.ДОМИНАНТНОЕ — н.домінантне;

Н.,КОНТРОЛИРУЕМОЕ ПОЛОМ — н.,що контролюється статтю;

Н.МОНОФАКТОРНОЕ — н.монофакторне;

Н.МУЛЬТИФАКТОРНОЕ — н.мультифакторне;

Н.,ОГРАНИЧЕННОЕ ПОЛОМ — н.,обмежене статтю;

Н.ПОЛИГЕННОЕ — н.полігенне;

Н.РЕЦЕССИВНОЕ — н.рецесивне;

Н.,СЦЕПЛЕННОЕ С ПОЛОМ — н.,зчеплене зі статтю.

НАСЛЕДСТВЕННАЯ (генетическая) ИНФОРМАЦИЯ — спадкова (генетична) інформація.

НАСЛЕДСТВЕННОСТЬ — спадковість.

НАСЛЕДСТВЕННЫЙ — спадковий, гередитарний.

НАСЛОЕНИЕ — нашарування, напластування, стратифікація.

НАСМОРК — нежить, риніт, ринорея.

НАСТАИВАТЬ (траву) — настоювати, інфузувати.

НАСТОЙ — настій, інфуз.

НАСТОЙКА — настоянка, тинктура.

НАСТОЙЧИВОСТЬ — наполегливість, персеверантність.

НАСТОЙЧИВЫЙ — наполегливий, персеверантний.

НАСТОЯЩИЙ — справжній, правдивий, теперішній, нинішній.

НАСТРОЕНИЕ — настрій, переважаючий емоційний стан.

НАСТРОЕНИЕ ПЛОХОЕ — настрій поганий, дистимія, дисфорія.

НАСТРОЕНИЕ ПОВЫШЕННОЕ — настрій підвищений (піднесений), евфорія.

НАСТРОЕНИЕ ХОРОШЕЕ — настрій добрий, евтимія.

НАСЫЩЕНИЕ — насичення, сатурація.

НАСЫЩЕНИЕ ПИЩЕВОЕ — насичення харчове.

НАСЫЩЕННЫЙ — насичений, сатурований.

НАТАЛЬНЫЙ — натальний, гентильний, пологовий, родовий.

НАТЕЧНИК — натічник, напливник, конгестивний абсцес.

НАТИВНЫЙ — нативний, природний, природжений, що знаходиться у первісному стані.

НАТИРАНИЕ — натирання, інфрикція.

НАТОЩАК — натще, натще-серце.

НАТРИЙ — натрій.

НАТРИЙУРЕЗ — натрійурез, виведення іонів натрію з сечею.

НАТУЖИВАТЬСЯ — натужуватися.

НАТУРАЛЬНО — натурально, природно.

НАТУРАЛЬНЫЙ — натуральний, природний.

НАТЯЖЕНИЕ, НАТЯГИВАНИЕ — натяг, натягання, інтенція.

НАТЯНУТЫЙ — натягнений.

НАУПАТИЯ — наупатія, морська хвороба.

НАЧАЛО (манифестация) БОЛЕЗНИ — початок (маніфестація) хвороби.

НАЧАЛО БОЛЕЗНИ ОСТРОЕ — початок хвороби гострий.

НАЧАЛО БОЛЕЗНИ ПОСТЕПЕННОЕ — початок хвороби поступовий.

НАЧАЛЬНЫЙ, НАЧИНАЮЩИЙСЯ — початковий, що починається, (процес) ініціальний.

НАШАТЫРЬ — нашатир.

НАЩУПЫВАНИЕ — намацування, нащупування.

НАЩУПЫВАТЬ, НАЩУПАТЬ — намацувати, намацати, нащупувати, нащупати.

НЕАГГЛЮТИНАБЕЛЬНЫЙ — неаглютинабельний, несклеюваний, що не склеюється.

НЕАДЕКВАТНОСТЬ — неадекватність, невідповідність.

НЕАДЕКВАТНЫЙ — неадекватний,невідповідний.

НЕБЕЗОПАСНЫЙ — небезпечний.

НЕБЛАГОПРИЯТНЫЙ — несприятливий, недобрий, поганий.

НЕБНЫЙ — піднебінний.

НЕБО — піднебіння.

НЕБОЛЕЗНЕННОСТЬ — (про процедуру) неболісність, (про людину) нехворобливість.

НЕБОЛЕЗНЕННЫЙ — (про процедуру) безболісний, (про людину) нехворобливий.

НЕБРЕЖНО — недбало, недбайливо, неуважно, зневажливо.

НЕБРЕЖНОСТЬ — недбалість, недбальство, недбайливість, неуважність, зневажливість.

НЕБРЕЖНЫЙ — недбалий, недбайливий, неуважний, зневажливий.

НЕВЕРНЫЙ — неправильний, невірний.

НЕВЕСОМОСТЬ — невагомість.

НЕВЕСОМЫЙ — невагомий.

НЕВИДИМЫЙ — невидимий, невидний.

НЕВИДЯЩИЙ — невидющий, незрячий.

НЕВИННЫЙ (безвредный) — невинний, нешкідливий, інноцентний.

НЕВИТАЛЬНЫЙ — невітальний, нежиттєздатний.

НЕВМЕНЯЕМОСТЬ — несамовитість, (судово-психіатрична оцінка) неосудність, імпутабельність.

НЕВМЕНЯЕМЫЙ — несамовитий, (з точки зору судової оцінки) неосудний, імпутабельний.

НЕВНИМАТЕЛЬНОСТЬ — неуважність.

НЕВНИМАТЕЛЬНЫЙ — неуважний.

НЕВНЯТНОСТЬ — невиразність,нерозбірність, нерозбірливість, неясність, незрозумілість.

НЕВНЯТНЫЙ — невиразний, нерозбірний, нерозбірливий, неясний, незрозумілий.

НЕВОЗДЕРЖАНИЕ, НЕВОЗДЕРЖАННОСТЬ — нестриманість, нездержливість, надмірність.

НЕВОЗМОЖНОСТЬ — неможливість, неспроможність.

НЕВОЗМОЖНЫЙ — неможливий, неспроможний.

НЕВОЗМУТИМОСТЬ — незворушність, незворушливість.

НЕВОЗМУТИМЫЙ — незворушний, незворушливий.

НЕВОСПРИИМЧИВОСТЬ — несприйнятливість, імунітет, рефрактерність, толерантність.

НЕВОСПРИИМЧИВЫЙ — несприйнятливий, імунний, рефрактерний, толерантний.

НЕВПРАВИМЫЙ — невправний, незаправний.

НЕВРАЛГИЧЕСКИЙ — невралгічний, пов'язаний з невралгією, зумовлений невралгією.

НЕВРАЛГИЯ — невралгія, біль по ходу нервового стовбура або його гілок;

Н.ВЕГЕТАТИВНАЯ — н.вегетативна;

Н.ЗАТЫЛОЧНАЯ — н.потилична;

Н.МЕЖРЕБЕРНАЯ — н.міжреберна;

Н.ТРОЙНИЧНОГО НЕРВА — н.трійчастого нерва.

НЕВРАПРАКСИЯ — невраптаксія, закрите пошкодження нерва з тимчасовим порушенням його провідності.

НЕВРАСТЕНИЧЕСКИЙ — неврастенічний, що спричиняє неврастенію або пов'язаний з нею.

НЕВРАСТЕНИЯ — неврастенія, нервове виснаження, невроз, викликаний перевтомою або тривалим впливом психотравмуючих факторів;

Н.АВИТАМИНОЗНАЯ — н.авітамінозна;

Н.ИНТОКСИКАЦИОННАЯ — н.інтоксикаційна;

Н.СОСУДИСТАЯ — н.судинна.

НЕВРЕДИМОСТЬ — непошкодженість, неушкодженість, цілість.

НЕВРЕДИМЫЙ — непошкоджений, неушкоджений, цілий, (про людину) цілий та здоровий.

НЕВРИТ — неврит, запалення периферичного нерва (нервів).

НЕВРОВАСКУЛЯРНЫЙ — невроваскулярний, нервовосудинний.

НЕВРОГЕННЫЙ — неврогенний 1. зумовлений нормальною або патологічною діяльністю нервової системи; 2. що походить з елементів нервової системи.

НЕВРОЗ — невроз, зворотний, тимчасовий розлад психічної діяльності, що виникає при тривалій психічній травматизації.

НЕВРОМА — неврома, пухлиноподібне розростання тканини нерва, частіше — при його регенерації.

НЕВРОТИЧЕСКИЙ — невротичний, зумовлений або спричинений неврозом.

НЕВРОТМЕЗИС — невротмезис, повний розрив нерва.

НЕВУС — невус, пігментна пляма, родимка.

НЕВЫДЕРЖАННОСТЬ — невитриманість, невидержаність, нестриманість.

НЕВЫДЕРЖАННЫЙ — невитриманий, невидержаний, нестримний.

НЕВЫНОСИМЫЙ — нестерпний, (про біль) непереносний, нестерпучий, невиносний, інтолерантний.

НЕВЫНОСЛИВОСТЬ — невитривалість, інтолерантність, інтолеранція.

НЕВЫЯСНЕННЫЙ — нез'ясований.

НЕГАТИВИЗМ — негативізм 1. заперечливе ставлення до чого-небудь без будь-якого позитивного ствердження замість заперечуваного; 2. відмовлення від будь-яких дій у психічно хворого.

НЕГАТИВНЫЙ — негативний, заперечливий.

НЕГИБКИЙ — негнучкий.

НЕГИБКОСТЬ — негнучкість.

НЕГОДНОСТЬ — непридатність, нездатність.

НЕГОДНЫЙ — непридатний, нездатний, негодящий, поганий.

НЕГУМАННОСТЬ — негуманність, нелюдяність.

НЕДВИЖИМОСТЬ — нерухомість, нерухливість, непорушність.

НЕДВИЖИМЫЙ — нерухомий, нерухливий, непорушний.

НЕДЕЙСТВЕННОСТЬ — недіяльність, неактивність, нечинність, інертність, інерція.

НЕДЕЙСТВЕННЫЙ — недіяльний, неактивний, нечинний, інертний.

НЕДЕРЖАНИЕ — нетримання, недержання, інконтиненція.

НЕДЕРЖАНИЕ КАЛА — нетримання калу, копракразія, енкопрез.

НЕДЕРЖАНИЕ МОЧИ — нетримання (неутримання) сечі, анішурія, урократія, урорея.

НЕДЕРЖАНИЕ МОЧИ НОЧНОЕ — нетримання сечі нічне, енурез.

НЕДЕЯТЕЛЬНОСТЬ — недіяльність, нечинність, інертність, неактивність.

НЕДЕЯТЕЛЬНЫЙ — недіяльний, недійовий, нечинний, інертний, неактивний.

НЕДОБРОЖЕЛАТЕЛЬНОСТЬ — недоброзичливість.

НЕДОБРОЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ — недоброзичливий.

НЕДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЬ — (їжі) недоброякісність, (пухлини) злоякісність.

НЕДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ — (про їжу) недоброякісний, (про пухлину)

недоброякісний, злоякісний, малігнізований.

НЕДОВЕРИЕ — недовіра, недовір'я, скептицизм.

НЕДОВЕРЧИВЫЙ — недовірливий, скептичний.

НЕДОЕДАНИЕ — недоїдання, неповне голодання.

НЕДОМОГАНИЕ — нездужання, недуга, слабування, нездоров'я, дисфорія.

НЕДОМОГАТЬ — нездужати, слабувати.

НЕДОНОШЕННОСТЬ — недоношеність.

НЕДОНОШЕННЫЙ — недоношений.

НЕДОПУСТИМЫЙ — недопустимий, неприпустимий, неприпущенний.

НЕДОРАЗВИТИЕ — недорозвинення, недорозвиток, аплазія, дисплазія, субеволюція.

НЕДОРАЗВИТОСТЬ — недорозвиненість.

НЕДОРАЗВИТЫЙ — недорозвинений.

НЕДОСМОТРЕТЬ — недоглянути, недоглядіти.

НЕДОСТАТОК — нестача, брак, недолік, вада, дефект, інопія.

НЕДОСТАТОЧНО — недостатньо, недосить.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — недостатність, брак (чогось).

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ ДИАФРАГМЫ — недостатність діафрагми, релаксація діафрагми.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КАРДИИ — недостатність кардії, халазія кардії.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КЛАПАНА СЕРДЦА — недостатність клапана серця;

Н.К.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — н.к.атеросклеротична;

Н.К.ВРОЖДЕННАЯ — н.к.природжена;

Н.К.ВТОРИЧНАЯ — н.к.вторинна;

Н.К.ОРГАНИЧЕСКАЯ — н.к.органічна;

Н.К.ОСТРАЯ — н.к.гостра;

Н.К.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — н.к.відносна;

Н.К.ПОСТКОМИССУРОТОМНАЯ — н.к.посткомісуротомна;

Н.К.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — н.к.ревматична;

Н.К.ТРАВМАТИЧЕСКАЯ — н.к.травматична;

Н.К.ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ — н.к.функціональна.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КЛАПАНА АОРТЫ — недостатність клапана аорти.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КЛАПАНА ЛЕГОЧНОГО СТВОЛА — недостатність клапана легеневого стовбура.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КОРЫ НАДПОЧЕЧНИКОВ — недостатність кори надниркових залоз.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ КРОВООБРАЩЕНИЯ — недостатність кровообігу.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ ЛЕВОГО ПРЕДСЕРДНО—ЖЕЛУДОЧКОВОГО КЛАПАНА — недостатність лівого передсердно-шлуночкового (двостулкового, бікуспідального, мітрального, лівого атріовентрикулярного) клапана.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ ПИТАНИЯ — недостатність харчування, (годування) недостатність годування, (клітин, органів, тканин) недостатність живлення.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ ПРАВОГО ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВОГО КЛАПАНА — недостатність правого передсердно-шлуночкового (тристулкового, трикуспідального, правого атріовентрикулярного) клапана.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ ПРИВРАТНИКА ЖЕЛУДКА — недостатність воротаря шлунка.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ СЕРДЕЧНАЯ — недостатність серцева;

Н.С.ЛЕВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — н.с.лівошлуночкова;

Н.С.ЛЕВОПРЕДСЕРДНАЯ — н.с.лівопередсердна;

Н.С.ОСТРАЯ — н.с.гостра;

Н.С.ПРАВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — н.с.правошлуночкова;

Н.С.ПРАВОПРЕДСЕРДНАЯ — н.с.правопередсердна;

Н.С.ХРОНИЧЕСКАЯ—н.с.хронічна.

НЕДОСТАТОЧНОСТЬ СОСУДИСТАЯ — недостатність судинна.

НЕДОСТАТОЧНЫЙ — недостатній.

НЕДОСТОВЕРНОСТЬ — непевність, невірогідність, недостовірність.

НЕДОСТОВЕРНЫЙ — невірогідний, недостовірний, непевний.

НЕДОСТУПНЫЙ — неприступний, недопустимий.

НЕДУГ — недуга, слабість.

НЕЕСТЕСТВЕННЫЙ — неприродний.

НЕЖЕЛАТЕЛЬНЫЙ — небажаний.

НЕЖИВОЙ — неживий, мертвий, млявий.

НЕЖИЗНЕСПОСОБНЫЙ — нежиттєздатний, невітальний.

НЕЖНОЕ СТРОЕНИЕ ТЕЛА — ніжна будова тіла (при мітральному стенозі).

НЕЖНЫЙ — ніжний, субтильний.

НЕЗАРАЗНЫЙ — незаразний, неконтагіозний.

НЕЗАРАЩЕНИЕ — незарощення.

НЕЗАРАЩЕНИЕ АРТЕРИАЛЬНОГО (БОТАЛЛОВА) ПРОТОКА — незарощення артеріальної (Боталлової) протоки.

НЕЗДОРОВИТЬСЯ — нездужатися.

НЕЗДОРОВЬЕ — нездужання, нездоров'я, слабість,

кволість, хвороба, морбідність.

НЕЗДОРОВЫЙ — (людина) **нездоровий**, недужий, слабий, хворий, (чинник) **морбідний**, патогенний.

НЕЗРЕЛОСТЬ — **незрілість**, недозрілість.

НЕЗРЕЛЫЙ — **незрілий**, недозрілий.

НЕИЗЛЕЧИМОСТЬ — (про хворобу) **невиліковність**, інсанабельність, інкурабельність, (про хворого) невидужність, (про рану) **невигойність**, інкурабельність, інсанабельність.

НЕИЗЛЕЧИМЫЙ — (про хворобу) **невиліковний**, (про хворого) **невидужний**, (про рану) **невигойний**, інкурабельний, інсанабельний.

НЕИЗМЕННЫЙ — **незмінний**, сталий, інтактний.

НЕИЗМЕНИВШЕЕСЯ СОСТОЯНИЕ БОЛЬНОГО — **стан хворого**, що не змінився, незмінний стан хворого.

НЕИЗМЕНЯЕМОСТЬ — **незмінність**, постійність, сталість, інтактність, (будови) стереотипія.

НЕИСПРАВИМОСТЬ — **непоправність**, іррепарабельність.

НЕИСПРАВИМЫЙ — **непоправний**, іррепарабельний.

НЕИСТОВСТВО — несамовитість, шаленість, лють.

НЕИСТОВЫЙ — несамовитий, шалений, лютий.

НЕИСЦЕЛИМЫЙ — (про хворобу) **невиліковний**, (про хворого) **невидужний**, (про рану) **невигойний**, інкурабельний, інсанабельний.

НЕЙРОБЛАСТОМА — **нейробластома**, злоякісна пухлина, що походить з незрілих нервових клітин, частіше зустрічається у симпатичному відділі нервової системи.

НЕЙРОВАСКУЛЯРНЫЙ — **нейроваскулярний**, нервово-судинний.

НЕЙРОДЕРМИТ — **нейродерміт**, сверблячий дерматоз, зумовлений порушенням функції нервової системи.

НЕЙРОЛЕЙКОЗ — **нейролейкоз**, загальна назва уражень ЦНС, що зустрічається при лейкозах.

НЕЙРОЛЕПТИЧЕСКИЕ (НЕЙРОПЛЕГИЧЕСКИЕ) СРЕДСТВА — **нейролептичні (нейроплегічні) засоби.**

НЕЙРОРЕВМАТИЗМ — **нейроревматизм**, загальна назва уражень нервової системи при ревматизмі.

НЕЙРОСЕКРЕЦИЯ — **нейросекреція**, процес утворення та виділення нейрогормонів клітинами гіпофіза.

НЕЙРОТРОПНЫЕ СРЕДСТВА — **нейротропні засоби.**

НЕЙРОТРОПНЫЙ — нейротропний, що має вплив на нервову систему.

НЕЙРОФИБРОМА — нейрофіброма, пухлина периферичного нерва, що розвивається з його сполучнотканинної оболонки.

НЕЙРОЦИТОМА — нейроцитома, доброякісна пухлина, що складається зі зрілих гангліозних клітин.

НЕЙТРАЛИЗАЦИЯ — нейтралізація, приведення у недіяльний стан, усереднення, знешкоджування.

НЕЙТРАЛИЗОВАННЫЙ — нейтралізований, знешкоджений, усереднений, приведений у недіяльний стан.

НЕЙТРАЛЬНЫЙ — нейтральний, нічий, нічийний, що не має певних властивостей.

НЕЙТРОПЕНИЯ — нейтропенія, зменшена кількість нейтрофілів у периферичній крові;

Н.АБСОЛЮТНАЯ — н.абсолютна (цілковита);

Н.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — н.злоякісна;

Н.НАСЛЕДСТВЕННАЯ — н.спадкова;

Н.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — н.відносна;

Н.СЕЛЕЗЕНОЧНАЯ — н.селезінкова.

НЕЙТРОФИЛ — нейтрофіл, нейтрофільний гранулоцит.

НЕЙТРОФИЛЕЗ, НЕЙТРОФИЛИЯ — нейтрофільоз, нейтрофілія, збільшення кількості нейтрофілів у периферичній крові;

Н.АБСОЛЮТНЫЙ — н.абсолютний (цілковитий);

Н.ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — н.відносний.

НЕЙТРОФИЛЬНЫЙ — нейтрофільний 1. що стосується нейтрофілів; 2. що добре фарбується нейтральними барвниками.

НЕКОНТАГИОЗНЫЙ — неконтагіозний, незаразний.

НЕКООРДИНИРОВАННОСТЬ — некоординованість, порушення або відсутність координації рухів.

НЕКООРДИНИРОВАННЫЙ — некоординований, пов'язаний з порушенням або відсутністю координації рухів або який спричиняє їх.

НЕКРОБИОЗ — некробіоз, більш або менш тривалий процес зменшення та згасання життєдіяльності клітки або тканини, що передує їх загибелі (некрозу).

НЕКРОБИОЗ ИШЕМИЧЕСКИЙ — некробіоз ішемічний.

НЕКРОЗ — некроз, змертвіння, смерть, незворотне припинення життєдіяльності клітини або тканини;

Н.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — н.алергічний;

Н.ВЛАЖНЫЙ — н.вологий (коліквативний, колікваційний);

Н.ВОСКОВИДНЫЙ — н.воскоподібний;

Н.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — н.геморагічний;

Н.ЖИРОВОЙ — н.жировий (адипозний, ліпоматозний);

Н.ИШЕМИЧЕСКИЙ — н.ішемічний;

Н.КАЗЕОЗНЫЙ — н.казеозний (сирнистий, сироподібний), казеоз;

Н.КОАГУЛЯЦИОННЫЙ — н.коагуляційний (сухий);

Н.КОЛЛИКВАЦИОННЫЙ — н.колікваційний (вологий);

Н.КОРЫ ПОЧЕК — н.кори нирок;

Н.КОСТИ АСЕПТИЧЕСКИЙ — н.кістки асептичний;

Н.ЛУЧЕВОЙ — н.променевий;

Н.МАРАНТИЧЕСКИЙ — н.марантичний (наприклад, пролежень у виснажених нерухомих хворих);

Н.НЕЙРОГЕННЫЙ — н.нейрогенний;

Н.НЕЙРОТРОФИЧЕСКИЙ — н.нейротрофічний;

Н.ПЕЧЕНИ ОСТРЫЙ — н.печінки гострий;

Н.ПЕЧЕНИ ТОКСИЧЕСКИЙ — н.печінки токсичний;

Н.ПОДЖЕЛУДОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ ОСТРЫЙ — н.підшлункової залози гострий;

Н.ПОЧЕК КОРТИКАЛЬНЫЙ — н.нирок кортикальний;

Н.ПОЧЕК МЕДУЛЛЯРНЫЙ — н.нирок медулярний;

Н.СУХОЙ — н.сухий (коагуляційний);

Н.ТВОРОЖИСТЫЙ — н.сироподібний (сирнистий, казеозний), казеоз;

Н.ФИБРИНОИДНЫЙ — н.фібриноїдний;

Н.ЦИРКУЛЯТОРНЫЙ — н.циркуляторний (ішемічний).

НЕКРОНЕФРОЗ — некронефроз, змертвіння ниркової тканини внаслідок припинення ниркового кровотоку.

НЕКРОТИЗИРУЮЩИЙ — некротизуючий, що викликає (спричиняє) некроз.

НЕКРОТИЧЕСКИЙ, НЕКРОТИЧНЫЙ — некротичний, змертвілий, що змертвів.

НЕКСУС — нексус, зв'язок, з'єднання.

НЕЛЮДИМЫЙ — відлюдний.

НЕМЕДЛЕННЫЙ — негайний, терміновий.

НЕМЕТЬ — німіти, (про парестезію) терпнути.

НЕМНОГОЧИСЛЕННЫЙ — нечисленний, небагаточисленний.

НЕМОЙ — німий.

НЕМОТА — німота, відсутність усної мови.

НЕМОЩНЫЙ — немічний, кволий, слабий, слабкий, безсилий.

НЕМОЩЬ — неміч, кволість, слабість, слабкість, безсилля.

НЕНАСТОЯЩИЙ — несправжній.

НЕНАСЫТНОСТЬ — ненажерливість, пажерливість,

акорія, ситіоманія, цибоманія.

НЕНАСЫТНЫЙ — ненажерливий, пажерливий, акоричний, ситіоманічний, цибоманічний.

НЕНОРМАЛЬНОСТЬ — ненормальність, аномалія, аномальність, анормальність, неправильність, (про хворобу) патологія.

НЕНОРМАЛЬНЫЙ — ненормальний, аномальний, анормальний, неправильний, (про хворобу) патологічний.

НЕОАРТРОЗ — неоартроз, несправжній суглоб на місці перелому або вивиху.

НЕОБОСНОВАННОСТЬ — необгрунтованість.

НЕОБОСНОВАННЫЙ — необгрунтований.

НЕОБРАТИМОСТЬ — необоротність, незворотність.

НЕОБРАТИМЫЙ — необоротний, незворотний.

НЕОБСЛЕДОВАННЫЙ — необстежений.

НЕОБУЗДАННОСТЬ — нестриманість, невгамованість, неприборканість.

НЕОБУЗДАННЫЙ — нестриманий, невгамовний, неприборканий.

НЕОБХОДИМО — необхідно, треба.

НЕОБХОДИМОСТЬ — необхідність, потреба.

НЕОБХОДИМЫЙ — необхідний, потрібний.

НЕОДНОКРАТНЫЙ — неодноразовий, кількаразовий.

НЕОДУШЕВЛЕННЫЙ — неживий, бездушний.

НЕОЖИДАННЫЙ — несподіваний, раптовий.

НЕОКРЕПШИЙ — незміцнілий.

НЕОНАТАЛЬНЫЙ — неонатальний, що стосується періоду новонародженості.

НЕОПАТИЯ — неопатія, нова хвороба.

НЕОПЕРАБЕЛЬНЫЙ — неоперабельний.

НЕОПЛАЗМА — неоплазма, новоутворення, пухлина.

НЕОПЛАСТИЧЕСКИЙ — неопластичний, новоутворений, пухлинний.

НЕОПРЕДЕЛЕННО — непевно, невиразно, неясно, неточно.

НЕОПРЕДЕЛЕННОСТЬ — непевність, невизначеність, невиразність, неясність, неточність.

НЕОПРЕДЕЛЕННЫЙ — непевний, невизначений, невиразний, неясний, неозначений.

НЕОПРЯТНОСТЬ — неохайність, нечепурність.

НЕОПРЯТНЫЙ — неохайний, нечепурний.

НЕОСЛОЖНЕННЫЙ — неускладнений.

НЕОСМОТРИТЕЛЬНОСТЬ — необачність, необачливість, необережність.

НЕОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ — необачний, необачливий, необережний.

НЕОСОЗНАННЫЙ — неусвідомлений.

НЕОСПОРИМЫЙ — незаперечний, безперечний.

НЕОСТОРОЖНОСТЬ — необережність.

НЕОСТОРОЖНЫЙ — необережний.

НЕОСЯЗАЕМОСТЬ — невідчутність (нечутливість), (на дотик) імпальпабельність, інпальпабельність, непальпабельність, непальпованість.

НЕОСЯЗАЕМЫЙ — невідчутний (на дотик), непромацуваний, імпальпабельний, інпальпабельний, непальпабельний, непальпований.

НЕОТВРАТИМЫЙ — невідворотний, неминучий.

НЕОТЕНИЯ — неотенія, зупинка розвитку органів або тканин.

НЕОТЛОЖНЫЙ — невідкладний, негайний.

НЕОТЧЕТЛИВЫЙ — невиразний, нечіткий, нерозбірливий, неясний.

НЕОТЯГОЩЕННЫЙ — необтяжливий, необтяжений.

НЕОФОРМАЦИЯ — неоформація, новоутворення, новотвір.

НЕОЦИТЕМИЯ — неоцитемія, наявність у крові новоутворених незрілих клітин (при лейкозах та лейкемічних реакціях).

НЕОЧИЩЕННЫЙ — неочищений.

НЕОЩУТИМЫЙ — невідчутний, імпальпабельний, інпальпабельний.

НЕПАЛЬПАБЕЛЬНОСТЬ — непальпабельність, невідчутність, нечутливість (на дотик).

НЕПАЛЬПАБЕЛЬНЫЙ, НЕПАЛЬПИРУЕМЫЙ — непальпабельний, імпальпабельний, інпальпабельний, що не пальпується, не відчутний на дотик, непромацуваний.

НЕПАРНЫЙ — непарний.

НЕПЕРЕВАРЕННЫЙ — неперетравлений, індигестивний.

НЕПЕРЕВАРИВАЕМЫЙ — неперетравлюваний, індигестибельний.

НЕПЕРЕВАРИВАНИЕ — неперетравлювання, індигестія.

НЕПЕРЕНОСИМАЯ БОЛЬ — нестерпний (непереносний) біль, баридинія.

НЕПЕРЕНОСИМОСТЬ — нестерпність, нестерпучість, непереносність, інтолерантність.

НЕПЕРЕНОСИМЫЙ — (про біль) нестерпний, нестерпучий, невиносний, інтолерантний.

НЕПЛОТНЫЙ — нещільний.

НЕПОВРЕЖДЕННОСТЬ — непошкодженість, неушкодженість.

НЕПОВРЕЖДЕННЫЙ — непошкоджений, неушкоджений, цілий.

НЕПОДАТЛИВОСТЬ — непіддатливість, неподатливість, резистентність, резистенція.

НЕПОДВИЖНОСТЬ — нерухомість, акінезія, іммобілізація, іммобільність, (після паралічу), абалієнація, (заціпеніння) ступор.

НЕПОДВИЖНЫЙ — нерухомий, акінетичний, іммобільний, (після паралічу) абалієнтний, (заціпенілий) ступорозний.

НЕПОЛНЫЙ — неповний.

НЕПОНИМАНИЕ — нерозуміння.

НЕПОНЯТЛИВЫЙ — нетямущий.

НЕПОСРЕДСТВЕННЫЙ — безпосередній.

НЕПОСТОЯННЫЙ — непостійний, несталий, лабільний, нестабільний.

НЕПОСТОЯНСТВО — непостійність, несталість, лабільність, нестабільність.

НЕПРАВИЛЬНОСТЬ — неправильність, невірність, неслушність, хибність, аномалія, аномальність, анормальність, ненормальність.

НЕПРАВИЛЬНЫЙ — неправильний, невірний, неслушний, ненормальний, аномальний, анормальний, ненормальний.

НЕПРАВИЛЬНЫЙ РИТМ — неправильний ритм, аритмія, іррегулярність.

НЕПРАВИЛЬНЫЙ РИТМ ПУЛЬСА — неправильний ритм (аритмічність, іррегулярність) пульсу.

НЕПРАВИЛЬНЫЙ РИТМ СЕРДЦА — неправильний ритм (аритмія) серця.

НЕПРЕДВИДЕННЫЙ — непередбачений.

НЕПРЕКРАЩАЮЩИЙСЯ — безперестанний, нескінченний, безупинний.

НЕПРЕРЫВНОСТЬ — безперервність, постійність, сталість, континенція, перманентність.

НЕПРЕРЫВНЫЙ — безперервний, неперервний, постійний, сталий, континентний, перманентний.

НЕПРИВЫЧНЫЙ — незвичний, незвиклий, незвичайний.

НЕПРИГОДНОСТЬ — непридатність.

НЕПРИГОДНЫЙ — непридатний.

НЕПРИМЕНИМОСТЬ — незастосовність, непридатність.

НЕПРИМЕНИМЫЙ — незастосовний, непридатний.

НЕПРИСПОСОБЛЕННОСТЬ — непристосованість, деадаптація.

НЕПРИСПОСОБЛЕННЫЙ — непристосований, деадаптований.

НЕПРИСТУПНЫЙ — неприступний, недоступний.

НЕПРИЯТНЫЙ — неприємний.

НЕПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫЙ — нетривалий, недовгочасний.

НЕПРОЗРАЧНЫЙ — непрозорий.

НЕПРОИЗВОЛЬНО — мимовільно, мимохіть, самовільно, спонтанно

НЕПРОИЗВОЛЬНОЕ ВЫДЕЛЕНИЕ КАЛА — мимовільне (самовільне) виділення калу, копракразія, енкопрез.

НЕПРОИЗВОЛЬНОЕ ВЫДЕЛЕНИЕ МОЧИ — мимовільне (самовільне) виділення сечі, енурез, анішурія, уракратія, урорея.

НЕПРОИЗВОЛЬНЫЙ — мимовільний, самовільний, спонтанний.

НЕПРОНИЦАЕМОСТЬ — непроникність, непроникненість.

НЕПРОНИЦАЕМЫЙ — непроникнений, непроникний.

НЕПРОХОДИМОСТЬ — непрохідність.

НЕПРОХОДИМОСТЬ КИШЕЧНИКА — непрохідність кишечника, ілеус, мізерере;

Н.К.АЛИМЕНТАРНАЯ — н.к.аліментарна;

Н.К.ДИНАМИЧЕСКАЯ — н.к.динамічна;

Н.К.МЕХАНИЧЕСКАЯ — н.к.механічна;

Н.К.ОБТУРАЦИОННАЯ — н.к.обтураційна;

Н.К.ПАРАЛИТИЧЕСКАЯ — н.к.паралітична;

Н.К.СПАСТИЧЕСКАЯ — н.к.спастична;

Н.К.СТРАНГУЛЯЦИОННАЯ — н.к.странгуляційна;

Н.К.ЧАСТИЧНАЯ — н.к.часткова.

НЕПРОХОДИМЫЙ — непрохідний.

НЕПРЯМОЙ — непрямий.

НЕРАБОТОСПОСОБНОСТЬ — непрацездатність.

НЕРАБОТОСПОСОБНОСТЬ СТОЙКАЯ — непрацездатність (втрата працездатності) стійка, інвалідність.

НЕРАВЕНСТВО — нерівність, інеквальність.

НЕРАВНОМЕРНОСТЬ — нерівномірність, інеквальність.

НЕРАВНОМЕРНЫЙ — нерівномірний, інеквальний.

НЕРАВНЫЙ — нерівний, інеквальний.

НЕРАЗВИТОСТЬ — нерозвиненість.

НЕРАЗВИТЫЙ — нерозвинений.

НЕРАЗРЕШИМЫЙ — нерозв'язний.

НЕРАСТВОРИМОСТЬ — нерозчинність.

НЕРАСТВОРИМЫЙ — нерозчинний.

НЕРВ — нерв.

НЕРВ БЛУЖДАЮЩИЙ — нерв блукаючий, вагус.

НЕРВНОЕ ОКОНЧАНИЕ — нервове закінчення.

НЕРВНОЕ ПЕРЕУТОМЛЕНИЕ — нервове перевтомлення, неврастенія.

НЕРВНОЕ СПЛЕТЕНИЕ — нервове сплетення.

НЕРВНО-МЫШЕЧНЫЙ — нервово-м'язовий, нейромускулярний.

НЕРВНО-ПСИХИЧЕСКИЙ — нервово-психічний.

НЕРВНО-СОСУДИСТЫЙ — нервово-судинний, нейроваскулярний.

НЕРВНО-СУХОЖИЛЬНЫЙ — нервово-сухожилковий.

НЕРВНЫЙ — нервовий.

НЕРВОЗНОСТЬ — нервозність, нервовість.

НЕРВОЗНЫЙ — нервозний, нервовий.

НЕРЕГУЛЯРНЫЙ — нерегулярний, аритмічний, іррегулярний.

НЕРИТМИЧНЫЙ — неритмічний, аритмічний, іррегулярний.

НЕРОВНЫЙ — нерівний.

НЕРОЖАВШАЯ (женщина) — що не народжувала.

НЕСАХАРНОЕ МОЧЕИЗНУРЕНИЕ (диабет) — нецукрове сечовиснаження (діабет).

НЕСАХАРНЫЙ — нецукровий.

НЕСВАРЕНИЕ ЖЕЛУДКА — нетравлення (нестравність) шлунка, диспепсія.

НЕСДЕРЖАННОСТЬ — нестриманість, люксурія.

НЕСДЕРЖАННЫЙ — нестриманий, люксуричний.

НЕСКЛЕИВАЕМЫЙ — несклеюваний, що не склеюється, що не аглютинується, неаглютинуючий.

НЕСМЕШАННЫЙ — незмішаний.

НЕСОБЛЮДЕНИЕ — недотримання.

НЕСОВЕРШЕННОЛЕТИЕ — неповноліття.

НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИЙ — неповнолітній.

НЕСОВЕРШЕННЫЙ — недосконалий.

НЕСОВМЕСТИМОСТЬ — несумісність.

НЕСОВМЕСТИМОСТЬ ИММУНОЛОГИЧЕСКАЯ — несумісність імунологічна.

НЕСОВМЕСТИМОСТЬ ЛЕКАРСТВЕННЫХ ВЕЩЕСТВ — несумісність лікарських речовин.

НЕСОВМЕСТИМОСТЬ ТКАНЕВАЯ — несумісність тканинна.

НЕСОВМЕСТИМЫЙ — несумісний.

НЕСООТВЕТСТВИЕ — невідповідність.

НЕСОРАЗМЕРНОСТЬ — нерозмірність, диспропорція.

НЕСОРАЗМЕРНЫЙ — нерозмірний, диспропорційний, непропорційний.

НЕСПОСОБНОСТЬ — нездатність.

НЕСПОСОБНОСТЬ ХОДИТЬ — нездатність ходити, абазія.

НЕСПОСОБНЫЙ — (на щось) нездатний.

НЕСТАБИЛЬНОСТЬ — нестабільність, несталість, непостійність, лабільність.

НЕСТАБИЛЬНЫЙ — нестабільний, несталий, непостійний, лабільний.

НЕСТИАТРИЯ, НЕСТИТЕРАПИЯ — нестіатрія, нестітерапія, лікування голодом, лікувальне голодання.

НЕСТОЙКИЙ — нестійкий, нестабільний, лабільний.

НЕСТОЙКОСТЬ — нестійкість, нестабільність, лабільність.

НЕСХОДНЫЙ — несхожий.

НЕСЧАСТНЫЙ — нещасний.

НЕСЧАСТНЫЙ СЛУЧАЙ — нещасний випадок.

НЕТЕРПЕЛИВЫЙ — нетерплячий.

НЕТЕРПИМОСТЬ — нетерпимість, нетерплячість, інтолеранція.

НЕТЕРПИМЫЙ — (про біль) нестерпний, інтолерантний.

НЕТОКСИЧНОСТЬ — нетоксичність, неотруйність, нетрутливість.

НЕТОКСИЧНЫЙ — нетоксичний, неотруйний, нетрутливий.

НЕТРАНСПОРТАБЕЛЬНОСТЬ — нетранспортабельність, тяжкий стан хворого, який не дозволяє йому самостійно рухатися.

НЕТРАНСПОРТАБЕЛЬНЫЙ — нетранспортабельний.

НЕТРЕЗВОСТЬ — нетверезість.

НЕТРЕЗВЫЙ — нетверезий.

НЕТРОНУТЫЙ — неторкнутий, неторканий, незачеплений, незрушений, інтактний.

НЕТРУДОСПОСОБНОСТЬ СТОЙКАЯ — непрацездатність стійка, інвалідність.

НЕТРУДОСПОСОБНЫЙ — непрацездатний, інвалід(ний).

НЕУДЕРЖАНИЕ МОЧИ — неутримання сечі, урократія, анішурія, урорея, самовільне виділення невеличких порцій сечі з сечового міхура при фізичній напрузі, кашлі, чханні, що виникає при слабості м'язів черевної стінки, передньої стінки вагини, після травм.

НЕУМЕРЕННОСТЬ — непомірність.

НЕУМЕРЕННЫЙ — непомірний.

НЕУСТОЙЧИВОСТЬ — нестійкість, нестабільність, лабільність.

НЕУСТОЙЧИВЫЙ — нестійкий, нестабільний, лабільний.

НЕУТОМИМОСТЬ — невтомність, акамазія.

НЕУТОМИМЫЙ — невтомний.

НЕФЕЛИНОЗ — нефеліноз, пневмоконіоз, спричинений систематичним вдиханням пилу мінералу нефеліну.

НЕФЕЛИУМ — нефеліум, хмарка зі слизу, епітелію і солей в застояній сечі.

НЕФРИТ — нефрит, запалення нирки;

Н.АПОСТЕМАТОЗНЫЙ — н.апостематозний (гноячковий);

Н.ВАСКУЛЯРНЫЙ — н.васкулярний (судинний);

Н.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — н.вовчаковий, люпус-нефрит;

Н.ГЕМАТУРИЧЕСКИЙ — н.гематуричний;

Н.ГНОЙНИЧКОВЫЙ — н.гнійничковий (апостематозний);
Н.ДИФФУЗНЫЙ — н.дифузний;
Н.ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ ПОДОСТРЫЙ — н.злоякісний підгострий;
Н.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — н.інтерстиціальний (проміжний);
Н.ИНТРАКАПИЛЛЯРНЫЙ — н.інтракапілярний;
Н.ОЧАГОВЫЙ — н.вогнищевий (фокальний);
Н.ТОКСИЧЕСКИЙ — н.токсичний.

НЕФРОАЛГИЯ — **нефроалгія**, реноалгія, ренодинія, нефродинія, біль у ділянці нирок.

НЕФРОАНГИОСКЛЕРОЗ — **нефроангіосклероз**, склероз артерій та артеріол нирок.

НЕФРОГЕМОРРАГИЯ — **нефрогеморагія**, ренорагія, ниркова кровотеча.

НЕФРОГЕННЫЙ — **нефрогенний**, реногенний, що починається у нирках, що походить з нирок.

НЕФРОГИДРОЗ — **нефрогідроз**, гідронефроз, водянка нирки.

НЕФРОДИНИЯ — **нефродинія**, те саме, що нефроалгія.

НЕФРОЗ — **нефроз**, дистрофічні або некротичні зміни ниркових канальців (рідше — клубочків), що виявляються нефротичним синдромом;
Н.АМИЛОИДНЫЙ — н.амілоїдний;
Н.ЛИПОИДНЫЙ — н.ліпоїдний;
Н.НЕКРОТИЧЕСКИЙ — н.некротичний;
Н.ТОКСИЧЕСКИЙ — н.токсичний.

НЕФРОЗОНЕФРИТ — **нефрозонефрит**, поєднання ліпоїдного нефрозу з дифузним гломерулонефритом.

НЕФРОЛИТ — **нефроліт**, нирковий камінь.

НЕФРОЛИТИАЗ — **нефролітіаз**, нирковокам'яна хвороба.

НЕФРОМЕГАЛИЯ — **нефромегалія**, природжене або набуте збільшення розмірів нирки.

НЕФРОН — **нефрон**, структурно-функціональна одиниця нирки.

НЕФРОНЕКРОЗ — **нефронекроз**, некроз ниркових канальців, звичайно токсичного походження.

НЕФРОПАТИЯ — **нефропатія**, загальна назва деяких незапальних уражень нирок;
Н.БЕРЕМЕННЫХ — н.вагітних;
Н.ВИСМУТОВАЯ — н.вісмутова;
Н.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — н.діабетична;
Н.КИСТОЗНАЯ — н.кістозна;
Н.МИЕЛОМНАЯ — н.міеломна;

Н.ОСТЕОГЕННАЯ — н.остеогенна;

Н.ПОДАГРИЧЕСКАЯ — н.подагрична.

НЕФРОПИОЗ — нефропіоз, нагноєння нирки.

НЕФРОПСАММОЗ — нефропсамоз, псамонефроз, пісок у нирках.

НЕФРОПТОЗ — нефроптоз, реноптоз, опущення нирки (нирок).

НЕФРОРРАГИЯ — нефрорагія, ренорагія, ниркова кровотеча.

НЕФРОСКЛЕРОЗ — нефросклероз, заміщення паренхіматозної тканини нирок сполучною;

Н.АРТЕРИОЛОНЕКРОТИЧЕСКИЙ — н.артеріолонекротичний;

Н.АРТЕРИОЛОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — н.артеріолосклеротичний;

Н.ВТОРИЧНЫЙ ПОСЛЕВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — н.вторинний післязапальний;

Н.ГИПЕРТОНИЧЕСКИЙ — н.гіпертонічний;

Н.ДОБРОКАЧЕСТВЕННЫЙ — н.доброякісний;

Н.ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — н.злоякісний;

Н.ЛУЧЕВОЙ — н.променевий;

Н.ОСТРЫЙ — н.гострий;

Н.ПИЕЛОНЕФРИТИЧЕСКИЙ — н.пієлонефритичний;

Н.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — н.ревматичний;

Н.ХРОНИЧЕСКИЙ — н.хронічний.

НЕФРОЦИРРОЗ — нефроцироз, розростання фіброзної сполучної тканини у нирках (наслідок хронічного пієлонефриту, туберкульозу та інфаркту нирки).

НЕФРЭКТОМИЯ — нефректомія, ренектомія, видалення нирки.

НЕЧАСТЫЙ — нечастий, рідкий.

НЕЧИСТЫЙ — нечистий, брудний, неохайний.

НЕЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ — нечутливість, інсенсибельність.

НЕЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ К БОЛИ — нечутливість до болю, аналгезія.

НЕЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ — нечутливий, інсенсибельний, (стійкий) рефрактерний.

НЕЯДОВИТЫЙ — неотрутний, неотруйний, нетрутливий, нетоксичний.

НИГРАЛЬНЫЙ — ніграль-ний, чорний.

НИГРИЗМ, НИГРИЦИЯ — нігризм, нігриція, гніздове накопичення меланіну в шкірі.

НИДАЦИЯ — нідація, пересаджування, вкорінювання зародка у слизову оболонку матки, імплантація.

НИЖНЕБОКОВОЙ — нижньобоковий, інтеролатеральний.

НИЖНЕЗАДНИЙ — нижньозадній.

НИЖНЕЧЕЛЮСТНОЙ — нижньощелеповий, мандибулярний.

НИЖНИЙ — нижній.

НИЖНЯЯ ЧЕЛЮСТЬ — нижня щелепа, мандибула.

НИЗКИЙ — низький.

НИКОТИН — нікотин.

НИКТАЛГИЯ — нікталгія, ніктодинія, біль, що виникає у нічний час.

НИКТ(ИТ)АЦИЯ — нікт(іт)ація, судорожне миганння.

НИКТОДИНИЯ — ніктодинія, те саме, що нікталгія.

НИКТОФОБИЯ — ніктофобія, боязнь темряви.

НИКТУРИЯ — ніктурія, переважання нічного діурезу над денним, наприклад, при хронічній нирковій або серцевій недостатності.

НИСТАГМ — ністагм, мимовільні тремтячі рухи очних яблук.

НИСХОДЯЩАЯ ОБОДОЧНАЯ КИШКА — низхідна (спадна) ободова кишка.

НИСХОДЯЩИЙ — низхідний, спадаючий.

НИТЕВИДНЫЙ — ниткоподібний, філаментарний, філаментозний, філіформний.

НИТЕВИДНЫЙ ПУЛЬС — ниткоподібний пульс.

НИТОЧКА — ниточка, філамент.

НИТРОГЛИЦЕРИН — нітрогліцерин.

НИТЬ — нитка.

НИША — ніша.

НОВОКАИН — новокаїн.

НОВОКАИНОВЫЙ — новокаїновий.

НОВООБРАЗОВАНИЕ — новоутворення, новотвір, пухлина, неоплазма, неоформація, псевдоплазма.

НОВООБРАЗОВАННЫЙ — новоутворений, (про пухлину) пухлинний, неопластичний.

НОВОРОЖДЕННЫЙ — новонароджений.

НОГА — нога.

НОГОТЬ — ніготь.

НОГОТЬ ГИППОКРАТА — ніготь Гіппократа, 1. ціанотичний, прозорий ніготь при тяжкому туберкульозі та кахексії; 2. нігті у вигляді годинникового скельця при хронічних нагнійних процесах (поєднується з пальцями у вигляді "барабанних паличок").

НОГОТЬ КОГТЕВИДНЫЙ — ніготь кігтистий, койлоніхія, оніхогрифоз.

НОГОТЬ РАСЩЕПЛЕННЫЙ — ніготь розщеплений, шизоніхія.

НОГТЕВОЙ — нігтьовий.

НОГТЕЙ ХРУПКОСТЬ — нігтів крихкість, оніхорексис.

НОДАЛЬНЫЙ — нодальний, вузловий, стосовний вузла, наприклад, лімфатичного.

НОДОЗНОСТЬ — нодозність, вузлуватість.

НОДОЗНЫЙ — нодозний, вузлуватий, що складається з вузлів, що перебігає з утворенням вузлів.

НОДУЛЯРНЫЙ — нодулярний, вузликовий, що складається з вузликів, що перебігає з утворенням вузликів.

НОДУС — нодус, вузол.

НОЖ — ніж.

НОЖНИЦЫ — ножиці.

НОЗДРЕВАТОСТЬ — шпаруватість, ніздрюватість, порозність, спонгіозність.

НОЗДРЕВАТЫЙ — шпаруватий, ніздрюватий, порозний, спонгіозний.

НОЗДРЯ — ніздря.

НОЗОГЕНЕЗ — нозогенез, патогенез, походження хвороби.

НОЗОГРАФИЯ — нозографія, опис хвороби.

НОЗОКОМЕЙОН — нозокомейон, лікарня у Давній Греції.

НОЗОКОМИАЛЬНЫЙ — нозокоміальний, лікарняний, госпітальний, шпитальний.

НОЗОЛОГИЧЕСКИЙ — нозологічний, пов'язаний з класифікацією та номенклатурою хвороб.

НОЗОЛОГИЯ — нозологія, вчення про хвороби та класифікації хвороб.

НОЗОМАНИЯ, НОЗОФОБИЯ — нозоманія, нозофобія, патологічна боязнь захворіти або заразитися.

НОМЕНКЛАТУРА — номенклатура, найменування.

НОМИНАЦИЯ — номінація, назва, найменування.

НОМОТОПНЫЙ — номотопний, що відбувається в одному, звичайному місці.

НОМОТОПНЫЙ АВТОМАТИЗМ СЕРДЦА — номотопний автоматизм серця, синусовий ритм серця.

НОНРОТАЦИЯ — нонротація, незавершений поворот.

НОРАДРЕНАЛИН — норадреналін.

НОРМА — норма, правило, зразок, закон, оптимум функціонування та розвитку організму.

НОРМАЛИЗАЦИЯ — нормалізація.

НОРМАЛЬНО — нормально, в нормі.

НОРМАЛЬНОЕ ДЫХАНИЕ — нормальне дихання, нормокапнія, евкапнія; еупное.

НОРМАЛЬНОЕ ПИТАНИЕ — нормальне живлення (вгодованість), евтрофія.

НОРМАЛЬНОЕ ПИЩЕВАРЕНИЕ — нормальне травлення, евпепсія.

НОРМАЛЬНЫЙ РИТМ — нормальний ритм, евритмія.

НОРМАЛЬНЫЙ — нормальний, правильний.

НОРМЕРГИЯ — нормергія, нормальна реакція організму на різні подразники.

НОРМОКАПНИЯ — нормокапнія, евкапнія, нормальне дихання.

НОРМОПЕПСИЯ — нормопепсія, евпепсія, нормальне травлення.

НОРМОРИТМИЯ — норморитмія, евритмія, нормальний ритм.

НОРМОСОМИЯ — нормосомія, евтимія, нормальний зріст людини.

НОРМОТИМИЯ — нормотимія, евтимія, нормальний настрій.

НОРМОТРОФИЯ — нормотрофія, евтрофія, нормальне живлення (вгодованість).

НОРМОФОРИЯ — нормофорія, нормальне самопочуття (настрій).

НОРМОЦИТ — нормоцит, зрілий еритроцит.

НОС — ніс.

НОС СЕДЛОВИДНЫЙ — ніс сідлуватий.

НОСИЛКИ — ноші, носилки.

НОСИСТОРИЯ — носисторія, історія хвороби.

НОСИТЕЛЬ — носій.

НОСИТЕЛЬ ИНФЕКЦИИ — носій інфекції (бактеріоносій, вірусоносій).

НОСОВОЙ — носовий, назальний.

НОСОГЛОТКА — носоглотка.

НОСОГЛОТОЧНЫЙ — носоглотковий, назофарингеальний.

НОСОСЛЕЗНЫЙ — нососльозовий, назолакримальний.

НОСТАЛЬГИЯ — ностальгія, туга за батьківщиною.

НОТАЛГИЯ — ноталгія, нотодинія, рахі(о)алгія, рахі(о)динія, біль у спині.

НОТОДИНИЯ — нотодинія, те саме, що ноталгія.

НОЦЕНТНЫЙ — ноцентний, шкідливий (для здоров'я).

НОЦИРЕЦЕПТОР, НОЦИЦЕПТОР — ноцирецептор, ноцицептор, больовий рецептор.

НОЧНОЙ — нічний.

НОЧНОЙ СТРАХ — нічний страх, ніктофобія.

НОЧНОЙ ЭНУРЕЗ — нічний енурез.

НОЮЩИЙ — ниючий.

НРАВ — вдача.

НРАВСТВЕННОСТЬ — моральність.

НУКЛЕАРНЫЙ — нуклеарний, ядерний.

НУТРИЕНТЫ — нутрієнти, харчові речовини.

НУТРИТИВНОСТЬ — нутритивність, поживність.

НУТРИТИВНЫЙ —нутритивний, поживний, живлючий.

НУТРИЦИЯ — нутриція, харчування.

НЫТЬЕ — ниття.

О

ОБВИНЕНИЕ — звинувачення.

ОБВОЛАКИВАНИЕ — обволікання, обкутування, обволюція.

ОБВОЛАКИВАЮЩИЕ СРЕДСТВА — обволікаючі (обволікні) засоби.

ОБВОЛАКИВАЮЩИЙ — обволікаючий, обволікний.

ОБВОЛЮЦИЯ — обволюція, обгортання, обгортування, обволікання.

ОБДУКЦИЯ — обдукція 1.покривання, закривання; 2. розтин трупа, автопсія, прозекція.

ОБДУЦИРОВАТЬ — обдукувати, робити розтин трупа.

ОБЕЗБОЛИВАНИЕ — знеболювання 1. відсутність больової чутливості — аналгезія; 2. усунення больової чутливості — анестезія.

ОБЕЗБОЛИВАНИЕ МЕСТНОЕ — знеболювання місцеве, місцева анестезія.

ОБЕЗБОЛИВАНИЕ ОБЩЕЕ — знеболювання загальне, наркоз.

ОБЕЗБОЛИВАТЬ — знеболювати, аналгезувати, анестезувати.

ОБЕЗБОЛИВАЮЩИЙ — знеболюючий, аналгезуючий, анестезуючий.

ОБЕЗВОЖИВАНИЕ ОРГАНИЗМА — зневоднювання організму, ексикоз.

ОБЕЗВРЕЖИВАНИЕ — знешкодження, знешкоджування, (води, повітря, грунту) деконтамінація.

ОБЕЗВРЕЖИВАНИЕ ВОЗБУДИТЕЛЯ — знешкодження збудника, (інфекційного захворювання або патологічного процесу) антисептика, асептика, дезинфекція.

ОБЕЗГЛАВЛИВАНИЕ — обезглавлювання, відтинання голови, декапітація.

ОБЕЗЗАРАЖЕННЫЙ — знезаражений, асептичний, дезинфікований.

ОБЕЗЗАРАЖИВАНИЕ — знезаражування, асептика, дезинфекція.

ОБЕЗОБРАЖЕННЫЙ — спотворений, знівечений, деформований.

ОБЕЗОБРАЖИВАНИЕ — спотворення, спотворювання, знівечення, знівечування, деформація.

ОБЕЗОБРАЗИТЬ — спотворити, знівечити, деформувати.

ОБЕРТЫВАНИЕ — обгортання, обгортування, обволюція.

ОБЕСКРОВЛЕННЫЙ — знекровлений.

ОБЕСКРОВЛИВАНИЕ — знекровлення, знекровлювання.

ОБЕСПЛОЖЕННЫЙ — знеплідnений, стерильний.

ОБЕСПЛОЖИВАНИЕ — знеплідnення, знеплідnювання, стерилізація.

ОБЕССИЛЕННОСТЬ — знесиленість, знесилювання, інаніція, кахексія.

ОБЕССИЛЕННЫЙ — знесилений, кахектичний.

ОБЕССИЛИВАТЬ — знесилити, знесилювати.

ОБЕССОЛИВАНИЕ — знесолювання, десалінація.

ОБЕСФТОРИВАНИЕ — знефторування, дефторування.

ОБЕСЦВЕЧЕННЫЙ — знебарвлений, деколорований, дехромований.

ОБЕСЦВЕЧИВАЮЩИЙ — знебарвлюючий, деколоруючий, дехромуючий.

ОБЖОРСТВО — ненажерливість, пажерливість, ненаситність, поліфагія, ситіоманія, цибоманія, естіоманія.

ОБЗОР — огляд, проспект.

ОБИЛЬНЫЙ — багатий (на), рясний.

ОБКАЛЫВАНИЕ — обколювання, перицентез.

ОБЛАСТЬ — ділянка, регіон.

ОБЛАТКА — облатка, крохмальна капсула.

ОБЛЕГЧАЮЩИЙ — полегшуючий, полегшувальний.

ОБЛЕГЧЕНИЕ — полегшення, полегшування.

ОБЛЕГЧЕНИЕ СТРАДАНИЙ БОЛЬНОГО — полегшення страждань хворого.

ОБЛИВАНИЕ — обливання.

ОБЛИГАТНЫЙ — облігатний, обов'язковий.

ОБЛИТЕРАЦИЯ — облітерація, патологічне закриття, зарощення нормальних порожнин, каналів, отворів.

О.ПЕРИКАРДА — о.перикарда.

О.ПЛЕВРЫ — о.плеври.

ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ — облітеруючий, закупорюючий, закриваючий, що викликає облітерацію.

ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ ЭНДАРТЕРИИТ — облітеруючий ендартеріїт.

ОБЛОЖЕННОСТЬ ЯЗЫКА — обкладеність язика.

ОБЛОЖЕННЫЙ ЯЗЫК — обкладений язик.

ОБЛУЧАТЕЛЬ — опромінювач.

ОБЛУЧЕНИЕ — опромінення, опромінювання.

ОБЛЫСЕВШИЙ — облисілий, полисілий.

ОБЛЫСЕНИЕ — облисіння, вилисіння, алопеція.

ОБЛЫСЕТЬ — облисіти, вилисіти.

ОБМАН ЗРЕНИЯ — обман (омана) зору, псевдоблепсія, псевдопія, псевдопсія.

ОБМАНЧИВЫЙ — о(б)манливий, о(б)манний.

ОБМЕН ВЕЩЕСТВ И ЭНЕРГИИ — обмін речовин та енергії, метаболізм;

О.АЗОТИСТЫЙ — о.азотистий;

О.АНАЭРОБНЫЙ — о.анаеробний;

О.АЭРОБНЫЙ — о.аеробний;

О.БЕЛКОВЫЙ — о.білковий;

О.ВНУТРИКЛЕТОЧНЫЙ — о.внутрішньоклітинний;

О.ВОДНО - СОЛЕВОЙ — о.водно – сольовий;

О.ВОДНИЙ — о.водний;

О.ЖИРОВОЙ — о.жировий (ліпоїдний);

О.ЛИПОИДНЫЙ — о.ліпоїдний (жировий);

О.МЕЖУТОЧНЫЙ — о.проміжний;

О.МИНЕРАЛЬНЫЙ — о.мінеральний;

О.ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ — о.проміжний;

О.ТКАНЕВОЙ — о.тканинний;

О.УГЛЕВОДНЫЙ — о.вуглеводний;

О.ЭНЕРГЕТИЧЕСКИЙ — о.енергетичний.

ОБМОРАЖИВАНИЕ — обморожування, приморожування.

ОБМОРАЖИВАТЬ, ОБМОРОЗИТЬ — обморожувати, обморозити.

ОБМОРОЖЕННЫЙ — обморожений, приморожений.

ОБМОРОК — непритомність, зомління, умлівання, (глибокий) синкопе;

О.ВЫСОТНЫЙ — н.висотна;

О.ГИПЕРВЕНТИЛЯЦИОННЫЙ — н.гіпервентиляційна;

О.ГЛУБОКИЙ — н.глибока, синкопе;

О.ИСТЕРИЧЕСКИЙ — н.істерична;

О.КРАТКОВРЕМЕННЫЙ — н.короткочасна, ліпопсихія, ліпотимія;

О.КАШЛЕВОЙ — н.кашльова, бетолепсія;

О.ОРТОСТАТИЧЕСКИЙ — н.ортостатична;

О.СИНОКАРОТИДНЫЙ — н.синокаротидна.

ОБМОРОЧНОЕ СОСТОЯНИЕ — непритомний стан, глибока непритомність, синкопе.

ОБМОРОЧНЫЙ — (стан, хворий) непритомний, (хворий) зомлілий.

ОБМЫВАНИЕ — обмивання.

ОБМЫВАНИЕ ХОЛОДНОЕ — обмивання холодне, психролузія.

ОБМЫВАТЬ — обмивати.

ОБНАЖАТЬ — оголювати.

ОБНАЖЕННЫЙ — оголений.

ОБНАРУЖЕНИЕ — виявлення, виявляння, маніфестація.

ОБНАРУЖЕННЫЙ — виявлений, маніфестований.

ОБНАРУЖИВАТЬ — виявляти, знаходити, маніфестувати.

ОБНОВИТЬ — оновити, поновити.

ОБНОВЛЕНИЕ — оновлення, поновлення, (ре)новація.

ОБНОВЛЯЮЩИЙ — оновлюючий.

ОБОБЩАТЬ — узагальнювати.

ОБОБЩЕНИЕ — узагальнення.

ОБОДОК — обідок, обвідок, вінець, вінчик, лімб.

ОБОДОЧНАЯ КИШКА — ободова кишка.

ОБОЗНАЧАТЬ — визначати, позначати, зазначати.

ОБОЗНАЧЕНИЕ — визначення, позначення, зазначення, сигніфікація.

ОБОЖЖЕННЫЙ — обпалений, о(б)печений, попечений, попалений, комбустіонний, комбустований, комбустичний.

ОБОЛОЧЕЧНЫЙ — оболонковий.

ОБОЛОЧКА — оболонка, мембрана.

ОБОНЯНИЕ — нюх, ольфакція, здатність розрізняти запахи.

ОБОНЯТЕЛЬНАЯ ГАЛЛЮЦИНАЦИЯ — нюхова галюцинація, паросмія.

ОБОНЯТЕЛЬНЫЙ — нюховий, ольфакторний.

ОБОСНОВАННОСТЬ — обгрунтованість.

ОБОСНОВАННОСТЬ ДИАГНОЗА — обгрунтованість діагнозу.

ОБОСНОВАННЫЙ — обгрунтований.

ОБОСНОВАННЫЙ ДИАГНОЗ — обгрунтований діагноз.

ОБОСОБЛЕНИЕ, ОБОСОБЛЕННОСТЬ — відокремлювання, відокремлення, відокремленість, ізоляція, індивідуалізація.

ОБОСОБЛЕННЫЙ — відокремлений, ізольований, індивідуалізований.

ОБОСТРЕНИЕ — загострення, (про хворобу) рекрудесценція, релапс, рецидив, екзацербація.

ОБОСТРЕНИЕ БОЛЕЗНИ — загострення хвороби, рекрудесценція, релапс, рецидив, екзацербація.

ОБОСТРЕННЫЙ — загострений, (про хворобу) рекрудесцентний, рецидивний.

ОБОСТРИВШИЙСЯ — що загострився, загострений, (про хворобу) рецидивуючий.

ОБОСТРЯЮЩИЙ — загострюючий (хворобу), екзацербуючий.

ОБРАЗЕЦ — зразок, екземпляр.

ОБРАЗОВАНИЕ — (у патолого-анатомічному значенні) утворення, утворювання, формація, формування.

ОБРАЗОВАННЫЙ — (у патолого-анатомічному значенні) утворений, створений, сформований.

ОБРАЗУЮЩИЙ — утворюючий, формуючий, пластичний.

ОБРАТИМОСТЬ — оборотність, реверсибельність, реверсивність.

ОБРАТИМЫЙ — оборотний, реверсибельний, реверсивний.

ОБРАТНОЕ РАЗВИТИЕ — зворотний розвиток, регрес(ія), редукція.

ОБРАТНЫЙ — зворотний, інверсивний, регресивний.

ОБРЕМЕНЕНИЕ — обтяження.

ОБРЕМЕНЕННЫЙ — обтяжений.

ОБРЕМЕНИТЕЛЬНЫЙ — обтяжливий.

ОБРЮЗГЛЫЙ — брезклий, збрезклий, пастозний.

ОБСЕМЕНЕНИЕ — засів, обсіменіння, дисемінація.

ОБСЕМЕНЕНИЕ РАКОВОЕ — засів раковий, канцероматоз.

ОБСЕРВАЦИОННЫЙ — обсерваційний, спостережний, спостережницький.

ОБСЕРВАЦИЯ — обсервація, спостереження, догляд.

ОБСЕССИЯ — обсесія, нав'язливий стан.

ОБСЛЕДОВАНИЕ — обстеження, інспекція.

ОБСЛЕДОВАНИЕ БОЛЬНОГО — обстеження хворого.

ОБСЛУЖИВАНИЕ — обслуговування.

ОБСТИНАЦИЯ — обстинація, упертість, твердість.

ОБСТИПАЦИЯ — обстипація, запор, закреп.

ОБСТРУКТИВНЫЙ — обструктивний, перешкоджаючий, закриваючий.

ОБСТРУКЦИЯ — обструкція, закриття, перешкода, перепона.

ОБСТРУКЦИЯ БРОНХИАЛЬНАЯ — обструкція бронхіальна, порушення прохідності бронхів (запальний процес, спазма бронхів, стороннє тіло, пухлина).

ОБСТРУКЦИЯ МОЧЕВАЯ — обструкція сечова, утруднення відтоку сечі через наявність механічної перепони у сечових шляхах (камінь, пухлина).

ОБТУЗИЯ — обтузія, перкуторна тупість.

ОБТУРАТОРНЫЙ — обтураторний, затульний, закупорюючий, закриваючий.

ОБТУРАЦИЯ — обтурація, закупорка, закупорюван-

ня, затулення, закриття просвіту порожнистого органа або судини.

ОБУСЛОВЛЕННЫЙ — зумовлений.

ОБУСТРОЕННЫЙ — влаштований, організований.

ОБЩАЯ ЕМКОСТЬ ЛЕГКИХ — загальна місткість легенів.

ОБЩИЙ — загальний, генералізований, генеральний, спільний, комунальний.

ОБЩИЙ ЖЕЛЧНЫЙ ПРОТОК — загальна жовчна протока.

ОБЪЕДИНЕНИЕ — об'єднання, асоціація, комунікація.

ОБЪЕДИНЕННЫЙ — сполучний, сполучений, асоційований, комунікаційний.

ОБЪЕКТ — об'єкт.

ОБЪЕКТИВНЫЕ ДАННЫЕ О НАСТОЯЩЕМ СОСТОЯНИИ БОЛЬНОГО — об'єктивні дані щодо (стосовно) теперішнього стану хворого.

ОБЪЕКТИВНЫЙ — об'єктивний, предметний, не зв'язаний зі свідомістю, неупереджений.

ОБЪЕМ — об'єм, місткість, обсяг.

ОБЪЕМ ДВИЖЕНИЙ — об'єм рухів, амплітуда рухів.

ОБЪЕМ ИССЛЕДОВАНИЙ — обсяг досліджень.

ОБЪЕМ ЦИРКУЛИРУЮЩЕЙ КРОВИ — об'єм циркулюючої крові.

ОБЪЕМ ЦИРКУЛИРУЮЩЕЙ ПЛАЗМЫ — об'єм циркулюючої плазми.

ОБЪЕМИСТЫЙ, ОБЪЕМНЫЙ — місткий, великий, об'ємистий, об'ємний, волюмінозний.

ОБЫЗВЕСТВЛЕНИЕ — звапнення, кальцинація, кальциноз, кальцифікація.

ОБЫЗВЕСТВЛЕНИЕ АОРТЫ — звапнення аорти, кальциноз аорти.

ОБЫЗВЕСТВЛЕНИЕ ДИСТРОФИЧЕСКОЕ — звапнення дистрофічне, петрифікація.

ОБЫКНОВЕННЫЙ — звичайний, банальний, вульгарний, ординарний.

ОБЫЧНЫЙ — звичайний, звичний, банальний, вульгарний, ординарний.

ОБЯЗАННОСТЬ — обов'язок.

ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ — обов'язковий, облігатний.

ОВАРИАЛЬНЫЙ — оваріальний, яєчниковий, що стосується яєчника.

ОВАРИПРИВНЫЙ — оваріпривний, зумовлений відсутністю або видаленням яєчника (яєчників).

ОВАРИУМ — оваріум, яєчник.

ОВОЩ, ОВОЩИ — овочі, городина.

ОГЛОХНУТЬ — оглухнути.

ОГЛОХШИЙ — оглухлий.

ОГЛУШАТЬ — оглушати.

ОГЛУШАЮЩИЙ — оглушливий.

ОГЛУШЕНИЕ, ОГЛУШЕННОСТЬ — оглушення, приголомшення, кароз, (ступінь притомності) ступор.

ОГЛУШЕННЫЙ — оглушений, приголомшений, карозний, (про порушення притомності) ступорозний.

ОГНЕННЫЙ — вогненний, вогняний.

ОГНЕСТРЕЛЬНАЯ РАНА — вогнепальна рана.

ОГНЕСТРЕЛЬНЫЙ — вогнепальний, склопетарний.

ОГОЛЕННЫЙ — оголений, голий.

ОГОЛЯТЬ — оголяти, оголювати.

ОГРАНИЧЕНИЕ — обмеження, обмежування, лімітація, лімітування.

ОГРАНИЧЕННЫЙ — обмежений, лімітований.

ОДДИТ — оддит, запалення ділянки сфінктера печінково-підшлункової ампули (сфінктера Одді), що перебігає з порушенням його функції.

ОДИНАКОВЫЙ — однаковий, (рівномірний) еквальний, (за будовою, формою) ізоморфний.

ОДИНАРНЫЙ — одинарний, гаплоїдний.

ОДИНЕФОБИЯ — одинефобія, страх болю.

ОДИНОКИЙ, ОДИНОЧНЫЙ — поодинокий, самітній, солітарний.

ОДНОВРЕМЕННОСТЬ — одночасність, ізохронія, ізохронність, симультанність, синхронія, синхронність.

ОДНОВРЕМЕННЫЙ — одночасний, ізохронний, симультанний, синхронний.

ОДНОГЛАЗЫЙ — одноокий, монокулярний.

ОДНОЗВУЧНОСТЬ — однозвучність, співзвучність, консонація, унісонність.

ОДНОЗВУЧНЫЙ — однозвучний, співзвучний, консонантний, консонуючий, унісонний.

ОДНОБРАЧИЕ — одношлюбність, моногамія.

ОДНОДНЕВНЫЙ — одноденний, ефемерний.

ОДНОКЛЕТОЧНЫЙ — одноклітинний, моноцелюлярний.

ОДНОНОГИЙ — одноногий.

ОДНОПОЛЮСНЫЙ — однополюсний, монополярний, уніполярний.

ОДНОРОДНОСТЬ — однорідність, гомогенність, ізоморфність.

ОДНОРОДНЫЙ — однорідний, гомогенний, ізоморфний.

ОДНООБРАЗНЫЙ — одноманітний, гомогенний, ізоморфний.

ОДНОРУКИЙ — однорукий, монобрахіальний.

ОДНОРУКОСТЬ — однорукість, монобрахія.

ОДНОСТОРОННИЙ — однобічний, односторонній, монолатеральний, унілатеральний.

ОДНОЦВЕТНЫЙ — одноколірний, однобарвний, монохроматичний.

ОДОНТАЛГИЯ — одонтал-гія, зубний біль.

ОДОНТОГЕННЫЙ — одонтогенний, пов'язаний із зубом.

ОДОР — одор, запах.

ОДОРАЛЬНЫЙ — одоральний, що має запах.

ОДУТЛОВАТОСТЬ — одутлість, брезклість, брязклість, пастозність.

ОДУТЛОВАТЫЙ — одутлий, брезклий, брязклий, пастозний.

ОДЫШКА — задишка, диспное;

О.В ПОКОЕ — з.у спокої;

О.ВО ВРЕМЯ РАБОТЫ (при физической нагрузке) — з.під час роботи (при фізичній напрузі);

О.ИНСПИРАТОРНАЯ — з.інспіраторна;

О.ЛЕГОЧНАЯ — з.легенева;

О.ОБЪЕКТИВНАЯ — з.об'єктивна;

О.ПРИ ФИЗИЧЕСКОЙ НАГРУЗКЕ (во время работы) — з.при фізичній напрузі (під час роботи);

О.РЕФЛЕКТОРНАЯ — з.рефлекторна;

О.СЕРДЕЧНАЯ — з.серцева;

О.СМЕШАННАЯ — з.змішана;

О.СУБЪЕКТИВНАЯ — з.суб'єктивна;

О.ТЕПЛОВАЯ — з.теплова;

О.ЦЕНТРАЛЬНАЯ — з.центральна;

О.ЦЕРЕБРАЛЬНАЯ — з.церебральна;

О.ЭКСПИРАТОРНАЯ — з.експіраторна.

ОДЫШЛИВЫЙ, ОДЫШЕЧНЫЙ — задишливий.

ОЖИВЛЕНИЕ — оживлення, реанімація., вівіфікація.

ОЖИВЛЕННЫЙ — оживлений, реанімований, вівіфікований.

ОЖИВЛЯТЬ, ОЖИВИТЬ — оживляти, оживити, реанімувати, вівіфікувати.

ОЖИВЛЯЮЩИЙ — оживляючий, реанімуючий, вівіфікуючий.

ОЖИРЕНИЕ — ожиріння, надмірна гладкість, опасистість, підвищене загальне харчування, надмірне відкладання жиру в організмі, адипозитас, ліпоматоз, пімелоз, полісарція;

О.АЛИМЕНТАРНОЕ — о.аліментарне;

О.АДИПОЗОГЕНИТАЛЬНОЕ — о.адипозогенітальне;

О.ГИПОТАЛАМИЧЕСКОЕ (ДИЭНЦЕФАЛЬНОЕ) —

о.гіпоталамічне (діенцефальне);
О.КОНСТИТУЦИОНАЛЬНОЕ — о.конституційне;
О.ПЕЧЕНИ — о.печінки;
О.ПРОСТОЕ — о.просте;
О.ПУБЕРТАТНОЕ — о.пубертатне.

ОЖОГ — опік, комбустія;
О.ЛУЧЕВОЙ — о.променевий;
О.СВЕТОВОЙ — о.світловий;
О.СОЛНЕЧНЫЙ — о.сонячний;
О.ТЕРМИЧЕСКИЙ — о.термічний;
О.ХИМИЧЕСКИЙ — о.хімічний;
О.ЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ — о.електричний.

ОЖОГОВЫЙ — опіковий, комбустіальний, комбустивний, комбустичний.

ОЗДОРАВЛИВАТЬ — оздоровлювати, санувати.

ОЗДОРОВИТЕЛЬНЫЙ — оздоровчий, сануючий.

ОЗДОРОВИТЬ, ОЗДОРОВЛЯТЬ — оздоровити, оздоровляти, санувати.

ОЗДОРОВЛЕНИЕ — оздоровлення, санація.

ОЗЛОКАЧЕСТВЛЕНИЕ — процес злоякісного переродження (перетворення), малігнізація.

ОЗНОБ — озноб, відчуття холоду, що супроводжується появою "гусячої шкіри" та м'язовим тремтінням, яке виникає при швидкому та значному підвищенні температури тіла або при охолодженні.

ОЗНОБ ЛИХОРАДОЧНЫЙ — озноб гарячковий, фриказм(а).

ОЗНОБЛЕНИЕ — обмороження, остуда, рефригерація, патологічний стан, що виникає при тривалому впливі низьких температур.

О.КОЖИ — о.шкіри.
О.ЛЕГКИХ — о.легенів.

ОЗОСТОМИЯ — озостомія, смердючий (поганий) запах з рота.

ОЗЯБШИЙ — змерзлий.

ОКАЗИЯ — оказія, випадок.

ОКАЗЫВАТЬ ПОМОЩЬ — надавати (подавати) допомогу.

ОКАМЕНЕЛОСТЬ — скам'янілість, петрифікат.

ОКАМЕНЕЛЫЙ — скам'янілий, петрифікований.

ОКАМЕНЕНИЕ — скам'яніння, петрифікація.

ОКИСЛЕНИЕ — окислення, оксидація.

ОКИСЛЕННЫЙ — окислений, оксидований.

ОККЛЮЗИОННЫЙ — оклюзійний, оклюзивний, закриваючий, замикаючий закупорюючий.

ОККЛЮЗИЯ — оклюзія, закривання, замикання, закупорка, стійке закриття просвіту порожнистого органа або судини.

ОККЛЮЗИЯ СОСУДОВ СКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — оклюзія судин склеротична, облітеруючий атеросклероз.

ОКНО — вікно, фенестра.

ОКОЛОБРОНХИАЛЬНЫЙ — навколобронхіальний, парабронхіальний, перибронхіальний.

ОКОЛОВЕРХУШЕЧНЫЙ — навколоверхівковий, парапікальний, періапікальний.

ОКОЛОМАТОЧНЫЙ — приматковий, навколоматковий, параметральний, периметральний.

ОКОЛОПОЗВОНОЧНЫЙ — прихребетний, колохребетний, паравертебральний.

ОКОЛОПОЧЕЧНЫЙ — приниркoвий, навколониркoвий, паранефральний, перинефральний, параренальний, перириенальний.

ОКОЛОПУПОЧНЫЙ — припупковий, колопупковий, параумбілікальний.

ОКОЛОСЕРДЕЧНАЯ СУМКА — осердя, перикард, (нав)колосерцева сумка.

ОКОЛОСЕРДЕЧНЫЙ — навколосерцевий, колосерцевий, присерцевий, перикардіальний.

ОКОЛОСРЕДОСТЕННЫЙ — (нав)колосередостінний, парамедіастинальний.

ОКОЛОУШНЫЙ — привушний, паротидний, належний до привушної залози.

ОКОЛОХРЯЩЕВОЙ — (нав)колохрящовий, перихондральний.

ОКОЛОЩИТОВИДНЫЙ — навколощитоподібний, прищитоподібний, паратиреоїдний, перитиреоїдний, (про паращитоподібні залози) паращитоподібний, прищитоподібний.

ОКОЛОЯДЕРНЫЙ — (нав)колоядерний, парануклеарний, перинуклеарний.

ОКОЛЬНЫЙ — обхідний, колатеральний.

ОКОНЧАНИЕ — закінчення.

ОКОСТЕНЕВШИЙ, ОКОСТЕНЕЛЫЙ — скостенілий, що скостенів, осифікований, петрифікований.

ОКОСТЕНЕНИЕ — скостеніння, осифікація, остоз, петрифікація.

ОКОЧЕНЕЛЫЙ — заклякий, задублий, задубілий.

ОКОЧЕНЕНИЕ — заклякання, задубіння.

ОКОЧЕНЕНИЕ ТРУПНОЕ — заклякання (задубіння) трупне.

ОКРАСКА — забарвлення, фарбування.

ОКРАШЕННЫЙ — забарвлений, пофарбований.

ОКРАШИВАЮЩИЙ — забарвлюючий, фарбуючий.

ОКРОВАВЛЕННЫЙ — закривавлений, скривавлений.

ОКРОВАВЛИВАНИЕ — скривавлювання, закривавлювання.

ОКРУГЛЕННЫЙ — закруглений, округлений.

ОКРУГЛОСТЬ — округлість, округлість.

ОКРУЖНОСТЬ — коло, окружність.

ОКРУЖНОСТЬ ГРУДНОЙ КЛЕТКИ — окружність грудної клітки.

ОКРУЖНОСТЬ ЖИВОТА — окружність живота.

ОКСАЛАТЫ — оксалати, солі щавлевої кислоти.

ОКСАЛУРИЯ — оксалурія, підвищений вміст у сечі оксалатів (при сечокам'яній хворобі).

ОКСИГЕМОГЛОБИН — оксигемоглобін, форма гемоглобіну, при якій він оборотно поєднаний з киснем.

ОКСИГЕНАЦИЯ — оксигенація, насичення киснем;

О.ВНУТРИСОСУДИСТАЯ — о.внутрішньосудинна;

О.ГИПЕРБАРИЧЕСКАЯ — о.гіпербарична;

О.ЭНТЕРАЛЬНАЯ — о.ентеральна.

ОКСИГЕМОТЕРАПИЯ — оксигемотерапія, лікування киснем.

ОКСИДАЦИЯ — оксидація, окислення.

ОКСИДИРОВАННЫЙ — оксидований, окислений.

ОКУЛЯРНЫЙ — окулярний, очний.

ОКЦИПИТАЛЬНЫЙ — окципітальний, потиличний.

ОЛЕОПНЕВМОНИЯ — олеопневмонія, пневмонія, що виникає при жировій емболії легенів.

ОЛИВА — олива, маслина.

ОЛИВАРНЫЙ, ОЛИВКОВЫЙ — оливарний, оливковий.

ОЛИВИНОЗ — олівіноз, пневмоконіоз, що виникає при постійному вдиханні пилу мінералу олівіну.

ОЛИГЕМИЧЕСКИЙ — олігемічний, гіповолемічний, гіфемічний, недокрівний, пов'язаний зі зменшенням об'єму циркулюючої крові.

ОЛИГЕМИЯ — олігемія, недокрів'я, гіповолемія, гіфемія, зменшення об'єму циркулюючої крові.

ОЛИГОАРТРИТ — олігоартрит, артрит, при якому уражаються 1—2 суглоба.

ОЛИГОГЛОБУЛИЯ — олігоглобулія, гіпоглобулія, зменшена кількість еритроцитів у периферичній крові.

ОЛИГОДАКТИЛИЯ — олігодактилія, природжена аномалія: зменшена кількість пальців на руках або ногах.

ОЛИГОДЕНТИЯ — олігодентія, наявність неповної кількості зубів.

ОЛИГОДИПСИЯ — олігодипсія, знижена потреба

організму в рідині (ознака ураження гіпоталамуса).

ОЛИГОКИНЕЗИЯ — **олігокінезія**, гіпокінезія, малорухомість, малорухливість.

ОЛИГОПНОЭ — **олігопное**, уповільнене та поверхневе дихання.

ОЛИГОПСИХИЯ — **олігопсихія**, розумовий недорозвиток.

ОЛИГОПТИАЛИЗМ — **олігоптіалізм**, недостатнє виділення слини.

ОЛИГОСИАЛИЯ — **олігосіалія**, те саме, що **олігоптіалізм**.

ОЛИГОСТЕАТОЗ — **олігостеатоз**, знижена секреція сальних залоз.

ОЛИГОТРИХИЯ, ОЛИГОТРИХОЗ — **оліготрихія, оліготрихоз**, слабкий ріст волосся.

ОЛИГОТРОФИЯ — **оліготрофія**, знижена вгодованість.

ОЛИГОФРЕНИЯ — **олігофренія**, розумовий недорозвиток, недоумкуватість.

ОЛИГОХРОМ(ЕМ)ИЯ — **олігохром(ем)ія**, зменшена кількість гемоглобіну в еритроцитах.

ОЛИГОЦИТЕМИЧЕСКИЙ — **олігоцитемічний**, зумовлений олігоцитемією.

ОЛИГОЦИТЕМИЯ — **олігоцитемія**, зменшення загальної кількості формених елементів у периферичній крові;

О.ГИПЕРВОЛЕМИЧЕСКАЯ — о.гіперволемічна, у поєднанні зі збільшенням об'єму циркулюючої крові;

О.ГИПОВОЛЕМИЧЕСКАЯ — о.гіповолемічна (оліговолемічна, гіфемічна), на фоні зниження об'єму циркулюючої крові;

О.НОРМОВОЛЕМИЧЕСКАЯ — о.нормоволемічна, на фоні нормального об'єму циркулюючої крові;

О.ОЛИГОВОЛЕМИЧЕСКАЯ — о.оліговолемічна (гіповолемічна, гіфемічна), на фоні зниження об'єму циркулюючої крові.

ОЛИГУРИЯ — **олігурія**, зменшення добового діурезу;

О.ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ — о.ортостатична;

О.РЕНАЛЬНАЯ — о.ренальна (ниркова. пефральна);

О.ЭКСТРАРЕНАЛЬНАЯ — о.екстраренальна (позониркова);

О.ЭМОЦИОНАЛЬНАЯ — о.емоційна.

ОЛЛАКИУРИЯ — **олакіурія**, уповільнене сечовипускання.

ОЛЬФАКТОРНЫЙ — **ольфакторний**, нюховий.

ОЛЬФАКЦИЯ — **ольфакція**, нюх, відчуття нюху.

ОМАГРА — **омагра**, біль (ломота) у плечі.

ОМАЛГИЯ — **омалгія**, те саме, що **омагра**.

ОМАРТРИТ — омартрит, запалення плечового суглоба.

ОМЕНТИТ — оментит, запалення сальника (чепця).

ОМЕРТВЕВШИЙ — що змертвів, змертвілий, некротизований.

ОМЕРТВЕЛОСТЬ — змертвілість, гангрена, некроз, інфаркт.

ОМЕРТВЕЛЫЙ — змертвілий, некротизований, фагеденічний.

ОМЕРТВЕНИЕ — змертвіння, гангрена, некроз, інфаркт, фагеденізм.

ОМЕРТВЛЕНИЕ — змертвляння, омертвляння, мортифікація.

ОМИНОЗНЫЙ — омінозний, з поганим прогнозом, фатальний.

ОМОДИНИЯ — омодинія, те саме, що омагра.

ОМОЗОЛЕЛОСТЬ — змозолястість, кальозність.

ОМОЗОЛЕЛЫЙ — змозолілий, кальозний.

ОМФАЛИЧЕСКИЙ — омфалічний, пупковий.

ОМЫЛЕНИЕ — змилення, сапоніфікація.

ОНЕМЕНИЕ — оніміння, заніміння, (загальмованість) торпор, (кінцівок) затерплість, оніміння, заніміння, отерплість, парестезія.

ОНИРОДИНИЯ — оніродинія, хворобливий, неприємний сон.

ОНИХАТРОФИЯ — оніхатрофія, грубі дистрофічні зміни нігтів.

ОНИХИЯ — оніхія, загальна назва уражень нігтів;

О.БРОНХОЭКТАТИЧЕСКАЯ — о.бронхоектатична, нігті у вигляді годинникових скельць при бронхоектатичній хворобі (нігті Гіппократа 2.);

О.ГРИБКОВАЯ — о.грибкова, оніхомікоз;

О.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — о.діабетична;

О.ДИСТРОФИЧЕСКАЯ — о.дистрофічна;

О.ЛЕПРОЗНАЯ — о.лепрозна.

ОНИХОГРИФОЗ — оніхогрифоз, нігті у вигляді пташиних кігтів, наприклад, при перніціозній анемії.

ОНИХОКЛАЗИЯ — оніхоклазія, підвищена ламкість нігтів (при залізодефіцитних анеміях).

ОНИХОЛИЗИС — оніхолізис, відшарування нігтьової пластинки від нігтьового ложа.

ОНИХОМИКОЗ — оніхомікоз, грибкове ураження нігтів.

ОНИХОРЕКСИС — оніхорексис, підвищена ламкість нігтів.

ОНИХОШИЗИС — оніхошизіс, розшарування нігтів (при хронічних залізодефіцитних анеміях).

ОНКОГЕНЕЗ — онкогенез, бластомогенез, канцерогенез, процес виникнення та розвитку пухлини.

ОНКОГЕННОСТЬ — онкогенність, здатність певного чинника (фізичного, хімічного, біологічного) спричиняти онкогенез.

ОНКОГЕННЫЕ ВЕЩЕСТВА — онкогенні (бластомогенні, канцерогенні) речовини, речовини, що мають здатність спричиняти розвиток пухлини.

ОНКОГЕННЫЙ — онкогенний, що спричиняє розвиток пухлини.

ОНКОЗ — онкоз, набухання, набрякання, припухлість.

ОНКОЛОГИЧЕСКИЙ — онкологічний.

ОНКОЛОГИЯ — онкологія.

ОНКОТИЧЕСКОЕ ДАВЛЕНИЕ — онкотичний тиск, тиск колоїдів у рідині (наприклад, у плазмі крові).

ОНКОТИЧЕСКИЙ — онкотичний, напружений, збільшений.

ОНТОГЕНЕЗ — онтогенез, процес розвитку окремого організму з моменту зародження.

ОНТОГЕНЕТИЧЕСКИЙ — онтогенетичний, пов'язаний з онтогенезом.

ООФОРИТ — оофорит, запалення яєчників.

ОПАЗДЫВАНИЕ — спізнювання, запізнювання, постпозиція.

ОПАСНОСТЬ — небезпека, перикульозність, периціозність.

ОПАСНЫЙ — небезпечний, перніціозний, перикульозний.

ОПЕРАБЕЛЬНЫЙ — операбельний, що дає позитивний результат після операції.

ОПЕРАТИВНЫЙ — оперативний, пов'язаний з операцією.

ОПЕРАЦИОННЫЙ — операційний.

ОПЕРАЦИЯ — операція.

ОПЕЧЕНЕНИЕ — спечінкування, гепатизація, ущільнення паренхіматозного органа;

О.ЛЕГКИХ — с.легенів, пневмогепатизація;

О.Л.КРАСНОЕ — с.л.червоне;

О.Л.СЕРОЕ — с.л. сіре.

ОПИЙ, ОПИУМ — опій, опіум.

ОПИЙНЫЙ, ОПИУМНЫЙ — опійний, опіумний.

ОПИОМАНИЯ — опіоманія, наркоманія опійна.

ОПИСАНИЕ — опис, дескрипція.

ОПИСАТЕЛЬНЫЙ — описовий, дескриптивний.

ОПИСТОРХОЗ — опісторхоз, гельмінтоз з групи трематодозів, що спричиняється кишковою двоусткою.

ОПЛОДОТВОРЕНИЕ — запліднення, запліднювання, фекундація.

ОПЛОТНЕВАЮЩИЙ — твердіючий, що ущільнюється, індурантний.

ОПОРА — опора, підпора.

ОПОРОЖНЕНИЕ — спорожнення, спорожнювання, випорожнення, випорожнювання, евакуація, екскреція.

ОПОРОЖНЕННЫЙ — спорожнений, випорожнений, евакуйований, екскретований.

ОПОТЕРАПИЯ — опотерапія, органотерапія, лікування витяжками з органів.

ОППРЕССИВНЫЙ — опресивний, стискуючий, стискаючий, пригнічуючий, пригноблюючий.

ОППРЕССИЯ — опресія, стиснення, стискання, пригнічення, депресія.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ — визначення.

ОПРЕДЕЛЕННЫЙ — певний.

ОПРЕДЕЛЯТЬ — визначати.

ОПРЕЛОСТЬ — запрілість, попрілість, інтертриго, запалення шкіри, що виникає у складках тіла на фоні мацерації.

ОПРЕЛЫЙ — запрілий, попрілий, інтертигінозний.

ОПРЯТНОСТЬ — охайність, чепурність.

ОПРЯТНЫЙ — охайний, чепурний.

ОПСИУРИЯ — опсіурія, уповільнене виділення рідини із сечею (при серцевій недостатності, гломерулонефритах, цирозах печінки).

ОПТИМАЛЬНЫЙ — оптимальний, найкращий.

ОПТИЧЕСКИЙ — оптичний, зоровий.

ОПУХОЛЕВЫЙ — пухлинний, бластоматозний, неопластичний, туморозний.

ОПУХОЛЬ — пухлина, бластома, неоплазма, тумор, патологічне розростання тканин зі зміненими морфологічними та функціональними характеристиками;

О.ДИСГОРМОНАЛЬНАЯ — п.дисгормональна;

О.ДОБРОКАЧЕСТВЕННАЯ — п.доброякісна;

О.ЖИРОВАЯ — п.жирова, ліпома, стеатома;

О.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — п.злоякісна, рак, саркома;

О.КОСТНАЯ — п.кісткова, остеома;

О.ЛЕГКОГО — п.легені;

О.ЛОЖНАЯ — п.несправжня, псевдобластома, псевдотумор;

О.МЫШЕЧНАЯ — п.м'язова, міома;

О.НЕДИФФЕРЕНЦИРОВАННАЯ — п.недиференційована;

О.СОСУДИСТАЯ — п.судина, ангіома;
О.ЭПИТЕЛИАЛЬНАЯ — п.епітеліальна, епітеліома.
ОПУЩЕНИЕ — опущення, (органів) птоз.
ОПЫТ — досвід.
ОПЫТНОСТЬ — досвідченість.
ОПЫТНЫЙ — досвідчений.
ОПЬЯНЕНИЕ — сп'яніння;
О.АЛКОГОЛЬНОЕ — с.алкогольне;
О.НАРКОТИЧЕСКОЕ — с.наркотичне.
ОРАЛЬНЫЙ — оральний, ротовий.
ОРБИКУЛЯРНЫЙ — орбікулярний, пов'язаний з круговим м'язом ока.
ОРБИТА — орбіта, очна западина (ямка).
ОРБИТАЛЬНЫЙ — орбітальний, очноямковий.
ОРГАН(Ы) — орган(и);
О.ВКУСА — о. смаку;
О.ВНУТРЕННИЕ — о.внутрішні;
О.ГЕМОПОЭТИЧЕСКИЕ — о.гемопоетичні, (кровотворні);
О.ДЫХАНИЯ — о.дихання;
О.ЗРЕНИЯ — о.зору;
О.КРОВЕТВОРНЫЕ — о.кровотворні, гемопоетичні;
О.ОБОНЯНИЯ — о.нюху;
О.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — о.паренхіматозний;
О.ПИЩЕВАРЕНИЯ — о.травні;
О.ПОЛОВЫЕ — о.статеві;
О.СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТОЙ СИСТЕМ — о.серцево-судинної системи;
О.ЭНДОКРИННЫЕ — о.ендокринні.
ОРГАНИЗМ — організм, окрема жива істота.
ОРГАНИЗАЦИЯ — організація, будова, влаштування, устрій.
ОРГАНИЗОВАННЫЙ — організований, влаштований, гармонічний.
ОРГАНОЛЕПТИЧЕСКИЙ — органолептичний, що безпосередньо сприймається органами чуття (смак, колір).
ОРГАНОТЕРАПИЯ — органотерапія, опотерапія, лікування витяжками з органів.
ОРГАНОТРОПНОСТЬ — органотропність, властивість біологічного, фізичного або хімічного чинника відбірково впливати на певний орган.
ОРГАНИЧЕСКИЙ — органічний 1. подібний до організму; 2. що належить тваринному або рослинному світові; 3. внутрішній, властивий чому-небудь, зумовлений суттю його натури.
ОРГАНИЧЕСКИЙ ШУМ СЕРДЦА — органічний шум серця.
ОРДИНАРНЫЙ — ординарний, банальний, вульгарний, звичайний, рядовий.

ОРДИНАЦИЯ — ординація, постанова.

ОРИГИНАЛЬНЫЙ — оригінальний, справжній, первісний, своєрідний.

ОРОГОВЕВАЮЩИЙ — роговіючий.

ОРОГОВЕВШИЙ — що зроговів, зроговілий, кератозний.

ОРОГОВЕНИЕ — зроговіння, кератоз.

ОРТОГОНАЛЬНЫЙ — ортогональний, прямокутний.

ОРТОДАКТИЛИЯ — ортодактилія, природжене зрощення фаланг пальців рук або ніг.

ОРТОПЕДИЧЕСКИЙ — ортопедичний.

ОРТОПЕДИЯ — ортопедія.

ОРТОПНОЭ — ортопное, вимушене сидяче положення хворого зі спущеними униз ногами при серцевій недостатності.

ОРТОСТАЗ — ортостаз, вертикальне положення тіла.

ОРТОСТАТИЧЕСКИЙ — ортостатичний, пов'язаний зі станом хворого при переході його з горизонтального положення у вертикальне.

ОРХИТ — орхіт, запалення яєчка.

ОСАДОК — осад, коагулят, преципітат, седимент.

ОСАДОЧНЫЙ — осадовий, коагульований, преципітований, седиментований.

ОСАЖДАТЬ, ОСАДИТЬ — осаджувати, осадити, преципітувати, седиментувати.

ОСАЖДЕНИЕ — осадження, зсідання, преципітація, седиментація.

ОСАЖДЕННЫЙ — осадовий, осаджений, преципітований, седиментований.

ОСАНКА — постава.

О."ГОРДЕЦОВ" — п."гордіїв" ("горда" постава), постава хворого з асцитом.

ОСВЕЩЕННЫЙ — освітлений.

ОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАНИЕ — огляд.

ОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАННЫЙ — оглянутий.

ОСВИДЕТЕЛЬСТВОВАТЬ — оглянути.

ОСВОБОЖДЕНИЕ — звільнення.

ОСВОБОЖДЕННЫЙ — звільнений.

ОСЕВОЙ — осьовий, аксіальний.

ОСЕДАНИЕ — зсідання, преципітація, седиментація.

ОСЕДАНИЕ ЭРИТРОЦИТОВ — зсідання еритроцитів.

ОСИПЛОСТЬ — осиплість.

ОСИПЛЫЙ — осиплий.

ОСЛАБЕВШИЙ — ослаблий, заслаблий, що заслаб.

ОСЛАБЛЕНИЕ — ослаблення, атенуація, (ознак хвороби) мітигація, (розслаблення) релаксація.

ОСЛАБЛЕННЫЙ — ослаблений, атенуйований, (про ознаки хвороби) мітигований, (розслаблений) релаксований.

ОСЛАБЛЯТЬ — ослабляти, атенуювати, (ознаки хвороби) мітигувати, (розслабляти) релаксувати.

ОСЛАБЛЯЮЩИЙ — ослаблюючий, атенуюючий, (ознаки хвороби) мітигуючий, (розслаблюючий) релаксуючий.

ОСЛЕПЛЕНИЕ, ОСЛЕПЛЕННОСТЬ — осліплення, осліпленість, оборотне зниження чутливості зорового аналізатора, спричинене впливанням яскравого світла.

ОСЛЕПНУТЬ — осліпнути, засліпнути.

ОСЛЕПШИЙ — що осліп, осліплий.

ОСЛОЖНЕНИЕ — ускладнення, комплікація, погіршення стану хворого внаслідок появи нових патологічних процесів і симптомів.

ОСЛОЖНЕНИЕ ОСНОВНОГО ЗАБОЛЕВАНИЯ — ускладнення основного захворювання.

ОСЛОЖНЕННЫЙ — ускладнений, комплікативний.

ОСМАТРИВАНИЕ — оглядання, інспекція.

ОСМАТРИВАТЬ — оглядати, інспектувати.

ОСМИДРОЗ — осмідроз, піт з неприємним запахом.

ОСМОС — осмос, просочування, дифузія речовин через проникну мембрану.

ОСМОТИЧЕСКИЙ — осмотичний, пов'язаний з осмосом.

ОСМОТР — огляд, інспекція, скопія.

О.МЕСТА ПОРАЖЕНИЯ (заболевания) — о.місця ураження (захворювання).

О.МЕСТНЫЙ — о.місцевий.

О.ОБЩИЙ — о.загальний.

О.ТЕЛА — о.тіла, соматоскопія.

ОСНОВА — основа, (тіла сполучнотканинна), строма, (тіла кісткова) скелет (кістяк).

ОСНОВАНИЕ — основа, підвалина, базис.

ОСНОВНОЙ — основний, базальний, базисний.

ОСОБА — особа, індивід, персона.

ОСОБЕННОСТЬ — особливість, партикулярність, специфіка, специфічність.

ОСОБЕННЫЙ — особливий, партикулярний, спеціальний, специфічний.

ОСОБЬ — особина, особ, індивідуум, окремий живий організм.

ОСПА — віспа.

О.НАТУРАЛЬНАЯ — в.природна.

ОСПЕННЫЙ — віспяний, варіольозний.

ОСПИНЫ — віспини, шкірні елементи віспяного висипу.

ОСПОПОДОБНЫЙ — віспоподібний.

ОСПОПРИВИВАНИЕ — щеплення віспи.

ОССИФИКАТ — осифікат, вогнище гетеротопічного остеогенезу.

ОССИФИКАЦИЯ — осифікація, скостеніння.

ОССИФИЦИРОВАННЫЙ — осифікований, скостенілий.

ОСТАЛГИЯ — осталгія, остеодинія, біль у кістках.

ОСТАНАВЛИВАНИЕ, ОСТАНОВКА — зупинка, затримка, затримування, гамування, тамування, (рідини) стаз.

ОСТАНОВКА КРОВОТЕЧЕНИЯ — зупинка (затамування) кровотечі, гемостаз.

ОСТАТОК — залишок, решта, остача.

ОСТАТОЧНЫЙ — залишковий, резидуальний.

О.ОБЪЕМ ЛЕГКИХ — з.об'єм (залишкова місткість) легенів.

ОСТЕОАРТРИТ — остеоартрит, артрит з ураженням суглобових кінців кісток;

О.ДЕФОРМИРУЮЩИЙ — о.деформуючий.

ОСТЕОГЕНЕЗ — остеогенез, процес утворення кісткової тканини.

ОСТЕОДИНИЯ — остеодинія, те саме, що осталгія.

ОСТЕОДИСПЛАЗИЯ — остеодисплазія, загальна назва аномалій розвитку кісткової тканини.

ОСТЕОДИСТРОФИЯ — остеодистрофія, дистрофія кісткової тканини при різних хворобах та патологічних станах;

О.АЛИМЕНТАРНАЯ — о.аліментарна;

О.АНГИОНЕЙРОТРОФИЧЕСКАЯ — о.ангіонейротрофічна;

О.ЖЕЛУДОЧНАЯ — о.шлункова;

О.ЖЕЛЧНАЯ — о.жовчна;

О.КИШЕЧНАЯ — о.кишкова;

О.ЛЕГОЧНАЯ — о.легенева;

О.НЕФРОГЕННАЯ — о.нефрогенна (реногенна);

О.ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ — о.панкреатична;

О.ПЕЧЕНОЧНАЯ — о.печінкова;

О.ПИОГЕННАЯ — о.піогенна (гноствoрна);

О.СИСТЕМНАЯ — о.системна;

О.ТОКСИЧЕСКАЯ — о.токсична;

О.УРЕМИЧЕСКАЯ — о.уремічна;

О.ЭНДОКРИННАЯ — о.ендокринна.

ОСТЕОЛИЗ — остеоліз, остеомаляція, зруйнування та розплавлення кісткової тканини.

ОСТЕОМА — остеома, доброякісна пухлина з кісткової тканини;

О.ЛЕГКИХ — о.легенів;

О.Л.ВЕТВИСТАЯ — о.л.гілляста (гілчаста);

О.МЫШЕЧНАЯ — о.м'язова;

О.ФИБРОЗНАЯ — о.фіброзна;

О.ХОНДРАЛЬНАЯ — о.хондральна (хрящова).

ОСТЕОМАЛЯЦИЯ — остеомаляція, те саме, що остеоліз;

О.ГОЛОДАЮЩИХ — о.голодуючих (остеодистрофія аліментарна);

О.КИШЕЧНАЯ — о.кишкова;

О.ПЕЧЕНОЧНАЯ — о.печінкова;

О.ЮНОШЕСКАЯ — о.юнацька (ювенільна).

ОСТЕОМИЕЛАЛГИЯ — остеомієлалгія, біль у кістках при анемії.

ОСТЕОМИЕЛИТ — остеомієліт, запалення кісткового мозку, що поширюється на компактну та губчасту речовину кістки та окістя:

О.ГЕМАТОГЕННЫЙ — о.гематогенний;

О.Г.ОСТРЫЙ — о.г.гострий;

О.Г.ХРОНИЧЕСКИЙ — о.г.хронічний;

О.ЛЕПРОЗНЫЙ — о.лепрозний;

О.ОГНЕСТРЕЛЬНЫЙ — о.вогнепальний;

О.ОДОНТОГЕННИЙ — о.одонтогенний;

О.ОПУХОЛЕВИДНЫЙ — о.пухлиноподібний (тумозний);

О.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — о.ревматичний;

О.СКЛЕРОЗИРУЮЩИЙ — о.склерозуючий;

О.ТУМОРОЗНЫЙ — о.тумозний (пухлиноподібний);

О.ФИБРОЗНЫЙ — о.фіброзний;

О.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — о.флегмонозний;

О.ЭПИФИЗАРНЫЙ — о.епіфізарний.

ОСТЕОНЕКРОЗ — остеонекроз, некроз ділянки кістки;

О.АСЕПТИЧЕСКИЙ — о.асептичний;

О.ЛУЧЕВОЙ — о.променевий.

ОСТЕОПЕРИОСТИТ — остеоперіостит, запалення кістки та окістя.

ОСТЕОПОРОЗ — остеопороз, пухкість, пористість (шпаруватість) кісток;

О.ВОЗРАСТНОЙ — о.віковий;

О.ГОРМОНАЛЬНЫЙ — о.гормональний;

О.МЕСТНЫЙ — місцевий;

О.ПОСТТРАВМАТИЧЕСКИЙ — о.посттравматичний;

О.СИСТЕМНЫЙ — о.системний;

О.СТАРЧЕСКИЙ — о.старечий;

О.ФЕТАЛЬНЫЙ — о.фетальний (вроджений).

ОСТЕОПСАТИРОЗ — остеопсатироз, недосконалий остеогенез.

ОСТЕОСАРКОМА — остеосаркома, саркома кістки.

ОСТЕОСКЛЕРОЗ — остеосклероз, склероз кістки, що супроводжується деформацією та зменшенням кістково-мозкових порожнин;

О.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — о.генералізований;

О.ДИФФУЗНЫЙ — о.дифузний;

О.ОГРАНИЧЕННЫЙ — о.обмежений;

О.ОЧАГОВЫЙ — о.вогнищевий (фокальний);

О.РАСПРОСТРАНЕННЫЙ — о.поширений (дифузний);

О.СИСТЕМНЫЙ — о.системний.

ОСТЕОФИТ — остеофіт, кістковий наріст на поверхні кістки.

ОСТЕОХОНДРОЗ — остеохондроз, дистрофічний процес у кістковій та хрящовій тканині.

О.ПОЗВОНОЧНИКА — о.хребта.

ОСТЕОХОНДРОЛИЗ — остеохондроліз, деструкція кісткової та хрящової тканини з їх локальним розсмоктуванням.

ОСТИСТЫЙ — остистий, спинальний, спинковий.

ОСТИТ — остит, запалення кістки;

О.КИСТОЗНЫЙ — о.кістозний;

О.ОССИФИЦИРУЮЩИЙ — о.осифікуючий;

О.РАРЕФИЦИРУЮЩИЙ — о.рарефікуючий;

О.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — о.ревматичний.

ОСТОВ — (кістковий) кістяк, скелет, (сполучнотканинний) строма.

ОСТОЗ — остоз, скостеніння, закостеніння.

ОСТОРОЖНОСТЬ — обережність.

ОСТОРОЖНЫЙ — обережний.

ОСТРОВ, ОСТРОВОК — острів, острівець, островок, інсула.

ОСТРОВКОВЫЙ — острівковий, острівцевий, інсулярний.

ОСТРОКОНЕЧНЫЙ — гострий, шпилястий.

ОСТРОТА — гострість, гострота.

ОСТРОТА ЗРЕНИЯ — гострість (гострота) зору.

ОСТРОТА СЛУХА — гострість (гострота) слуху.

ОСТРЫЙ — гострий.

ОСТЬ — ость.

ОСТЫВШИЙ — що остиг, остиглий, що охолов, охололий, що простиг, простиглий, що захолов, захололий.

ОСУМКОВАНИЕ — осумкування, засумкування, інкапсуляція.

ОСУМКОВАННЫЙ — осумкований, засумкований, інкапсульований.

ОСУШЕНИЕ — осушення, осушування, (де)сикація.

ОСУШЕННЫЙ — осушений.

ОСЦИЛЛЯТОРНЫЙ — осциляторний, коливний.

ОСЦИЛЛЯЦИЯ — осциляція, коливання.

ОСЬ — вісь;

О.СЕРДЦА АНАТОМИЧЕСКАЯ — в.серця анатомічна.

О.СЕРДЦА ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ — в.серця електрична.

ОСЯЗАНИЕ — дотик, почуття дотику, дотикання, тактильна чутливість.

ОСЯЗАНИЯ ПРИТУПЛЕНИЕ — дотикання притуплення, зниження тактильної чутливості.

ОСЯЗАТЕЛЬНЫЙ — дотиковий, відчутний на дотик, дотикальний, тактильний.

ОСЯЗАТЬ — сприймати дотиком, відчувати на дотик.

ОТАГРА, ОТАЛГИЯ — отагра, оталгія, біль у вусі.

ОТБЛЕСК — відблиск.

ОТБОР — відбір, селекція.

ОТВАР — відвар, вивар.

ОТВЕРДЕВАНИЕ, ОТВЕРДЕЛОСТЬ, ОТВЕРДЕНИЕ — затвердівання, затверділість, затвердіння, ущільнювання, ущільненість, ущільнення, індурація, пікноз, (подібно до печінки) гепатизація, (подібно до селезінки) спленізація.

ОТВЕРДЕВАЮЩИЙ — твердіючий, що твердіє, що ущільнюється, індурантний

ОТВЕРДЕВШИЙ, ОТВЕРДЕЛЫЙ — що затвердів, затверділий, що ущільнився, індурантивний, індурантний, (про пухлину) скірозний.

ОТВЕРСТИЕ — отвір.

О.АОРТЫ — о.аорти.

О.АРТЕРИАЛЬНОЕ — о.артеріальний.

О.ВЕНОЗНОЕ — о.венозний.

О.ВЕРХНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — о.верхньої порожнистої вени.

О.ЛЕГОЧНОГО СТВОЛА — о.легеневого стовбура.

О.НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — о.нижньої порожнистої вени.

О.ЛЕГОЧНЫХ ВЕН — о.легеневих вен.

О.СОСУДОВ — о.судин.

ОТВЕСНЫЙ — прямовисний, вертикальний, перпендикулярний.

ОТВИСЛЫЙ — відвислий, обвислий.

ОТВЛЕКАЮЩИЙ — відтяжний.

О.СРЕДСТВА — в.засоби.

ОТВЛЕЧЕНИЕ — відтягання, відтягнення, відвертання, деривація, революція.

ОТВОДЯЩИЙ — відвідний, відвертаючий, абдукторний, деферентний.

ОТВРАТИТЕЛЬНЫЙ — огидний, гидкий, бридкий.

ОТВРАЩЕНИЕ — огида, відраза, відвертання, апотимія;

О. К ЖИЗНИ — о. до життя.

О. К ПИЩЕ — о. до їжі.

ОТВЫКАНИЕ — відвикання.

ОТГНИВАТЬ, ОТГНИТЬ — відгнивати, відгнити.

ОТДАЛЕНИЕ — віддалення, ремоція, рецес, елонгація.

ОТДАЛЕННЫЙ — віддалений.

ОТДЕЛ — відділ.

ОТДЕЛЕНИЕ — відділ, відділення, (від чогось) відокремлення, відокремлювання, сегрегація, сепарація, (некротизованої тканини від здорової) секвестрація.

ОТДЕЛЕНИЕ СЕКРЕТА — відділення секрету, секреція.

ОТДЕЛЕННЫЙ — відокремлений, сегрегований, сепаративний, сепарований, (некротизованої тканини від здорової) секвестрований, (про секрет) відділений, виділений, видільний, секретований.

ОТДЕЛИВШИЙСЯ — відокремлений, що відокремився, секрегований, сепарований, (про відокремлення некротизованої тканини від здорової) секвестрований.

ОТДЕЛЬНЫЙ — окремий, (відокремлений) сепаративний. (поодинокий) солітарний.

ОТДЕЛЯТЬ — відділяти, сегрегувати, сепарувати, відокремлювати (ізолювати), (мертву тканину від здорової) секвеструвати, (секрет) секретувати.

ОТДОХНУТЬ — відпочити.

ОТДЫХ — відпочинок, рекреація.

ОТЕК — набряк, едема, надмірне накопичення рідини у тканинах;

О.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — н.алергічний;

О.АНАФИЛАКТИЧЕСКИЙ — н.анафілактичний;

О.АНГИОНЕВРОТИЧЕСКИЙ — н.ангіоневротичний;

О.БУЛЛЕЗНЫЙ — н.бульозний;

О.ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — н.запальний;

О.ГИДРОСТАТИЧЕСКИЙ — н.гідростатичний;

О.ГИПОТИРЕОИДНЫЙ — н.гіпотиреоїдний;

О.ГОЛОДНЫЙ — н.голодний;

О.ЗАСТОЙНЫЙ — н.застійний (конгестивний);

О.ИНДУРАТИВНЫЙ — н.індуративний, щільний набряк;

О.ИНТЕРМИТТИРУЮЩИЙ — н.інтермітуючий (переміжний, приступоподібний, нападоподібний);

О.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — н.інтерстиціальний (проміжний);

О.КАРДИАЛЬНЫЙ — н.кардіальний (серцевий);
О.КАХЕКТИЧЕСКИЙ — н.кахектичний (марантичний);
О.КОЛЛОИДО-ОСМОТИЧЕСКИЙ — н.колоїдо-осмотичний;
О.ЛИМФАТИЧЕСКИЙ — н.лімфатичний;
О.МАРАНТИЧЕСКИЙ — н.марантичний (кахектичний);
О.МЕЖУТОЧНЫЙ — н.проміжний, (інтерстиціальний);
О.МЕХАНИЧЕСКИЙ — н.механічний;
О.НЕВРОГЕННЫЙ — н.неврогенний (ренальний);
О.НЕФРОГЕННЫЙ — н.нефрогенний (ренальний);
О.ОНКОТИЧЕСКИЙ — н.онкотичний;
О.ОСМОТИЧЕСКИЙ — н.осмотичний;
О.ПОЧЕЧНЫЙ — н.ниркový (нефральний, ренальний);
О.СЕРДЕЧНЫЙ — н.серцевий (кардіальний);
О.СКРЫТЫЙ — н.прихований (латентний);
О.ТОКСИЧЕСКИЙ — н.токсичний;
О.ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — н.травматичний.
ОТЕК ГОЛЕНИ — набряк гомілки.
ОТЕК ГОРТАНИ — набряк гортані, ларингедема.
ОТЕК КВИНКЕ — набряк Квінке.
ОТЕК КОЖИ — набряк шкіри, дермедема.
ОТЕК ЛЕГКИХ — набряк легенів, пневмедема;
О.Л.АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — н.л.альвеолярний;
О.Л.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — н.л.інтерстиціальний;
О.Л.ТОКСИЧЕСКИЙ — н.л.токсичний;
О.Л.УРЕМИЧЕСКИЙ — н.л.уремічний.
ОТЕК ЛИМФАНГИЭКТАТИЧЕСКИЙ — набряк лімфангіектативний, лімфедема.
ОТЕК МОЗГА — набряк мозку.
ОТЕК СТОПЫ — набряк стопи, подедема.
ОТЕКИ НИЖНИХ КОНЕЧНОСТЕЙ — набряки нижніх кінцівок.
ОТЕКАНИЕ — набрякання.
ОТЕЧНАЯ ЖИДКОСТЬ — набрякова рідина, транссудат.
ОТЕЧНОСТЬ — набряклість, брюзклість, брезклість, едематозність, (пастозність — слабкий ступінь едематозності).
ОТЕЧНЫЙ — набряклий, опухлий, брюзклий, брезклий, едематозний (пастозний — злегка едематозний).
ОТЗЫВЧИВОСТЬ — чуйність, чутливість.

ОТИТ — отит, запалення будь-якого відділу вуха.

ОТКАШЛИВАНИЕ — відкашлювання, анакатарсис, експекторація, анаптиз.

ОТКАШЛИВАТЬ, ОТКАШЛЯТЬ — відкашлювати, відкашляти.

ОТКЛОНЕНИЕ — відхилення, деклинація, дефлексія, реклінація.

ОТКЛОНЕННЫЙ — відхилений, деклінований, дефлексований, реклінований.

ОТКОРМЛЕННЫЙ — відгодований.

ОТКРЫТЫЙ — відкритий.

ОТКРЫТЬ — відкрити.

ОТЛИЧИТЕЛЬНЫЙ — відмітний, характерний, (про ознаку хвороби) патогномонічний.

ОТМЕРИВАНИЕ — відмірювання, мензурація.

ОТМОРАЖИВАНИЕ — відморожування.

ОТМОРАЖИВАТЬ, ОТМОРОЗИТЬ — відморожувати, відморозити.

ОТМОРОЖЕНИЕ — відмороження.

ОТМОРОЖЕННЫЙ — відморожений.

ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — відносний, релятивний.

ОТНОСЯЩИЙ — відвідний, деферентний.

ОТОАЛГИЯ — отоалгія, отодинія, те саме, що отагра.

ОТОГЕННЫЙ — отогенний, зв'язаний з вухом.

ОТОДИНИЯ — отодинія, отоалгія, те саме, що отагра.

ОТОЖДЕСТВЛЕНИЕ — ототожнення, ототожнювання, ідентифікація.

ОТОЖДЕСТВЛЕННЫЙ — ототожнений, ідентифікований.

ОТОЩАВШИЙ, ОТОЩАЛЫЙ — охлялий.

ОТПАДАЮЩИЙ — відпадаючий, децидуальний.

ОТПАДЕНИЕ — відпадання, відпадіння, децидуація.

ОТРАВА — отрута, трута, трутизна, токсин.

ОТРАВИТЕЛЬНЫЙ — отруйний, трутний, трутливий, токсичний.

ОТРАВЛЕНИЕ — отруєння, (ін)токсикація;

О.ЗМЕИНЫМ ЯДОМ — о.зміїною отрутою, офідизм.

О.ПИЩЕВОЕ — о.харчове.

ОТРАВЛЕННЫЙ — отруєний, (ін)токсикований.

ОТРАВЛЯЮЩИЕ ВЕЩЕСТВА — отруйні речовини.

ОТРАВЛЯЮЩИЙ — отруйний.

ОТРАЖЕННЫЙ — відбитий, рефлекторний.

ОТРЕЗОК — відрізок, сегмент.

ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ — негативний.

ОТРОСТОК — відросток, виросток.

ОТРОЧЕСТВО — отроцтво.

ОТРУБЕВИДНЫЙ — висівковий, пітироїдний.

ОТРУБИ — висівки.

ОТРЫВ — відрив, абрупція, авульсія.

ОТРЫВ СОСОЧКОВЫХ МЫШЦ — відрив сосочкових м'язів, наприклад, при інфаркті міокарда.

ОТРЫВАНИЕ — відривання.

ОТРЫВИСТЫЙ — відривчастий, уривчастий, уривистий, сакадований.

ОТРЫГИВАТЬ — відригувати.

ОТРЫЖКА — відрижка, руктація.

ОТРЫЖКА ВОЗДУХОМ — відрижка повітрям ("пуста" відрижка), еруктація.

ОТРЫЖКА ГОРЬКАЯ — відрижка гірка (жовчю).

ОТРЫЖКА ЖИДКИМ СОДЕРЖИМЫМ ЖЕЛУДКА — відрижка рідким вмістом шлунка, регургітація.

ОТРЫЖКА КИСЛЫМ — відрижка кислим.

ОТРЫЖКА ПИЩЕЙ — відрижка їжею, мерицизм, регургітація.

ОТРЫЖКА "ТУХЛЫМ" — відрижка "тухлим".

ОТСАСЫВАНИЕ — відсасування, аспірація.

ОТСЛОЕНИЕ — відшарування, (шкіри) десквамація, (слизової оболонки) ексфоліація.

ОТСЛОЕННЫЙ — відшарований, (про шкіру) десквамований, (про слизову оболонку) ексфолійований.

ОТСЛОЙКА — відшарування, аблація, (шкіри) десквамація, (слизової оболонки) ексфоліація.

ОТСЛОЙКА СЕТЧАТКИ — відшарування сітківки.

ОТСТУПЛЕНИЕ — відступ, децес(ія), рецес(ія).

ОТСТУПАЮЩИЙ — відступаючий, децесивний, рецесивний.

ОТСУТСТВИЕ — відсутність, брак, абсенція, інопія.

ОТСУТСТВИЕ ВОЛИ — брак волі, абулія.

ОТТАЛКИВАНИЕ — відштовхування, репульсія.

ОТТОК — відтік, відтікання, дефлюкс(ія).

ОТТОРЖЕНИЕ — відторгнення.

ОТТЯГИВАНИЕ — відтягання, ревульсія, ретракція.

ОТТЯГИВАЮЩИЙ — відтягуючий, ревульсивний, ретрактивний, ретракторний, ретрактний.

ОТУПЕНИЕ — отупіння, (стан притомності) ступор.

ОТХАРКИВАНИЕ — відхаркування, анакатарсис, експекторація, (ана)птиз.

ОТХАРКИВАТЬ — відхаркувати.

ОТХАРКИВАЮЩИЙ — відхаркувальний, експекторантний;

О.СРЕДСТВА — в.засоби.

ОТХОД — відхід.

ОТХОЖДЕНИЕ — відходження, видалення, сецес(ія).

ОТХОЖЕЕ МЕСТО — вбиральня, відхоже місце, фотіка.

ОТЦЕУБИЙСТВО — батьковбивство, патрицид.

ОТШЕЛУШИВАНИЕ — відлущування, відлущення, (шкіри) десквамація, (слизової оболонки) ексфоліація.

ОТШЕЛУШИВШИЙСЯ, ОТШЕЛУШЕННЫЙ — що відлущився, відлущений, (про шкіру) десквамований, (про слизову оболонку) ексфоліативний, ексфолійований.

ОТЯГОЩАТЬ — обтяжувати.

ОТЯГОЩАЮЩИЙ — обтяжуючий, обтяжливий.

ОТЯГОЩЕННЫЙ АНАМНЕЗ — обтяжливий (обтяжуючий) анамнез.

ОТЯЖЕЛЕВШИЙ — обважнілий, що поважчав, обважнів.

ОТЯЖЕЛЕВШИЙ БОЛЬНОЙ — (про стан хворого) хворий, що обважнів.

ОФИДИЗМ — офідизм, отруєння зміїною отрутою.

ОФТАЛЬМИЧЕСКИЙ — офтальмічний, очний.

ОХЛАЖДАТЬ — охолоджувати.

ОХЛАЖДЕНИЕ — охолодження, рефригерація, (тіла) гіпотермія.

ОХЛАЖДЕННЫЙ — охолоджений, (про температуру тіла) гіпотермічний.

ОХМЕЛЕВШИЙ — сп'янілий.

ОХРАНА — охорона, презервація.

ОХРИПЛОСТЬ — захрипліть.

ОХРИПШИЙ — що захрип, захриплий.

ОЦЕПЕНЕНИЕ — закляканння, задубіння, (тіла) ригор, (про стан притомності) ступор.

ОЧАГ — вогнище, (патологічного процесу) фокус;

О.АВТОМАТИЗМА СЕРДЦА — в.автоматизму серця.

ОЧАГОВЫЙ — вогнищевий, осередковий, (про патологічний процес) фокальний, локальний.

ОЧЕВИДНОСТЬ — явність, очевидність.

ОЧЕВИДНЫЙ — очевидний, явний.

ОЧЕРЕДНОЙ — черговий.

ОЧИСТИТЕЛЬНЫЙ — очисний, депурантний, пургативний, пургентний;

О.СРЕДСТВА — о.засоби.

ОЧИЩАТЬ — очищати.

ОЧИЩЕНИЕ — очищення, депургація, кларифікація, пургація, пурифікація, ректифікація.

ОЧИЩЕННЫЙ — очищений, депуративний, пурифікований, ректифікований.

ОЧКИ — окуляри.

ОШИБКА — помилка.

ОШИБОЧНЫЙ — помилковий.

ОЩУПЫВАНИЕ — обмацування, мацання, пальпація.

ОЩУПЫВАТЬ — обмацувати, мацати, пальпувати. пальпувати.

ОЩУТИМЫЙ — відчутний, сенситивний.

ОЩУЩАТЬ — відчувати, почувати.

ОЩУЩЕНИЕ — відчуття, почуття, сенс(ус), естезія.

ОЩУЩЕНИЕ ВКУСА — відчуття смаку.

ОЩУЩЕНИЕ ГОЛОДА — відчуття голоду.

ОЩУЩЕНИЕ ДИСКОМФОРТА — відчуття дискомфорту.

ОЩУЩЕНИЕ МЕСТНОЕ — відчуття місцеве, топестезія.

ОЩУЩЕНИЕ НЕПРИЯТНОЕ — відчуття неприємне.

ОЩУЩЕНИЕ ОЗНОБА — відчуття ознобу.

ОЩУЩЕНИЕ ОНЕМЕНИЯ — відчуття заніміння (кінцівок).

ОЩУЩЕНИЕ ПОЗНАБЛИВАНИЯ — відчуття позноблювання.

ОЩУЩЕНИЕ ПОКАЛЫВАНИЯ — відчуття поколювання.

ОЩУЩЕНИЕ "ПОЛЗАНИЯ МУРАШЕК" — відчуття "повзання мурашок", формікація.

ОЩУЩЕНИЕ СИЛЬНОЕ — відчуття сильне.

ОЩУЩЕНИЕ СЛАБОЕ — відчуття слабке.

ОЩУЩЕНИЕ СЛАБОСТИ — відчуття слабкості (кволості).

ОЩУЩЕНИЕ УДУШЬЯ — відчуття задухи (ядухи).

ОЩУЩЕНИЕ СТЯГИВАНИЯ КОЖИ — відчуття стягування шкіри, стайтинодермія (наприклад, при генералізованому дерматоміозиті).

П

ПАГУБНЫЙ — згубний, перніціозний.

ПАДЕНИЕ — падіння.

ПАЗУХА — пазуха, синус.

ПАЗУШНЫЙ — пазушний, синусний, синусовий.

ПАЛАТИНОЛИЗ — палатиноліз, палатиносхізис, розщеплення (розколина) піднебіння.

ПАЛАТОДИНИЯ — палатодинія, біль у ділянці піднебіння.

ПАЛАТОСХИЗИС — палатосхізис, те саме, що палатиноліз.

ПАЛЕЦ — палець.

ПАЛИМНЕЗИЯ — палімнезія, відновлення пам'яті хворого після періоду амнезії.

ПАЛЛИАТИВНЫЙ — паліативний, звичайно — про спосіб лікування, що усуває прояви хвороби, але не усуває її причину.

ПАЛОЧКА — паличка, бацила;

П.АЦИДОФИЛЬНАЯ — п.ацидофільна;

П.БОТУЛИЗМА — п.ботулізму;

П.БРЮШНОТИФОЗНАЯ — п.черевнотифозна;

П.ДИЗЕНТЕРИЙНАЯ — п.дизентерійна;

П.ДИФТЕРИЙНАЯ — п.дифтерійна;

П.КИШЕЧНАЯ — п.кишкова;

П.КОКЛЮША — п.кашлюка;

П.ЛЕПРЫ — п.лепри (прокази);

П.ПАРАТИФА А — п.паратифу А;

П.ПАРАТИФА Б — п.паратифу Б;

П.ПАРАТИФА С — п.паратифу С;

П.СИНЕГНОЙНАЯ — п.синьогнійна;

П.СТОЛБНЯЧНАЯ — п.правцева;

П.ТУБЕРКУЛЕЗНАЯ — п.туберкульозна;

П.ТУЛЯРЕМИЙНАЯ — п.туляремійна;

П.ЧУМЫ — п.чуми.

ПАЛЬМАРНЫЙ — пальмарний, долонний.

ПАЛЬМАТУРА — пальматура, зрощення пальців на руці.

ПАЛЬМУС — пальмус, биття (пульсація) серця.

ПАЛЬПАБЕЛЬНЫЙ — пальпабельний, доступний пальпації, промацуванню, дотикальний.

ПАЛЬПАТОРНЫЙ — пальпаторний, стосовний пальпації.

ПАЛЬПАЦИЯ — пальпація, мацання, обмацування, метод діагностичного дослідження шляхом промацування певних частин тіла;

П.БАЛЛОТИРУЮЩАЯ — п.балотуюча (поштовхоподібна);

П.БИМАНУАЛЬНАЯ — п.бімануальна (дворучна);

П.ГЛУБОКАЯ — п.глибока;

П.ОРИЕНТИРОВОЧНАЯ — п.орієнтовна;

П.ПОВЕРХНОСТНАЯ — п.поверхнева;

ПАЛЬПЕБРАЛЬНЫЙ — пальпебральний, стосовний повіки.

ПАЛЬПИРОВАТЬ — пальпувати, обмацувати.

ПАЛЬПИТАЦИЯ — пальпітація, тремтіння;

П.СЕРДЦА — п.серця, серцебиття.

ПАЛЬЦЕВОЙ — пальцевий.

ПАЛЬЦЫ БАРАБАННЫЕ — пальці барабанні (пальці Гіппократа), пальці рук та ніг з потовщеними кінцевими фалангами (у поєднанні з нігтями, що мають вигляд "годинникових скелець"), зустрічаються при хронічних нагнійних захворюваннях (наприклад, при бронхоектатичній хворобі).

ПАМЯТИ ОСЛАБЛЕНИЕ — пам'яті послаблення, гіпомнезія, дисмнезія, мнемастенія.

ПАМЯТИ ОТСУТСТВИЕ (УТРАТА) — пам'яті відсутність (втрата), амнезія, екмнезія.

ПАМЯТЬ — пам'ять.

ПАНАЛГИЯ — паналгія, біль в усьому тілі.

ПАНАОРТИТ — панаортит, запалення всіх шарів аорти.

ПАНАРИЦИЙ — панарицій, гостре гнійне запалення тканин пальців.

ПАНАРТЕРИИТ — панартерїїт, запалення всіх шарів артерій.

П.МНОЖЕСТВЕННЫЙ ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ — п.множинний облітеруючий (хвороба Такаясу).

ПАНАРТРИТ — панартрит 1. запалення усіх суглобів; 2. запалення усіх відділів суглоба, його зв'язкового апарату та оточуючих м'яких тканин.

ПАНБРОНХИТ — панбронхіт, запалення всіх шарів бронха.

ПАНВАСКУЛИТ — панваскуліт, запалення усіх шарів стінки кровоносної судини.

ПАНГАСТРИТ — пангастрит, запалення усіх шарів шлунка.

ПАНДЕМИЧЕСКИЙ — пандемічний, що має характер пандемії.

ПАНДЕМИЯ — пандемія, епідемія інфекційного захворювання, що уражає більшу частину населення на великій території.

ПАНИДРОЗ — панідроз, підвищена пітливість усього тіла.

ПАНКАРДИТ — панкардит, запалення усіх шарів стінки серця.

П.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.ревматичний.

ПАНКОЛИТ — панколіт, запалення товстої кишки на усьому її протягу.

ПАНКРЕАТИТ — панкреатит, запалення підшлункової залози;

П.АБСЦЕДИРУЮЩИЙ — п.абсцедуючий (апостематозний);

П.АПОСТЕМАТОЗНЫЙ — п.апостематозний (абсцедуючий);

П.БРЮШНОТИФОЗНЫЙ — п.черевнотифозний;

П.ГАНГРЕНОЗНЫЙ — п.гангренозний;

П.ГАНГРЕНОЗНЫЙ — п.гангренозний;

П.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — п.геморагічний;

П.ГНОЙНЫЙ — п.гнійний;

П.ДИФФУЗНЫЙ — п.дифузний;

П.КАЛЬКУЛЕЗНЫЙ — п.калькульозний (кам'яний);

П.ОСТРЫЙ — п.гострий;

П.ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — п.паренхіматозний;

П.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — п.флегмонозний;

П.ХРОНИЧЕСКИЙ — п.хронічний;

П.Х.РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — п.х.рецидивуючий.

ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — панкреатичний, стосовний підшлункової залози.

ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ ОСТРОВОК — **панкреатичний острівець** (острівець Лангерганса), інсула.

ПАНКРЕАТОГЕННЫЙ — панкреатогенний, патогенетично зв'язаний з підшлунковою залозою.

ПАНКРЕАТОДУОДЕНАЛЬНЫЙ — панкреатодуоденальний, шлунково-дванадцятипалий, стосовний підшлункової залози та дванадцятипалої кишки.

ПАНКРЕАТОЕЮНАЛЬНЫЙ — панкреатоєюнальний, належний до підшлункової залози та порожньої кишки.

ПАНКРЕАТОЛИТОТОМИЯ — **панкреатолітотомія**, хірургічна операція видалення конкрементів з протоків підшлункової залози.

ПАНКРЕАТЭКТОМИЯ — **панкреатектомія**, хірургічна операція видалення підшлункової залози (наприклад, при її раку).

ПАНКРЕОЛИТИАЗ — **панкреолітіаз**, утворення каменів у протоках підшлункової залози.

ПАНКРЕОНЕКРОЗ — **панкреонекроз**, змертвіння тканини підшлункової залози.

ПАНКРЕОСКЛЕРОЗ — **панкреосклероз**, склероз підшлункової залози.

ПАНКРЕОФИБРОЗ — **панкреофіброз**, фіброз підшлункової залози.

ПАНМИЕЛОЗ — **панмієлоз**, стан гіперплазії всіх ростків кісткового мозку, лежить у основі усіх мієлопроліферативних процесів, наприклад, при еритремії.

ПАНМИЕЛОПАРЕЗ — **панмієлопарез**, стан пригнічення мієлоїдного ростка кісткового мозку, зустрічається при хронічних інтоксикаціях, хронічних інфекційних захворюваннях, лікуванні протипухлинними препаратами.

ПАНМИЕЛОФТИЗ — **панмієлофтиз**, дослівно "сухоти кісткового мозку", різке зменшення функціональної активності кістко-

тканини та різким пригніченням мієлопоезу.

ПАНМИКСИЯ — **панміксія**, вільне схрещування особин у межах популяції.

ПАННИКУЛИТ — **панікуліт**, фіброзне запалення усієї підшкірної клітковини (основи).

ПАНОСТИТ — **паностит**, остеомієліт, запалення усіх шарів кістки.

ПАНОТИТ — **панотит**, запалення середнього та внутрішнього вуха.

ПАНОФТАЛЬМИТ — **панофтальміт**, запалення усіх тканин очного яблука.

ПАНПЛЕГИЯ — **панплегія**, тетраплегія, параліч усіх кінцівок.

ПАНСЕРОЗИТ — **пансерозит**, запалення усіх серозних оболонок (осердя, плеври, очеревини), наприклад, при колагенозах.

ПАНТОФАГИЯ — **пантофагія**, еврифагія, всеїдність.

ПАНЦИТОПЕНИЯ — **панцитопенія**, низький вміст всіх формених елементів крові.

ПАПИЛЛИТ — **папіліт** 1. запалення ниркових сосочків; 2. запалення диска зорового нерва.

ПАПИЛЛИФОРМНЫЙ — **папіліформний**, сосочкоподібний, що має схожість із сосочком.

ПАПИЛЛОКАРЦИНОМА — **папілокарцинома**, папілярний рак.

ПАПИЛЛОМА — **папілома**, доброякісна пухлина, що розвивається з плоского або перехідного епітелію та виступає над його поверхнею у вигляді сосочка.

ПАПИЛЛОМАТОЗ — **папіломатоз**, патологічний процес, що характеризується утворенням множинних папілом на шкірі або слизових оболонках.

ПАПИЛЛОМАТОЗНЫЙ — **папіломатозний**, бородавчастий, що характеризується утворенням папілом.

ПАПИЛЛЯРНЫЙ — **папілярний**, сосочковий.

ПАПУЛА — **папула**, безпорожнинний рожевого кольору шкірний висип, що здіймається над шкірою.

ПАПУЛЕЗНЫЙ — **папульозний**, якому притаманне утворення папул.

ПАРААЛЛЕРГЕН — **параалерген**, фактор (чинник), що спричиняє парааллергію.

ПАРААЛЛЕРГИЯ — **параалергія**, вид алергії, при якій алергічна реакція виникає під впливом неспецифічного подразника на специфічно сенсибілізований організм.

ПАРАБИОЗ — **парабіоз**, тимчасова втрата живою тканиною або її клітинами здатності збуджуватися, спричинена впливом надмірної сили подразників.

ПАРАВЕЗИКАЛЬНЫЙ — **паравезикальний**, коліхуровий, приміхуровий.

ПАРАВЕРТЕБРАЛЬНЫЙ — **паравертебральний**, колохребетний, прихребетний.

ПАРАГЕВЗИЯ — **парагевзія**, збочення (зіпсуття) смакових відчуттів.

ПАРАГРАНУЛЕМА — **парагранульома** (Ходжкіна), лімфогістіоцитарна форма лімфогранулематозу з переважанням лімфоїдної інфільтрації.

ПАРАДОКСАЛЬНЫЙ — **парадоксальний**, несподіваний, безглуздий на перший погляд, незвичайний, дивний, химерний, що відрізняється від звичного.

ПАРАДОНТОЗ — **парадонтоз**, хвороба, що характеризується прогресуючою резорбцією кісткової тканини зубних альвеол, запаленням ясен та розхитуванням зубів.

ПАРАДОНТОЛИТ — **парадонтоліт**, зубний камінь.

ПАРАЗИТ — **паразит**, організм, що використовує як джерело харчування та (або) середовище проживання інші організми, завдаючи їм при цьому шкоди.

ПАРАЗИТИЗМ — **паразитизм**, тип взаємовідношення двох біологічних видів, при якому один з них використовує як джерело харчування та (або) середовище проживання інший організм, завдаючи йому при цьому шкоди.

ПАРАКАРДИАЛЬНЫЙ — **паракардіальний**, колосерцевий, присерцевий.

ПАРАКЕРАТОЗ — **паракератоз**, порушення процесів зроговіння клітин епідермісу.

ПАРАКОЛИТ — **параколіт**, запалення клітковини навколо товстого кишечника.

ПАРАКОЛОН — **параколон**, клітковина навколо товстого кишечника.

ПАРАКОСТАЛЬНЫЙ — **паракостальний**, колореберний.

ПАРАЛИЗАЦИЯ — **паралізація**, виникнення паралічу в хворого.

ПАРАЛИЗОВАННОСТЬ — **паралізованість**, наявність паралічу в хворого.

ПАРАЛИЗОВАННЫЙ — **паралізований** (про хворого).

ПАРАЛИТИЧЕСКИЙ — **паралітичний**, пов'язаний з паралічем (патологічний процес).

ПАРАЛИЧ — **параліч**, плегія, повна відсутність рухів унаслідок порушення іннервації відповідних м'язів;

П.АЛЬТЕРНИРУЮЩИЙ — п.альтернуючий;

П.АТРОФИЧЕСКИЙ — п.атрофічний;

П.ВОСХОДЯЩИЙ — п.висхідний;

П.ВЯЛЫЙ — п.в'ялий;

П.ДЫХАТЕЛЬНОГО ЦЕНТРА — п.дихального центру;

П.ИСТЕРИЧЕСКИЙ — п.істеричний;

П.ИШЕМИЧЕСКИЙ — п.ішемічний;

П.ОРГАНИЧЕСКИЙ — п.органічний;

П.ПИРАМИДНЫЙ — п.пірамідний;

П.СПАСТИЧЕСКИЙ — п.спастичний;

П.С.СПИНАЛЬНЫЙ — п.с.спинальний;

П.ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ — п.функціональний;

П.ЦЕНТРАЛЬНЫЙ — п.центральний.

ПАРАЛИЧ БУЛЬБАРНЫЙ — параліч бульбарний.

ПАРАЛИЧ ГОРЛА — параліч горла, фарингоплегія.

ПАРАЛИЧ ДЕТСКИЙ ИНФЕКЦИОННЫЙ — параліч дитячий інфекційний, поліомієліт.

ПАРАЛИЧ ДЕТСКИЙ ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — параліч дитячий церебральний.

ПАРАЛИЧ ДРОЖАТЕЛЬНЫЙ — параліч дрижальний (хвороба Паркінсона).

ПАРАЛИЧ ЖЕЛУДКА — параліч шлунка, гастроплегія.

ПАРАЛИЧ ПРОГРЕССИВНЫЙ — параліч прогресивний (психоз сифілітичний пізній).

ПАРАЛИЧ ПСЕВДОБУЛЬБАРНЫЙ — параліч псевдобульбарний.

ПАРАЛИЧ ЭКСТРАПИРАМИДНЫЙ — параліч екстрапірамідний.

ПАРАЛИЧ ЯЗЫКА — параліч язика, глосоплегія.

ПАРАЛЛЕЛИЗМ — паралелізм, повний збіг, дублювання, схожість характерних рис.

ПАРАЛЛЕЛЬНЫЙ — паралельний, супутній, супровідний, відповідний.

ПАРАМЕДИАННЫЙ — парамедіанний, що лежить біля серединної лінії.

ПАРАМЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — парамедіастинальний, колосередостінний.

ПАРАМЕТР — параметр, величина, що нею характеризують якусь властивість, стан або форму тіла, пристрою, приладу тощо.

ПАРАМЕТРИЙ — параметрій, коломаткова жирова клітковина.

ПАРАМЕТРИТ — параметрит, запалення параметрію.

ПАРАМИЕЛОБЛАСТ — парамієлобласт, атиповий анаплазований мієлобласт, зустрічається при гострому лейкозі.

ПАРАМНЕЗИЯ — парамнезія, обмани (омани) пам'яті, псевдоспогади, розлад пам'яті, при якому події, що відбуваються у да-

ний момент, здаються вже пережитими колись.

ПАРАНЕКРОЗ — **паранекроз**, комплекс оборотних змін, що виникають у клітині під дією на неї різних патогенних чинників (фізичних, хімічних, біологічних); початкова стадія денатурації клітинних білків.

ПАРАНЕСТЕЗИЯ — **парестезія**, нечутливість на симетричних ділянках тіла, частіше на руках.

ПАРАНЕФРАЛЬНЫЙ — **паранефральний**, парареналь-ний (нав)колонирковий.

ПАРАНЕФРИТ — **паранефрит**, запалення колониркової клітковини;

П.ГНОЙНЫЙ — п.гнійний;

П.ТОТАЛЬНЫЙ — п.тотальний;

П.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — п.флегмонозний.

ПАРАНОИД — **параноїд**, психоз, що виявляється маренням та галюцінаціями, звичайно, вербальними.

ПАРАНОЙЯ — **паранойя**, порушення психічного стану (звичайно при шизофренії), що характеризується стійким маренням без галюцинацій, при цьому здатність до правильного мислення зберігається у хворого в усіх питаннях, крім тих, що стосуються його марення.

ПАРАПАРЕЗ — **парапарез**, парез обох рук або обох ніг.

ПАРАПЕДЕЗ — **парапедез**, перехід жовчі у кровоносні судини.

ПАРАПЛЕВРИТ — **параплеврит**, запалення клітковини, розташованої між парієтальною плеврою та внутрішньогрудною фасцією.

ПАРАПЛЕГИЯ — **параплегія**, параліч обох рук або обох ніг.

ПАРАПРОКТИТ — **парапроктит**, запалення клітковини, розташованої біля прямої кишки та відхідника;

П.ВНЕКИШЕЧНЫЙ — п.позакишковий;

П.ГНИЛОСТНО-НЕКРОТИЧЕСКИЙ — п.гнильно-некротичний;

П.ИШИОРЕКТАЛЬНЫЙ — п.ішіоректальний (сідничо-прямокишковий);

П.ПЕЛЬВИОРЕКТАЛЬНЫЙ — п.пельвіоректальний (тазово-прямокишковий);

П.ПОДКОЖНЫЙ — п.підшкірний;

П.СЕДАЛИЩНО-ПРЯМОКИШЕЧНЫЙ — п.сідничо-прямокишковий (ішіоректальний);

П.ТАЗОВО-ПРЯМОКИШЕЧНЫЙ — п.тазово-прямокишковий (пельвіоректальний).

ПАРАПРОСТАТИТ — **парапростатит**, запалення кліт-

ковини, що оточує передміхурову залозу.

ПАРАПРОТЕИНЕМИЯ — парапротеїнемія, наявність у крові великої кількості парапротеїнів.

ПАРАПРОТЕИНОЗ — парапротеїноз, патологічний стан, що характеризується відкладанням у тканинах парапротеїнів.

ПАРАПРОТЕИНУРИЯ — парапротеїнурія, виділення парапротеїнів із сечею.

ПАРАПРОТЕИНЫ — парапротеїни, імунокомпетентні клітини, що продукуються патологічним клоном імунокомпетентних клітин при мієломній хворобі.

ПАРАРЕКТАЛЬНЫЙ — пararектальний, (нав) колопрямокишковий.

ПАРАРЕНАЛЬНЫЙ — пararенальний, паранефральний, (нав) колоренальний.

ПАРАРИТМИЯ — пararитмія, тимчасова аритмія.

ПАРАСИМПАТИКОТОНИЯ — парасимпатикотонія (ваготонія), переважання тонусу парасимпатичної нервової системи.

ПАРАСИМПАТИЧЕСКАЯ ЧАСТЬ ВЕГЕТАТИВНОЙ НЕРВНОЙ СИСТЕМЫ — парасимпатична частина вегетативної нервової системи.

ПАРАСИМПАТИЧЕСКИЙ — парасимпатичний, що стосується парасимпатичної нервової системи, належний до парасимпатичної нервової системи.

ПАРАСИСТОЛИЯ — парасистолія, одночасне функціонування двох або більше вогнищ серцевого автоматизму, що конкурують між собою.

ПАРАСОМНИЯ — парасомнія, загальна назва порушень сну.

ПАРАСТЕРНАЛЬНЫЙ — парастернальний, (нав) кологрудинний, пригрудинний.

ПАРАСТРУМА — параструма, помітне оком збільшення розмірів паращитоподібних (прищитоподібних) залоз.

ПАРАТГОРМОН — паратгормон, гормон паращитоподібних (прищитоподібних) залоз, що бере участь у метаболізмі фосфору та кальцію.

ПАРАТИМИЯ — паратимія, порушений психічний афект.

ПАРАТИП — паратип, сукупність набутих морфологічних особливостей під впливом зовнішнього середовища.

ПАРАТИРЕОИДЭКТОМИЯ — паратиреоїдектомія, хірургічна операція видалення паращитоподібних (прищитоподібних) залоз.

ПАРАТИРЕОПРИВНЫЙ — паратиреопривний, зумовлений відсутністю або ви-

даленням паращитоподібних залоз.

ПАРАТИРОЦИТ — паратироцит, клітина паренхіми паращитоподібної залози, що виробляє паратгормон.

ПАРАТИФЛИТ — паратифліт, запалення клітковини, що оточує сліпу кишку.

ПАРАТРИХОЗ — паратрихоз, ріст волосся на незвич(ай)ному місці.

ПАРАТРОФИЯ — паратрофія, те саме, що дистрофія.

ПАРАУРЕТЕРАЛЬНЫЙ — парауретеральний, (нав)колосечовідний.

ПАРАУРЕТЕРИТ — парауретерит, запалення клітковини, що оточує сечовід.

ПАРАФАЗИЯ, ПАРАФРАЗИЯ — парафазія, парафразія, розлад мови, який полягає в неправильному вживанні слів.

ПАРАФАРИНГЕАЛЬНЫЙ — парафарингеальний, кологлотковий.

ПАРАФЛЕБИТ — парафлебіт, запалення тканин, що оточують вену.

ПАРАХОЛИЯ — парахолія, жовтяниця, зумовлена пошкодженням гепатоцитів і попаданням білірубіну та жовчних кислот у кров.

ПАРАЦЕНТЕЗ — парацентез, проколювання, прокол.

ПАРАЦЕНТЕЗ АБДОМИНАЛЬНЫЙ — парацентез абдомінальний, лапароцентез, проколювання черевної стінки з метою видалення асцитичної рідини.

ПАРАЦИСТИТ — парацистит, запалення клітковини, що оточує сечовий міхур.

ПАРАЩИТОВИДНЫЕ ЖЕЛЕЗЫ — паращитоподібні (прищитоподібні) залози.

ПАРАЩИТОВИДНЫЙ — паращитовидний 1. колощитовидний; 2. належний до паращитовидних (прищитоподібних) залоз.

ПАРЕЗ — парез, частковий параліч, зменшення м'язової сили, зумовлене порушенням іннервації м'язів.

ПАРЕНТЕРАЛЬНЫЙ — парентеральний, що знаходиться поза травним трактом.

ПАРЕНХИМА — паренхіма, м'якуш, специфічні клітинні елементи органа, що виконують його основну функцію.

ПАРЕНХИМАТОЗНЫЙ — паренхіматозний, належний до паренхіми.

ПАРЕПИТИМИЯ — парепітимія, хворобливий потяг до чогось.

ПАРЕСТЕЗИЯ — парестезія, несправжнє відчуття, неприємне відчуття заніміння, поколювання, паління, повзання мурашок тощо, яке виникає спонтанно.

ПАРИЕТАЛЬНЫЙ — парієтальний 1. пристінковий; 2. належний до тім'яної ділянки або кістки.

ПАРКИНСОНИЗМ — паркінсонізм, хвороба Паркінсона, дрижальний параліч.

ПАРОДОНТ — пародонт, сукупність анатомічних утворень, що оточують корінь зуба (ясна, пародонт, кісткова тканина альвеол).

ПАРОКСИЗМ — пароксизм, приступ, напад, припадок.

ПАРОКСИЗМАЛЬНЫЙ — пароксизмальний, наступаючий у вигляді приступів (нападів, пароксизмів);

П.АРИТМИЯ — п.аритмія.

ПАРОРЕКСИЯ — пароректія 1. зіпсуття апетиту; 2. зіпсуття смаку.

ПАРОСМИЯ — паросмія, нюхова галюцинація.

ПАРОСТОЗ — паростоз, скостеніння м'яких тканин.

ПАРОТИДНЫЙ — паротидний, розташований (нав)коло вуха, належний до (нав)коловушної (привушної) залози.

ПАРОТИТ — паротит, запалення (нав)коловушної (привушної) залози.

ПАРТИКУЛА — партикула, частка, частинка.

ПАРТИКУЛЯРНЫЙ — партикулярний 1. приватний, окремий, особливий; 2. цивільний.

ПАРУРИЯ — парурія, странгурія, болісне (болюче) сечовипускання.

ПАРЦИАЛЬНЫЙ — парціальний, частковий, питомий.

ПАСЛЕН — *бот.* паслін, глисник.

ПАСМУРНЫЙ — похмурий

ПАССИВНОСТЬ — пасивність, байдужість, байдужність, бездіяльність, неактивність.

ПАССИВНЫЙ — пасивний, недіяльний, байдужий, байдужний, млявий, страждальний, страждаючий, неактивний.

ПАСТОЗНОСТЬ — пастозність, невеличка набряклість (набрязклість, набряковість), брезклість, збрезклість, одутлість, тістоподібність.

ПАСТОЗНЫЙ — пастозний, злегка набряклий, брезклий, збрезклий, бліднй, одутлий, тістоподібний.

ПАТЕЛЛЯРНЫЙ — пателярний, надколінний.

ПАТЕРГИЯ — патергія, загальна назва різних форм зміненої чутливості організму до будь-яких агентів.

ПАТОГЕНЕЗ — патогенез 1. вчення про закономірності виникнення та розвитку хвороби або патологічного процесу; 2. механізм виникнення і розвитку конкретного захворювання або патологічного процесу (нозогенез).

ПАТОГЕНЕТИЧЕСКИЙ — патогенетичний, пов'язаний з патогенезом.

ПАТОГЕННОСТЬ — патогенність, здатність будь-якого фактора (чинника) викликати (спричиняти) захворювання або патологічний процес.

ПАТОГЕННЫЙ — патогенний, хвороботворний, що викликає (спричиняє) захворювання або розвиток патологічного процесу.

ПАТОГНОМОНИЧЕСКИЙ, ПАТОГНОМОНИЧНЫЙ — патогномонічний, характерний, типовий для даного захворювання, притаманний даному захворюванню.

ПАТОКИНЕЗ — патокінез, динаміка розвитку стадії, клінічної форми або анатомічного варіанта патологічного процесу або захворювання, що виникли.

ПАТОЛОГИЧЕСКИЙ — патологічний, хворобливий, зумовлений хворобою, належний до патології.

П.РЕАКЦИЯ — п.реакція, реакція організму, що виникає у відповідь на діяння патогенного фактора (чинника) та веде до порушення гомеостазу;

П.ПРОЦЕСС — п.процес, закономірна послідовна реакція організму на пошкоджуючу дію патогенного фактора (чинника);

П.СОСТОЯНИЕ — п.стан, відносно стале відхилення від норми, яке супроводжується порушенням гомеостазу.

ПАТОЛОГИЯ — патологія 1. будь-яке відхилення від норми; 2. наука, що вивчає закономірності виникнення та розвитку патологічного процесу;

П.ГУМОРАЛЬНАЯ — п.гуморальна;

П.КЛЕТОЧНАЯ — п.клітинна (целюлярна);

П.МОЛЕКУЛЯРНАЯ — п.молекулярна;

П.ОБЩАЯ — п.загальна;

П.ОРГАНИЧЕСКАЯ — п.органічна;

П.СПЕЦИАЛЬНАЯ — п.спеціальна (окрема);

П.ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ — п.функціональна;

П.ЦЕЛЛЮЛЯРНАЯ — п.целюлярна (клітинна);

П.ЧАСТНАЯ — п.окрема (спеціальна).

ПАТОЛОГОАНАТОМИЧЕСКИЙ — патологоанатомічний.

ПАТОМИМИЯ — патомімія, симулювання ознак органічних хвороб, іноді шляхом нанесення самопошкоджень (спостерігається при істерії).

ПАТОМОРФОЗ — патоморфоз, зміна клінічних та морфологічних проявів хвороби під впливом будь-

яких чинників зовнішнього середовища.

ПАТОМОРФОЛОГИЯ — **патоморфологія**, патологічна анатомія.

ПАТОФОБИЯ — **патофобія**, нозофобія, нав'язливий страх захворіти.

ПАТРИМОНИАЛЬНЫЙ — **патрімоніальний**, спадковий, родинний.

ПАТРИЦИД — **патрицид**, батьковбивство.

ПАУЗА — **пауза**, проміжок часу, зупинка, перерва.

ПАУКООБРАЗНЫЙ — **павукоподібний**, арахноїдальний;

П.ПАЛЬЦЫ — п. пальці, арахнодактилія (наприклад, при хворобі Марфана).

ПАХ — **пахвина**, парна заглибина між нижньою частиною черевної стінки та стегном.

ПАХИДЕРМА, ПАХИДЕРМИЯ — **пахідерма, пахідермія**, патологічне потовщення шкіри, наприклад, при слоновості та екземі.

ПАХИДЕРМАЛЬНЫЙ — **пахідермальний**, товстошкірий.

ПАХИЗМ — **пахізм**, ущільнення, потовщення.

ПАХИЛАБИАЛЬНЫЙ — **пахілабіальний**, товстогубий.

ПАХИМЕНИНГИТ — **пахіменінгіт**, запалення твердої мозкової оболонки головного та (або) спинного мозку.

ПАХИМЕНИНКС — **пахіменінкс**, тверда мозкова оболонка.

ПАХИОНИХИЯ — **пахіоніхія**, патологічне потовщення нігтьової пластинки.

ПАХИПЛЕВРИТ — **пахіплеврит**, панцирний плеврит, індуративний плеврит, що виявляється потовщенням плевральних листків і відкладанням у них солей кальцію (іноді з появою вогнищ скостеніння).

ПАХИХОЛИЯ — **пахіхолія**, згущена жовч.

ПАХОВЫЙ — **паховий, пахвинний, інгвінальний**;

П.ОБЛАСТЬ — п. (пахвинна) ділянка.

П.ЯМКА — п. (пахвинна) ямка.

ПАХУЧИЙ — **пахучий.**

ПАЦИЕНТ — **пацієнт**, страждаючий, терплячий, хворий, що лікується в лікаря.

ПАЦИФИЗМ — **пацифізм**, миролюбство.

ПЕГМА — **пегма**, кров'яний згусток (зсідок), тромб.

ПЕДЕЗ — **педез**, перескакування, скакання, стрибання, пульсація.

ПЕДИАТР — **педіатр.**

ПЕДИАТРИЯ — **педіатрія.**

ПЕДИКУЛЕЗ — **педикульоз**, фтиріаз, вошивість.

ПЕДУНКУЛИТ — **педункуліт**, запалення жирової

клітковини, що оточує магістральні судини нирки у ділянці її воріт.

ПЕЙНОТЕРАПИЯ — пейнотерапія, лікування голодом, лімотерапія, нестіатрія, нестітерапія.

ПЕЙСМЕКЕР — пейсмекер, водій ритму серця.

ПЕКТОРАЛЬНЫЙ — пекторальний, грудний, стосовний грудної клітки.

ПЕКТОРИЛОКВИЯ — пекторилоквія, сильна бронхофонія.

ПЕЛАГИЧЕСКИЙ — пелагічний, морський.

ПЕЛАДА — пелада, алопеція, облисіння.

ПЕЛЕНКА — пелюшка.

ПЕЛИОМА — пеліома, плямистий висип, схожий на крововиливи.

ПЕЛЛАГРА — пелагра, хвороба, зумовлена браком в організмі вітаміну РР (никотинової кислоти), що виявляється порушеннями травних шляхів і психічними розладами.

ПЕЛО(ИДО)ТЕРАПИЯ — пело(їдо)терапія, грязелікування.

ПЕЛЬВИОПЕРИТОНИТ — пельвіоперитоніт, запалення очеревини малого тазу.

ПЕМФИГУС — пемфігус, пухирчатка.

ПЕНА — піна.

ПЕНЕТРАНТНЫЙ — пенетрантний, проникаючий, наскрізний.

ПЕНЕТРАЦИЯ — пенетрація, проникання, проникнення.

ПЕНЕТРАЦИЯ ЯЗВЫ — пенетрація виразки, ускладнення виразки шлунка або дванадцятипалої кишки у вигляді поширення інфільтративно-деструктивного процесу в товщу сусіднього органа-печінки, підшлункової залози, сальника (чепця).

ПЕНЕТРИРУЮЩИЙ — пенетруючий, проникаючий.

ПЕНИСТЫЙ — пінявий, пінистий.

ПЕНИЦИЛЛИН — пеніцилін.

ПЕНТОЗА — пентоза, моносахарид, який містить у молекулі п'ять атомів вуглецю (деякі пентози входять до складу нуклеїнових кислот і нуклеотидів).

ПЕНТОЗУРИЯ — пентозурія, підвищений вміст пентоз у сечі, зустрічається при деяких спадкових захворюваннях або вживанні великої кількості фруктів.

ПЕПСИН — пепсин, протеолітичний фермент шлункового соку.

ПЕПСИНУРИЯ — пепсинурія, виділення пепсину з сечею.

ПЕПСИС — пепсис, процес травлення.

ПЕПТИЧЕСКИЙ — пептичний, травний.

ПЕРВЕРСИЯ — перверсія, збочення (моральне, статеве).

ПЕРВИЧНЫЙ — первинний, первісний, генуїнний, ініціальний, оригінальний, примордіальний.

ПЕРЕБОИ В РАБОТЕ СЕРДЦА — перебої в роботі серця (у серцевій діяльності).

ПЕРЕБОЛЕВШИЙ — перехворілий, що перехворів.

ПЕРЕБОЛЕТЬ — перехворіти (на щось), слабувати, переболіти.

ПЕРЕВАРЕННЫЙ — перетравлений, (у шлунково-кишковому тракті) дигестивний.

ПЕРЕВАРИВАЕМОСТЬ — перетравлюваність, дигестивність, здатність харчових речовин за допомогою ферментів розщіплюватися у шлунково – кишковому тракті до простих речовин і засвоюватися організмом.

ПЕРЕВАРИВАНИЕ — перетравлювання, дигестія.

ПЕРЕВИВАНИЕ, ПЕРЕВИВКА — перещеплення, трансплантація.

ПЕРЕВОРАЧИВАНИЕ — перевертання, конверсія.

ПЕРЕВОСПИТАНИЕ — перевиховання.

ПЕРЕВЯЗКА — перев'язка, лігація.

ПЕРЕВЯЗОЧНЫЙ — перев'язочний, лігатурний.

ПЕРЕГИБ — перегин, флексія.

ПЕРЕГОРОДКА — перетинка, переділка, перегородка.

П.МЕЖЖЕЛУДОЧКОВАЯ — п.(переділка) міжшлуночкова.

П.МЕЖПРЕДСЕРДНАЯ — п.(переділка) міжпередсердна.

ПЕРЕГОРОДОЧНЫЙ — перетинковий, переділковий, перегородковий, септальний.

ПЕРЕГРЕВАНИЕ — перегрівання, гіпертермія, (тіла) гіперпірексія.

ПЕРЕГРУЗКА — перевантаження.

ПЕРЕДАЧА — передача, трансляція, трансмісія.

ПЕРЕДВИЖЕНИЕ — пересування, переміщення, локомоція.

ПЕРЕДВИЖНОЙ — пересувний, локомоторний.

ПЕРЕДНИЙ — передній.

ПЕРЕДОЗИРОВКА — передозування, перевищення дози препарату, що призвело до виникнення патологічних проявів.

ПЕРЕЕДАНИЕ — переїдання.

ПЕРЕКАРМЛИВАНИЕ — перегодовування, супераліментація.

ПЕРЕКЛАДИНА — перекладка, перекладина, трабекула.

ПЕРЕКРЕСТ — перехрестя, перехрест, хіазма.

ПЕРЕКРУТ — перекрут, торсія.

ПЕРЕКРУЧИВАНИЕ — перекручування, перплікація.

ПЕРЕЛИВАНИЕ — переливання, трансфузія.

ПЕРЕЛИВАНИЕ КРОВИ — переливання крові, гемотрансфузія, метахизіс;

П.К.ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНОЕ — п.к.внутрішньоартеріальне;

П.К.ВНУТРИВЕННОЕ — п.к.внутрішньовенне;

П.К.ВНУТРИКОСТНОЕ — п.к.внутрішньокісткове;

П.К.ВНУТРИСЕРДЕЧНОЕ — п.к.внутрішньосерцеве (інтракардіальне);

П.К.КАПЕЛЬНОЕ — п.к.крапельне;

П.К.НЕПРЯМОЕ — п.к.непряме;

П.К.ОБМЕННОЕ — п.к.замінне (кровозамісне);

П.К.ПРЯМОЕ — п.к.пряме.

ПЕРЕЛИВАТЬ — переливати, трансфузувати.

ПЕРЕЛОМ — перелом, фрактра.

ПЕРЕМЕЖАЮЩАЯ ХРОМОТА — переміжне (інтермітуюче) кульгання (переміжна (інтермітуюча) кульгавість), синдром Шарко, періодичне виникнення при ходьбі парестезій та болю у гомілках, що примушує хворого зупинитися (ознака звуження просвіту артерій кінцівки, наприклад, при облітеруючому атеросклерозі або артеріїті).

ПЕРЕМЕЖАЮЩИЙ — що перемежовується, переміжний, альтернуючий, інтермітуючий.

ПЕРЕМЕНА — зміна, варіація, мутація.

ПЕРЕМЕННОСТЬ — переміжність, змінність, варіабельність, мутабельність.

ПЕРЕМЕННЫЙ — змінний, перемінний, альтернуючий, варіабельний, інтермітуючий.

ПЕРЕМЕНЧИВОСТЬ — мінливість, перемінність, змінність, варіабельність, мутабельність.

ПЕРЕМЕНЧИВЫЙ — мінливий, перемінний, змінний, варіабельний, мутабельний.

ПЕРЕМЕЩЕНИЕ — переміщення, пересування, ірадіація, локомоція, трансгресія, трансдукція, транслокація, транспозиція.

ПЕРЕМЫЧКА — перемичка, перешийок, істмус.

ПЕРЕНАПРЯЖЕНИЕ — перенапруга, перенапруження.

ПЕРЕНЕСЕННЫЙ — перенесений, (про біологічний об'єкт) метастатичний.

ПЕРЕНОС — перенос, перенесення, трансдукція, транслокація, трансляція, трансмісія.

ПЕРЕНОСИМОСТЬ — переносність, стерпність, толерантність.

ПЕРЕНОСИМЫЙ — стерпний, толерантний.

ПЕРЕНОСИТЬ — переносити.

ПЕРЕНОСИЦА — перенісся.

ПЕРЕНОСЧИК — переносник, тварина типу членистоногих (комаха або кліщ), які передають збудників інфекійних або паразитарних хвороб.

ПЕРЕОХЛАЖДЕНИЕ — переохолодження.

П.ОРГАНИЗМА — п.організму, гіпотермія.

ПЕРЕПЛЕТЕННЫЙ — переплетений.

ПЕРЕПОЛНЕНИЕ — переповнення, (гіпер)плероз, реплеція.

ПЕРЕПОЛНЕНИЕ ЖЕЛУДКА — переповнення шлунка, реплеція шлунка.

ПЕРЕПОНКА — перетинка, мембрана.

ПЕРЕПОНЧАТЫЙ — перетинчастий, перетинковий, мембранозний.

ПЕРЕРАЗВИТИЕ — перерозвиток, супереволюція, супереволюціонізм.

ПЕРЕРОЖДЕНИЕ — переродження, (порушення клітинної структури) дистрофія, (злоякісне) малігнізація.

ПЕРЕСАДКА — пересадка, пересадження, пересаджування, трансплантація.

ПЕРЕСАЖЕННЫЙ — пересаджений, трансплантований.

ПЕРЕСАЖИВАТЬ — пересаджувати, трансплантувати.

ПЕРЕСЕВАНИЕ, ПЕРЕСЕВ — пересівання, пересів, дисемінація, ресемінація.

ПЕРЕУТОМЛЕНИЕ — перевтома.

ПЕРЕХОД — перехід, транзит, трансгресія, трансдукція.

ПЕРЕХОДНОЙ — перехідний.

ПЕРЕЦ — *бот.* перець.

ПЕРЕШЕЕК — перешийок, істмус.

ПЕРИАДЕНИТ — періаденіт, запалення тканин навколо лімфатичного вузла.

ПЕРИАДНЕКСИТ — періаднексит, запалення очеревини, що покривас придатки матки.

ПЕРИАНАЛЬНЫЙ — періанальний, розташований навколо відхідника.

ПЕРИАНГИОХОЛИТ — періангіохоліт, запалення печінкової тканини навколо жовчних ходів.

ПЕРИАОРТИТ — періаортит, запалення зовнішньої оболонки аорти.

ПЕРИАПИКАЛЬНЫЙ — періапікальний, (нав)коловерхівковий.

ПЕРИАРТЕРИАЛЬНЫЙ — періартеріальний, розташований навколо артерії.

ПЕРИАРТЕРИИТ — періартеріїт, запалення зовнішньої оболонки артерій.

ПЕРИАРТЕРИИТ УЗЕЛКОВЫЙ — періартеріїт вузликовий (нодозний), захворювання з групи колагенозів, яке характеризується хронічним дифузним запаленням інтими артерій м'язового типу та артеріол внутрішніх органів зі звуженням їх просвіту, що спричиняє до тяжких, ішемічного характеру, вогнищевих змін внутрішніх органів, шкіри, м'язів.

ПЕРИАРТРИТ — періартрит, запалення тканин навколо суглоба.

ПЕРИБРОНХИАЛЬНЫЙ — перибронхіальний, колобронхіальний, розташований навколо бронха.

ПЕРИБРОНХИТ — перибронхіт, запалення тканин, що оточують бронх.

ПЕРИВАСКУЛИТ — періваскуліт, запалення зовнішньої оболонки артерії.

ПЕРИВАСКУЛЯРНЫЙ — періваскулярний, (нав)колосудинний, розташований навколо судини.

ПЕРИВИСЦЕРИТ — перивісцерит, запалення тканин, що оточують внутрішній орган.

ПЕРИГАСТРИЙ — перигастрій, шлункова очеревина.

ПЕРИГАСТРИТ — перигастрит, запалення очеревини, що оточує шлунок.

ПЕРИГЕПАТИТ — перигепатит, запалення очеревини, що оточує печінку, або фіброзної капсули печінки.

ПЕРИГЛОМЕРУЛИТ — перигломеруліт, періартеріїт судин ниркових клубочків.

ПЕРИДИВЕРТИКУЛИТ — перидивертикуліт, запалення тканин, що оточують дивертикул будь-якого порожнистого органа (наприклад, стравоходу).

ПЕРИДУОДЕНИТ — перидуоденіт, запалення очеревини, що оточує дванадцятипалу кишку.

ПЕРИКАРД — перикард, колосерцева (навколосерцева, серцева) сорочка, осердя, зовнішня сполучнотканинна оболонка серця.

ПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ — перикардіальний, належний до серцевої сорочки (осердя, перикарда).

ПЕРИКАРДИТ — перикардит, запалення перикарда (осердя);

П.АДГЕЗИВНЫЙ — п.адгезивний (спайковий);

П.ВЫПОТНОЙ — п.випітний (ексудативний);

П.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — п.геморагічний;

П.ГНИЛОСТНЫЙ — п.гнильний (іхорозний, путридний);

П.ГНОЙНЫЙ — п.гнійний (пурулентний);

П.ИХОРОЗНЫЙ — п.іхорозний (гнильний, путридний);

П.КОНСТРИКТИВНЫЙ — п.констриктивний (стискаючий, стискуючий);

П.ОСТРЫЙ — п.гострий;

П.ПУТРИДНЫЙ — п.путридний (гнильний, іхорозний);

П.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.ревматичний;

П.СДАВЛИВАЮЩИЙ — п.стискуючий (стискаючий, констриктивний);

П.СЕРОЗНЫЙ — п.серозний;

П.СЛИПЧИВЫЙ — п.злипливий (спайковий, адгезивний);

П.СПАЕЧНЫЙ — п.спайковий (адгезивний, злипливий);

П.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — п.туберкульозний;

П.УРЕМИЧЕСКИЙ — п.уремічний;

П.ФИБРИНОЗНЫЙ — п.фібринозний;

П.ЭКССУДАТИВНЫЙ — п.ексудативний (випітний).

ПЕРИКОЛИТ — періколіт, запалення очеревини, що оточує ободову кишку.

ПЕРИКУЛЕЗНОСТЬ — перикульозність, перніціозність, небезпека, небезпечність.

ПЕРИКУЛЕЗНЫЙ — перикульозний, перніціозний, небезпечний.

ПЕРИМЕТРИЙ — періметрій, очеревина, що покриває матку.

ПЕРИМЕТРИТ — періметрит, запалення очеревини, що покриває матку.

ПЕРИНАТАЛЬНЫЙ — перинатальний, належний до періоду з 28-го тижня внутрішньоутробного життя плода до першої доби життя новонародженого.

ПЕРИНЕАЛЬНЫЙ — перинеальний, промежинний.

ПЕРИНЕВРАЛЬНЫЙ — періневральный, розташований навколо нервового стовбура.

ПЕРИНЕФРАЛЬНЫЙ — перинефральний, періренальний, навколонирковий, принирковий.

ПЕРИНЕФРИТ — перинефрит, запалення фіброзної капсули нирки.

ПЕРИНУКЛЕАРНЫЙ — перинуклеарний, навколоядерний.

ПЕРИОД — період, проміжок часу, протягом якого відбувається якийсь процес.

ПЕРИОД БОЛЕЗНИ ПРОДРОМАЛЬНЫЙ — період хвороби продромальний (передвісників хвороби), продром.

ПЕРИОД ИЗГНАНИЯ КРОВИ — період вигнання крові.

ПЕРИОД НОВОРОЖДЕННОСТИ — період новонародженості (неонатальний період).

ПЕРИОД УЛУЧШЕНИЯ СОСТОЯНИЯ БОЛЬНОГО — період покращання (поліпшення) стану хворого.

ПЕРИОД УХУДШЕНИЯ СОСТОЯНИЯ БОЛЬНОГО — період погіршання стану хворого.

ПЕРИОДИЗАЦИЯ — періодизація, поділ процесів розвитку на основні періоди, що якісно відрізняються один від одного.

ПЕРИОДИЧЕСКИЙ — періодичний, циклічний, що з'являється, повторюється через певні проміжки часу, певні строки.

ПЕРИОДИЧНОСТЬ — періодичність, циклічність, повторюваність через певні проміжки часу.

ПЕРИОСТ — періост, окістя, зовнішня сполучнотканинна оболонка (шар) кістки.

ПЕРИОСТАЛЬНЫЙ — періостальний, окісний.

ПЕРИОСТИТ — періостит, запалення окістя.

ПЕРИПЛЕВРИТ — періплеврит, запалення клітковини, розташованої між парієтальною плеврою та внутрішньогрудною фасцією.

ПЕРИРЕНАЛЬНЫЙ — перинальний, перинефральний, (нав) колонирковий.

ПЕРИРРИГАЦИЯ — перирригація, промивання порожнини плеври при гнійному плевриті (емпіємі плеври).

ПЕРИСИГМОИДИТ — перисигмоїдит, запалення очеревини, що покриває сигмоподібну кишку.

ПЕРИСПЛЕНИТ — периспленіт, запалення капсули селезінки.

ПЕРИСТАЛЬТИКА — перистальтика, хвилеподібні скорочення порожнистого органа травного тракта (стравоходу, шлунка, кишечника), що поширюються від проксимального кінця до дистального та пересувають у тому самому напрямку вміст органа.

ПЕРИСТАЛЬТИЧЕСКИЙ — перистальтичний, пов'язаний з перистальтикою.

ПЕРИСТОЛА — перистола, тонічне скорочення усієї мускулатури шлунка, завдяки чому його стінки щільно охоплюють вміст.

ПЕРИСТЫЙ — пір'ястий.

ПЕРИСЦИССУРИТ — перисцисурит, запальний інфільтрат у легені, розташований поблизу міжчасткової борозни та захоплюючий міжчасткову плевру.

ПЕРИТЕЛИЙ — перителій, шар малодиференційованих адвентиціальних клітин, що оточують прекапіляри та капіляри.

ПЕРИТЕЛИОМА — перителіома, злоякісна пухлина, що походить з перителію.

ПЕРИТИФЛИТ — перитифліт, запалення очеревини, що покриває сліпу кишку.

ПЕРИТОНЗИЛЛЯРНЫЙ — перитонзилярний, розташований навколо мигдаликів піднебіння.

ПЕРИТОНИЗМ — перитонізм, слабо виявлені ознаки подразнення очеревини, не пов'язані з її інфікуванням (наприклад, при крововиливі у черевну порожнину).

ПЕРИТОНИТ — перитоніт, запалення очеревини;

П.АДГЕЗИВНЫЙ — п.адгезивний (злипливий);

П.АППЕНДИКУЛЯРНЫЙ — п.апендикулярний;

П.БИЛИАРНЫЙ — п.біліарний (жовчний);

П.ГЕМАТОГЕННЫЙ — п.гематогенний;

П.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — п.геморагічний;

П.ГЕНЕРАЛИЗОВАННЫЙ — п.генералізований (загальний, поширений, дифузний, розлитий);

П.ГЕНИТАЛЬНЫЙ — п.генітальний;

П.ГНИЛОСТНЫЙ — п.гнильний (іхорозний, путридний);

П.ГНОЙНЫЙ — п.гнійний (пурулентний);

П.ДИФФУЗНЫЙ — п.дифузний (загальний, генералізований, поширений, розлитий);

П.ЖЕЛЧНЫЙ — п.жовчний (біліарний);

П.ЛОКАЛЬНЫЙ — п.локальний (місцевий);

П.МЕСТНЫЙ — п.місцевий (локальний);

П.ОБЩИЙ — п.загальний (генералізований, дифузний, розлитий, поширений);

П.ОСТРЫЙ — п.гострий;

П.ОТГРАНИЧЕННЫЙ — п.відмежований;

П.ПЕРФОРАТИВНЫЙ — п.перфоративний (прободний);

П.ПРОБОДНОЙ — п.прободний (перфоративний);

П.РАЗЛИТОЙ — п.розлитий (дифузний, генералізований, поширений, загальний);

П.РАКОВИЙ — п.раковий (канцерозний, карциноматозний);

П.СЕПТИЧЕСКИЙ — п.септичний;

П.СЕРОЗНЫЙ — п.серозний;

П.СЛИПЧИВЫЙ — п.злипливий (адгезивний);

П.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — п.туберкульозний;

П.ФИБРИНОЗНЫЙ — п.фібринозний;

П.ФИБРОЗНЫЙ — п.фіброзний;

П.ХРОНИЧЕСКИЙ — п.хронічний;

П.ЭКССУДАТИВНЫЙ — п.ексудативний.

ПЕРИТРАНСВЕРЗИТ — перитрансверзит, запалення очеревини, що покриває поперечно-ободову кишку.

ПЕРИТРОМБОФЛЕБИТ — перитромбофлебіт, тромбофлебіт, що розвивається внаслідок поширення запального процесу з оточуючих тканин на стінку вени.

ПЕРИУРЕТЕРИТ — периуретерит, запалення клітковини, що оточує сечовід.

ПЕРИУРЕТРИТ — периуретрит, зепалення клітковини, що оточує сечовипускальний канал.

ПЕРИФЕРИЧЕСКИЙ — периферичний, що знаходиться зовні, окраїнний, віддалений від центру.

ПЕРИФЕРИЯ — периферія, окраїнна частина чого-небудь, на віддаленні від центру (на відміну від центральної).

ПЕРИФЛЕБИТ — перифлебіт, запалення клітковини, що оточує вену.

ПЕРИФОКАЛЬНЫЙ — перифокальний, розташований навколо патологічного вогнища.

ПЕРИФРЕНИТ — перифреніт, запалення очеревини, що покриває діафрагму.

ПЕРИХОЛАНГИОЛИТ — перихолангіоліт, запалення тканин, що оточують жовчні протоки.

ПЕРИХОЛЕЦИСТИТ — перихолецистит, запалення очеревини, що покривас жовчний міхур.

ПЕРИХОНДР(ИЙ) — перихондр(ій), надхрястя.

ПЕРИХОНДРАЛЬНЫЙ — перихондральний, надхрящовий.

ПЕРИХОНДРИТ — перихондрит, запалення надхрястя або тканин навколо нього.

ПЕРИЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — перицелюлярний, що знаходиться поза клітиною, у міжклітинному просторі.

ПЕРИЦЕНТЕЗ — перицентез, обколювання.

ПЕРИЦИСТИТ — перицистит, запалення тканин, що оточують жовчний або сечовий міхур.

ПЕРИЦИТ — перицит (клітина адвентиціальна), малодиференційована сполучнотканинна клітина, що прилягає зовні до стінки капіляра, артеріоли або венули (виконує фагоцитарну функцію, а також бере участь у зміні просвіту капілярів).

ПЕРИЦИТОМА — перицитома, те саме, що перителіома.

ПЕРИЭЗОФАГИТ — періезофагіт, запалення адвентиціальної оболонки стравоходу.

ПЕРКУССИОННЫЙ — перкусійний, пов'язаний з перкусією.

ПЕРКУССИЯ — перкусія, вистукування, постукування, простукування, обстукування, метод дослідження внутрішніх органів шляхом їх простукування та оцінки одержаних звуків;

П.АУСКУЛЬТАТИВНАЯ — п.аускультативна, вислухування перкуторних тонів через фонендоскоп (наприклад, при визначенні нижньої межі шлунка);

П.ГРОМКАЯ — п.голосна;

П.НЕПОСРЕДСТВЕННАЯ — п.безпосередня;

П.ПОСРЕДСТВЕННАЯ — п.посередня;

П.СРАВНИТЕЛЬНАЯ — п.порівняльна;

П.СРЕДНЯЯ — п.середня (середньої сили, помірна);

П.ТИХАЯ — п.тиха (слабкої сили);

П.ТИШАЙШАЯ — п.найтихіша (найслабіша);

П.ТОПОГРАФИЧЕСКАЯ — п.топографічна;

П.УМЕРЕННАЯ — п.помірна (середньої сили).

ПЕРКУТИРОВАТЬ — перкутувати.

ПЕРКУТОРНОГО ЗВУКА (ТОНА) ОСЛАБЛЕНИЕ — перкуторного звуку (тону) послаблення, гіпофонез.

ПЕРКУТОРНОГО ЗВУКА (ТОНА) УСИЛЕНИЕ — перкуторного звуку (тону) посилення, гіперфонез.

ПЕРКУТОРНЫЙ — перкуторний, що виникає при перкусії.

ПЕРКУТОРНЫЙ ЗВУК — перкуторний звук (тон);

П.З.БЕДРЕННЫЙ — п.з.стегновий (тупий, стегнова тупість);

П.З.КОРОБОЧНЫЙ — п.з.коробковий (тимпанічний), тимпаніт;

П.З.ЯСНЫЙ ЛЕГОЧНОЙ — п.з.ясний (легеневий);

П.З.МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ — п.з.металічний (внаслідок виникнення резонансу у ділянці легенів, розташованій поблизу великої гладкостінної каверни, що містить повітря);

П.З.ПРИГЛУШЕННЫЙ — п.з.приглушений (притуплений);

П.З.ТИМПАНИЧЕСКИЙ — п.з.тимпанічний (коробковий), тимпаніт;

П.З.ЯСНЫЙ (ЛЕГОЧНОЙ) — п.з.ясний (легеневий).

ПЕРМАНЕНТНОСТЬ — перманентність, постійність, сталість, безперервність.

ПЕРМАНЕНТНЫЙ — перманентний, постійний, сталий, неперервний, безперервний.

ПЕРМЕАБЕЛЬНОСТЬ — пермеабельність, проникність, прохідність будь-яких біологічних мембран для деяких рідин та газів.

ПЕРМЕАБЕЛЬНЫЙ — пермеабельний, проникний, прохідний для деяких рідин та газів.

ПЕРНИЦИОЗНЫЙ — перніціозний, перикульозний, згубний, шкідливий, що чинить шкоду, злоякісний,

небезпечний, що характеризується злоякісним перебігом (про хворобу).

ПЕРОМЕЛИЯ — **перомелія**, недорозвиток кінцівок, коли при нормальних розмірах тулуба кінцівки вкорочені (наприклад, при хондродисплазії).

ПЕРОНЕАЛЬНЫЙ — **перонеальний**, належний до малогомілкової кістки.

ПЕРОРАЛЬНЫЙ — **пероральний**, пов'язаний з вживанням лікарської речовини через рот.

ПЕРПЕНДИКУЛЯРНЫЙ — **перпендикулярний**, прямовисний, що утворює прямий кут з прямою або площиною.

ПЕРПЛИКАЦИЯ — **перплікація**, перекручування (артерії).

ПЕРСЕВЕРАНТНЫЙ — **персеверантний**, наполегливий.

ПЕРСЕВЕРАНЦИЯ — **персеверанція**, психічний стан, що характеризується невідступним або частим повторенням будь-якого слова, думки, мелодії.

ПЕРСЕКУЦИЯ — **персекуція**, переслідування.

ПЕРСИСТЕНЦИЯ, ПЕРСИСТИРОВАНИЕ — **персистенція, персистування**, уповільнений зворотний розвиток будь-якого органа, що в нормі зазнає атрофії (наприклад, підгрудинної залози).

ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ — **персистуючий**, що повільно атрофується (наприклад, персистуючий гепатит).

ПЕРСОНА — **персона, особа.**

ПЕРСОНАЛЬНЫЙ — **персональний, особовий, особистий.**

ПЕРСПЕКТИВА — **перспектива**, плани на майбутнє.

ПЕРСПЕКТИВНЫЙ — **перспективний**, що стосується перспективи, що належить до майбутнього, що передбачає майбутній розвиток.

ПЕРСПИРАЦИЯ — **перспірація** 1. шкірне дихання; 2. випаровування вологи через шкіру; 2. потовиділення.

ПЕРСТНЕВИДНЫЙ — **перснеподібний**, крикоїдальний.

ПЕРТУБАЦИЯ — **пертубація**, продування маткових труб.

ПЕРТУРБАЦИЯ — **пертурбація**, збентеження, обурення, порушення ладу, раптове порушення якогось процесу.

ПЕРФОРАТИВНЫЙ, ПЕРФОРАЦИОННЫЙ — **перфоративний, перфораційний**, проколотий, проривний, пов'язаний з перфорацією.

ПЕРФОРАЦИЯ — **перфорація**, проколювання, прорівання, проламування, пролюмлювання, виникнен-

ня наскрізного дефекту у стінці порожнистого органа;

П.ЯЗВЫ — п.виразки;

П.ЯЗВЫ ПРИКРЫТАЯ — п.виразки прикрита.

ПЕРФОРИРУЮЩИЙ — перфоруючий, прориваючий, проколюючий, проламлюючий, що викликає перфорацію.

ПЕРФРИГЕРАЦИЯ — перфригерація, застуда.

ПЕРФУЗИОННЫЙ — перфузійний, що вливається, пов'язаний з перфузією.

ПЕРФУЗИЯ — перфузія, вливання, обливання, пропускання рідини штучним способом через порожнину органа або його кровоносні судини, частини тіла або всього організму з лікувальною або експериментальною метою;

П.АРТЕРИАЛЬНАЯ — п.артеріальна.

П.ВЕНОАРТЕРИАЛЬНАЯ — п.веноартеріальна.

П.ВЕНО-ВЕНОЗНАЯ — п.вено-венозна.

П.КИШЕЧНИКА — п.кишечника, діаліз інтестинальний.

П.КОРОНАРНАЯ — п.коронарна.

П.РЕГИОНАРНАЯ — п.регіонарна, регіонарний штучний кровообіг.

П.ТОТАЛЬНАЯ — п.тотальна, загальний штучний кровообіг.

ПЕРХОТЬ — лупа, пітіріаз, дифузне лущення шкіри волосистої частини голови.

ПЕРЦЕПЦИЯ — перцепція, сприймання свідомістю, пізнавання.

ПЕРШЕНИЕ В ГОРЛЕ — дряпання (дертя) у горлі.

ПЕСОК — пісок.

ПЕСОК В ПОЧКАХ — пісок у нирках, нефропсамоз, псамонефроз.

ПЕССИМАЛЬНЫЙ — песимальний, найгірший.

ПЕССИМИЗМ — песимізм, світовідчуття, пройняте відчаєм та зневірою в майбутнє.

ПЕСТРЫЙ — строкатий, пістрявий.

ПЕТЕХИЯ — петехія, точковий крововилив, петехіальний висип, спричинений капілярним крововиливом.

ПЕТЛЯ НЕФРОНА — петля нефрону (петля Генле).

ПЕТРИФИКАТ — петрифікат, кальцинат, скам'яніла ділянка тканини, інкрустована солями кальцію.

ПЕТРИФИКАЦИЯ — петрифікація, кальцифікація, кальциноз, скам'яніння, звапнення, кальциноз дистрофічно змінених або некротизованих тканин.

ПЕТРИФИЦИРОВАННЫЙ — петрифікований, скам'янілий, звапнений, що зазнав петрифікації.

ПЕТРОЗИТ — петрозит, запалення піраміди скроневої кістки (ускладнення гострого гнійного середнього отиту).

ПЕЧЕНИ ОПУХОЛЬ — печінки пухлина, гепатома.

ПЕЧЕНИ ПУЛЬСАЦИЯ — печінки пульсація;

П.П.АРТЕРИАЛЬНАЯ — п.п.артеріальна;

П.П.ВЕНОЗНАЯ — п.п.венозна;

П.П.ИСТИННАЯ — п.п.справжня;

П.П.ПЕРЕДАТОЧНАЯ — п.п.передаточна.

ПЕЧЕНИ РАЗРЫВ — печінки розрив, гепаторексис.

ПЕЧЕНОЧНАЯ КОЛИКА — печінкова колька.

ПЕЧЕНОЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — печінкова недостатність, гепатаргія.

ПЕЧЕНОЧНАЯ ТУПОСТЬ — печінкова тупість.

ПЕЧЕНОЧНО-ЖЕЛУДОЧНЫЙ — печінково-шлунковий, гепатогастральний.

ПЕЧЕНОЧНО-ПОЧЕЧНЫЙ — печінково-нирковий, гепатонефральний, гепаторенальний.

ПЕЧЕНОЧНЫЙ — печінковий.

"ПЕЧЕНОЧНЫЙ" ЗАПАХ ИЗО РТА — "печінковий" запах з рота, гепатосмія.

ПЕЧЕНОЧНЫЙ ПРОТОК — печінкова протока.

ПЕЧЕНЬ — печінка;

П.БОЛЬШАЯ БУГРИСТАЯ — п.велика горбиста (при постнекротичному цирозі);

П.БОЛЬШАЯ ПЕСТРАЯ — п.велика пістрява (при початковій стадії токсичної дистрофії);

П."ГУСИНАЯ" — п."гусяча" (при різкому ступені жирової дистрофії);

П.ДОЛЬЧАТАЯ — п.часточкова (при третинному періоді сифілісу);

П.ЖИРНАЯ — п.жирна (цироз печінки жирний);

П.ЗАСТОЙНАЯ — п.застійна (конгестивна, мускатна— при венозному застої крові у печінці, наприклад, при трикуспідальній недостатності), гепатогемостаз;

П.МУСКАТНАЯ — п.мускатна (застійна, конгестивна).

ПЕЩЕРИСТЫЙ — печеристий, кавернозний.

ПИАРТРОЗ — піартроз, гнійне запалення суглоба, гнійний артрит.

ПИГМЕНТ — пігмент, біологічного походження барвна речовина, барвник.

ПИГМЕНТАЦИЯ — пігментація, відкладання у шкірі або слизових оболонках меланіну або гемосидерину (ендогенні пігменти) або екзогенного пігменту.

ПИГМЕНТАЦИЯ КОЖИ — пігментація шкіри (звичайна) епіхроз.

ПИГМЕНТАЦИЯ УЛЬТРАФИОЛЕТОВАЯ — пігментація ультрафіолетова, (шкіра) загар, геліоксантоз.

ПИГМЕНТИРОВАННЫЙ — пігментований.

ПИГМЕНТНОЕ ПЯТНО — пігментна пляма, (на шкірі) хлоазма.

ПИГМЕНТНЫЙ — пігментний.

ПИГМЕНТОЗНЫЙ — пігментозний.

ПИЕЛИТ — пієліт, запалення ниркової миски.

ПИЕЛОЛИТОТОМИЯ — пієлолітотомія, хірургічна операція видалення каменів з ниркових мисок.

ПИЕЛОНЕФРИТ — пієлонефрит, запалення інтерстиціальної тканини нирок та ниркових мисок;

П.ВОСХОДЯЩИЙ — п.висхідний;

П.ГЕМАТОГЕННЫЙ — п.гематогенний;

П.ГНОЙНЫЙ — п.гнійний;

П.КАЛЬКУЛЕЗНЫЙ — п.калькульозний (кам'яний);

П.НИСХОДЯЩИЙ — п.низхідний;

П.ОСТРЫЙ — п.гострий;

П.ХРОНИЧЕСКИЙ — п.хронічний.

ПИЕЛОУРЕТЕРЭКТАЗИЯ — пієлоуретеректазія, розширення ниркової миски та сечоводу.

ПИЕЛОЦИСТИТ — пієлоцистит, запалення ниркових мисок та сечового міхура.

ПИЕЛЭКТАЗИЯ — пієлектазія, розширення ниркової миски (при гідронефрозі).

ПИЕМЕЗИС — піємезис, блювання гноєм (гнійне блювання).

ПИЕМИЯ — піємія, форма сепсису, при якій у різних органах утворюються численні метастатичні гнійники.

ПИКА, ПИКАЦИЗМ — піка, пікацизм, зіпсований (збочений) апетит.

ПИКНИЧЕСКИЙ — пікнічний, густий, товстий, міцний, кремезний, огрядний.

ПИКНОЗ — пікноз, згущення, затвердіння, затверділіть, у морфології — різке зменшення (зморщування) клітинного ядра або всієї клітини у процесі її загибелі.

ПИКНОКАРДИЯ — пікнокардія, тахікардія, спаніокардія, прискорене серцебиття.

ПИКРОГЕВЗИЯ, ПИКРОСТОМИЯ — пікрогевзія, пікростомія, гіркота у роті (при захворюваннях печінки та жовчновивідних шляхів).

ПИЛЕЗНОСТЬ — пільозність, вільозність, трихозність, волосатість, волохатість.

ПИЛЕЗНЫЙ — пільозний, вільозний, трихозний, волосатий, волохатий.

ПИЛЕТРОМБОЗ — пілетромбоз, тромбоз ворітної вени.

ПИЛЕФЛЕБИТ — пілефлебіт, запалення ворітної вени.

ПИЛЕФЛЕБОСКЛЕРОЗ — пілефлебосклероз, склероз ворітної вени.

ПИЛЕФЛЕБЭКТАЗИЯ — пілефлебектазія, розширення ворітної вени.

ПИЛОАРРЕКЦИЯ — пілоарекція, скорочення м'язів, які підіймають волосся, внаслідок чого утворюється т.з."гусяча шкіра".

ПИЛОИДНЫЙ — пілоїдний, що нагадує волос.

ПИЛОМИКОЗ — піломікоз, трихомікоз, грибкове ураження волосся.

ПИЛОМОТОРНЫЙ — піломоторний, що збуджує м'язи, які підіймають волосся.

ПИЛОРИТ — пілорит, запалення воротаря шлунка.

ПИЛОРИЧЕСКИЙ — пілоричний, належний до воротаря шлунка.

ПИЛОРОДУОДЕНИТ — пілородуоденіт, запалення воротаря шлунка та дванадцятипалої кишки.

ПИЛОРОПЛАСТИКА — пілоропластика, хірургічна операція відновлення прохідності воротаря шлунка при його рубцевому стенозі, що виник як ускладнення виразкової хвороби.

ПИЛОРОСПАЗМ — пілороспазма, спазма мускулатури воротаря шлунка.

ПИЛОРОСТЕНОЗ — пілоростеноз, звуження воротаря шлунка, що виникає як ускладнення виразкової хвороби.

ПИЛОРОСТОМИЯ — пілоростомія, гастростомія з накладанням нориці (фістули) у воротаревій частині.

ПИЛОРУС — пілорус, воротар шлунка.

ПИЛОРЭКТОМИЯ — пілоректомія, видалення воротаря шлунка.

ПИЛЮЛЯ — пілюля.

ПИМЕЛОЗ — пімелоз, гладкість, опасистість.

ПИНГВЕКУЛА — пінгвекула, жовта пляма на склері або кон'юнктиві у літніх осіб, яка виникає внаслідок гіалінового переродження тканин та відкладання в них холестерину.

ПИНЕАЛОМА — пінеалома, пухлина шишкоподібної залози (епіфіза).

ПИНЕАЛЬНЫЙ — пінеальний, шишкоподібний.

ПИНОЦИТОЗ — піноцитоз, активне поглинання клітиною рідини з навколишнього середовища з формуван-

ням у цитоплазмі пухирців, що містять рідину.

ПИНЦЕТ — пінцет.

ПИОАЛЛЕРГИДЫ — піоалергіди, алергічний висип при піодермії.

ПИОВАР(ИЙ) — піовар(ій), абсцес яєчника.

ПИОГЕМОПЕРИКАРД — піогемоперикард, скупчення (накопичення) гною та крові у порожнині перикарда (осердя).

ПИОГЕМОТОРАКС — піогемоторакс, скупчення (накопичення) гною та крові у порожнині плеври.

ПИОГЕНЕЗ — піогенез, піоз, матурація, емпіез, процес утворення гною.

ПИОГЕННЫЙ — піогенний, гноєтворний, що викликає нагноєння, зумовлений нагноєнням.

ПИОДЕРМИЯ — піодермія, загальна назва дерматозів, які супроводжуються гнійним запаленням шкіри.

ПИОЗ — піоз, піогенез, матурація, емпіез, нагноєння.

ПИОМЕТРА — піометра, скупчення (накопичення) гною у порожнині матки.

ПИОНЕФРОЗ — піонефроз, гнійне запалення нирки.

ПИОПЕРИГЕПАТИТ — піоперигепатит, запалення фіброзної капсули печінки та клітковини, що оточує печінку.

ПИОПЕРИКАРД — піоперикард, емпієма перикарда, скупчення (накопичення) гною у порожнині перикарда (осердя).

ПИОПЕРИКАРДИТ — піоперикардит, гнійне запалення перикарда.

ПИОПНЕВМОПЕРИКАРД — піопневмоперикард, скупчення (накопичення) гною та повітря у порожнині перикарда (осердя).

ПИОПНЕВМОТОРАКС — піопневмоторакс, скупчення (накопичення) гною та повітря у порожнині плеври.

ПИОПТИЗ — піоптиз, викашлювання гною.

ПИОРЕЯ — піорея, гноєтеча.

ПИОСПЛЕНИТ — піоспленіт, гнійне запалення селезінки.

ПИОТОРАКС — піоторакс, скупчення (накопичення) гною у плевральній порожнині, емпієма плеври, іхороторакс.

ПИОЦИАНОЗНЫЙ — піоціанозний, синьогнійний.

ПИПЕТКА — піпетка.

ПИРЕКСИЯ — пірексія, гарячковий (фебрильний) стан.

ПИРЕТИЧЕСКИЙ — піретичний, фебрильний, гарячковий.

ПИРЕТОТЕРАПИЯ, ПИРОТЕРАПИЯ — піретотерапія, піротерапія, лікування штучним підвищенням температури тіла.

ПИРОГЕННОСТЬ — пірогенність, здатність речовини підвищувати температуру тіла.

ПИРОГЕННЫЙ — пірогенний 1. викликаний (спричинений) гарячкою; 2. що викликає (спричиняє) гарячку.

ПИРОЗ(ИС) — піроз(ис), печія, згага.

ПИТАНИЕ — (людини) харчування, годування, нутриція, (клітин, тканин, органів) живлення, трофіка, процес надходження, перетравлювання та засвоєння в організмі поживних речовин.

ПИТАНИЕ НЕДОСТАТОЧНОЕ — (людини) харчування (годування) недостатнє, денутриція, іннутриція, (клітин, тканин, органів) живлення недостатнє, гіпотрофія.

ПИТАНИЕ ПОВЫШЕННОЕ — (людини) харчування (годування) надмірне, гіпернутриція, супернутриція, (клітин, тканин, органів) живлення надмірне, гіпертрофія.

ПИТАНИЕ ХОРОШЕЕ — (людини) харчування (годування) добре, еунутриція, (клітин, тканин, органів) живлення добре, нормотрофія, евтрофія.

ПИТАТЕЛЬНЫЙ — (про харчування людини) харчувальний, нутритивний, (про годування людини) годувальний, нутритивний, що має харчову цінність) поживний, (про живлення тканин, клітин, органів) живильний, трофічний.

ПИТАТЬ — годувати, (клітини, тканини, органи) живити.

ПИТАЮЩИЙ — живильний, живлючий, живний.

ПИТИРИАЗ — пітіріаз, лупа, лущення, висип(ка) на голові, що лущиться.

ПИТИРИАЗНЫЙ, ПИТИРОИДНЫЙ — пітіріазний, пітіроїдний, висівковий.

ПИТЬЕ — (дія) пиття, (напій) питво.

ПИУРИЯ — піурія, виділення гною із сечею.

ПИФИЧЕСКИЙ, ПИФИЧНЫЙ — піфічний, неясний, двозначний.

ПИЩА — їжа.

ПИЩЕВАРЕНИЕ — травлення, дігестія, пепсія.

ПИЩЕВАРИТЕЛЬНЫЙ — травний, дигестивний, дигестичний, пептичний.

ПИЩЕВОД — стравохід.

ПИЩЕВОДА РАСШИРЕНИЕ — стравоходу розширення, езофаг(о)ектазія;

П.СПАЗМ — с.спазма, езофагоспазма;

ПИЩЕВОДНЫЙ — стравохідний, езофагальний, езофагеальний;

П.КРОВОТЕЧЕНИЕ — с.кровотеча, езофагорагія.

ПИЩЕВОЙ — харчовий, аліментарний, нутритивний.

ПИЩИ ВВЕДЕНИЕ — їжі введення, ситез.

ПИЩЕВЫЕ ВЕЩЕСТВА — харчові речовини, нутрієнти.

ПИЩЕВЫЕ ПРОДУКТЫ — харчі.

ПИЯВКА — п'явка.

ПЛАГА — плага, чотирикутний компрес.

ПЛАЗМА КРОВИ — плазма крові, рідка частина крові, позбавлена формених елементів.

ПЛАЗМАТИЗАЦИЯ — плазматизація, поява в крові великої кількості плазматичних клітин, наприклад, при мієломній хворобі.

ПЛАЗМАТИЧЕСКИЙ — плазматичний.

ПЛАЗМАТИЧЕСКОЕ ПРОПИТЫВАНИЕ — просочування (просякання, імбібіція, імпрегнація), просякання стінок кровоносних судин білками плазми, наприклад, при колагенозах.

ПЛАЗМАФЕРЕЗ — плазмаферез, одержання плазми крові з повертанням у кровоносне русло формених елементів.

ПЛАЗМОТЕРАПИЯ — плазмотерапія, лікування плазмою крові.

ПЛАЗМОЦИТОМА — плазмоцитома, пухлиноподібний прояв мієломної хвороби.

ПЛАКСИВОСТЬ — плаксивість, плачливість, полідакрія.

ПЛАМЕННЫЙ — полум'яний, флогозний.

ПЛАМЯ — полум'я.

ПЛАНОЦИТ — планоцит, плаский еритроцит, наприклад, при залізодефіцитній анемії.

ПЛАНТАРНЫЙ — плантарний, належний до підошовної поверхні стопи.

ПЛАСТ — шар, верства.

ПЛАСТИКА — пластика, загальна назва хірургічних операцій, спрямованих на відновлення форми органа.

ПЛАСТИНКА — пластинка.

ПЛАСТИНЧАТЫЙ — пластинчастий, ламінозний, ламельозний.

ПЛАСТИЧЕСКИЙ, ПЛАСТИЧНЫЙ — пластичний, утворюючий, формуючий, здатний набувати та зберігати надану форму, гнучкий.

ПЛАСТЫРЬ — пластир, лікарська форма для зовнішнього вжитку.

ПЛАТИНА — платина.

ПЛАТИНОЗ — платиноз, професійне захворювання дихальних шляхів, спричинене систематичним вдиханням пилу комплексних сполук платини.

ПЛАТИПОДИЯ — платиподія, плоскостопість.

ПЛАТИСПОНДИЛИЯ — платиспондилія, розширення тіла хребців.

ПЛАТИЦЕФАЛИЯ — платицефалія, плоскоголовість, пласкоголовість.

ПЛАТОНИЧЕСКИЙ — платонічний (від давньогрецького філософа Платона), ідеальний, духовний, заснований на суто духовному потягові (наприклад, про кохання).

ПЛАЦЕБО — плацебо, індиферентна фармакологічна речовина, імітуюча певний лікарський засіб.

ПЛАЦЕНТА — плацента, послід.

ПЛАЦЕНТАРНЫЙ — плацентарний, послідовий.

ПЛАЧ — плач.

П.ДЕТСКИЙ — п.дитячий, вагітус.

П.НАСИЛЬСТВЕННЫЙ — п.насильствений (при склерозі мозкових судин, після інсульту).

ПЛЕВАНИЕ — плювання, спутація.

ПЛЕВАТЬ — плювати.

ПЛЕВРА — плевра;

П.ВИСЦЕРАЛЬНАЯ — п.вісцеральна (внутрішньостінна, внутрішньостінкова);

П.ВНУТРИСТЕННАЯ — п.внутрішньостінна (внутрішньостінкова, вісцеральна);

П.ДИАФРАГМАЛЬНАЯ — п.діафрагмальна;

П.МЕДИАСТИНАЛЬНАЯ — п.медіастинальна (середостінна);

П.ПАРИЕТАЛЬНАЯ — п.парієтальна (пристінкова);

П.ПРИСТЕНОЧНАЯ — п.пристінкова (парієтальна);

П.РЕБЕРНАЯ — п.реберна (костальна);

П.СРЕДОСТЕННАЯ — п.середостінна (медіастинальна).

ПЛЕВРА ПАНЦИРНАЯ — плевра панцирна, відкладання солей кальцію в плевральних листках (внаслідок адгезивного плевриту).

ПЛЕВРАЛГИЯ — плевралгія 1. плевродинія, біль у грудній клітці, пов'язаний із сухим або адгезивним плевритом.

ПЛЕВРАЛЬНЫЙ — плевральний, пов'язаний з плеврою.

ПЛЕВРИТ — плеврит;

П.ВЫПОТНОЙ — п.випітний (ексудативний);

П.МЕТАПНЕВМОНИЧЕСКИЙ — п.метапневмонічний (післяпневмонічний);

П.ОГРАНИЧЕННЫЙ — п.обмежений (локальний);

П.ОСУМКОВАННЫЙ — п.засумкований (інкапсульований);

П.ПАНЦИРНЫЙ — п.панцирний (пахіплеврит);

П.ПАРАПНЕВМОНИЧЕСКИЙ — п.парапневмонічний;

П.ПУРУЛЕНТНЫЙ — п.пурулентний (гнійний, емпієма плеври);

П.ПУТРИДНЫЙ — п.путридний (гнильний, іхорозний);

П.РАКОВЫЙ — п.раковий (карциноматозний, канцероматозний);

П.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.ревматичний;

П.СЕРОЗНО-ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — п.серозно-геморагічний;

П.СЕРОЗНЫЙ — п.серозний;

П.СЛИПЧИВЫЙ — п.злипливий (адгезивний, фіброзний);

П.СУХОЙ — п.сухий (фібринозний);

П.ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — п.травматичний;

П.ФИБРИНОЗНЫЙ — п.фібринозний (сухий);

П.ФИБРОЗНЫЙ — п.фіброзний (злипливий, адгезивний);

П.ЦИРКУЛЯТОРНЫЙ — п.циркуляторний (застійний, гіпостатичний, конгестивний);

П.ЭКССУДАТИВНЫЙ — п.ексудативний (випітний).

ПЛЕВРИТИЧЕСКИЙ — **плевритичний,** пов'язаний з плевритом, зумовлений (спричинений) плевритом.

П.ЭКССУДАТ — п. (плевральний) ексудат.

ПЛЕВРОГЕННЫЙ — **плеврогенний,** пов'язаний з плеврою.

ПЛЕВРОДИНИЯ — **плевродинія,** те саме, що плевралгія.

ПЛЕВРОПЕРИКАРДИАЛЬНЫЙ — **плевроперикардіальний.**

ПЛЕВРОПЕРИКАРДИТ — **плевроперикардит,** запалення плеври та перикарда (осердя).

ПЛЕВРОПНЕВМОНИЯ — **плевропневмонія** (крупозна пневмонія).

ПЛЕВРОПНЕВМОНЭКТОМИЯ — **плевропневмонектомія** (плевропульмонектомія), видалення легені разом із пристінковою плеврою.

ПЛЕВРОЦЕНТЕЗ — **плевроцентез,** торакоцентез, плевральна пункція.

ПЛЕВРЫ ОБЛИТЕРАЦИЯ — **плеври облітерація** (зарощення).

ПЛЕВРЫ ЭМПИЕМА — **плеври емпієма,** гній у порожнині плеври, піоторакс, іхоротракс.

ПЛЕЙОМОРФИЗМ — **плейоморфізм,** перехід від однієї морфологічної форми до іншої.

ПЛЕЙОТРОПИЯ — **плейотропія,** вплив одного спадкового фактора (гена) на розвиток кількох ознак організму.

ПЛЕЙОХРОМИЯ — плейохромія, підвищений вміст жовчних пігментів у жовчі.

ПЛЕЙОЦИТОЗ — плейоцитоз, наявність формених елементів крові в цереброспинальній рідині.

ПЛЕКСАЛГИЯ — плексалгія, біль у ділянці нервового сплетення.

ПЛЕКСИТ — плексит, запалення нервового сплетення.

ПЛЕКСИФОРМНЫЙ — плексиформний, сплетений.

ПЛЕНКА — плівка.

ПЛЕНЧАТЫЙ — плівчастий.

ПЛЕРОЗ — плероз 1. наповнення; 2. відновлення попереднього зовнішнього вигляду після хвороби.

ПЛЕСК — плеск, плескіт (шум плескоту), сукусія.

ПЛЕСНЕВЕЛЫЙ — пліснявий, цвілий, ранцидний, ранцидозний.

ПЛЕССИМЕТР — плесиметр, тонка металева пластинка або середній палець лівої руки, які прикладають до тіла хворого та проводять перкусію (простукування) з метою одержання перкуторних тонів.

ПЛЕТИЗМОГРАФИЯ — плетизмографія, метод дослідження кровонаповнення ділянки тіла шляхом графічної реєстрації змін його об'єму або електричного опору.

ПЛЕТОРА — плетора, повнокрів'я, поліемія, збільшення об'єму циркулюючої крові внаслідок підвищення кількості плазми або формених елементів;

П.ГИДРЕМИЧЕСКАЯ — п.гідремічна (олігоцитемічна);

П.ГИПЕРКИНЕТИЧЕСКАЯ — п.гіперкінетична;

П.ИСТИННАЯ — п.справжня (поліцитемічна, проста, червона);

П.КРАСНАЯ — п.червона (поліцитемічна, проста, справжня);

П.ОЛИГОЦИТЕМИЧЕСКАЯ — п.олігоцитемічна (гідремічна);

П.ПРОСТАЯ — п.проста (поліцитемічна, справжня, червона).

ПЛЕТОРИЧЕСКИЙ — плеторичний, повнокровний, пов'язаний з плеторою, зумовлений плеторою.

ПЛЕЧЕВАЯ КОСТЬ — плечова кістка.

ПЛЕЧЕВОЙ — плечовий.

ПЛЕЧО — плече.

ПЛЕШИВОСТЬ — плішивість, алопеція, псилоз.

ПЛЕШИВЫЙ — плішивий, лисий.

ПЛЕШЬ — пліш, лисина, псилома.

ПЛИКАТИВНЫЙ — плікативний, складчастий.

ПЛОД — плід.

ПЛОДНЫЙ — плодовий, фетальний.

ПЛОДОВИТОСТЬ — плодючість, фертильність.

ПЛОДОВИТЫЙ — плодючий, фертильний.

ПЛОДОТВОРНЫЙ — плодотворний, продуктивний, репродуктивний.

ПЛОСКИЙ — плоский, плаский.

ПЛОСКОГОЛОВОСТЬ — плоскоголовість, пласкоголовість, платикранія, платицефалія.

ПЛОСКОСТОПИЕ — плоскостопість, платиподія.

ПЛОСКОСТЬ — площина, плоскість, площа.

ПЛОТНОСТЬ — щільність, компактність, консистенція.

ПЛОТНОСТЬ МОЧИ УДЕЛЬНАЯ — щільність сечі питома.

ПЛОТНЫЙ — щільний, компактний, міцний, кремезний.

ПЛОХОЙ — поганий.

ПЛОХОЙ ЗАПАХ ИЗО РТА — поганий запах з рота, галістомія, галістоз.

ПЛЮВИАЛЬНЫЙ — плювіальний, дощовий.

ПЛЮРАЛЬНЫЙ — плюральний, множинний, численний, чисельний.

ПЛЮСНА — плесно.

ПЛЮСНЕВОЙ — плесневий, метатарзальний.

"ПЛЯСКА КАРОТИД" — "танець (танок) каротид", пульсуючі сонні артерії у хворого на недостатність клапанів аорти.

ПНЕВМАРТРОЗ — пневмартроз, наявність повітря у порожнині суглоба.

ПНЕВМАТЕМИЯ — пневматемія, повітряна емболія кровоносних судин.

ПНЕВМАТИЧЕСКИЙ — пневматичний, повітряний.

ПНЕВМАТОЗ — пневматоз, здуття повітрям тканин та органів.

ПНЕВМАТУРИЯ — пневматурія, наявність газів у сечі (при кишково - міхуровій нориці або при інфікуванні сечових шляхів газоутворюючими мікроорганізмами).

ПНЕВМОГЕМОПЕРИКАРД — пневмогемоперикард, наявність повітря та крові у порожнині перикарда.

ПНЕВМО(ГЕМО)РРАГИЯ — пневмо(гемо)рагія, легенева кровотеча.

ПНЕВМОГЕМОСТАЗ — пневмогемостаз, застій крові у легенях (у малому колі кровообігу).

ПНЕВМОГЕМОТОРАКС — пневмогемоторакс, наявність повітря та крові у плевральній порожнині.

ПНЕВМОГЕПАТИЗАЦИЯ — пневмогепатизація, спечінкування легенів.

ПНЕВМОГИДРОПЕРИКАРД — пневмогідроперикард,

наявність повітря та рідини у порожнині перикарда.

ПНЕВМОГИДРОТОРАКС — пневмогідроторакс, наявність повітря та рідини у плевральній порожнині.

ПНЕВМОКАРДИАЛЬНЫЙ — пневмокардіальний, легенево-серцевий.

ПНЕВМОКОКК — пневмокок.

ПНЕВМОКОНИОЗ — пневмоконіоз, запиленість легенів, загальна назва професійних хронічних захворювань органів дихання, спричинених систематичним вдиханням виробничого пилу.

ПНЕВМОЛИТ — пневмоліт, закам'янілий фібринозний згусток у легеневій альвеолі або проміжній тканині легені.

ПНЕВМОМАЛЯЦИЯ — пневмомаляція, розм'якшення тканини легені.

ПНЕВМОМЕДИАСТИНУМ — пневмомедіастинум (емфізема середостіння), наявність повітря у клітковині середостіння.

ПНЕВМОМЕЛАНОЗ — пневмомеланоз, чорне забарвлення легенів при систематичному вдиханні вугільного пилу.

ПНЕВМОМИКОЗ — пневмомікоз, загальна назва грибкових захворювань легенів.

ПНЕВМОНАТЕЛЕКТАЗИЯ — пневмонателектазія, наявність ателектазів у легенях.

ПНЕВМОНИТ — пневмоніт, загальна назва деяких атипових запальних захворювань легенів (наприклад, при колагенозах);

П.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — п.вовчаковий, люпус-пневмоніт;

П.ЛУЧЕВОЙ — п.променевий;

П.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.ревматичний.

ПНЕВМОНИЧЕСКИЙ — пневмонічний, пов'язаний з пневмонією, зумовлений пневмонією.

ПНЕВМОНИЯ — пневмонія, запалення легенів;

П.АБСЦЕДИРУЮЩАЯ — п.абсцедуюча;

П.АДЕНОВИРУСНАЯ — п.аденовірусна;

П.АЛЕЙКОЦИТАРНАЯ — п.алейкоцитарна;

П.АЛЬВЕОЛЯРНАЯ — п.альвеолярна, альвеоліт;

П.АНЕРГИЧЕСКАЯ — п.анергічна (ареактивна);

П.АПИКАЛЬНАЯ — п.апікальна (верхівкова);

П.АРЕАКТИВНАЯ — п.ареактивна (анергічна);

П.АСПИРАЦИОННАЯ — п.аспіраційна;

П.АТЕЛЕКТАТИЧЕСКАЯ — п.ателектатична;

П.АТИПИЧНАЯ — п.атипова;

П.АЦИНОЗНАЯ — п.ацинозна;

П.ВЕРХУШЕЧНАЯ — п.верхівкова (апікальна);

П.ГАНГРЕНОЗНАЯ — п.гангренозна;
П.ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — п.геморагічна;
П.ГЕМОРРАГИЧЕСКИ-НЕКРОТИЧЕСКАЯ — п.геморагічно-некротична;
П.ГИПОВЕНТИЛЯЦИОННАЯ — п.гіповентиляційна;
П.ГИПОСТАТИЧЕСКАЯ — п.гіпостатична (застійна, конгестивна);
П.ГРИППОЗНАЯ — п.грипозна;
П.ДОЛЕВАЯ — п.часткова (лобарна);
П.ДОЛЬКОВАЯ — п.часточкова (лобулярна);
П.ЗАСТОЙНАЯ — п.застійна (гіпостатична, конгестивна);
П.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНАЯ — п.інтерстиціальна (проміжна);
П.КАЗЕОЗНАЯ — п.казеозна;
П.КАНДИДОЗНАЯ — п.кандидозна (кандидоз легенів);
П.КАРНИФИЦИРУЮЩАЯ — п.карніфікуюча (індуративна пневмонія, при якій легеня на розрізі нагадує сире м'ясо);
П.КАТАРАЛЬНАЯ — п.катаральна;
П.КОРЕВАЯ — п.корова;
П.КРУПОЗНАЯ — п.крупозна (плевропневмонія, фібринозна, часткова);
П.ЛОБАРНАЯ — п.лобарна (часткова);
П.ЛОБУЛЯРНАЯ — п.лобулярна (часточкова);
П.ЛУЧЕВАЯ — п.променева (пневмоніт променевий);
П.МЕЖУТОЧНАЯ — п.проміжна (інтерстиціальна);
П.МЕЛКООЧАГОВАЯ — п.дрібновогнищева (мікрофокальна);
П.ОРНИТОЗНАЯ — п.орнітозна;
П.ОСТРАЯ — п.гостра;
П.ОЧАГОВАЯ — п.вогнищева (фокальна);
П.ПЕРИБРОНХИАЛЬНАЯ — перибронхіальна;
П.ПЕРИФОКАЛЬНАЯ — п.перифокальна;
П.ПНЕВМОКОККОВАЯ — п.пневмококова;
П.ПОСЛЕОПЕРАЦИОННАЯ — п.післяопераційна;
П.ПРИКОРНЕВАЯ — п.колокоренева (прикоренева центральна);
П.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — п.ревматична;
П.СЕГМЕНТАРНАЯ — п.сегментарна;
П.СЕПТИЧЕСКАЯ — п.септична;
П.СЕРОЗНАЯ — п.серозна;
П.СЕРОЗНО-ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — п.серозно-геморагічна;
П.СЛИВНАЯ — п.зливна;
П.СТАФИЛОКОККОВАЯ — п.стафілококова;

П.ТОКСИЧЕСКАЯ — п.токсична;

П.ТОТАЛЬНАЯ — п.тотальна;

П.ТРАВМАТИЧЕСКАЯ — п.травматична;

П.ТРОМБОЭМБОЛИЧЕСКАЯ — п.тромбоемболічна (інфаркт – пневмонія);

П.ФИБРИНОЗНАЯ — п.фібринозна (часткова, крупозна, плевропневмонія);

П.ХРОНИЧЕСКАЯ — п.хронічна;

П.ЦЕНТРАЛЬНАЯ — п.центральна (прикоренева, колокоренева);

П.ЭМБОЛИЧЕСКАЯ — п.емболічна (інфаркт – пневмонія);

П.ЭОЗИНОФИЛЬНАЯ — п.еозинофільна.

ПНЕВМ(ОН)ЭКТОМИЯ — пневмонектомія, хірургічна операція видалення легені.

ПНЕВМОПАТИЯ — пневмопатія, загальна назва деяких захворювань легені неясної етіології.

П.ОСТЕОПЛАСТИЧЕСКАЯ — п.остеопластична, закостеніння легенів, поява в альвеолярній тканині та проміжній речовині легенів вогнищ закостеніння (причина невідома).

ПНЕВМОПЕКСИЯ — пневмопексія, хірургічна операція підшивання легенів.

ПНЕВМОПЕРИКАРД — пневмоперикард, наявність повітря у порожнині перикарда.

ПНЕВМОПЕРИТОНЕУМ — пневмоперитонеум, наявність повітря у черевній порожнині.

ПНЕВМОПИОПЕРИКАРД — пневмопіоперикард, наявність повітря та гною у порожнині перикарда (осердя).

ПНЕВМОПИОТОРАКС — пневмопіоторакс, наявність повітря та гною у плевральній порожнині.

ПНЕВМОПЛЕВРИТ — пневмоплеврит 1. поєднане запалення легені та плеври; 2. ексудативний плеврит, при якому в плевральній порожнині з'являється повітря, наприклад, при наявності бронхоплевральної нориці.

ПНЕВМОПРЕССИЯ — пневмопресія, стиснення легені.

ПНЕВМОРЕН — пневморен, наявність повітря в колонирковій клітковині.

ПНЕВМОСКЛЕРОЗ — пневмосклероз, склероз легенів, розростання сполучної тканини у легенях;

П.АНТРАКОТИЧЕСКИЙ — п.антракотичний;

П.БРОНХОЭКТАТИЧЕСКИЙ — п.бронхоектатичний;

П.ДИФФУЗНЫЙ — п.дифузний;

П.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНЫЙ — п.інтерстиціальний;

П.ЛУЧЕВОЙ — п.променевий;
П.МЕТАПНЕВМОНИЧЕСКИЙ — п.метапневмонічний;
П.МЕТАТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — п.метатуберкульозний;
П.ОЧАГОВЫЙ — п.вогнищевий (фокальний);
П.ПЕРИБРОНХИАЛЬНЫЙ — п.перибронхіальний;
П.ПЕРИВАСКУЛЯРНЫЙ — п.періваскулярний;
П.ПЕРИЛОБУЛЯРНЫЙ — п.перилобулярний;
П.ПЛЕВРОГЕННЫЙ — п.плеврогенний;
П.ПЫЛЕВОЙ — п.пиловий;
П.СЕГМЕНТАРНЫЙ — п.сегментарний;
П.СИЛИКОТИЧЕСКИЙ — п.силікотичний;
П.СКЛЕРОДЕРМИЧЕСКИЙ — п.склеродермічний;
П.ТОКСИЧЕСКИЙ — п.токсичний.
ПНЕВМОТОРАКС — пневмоторакс, наявність повітря у плевральній порожнині;
П.ВНУТРЕННИЙ — п.внутрішній;
П.ЗАКРЫТЫЙ — п.закритий;
П.ИСКУССТВЕННЫЙ — п.штучний (артифіціальний);
П.КЛАПАННЫЙ — п.клапанний;
П.ЛЕЧЕБНЫЙ — п.лікувальний;
П.НАПРЯЖЕННЫЙ — п.напружений;
П.НАРУЖНЫЙ — п.зовнішній;
П.ОТКРЫТЫЙ — п.відкритий;
П.СПОНТАННЫЙ — п.спонтанний;
П.ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — п.травматичний.
ПНЕВМОФИБРОЗ — пневмофіброз, фіброз легенів.
ПНЕВМОЦЕФАЛИЯ — пневмоцефалія, наявність повітря у порожнині черепа.
ПНЕВМОЦИРРОЗ — пневмоцироз, цироз легенів.
ПНЕВМ(О)ЭДЕМА — пневм(о)едема, набряк легенів.
ПОБЛЕДНЕТЬ — збліднути.
ПОБОЧНЫЙ — побічний, другорядний.
ПОБУДИТЕЛЬ — спонукач, імпульс, індуктор, стимулятор.
ПОБУЖДАТЬ — спонукати, індукувати, ініціювати, стимулювати.
ПОБУЖДАЮЩИЙ — спонукаючий, спонукливий, індукуючий, ініціюючий, стимулюючий.
ПОБУЖДЕНИЕ — спонукання, спонука, імпульс, імпульсація, індукція, мотивація, стимуляція.
ПОВЕДЕНИЕ — поведінка.
ПОВЕРХНОСТЬ — поверхня.
ПОВЕРХНОСТНЫЙ — поверхневий, суперфіціальний.
ПОВЕШЕНИЕ — повішення, повішання.

ПОВОРАЧИВАНИЕ — повертання.

ПОВОРАЧИВАТЬ — повертати.

ПОВОРОТ ВЛЕВО — поворот вліво (ліворуч), синістроверсія.

ПОВОРОТ ВПРАВО — поворот вправо (праворуч), декстроверсія.

ПОВРЕЖДЕНИЕ — пошкодження, ушкодження, травма.

ПОВРЕЖДЕННЫЙ — пошкоджений, ушкоджений, (про людину) травмований.

ПОВСЕМЕСТНЫЙ — повсюдний, генералізований, універсальний.

ПОВЯЗКА — пов'язка;

П.АНТИСЕПТИЧЕСКАЯ — п.антисептична;

П.БАКТЕРИЦИДНАЯ — п.бактерицидна;

П.БИНОКУЛЯРНАЯ — п.бінокулярна;

П.ГЕМОСТАТИЧЕСКАЯ — п.гемостатична;

П.ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — п.гіпертонічна;

П.ГИПСОВАЯ — п.гіпсова;

П.ДАВЯЩАЯ — п.давлюча (стискуюча);

П.ЗАЩИТНАЯ — п.захисна (протекторна);

П.ИММОБИЛИЗУЮЩАЯ — п.іммобілізуюча;

П.КРЕСТООБРАЗНАЯ — п.хрестоподібна;

П.ЛЕЧЕБНАЯ — п.лікувальна (курaтивна);

П.СПИРАЛЬНАЯ — п.спіральна;

П.ЧЕТЫРЕХУГОЛЬНАЯ — п.чотирикутна, плага.

ПОГЛОЩАТЬ — поглинати, вбирати, всмоктувати, убирати, усмоктувати, абсорбувати, адсорбувати, резорбувати.

ПОГЛОЩАЮЩИЙ — поглинаючий, вбираючий, убираючий (до себе), абсорбуючий, адсорбуючий, резорбуючий.

ПОГЛОЩЕНИЕ — поглинання, вбирання, убирання, абсорбція, адсорбція, резорбція.

ПОГРАНИЧНЫЙ — граничний, термінальний.

П.СОСТОЯНИЕ БОЛЬНОГО — г. (термінальний) стан хворого.

ПОГРЕШНОСТЬ — погрішність, огріх, помилка, хиба.

ПОГРУЖЕНИЕ — занурення.

ПОДАГРА — подагра, хронічне захворювання, спричинене відкладанням солей сечової кислоти у тканинах.

ПОДАГРИЧЕСКИЙ — подагричний.

П.УЗЕЛ — п.вузол, тофус.

ПОДАЛГИЯ — подалгія, біль у стопі.

ПОДБОРОДОК — підборіддя.

ПОДБОРОДОЧНЫЙ — підборідний, ментальний.

ПОДБРЮШИННЫЙ — підочеревинний, інфраперитонеальний, субперитонеальний.

ПОДБУГОРЬЕ — підбугір'я, гіпоталамус.

ПОДВЕРЖЕННЫЙ — схильний.

ПОДВЕШЕННЫЙ, ПОДВЕШИВАЮЩИЙ — підвішений, підвішуючий, суспензорний.

ПОДВЗДОШНО-БЕДРЕННЫЙ — клубово-стегновий, ілеофеморальний, іліофеморальний.

ПОДВЗДОШНО-ПАХОВЫЙ — клубово-пахвинний, іліоінгвінальний, ілеоінгвінальний.

ПОДВЗДОШНЫЙ — клубовий, (про ділянку живота) здухвинний.

ПОДВЗДОШЬЕ — здухвина.

ПОДВИЖНОСТЬ — рухливість, рухомість, мобільність.

ПОДВИЖНОСТЬ НИЖНИХ КРАЕВ ЛЕГКИХ — рухливість нижніх країв легенів;

П.НИЖНИХ КРАЕВ ЛЕГКИХ АКТИВНАЯ — р. (екскурсія) нижніх країв легенів активна;

П.НИЖНИХ КРАЕВ ЛЕГКИХ ПАССИВНАЯ — р. (екскурсія) нижніх країв легенів пасивна.

ПОДВИЖНЫЙ — рухливий, мобільний.

ПОДВИСОЧНЫЙ — підскроневий, підвисковий, інфратемпоральний.

ПОДВЫВИХ — підвивих, сублюксація.

ПОДГЛАЗНИЧНЫЙ — підочноямковий, інфраорбітальний, суборбітальний.

ПОДДЕЛЬНЫЙ — підроблений, фальсифікований.

ПОДДЕРЖИВАТЬ — підтримувати.

ПОДДЕРЖИВАЮЩИЙ — підтримуючий.

ПОДДЕРЖКА — підтримка.

ПОДДИАФРАГМАЛЬНЫЙ — піддіафрагмальний.

П.ПРОСТРАНСТВО — п.простір.

ПОДДУВАНИЕ — піддування, інсуфляція.

ПОЕДАНИЕ — поїдання, фагія.

ПОДЕДЕМА, ПОДЭДЕМА — подедема, набряк стопи.

ПОДЖЕЛУДОЧНАЯ ЖЕЛЕЗА — підшлункова залоза, панкреас.

ПОДЖЕЛУДОЧНЫЙ — підшлунковий 1. (розташований нижче шлунка) гіпогастральний; 2. (стосовний підшлункової залози) панкреатичний.

ПОДЗАТЫЛОЧНЫЙ — підпотиличний, субокципітальний.

ПОДКЛАДЫВАТЬ — підкладати.

ПОДКЛЮЧИЧНЫЙ — підключичний.

П.ОБЛАСТЬ — п.ділянка.

П.ЯМКА — п.ямка.

ПОДКОЖНЫЙ — підшкірний, гіподермальний, субкутанний.

П.ЭМФИЗЕМА — п.емфізема, пневм(ат)оцеле.

ПОДКОЛЕННЫЙ — підколінний.

ПОДКОРКОВЫЙ — підкорковий, субкортикальний.

ПОДКОСТНЫЙ — підкістковий, інфраостальний, субостальний.

ПОДКРЫЛЬЦОВЫЙ — пахвовий, аксилярний.

ПОДЛОБКОВЫЙ — підлобитковий.

ПОДЛОЖЕЧНАЯ ЯМКА — ямка під грудьми.

ПОДЛОПАТОЧНЫЙ — підлопатковий, інфраскапулярний, субскапулярний.

П.ОБЛАСТЬ — п.ділянка.

ПОДМЫШЕЧНЫЙ — пахвовий, аксилярний.

П.ОБЛАСТЬ — п.ділянка, аксилярна ділянка.

ПОДНАДКОСТНИЧНЫЙ — підокісний, субперіостальний.

ПОДНИМАНИЕ, ПОДНЯТИЕ — піднімання, підняття, (е)левація.

ПОДНИМАТЬСЯ — підніматися.

ПОДОБИЕ — подібність, схожість, аналогія.

ПОДОБНЫЙ — подібний, схожий, аналогічний.

ПОДОЗРЕНИЕ — підозра, суспіція.

ПОДОЗРИТЕЛЬНЫЙ — (що викликає підозру) підозрілий, суспективний, суспіціозний, (схильний до підозри хворий) підозріливий.

ПОДОСТНЫЙ — підосний, інфраспинальний, підспинковий.

ПОДОСТРЫЙ — підгострий.

ПОДОШВА СТОПЫ — підошва стопи.

ПОДОШВЕННЫЙ — підошовний, плантарний.

ПОДРАЖАНИЕ — наслідування, імітація.

ПОДРАЖАТЬ — наслідувати, прикидатися, удавати, імітувати.

ПОДРАЖАЮЩИЙ — наслідувальний, імітуючий.

ПОДРЕБЕРНЫЙ — підреберний, гіпохондральний, інфракостальний, субкостальний.

ПОДРЕБЕРЬЕ — підребер'я (підреберна, гіпохондральна ділянка).

ПОДРОСТКОВЫЙ — підлітковий.

ПОДРОСТОК — підліток.

ПОДСЕРОЗНЫЙ — підсерозний, субсерозний.

ПОДСЛИЗИСТЫЙ — підслизовий, субмукозний.

ПОДСТИЛАТЬ — підстилати.

ПОДУШКА — подушка.

ПОДЧЕЛЮСТНОЙ — підщелеповий, підщелепний, субмандибулярний.

ПОДЧРЕВНЫЙ — підчеревний, гіпогастральний.

П.ОБЛАСТЬ — п.ділянка, підчерев'я, гіпогастральна область (ділянка), гіпогастрій.

ПОДЪЯЗЫЧНЫЙ — під'язиковий, сублінгвальний.

ПОЖИЛОЙ — літній.

ПОЗА — поза, положення тіла людини у просторі та взаємне розташування частин тіла;

П.КОЛЕННО-ЛОКТЕВАЯ — п.колінно-ліктьова, "а ля ваш" ("як корова") при виразковій хворобі шлунка з наявністю виразкового дефекту на задній стінці шлунка;

П.ЛЕГАВОЙ СОБАКИ — п.лягавого собаки (при менінгіті);

П.МОЛЯЩЕГОСЯ БЕДУИНА — п.бедуїна, що молиться (при злипливому перикардиті).

ПОЗАДИ — позаду.

ПОЗАДИПРЯМОКИШЕЧНЫЙ — запрямокишковий, ретроректальний.

ПОЗАДИСЛЕПОКИШЕЧНЫЙ — заслiпокишковий, ретроцекальний.

ПОЗАДИЧЕЛЮСТНОЙ — защелеповий, защелепний, ретромандибулярний.

ПОЗВОНКОВЫЙ — хребцевий, вертебральний, спондилярний.

ПОЗВОНОК — хребець.

ПОЗВОНОЧНИК — хребет.

ПОЗВОНОЧНЫЙ — хребетний, вертебральний, спинальний.

П.СТОЛБ — х.стовп.

ПОЗИТИВНЫЙ — позитивний.

ПОЗИЦИОННЫЙ — позиційний, пов'язаний з певною позицією.

ПОЗИЦИЯ — позиція, положення, розташування.

ПОЗНАБЛИВАНИЕ — позноблювання.

ПОЗНАБЛИВАТЬ — морозити, позноблювати.

ПОЗНАВАНИЕ — пізнавання, перцепція.

ПОЗЫВ — потяг.

ПОЗЫВ К ДЕФЕКАЦИИ — потяг до дефекації.

ПОЗЫВ НА КАШЕЛЬ — потяг до кашлю.

ПОЗЫВ К МОЧЕИСПУСКАНИЮ — потяг до сечовипускання.

ПОЗЫВ НА РВОТУ — потяг до блювання, вомітурицію.

ПОЙКИЛОДЕРМИЯ — пойкілодермія, різноманітні зміни шкіри (телеангіектазія, еритема, гіпер- та депігментації), наприклад, при псоріазі, грибоподібному мікозі.

ПОЙКИЛОТЕРМНЫЙ — пойкілотермний, змінний в

залежності від оточуючої температури.

ПОЙКИЛОЦИТ — пойкілоцит, дегенеративна форма еритроцита при деяких анеміях — овальна, грушоподібна, серпоподібна.

ПОЙКИЛОЦИТЕМИЯ, ПОЙКИЛОЦИТОЗ — пойкілоцитемія, пойкілоцитоз, наявність у периферичній крові еритроцитів різної форми (пойкілоцитів).

ПОКАЗАНИЕ — показання, індикація.

ПОКАЗАНИЕ К ПРИМЕНЕНИЮ ЛЕКАРСТВ — показання до застосування ліків, коіндикація.

ПОКАЗАНИЯ ДЛЯ АКТИВНОГО ЛЕЧЕБНОГО ВМЕШАТЕЛЬСТВА — показання щодо активного лікувального втручання.

ПОКАЗАНИЯ, КОТОРЫЕ УСТРАНЯЮТ ОПАСНОСТЬ, УГРОЖАЮЩУЮ ЖИЗНИ — показання, що усувають небезпеку, яка загрожує життю.

ПОКАЗАНИЯ, УСТРАНЯЮЩИЕ ПРИЧИНЫ БОЛЕЗНИ — показання, що усувають причини хвороби.

ПОКАЗАТЕЛЬ — покажчик, показник, індекс, індикатор.

ПОКАЗЫВАНИЕ — показ, демонстрація.

ПОКАТОСТЬ — похилість.

ПОКАТЫЙ — похилий.

ПОКАШЛИВАНИЕ — покашлювання, кахикання, тусикуляція.

ПОКАШЛИВАТЬ — покашлювати, кахикати.

ПОКОЙ — спокій.

ПОКОЙНИК — покійник, небіжчик.

ПОКОЙНИЦА — покійниця, небіжчиця.

ПОКОЛЕНИЕ — покоління, генерація.

ПОКРАСНЕНИЕ — почервоніння.

ПОКРАСНЕНИЕ КОЖИ — почервоніння шкіри (гіперемія, еритема, рубеоз).

ПОКРОВ — покрив.

ПОКРОВНЫЙ — покривний.

ПОКРЫТЫЙ ЯЗВАМИ — вкритий виразками, ульцерозний.

ПОЛ — (людини) стать.

ПОЛЕЗНЫЙ — корисний.

ПОЛЗУЧИЙ — повзучий.

ПОЛИАВИТАМИНОЗ — поліавітаміноз, патологічний стан, зумовлений браком в організмі декількох вітамінів.

ПОЛИАДЕНИТ — поліаденіт, запалення декількох груп лімфатичних вузлів.

ПОЛИАРТЕРИИТ — поліартерііт, запалення багатьох артерій.

ПОЛИАРТИКУЛЯРНЫЙ — поліартикулярний, стосовний багатьох суглобів.

ПОЛИАРТРАЛГИЯ — поліартралгія, біль у багатьох суглобах.

ПОЛИАРТРИТ — поліартрит, запалення декількох суглобів;

П.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — п.алергічний;

П.АНГИОЗНЫЙ — п.ангіозний;

П.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — п.вовчаковий, люпус-артрит;

П.ИНФЕКЦИОННО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — п.інфекційно-алергічний;

П.ИНФЕКЦИОННЫЙ — п.інфекційний;

П.ПСОРИАТИЧЕСКИЙ — п.псоріатичний;

П.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.ревматичний;

П.РЕВМАТОИДНЫЙ — п.ревматоїдний;

П.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — п.туберкульозний.

ПОЛИГАНГЛИОНЕВРИТ — полігангліоневрит, численне запалення нервових гангліїв і пов'язаних з ними нервів.

ПОЛИГАНГЛИОНИТ — полігангліоніт, численне запалення нервових гангліїв.

ПОЛИ(ГИ)ДРИЯ — полігідрія, надмірне потіння.

ПОЛИГЛОБУЛИЯ — поліглобулія, еритроцитоз, гіперглобулія, збільшення кількості еритроцитів у периферичній крові.

ПОЛИГОНАЛЬНЫЙ — полігональний, багатокутний.

ПОЛИДАКРИЯ — полідакрія, плаксивість, плачливість.

ПОЛИДАКТИЛИЯ — полідактилія, багатопалість, аномалія розвитку — збільшення кількості пальців рук або ніг.

ПОЛИДИПСИЯ — полідипсія, спрага, підвищене вживання рідини, спричинене спрагою.

ПОЛИЕМИЯ — поліємія, повнокрів'я, плетора.

ПОЛИКИСТОЗ — полікістоз, аномалія розвитку у вигляді утворення множинних кіст, в основному в паранхіматозних органах;

П.ЛЕГКИХ — п.легенів;

П.ПЕЧЕНИ — п.печінки;

П.ПОЧЕК — п.нирок.

ПОЛИКЛИНИКА — поліклініка.

ПОЛИКОРИЯ — полікорія, аномалія розвитку — наявність у райдужній оболонці ока двох або більше зіниць.

ПОЛИМАСТИЯ — полімастія, аномалія розвитку — наявність додаткових молочних залоз.

ПОЛИМЕНОРЕЯ — поліменорея, тривалі менструальні кровотечі.

ПОЛИМИАЛГИЯ — поліміалгія, біль у великій кількості м'язів.

П.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — п.ревматична.

ПОЛИМИОЗИТ — **поліміозит**, численне запалення м'язів, наприклад, при дерматоміозиті.

ПОЛИМОРФИЗМ, ПОЛИМОРФИЯ — **поліморфізм, поліморфія**, багатоформність, багатоманітність, різноманітність, наявність у клітин, тканин та органів, що мають спільне походження, різних варіантів будови.

ПОЛИМОРФНЫЙ — **поліморфний**, багатоманітний, різноманітний, що перебуває у декількох формах.

ПОЛИНАРКОМАНИЯ — **полінаркоманія**, наркоманія з одночасним вживанням декількох наркотичних речовин.

ПОЛИНЕВРИТ — **поліневрит**, численне запалення периферичних нервів;

П.АЛКОГОЛЬНЫЙ — п.алкогольний;

П.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — п.алергічний;

П.ДИФТЕРИЙНЫЙ — п.дифтерійний;

П.ИНФЕКЦИОННЫЙ — п.інфекційний;

П.МЫШЬЯКОВЫЙ — п.миш'яковий;

П.РТУТНЫЙ — п.ртутний;

П.СВИНЦОВЫЙ — п.свинцевий.

ПОЛИНУКЛЕАРНЫЙ — **полінуклеарний**, багатоядерний (про клітину).

ПОЛИОДОНТИЯ — **поліодонтія**, аномалія розвитку — надмірна кількість зубів.

ПОЛИОМИЕЛИТ — **поліомієліт**, гостре інфекційне вірусне захворювання, що характеризується ураженням клітин передніх рогів спинного мозку, оболонок головного та спинного мозку.

ПОЛИОЦИАНОЗ — **поліоціаноз**, сірий ціаноз.

ПОЛИОЭНЦЕФАЛИТ — **поліоенцефаліт**, запалення сірої речовини головного мозку.

ПОЛИОЭНЦЕФАЛОМИЕЛИТ — **поліоенцефаломієліт**, запалення сірої речовини головного та спинного мозку.

ПОЛИП — **поліп**, доброякісна пухлина, що виступає над поверхнею шкіри або слизової оболонки та зв'язана з ними ніжкою або своєю основою;

П.АДЕНОМАТОЗНЫЙ — п.аденоматозний (залозистий);

П.АНГИОМАТОЗНЫЙ — п.ангіоматозний (судинний);

П.ГРАНУЛЯЦИОННЫЙ — п.грануляційний (з грануляційної тканини);

П.ЖЕЛЕЗИСТЫЙ — п.залозистий (аденоматозний);

П.КИСТОЗНЫЙ — п.кістозний;

П.МИКСОМАТОЗНЫЙ — п.міксоматозний (слизистий, мукозний);

П.ПАПИЛЛОМАТОЗНЫЙ — (сосочковый) — п.папіломатозний (сосочковий);

П.ПЛАЦЕНТАРНЫЙ — п.плацентарний;

П.СЛИЗИСТЫЙ — п.слизистий (міксоматозний, мукозний);

П.СОСОЧКОВЫЙ — п.сосочковий (папіломатозний);

П.СОСУДИСТЫЙ — п.судинний (ангіоматозний);

П.ФИБРОЗНЫЙ — п.фіброзний.

ПОЛИПАТИЯ — поліпатія, поєднання декількох одночасно існуючих хвороб.

ПОЛИПИОЗ, ПОЛИПИОНИЯ — поліпіоз, поліпіонія, полісарція, опасистість, гладкість, ожиріння.

ПОЛИПНОЭ — поліпное, полакіпное, тахіпное, прискорене дихання.

ПОЛИПОЗ — поліпоз, наявність декількох або численних поліпів.

ПОЛИПОЗИЯ — поліпозія, схильність до пияцтва.

ПОЛИПОЗНЫЙ — поліпозний, що характеризується наявністю поліпів або пов'язаний з їх утворенням.

ПОЛИПРАГМАЗИЯ — поліпрагмазія, одночасне невиправдане призначення великої кількості лікарських препаратів.

ПОЛИРАДИКУЛОНЕВРИТ — полірадикулоневрит, запалення корінців спинного мозку та периферичних нервів.

ПОЛИСАРЦИЯ — полісарція, те саме, що поліпіоз, поліпіонія.

ПОЛИСЕРОЗИТ — полісерозит, запалення серозних оболонок декількох порожнин тіла (наприклад, при колагенозах, туберкульозі).

ПОЛИСИАЛИЯ — полісіалія, сіалорея, гіперсалівація, гіперсіалія, слинотеча, підвищене слиновиділення.

ПОЛИСОМИЯ — полісомія, наявність у хромосомному наборі клітин зайвих хромосом.

ПОЛИСПЛЕНИЯ — поліспленія, вроджена патологія: наявність додаткових селезінок.

ПОЛИТЕЛИЯ — політелія, аномалія розвитку — наявність додаткових сосків.

ПОЛИТОПНЫЙ — політопний, що знаходиться одночасно у декількох місцях або одночасно уражаючий декілька місць (наприклад, політопна екстрасистолія).

ПОЛИТРИХИЯ — політрихія (гіпертрихоз), надмірний ріст волосся у неналежному місці або в невідповідності зі статтю (наприклад, при вірилізмі) чи віком.

ПОЛИУРИЯ — поліурія, збільшення добового діурезу;

П.НОЧНАЯ — п.нічна, ніктурія

П.ПОЧЕЧНАЯ — п.ниркова (ренальна);

П.ПСИХОГЕННАЯ — п.психогенна;

П.РЕНАЛЬНАЯ — п.ренальна;

П.ЭКСТРАРЕНАЛЬНАЯ — п.екстраренальна.

ПОЛИУРИЯ ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — поліурія діабетична.

ПОЛИФАГИЯ — поліфагія, естіоманія, сітіоманія, цибоманія, надмірне вживання їжі, звичайно внаслідок різкого підвищення апетиту, ненажерливість, пажерливість.

ПОЛИФАЛАНГИЯ — поліфалангія, аномалія розвитку — збільшення кількості фаланг пальців рук або (та) ніг.

ПОЛИФЕКАЛИЯ — поліфекалія, збільшене виділення калу за добу, наприклад, при панкреатиті.

ПОЛИФОБИЯ — поліфобія, боязнь усього.

ПОЛИФОНИЧЕСКИЙ — поліфонічний, багатозвучний, багатоголосий.

ПОЛИХЕЗИЯ — поліхезія, хронічний понос (пронос).

ПОЛИХИЛИЯ — поліхілія, надмірна шлункова секреція.

ПОЛИХОЛИЯ — поліхолія, надмірне утворення жовчі.

ПОЛИХРОМАЗИЯ, ПОЛИХРОМАТОФИЛИЯ — поліхромазія, поліхроматофілія 1. здатність клітини (наприклад, еритроцита при перніціозній анемії) фарбуватися як основними, так і кислими барвниками; 2. наявність у периферичній крові значної кількості еритроцитів, здатних фарбуватися як основними, так і кислими барвниками.

ПОЛИХРОМАТИЧЕСКИЙ — поліхроматичний, багатоколірний, багатобарвний.

ПОЛИХРОМАТОФИЛ — поліхроматофіл, еритроцит (звичайно при перніціозній або залізодефіцитній анемії), здатний фарбуватися як основними, так і кислими барвниками.

ПОЛИХРОМАТОФИЛИЯ — поліхроматофілія, те саме що поліхромазія.

ПОЛИХРОМЕМИЯ — поліхромемія, збільшення кількості гемоглобіну у крові.

ПОЛИЦИТЕМИЯ — поліцитемія 1. збільшення кількості формених елементів у периферичній крові; 2. збільшення кількості еритроцитів у периферичній крові (еритроцитоз).

ПОЛИЦИТЕМИЯ ИСТИННАЯ — поліцитемія справжня (хвороба Вакеза, еритремія), хвороба, зумовлена гіперплазією кісткового мозку, характеризується збільшенням кількості всіх формених елементів крові та об'єму цир-

кулюючої крові, а також схильністю до тромбозів.

ПОЛЛАКИПНОЭ — полакіпное, тахіпное, поліпное, прискорене дихання.

ПОЛЛАКИУРИЯ — полакіурія, прискорене сечовипускання.

ПОЛЛИНОЗ — поліноз, атопічний алергоз, спричинений пилком рослин.

ПОЛНОКРОВИЕ — повнокрів'я, гіперемія, плетора, поліємія.

ПОЛНОКРОВНЫЙ — повнокровний, гіперемічний, плеторичний, поліємічний.

ПОЛНОТА — повнота, (щодо тіла людини) огрядність, опасистість.

ПОЛОВОЙ — статевий, сексуальний, (про статеві органи) генітальний.

ПОЛОЖЕНИЕ — положення, позиція.

ПОЛОЖЕНИЕ БОЛЬНОГО В ПОСТЕЛИ — положення хворого в ліжку, декубітус.

ПОЛОЖЕНИЕ БОЛЬНОГО АКТИВНОЕ — положення хворого активне.

ПОЛОЖЕНИЕ БОЛЬНОГО ВЫНУЖДЕННОЕ — положення хворого вимушене.

ПОЛОЖЕНИЕ БОЛЬНОГО ПАССИВНОЕ — положення хворого пасивне.

ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — позитивний.

ПОЛОСА — смуга, лінія.

ПОЛОСАТЫЙ — смугастий.

ПОЛОСКАНИЕ — полоскання.

ПОЛОСТНОЙ — порожнинний.

ПОЛОСТЬ — порожнина.

ПОЛОСТЬ БРЮШИНЫ — порожнина очеревини (очеревинна порожнина).

ПОЛОСТЬ БРЮШНАЯ — порожнина черевна (порожнина живота).

ПОЛОСТЬ ГРУДНАЯ — порожнина грудна.

ПОЛОСТЬ ПЕРИКАРДА — порожнина перикарда.

ПОЛОСТЬ ПЛЕВРЫ — порожнина плеври.

ПОЛОСТЬ РТА — порожнина рота.

ПОЛУБЕССОЗНАТЕЛЬНЫЙ — напівнепритомний.

ПОЛУЖИВОЙ — напівживий.

ПОЛУЖИДКИЙ — напіврідкий.

ПОЛУКРУГЛЫЙ — напівкруглий.

ПОЛУКРУЖНЫЙ — півколовий.

ПОЛУЛУННОГО КЛАПАНА (аорты, легочной артерии) СЕРПОВИДНАЯ ЛУНОЧКА — півмісяцевого клапана (аорти, легеневої артерії) серподібна ямочка.

ПОЛУЛУННЫЙ — півмісяцевий, семілунарний.

ПОЛУМЕРТВЫЙ — напівмертвий.

ПОЛУМЕСЯЦ — півмісяць.

ПОЛУОБМОРОК — напівнепритомність.

ПОЛУОТКРЫТЫЙ — напіввідкритий.

ПОЛУПРОЗРАЧНЫЙ — напівпрозорий.

ПОЛУПРОНИЦАЕМЫЙ — напівпроникний.

ПОЛУПРОХОДИМЫЙ — напівпрохідний.

ПОЛУСЛЕПОЙ — напівсліпий.

ПОЛУСОННЫЙ — напівсонний.

ПОЛУСУСТАВ — напівсуглоб, симфіз.

ПОЛУШАРИЕ — півкуля, гемісфера.

ПОЛУШАРИЕ БОЛЬШОГО (головного) МОЗГА — півкуля великого (головного) мозку.

ПОЛУШАРИЕ МОЗЖЕЧКА — півкуля мозочка.

ПОЛЬЗОВАНИЕ — користування.

ПОЛАЯ ВЕНА — порожниста вена.

ПОЛЫЙ — порожнистий.

ПОЛЫНЬ — *бот.* полинь.

ПОЛЮС — полюс, вершина.

ПОЛЯРИЗАЦИОННЫЙ — поляризаційний, пов'язаний з поляризацією.

ПОЛЯРИЗАЦИЯ — поляризація, виникнення різниці потенціалів між різними частинами біологічних структур, наприклад, між зовнішньою та внутрішньою поверхнями клітинної мембрани.

ПОЛЯРНЫЙ — полярний, вершинний.

ПОМЕШАННЫЙ — божевільний.

ПОМЕШАТЕЛЬСТВО — божевілля, анойя, везанія.

ПОМОГАТЬ, ПОМОЧЬ — допомагати, допомогти, помагати, помогти, надавати допомогу.

ПОМОЩНИК — помічник.

ПОМОЩЬ — допомога, (матеріальна) субсидія.

ПОМРАЧАТЬ — тьмарити.

ПОМРАЧЕНИЕ — потьмарення, затьмарення.

ПОМРАЧЕНИЕ СОЗНАНИЯ — потьмарення (затьмарення) свідомості.

ПОМУТНЕНИЕ — помутніння.

ПОМУТНЕНИЕ СТЕКЛОВИДНОГО ТЕЛА — помутніння склоподібного тіла.

ПОНОС — понос, пронос, діарея, прискорені дефекації, при яких кал має рідку консистенцію;

П.АВИТАМИНОЗНЫЙ — п.авітамінозний;

П.АЛИМЕНТАРНЫЙ — п.аліментарний;

П.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — п.алергічний;

П.АХИЛИЧЕСКИЙ — п.ахілічний;

П.ГАСТРОГЕННЫЙ — п.гастрогенний;

П.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — п.геморагічний;
П.ГИПЕРМОТОРНЫЙ — п.гіпермоторний (гіперкінетичний);
П.ГИПЕРСЕКРЕТОРНЫЙ — гіперсекреторний;
П.ДИСТРОФИЧЕСКИЙ — п.дистрофічний;
П.ЖИРНЫЙ — п.жирний,стеаторея;
П.КРОВАВЫЙ — п.кривавий;
П.НЕВРОГЕННЫЙ — п.неврогенний;
П.ПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — п.панкреатичний;
П.УРЕМИЧЕСКИЙ — п.уремічний;
П.ХОЛЕРНЫЙ — п.холерний;
П.ЭНТЕРАЛЬНЫЙ — п.ентеральний.

ПОНОСНЫЕ СРЕДСТВА — проносні засоби.

ПОНОСНЫЙ — проносний.

ПОПЕРЕЧНИК СЕРДЦА — поперечник серця, сума правого і лівого поперечників (поперечених розмірів) серця, що визначається перкуторно або рентгенографічно.

ПОПЕРЕЧНО—ОБОДОЧНАЯ КИШКА — поперечно-ободова кишка.

ПОПЕРЕЧНЫЙ — поперечний, трансверзальний.

ПОПЕЧЕНИЕ — піклування.

ПОПРАВЛЕНИЕ ЗДОРОВЬЯ — поправлення (покращення) здоров'я, аналепсія.

ПОПРАВЛЯТЬСЯ — (про відновлення свого здоров'я) поправлятися, поправитися, видужувати, одужувати, одужати, (набирати вагу тіла) поправлятися.

ПОПУЛЯЦИОННЫЙ — популяційний, пов'язаний з популяцією.

ПОПУЛЯЦИЯ — популяція, сукупність особин одного біологічного виду, здатних до вільного схрещування та маючих спільний генофонд.

ПОПЫТКА — спроба.

ПОРАЖАТЬ, ПОРАЗИТЬ — уражати, уразити.

ПОРАЖЕНИЕ — (хворобою) ураження.

ПОРАЖЕННОСТЬ — (хворобою) ураженість.

ПОРАЖЕННЫЙ — (хворобою) уражений.

ПОРЕЗ — поріз, інцизія, невеличка неглибока різана рана.

ПОРЕЗАННЫЙ — порізаний, інцизований.

ПОРИОМАНИЯ — поріоманія, дромоманія, бродяжництво.

ПОРОГ — поріг.

ПОРОГ ВОЗБУДИМОСТИ — поріг збудливості.

ПОРОГ ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТИ — поріг чутливості.

ПОРОГОВЫЙ — пороговий.

ПОРОЗ — пороз, розрідження, зменшення щільності тканини.

ПОРОЗНОСТЬ — порозність, пухкість, розрідження, шпаруватість.

ПОРОЗНЫЙ — порозний, пухкий, розріджений, шпаруватий.

ПОРОК — вада, порок.

ПОРОК РАЗВИТИЯ — вада (порок) розвитку, мальформація, вроджена аномалія розвитку.

ПОРОК СЕРДЦА — вада (порок) серця, вроджена або набута аномалія будови клапанного апарату серця, переділок між камерами серця або великих судин, які відходять від серця;

П.С.АОРТАЛЬНО-МИТРАЛЬНЫЙ — п.с.аортально-мітральний;

П.С.АОРТАЛЬНЫЙ — п.с.аортальний;

П.С.АФОНИЧЕСКИЙ — п.с.афонічний (німий);

П.С.ВРОЖДЕННЫЙ — п.с.вроджений;

П.С.МИТРАЛЬНЫЙ — п.с.мітральний;

П.С.ПАПИЛЛЯРНЫЙ — п.с.папілярний (сосочковий);

П.С.КОМБИНИРОВАННЫЙ — п.с.комбінований;

П.С.ПРИОБРЕТЕННЫЙ — п.с.набутий;

П.С.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — п.с.ревматичний;

П.С.СЛОЖНЫЙ — п.с.складний (сполучений, поєднаний);

П.С.СОЧЕТАННЫЙ — п.с.сполучений (складний, поєднаний).

ПОРОЧНЫЙ — порочний, вадливий, хибний.

ПОРОЧНЫЙ КРУГ — порочне коло, взаємозв'язок патологічних змін в організмі, при якому порушення, що виникають внаслідок первинних змін, в свою чергу, поглиблюють їх.

ПОРОШКОВДУВАТЕЛЬ — порошковдувач, інсуфлятор.

ПОРОШОК — порошок, сипуча тверда лікарська форма.

ПОРТАЛЬНЫЙ — портальний, ворітний, належний до ворітної вени.

П. (воротная) ВЕНА — п. (ворітна) вена.

П.ГИПЕРТЕНЗИЯ — п. гіпертензія.

ПОРТАТИВНЫЙ — портативний, негроміздкий, зручний для носіння при собі, для перенесення з місця на місце.

ПОРФИРИНОВЫЙ — порфіриновий, багряний, належний до порфіринів.

ПОРФИРИНЫ — порфірини, барвні органічні речовини (пігменти), до яких належить, наприклад, гемоглобін.

ПОРЦИЯ — порція, частина.

ПОРЧА — псування.

ПОРЯДОК — порядок, чинність.

ПОСЕДЕНИЕ — посивіння, депігментація волосся, трихоптоліоз;

П.ВРОЖДЕННОЕ — п.вроджене, лейкотрихія;

П.ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЕ — п.передчасне (пресенільне);

П.ПРЕСЕНИЛЬНОЕ — п.пресенільне (передчасне);

П.СИМПТОМАТИЧЕСКОЕ — п.симптоматичне;

П.ФИЗИОЛОГИЧЕСКОЕ — п.фізіологічне;

П.ЧАСТИЧНОЕ — п.часткове (парціальне).

ПОСЕДЕТЬ — посивіти.

ПОСЕЩЕНИЕ — відвідування, візитація.

ПОСЕЩЕНИЕ БОЛЬНОГО ВРАЧОМ — відвідування хворого лікарем.

ПОСИНЕВШИЙ — посинілий, що посинів.

ПОСИНЕНИЕ КОЖИ — посиніння шкіри, синюха, ціаноз, ціанодермія.

ПОСЛАБЛЯЮЩИЙ — попускний, послаблюючий, проносний.

ПОСЛЕД — послід, плацента, дитяче місце.

ПОСЛЕДНИЙ — останній.

ПОСЛЕДОВАТЕЛЬ — послідовник.

ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ — послідовність.

ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНЫЙ — послідовний, систематичний.

ПОСЛЕДОВЫЙ — послідовий, плацентарний.

ПОСЛЕДСТВИЕ — наслідок, результат, ефект.

ПОСЛЕЛИХОРАДОЧНЫЙ — післягарячковий, постпіретичний, постфебрильний.

ПОСЛЕОПЕРАЦИОННЫЙ — післяопераційний.

ПОСЛЕРОДОВЫЙ — післяпологовий, постнатальний, пуерперальний.

ПОСЛОЙНО — шарами.

ПОСМЕРТНЫЙ — посмертний, постмортальний.

ПОСПЕШНОЕ РЕШЕНИЕ — поспішне (покв апливе) рішення.

ПОСПЕШНЫЙ — поспішний, поквапливий.

ПОСРЕДСТВЕННЫЙ — середній, звичайний, посередній.

ПОСТ У ПОСТЕЛИ БОЛЬНОГО — пост біля ліжка хворого, гінедія.

ПОСТАДАПТАЦИЯ — постадаптація, процес удосконалення існуючих пристосувальних механізмів у рослинних та тваринних організмів до умов зовнішнього середовища.

ПОСТАРЕНИЕ — постаріння, сенесценція.

ПОСТАРЕНИЕ ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЕ — старіння передчасне (раннє), прогерія, сенілізм.

ПОСТГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — постгеморагічний, що виник після кровотечі.

ПОСТЕЛЬ — постіль.

ПОСТЕЛЬНЫЙ — постільний.

ПОСТЕПЕННЫЙ — поступовий.

ПОСТМОРТАЛЬНЫЙ — постмортальний, посмертний, що виник після біологічної смерті.

ПОСТНАТАЛЬНЫЙ — постнатальний, пуерперальний, що належить до періоду одразу після народження.

ПОСТНЕКРОТИЧЕСКИЙ — постнекротичний, що виник після некрозу (змертвіння) тканини чи органа.

ПОСТОРОННИЙ — сторонній.

ПОСТОЯННЫЙ — постійний, стабільний, стаціонарний, (стійкий) константний.

ПОСТОЯНСТВО — постійність, сталість, незмінність, стабільність, (структури) стереотипія.

ПОСТПИРЕТИЧЕСКИЙ — постпіретичний, постфебрильний, післягарячковий.

ПОСТПОЗИЦИЯ — постпозиція, запізнення, запізнювання.

ПОСТПУБЕРТАТНЫЙ — постпубертатний, що виник після періоду статевого дозрівання.

ПОСТРАДАВШИЙ — ушкоджений, пошкоджений.

ПОСТТРАНСФУЗИОННЫЙ — посттрансфузійний, що виник після переливання крові або кровозамінників.

ПОСТУКИВАНИЕ — постукування, перкусія.

ПОСТУКИВАТЬ — постукувати, перкутувати.

ПОСТУПАТЕЛЬНЫЙ — поступовий, прогресивний.

ПОСТФЕБРИЛЬНЫЙ — постфебрильний, постпіретичний, післягарячковий.

ПОСТЭМБРИОНАЛЬНЫЙ — постембріональний, що виник в організмі після народження.

ПОСТЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ — постепілептичний, що виник після приступу епілепсії.

ПОТ — піт;

П.ЗЛОВОННЫЙ — п.смердючий, бромідроз;

П.КРОВАВЫЙ — п.кривавий, гематидроз.

ПОТАТОР — потатор, п'яниця, алкоголік.

ПОТЕМНЕНИЕ — потемніння.

ПОТЕМНЕНИЕ В ГЛАЗАХ — потемніння в очах.

ПОТЕНИЕ — потіння, гідроз, судація, транспірація.

ПОТЕНИЕ ПОВЫШЕННОЕ — потіння підвищене, пітливість, гіпергідрія, гіпергідроз.

ПОТЕНИЕ УМЕНЬШЕННОЕ — потіння зменшене, гіпогідрія, гіпогідроз.

ПОТЕНЦИАЛЬНЫЙ — потенційний, можливий з певного моменту, прихований до певного моменту.

ПОТЕНЦИЯ — потенція, здатність зробити щось.

ПОТЕРТОСТЬ — натертість, намуляність, натерте (намуляне) місце, дерматит, спричинений тривалим механічним подразненням шкіри.

ПОТЕРЯ — втрата.

ПОТЕРЯ ПАМЯТИ — втрата пам'яті, амнезія, екмнезія.

ПОТЕРЯ СОЗНАНИЯ — втрата притомності, непритомність, непритомний стан, екліпс(ис).

ПОТЕТЬ — потіти, пітніти, (вкриватися вологим налітом) спітніти.

ПОТЛИВОСТЬ — пітливість, гіпергідрія, гіпергідроз.

ПОТНИЦА — пітниця, міліарія, дерматоз, спричинений закупоркою вивідних протоків потових залоз, що спостерігається при інтенсивному потовиділенні.

ПОТНЫЙ — спітнілий, пітний.

ПОТОВЫЙ — потовий, судаційний.

ПОТОГОННЫЕ СРЕДСТВА — потогінні засоби, гідротика.

ПОТОГОННЫЙ — потогінний, гідротичний, судаційний.

ПОТОК — потік.

ПОТОМАНИЯ — потоманія, пияцтво, п'янство, алкоголізм.

ПОТОМОК — нащадок.

ПОТОМСТВО — потомство, нащадки.

ПОТООТДЕЛЕНИЕ — потовиділення, діафорез, перспірація.

ПОТООТДЕЛЕНИЕ УМЕНЬШЕННОЕ — потовиділення зменшене, гіпідроз.

ПОТООТДЕЛЕНИЯ НАРУШЕНИЕ — потовиділення порушення, дисгідроз.

ПОТРЕБНОСТЬ — потреба.

ПОТРЕВОЖЕННЫЙ — потурбований, потривожений.

ПОТРЕВОЖИТЬ — потурбувати, потривожити.

ПОТРЕСКАВШИЙСЯ — потрісканий, порепаний.

ПОТРЯСАЮЩИЙ ОЗНОБ — трясучий озноб.

ПОТЫ НОЧНЫЕ — поти нічні.

ПОХМЕЛЬЕ — похмілля.

ПОХОДКА — хода, сукупність особливостей пози та рухів при ходьбі;

П.АСИНЕРГИЧЕСКАЯ — х.асинергічна, при ураженні мозочка;

П.АТАКТИЧЕСКАЯ — х.атактична, при ураженні мозочка;

П.ГЕМИПЛЕГИЧЕСКАЯ — х.геміплегічна, при парезі ноги;

П.КУКОЛЬНАЯ — х.лялькова, при паркінсонізмі;

П.ПАРЕТИЧЕСКАЯ — х.паретична, при парезах ніг;

П.СЕНИЛЬНАЯ — х.сенільна (стареча);

П.СПАСТИЧЕСКАЯ — х.спастична, при центральних парапарезах;

П.СПАСТИЧЕСКИ-ПАРЕТИЧЕСКАЯ — х.спастично-паретична, при поєднанні центрального та периферичного парапарезів;

П.СТАРЧЕСКАЯ — х.стареча (сенільна);

П.УТИНАЯ — х.качина, при вродженому вивиху тазостегнових (кульшових) суглобів;

П.ШАТКАЯ — х.хитка, тибуляція, вакциляція, при ураженні мозочка.

ПОХОЖИЙ — схожий.

ПОХОЛОДАНИЕ — похолодання.

ПОХОЛОДАНИЕ КОНЕЧНОСТЕЙ — похолодання кінцівок.

ПОХОЛОДЕТЬ — похолонути, похолодіти.

ПОХОРОНЫ — похорон.

ПОХУДАНИЕ — схуднення.

ПОХУДЕВШИЙ — що схуд, схудлий.

ПОХУДЕТЬ — схуднути.

ПОЦЕССИЯ — поцесія, привласнення.

ПОЧЕРНЕНИЕ — почорніння.

ПОЧЕСУХА — свербець, пруриго, сверблячий дерматоз.

ПОЧЕЧНАЯ ЛОХАНКА — ниркова миска.

ПОЧЕЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — ниркова недостатність, патологічний стан, якому притаманне порушення фільтраційно-концентраційної функції нирок з наступним розвитком тяжкого інтоксикаційного синдрому, розладом водно-електролітного балансу та кислото-лужної рівноваги;

П.Н.ОСТРАЯ — н.н.гостра;

П.Н.ПАРЦИАЛЬНАЯ — н.н.парціальна (часткова), при якій уражаються окремі функції нирок;

П.Н.СКРЫТАЯ — н.н.прихована (латентна), що виявляється тільки за допомогою функціональних проб;

П.Н.ХРОНИЧЕСКАЯ — н.н.хронічна.

"ПОЧЕЧНОЕ" ЛИЦО — "ниркове" обличчя (при гломерулонефриті).

ПОЧЕЧНОКАМЕННАЯ БОЛЕЗНЬ — нирковокам'яна хвороба, нефролітіаз.

ПОЧЕЧНЫЕ КАНАЛЬЦЫ — ниркові канальці.

ПОЧЕЧНЫЕ СЕГМЕНТЫ — ниркові сегменти.

ПОЧЕЧНЫЕ СОСОЧКИ — ниркові сосочки.

ПОЧЕЧНЫЕ СТОЛБЫ — ниркові стовпи.

ПОЧЕЧНЫЕ ТРУБОЧКИ СОБИРАТЕЛЬНЫЕ — ниркові трубочки збиральні.

ПОЧЕЧНЫЕ ЧАШКИ — ниркові чашки.

ПОЧЕЧНЫЙ — нирковий, нефральний, ренальний.

ПОЧЕЧНЫЙ КАМЕНЬ — нирковий камінь, нефроліт.

ПОЧЕЧНЫЙ КАНАЛЕЦ — нирковий каналець.

ПОЧЕЧНЫЙ КЛУБОЧЕК — нирковий клубочок.

ПОЧЕЧНЫЙ ПЕСОК — нирковий пісок, нефропсамоз, псамонефроз.

ПОЧКА — нирка.

ПОЧКА АМИЛОИДНО-СМОРЩЕННАЯ— нирка амілоїдно-зморщена, вторинно-зморщена нирка в кінцевій стадії амілоїдозу.

ПОЧКА БЛУЖДАЮЩАЯ — нирка блукаюча (мігруюча).

ПОЧКА ВТОРИЧНО-СМОРЩЕННАЯ — нирка вторинно-зморщена, зморщена нирка, що виникає внаслідок запальних та дистрофічних змін у клубочках, наприклад, на пізніх стадіях гломерулонефриту.

ПОЧКА ДОБАВОЧНАЯ — нирка додаткова.

ПОЧКА ЗАСТОЙНАЯ — нирка застійна (при серцевій недостатності).

ПОЧКА ИСКУССТВЕННАЯ — нирка штучна (артифіціальна, гемодіалізатор).

ПОЧКА КИСТОЗНАЯ — нирка кістозна.

ПОЧКА ПЕРВИЧНО-СМОРЩЕННАЯ — нирка первинно-зморщена, зморщена нирка, що виникає внаслідок артеріолосклерозу, наприклад, при гіпертонічній хворобі та атеросклерозі.

ПОЧКА ПОДВИЖНАЯ — нирка рухлива (блукаюча, мігруюча).

ПОЧКА СМОРЩЕННАЯ — нирка зморщена, нирка, розміри якої зменшені внаслідок заміщення частини її паренхіми рубцевою сполучною тканиною.

ПОЧКА СУЛЕМОВАЯ — нирка сулемова, некронефроз, зумовлений отруєнням сулемою.

ПОЧКА УДВОЕННАЯ — нирка подвоєна.

ПОЧКИ ВОДЯНКА — нирки водянка, гідронефроз, нефрогідроз.

ПОЧКИ НАГНОЕНИЕ — нирки нагноєння, нефропіоз, піонефроз.

ПОЧКИ ОПУЩЕНИЕ — нирки опущення, нефроптоз.

ПОЯВИВШИЙСЯ — що з'явився, маніфестний.

ПОЯВЛЕНИЕ — поява, маніфестація.

ПОЯВЛЕНИЕ СЫПИ — поява висипу (висипки), енепція.

ПОЯС — пояс.

ПОЯСНИЦА — поперек, крижі.

ПОЯСНИЧНАЯ ОБЛАСТЬ — поперекова (люмбальна) ділянка.

ПОЯСНИЧНО-КРЕСТЦОВЫЙ — попереково-крижовий, люмб(альн)о–сакральний.

ПОЯСНИЧНО-РЕБЕРНЫЙ — попереково-реберний, люмб(альн)о-костальний.

ПОЯСНИЧНО-СПИННОЙ — попереково-спинний, люмб(альн)о–дорзальний.

ПОЯСНИЧНЫЙ — поперековий, люмбальний.

ПРАВДОПОДОБНЫЙ — правдоподібний, вірогідний.

ПРАВИЛЬНОСТЬ — правильність, вірність, слушність, (про ритм) регулярність.

ПРАВИЛЬНЫЙ — правильний, вірний, слушний, (про ритм) регулярний.

ПРАВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — правошлуночкова недостатність (правошлуночкова серцева недостатність).

ПРАВОПРЕДСЕРДНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — правопередсерцева недостатність.

ПРАВЫЙ — правий.

ПРЕАГОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ — преагональний стан, термінальний стан, що передує агонії.

ПРЕАДАПТАЦИЯ — преадаптація, виникнення в організмі тварин і рослин ознак, які не мали значення раніше, але в змінених умовах існування можуть стати корисними.

ПРЕБЛАСТОМАТОЗНЫЙ — пребластоматозний, передпухлинний.

ПРЕВАЛИРОВАТЬ — превалювати, переважати, мати перевагу, домінувати.

ПРЕВЕНТИВНЫЙ — превентивний, запобіжний, попереджальний, попереджуючий, профілактичний.

ПРЕВЕНЦИЯ — превенція, попередження, попереджання, запобігання, профілактика.

ПРЕВОСХОДСТВО — перевага.

ПРЕВРАЩЕНИЕ — перетворення, метаморфоза, трансфігурація, трансформація.

ПРЕДАСТМА — передастма 1. стан аури (передвісників) приступу бронхіальної астми (закладеність носа, дряпання у горлі, свербіння повік); 2. стан сенсибілізації організму

при хронічних запальних захворюваннях, при якому дозволяючий чинник може викликати приступ бронхіальної астми.

ПРЕДБОЛЕЗНЬ — передхвороба (преморбідний стан), стан на межі здоров'я та хвороби, який залежно від обставин може перейти у хворобу або закінчитися нормалізацією функцій організму.

ПРЕДБРЮШИННЫЙ — передочеревинний, преперитонеальний.

ПРЕДВАРИТЕЛЬНОЕ РЕШЕНИЕ — попереднє рішення, преюндикція.

ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЙ — попередній, прелімінарний.

ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫЙ ДИАГНОЗ — попередній діагноз.

ПРЕДВЕСТНИК — передвісник.

ПРЕДВЕСТНИК БОЛЕЗНИ — передвісник хвороби, продром.

ПРЕДВЕСТНИК ПРИСТУПА (припадка) — передвісник приступу (нападу, припадку), аура.

ПРЕДВЕЩАЮЩИЙ — віщуючий, що віщує, премоніторний, продромальний.

ПРЕДВИДЕНИЕ — передбачення.

ПРЕДВИДЕТЬ — передбачати.

ПРЕДВОСХИЩЕНИЕ — передбачення.

ПРЕДДВЕРИЕ — передодвер'я.

ПРЕДДВЕРНЫЙ — передодверний, вестибулярний.

ПРЕДЕЛ — межа, границя, кінець.

ПРЕДЕЛЬНЫЙ — граничний, термінальний, кінцевий.

ПРЕДИАБЕТ — предіабет, патологічний стан порушеного вуглеводного обміну, при якому ще немає клінічної картини цукрового діабету.

ПРЕДЛЕЖАНИЕ — передлежання.

ПРЕДЛЕЖАЩИЙ — передлежачий.

ПРЕДМЕНСТРУАЛЬНЫЙ СИНДРОМ — передменструальний синдром, комплекс різних нервовопсихічних, вегетосудинних та обмінних порушень, що виникають у деяких жінок у другій половині менструального циклу.

ПРЕДОПЕРАЦИОННЫЙ — передопераційний.

ПРЕДОПУХОЛЕВОЕ СОСТОЯНИЕ — передпухлинний стан, передрак, різні зміни тканин, що можуть стати основою пухлинного росту.

ПРЕДОПУХОЛЕВЫЙ — передпухлинний, пребластоматозний, претуморозний.

ПРЕДОСТОРОЖНОСТЬ — обережність, осторога.

ПРЕДОТВРАЩАТЬ — запобігати, відвертати, презервувати.

ПРЕДОТВРАЩЕНИЕ — запобігання, відвертання, профілактика, презервація.

ПРЕДОТЕК — переднабряк, преедема.

ПРЕДОТЕЧНЫЙ — переднабряковий, преедематозний.

ПРЕДОХРАНЕНИЕ — охорона, запобігання, запобіження, презервація.

ПРЕДОХРАНЕНИЕ ОТ БОЛЕЗНИ — запобігання хворобі, превенція, профілактика.

ПРЕДОХРАНИТЕЛЬ — запобіжник.

ПРЕДОХРАНИТЕЛЬНЫЙ — запобіжний, превентивний, профілактичний.

ПРЕДПИСАНИЕ ВРАЧА — припис лікаря, прескриптум, прескрипція.

ПРЕДПЛЕЧЬЕ — передпліччя.

ПРЕДПЛЮСНА — передплесно, передплюсно.

ПРЕДПОЗВОНОЧНЫЙ — передхребетний, превертебральний.

ПРЕДПОЛОЖЕНИЕ — припущення, здогад, гіпотеза, презумпція.

ПРЕДПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — здогадний, гаданий, можливий, гіпотетичний.

ПРЕДПОЧТЕНИЕ — перевага.

ПРЕДРАК — передрак, преканцер, загальна назва вроджених або набутих диспластичних змін шкіри або внутрішніх органів, які можуть трансформуватися у злоякісну пухлину.

ПРЕДРАКОВЫЙ — передраковий, преканцерозний, преканцероматозний, прекарцинозний, прекарциноматозний.

ПРЕДРАСПОЛАГАЮЩИЙ — сприятливий, схильний.

ПРЕДРАСПОЛОЖЕНИЕ — схильність, наявність вроджених або набутих особливостей будови або функцій організму, що сприяють захворюванню певною хворобою.

ПРЕДРАССУДОК — забобон, марновірство, передсуд, гіпонема.

ПРЕДРОДОВЫЙ — передпологовий, передродовий, пренатальний.

"ПРЕДСЕРДЕЧНАЯ ТОСКА" — "передсерцева туга" (нудьга, страх передсерцевий), ознака ендогенної депресії, що виявляється відчуттям стискання, болю в грудях, головним чином у ділянці серця та страхом смерті.

ПРЕДСЕРДЕЧНЫЙ — передсерцевий, передсердечний, прекардіальний.

ПРЕДСЕРДИЕ — передсердя, атріум.

ПРЕДСЕРДИЕ ЛЕВОЕ — передсердя ліве.

ПРЕДСЕРДИЕ ПРАВОЕ — передсердя праве.

ПРЕДСЕРДИЙ МЕРЦАНИЕ — передсердь мигтіння.

ПРЕДСЕРДИЙ ТРЕПЕТАНИЕ — передсердь тріпотіння.

ПРЕДСЕРДИЙ ФИБРИЛЛЯЦИЯ — передсердь фібриляція.

ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВАЯ ПЕРЕГОРОДКА — передсердно-шлуночкова (атріовентрикулярна) переділка (перетинка).

ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — передсердно-шлуночковий, атріовентрикулярний.

ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ УЗЕЛ — передсердно-шлуночковий (атріовентрикулярний) вузол.

ПРЕДСЕРДНЫЙ — передсердний, атріальний.

ПРЕДСКАЗАНИЕ — пророкування, передречення, завбачення, предикція, прогноз.

ПРЕДСМЕРТНЫЙ — передсмертний, премортальний.

ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВО — представництво, репрезентація.

ПРЕДСТАРЧЕСКИЙ — передстаречий, пресенільний.

П.ВОЗРАСТ — передстаречий вік, пресеніліум.

ПРЕДСТАТЕЛЬНАЯ ЖЕЛЕЗА — передміхурова залоза, простата.

ПРЕДУПРЕДИТЕЛЬНЫЙ — запобіжний, превентивний, профілактичний.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ — запобігання, превенція, презервація, профілактика.

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ БОЛЕЗНИ — запобігання хворобі, превенція, профілактика.

ПРЕДУСМАТРИВАТЬ — передбачати.

ПРЕДУСМОТРИТЕЛЬНОСТЬ — передбачливість, завбачливість, провіденція.

ПРЕДУСМОТРИТЕЛЬНЫЙ — передбачливий, завбачливий, провідентний.

ПРЕДЧУВСТВИЕ — передчуття.

ПРЕДЧУВСТВИЕ БОЛЕЗНИ — передчуття хвороби, пропатія.

ПРЕДЧУВСТВОВАТЬ — передчувати.

ПРЕДШЕСТВУЮЩИЙ — попередній.

ПРЕДЩИТОВИДНЫЙ — передщитоподібний, претиреоїдний.

ПРЕДЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ — передепілептичний.

ПРЕЖДЕВРЕМЕННЫЙ — передчасний.

ПРЕЗЕРВАЦИЯ — презервація, запобігання, охорона.

ПРЕЗУМПЦИЯ — презумпція, здогад, припущення.

ПРЕИМУЩЕСТВЕННО — переважно.

ПРЕИМУЩЕСТВО — перевага.

ПРЕКАНЦЕР — преканцер, передрак.

ПРЕКАПИЛЛЯР — прекапіляр.

ПРЕКОМА, ПРЕКОМАТОЗНОЕ СОСТОЯНИЕ — прекома, прекоматозний стан, початкова стадія коми у вигляді ступора або сопора.

ПРЕКОРДИАЛЬНАЯ ОБЛАСТЬ — прекордіальна ділянка, прекордіум, прекордія, проекція контурів серця на передню грудну стінку.

ПРЕКОРДИЯ, ПРЕКОРДИУМ — прекордія, прекордіум, те саме, що прекордіальна ділянка.

ПРЕКРАЩАТЬ — припиняти.

ПРЕКРАЩЕНИЕ — припинення, децес(ія).

ПРЕКРАЩЕНИЕ ЛИХОРАДКИ — припинення гарячки.

ПРЕЛИМИНАРНЫЙ — прелімінарний, попередній, тимчасовий.

ПРЕЛОМЛЕННЫЙ — заломлений, рефрактний.

ПРЕМЕДИКАЦИЯ — премедикація, медична підготовка хворого до наркозу або місцевої анестезії.

ПРЕМОНИТОРНЫЙ — премоніторний, віщуючий, що віщує.

ПРЕМОРБИДНЫЙ — преморбідний, передуючий (що передує) хворобі.

П.СОСТОЯНИЕ — п.стан, передхвороба.

ПРЕМОРТАЛЬНЫЙ — премортальний, передсмертний.

ПРЕНАТАЛЬНЫЙ — пренатальний, передпологовий, передродовий.

ПРЕОБЛАДАТЬ — переважати, домінувати.

ПРЕОБЛАДАЮЩИЙ — переважаючий, переважний, домінантний, домінуючий.

ПРЕОБРАЗОВАНИЕ — перетворення, метаморфоз(а), реорганізація, трансформація.

ПРЕПАРАТ — препарат 1. речовина, приготовлена для дослідження (анатомічного, гістологічного); 2. фармацевтичний продукт.

ПРЕПАРИРОВАНИЕ — препарування, готування, приготування.

ПРЕПАРИРОВАННЫЙ — препарований, приготовлений, приготований.

ПРЕПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — преперитонеальний, передочеревинний.

ПРЕПИЛОРИЧЕСКИЙ — препілоричний, що знаходиться перед воротарем шлунка.

ПРЕПЯТСТВИЕ — перешкода, перепона, обструкція.

ПРЕПЯТСТВУЮЩИЙ — перешкоджаючий, обструктивний.

ПРЕРОГАТИВА — прерогатива, перевага, виключна компетенція.

ПРЕРЫВИСТОЕ ДЫХАНИЕ — переривчасте (сакадоване) дихання.

ПРЕРЫВИСТЫЙ — переривчастий, сакадований.

ПРЕСБИАКУЗИС — пресбіакузис, послаблення слуху в старості.

ПРЕСБИОПИЯ — пресбіопія, стареча далекозорість.

ПРЕСБИОФРЕНИЯ — пресбіофренія, старече слабоумство (маразм).

ПРЕСБИЭСТЕЗИЯ — пресбіестезія, зменшення шкірної чутливості у старості.

ПРЕСЕНИЛЬНЫЙ — пресенільний, що передує старості.

ПРЕСИСТОЛА — пресистола, діастолічний період перед систолою.

ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ — пресистолічний.

ПРЕСКЛЕРОЗ — прескліроз, безсимптомна фаза розвитку атеросклерозу.

ПРЕСЛЕДОВАНИЕ — переслідування, персекуція.

ПРЕССОРНЫЙ — пресорний, пов'язаний з тиском, стисненням, стисканням.

ПРЕСТАРЕЛЫЙ — старезний, старий.

ПРЕСТУПНЫЙ — злочинний, кримінальний.

ПРЕТУМОРОЗНЫЙ — претуморозний, передпухлинний.

ПРЕХОДЯЩИЙ — прохідний, минущий, перехідний, транзиторний.

ПРЕЦИЗИОННЫЙ — прецизійний, точний.

ПРЕЦИПИТАТ — преципітат, осад.

ПРЕЦИПИТАЦИЯ — преципітація, осідання, осадження, осадження антигена біологічного розчину під впливом специфічної сироватки.

ПРЕЦИПИТИРОВАННЫЙ — преципітований, що випав в осад.

ПРЕЭДЕМА — преедема, переднабряк.

ПРИВЕДЕНИЕ — приведення, (кінцівки) аддукція.

ПРИВИВКА — (проти інфекційних захворювань) щеплення, вакцинація.

ПРИВИВОЧНЫЙ — щепний, прищепний, вакцинальний.

ПРИВИТОЙ, ПРИВИТЫЙ — прищеплений, щеплений, вакцинований.

ПРИВОДЯЩИЙ — привідний, адукторний.

ПРИВРАТНИК ЖЕЛУДКА — воротар шлунка, пілорус.

ПРИВРАТНИКОВЫЙ — воротаревий, пілоричний.

ПРИВЫКАНИЕ — звикання.

ПРИВЫКШИЙ — звиклий.

ПРИВЫЧКА — звичка.

ПРИВЫЧНЫЙ — звичний.

ПРИГОДНОСТЬ — придатність, утилітарність.

ПРИГОДНЫЙ — придатний, утилітарний.

ПРИГОТОВИТЕЛЬНЫЙ — підготовчий, препаративний.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ — приготування, готування, парація, препарація.

ПРИГОТОВЛЕННЫЙ — приготований.

ПРИГОТОВЛЯЮЩИЙ — готуючий.

ПРИГРУДИННЫЙ — кологрудинний, парастернальний.

ПРИДАТОК — придаток.

ПРИДАТОК МОЗГА — придаток мозку, гіпофіз.

ПРИДАТОЧНЫЙ — придатковий.

ПРИЖАТИЕ — притиснення, компресія, пресура.

ПРИЖАТЫЙ — стиснений, притиснений, (ком)пресований.

ПРИЖИВЛЕНИЕ — приживлення, реплантація.

ПРИЖИГАНИЕ — припікання, каутеризація, лікування за допомогою хімічного, термічного або променевого опіку (наприклад, папілом).

ПРИЖИГАТЬ, ПРИЖЕЧЬ — припікати, припекти, каутеризувати.

ПРИЖИГАЮЩИЙ — припікальний, каустичний, (за допомогою високої температури) термокаустичний.

ПРИЖИЗНЕННЫЙ — прижиттєвий, прижиттьовий, зажиттєвий, зажиттьовий, інтравітальний.

ПРИЗНАК — ознака, (хвороби) симптом.

ПРИЗНАК БОЛЕЗНИ — ознака (симптом) хвороби.

ПРИЗНАК (болезни) БЛАГОПРИЯТНЫЙ — ознака (хвороби) сприятлива, ейсемія.

ПРИЗНАК (болезни) НЕБЛАГОПРИЯТНЫЙ — ознака (хвороби) несприятлива.

ПРИЗНАК (болезни) ПАТОГНОМОНИЧЕСКИЙ (ПАТОГНОМОНИЧНЫЙ) —ознака (хвороби) патогномонічна, ознака, притаманна тільки певному захворюванню.

ПРИЗНАК СМЕРТИ — ознака смерті.

ПРИЗНАКИ ВЫЗДОРОВЛЕНИЯ — ознаки видужання (одужання).

ПРИЗНАКИ ВЫРОЖДЕНИЯ — ознаки виродження.

ПРИЗНАКИ ИСТЕРИИ — ознаки істерії.

ПРИЗНАКОВ БОЛЕЗНИ ОСЛАБЛЕНИЕ — ознак хвороби ослаблення, мітигація.

ПРИКАРДИАЛЬНЫЙ — прикардіальний, присерцевий, колосерцевий, паракардіальний.

ПРИКАСАТЬСЯ — дотикатися, доторкатися.

ПРИКЛАДЫВАНИЕ — накладання, прикладання, аплікація.

ПРИКОСНОВЕНИЕ — дотик.

ПРИКРЕПЛЕНИЕ — прикріплення, фіксація.

ПРИЛАЖИВАНИЕ — приладжування.

ПРИЛИВ(Ы) — прилив(и), афлюкс, минущі відчуття жару в обличчі та кінцівках, пов'язані з різким розширенням шкірних судин при клімактеричному синдромі.

ПРИЛИВ КРОВИ — прилив крові, гемоафлюкс.

ПРИМЕСЬ — домішка.

ПРИМЕТА — ознака.

ПРИМОРДИАЛЬНЫЙ — примордіальний, первинний, первісний.

ПРИМОЧКА — примочка, епітема.

ПРИНИМАНИЕ, ПРИНЯТИЕ — прийняття, приймання, акцепція, рецепція.

ПРИНИМАТЬ — приймати.

ПРИНУЖДЕНИЕ — примус.

ПРИНЯТИЕ — приймання, прийняття, акцепція, рецепція.

ПРИОБРЕТЕНИЕ — придбання, надбання.

ПРИОБРЕТЕННЫЙ — набутий, придбаний.

ПРИПАДОК — припадок, пароксизм.

ПРИПАРКА — припарка, лікувальна процедура, що полягає у тривалому прикладанні на будь-яку частину тіла нагрітої сипучої або кашкоподібної речовини.

ПРИПУХАНИЕ — припухання, інтумесценція.

ПРИПУХАТЬ — припухати.

ПРИПУХЛОСТЬ — припухлість, (ін)тумесценція, тургестенція.

ПРИРАЩЕНИЕ — приростання, акреція.

ПРИРАЩЕННЫЙ — приростений, акретований.

ПРИРОДА — природа, натура.

ПРИРОДНЫЙ — природний, натуральний.

ПРИРОСШИЙ — приріслий, адгезивний, адгерентний.

ПРИСВОЕНИЕ — привласнення, поцесія.

ПРИСЕРДЕЧНЫЙ — присерцевий, колосерцевий, паракардіальний.

ПРИСМАТРИВАТЬ — доглядати.

ПРИСМОТР — догляд, обсервація.

ПРИСОЕДИНЕНИЕ — приєднування, приєднання, ад'юнкція, аднексія.

ПРИСОЕДИНЯЮЩИЙСЯ — приєднувальний, що приєднується.

ПРИСПОСАБЛИВАЕМОСТЬ, ПРИСПОСОБЛЯЕМОСТЬ — пристосовність, адаптація, адаптабельність.

ПРИСПОСОБИТЕЛЬНЫЙ — пристосовний, адаптаційний.

ПРИСТЕНОЧНЫЙ — пристінний, пристінковий, парістальний.

ПРИСТРАСТИЕ — пристрасть.

ПРИСТУП — напад, приступ, пароксизм.

ПРИСУТСТВИЕ — присутність, презенція.

ПРИСУЩИЙ — властивий, притаманний.

ПРИСЫПКА — присипка, порошок для зовнішнього присипання.

ПРИТВОРНЫЙ — удаваний, симулянтний.

ПРИТВОРСТВО — удавання, удаваність, симуляція.

ПРИТВОРЯТЬСЯ — удавати, прикидатися, симулювати.

ПРИТОК — приплив, прилив, афлюкс.

ПРИТУПЛЕНИЕ — притуплення (перкуторного тону), субобтузія.

ПРИТУПЛЕННЫЙ — притуплений.

ПРИХРАМЫВАНИЕ — кульгання, накульгування, шкутильгання, дисбазія.

ПРИХРАМЫВАТЬ — накульгувати, шкутильгати.

ПРИЧИНА — причина.

ПРИЧИНА БОЛЕЗНИ — причина хвороби.

ПРИЧИНА СМЕРТИ — причина смерті.

ПРИЧИННАЯ СВЯЗЬ — причинний зв'язок.

ПРИЧИННЫЙ — причинний, каузальний, (стосовно хвороби) етіологічний.

ПРИШИВАНИЕ — пришивання.

ПРОБА — проба, спроба, (а) пробація.

ПРОБАЦИЯ — пробація, іспит, спроба, доказ, схвала.

ПРОБНЫЙ — пробний.

ПРОБОДАЮЩИЙ — проколюючий, прориваючий, перфоруючий.

ПРОБОДЕНИЕ — проколювання, проколення, прорив, проривання, перфорація.

ПРОБОДНОЙ — прокольний, проривний, перфоративний.

ПРОБУЖДЕНИЕ — пробудження.

ПРОВАРЕННЫЙ — проварений.

ПРОВАРИВАТЬ, ПРОВАРИТЬ — проварювати, проварити.

ПРОВЕДЕНИЕ — проведення.

ПРОВЕДЕННЫЙ — проведений.

ПРОВЕТРИВАНИЕ — провітрювання, вентиляція.

ПРОВИДЕНЦИЯ — провиденція, передбачливість, передбачення, провидіння.

ПРОВИЗИЯ — провізія, продовольство, їстівні припаси.

ПРОВИЗОРНЫЙ — провізорний, передбачливий, що заздалегідь турбується про щось.

ПРОВОДИМОСТЬ — провідність, кондукція, здатність живої тканини (звичайно — нервової системи) проводити імпульси збудження.

ПРОВОДИМОСТЬ СЕРДЦА — провідність серця.

ПРОВОДИТЬ — проводити.

ПРОВОДНИК — провідник.

ПРОВОДНИКОВЫЙ — провідниковий.

ПРОВОДЯЩАЯ СИСТЕМА СЕРДЦА — провідна система серця.

ПРОВОДЯЩИЙ — провідний.

ПРОГЕРИЯ — прогерія, сенілізм, раннє постаріння.

ПРОГНОЗ — прогноз, передбачення, пророкування 1. науково аргументоване передбачення, що дає випереджаючу інформацію про розвиток певних явищ, процесів у майбутньому; 2. засноване на діагнозі припущення щодо подальшого перебігу та закінчення хвороби у хворого.

ПРОГНОЗ БОЛЕЗНИ — прогноз хвороби;

П.Б.БЛАГОПРИЯТНЫЙ — п.х.сприятливий;

П.Б.НЕБЛАГОПРИЯТНЫЙ — п.х.несприятливий;

П.Б.СМЕРТЕЛЬНЫЙ — п.х.смертельний (летальний);

П.Б.СОМНИТЕЛЬНЫЙ — п.х.сумнівний.

ПРОГНОЗ В ОТНОШЕНИИ ВОССТАНОВЛЕНИЯ ОРГАНА ИЛИ ЕГО ФУНКЦИЙ — прогноз щодо відновлення органа або його функцій.

ПРОГНОЗ В ОТНОШЕНИИ ВЫЗДОРОВЛЕНИЯ — прогноз щодо видужання (здоров'я).

ПРОГНОЗ В ОТНОШЕНИИ ЖИЗНИ — прогноз щодо життя.

ПРОГНОЗ В ОТНОШЕНИИ ТРУДОСПОСОБНОСТИ — прогноз щодо працездатності.

ПРОГНОЗ ВОССТАНОВЛЕНИЯ ФУНКЦИЙ — прогноз відновлення функцій.

ПРОГНОЗ ВЫЗДОРОВЛЕНИЯ — прогноз видужання (одужання).

ПРОГНОЗ ДЛИТЕЛЬНОСТИ ЖИЗНИ — прогноз тривалості життя.

ПРОГНОЗ НАИХУДШИЙ — прогноз найгірший.

ПРОГНОЗ НЕБЛАГОПРИЯТНЫЙ — прогноз несприятливий.

ПРОГНОЗ СОХРАНЕНИЯ ЖИЗНИ — прогноз збереження життя.

ПРОГНОЗИРОВАНИЕ — прогнозування, передбачення, процес наукового передбачення майбутнього стану різних явищ (природних, суспільних тощо).

ПРОГНОСТИЧЕСКИЙ — прогностичний, заснований на прогнозі.

ПРОГОРКЛЫЙ — згірклий.

ПРОГРЕДИЕНТНОСТЬ — прогредієнтність, наростання, зростання.

ПРОГРЕДИЕНТНЫЙ — прогредієнтний, наростаючий, зростаючий.

ПРОГРЕССИРУЮЩИЙ — прогресуючий, що прогресує.

ПРОГРЕССИЯ — прогресія, рух уперед, зростання, зріст.

ПРОДЛЕНИЕ — продовження, пролонгація.

ПРОДОВОЛЬСТВИЕ — харчі, субсистенція.

ПРОДОЛГОВАТЫЙ — довгастий.

ПРОДОЛГОВАТЫЙ МОЗГ — довгастий мозок.

ПРОДОЛЖЕНИЕ — продовження, континуація, пролонгація.

ПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫЙ — тривалий, пролонгований.

ПРОДОЛЬНЫЙ — поздовжній, лонгітудинальний, меридіальний, меридіональний.

ПРОДРОМ — продром, передвісник хвороби.

ПРОДРОМАЛЬНЫЙ ПЕРИОД — продромальний період (продромальна стадія), продром, стадія розвитку хвороби, що передує появі клінічних проявів.

ПРОДУВАНИЕ — продування, пертубація.

ПРОДУКТ — продукт 1. споживча вартість, матеріальний результат праці людини; 2. речовина, що її здобуто хімічним способом; 3. наслідок, результат, породження чого-небудь.

ПРОДУКТИВНЫЙ — продуктивний, доцільний, плодотворний, здатний виробляти, створювати щось цінне.

ПРОДУКЦИЯ — продукція, вироблення, виробництво.

ПРОДУЦЕНТНЫЙ — продуцентний, виробляючий, що виробляє.

ПРОДЫРЯВЛЕННЫЙ — продірявлений, проколений, перфоративний.

ПРОЖОРЛИВОСТЬ — ненажерливість, пажерливість, акорія, ситіоманія, цибоманія.

ПРОЖОРЛИВЫЙ — ненажерливий, пажерливий, акорічний, ситіоманічний, цибоманічний.

ПРОЗЕКСИЯ — прозексія, звернення уваги.

ПРОЗЕКЦИЯ — прозекція 1. розрізання, розрізуван-

ня; 2. розтин трупа, автопсія.

ПРОЗОПАЛГИЯ — прозопалгія, неврологічний біль обличчя.

ПРОЗОПОСПАЗМ — прозоспазм(а), судороги (судоми) м'язів обличчя.

ПРОЗРАЧНОСТЬ — прозорість.

ПРОЗРАЧНЫЙ — прозорий.

ПРОИЗНОШЕНИЕ — вимова.

ПРОИСХОЖДЕНИЕ — походження, генезис.

ПРОЙОМЕНОРЕЯ — пройоменорея, скорочення менструального циклу.

ПРОКАЖЕННЫЙ — прокажений, лепрозний.

ПРОКАЗА — проказа, лепра.

ПРОКАЛЫВАНИЕ — проколювання, парацентез, перфорація, пункція.

ПРОКАЛЫВАТЬ — проколювати, перфорувати, пунктувати.

ПРОКАЛЫВАЮЩИЙ проколюючий, перфоруючий, пунктуючий.

ПРОКИПЯТИТЬ — прокип'ятити.

ПРОКИПЯЧЕННЫЙ — прокип'ячений, прокипілий, проварений, переварений.

ПРОКЛИНАЦИЯ — проклінація, нахил(ення) вперед.

ПРОКОЛ — прокол, парацентез, перфорація, пунктура, пункція, центез.

ПРОКОЛ БРЮШНОЙ СТЕНКИ — прокол черевної стінки, лапароцентез.

ПРОКОЛ ВЕНЫ — прокол вени, венепункція.

ПРОКОЛ ПЕРИКАРДА — прокол перикарда, пункція перикарда.

ПРОКОЛ ПЛЕВРЫ — прокол плеври, плевроцентез, торакоцентез.

ПРОКОЛ СУСТАВА — прокол суглоба, артроцентез, пункція суглоба.

ПРОКРЕАЦИЯ — прокреація, відтворення потомства.

ПРОКСИМАЛЬНЫЙ — проксимальний, розташований ближче до центру або середньої лінії тіла.

ПРОКТАЛГИЯ — проктальгія, проктодинія, ректалгія, ректодинія, біль у прямій кишці.

ПРОКТИТ — проктит, запалення прямої кишки.

ПРОКТОДИНИЯ — проктодинія, те саме, що проктальгія.

ПРОКТОМИКСОРЕЯ — проктоміксорея, приступоподібне, часто самовільне виділення слизу з прямої кишки.

ПРОКТОРРАГИЯ — проторагія, ректорагія, кровотеча з прямої кишки.

ПРОКТОСИГМОИДИТ — проктосигмоїдит, запален-

ня прямої та сигмоподібної кишки.

ПРОКТОСПАЗМ — проктоспазм(а), ректоспазм(а) спазм(а) прямої кишки.

ПРОКТОСТАЗ — проктостаз, затримка просування калу в прямій кишці.

ПРОКТЭКТАЗИЯ — проктектазія, ректектазія, патологічне розширення прямої кишки.

ПРОЛАБИРОВАНИЕ (СТВОРКИ) МИТРАЛЬНОГО КЛАПАНА — пролабірування (стулки) мітрального клапана.

ПРОЛАБИРОВАННЫЙ — пролабований.

ПРОЛАКТИН — пролактин, гормон передньої частини гіпофіза, що регулює діяльність молочних залоз (стимулює процеси лактації) і жовтого тіла яєчників.

ПРОЛАМЫВАНИЕ — проломлювання, перфорація.

ПРОЛАМЫВАТЬ проломлювати, перфорувати.

ПРОЛАМЫВАЮЩИЙ — проломлюючий, перфоруючий.

ПРОЛАПС — пролапс, випадіння, відвисання внутрішнього органа вниз або (і) назовні.

ПРОЛЕЖЕНЬ — пролежень, декубітус, некроз м'яких тканин, що виникає внаслідок ішемії, спричиненої тривалим механічним стисканням судин та конгестією крові (звичайно виникає в нерухомих хворих, наприклад, при інсульті).

ПРОЛИМФОЦИТ — пролімфоцит, клітина-попередниця лімфоцита.

ПРОЛИФЕРАТИВНЫЙ — проліферативний, пов'язаний з проліферацією або зумовлений нею.

ПРОЛИФЕРАЦИЯ — проліферація, розростання, збільшення числа клітин тканин за рахунок їх поділу.

ПРОЛОНГАЦИЯ — пролонгація, продовження, подовження.

ПРОЛАНГИРОВАННЫЙ — пролонгований, продовжний.

ПРОМЕЖНОСТНЫЙ — промежинний, перинеальний.

ПРОМЕЖНОСТЬ — промежина.

ПРОМЕЖУТКИ МЕЖРЕБЕРНЫЕ — проміжки міжреберні (інтеркостальні).

ПРОМЕЖУТОК — проміжок, (часу) інтервал, (між клітинними елементами тканини) інтерстицій, (простір) спаціум.

ПРОМЕЖУТОЧНЫЙ — проміжний, інтервальний, інтерстиціальний.

ПРОМИЕЛОЦИТ — промієлоцит, клітина, що утворюється з мієлобласта, є попередницею мієлоцита.

ПРОМИНЕНЦИЯ — промененція, виступ.

ПРОМОЦИЯ — промоція, просування уперед.

ПРОМЫВАНИЕ — промивання, діаліз, елюція.

ПРОМЫВАНИЕ БРЮШИНЫ — промивання очеревини, перитонеальний діаліз.

ПРОНАЦИЯ — пронація, рух передпліччя та кисті руки, при якому поверхня долоні повертається назад, а великий палець — всередину.

ПРОНИКАНИЕ, ПРОНИКНОВЕНИЕ — проникнення, проникання, (рідини) дифузія, (однієї структури в іншу) пенетрація.

ПРОНИКАЮЩИЙ — проникаючий, просякаючий, (про рідину) дифундуючий, (з однієї структури в іншу) пенетруючий.

ПРОНИЦАЕМОСТЬ — проникність, властивість біологічних мембран пропускати різні рідини (мембрана клітини), плазму крові та формені елементи крові (базальна мембрана судин).

ПРОНИЦАЕМЫЙ — проникний (для рідин та газів), пермеабельний.

ПРОПАТИЯ — пропатія, передчуття хвороби.

ПРОПЕДЕВТИКА — пропедевтика, підготовчий, вступний курс у якусь науку або навчальну дисципліну.

ПРОПЕДЕВТИКА ВНУТРЕННИХ БОЛЕЗНЕЙ — препедевтика внутрішніх хвороб, наука або учбовий курс, що передбачає навчання методам клінічного дослідження хворого, семіотики хвороб, медичної деонтології.

ПРОПЕДЕВТИЧЕСКИЙ — пропедевтичний.

ПРОПИТАННЫЙ — просякнутий, просяклий, імбібований, імпрегнований, інфільтрований.

ПРОПИТЫВАНИЕ — просочування, просякання, вбирання, убирання, імбібіція, імпрегнація, інфільтрація, осмос.

ПРОПОРЦИОНАЛЬНЫЙ — пропорційний, що має правильне співвідношення частин з цілим, перебуває в певному відношенні до будь-якої величини.

ПРОПОРЦИЯ — пропорція, співвідношення, співвідношення частин цілого, наприклад, частин тіла людини.

ПРОПОТЕВАНИЕ — пропотівання, транссудація, ексудація.

ПРОПТОЗ — проптоз, випадіння органа уперед (частіше—про очне яблуко).

ПРОПУЛЬСИЯ — пропульсія, штовхання уперед.

ПРОРВАННЫЙ — прорваний, перфорований.

ПРОРОГАЦИЯ — пророгація, продовження, відсрочка.

ПРОРЫВАНИЕ — прориванн, перфорація.

ПРОРЫВАТЬ — проривати, перфорувати.

ПРОРЫВАЮЩИЙ — прориваючий, проколюючий, перфоруючий.

ПРОРЫВНОЙ — проривний, перфоративний.

ПРОСАЧИВАНИЕ — просочування, просякання, вбирання, убирання, імбібіція, імпрегнація, інфільтрація, осмос.

ПРОСАЧИВАЮЩИЙСЯ — просочувальний, осмотичний, інфільтративний.

ПРОСВЕТ, ПРОСВЕЧИВАНИЕ — просвіт, просвічування, транслюція.

ПРОСКУРНЯК — *бот* проскурняк, лікарська алтея.

ПРОСОВИДНЫЙ — просоподібний, міліарний.

ПРОСТАТА — простата, передміхурова залоза.

ПРОСТАТИТ — простатит, запалення передміхурової залози.

ПРОСТАТИЧЕСКИЙ — простатичний, пов'язаний з передміхуровою залозою.

ПРОСТОГЛАНДИНЫ — простогландини, біологічно активні речовини, що належать до ненасичених жирних кислот і беруть участь у енергетичному обміні (виробляються передміхуровою залозою, легенями та деякими іншими органами).

ПРОСТОЙ — простий.

ПРОСТРАНСТВО — простір, спаціум.

ПРОСТРАЦИЯ — прострація, знемога, знесилля, стан надзвичайної фізичної та нервово - психічної кволості, наприклад, після тяжких запальних або інфекційних захворювань, нервових потрясінь, що перебігає з руховою загальмованістю, нерухомістю, значним зниженням або відсутністю реакції на зовнішні подразники.

ПРОСТУДА — простуда, застуда, загальна назва гострих респіраторних захворювань, які виникають після переохолодження.

ПРОСТУЖЕННЫЙ — простуджений, застуджений.

ПРОСТУКИВАНИЕ — простукування, перкусія.

ПРОСТУКИВАТЬ — простукувати, перкутувати.

ПРОТЕЗ — протез, апарат або пристрій, що служить для заповнення або заміни відсутньої частини тіла або органа.

ПРОТЕИД(Ы) — протеїд(и), складні білки, утворені із звичайних білків і речовин небілкової природи.

ПРОТЕИН(Ы) — протеїн(и), прості білки, основна складова частина живих організмів.

ПРОТЕИНЕМИЯ — протеїнемія, збільшений вміст

протеїнів (альбумінів та глобулінів) у крові.

ПРОТЕИНОЗ — протеїноз (диспротеїноз, дистрофія білкова), загальна назва дистрофій, що виникають при порушенні білкового обміну.

ПРОТЕИНОТЕРАПИЯ — протеїнотерапія, лікування речовинами білкової природи (із заміщувальною метою або для корекції імунного статусу).

ПРОТЕИНУРИЯ — протеїнурія, підвищене виділення білка із сечею;

П.ЗАСТОЙНАЯ — п.застійна (серцева, конгестивна) при серцевій недостатності;

П.ИСТИННАЯ — п.справжня (ниркова), зумовлена порушенням фільтраційної здатності нирок;

П.КОНГЕСТИВНАЯ — п.конгестивна (застійна, серцева);

П.ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ — п.ортостатична;

П.ПОЧЕЧНАЯ — п.ниркова (справжня);

П.СЕРДЕЧНАЯ — п.серцева (застійна, конгестивна).

ПРОТЕКТОР — протектор, захисник.

ПРОТЕКТОРНЫЙ — протекторний, захисний.

ПРОТЕОЛИЗ — протеоліз, процес ферментативного розщеплення білків до пептидів та амінокислот.

ПРОТЕОЛИТИЧЕСКИЙ — протеолітичний, що розщеплює білки, стосується процесів розщеплення білків.

ПРОТЕОТОКСИКОЗ — протеотоксикоз, ендогенна інтоксикація речовинами білкової природи (наприклад, при опіках, розтрощенні тканин).

ПРОТИВНЫЙ — огидний, гидкий, бридкий.

ПРОТИВОАЛКОГОЛЬНЫЙ — протиалкогольний.

П. СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОАЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — протиалергічний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби (десенсибілізуючі засоби).

ПРОТИВОАНЕМИЧЕСКИЙ — протианемічний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОАРИТМИЧЕСКИЙ — протиаритмічний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОАСТМАТИЧЕСКИЙ — протиастматичний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОАТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — протиатеросклеротичний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОБАКТЕРИАЛЬНЫЙ — протибактеріальний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОБОЛЕВОЙ — протибольовий, аналгетичний, антиалгічний.

ПРОТИВОБОЛЕВОЙ — протибольовий, аналгетичний, антиалгічний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби, аналгетики.

ПРОТИВОВИРУСНЫЙ — противірусний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — протизапальний, антифлогістичний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби, антифлогістики.

ПРОТИВОГИСТАМИННЫЙ — протигістамінний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОГЛИСТНЫЙ — протиглисний, антигельмінтний.

П.СРЕДСТВА — п.(антигельмінтні) засоби.

ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ — протидія, реакція, контракція.

ПРОТИВОДИАБЕТИЧЕСКИЙ — протидіабетичний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОЕСТЕСТВЕННЫЙ — протиприродний, а(нти)натуральний, претернатуральний.

ПРОТИВОЗАЧАТОЧНЫЙ — протизачатковий, протизаплідний, контрацептивний.

П.СРЕДСТВА — п.(протизаплідні) засоби, контрацептиви.

ПРОТИВОКАШЛЕВОЙ — протикашльовий.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОЛЕЖАЩИЙ — протилежний, контр(а)латеральний.

ПРОТИВОЛИХОРАДОЧНЫЙ — протигарячковий, антифебрильний, антипіретичний.

П.СРЕДСТВА — п.(антипіретичні, антифебрильні) засоби.

ПРОТИВОЛУЧЕВОЙ — протипроменевий, антирадіаційний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби, радіопротектори.

ПРОТИВОМАЛЯРИЙНЫЙ — протималярійний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОМИКРОБНЫЙ — протимікробний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВООПУХОЛЕВЫЙ — протипухлинний, антибластомний, антинеопластичний, антитуморозний.

П.СРЕДСТВА — п.(антибластомні, антинеопластичні, антитуморозні) засоби.

ПРОТИВООТЕЧНЫЙ — протинабряковий, антиедематозний.

ПРОТИВОПАРАЗИТАРНЫЙ — протипаразитарний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОПОКАЗАНИЕ — протипоказання, особливість перебігу того чи іншого патологічного процесу, що перешкоджає за-

стосування того чи іншого методу лікування;

П.АБСОЛЮТНОЕ — п.цілковите;

П.ОТНОСИТЕЛЬНОЕ — п.відносне.

ПРОТИВОПОЛОЖНОСТЬ — протилежність, контраст, опозиція.

ПРОТИВОПОЛОЖНЫЙ — протилежний, контрастний, опозиційний.

ПРОТИВОПОСТАВЛЕНИЕ — протиставлення, опозиція.

ПРОТИВОПОСТАВЛЯЮЩИЙ — протиставляючий, опозиційний, опонентний.

ПРОТИВОРАДИАЦИОННЫЙ — протирадіаційний, радіопротекторний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби, радіопротектори.

ПРОТИВОРЕВМАТИЧЕСКИЙ — протиревматичний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОСВЕРТЫВАЮЩИЙ — протизгортувальний, протизсідальний, антикоагулянтний.

П.СРЕДСТВА — п.(протизсідальні) засоби, антикоагулянти.

ПРОТИВОСТОЛБНЯЧНЫЙ — протиправцевий, протистовбняковий, антитетанічний.

ПРОТИВОСУДОРОЖНЫЙ — протисудорожний, протисудомний, антиконвульсивний.

П.СРЕДСТВА — п., протисудомні (антиконвульсивні) засоби.

ПРОТИВОТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — протитуберкульозний.

П.СРЕДСТВА — п.засоби.

ПРОТИВОЧЕСОТОЧНЫЙ — протикоростяний, антискобіозний.

ПРОТИВОЭПИДЕМИЧЕСКИЙ — протиепідемічний.

ПРОТИВОЯДИЕ — протиотрута, антидот, антитоксин.

ПРОТОДИАСТОЛА — протодіастола, початкова частина діастоли.

ПРОТОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — протодіастолічний, належний до початку діастоли.

ПРОТОЗОЙНЫЙ — протозойний, належний до найпростіших.

ПРОТОК — протока.

ПРОТОК ОБЩИЙ ЖЕЛЧНЫЙ — протока загальна жовчна.

ПРОТОК ПОДЖЕЛУДОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ — протока підшлункової залози.

ПРОТОПЛАЗМА — протоплазма, вміст живої клітини (цитоплазма та ядро).

ПРОТОПЛАЗМАТИЧЕСКИЙ — протоплазматичний, належний до протоплазми.

ПРОТОСИСТОЛА — протосистола, початкова частина систоли.

ПРОТОСИСТОЛИЧЕСКИЙ — протосистолічний, належний до протосистоли.

ПРОТОТИП — прототип, прообраз.

ПРОТРАГИРОВАННЫЙ — протрагований, затяжний, що затягнувся (про хворобу, приступ).

ПРОТРОМБИН — протромбін, білкова речовина, попередниця тромбіну (фактор II згортувальної системи крові).

ПРОТРОМБИНОВЫЙ — протромбіновий, належний до тромбіну.

ПРОТРУЗИЯ — протрузія, вип'ячування, вибухання.

ПРОТУБЕРАНЦИЯ — протуберанція, виступ.

ПРОТУХШИЙ — протухлий, ранцидний.

ПРОФАЗА — профаза, фаза поділу клітини, під час якої хромосоми спіралізуються і стають видимими.

ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ — професійний.

ПРОФЕССИЯ — професія.

ПРОФИЛАКТИКА — профілактика, запобігання, попередження, захист, охорона 1. сукупність запобіжних заходів, спрямованих на зміцнення здоров'я населення; 2. сукупність заходів, спрямованих на запобігання конкретних захворювань.

ПРОФУЗНЫЙ — профузний, сильний, великий (про кровотечу, пронос).

ПРОХЛАДНЫЙ — прохолодний.

ПРОХОД — прохід.

ПРОХОДИМОСТЬ — прохідність.

ПРОХОДИМЫЙ — прохідний.

ПРОХОДИМЫЙ ДЛЯ ЖИДКОСТЕЙ И ГАЗОВ — прохідний для рідин та газів, пермеабельний.

ПРОХОРЕЗ — прохорез, рухлива здатність шлунка.

ПРОЦЕДУРА — процедура 1. лікувальний захід; 2. порядок проведення будь-якої справи.

ПРОЦЕСС — процес 1. послідовна зміна предметів і явищ, що відбуваються законним чином; 2. сукупність послідовних подій, спрямованих на досягнення певного результату.

ПРОЧНОСТЬ — міцність, тривкість, солідність.

ПРОЧНЫЙ — міцний, тривкий, солідний.

ПРОЩУПЫВАНИЕ — промацування, прощупування, пальпація.

ПРУРИГИНОЗНЫЙ — пругінозний, сверблячий, належний до свербця.

ПРУРИГО — пруриго, свербець, сверблячий висип.

ПРЫГАНИЕ — стрибання, плигання, педез, пульсація, сальтація.

ПРЫЩ — прищ, папула.

ПРЯМАЯ КИШКА — пряма кишка, ректум.

ПРЯМОЙ — прямий.

ПРЯМОКИШЕЧНЫЙ — прямокишковий, ректальний.

ПСАММОМА — псамома, новоутворення (новотвір), що містить солі кальцію.

ПСАММОНЕФРОЗ — псамонефроз, нефропсамоз, пісок у нирках.

ПСАММОТЕРАПИЯ — псамотерапія, лікування піщаними ваннами.

ПСАТИРОЗ — псатироз, розтирання.

ПСЕВДАРТИКУЛЯЦИЯ, ПСЕВДАРТРОЗ, ПСЕВДАРТРОН — псевдартикуляція, псевдартроз, псевдартрон, несправжній суглоб.

ПСЕВДОАБСЦЕСС — псевдоабсцес, несправжній абсцес, патологічна зміна м'яких тканин або паренхіматозних органів, що нагадує абсцес, але не зв'язана з гнійним запаленням (може бути наслідком травми, крововиливу).

ПСЕВДОАГГЛЮТИНАЦИЯ — псевдоаглютинація, аглютинація, що виникла не внаслідок взаємодії антигена з антитілом, а у зв'язку зі зміною температури, кислотно-лужної рівноваги тощо.

ПСЕВДОАЛЬБУМИНУРИЯ — псевдоальбумінурія, альбумінурія, що виникла не внаслідок порушення фільтраційної функції нирок, а у зв'язку із запаленням сечового міхура або сечовивідних шляхів.

ПСЕВДОАНЕМИЯ — псевдоанемія, блідість шкіри без анемії (наприклад, при ангіоспазмі).

ПСЕВДОБЛЕПСИЯ — псевдоблепсія, омана зору.

ПСЕВДОГЕМОФИЛИЯ — псевдогемофілія, загальна назва геморагічних діатезів, при яких спостерігається нормальна кількість антигемофільних факторів (VIII та IX).

ПСЕВДОГИПЕРТРОФИЯ — псевдогіпертрофія, несправжня гіпертрофія, зумовлена розростанням проміжної тканини органа або оточуючої його клітковини.

ПСЕВДОЖЕЛТУХА — псевдожовтяниця, жовтяничне забарвлення шкіри, спричинене надходженням у кров жовтих барвних (фарбуючих) речовин, наприклад, при вживанні акрихіну або великої кількості моркви.

ПСЕВДОКАВЕРНА — псевдокаверна, наявність порожнини (частіше у легені) нетуберкульозного походження.

ПСЕВДОКАУЗИЯ — псевдокаузія, слухова галюцинація.

ПСЕВДОКРИЗИС — псевдокриза, несправжня криза, тимчасове падіння температури тіла.

ПСЕВДОЛИТИАЗ — псевдолітіаз, приступ (напад) болей у правій підреберній ділянці, що нагадує печінкову коліку, але пов'язаний з наявністю конкрементів (наприклад, при гострому гепатиті, анемії Аддисона—Бірмера).

ПСЕВДОПАРАЛИТИЧЕСКИЙ — псевдопаралітичний, пов'язаний з псевдопаралічем.

ПСЕВДОПАРАЛИЧ — псевдопараліч, нерухомість хворих, не пов'язана з порушенням іннервації м'язів (наприклад, при істерії).

ПСЕВДОПЛАЗМА — псевдоплазма, новоутворення, новотвір, пухлина.

ПСЕВДОПЛЕВРИТ — псевдоплеврит, шум тертя плеври, що виникає при зневоднюванні організму, наприклад, при холері.

ПСЕВДОЭСТЕЗИЯ — псевдоестезія, несправжнє відчуття.

ПСИЛЛИЗМ — псилізм, заїкання, заїкування, психоглосія.

ПСИЛОЗ — псилоз, алопеція, плішивість.

ПСИЛОМА — псилома, лисина.

ПСИХАЛГИЯ — психалгія, біль, що виникає внаслідок психічної травми та супроводжується відчуттям тривоги та страху.

ПСИХАСТЕНИЯ — психастенія, невроз або психопатія, що виявляються відчуттям неповноцінності, безвіллям, боязкістю.

ПСИХИАТР — психіатр.

ПСИХИАТРИЯ — психіатрія.

ПСИХИКА — психіка.

ПСИХИЧЕСКИ БОЛЬНОЙ — психічнохворий, божевільний.

ПСИХИЧЕСКИЙ — психічний.

ПСИХОГЕННЫЙ — психогенний, що виникає внаслідок впливу психічного стану або психічної травми (наприклад, деякі захворювання шкіри).

ПСИХОГЛОССИЯ — психоглосія, те саме, що псилізм.

ПСИХОЗ — психоз, гостре порушення психіки, що виявляється маренням, галюцинаціями.

ПСИХОЛОГИЯ — психологія.

ПСИХОПАТИЯ — психопатія (аномалія характеру, патологічний характер), сукупність вроджених стійких особливостей психіки, в основі якої лежить дисгармонія, неврівноваженість та нестійкість психічних процесів.

ПСИХОРЕЯ — психорея, "гонка думок" (у хворого на шизофренію).

ПСИХОТЕРАПИЯ — психотерапія, психологічне впливання з метою лікування хворих (на неврози, психастенію) або корекції їх поведінки.

ПСИХОТИЧЕСКИЙ — психотичний, що стосується психозів.

ПСИХРОГИПЕРЕСТЕЗИЯ — психрогіперестезія, підвищення чутливості до холоду.

ПСИХРОЛУЗИЯ — психролузія, холодні обливання.

ПСИХРОТЕРАПИЯ — психротерапія, лікування холодом.

ПСОИТ — псоїт, запалення клубово-поперекового м'язу.

ПСОРИАЗ — псоріаз, хронічний рецидивуючий дерматоз невідомої етіології.

ПСОРИАЗНЫЙ, ПСОРИАТИЧЕСКИЙ — псоріазний, псоріатичний, зумовлений псоріазом.

ПТИАЛИЗМ — птіалізм, гіперсалівація, птіалорея, слинотеча.

ПТИАЛОЛИТ — птіалоліт, камінь у протоці слинної залози.

ПТИАЛОРЕЯ — птіалорея, те саме, що птіалізм.

ПТИЛОЗ — птилоз, випадіння вій.

ПТОЗ — птоз, опущення верхньої повіки.

ПУБЕРТАТНЫЙ — пубертатний, пов'язаний зі статевим дозріванням.

П.ПЕРИОД — п.період, період статевого дозрівання.

ПУБЛИЧНЫЙ — публічний, відкритий, гласний, суспільний, народний.

ПУЗЫРЕЙ ОБРАЗОВАНИЕ — пухирців утворення, везикація.

ПУЗЫРЕК — пухирець, везикула.

ПУЗЫРНАЯ ЖЕЛЧЬ — міхурова жовч.

ПУЗЫРНЫЙ — міхуровий, везикулярний.

ПУЗЫРЧАТЫЙ — пухирчастий, везикульозний.

ПУЗЫРЬ — міхур, пухир, пузир.

ПУЗЫРЬ ЖЕЛЧНЫЙ — міхур жовчний.

ПУЗЫРЬ МОЧЕВОЙ — міхур сечовий.

ПУЛЬМОКАРДИАЛЬНЫЙ — пульмокардіальний, легенево-серцевий.

ПУЛЬМОНАЛЬНЫЙ — пульмональний, легеневий.

ПУЛЬМОНИТ — пульмоніт, пневмоніт, загальна назва деяких атипових запальних процесів у легенях.

ПУЛЬМОНОЛОГИЯ — пульмонологія.

ПУЛЬМОНЭКТОМИЯ — пульмонектомія, пневм(он)ектомія, видалення легені та плеври.

ПУЛЬПА — пульпа, м'якуш.

ПУЛЬПА СЕЛЕЗЕНКИ — пульпа (м'якуш) селезінки.

ПУЛЬС — пульс, поштовхоподібні коливання стінок кровоносних судин, що спричинюються викиданням крові з серця при його скороченні.

П.АЛЬТЕРНИЗУЮЩИЙ — п.альтернуючий (перемінний, що чергується), при якому спостерігаються пульсові удари різного наповнення, висоти, величини (наприклад, при миготливій аритмії).

П.АРИТМИЧНЫЙ — п.аритмічний (нерегулярний).

П.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — п.артеріальний.

П.БИГЕМИНИЧЕСКИЙ — п.бігемінічний, наприклад, при бігемінічній екстрасистолії.

П.БОЛЬШОЙ — п.великий, пульс великої величини, що спостерігається при збільшеному серцевому викиді.

П.БЫСТРЫЙ — п.швидкий (стрибкоподібний), пульс із швидким підйомом та швидким спадом пульсової хвилі (спостерігається при недостатності клапанів аорти).

П.ВЕННЫЙ — п.венний (венозний);

П.ВЫСОКИЙ — п.високий, якому притаманне збільшення амплітуди пульсової хвилі (спостерігається при недостатності клапанів аорти).

П.ДЕФИЦИТНЫЙ — п.дефіцитний (дефіцит пульсу), пульс, при якому відзначається менша кількість пульсових ударів, ніж скорочень серця (наприклад, при миготливій аритмії).

П.ДИКРОТИЧЕСКИЙ — п.дикротичний (подвійний), якому притаманна наявність двох пульсових ударів при кожному скороченні серця (спостерігається при зниженні тонусу периферичних артерій при гіпотонії).

П.ДЫХАТЕЛЬНЫЙ ПЕРЕМЕЖАЮЩИЙСЯ — п.дихальний переміжний (дихальний інтермітуючий), пульс, величина та наповнення якого змінюються в залежності від фази дихання.

П.ИМПАЛЬПАБЕЛЬНЫЙ — п.імпальпабельний (невідчутний, що не пальпується).

П.КАПИЛЛЯРНЫЙ — п.капілярний (Квінке).

П.КОРРИГЕНА — п.Корригена, великий, високий, швидкий, стрибкоподібний пульс у хворого на недостатність клапанів аорти.

П.ЛАБИЛЬНЫЙ — п.лабільний, пульс, що легко змінює свою частоту при різних станах (фаза дихання, зміна положення тіла, емоції).

П.МАЛЫЙ — п.малий, мікросфігмія, пульс слабкого наповнення, висоти, величини (при гіпотоніях, стенозі устя аорти).

П.МЕДЛЕННЫЙ — п.повільний, пульс, що характеризується повільним підйомом та повільним спадом пульсової хвилі (наприклад, при стенозі устя аорти).

П.МЯГКИЙ — п.м'який, пульс, що легко передавлюється при невеличкому натискуванні на артерію (наприклад, при артеріальній гіпотонії).

П.НАПРЯЖЕННЫЙ — п.напружений (твердий), пульс, що передавлюється тільки при значному натисканні на артерію (спостерігається при артеріальній гіпертензії).

П.НЕОЩУТИМЫЙ — п.невідчутний (що не пальпується, імпальпабельний).

П.НЕПАЛЬПИРУЮЩИЙСЯ — п., що не пальпується (невідчутний, імпальпабельний).

П.НЕРАВНОМЕРНЫЙ — п.нерівномірний, при якому різні пульсові хвилі мають різне наповнення, висоту, величину (наприклад, при миготливій аритмії).

П.НЕРЕГУЛЯРНЫЙ — п.нерегулярний (аритмічний, неритмічний).

П.НЕРИТМИЧНЫЙ — п.неритмічний (нерегулярний, аритмічний).

П.НИЗКИЙ — п.низький, пульс, що має зменшену амплітуду пульсової хвилі (при артеріальних гіпотоніях, мітральних вадах, стенозі устя аорти).

П.НИТЕВИДНЫЙ — п.ниткоподібний (філіформний), малий, прискорений пульс, що його дуже важко пропальпувати, при тяжких станах хворого (колапс, шок, серцева недостатність, сильна крововтрата).

П.ПАРАДОКСАЛЬНЫЙ — п.парадоксальний, зменшення пульсового наповнення при вдиху (наприклад, при зрощенні листків перикарда, коарктації аорти).

П.ПЕРИФЕРИЧЕСКИЙ — п.периферичний, на дистальних артеріях;

П.П.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — п.п.артеріальний (при недостатності клапанів аорти);

П.П.ВЕНОЗНЫЙ — п.п.венозний (при недостатності трикуспідальних клапанів).

П.П.ПЕЧЕНОЧНЫЙ — п.п.печінковий, ритмічна зміна об'єму печінки, зумовлена серцевою діяльністю;

П.ПОДСКАКИВАЮЩИЙ — п.підскакуючий, швидкий, стрибкоподібний, при недостатності клапанів аорти.

П.ПОЛНЫЙ — п.повний (пульс доброго наповнення).

П.ПРЕКАПИЛЛЯРНЫЙ — п.прекапілярний, дуже слабкого наповнення пульс (при шоці, колапсі, серцевій недостатності, сильній крововтраті).

П.РАВНОМЕРНЫЙ — п.рівномірний, при якому всі пульсові хвилі мають однакове наповнення, висоту, величину.

П.РАЗЛИЧНЫЙ — п.різний (по наповненню на симетричних ділянках однойменних артерій).

П.РЕГУЛЯРНЫЙ — п.регулярний (ритмічний).

П.РЕДКИЙ — п.рідкий (уповільнений), брадисфігмія.

П.РИТМИЧНЫЙ — п.ритмічний (регулярний).

П.СКАЧУЩИЙ — п.стрибкоподібний (швидкий, підскакуючий), при недостатності клапанів аорти.

П.СКОРЫЙ — п.швидкий (підскакуючий, стрибкоподібний), при недостатності клапанів аорти.

П.СЛАБОГО НАПОЛНЕНИЯ — п.слабкого наповнення (наприклад, при артеріальних гіпотензіях).

П.ТВЕРДЫЙ — п.твердий (напружений) при артеріальних гіпертензіях.

П.ЧАСТЫЙ — п.прискорений, тахісфігмія.

ПУЛЬСА БИЕНИЕ — пульсу биття, пульсація.

ПУЛЬСА ВЕЛИЧИНА — пульсу величина.

ПУЛЬСА ВЫСОТА — пульсу висота (амплітуда).

ПУЛЬСА ДЕФИЦИТ — пульсу дефіцит.

ПУЛЬСА НАПОЛНЕНИЕ — пульсу наповнення.

ПУЛЬСА НАПРЯЖЕНИЕ — пульсу напруження.

ПУЛЬСА ОТСУТСТВИЕ — пульсу відсутність, акротизм, асфігмія.

ПУЛЬСАТОРНЫЙ — пульсаторний, пов'язаний з пульсом, пульсацією.

ПУЛЬСАЦИИ ОЩУЩЕНИЕ В ТЕЛЕ — пульсації відчуття у тілі.

ПУЛЬСАЦИЯ — пульсація, ритмічна зміна об'єму серця або судин;

П.ЗАГРУДИННАЯ — п.загруднинна (ретростернальна), пульсація аорти, що пальпаторно виявляється в яремній ямці (ознака аневризми аорти);

П.НАДЧРЕВНАЯ — п.надчеревна (епігастральна), пульсація гіпертрофованого правого шлуночка;

П.ПАРАДОКСАЛЬНАЯ — п.парадоксальна, негативний верхівковий поштовх при адгезивному перикардиті;

П.ПЕЧЕНИ — п.печінки;

П.П.АРТЕРИАЛЬНАЯ — п.п.артеріальна, при недостатності клапанів аорти;

П.П.ВЕНОЗНАЯ — п.п.венозна, при недостатності трикуспідального клапану;

П.П.ПЕРЕДАТОЧНАЯ — п.п.передатна (при гіпертрофії правого або лівого шлуночка або від пульсації аорти);

П.ПРЕДСЕРДЕЧНАЯ — п.передсерцева, пульсація у зоні цілковитої серцевої тупості, що зустрічається при аневризмі серця;

П.РЕТРОСТЕРНАЛЬНАЯ — п.ретростернальна (загрудинна) при аневризмі аорти.

ПУЛЬСАЦИЯ СЕРДЦА — пульсація (биття) серця, пальмус.

ПУЛЬСАЦИЯ ШЕЙНЫХ ВЕН — пульсація шийних вен (при недостатності трикуспідальних клапанів).

ПУЛЬСИРОВАТЬ — пульсувати.

ПУЛЬСИРУЮЩИЕ ЗРАЧКИ — пульсуючі зіниці (симптом Ландольфі) при недостатності клапанів аорти.

ПУЛЬСИРУЮЩИЙ — пульсуючий, що пульсує.

"ПУЛЬСИРУЮЩИЙ ЧЕЛОВЕК" — "пульсуюча людина" — людина, що відчуває пудьсацію в різних ділянках тіла (при недостатності клапанів аорти).

ПУЛЬСОВАЯ ВОЛНА — пульсова хвиля.

ПУЛЬСОВОЙ — пульсовий.

ПУНКТ — пункт, точка.

ПУНКТАТ — пунктат, невеличка кількість тканини або рідини, добута шляхом пункції з діагностичною або лікувальною метою.

ПУНКЦИЯ — пункція, укол, прокол, проколювання стінки органа або порожнини порожнистою голкою або троакаром з діагностичною або лікувальною метою;

П.АБДОМИНАЛЬНАЯ — п.абдомінальна, лапароцентез;

П.ВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — п.вентрикулярна (шлуночків мозку);

П.КОСТНОМОЗГОВАЯ — п.кістковомозкова (медулярна);

П.ЛЮМБАЛЬНАЯ — п.люмбальна (поперекова);

П.ПЕРИКАРДА — п.перикарда;

П.ПЛЕВРАЛЬНАЯ — п.плевральна, плевроцентез, торакоцентез;

П.ПОЯСНИЧНАЯ — п.поперекова (люмбальна);

П.СПИННОМОЗГОВАЯ — п.спиномозкова (спинальна);

П.СТЕРНАЛЬНАЯ — п.стернальна (кістковомозкова грудинна).

ПУНЦОВЫЙ — ясно-червоний.

ПУПИЛЛЯРНЫЙ — пупілярний, зіничний.

ПУПОК — пупок.

ПУПОЧНЫЙ — пупковий, омфалічний, умбілікальний.

ПУРГАТИВНЫЙ — пургативний, очисний, проносний.

ПУРГАЦИЯ, ПУРИФИКАЦИЯ — пургація, пурифікація, кларифікація, очищення (наприклад, кишечника).

ПУРПУРА — пурпура, багрова пляма, множинні дрібні та зливні крововиливи у шкіру та слизові оболонки;

П.АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ — п.алергічна;

П.АНАФИЛАКТИЧЕСКАЯ — п.анафілактична;

П.АТРОМБОЦИТОПЕНИЧЕСКАЯ — п.атромбоцитопенічна;

П.ГАНГРЕНОЗНАЯ — п.гангренозна;

П.ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — п.геморагічна;

П.ЗУДЯЩАЯ — п.сверблячa (пруригінозна);

П.ЛЕКАРСТВЕННАЯ — п.лікарська (медикаментозна);

П.МОЗГОВАЯ — п.мозкова;

П.МОЛНИЕНОСНАЯ — п.блискавична (фульмінантна);

П.ОСПЕННАЯ (вариолезная) — п.віспʼяна (варіольозна);

П.ПРОСТАЯ — п.проста;

П.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — п.ревматична;

П.РЕВМАТОИДИНАЯ — п.ревматоїдна;

П.ТРОМБОЦИТОПЕНИЧЕСКАЯ — п.тромбоцитопенічна.

ПУРПУРНЫЙ — пурпуровий, багряний.

ПУРУЛЕНТНЫЙ — пурулентний, гнійний.

ПУСТОЙ — порожній, вакуумний.

ПУСТОТА — порожність, порожнеча, пустота, вакуум.

ПУСТУЛА — пустула. гнійний пухирець на шкірі.

ПУСТУЛЕЗНЫЙ — пустульозний, гноячковий.

ПУСТЫРНИК — *бот.* собача (нежалюча) кропива.

ПУТРИДНЫЙ — путридний, гнильний.

ПУХНУТЬ — пухнути, набрякати.

ПУЧЕГЛАЗИЕ — витрішкуватість, вирячкуватість, вирлоокість, екзофтальм.

ПУЧЕГЛАЗЫЙ — витрішкуватий, вирячкуватий, вирлоокий, екзофтальмічний.

ПУЧЕНИЕ ЖИВОТА — обдимання живота, метеоризм, тимпанізм, флатуляція, флатус.

ПУЧИТЬ — обдимати, пучити.

ПУЧОК — пучок.

ПУЭРИЛИЗМ — пуерилізм 1. збереження рис фізичного та розумового розвитку, притаманних дітям, у

дорослих; 2. старече слабоумство ("впадіння у дитинство").

ПУЭРИЛЬНЫЙ — пуерильний, дитячий, притаманний дитячому віку.

ПУЭРПЕРАЛЬНЫЙ — пуерперальний, постнатальний, післяпологовий, післяродовий.

ПЬЯНИЦА — п'яниця, алкоголік, потатор.

ПЬЯНСТВО — пияцтво, потоманія.

ПЬЯНЫЙ — п'яний.

ПЬЯНЯЩИЙ — п'янкий.

ПЫЛЬ — пил, порох.

ПЫТКА — катування, тортури.

ПЯСТНЫЙ — п'ястковий, метакарпальний.

ПЯСТЬ — п'ясток.

ПЯТКА — п'ятка, п'ята.

ПЯТНИСТОСТЬ — плямистість, макульозність.

ПЯТНИСТЫЙ — плямистий, макульозний, макулярний.

ПЯТНО — пляма, макула.

ПЯТОЧНЫЙ — п'ятковий.

Р

РАБДОМИОМА — рабдоміома, доброякісна пухлина з поперечносмугастої (просмугованої) м'язової тканини.

РАБДОМИОСАРКОМА — рабдоміосаркома, злоякісна пухлина, що походить з поперечносмугастої (просмугованої) м'язової тканини.

РАБОТОСПОСОБНОСТЬ — працездатність.

РАВЕНСТВО — рівність, паритет.

РАВНОВЕСИЕ — рівновага, евтонія.

РАВНОВЕСИЕ ДУШЕВНОЕ — рівновага душевна.

РАВНОВЕСИЯ НАРУШЕНИЕ — рівноваги порушення, десекевілібрація.

РАВНОДУШИЕ — байдужість, апатія, індиферентність, індиференціація.

РАВНОДУШНЫЙ — байдужий, апатичний, індиферентний.

РАВНОМЕРНОСТЬ — рівномірність, (про ритм) ритмічність.

РАВНОМЕРНЫЙ — рівномірний, (про ритм) ритмічний.

РАВНЫЙ — рівний, паритетний, еквальний.

РАГАДА — рагада, тріщина.

РАДАГЕС — радагес, лінійні розриви шкіри.

РАДИАЛЬНЫЙ — радіальний, променевий, що йде у вигляді променів, спрямований за радіусом.

РАДИАЦИОННЫЙ — радіаційний, що стосується радіації.

РАДИАЦИЯ — радіація, випромінювання електромагнітних хвиль або елементарних частинок.

РАДИКАЛЬНЫЙ — радикальний, корінний, докорінний, грунтовний, рішучий, повний.

РАДИКОТОМИЯ — радикотомія, перерізування корінців спинномозкових або черепних нервів (хірургічна операція).

РАДИКУЛАЛГИЯ — радикулалгія, біль, що поширюється у зоні іннервації спинномозкового нерва.

РАДИКУЛИТ — радикуліт, запалення корінців спинномозкових нервів;

Р.ГРУДНОЙ — р.грудний;

Р.ДИСКОГЕННЫЙ — р.дискогенний;

Р.КОМПРЕССИОННЫЙ — р.компресійний;

Р.КРЕСТЦОВЫЙ — р.крижовий (сакральний);

Р.ПОЯСНИЧНО-КРЕСТЦОВЫЙ — р.попереково-крижовий;

Р.ПОЯСНИЧНЫЙ — р.поперековий;

Р.САКРАЛЬНЫЙ — р.сакральний (крижовий);

Р.ШЕЙНО-ГРУДНОЙ — р.шийно-грудний;

Р.ШЕЙНЫЙ — р.шийний.

РАДИКУЛОНЕВРИТ — радикулоневрит, сукупне ураження спинномозкових нервів та їхніх корінців.

РАДИКУЛЯРНЫЙ — радикулярний, корінцевий.

РАДИОАКТИВНОСТЬ — радіоактивність, променевотворчість, здатність деяких радіоактивних речовин самовільно перетворюватися на інші радіоактивні речовини з випромінюванням частинок та фотонів.

РАДИОАКТИВНЫЙ — радіоактивний, променевотворчий.

РАДИОГЕННЫЙ — радіогенний, пов'язаний за походженням з розпадом радіоактивних речовин.

РАДИОЗАЩИТНЫЙ — радіозахисний, промене(во)захисний, радіопротекторний.

РАДИОЛИЗ — радіоліз, розклад хімічних сполук під дією іонізуючого випромінювання.

РАДИОЛОГИЯ — радіологія.

РАДИОМУТАЦИИ — радіомутації, раптові спадкові зміни ознак або властивостей організму, що виникли внаслідок дії іонізуючого випромінювання.

РАДИОНЕКРОЗ — радіонекроз, некроз променевий, некроз, що виник внаслідок дії іонізуючого випромінювання.

РАДИОПРОТЕКТОРНЫЙ — радіопротекторний, протипроменевий.

РАДИОПРОТЕКТОРЫ — радіопротектори, протипроменеві засоби.

РАДИОРЕЗИСТЕНТНОСТЬ — радіорезистентність, здатність організму або клітин витримувати високі дози іонізуючого випромінювання, не втрачаючи життєздатності.

РАДИОСЕНСИБИЛИЗАЦИЯ — радіосенсибілізація, підвищена чутливість організму до дії іонізуючого випромінювання.

РАДИОТЕРАПИЯ — радіотерапія, лікувальний метод, в основу якого покладено вплив на організм людини певних доз природних або штучних радіоактивних препаратів, наприклад, при лікуванні злоякісних пухлин.

РАДИОТОКСЕМИЯ — радіотоксемія, отруєння організму радіоактивною речовиною.

РАДИОФОБИЯ — радіофобія, боязнь радіації.

РАДИОЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ — радіочутливість, чутливість організму, його органів, тканин та клітин до дії іонізуючого випромінювання.

РАДИОЭПИТЕЛИИТ — радіоепітеліїт, ураження слизової оболонки внаслідок дії іонізуючого випромінювання.

РАДИУС — радіус, промінь.

РАДОН — радон, радіоактивний хімічний елемент.

РАДИОТЕРАПИЯ — радіотерапія, лікування радоном.

РАДУЖКА — райдужка, ірис, райдужна оболонка ока.

РАДУЖНЫЙ — райдужний, іридний.

РАЗБАВЛЕНИЕ — розбавлення, розведення, дилюція, (розчинення) дисолюція.

РАЗБАВЛЕННЫЙ — розбавлений, розведений, дилютований, (розчинений) дисолютований.

РАЗБАВЛЯТЬ — розводити, розбавляти, дилютувати, (розчиняти) дисолютувати.

РАЗБИВАТЬ — розбивати.

РАЗБОЛТАННОСТЬ — розхитаність, розхлябаність.

РАЗБОЛТАННОСТЬ СУСТАВОВ — розхитаність суглобів, аномально збільшений обсяг рухів у суглобах при розтягненні суглобових зв'язок, наприклад, при хворобі Марфана.

РАЗБРЫЗГИВАНИЕ — розбризкування, респерсія.

РАЗБУЖЕННЫЙ — розбуджений, пробуджений.

РАЗВЕДЕНИЕ — розведення, розбавлення, дилюція, (розчинення) дисолюція.

РАЗВЕДЕННЫЙ — розведений, дилютований, (розчинений) дисолютований.

РАЗВЕТВЛЕНИЕ — розгалуження, раміфікація.

РАЗВИВАЮЩИЙСЯ — що розвивається, генеративний, гермінативний, еволюційний.

РАЗВИТИЕ — розвиток, генерація, гермінація, еволюція.

РАЗВИТИЕ УМСТВЕННОЕ — розвиток розумовий.

РАЗВИТИЕ ФИЗИЧЕСКОЕ — розвиток фізичний.

РАЗВОДИТЬ — розводити, розбавляти, (розчиняти) дисолютувати.

РАЗГОВАРИВАТЬ — розмовляти.

РАЗГИБАНИЕ — розгинання, екстензія.

РАЗГИБАТЕЛЬ — розгинач, екстензор.

РАЗГОВОР ВО СНЕ — розмова уві сні, сомнілогія.

РАЗГРУЗОЧНАЯ ДИЕТА — розвантажувальна дієта.

РАЗГРУЗОЧНЫЙ — розвантажувальний.

РАЗДАВЛИВАНИЕ — роздавлювання, розчавлювання.

РАЗДАВЛИВАТЬ — роздавлювати, розчавлювати, чавити, трощити, роздушувати.

РАЗДВАИВАТЬ — роздвоювати.

РАЗДВОЕНИЕ — роздвоєння.

РАЗДВОЕНИЕ СОЗНАНИЯ — роздвоєння свідомості.

РАЗДВОЕНИЕ ТОНОВ СЕРДЦА — роздвоєння тонів серця.

РАЗДВОЕННЫЙ — роздвоєний.

РАЗДЕЛЕНИЕ — поділ, розділ, розподіл.

РАЗДЕЛЕННЫЙ — розділений, поділений, розподілений.

РАЗДЕЛЬНЫЙ — роздільний, окремий.

РАЗДЕЛЯТЬ — розділяти, поділяти.

РАЗДРАЖАТЬ — дратувати, (нерв) подразнювати, (рану, запалене місце) роз'ятрювати, ятрити, інцитувати, іритувати.

РАЗДРАЖАЮЩИЙ — подразнюючий, дратівний, дразливий, іритативний, інцитативний.

РАЗДРАЖЕНИЕ — (стан) роздратування, дратування, (нерва) подразнення, (рани) роз'ятрювання, інцитація, іритація.

РАЗДРАЖЕННЫЙ — роздратований, подразнений, інцитований, іритований.

РАЗДРАЖИМЫЙ — подразливий, дратливий, інцитабельний, іритабельний.

РАЗДРАЖИТЕЛЬ — подразник, дратівник.

РАЗДРАЖИТЕЛЬНОСТЬ — дратівливість, дратливість, подразнювальність, інцитабельність, іритабельність.

РАЗДРАЖИТЕЛЬНОСТЬ БОЛЕЗНЕННАЯ —

дратівливість хвороблива, дражливість.

РАЗДРАЖИТЕЛЬНЫЙ — дратівливий, дражливий, інцитативний, іритативний.

РАЗДРОБЛЕНИЕ — роздроблення, розтрощення.

РАЗДРОБЛЕННЫЙ — роздроблений, розтрощений.

РАЗЖИЖАТЬ — розріджувати, розводити, дилютувати, рарефікувати.

РАЗЖИЖАЮЩИЙ — розріджуючий, розріджувальний, дилютуючий, коліквативний, рарефікуючий.

РАЗЖИЖЕНИЕ — розрідження, розбавлення, розведення, дилюція, коліквація, рарефакція, рарефікація.

РАЗЖИЖЕНИЕ МОКРОТЫ — розрідження харкотиння, синхіз.

РАЗЖИЖЕННЫЙ — розріджений, розбавлений, розведений, дилютований, коліквативний, рарефікований.

РАЗЛАГАТЬСЯ — розкладатися.

РАЗЛАМЫВАНИЕ — розламування, діаклаз.

РАЗЛИТОЙ — розлитий, дифузний.

РАЗЛИЧАТЬ — розрізняти, розпізнавати, диференціювати.

РАЗЛИЧИТЕЛЬНЫЙ — розпізнавальний, розрізняльний, диференціальний.

РАЗЛИЧИТЕЛЬНЫЙ ДИАГНОЗ — розпізнавальний діагноз, (розрізняльний, диференціальний).

РАЗЛИЧНЫЙ — різний, різноманітний, відмінний, диференціальний.

РАЗЛОЖЕНИЕ — розклад, розкладання, розкладення, декомпозиція.

РАЗЛОЖЕНИЕ ТРУПА — розклад трупа.

РАЗМЕР — розмір.

РАЗМЕЩЕННЫЙ — розміщений, позиційний.

РАЗМНОЖЕНИЕ — розмноження, репродукція.

РАЗМОЗЖЕНИЕ — розтрощення, роздроблення, розміжчення, розчеплення.

РАЗМОЗЖЕННЫЙ — розтрощений, роздроблений, розміжчений, розчеплений.

РАЗМЫВАТЬ — розмивати.

РАЗМЫШЛЕНИЕ — міркування, розмірковування, роздумування.

РАЗМЯГЧАТЬ — розм'якшувати, пом'якшувати.

РАЗМЯГЧАЮЩИЙ — розм'якшувальний, пом'якшувальний.

РАЗМЯГЧЕНИЕ — розм'якшення, маляція, рамоліція.

РАЗМЯГЧЕНИЕ КОСТЕЙ — розм'якшення кісток, остеомаляція.

РАЗМЯГЧЕНИЕ МОЗГА — розм'якшення мозку, енцефаломаляція.

РАЗМЯГЧЕНИЕ МЫШЦ — розм'якшення м'язів, міомаляція.

РАЗМЯГЧЕНИЕ РОГОВИЦЫ — розм'якшення рогівки, кератомаляція.

РАЗМЯГЧЕННЫЙ — розм'якшений, маляційний, рамоліційний.

РАЗНИЦА — різниця.

РАЗНОВИДНОСТЬ — різновид.

РАЗНООБРАЗИЕ — різноманітність, поліморфізм.

РАЗНООБРАЗНЫЙ — різноманітний, поліморфний.

РАЗНОПОЛЫЙ — різностатевий, гетеросексуальний.

РАЗНОРОДНЫЙ — різнорідний, гетерогенний.

РАЗНОЦВЕТНЫЙ — різнокольоровий, різнобарвний, гетерохромний, поліхромний.

РАЗНЫЙ — різний.

РАЗОБЩЕНИЕ — роз'єднання, відокремлення, ізоляція, сегрегація.

РАЗОБЩЕННЫЙ — роз'єднаний, відокремлений, ізольований, сегрегований.

РАЗОГНУТЬ — розігнути, випростати.

РАЗОРВАННОСТЬ — розірваність.

РАЗОРВАННЫЙ — розірваний.

РАЗРАСТАНИЕ — розростання, збільшення, проліферація.

РАЗРАСТАЮЩИЙСЯ (РАЗРОСШИЙСЯ) ЧРЕЗМЕРНО — що зростає, збільшується надмірно.

РАЗРЕЖЕНИЕ — розрідження, пороз.

РАЗРЕЖЕНИЕ КОСТИ — розрідження кістки, остеопороз.

РАЗРЕЗ — розріз, розтин.

РАЗРЕЗАНИЕ, РАЗРЕЗЫВАНИЕ — розрізання, розрізування, розтинання, (ди)секція, інцизія, (про труп) автопсія, прозекція, секція.

РАЗРЕЗАННЫЙ — розрізаний, розтятий, інцизований.

РАЗРЕШЕНИЕ — розв'язання, розв'язування, резолюція, дозвіл, вирішення, (щодо вагітності) розродження.

РАЗРЕШЕНИЕ БОЛЕЗНИ — розв'язання хвороби, резолюція.

РАЗРОДИТЬСЯ — розродитися.

РАЗРУШЕНИЕ — руйнування, деструкція.

РАЗРУШЕННЫЙ — зруйнований, деструктований.

РАЗРУШИТЕЛЬНЫЙ — руйнівний, руйнуючий, деструктивний.

РАЗРЫВ, РАЗРЫВАНИЕ — розрив, розривання, діерез, дирупція, рексис, руптура.

РАЗРЫВ АРТЕРИИ — розрив артерії, артеріорексис.

РАЗРЫВ КОЖИ ЛИНЕЙНЫЙ — розрив шкіри лінійний, рагадес.

РАЗРЫВ КРОВЕНОСНОГО СОСУДА — розрив кровоносної судини, ангіорексис.

РАЗРЫВ МЕЖЖЕЛУДОЧКОВОЙ ПЕРЕГОРОДКИ — розрив міжшлункової перетинки.

РАЗРЫВ СЕРДЦА — розрив серця.

РАЗРЫВ СЕРДЦА ВНЕШНИЙ — розрив серця зовнішній.

РАЗРЫВ СЕРДЦА ВНУТРЕННИЙ — розрив серця внутрішній.

РАЗРЫХЛЕНИЕ — розпушення, розпушування, пороз(ність).

РАЗРЫХЛЯТЬ — розпушувати.

РАЗУМ — розум, інтелект, раціо.

РАЗУМНОСТЬ — розумність, менталітет, ментальність.

РАЗУМНЫЙ — розумний, ментальний.

РАЗЪЕДАНИЕ — роз'їдання, діаброз, корозія, ерозія, фагеденізм.

РАЗЪЕДАТЬ — роз'їдати, кородувати, еродувати.

РАЗЪЕДАЮЩИЙ — роз'їдаючий, корозійний, ерозійний.

РАЗЪЕДИНЕНИЕ — роз'єднання, ізолювання, ізоляція, сеюнкція.

РАК — рак, канцер, карцинома, злоякісна пухлина, що розвивається з епітеліальної тканини;

Р.АЛЬВЕОЛЯРНО-КЛЕТОЧНЫЙ — р.альвеолярно-клітинний (альвеоло-целюлярний);

Р.БАЗАЛЬНО-КЛЕТОЧНЫЙ — р.базально-клітинний, базально-целюлярний, базаліома;

Р.БРОНХИОЛО-АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — р.бронхіоло-альвеолярний;

Р.ВНУТРИЭПИТЕЛИАЛЬНЫЙ — р.внутрішньоепітеліальний ("рак на місці");

Р.ГЕПАТОЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — р.гепатоцелюлярний;

Р.ГИГАНТОКЛЕТОЧНЫЙ — р.гігантоклітинний (гігантоцелюлярний);

Р.ГОРМОНАЛЬНОЗАВИСИМЫЙ — р.гормональнозалежний;

Р.ГРИБОВИДНЫЙ — р.грибоподібний (фунгіозний);

Р.ДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ — р.диференційований;

Р.ЖЕЛЕЗИСТЫЙ — р.залозистий, аденокарцинома;

Р.КОЛЛОИДНЫЙ — р.колоїдний (слизоутворюючий, мукоїдний);

Р.КРУПНОКЛЕТОЧНЫЙ — р.великоклітинний;

Р.МЕДУЛЯРНЫЙ — р.медулярний (мозкоподібний), мозковик;

Р.МЕЛКОКЛЕТОЧНЫЙ — р.дрібноклітинний;

Р.МОЗГОВИДНЫЙ — р.мозкоподібний (медулярний), мозковик;

Р.МУКОИДНЫЙ — р.мукоїдний (слизоутворюючий, колоїдний);

Р.НЕДИФФЕРЕНЦИРОВАННЫЙ — р.недиференційований;

Р.ПАНЦИРНЫЙ — р.панцирний;

Р.ПАПИЛЛЯРНЫЙ — р.папілярний (сосочковий);

Р.ПЕРЕХОДНО-КЛЕТОЧНЫЙ — р.перехідно-клітинний;

Р.ПЕЧЕНОЧНО-КЛЕТОЧНЫЙ — р.печінково-клітинний (гепатоцелюлярний);

Р.ПЛОСКОКЛЕТОЧНЫЙ — р.плоскоклітинний;

Р.П.НЕОРОГОВЕВАЮЩИЙ — р.п.нероговіючий;

Р.П.ОРОГОВЕВАЮЩИЙ — р.п.роговіючий;

Р.ПОЛИМОРФНО-КЛЕТОЧНЫЙ — р.поліморфноклітинний;

Р.ПОЛИМОРФНЫЙ — р.поліморфний;

Р.РОЖЕПОДОБНЫЙ — р.бешихоподібний (еризипелоформний);

Р.СВЕТЛОКЛЕТОЧНЫЙ — р.світлоклітинний;

Р.СЛИЗЕОБРАЗУЮЩИЙ — р.слизоутворюючий (колоїдний, мукозний, мукоїдний);

Р.СЛИЗИСТЫЙ — р.слизистий (мукозний, мукоїдний);

Р.СОЛИДНЫЙ — р.солідний;

Р.СОСОЧКОВЫЙ — р.сосочковий (папілярний);

Р.ТРАБЕКУЛЯРНЫЙ — р.трабекулярний;

Р.ФИБРОЗНЫЙ — р.фіброзний, скір;

Р.ФУНГОЗНЫЙ — р.фунгозний (грибоподібний);

Р.ХОЛАНГИОГЕННЫЙ — р.холангіогенний;

Р.ЭКЗОФИТНЫЙ — р.екзофітний;

Р.ЭМБРИОНАЛЬНЫЙ — р.ембріональний;

Р.ЭНДОФИТНЫЙ — р.ендофітний.

РАК ЖЕЛУДКА — рак шлунка.

РАК ЛЕГКОГО — рак легені.

РАК ПЕЧЕНИ — рак печінки.

РАК ПОДЖЕЛУДОЧНОЙ ЖЕЛЕЗЫ — рак підшлункової залози.

РАКОВЫЙ — раковий, канцероматозний, карциноматозний.

РАМИКОТОМИЯ — рамікотомія, розтин гілок спинного мозку.

РАМИФИКАЦИЯ — раміфікація, розгалуження.

РАМИФИЦИРОВАННЫЙ — раміфікований, розгалужений, гіллястий.

РАМОЛИЦИОННЫЙ — рамоліційний, розм'якшений.

РАМОЗНЫЙ — рамозний, гіллястий, гілчастий.

РАМОЛИЦИЯ — рамоліція, маляція, розм'якшення.

РАНА — рана;

Р.АСЕПТИЧЕСКАЯ — р.асептична;

Р.ГНОЙНАЯ — р.гнійна (пурулентна);

Р.ГРАНУЛИРУЮЩАЯ — р.гранулююча;

Р.ИНФИЦИРОВАННАЯ — р.інфікована;

Р.КОЛОТАЯ — р.колота (колена);

Р.ОГНЕСТРЕЛЬНАЯ — р.вогнепальна (склопетарна);

Р.ОПЕРАЦИОННАЯ — р.операційна;

Р.ОТРАВЛЕННАЯ — р.отруєна;

Р.РАЗМОЗЖЕННАЯ — р.розтрощена;

Р.РВАНАЯ — р.рвана;

Р.РЕЗАНАЯ — р.різана;

Р.РУБЛЕНАЯ — р.рубана (січена);

Р.СКАЛЬПИРОВАННАЯ — р.скальпована;

Р.УКУШЕНАЯ — р.вкушена;

Р.УШИБЛЕННАЯ — р.забита;

Р.ХИРУРГИЧЕСКАЯ — р.хірургічна.

РАНЕВОЙ — рановий.

РАНЕНИЕ — поранення.

РАНЕНЫЙ — поранений.

РАНИМОСТЬ — ранимість, ранливість, уразливість.

РАНИТЬ — поранити.

РАННИЙ — ранній.

РАНУЛА — ранула, під'язикова ретенційна кіста.

РАНЦИДНЫЙ — ранцидний, протухлий, пліснявий, цвілий.

РАПИДНЫЙ — рапідний, стрімкий.

РАРЕФАКЦИЯ, РАРЕФИКАЦИЯ — рарефакція, рарефікація, розрідження.

РАРЕФИКАЦИЯ КОСТИ — рарефікація кістки, остеопороз.

РАРИТЕТ — раритет, рідкість, цінна, рідкісна річ.

РАРЕФИЦИРОВАННЫЙ — рарефікований, розріджений.

РАСКАЛЫВАТЬ — розколювати.

РАСПАД — розпад.

РАСПЛЫВЧАТЫЙ — розпливчастий, дифузний.

РАСПОЛОЖЕНИЕ — розташування, розміщення, диспозиція.

РАСПОЛОЖЕННЫЙ — розташований, (у певному місці) диспозиційний, схильний (до чогось).

РАСПРЕДЕЛЕНИЕ — розподіл, дистрибуція.

РАСПРОСТРАНЕНИЕ — поширення, розповсюдження, розповсюджування, охоплення, охопленість, іррадіація, експансія.

РАСПРОСТРАНЕННЫЙ — поширений, розповсюдже-

ний, охоплений, дифузний, іррградіюючий, експансивний.

РАСПРОСТРАНЯЮЩИЙСЯ — що поширюється, що розповсюджується, іррадіюючий, експансивний.

РАСПУХАНИЕ — розпухання, інтумесценція.

РАСПУХАТЬ — розпухати, набрякати.

РАСПЫЛЕНИЕ — розпилення, розпорошення, конізація.

РАССАСЫВАНИЕ — розсмоктування.

РАССАСЫВАТЬ(СЯ) — розсмоктувати(ся).

РАССЕИВАНИЕ — розсіювання, дисперсія, (патологічного вогнища) дисемінація, метастазування.

РАССЕИВАТЬ — розсіювати, диспергувати, дисемінувати, метастазувати.

РАССЕКАТЬ — розсікати, розтинати.

РАССЕЧЕНИЕ — розсікання, розтинання, дисизія, дисекція.

РАССЕЧЬ — розсікати, розітнути, розтяти.

РАССЕЯННОСТЬ — (патологічного процесу) розсіяність, дисемінація, (клітин злоякісної пухлини) метастазування, (про людину) неуважність.

РАССЕЯННЫЙ — (про патологічний процес) розсіяний, дисемінований, (про людину) неуважний.

РАССЛАБИТЬ — розслабити, (ре)лаксувати.

РАССЛАБЛЕНИЕ — розслаблення, (ре)лаксація

РАССЛАБЛЕННЫЙ — розслаблений, (ре)лаксований

РАССЛАБЛЯТЬ — розслабляти, (ре)лаксувати.

РАССЛАБЛЯЮЩИЙ — розслаблюючий, (ре)лаксуючий.

РАССЛАИВАНИЕ — розшарування, розшаровування, злущування, злущення, дисекація, (шкіри) десквамація, (слизової оболонки) ексфоліація.

РАССЛАИВАЮЩИЙ — розшаровуючий, дисекуючий, (про шкіру) десквалуючий, (про слизову оболонку) ексфоліативний.

РАССОСАТЬСЯ — розсмоктатися.

РАССПРОС — розпитування.

РАССПРОС БОЛЬНОГО — розпитування хворого.

РАССТОЯНИЕ — відстань, дистанція.

РАССТРОЙСТВО — розлад.

РАССТРОЙСТВО СОЗНАНИЯ — розлад свідомості.

РАССТРОЙСТВО ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТИ — розлад чутливості, (частковий) парестезія, (повний) анестезія.

РАССУДОК — розум, глузд, інтелект, раціо.

РАССУЖДЕНИЕ — міркування, дискусія.

РАСТВОР — розчин.

РАСТВОРЕНИЕ — розчинення, (дія) розчиняння, дилюція, дисолюція.

РАСТВОРЕННЫЙ — розчинений, дилютований.

РАСТВОРИМОСТЬ — розчинність, солюбельність.

РАСТВОРИМЫЙ — розчинний, солюбельний.

РАСТВОРЯТЬ — розчиняти.

РАСТВОРЯЮЩИЙ — що розчиняє, розчинювальний.

РАСТЕНИЕ — рослина.

РАСТЕРЯННОСТЬ — розгубленість.

РАСТИ — зростати.

РАСТИРАНИЕ — розтирання.

РАСТИТЕЛЬНОСТЬ — рослинність.

РАСТИТЕЛЬНЫЙ — рослинний, вегетабельний, вегетативний.

РАСТОРМАЖИВАНИЕ — розгальмовування, де(з)інгібування, де(з)інгібіція.

РАСТОРМОЖЕННЫЙ — розгальмований, де(з)інгібований.

РАСТУЩИЙ — який росте, зростаючий, крещендний.

РАСТЯГИВАНИЕ — розтягування, розтягання, (дис)тензія, екстензія.

РАСТЯГИВАЮЩИЙ — розтягаючий, (дис)тензивний, екстензивний.

РАСТЯЖЕНИЕ — розтягнення, розтяг, дилатація, дистензія, екстензія, ектаз, ектазія.

РАСТЯЖЕНИЕ ВОЗДУХОМ — розтягнення повітрям, емфізема.

РАСТЯЖИМОСТЬ — розтяжність, дистенсибельність, екстензивність, ективність, еластичність.

РАСТЯЖИМЫЙ — розтяжний, дистенсибельний, екстензивний, ективний, еластичний.

РАСХОДЯЩИЙСЯ — розбіжний, відмінний, дивергентний.

РАСХОДЯЩЕЕСЯ КОСОГЛАЗИЕ — розбіжна косоокість.

РАСХОЖДЕНИЕ — розходження, діастаз, дивергенція.

РАСЦВЕТ — розквіт, флоресценція.

РАСЧЕС — розчісування, розчухування, екскоріація.

РАСШАТАННОСТЬ — розхитаність, розладнаність;

Р.ЗУБОВ — р.зубів;

Р.СУСТАВОВ — р.суглобів.

РАСШИРЕНИЕ — розширення, розтягнення, дилатація, ектаз(ія).

Р.ЛЕГКИХ — р.легенів, емфізема легенів.

РАСШИРЕННЫЙ — розширений, дилатований, ектазований.

РАСШИРИТЕЛЬ — розширювач, дилататор.

РАСШИРИТЕЛЬ — розширювач, дилататор.

РАСШИРЯТЬ — розширювати, дилатувати, ектазувати.

РАСШИРЯЮЩИЙ — що розширяє, дилатуючий.

РАСЩЕЛИНА — щілина, розколина, розщілина.

РАСЩЕЛИНА ВЕРХНЕЙ ЧЕЛЮСТИ — розколина (щілина) верхньої щелепи, гнатошиз.

РАСЩЕЛИНА ГУБЫ — розколина (щілина) губи, хейлошиз.

РАСЩЕЛИНА ЛИЦА — розколина (щілина) обличчя, прозопошиз.

РАСЩЕЛИНА НЕБА — розколина (щілина) піднебіння, палатошиз.

РАСЩЕПЛЕНИЕ — розщеплення, дисоціація, (ознак у генетиці) сегрегація.

РАСЩЕПЛЕНИЕ ВОЛОС — розщеплення волосся, трихоклазія.

РАСЩЕПЛЕНИЕ МОЧЕТОЧНИКА — розщеплення сечовода, уретерошиз.

РАСЩЕПЛЕННЫЙ — розщеплений, дисоційований, сегрегований.

РАТИФИКАЦИЯ — ратифікація, затвердження документа.

РАТИФИЦИРОВАННЫЙ — ратифікований, затверджений (документ).

РАФИНИРОВАННЫЙ — рафінований: 1. очищений від домішок; 2. вишуканий, витончений.

РАХИАЛГИЯ — рахіалгія, біль у хребті.

РАХИТ — рахіт, гіповітаміноз Д у дітей раннього віку, що виявляється у порушенні кальцієвого та фосфорного обміну з розладом кісткоутворення та функції нервової системи.

РАХИТИЧЕСКИЕ "ЧЕТКИ" — рахітичні "чотки", потовщення реберних хрящів у місці їхнього приєднання до грудини при рахіті.

РАХИТИЧНЫЙ — рахітичний.

РАЦЕМОЗНЫЙ — рацемозний, гроноподібний.

РАЦИО — раціо, рахунок, розум, підстава, основа, причина.

РАЦИОН — раціон, норма харчування людини.

РАЦИОНАЛЬНЫЙ — раціональний, розумовий, розумний, доцільний.

РВАТЬ — блювати.

РВОТА — (дія) блювання, (речовина) блювота, блювотина, блювотиння.

РВОТА БЕРЕМЕННЫХ — блювання вагітних.

РВОТА ГНОЕМ — блювання гноєм, піемезис.

РВОТА ЖЕЛЧЬЮ — блювання жовчю (жовчне блювання), холемезис.

РВОТА ИСТЕРИЧНАЯ — блювання істеричне.

калом), копремезис, мізерере.

РВОТА "КОФЕЙНОЙ ГУЩЕЙ" — блювання "кавовою гущею".

РВОТА КРОВАВАЯ — блювання криваве (блювання кров'ю), гематемезис.

РВОТА МОЗГОВАЯ — блювання мозкове (церебральне).

РВОТА НЕУКРОТИМАЯ — блювання невгамовне, гіперемезис.

РВОТА УТРЕННЯЯ — блювання ранкове.

РВОТНЫЕ СРЕДСТВА — блювотні засоби.

РВОТНЫЙ — (засіб) блювотний, (рефлекс) блювальний.

РЕАБИЛИТАЦИЯ — реабілітація, відновлення придатності, спроможності, можливості внутрішніх сил, ресурсів, працездатності, функцій організму.

РЕАБИЛИТИРОВАТЬ — реабілітувати, здійснювати реабілітацію.

РЕАБРАЗИЯ — реабразія, повторне вискоблювання матки.

РЕАБСОРБЦИЯ — реабсорбція, зворотне всмоктування води та деяких розчинених у ній речовин з первинної сечі у ниркових канальцях та збираючих трубочках.

РЕАБСОРБЦИЯ МОЧИ — реабсорбція сечі.

РЕАГИРОВАТЬ — реагувати.

РЕАДАПТАЦИЯ — реадаптація, комплекс заходів, спрямованих на відновлення втрачених або послаблених реакцій організму на зміни зовнішнього або внутрішнього середовища;

Р.МЕДИЦИНСКАЯ — р.медична;

Р.СОЦИАЛЬНАЯ — р.соціальна.

РЕАКТИВАЦИЯ — реактивація, відновлення активності (функції) органів або клітин, у генетиці — відновлення життєздатності клітин або вірусів, втраченої внаслідок дії мутагенного або летального фактора.

РЕАКТИВНОСТЬ — реактивність, у біології— властивість живого організму реагувати певним чином на дію певного фактора зовнішнього або внутрішнього середовища.

РЕАКТИВНЫЙ — реактивний, здатний відповідати на різні впливи.

РЕАКЦИЯ — реакція: 1. стан, процес, що виникає за певних умов у відповідь на будь-який вплив, подразнення, враження; 2. взаємодія між хімічними речовинами;

Р.АГГЛЮТИНАЦИИ — р.аглютинації;

Р.А.ЛЕЙКОЦИТОВ — р.а.лейкоцитів;

Р."АНТИГЕН-АНТИТЕЛО" — р."антиген-антитіло";

Р.БЛАСТТРАНСФОРМАЦИИ ЛИМФОЦИТОВ — р.бласттрансформації лімфоцитів;

Р.ГЕМАГГЛЮТИНАЦИИ — р.гемаглютинації;

Р.НЕЙТРАЛИЗАЦИИ ТОКСИНОВ — р.нейтралізації токсинів;

Р.НЕПРЯМОЙ АГГЛЮТИНАЦИИ — р.непрямої аглютинації;

Р.ОТТОРЖЕНИЯ ТРАНСПЛАНТАТА — р.відторгнення трансплантата;

Р.ПАССИВНОЙ АГГЛЮТИНАЦИИ — р.пасивної аглютинації;

Р.ПАССИВНОЙ ГЕМАГГЛЮТИНАЦИИ — р.пасивної гемаглютинації;

Р.ПРЕЦИПИТАЦИИ — р.преципітації;

Р.СВЯЗЫВАНИЯ КОМПЛЕМЕНТА — зв'язування комплементу;

Р.ТОРМОЖЕНИЯ ГЕМАГГЛЮТИНАЦИИ — р.гальмування гемаглютинації.

РЕАЛИЗАЦИЯ — реалізація, здійснення наміченого плану, програми, проекту.

РЕАЛЬНОСТЬ — реальність, дійсність; те, що дійсно існує.

РЕАЛЬНЫЙ — реальний, дійсно існуючий, речовинний, матеріальний.

РЕАМПУТАЦИЯ — реампутація, повторна ампутація.

РЕАНИМАТОЛОГИЯ — реаніматологія, галузь клінічної медицини, що вивчає патогенез процесів, які виникають у організмі при термінальному стані та у відновному періоді після клінічної смерті, та яка розробляє методи реанімації та інтенсивної терапії.

РЕАНИМАЦИЯ — реанімація, оживлення, комплекс лікувальних заходів, спрямованих на відновлення згаслих чи згасаючих життєво важливих функцій організму.

РЕБЕНОК — дитина, інфант.

РЕБЕРНАЯ ДУГА — реброва (реберна) дуга.

РЕБЕРНЫЙ — ребровий, реберний, костальний.

РЕБРО — ребро.

РЕВАКЦИНАЦИЯ — ревакцинація, повторна вакцинація.

РЕВАСКУЛЯРИЗАЦИЯ — реваскуляризація, відновлення кровообігу в органі чи тканині внаслідок відновлення прохідності артеріальної судини або відкриття колатеральних судин.

РЕВЕНЬ — *бот.* ревінь.

РЕВЕРБЕРАЦИЯ — реверберація, відкидання, відбивання, відбиття, відображення.

РЕВЕРСИБЕЛЬНОСТЬ — реверсибельність, оборотність.

РЕВЕРСИРОВАННЫЙ — реверсований, повернений.

РЕВЕРСИЯ — реверсія, повернення, поворот, колообіг; в генетиці — повернення нащадків мутантної особи до вихідного фенотипу.

РЕВИВИСЦЕНЦИЯ, РЕВИВИФИКАЦИЯ — ревівісценція, ревівіфікація, повернення життєвих властивостей.

РЕВИЗИЯ — ревізія, перегляд.

РЕВМАТИЗМ — ревматизм;

Р.СУСТАВНОЙ — р.суглобовий.

РЕВМАТИЧЕСКАЯ АТАКА — ревматична атака, напад, приступ.

РЕВМАТИЧЕСКИЙ — ревматичний.

РЕВМАТОИДНЫЙ — ревматоїдний.

РЕВМОКАРДИТ — ревмокардит, запалення всіх або деяких оболонок серця ревматичного генезу;

Р.ВОЗВРАТНЫЙ — р.поворотний (рекурентний);

Р.ЛАТЕНТНЫЙ — р.латентний (прихований);

Р.ПЕРВИЧНЫЙ — р.первинний.

РЕВОКАЦИЯ — ревокація, відкликання.

РЕВУЛЬСИВНЫЙ — ревульсивний, відтягуючий.

РЕВУЛЬСИЯ — ревульсія, відвернення, відвертання, відтягнення, відтягання.

РЕГЕНЕРАТ — регенерат 1. комплекс незрілих проліферуючих клітин тканини у зоні пошкодження; 2. новоутворена частина органа внаслідок регенерації.

РЕГЕНЕРАТИВНЫЙ — регенеративний, відроджуючий, відновлюючий.

РЕГЕНЕРАТОРНЫЙ — регенераторний, відроджений, відновлений.

РЕГЕНЕРАЦИЯ — регенерація, відродження, відновлення організмом втрачених або пошкоджених частин;

Р.ВНУТРИКЛЕТОЧНАЯ — р.внутрішньоклітинна (інтрацелюлярна);

Р.КЛЕТОЧНАЯ — р.клітинна (целюлярна);

Р.НЕПОЛНАЯ — р.неповна, субституція;

Р.ПАТОЛОГИЧЕСКАЯ — р.патологічна (репаративна);

Р.ПОЛНАЯ — р.повна, реституція;

Р.РЕПАРАТИВНАЯ — р.репаративна, репарація;

Р.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — р.фізіологічна.

РЕГЕНЕРИРОВАТЬ — регенерувати, відроджувати, відновлювати.

РЕГИОНАЛЬНЫЙ, РЕГИОНАРНЫЙ — регіональ-

ний, регіонарний, місцевий, належний до певного місця, місцевості, території.

РЕГИСТР — реєстр, список, перелік.

РЕГИСТРАЦИЯ — реєстрація, реєстрування, запис, записування.

РЕГЛАМЕНТАЦИЯ — регламентація, встановлення певних правил.

РЕГРЕДИЕНТНЫЙ — регредієнтний, що повертається, убуваючий, спадаючий, оборотний.

РЕГРЕСС(ИЯ) — регрес(ія), повернення, поворот, відступ, спрощення будови організму в процесі його історичного або біологічного розвитку.

РЕГУЛА, РЕГУЛЫ — регула, регули, менструація, місячні.

РЕГУЛИРОВАТЬ — регулювати, встановлювати порядок, систему в будь-якій діяльності, упорядковувати.

РЕГУЛЯРНОСТЬ — регулярність, правильність, наявність певного порядку, ладу, (про ритм) ритмічність.

РЕГУЛЯРНЫЙ — регулярний, правильний, рівномірний, (про ритм) ритмічний.

РЕГУЛЯТОРНЫЙ — регуляторний, що встановлює порядок, визначає напрям, спрямовує розвиток будь-чого, вносить порядок, планомірність, лад.

РЕГУЛЯЦИЯ — регуляція, встановлення порядку, керівництво дією, встановлення правильного розвитку, напряму будь-чого, встановлення планомірності, ритмічності дії.

РЕГУРГИТАЦИЯ — регургітація, 1. переміщення вмісту порожнистого органа в напрямку, протилежному фізіологічному (наприклад, зворотний тік крові у серці); 2. відрижка їжею, мерицизм.

РЕДКИЙ — рідкісний, нечастий.

РЕДКОСТНЫЙ — рідкісний, раритетний.

РЕДКОСТЬ — рідкість, рідкісність, раритет.

РЕДРЕССАЦИЯ — редресація, випрямлення, вирівнювання, виправлення деформацій тіла (наприклад, хрящів носа, хребта).

РЕДУКЦИЯ — редукція, вправлення, відновлення, зворотний розвиток 1. процес або дія, що спричинює зменшення, спрощення чогось; 2. зменшення органа або тканини аж до їхнього зникнення або втрати ними функції у процесі індивідуального або історичного розвитку організму; 3. зменшення числа хромосом при поділі клітини.

РЕДУПЛИКАЦИЯ — редуплікація, подвоєння, у генетиці - процес відновлення ДНК у клітині.

РЕДУЦИРОВАННЫЙ — редукований, повернений, відновлений, підданий редукції.

РЕДУЦИРОВАТЬ — редукувати, повертати, відновлювати, викликати редукцію.

РЕЕКЦИЯ — реєкція, кишково-шлунковий рефлюкс.

РЕЖИМ — режим, точно встановлений розпорядок життя, праці, відпочинку, харчування.

РЕЗАНАЯ РАНА — різана рана.

РЕЗАНЫЙ — різаний.

РЕЗЕКЦИЯ — резекція, хірургічна операція видалення частини органа або анатомічного утворення.

РЕЗЕРВ — резерв, запас.

РЕЗЕРВ ДЫХАНИЯ — резерв дихання.

РЕЗЕРВАЦИЯ — резервація, збереження.

РЕЗЕРВНЫЙ — резервний, запасний;

Р.ОБЪЕМ ВДОХА — р.об'єм вдиху;

Р.ОБЪЕМ ВЫДОХА — р.об'єм видиху.

РЕЗЕЦИРОВАННЫЙ — резектований, підданий резекції.

РЕЗЕЦИРОВАТЬ — резектувати.

РЕЗИДУАЛЬНЫЙ — резидуальний, залишковий, що зберігся, залишився (наприклад, про ознаки хвороби).

РЕЗИНА — гума.

РЕЗИНОВЫЙ — гумовий.

РЕЗИСТЕНТНОСТЬ — резистентність, опір, опірність, протидія, пружність;

Р.ОРГАНИЗМА — р.організму (опірність організму), стійкість організму до впливу різних патогенних факторів (чинників);

Р.ТКАНЕЙ — р.тканин, ступінь напруження, природного тонусу тканин, що спричиняє їхню недеформованість при механічній дії на них.

РЕЗИСТЕНТНЫЙ — резистентний, протидіючий, що чинить опір, якому притаманна резистентність.

РЕЗИСТЕНЦИЯ — резистенція, те саме, що резистентність.

РЕЗИСТИВНЫЙ — резистивний, який стосується опору.

РЕЗОЛЮЦИЯ — резолюція, розв'язання, рішення, розв'язання хвороби.

РЕЗОНАНС — резонанс, відгук, відгомін, явище різкого зростання амплітуди коливань (звукових, електричних, механічних) в коливному середовищі під впливом зовнішніх сил.

РЕЗОННЫЙ — резонний, розумний, розсудливий, об-

грунтований, слушний, переконливий.

РЕЗОРБИРУЮЩИЙ — резорбуючий, всисний, всмоктуючий, вбираючий, поглинаючий.

РЕЗОРБТИВНЫЙ — резорбтивний, що виявляє свою дію після всмоктування, поглинання, вбирання.

РЕЗОРБЦИЯ — резорбція, всмоктування, всисання, вбирання; у патології — розсмоктування некротичних мас, сторонніх тіл, запального ексудату за участю макрофагів та шляхом всмоктування речовин у кровоносні або лімфатичні судини.

РЕЗОРБЦИОННЫЙ — резорбційний, те саме, що резорбтивний.

РЕЗУС-АНТИТЕЛА — резус-антитіла.

РЕЗУС-НЕСОВМЕСТИМОСТЬ — резус-несумісність.

РЕЗУС-ФАКТОР — резус-фактор.

РЕЗУЛЬТАТ — результат, наслідок.

РЕЗЦОВЫЙ — різцевий.

РЕЗЬ — різь.

РЕИНВАЗИЯ — реінвазія, повторне зараження хворого або перехворілого збудником тієї самої хвороби, що спричинила розвиток первинного інфекційного захворювання.

РЕИНФЕКЦИЯ — те саме, що реінвазія.

РЕКЛАМАЦИЯ — рекламація, несхвалення, протест.

РЕКЛИНАЦИЯ — реклінація, відхилення, згинання, нахил назад, метод примусового виправляння деформацій хребта.

РЕКОМБИНАЦИЯ — рекомбінація: 1. нове з'єднання; 2. розміщення складових частин будь-чого у новому порядку.

РЕКОМБИНАЦИЯ ХРОМОСОМ — рекомбінація хромосом, обмін ділянками гомологічних хромосом, що призводить до виникнення хромосом з новим сполученням генів.

РЕКОМЕНДАЦИЯ — рекомендація, порада, рада.

РЕКОНВАЛЕСЦЕНТ — реконвалесцент, хворий у стадії одужування (видужування).

РЕКОНВАЛЕСЦЕНЦИЯ — реконвалесценція, одужання (видужання).

РЕКОНСЕРВАЦИЯ — реконсервація, введення будь-чого у дію після консервації.

РЕКОНСТРУКЦИЯ — реконструкція, перебудова.

РЕКРЕАЦИОННЫЙ — рекреаційний, призначений для користування під час відпочинку.

РЕКРЕАЦИЯ — рекреація, відпочинок, спочинок.

РЕКРУДЕСЦЕНЦИЯ — рекрудесценція, погіршення перебігу хвороби.

РЕКСИС — рексис, розрив.

РЕКТАЛЬНЫЙ — ректальний, прямокишковий.

РЕКТИФИКАЦИЯ — ректифікація, очищення.

РЕКТИФИЦИРОВАННЫЙ — ректифікований, очищений.

РЕКТОРОМАНОСКОПИЯ — ректороманоскопія, огляд внутрішньої поверхні прямої та сигмоподібної кишки.

РЕКТОСКОПИЯ — ректоскопія, огляд внутрішньої поверхні прямої кишки.

РЕКТОСИГМОИДИТ — ректосигмоїдит, запалення прямої та сигмоподібної кишки.

РЕКУРВАЦИЯ — рекурвація, надмірне розгинання суглобів з їхньою деформацією та порушенням функції.

РЕКУРРЕНТНЫЙ — рекурентний, що повертається, поворотний, для якого характерне повторне виникнення проявів хвороби.

РЕКУРРЕНЦИЯ — рекуренція, повернення, поворот, вороття.

РЕЛАКСАЦИЯ — релаксація: 1. розслаблення скелетної мускулатури; 2. зняття психічного напруження.

РЕЛАПС — релапс, обов'язкове повернення хвороби, наприклад, при поворотному тифі, малярії.

РЕЛЯТИВНЫЙ — релятивний, відносний.

РЕМИНЕСЦЕНЦИЯ — реміносценція, спогад, пам'ять.

РЕМИССИЯ — ремісія, етап перебігу хвороби, що характеризується тимчасовим послабленням або зникненням її ознак;

Р.СПОНТАННАЯ — р.спонтанна (самодіюча, мимовільна);

Р.СТОЙКАЯ — р.стійка;

Р.ТЕРАПЕВТИЧЕСКАЯ — р.терапевтична.

РЕМИТТИРОВАТЬ — ремітувати, послаблювати, попускати.

РЕМИТТИРУЮЩАЯ ЛИХОРАДКА — ремітуюча гарячка, лихоманка (пропасниця).

РЕМИТТИРУЮЩИЙ — ремітуючий, якому притаманні повторні періоди послаблення симптомів захворювання.

РЕМОЦИЯ — ремоція: 1.віддалення; 2. видалення.

РЕНАЛЬНЫЙ — ренальний, нирковий.

РЕНАТУРАЦИЯ — ренатурація, повернення природного стану.

РЕНЕССАНС — ренесанс, відродження.

РЕНОВАЦИЯ — реновація, оновлення, відновлення, поновлення.

РЕНТГЕНОВСКИЙ — рентгенівський.

РЕНТГЕНОДИАГНОСТИКА — рентгенодіагностика.

РЕНТГЕНОТЕРАПИЯ — рентгенотерапія.

РЕОГРАФИЯ — реографія.

РЕОЛОГИЯ — реологія.

РЕОПЕРАЦИЯ — реоперація, повторна операція.

РЕОПЛЕТИЗМОГРАФИЯ — реоплетизмографія.

РЕОРГАНИЗАЦИЯ — реорганізація, перетворення, перебудова.

РЕОФЛЕБОГРАФИЯ — реофлебографія.

РЕОЭНЦЕФАЛОГРАФИЯ — реоенцефалографія.

РЕПАРАТИВНЫЙ — репаративний, відновлений, оновлений.

РЕПАРАЦИЯ — репарація, відновлення, оновлення, відшкодування, повернення, (колишніх властивостей) репаративна регенерація, регенерація ділянок органів або тканин, що загинули внаслідок певного патологічного процесу.

РЕПЕРКУССИЯ — перкусія, відображення, відбиття, рефлекторне порушення певних органів або тканин при наявності патологічного процесу в інших (іноді видалених) органах або тканинах, наприклад, порушення діяльності серця при ураженні жовчного міхура (екстрасистолічна аритмія при холелітіазі).

РЕПЛАНТАЦИЯ — реплантація, приживлення відокремленої частинки тіла (при травмі) на попереднє місце.

РЕПЛЕЦИЯ — реплеція, гіперплероз, переповнення.

РЕПЛИКА — репліка, відбиток, у генетиці — молекула нуклеїнової кислоти, синтезована на іншій молекулі (матриці).

РЕПЛИКАЦИЯ — реплікація, копіювання, відтворення; у генетиці — процес утворення репліки.

РЕПОЗИЦИЯ — репозиція, вправлення, вправляння (звичайно — зміщеного уламка кістки при переломі), повернення на місце.

РЕПОЛЯРИЗАЦИЯ — реполяризація, повернення різниці потенціалів на мембрані живої клітини до її деполяризаційного рівня.

РЕПРЕЗЕНТАЦИЯ — репрезентація, представлення, подання, представництво, пред'явлення.

РЕПРЕССИВНЫЙ — репресивний, пригнічуючий, пригноблюючий, притискаючий.

РЕПРЕССИЯ — репресія, придушення, пригнічення, пригноблення, у біології — пригнічення синтезу фер-

ментів у ланцюгу біосинтезу.

РЕПРЕССОР — репресор, пригнічувач; у біології — білок, що синтезується під контролем регуляторного гена, здатний зв'язуватися з опероном, пригнічувати його функцію, тим самим пригнічуючи синтез білка.

РЕПРОДУКТИВНЫЙ — репродуктивний, відтворюючий, плодотворний, плідний.

РЕПРОДУКЦИЯ — репродукція, розмноження, розплодження.

РЕПТИЛИИ — рептилії, плазуни.

РЕПУЛЬСИЯ — репульсія, відштовхування.

РЕСНИТЧАТЫЙ, РЕСНИЧНЫЙ — війчастий, війковий, циліарний.

Р.ЭПИТЕЛИЙ — в.епітелій.

РЕСНИЦ ВЫПАДЕНИЕ — вій випадіння, птилоз.

РЕСНИЦА — вія.

РЕСПЕРСИЯ — респерсія, забризкування, розбризкування.

РЕСПИРАБЕЛЬНЫЙ — респірабельний, придатний для дихання.

РЕСПИРАТОРНЫЙ — респіраторний, дихальний, що стосується дихання, дихальних шляхів.

РЕСПИРАЦИЯ — респірація, дихання.

РЕССЕМИНАЦИЯ — ресемінація, пересів, пересівання.

РЕСТАВРАЦИЯ — реставрація, відновлення, поновлення, відбудовування.

РЕСТЕНОЗ — рестеноз, повторне виникнення стенозу просвіту (перерізу) певного органа або судини після їхнього розширення оперативним шляхом.

РЕСТИТУЦИЯ — реституція, відновлення, повна регенерація, при якій ділянки органа або мертві тканини замінюються тканиною того самого виду та тої самої структури.

РЕСТРИКТИВНЫЙ — рестриктивний, обмежуючий, стягуючий.

РЕСТРИКЦИЯ — рестрикція, обмеження, стягування.

РЕТАРДАЦИЯ — ретардація, сповільнення, сповільнювання, уповільнення, уповільнювання, затримання, затримування, зупинка.

РЕТЕНЦИОННЫЙ — ретенційний, стримуючий, спиняючий, угамовуючий, затримуючий.

РЕТЕНЦИЯ — ретенція, утримування, стримування, здержування, затримування, затримка.

РЕТИКУЛЕЗ — ретикульоз, загальна назва хвороб, в основі яких лежить злоякісна

проліферація ретикулярних клітин, що входять до складу строми (м'якуша) кровотворних органів.

РЕТИКУЛОБЛАСТОМАТОЗ — ретикулобластоматоз, те саме, що ретикульоз.

РЕТИКУЛОСАРКОМА — ретикулосаркома, злоякісна пухлина з клітин ретикулярної тканини.

РЕТИКУЛОЦИТ — ретикулоцит, еритроцит, при суправітальному забарвленні якого виявляється базофільна сіточка.

РЕТИКУЛОЦИТОЗ — ретикулоцитоз, збільшений понад 1% від загальної кількості еритроцитів вміст ретикулоцитів у периферичній крові (ознака напруження еритропоезу).

РЕТИКУЛОЦИТОПЕНИЯ — ретикулоцитопенія, зменшений менш як на 0,5% від загальної кількості еритроцитів вміст ретикулоцитів у периферичній крові (ознака пригнічення еритропоезу).

РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИАЛЬНЫЙ — ретикулоендотеліальний, що належить до ретикулоендотелію.

РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИЙ — ретикулоендотелій, система клітин організму, здатна поглинати з крові колоїдні частинки, фагоцитувати бактерії та відкладати їх у цитоплазмі у вигляді характерних зернин (бере участь у формуванні імунітету).

РЕТИКУЛУМ — ретикулум, сіточка.

РЕТИКУЛЯРНЫЙ — ретикулярний, сітчастий, що належить до сполучної тканини кровотворних органів (кісткового мозку, селезінки, лімфовузлів).

РЕТИНА — ретина, сітківка (сітчаста оболонка) ока.

РЕТИНАЛЬНЫЙ — ретинальний, що стосується сітківки (сітчастої оболонки) ока.

РЕТИНИТ — ретиніт, запалення сітківки (сітчастої оболонки) ока.

РЕТИНОДИСТРОФИЯ — ретинодистрофія, дегенерація сітківки.

РЕТИНОПАТИЯ — ретинопатія, загальна назва деяких уражень сітківки ока незапального характеру;

Р.АНГИОСПАСТИЧЕСКАЯ — р.ангіоспастична;

Р.АНЕМИЧЕСКАЯ — р.анемічна;

Р.АРТЕРИОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — р.артеріосклеротична;

Р.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — р.атеросклеротична;

Р.ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — р.гіпертонічна;

Р.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — р.діабетична;

Р.ДИСПРОТЕИНЕМИЧЕСКАЯ — р.диспротеїнемічна;

Р.КОЛЛАГЕНОЗНАЯ — р.колагенозна;

Р.ЛЕЙКЕМИЧЕСКАЯ — р.лейкемічна;

Р.ЛУЧЕВАЯ — р.променева;

Р.ПИГМЕНТНАЯ — р.пігментна;

Р.ПОЛИЦИТЕМИЧЕСКАЯ — р.поліцитемічна;

Р.ПОЧЕЧНАЯ — р.ниркова (ренальна);

Р.СКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — р.склеротична;

Р.ТОКСИЧЕСКАЯ — р.токсична;

Р.ТРАВМАТИЧЕСКАЯ — р.травматична.

РЕТИНОШИЗИС — ретиношизіс, розшарування сітківки ока.

РЕТИФОРМНЫЙ — ретиформний, сіткоподібний.

РЕТОРСИЯ — реторсія, зворотна дія, обмежувальні заходи.

РЕТРАКТИЛЬНЫЙ — ретрактильний, стягуючий, скорочуючий, відтягаючий.

РЕТРАКТОР — ретрактор, відтягувач.

РЕТРАКТ(ОР)НЫЙ — ретракт(ор)ний, те саме, що й ретрактильний.

РЕТРАКЦИЯ — ретракція, відтягування, стягування, скорочення, зморщування, зменшення об'єму клітини, тканини або органа, а також кров'яного згустка за рахунок скорочення (вкорочення) деяких еластичних елементів його структури.

РЕТРОБУЛЬБАРНЫЙ — ретробульбарний, розташований позаду очного яблука.

РЕТРОВЕРСИЯ — ретроверсія, переворот, нахил назад.

РЕТРОГРАДНЫЙ — ретроградний, що йде назад, у зворотний бік.

РЕТРОДЕВИАЦИЯ — ретродевіація, відхилення назад від правильного положення.

РЕТРОРЕКТАЛЬНЫЙ — ретроректальний, позапрямокишковий.

РЕТРОКАРДИАЛЬНЫЙ — ретрокардіальний, позасерцевий.

РЕТРОКОРНЕАЛЬНЫЙ — ретрокорнеальний, позарогівковий.

РЕТРОНАЗАЛЬНЫЙ — ретроназальний, належний до носоглотки.

РЕТРОПЕРИТОНЕАЛЬНОЕ ПРОСТРАНСТВО — ретроперитонеальний (позаочеревинний) простір.

РЕТРОПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — ретроперитонеальний, позаочеревинний.

РЕТРОПЕРИТОНИТ — ретроперитоніт, запалення клітковини позаочеревинного простору.

РЕТРОПОЗИЦИЯ — ретропозиція, відхилення від

правильного положення, зміщення назад.

РЕТРОРЕКТАЛЬНЫЙ — ретроректальний, позапрямокишковий.

РЕТРОСПЕКТИВНЫЙ — ретроспективний, звернений у минуле, присвячений розгляду минулого.

РЕТРОСПЕКЦИЯ — ретроспекція, погляд у минуле, аналіз минулих подій, вражень.

РЕТРОСТЕРНАЛЬНЫЙ — ретростернальний, позагрудинний.

РЕТРОФАРИНГЕАЛЬНЫЙ — ретрофарингеальний, заглотковий.

РЕТРОФЛЕКСИЯ — ретрофлексія, загин, з(а)гинання назад.

РЕТРОЦЕКАЛЬНЫЙ — ретроцекальний, що лежить позаду сліпої кишки.

РЕТРОЦЕССИЯ — ретроцесія, відхід, відходження назад.

РЕУТИЛИЗАЦИЯ — реутилізація, повторне засвоєння.

РЕФЛЕКС — рефлекс, реакція організму на подразнення, що здійснюється за участю нервової системи.

РЕФЛЕКСИЯ — рефлексія, відбиття, відбивання, розмірковування, обмірковування, самоаналіз.

РЕФЛЕКСОГЕННАЯ ЗОНА — рефлексогенна зона (рецептивне поле), ділянка розташування рецепторів, подразнення яких спричинює певний безумовний рефлекс.

РЕФЛЕКСОГЕННЫЙ — рефлексогенний, що спричинює рефлекс.

РЕФЛЕКСОТЕРАПИЯ — рефлексотерапія.

РЕФЛЕКТОРНЫЙ — рефлекторний, що сприяє виникненню рефлексу, пов'язаний з рефлексом, що виник.

РЕФЛЮКС — рефлюкс, пасивне переміщення (затікання) вмісту з одного органа в інший у напрямку, протилежному нормальному;

Р.БИЛИОПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — р.біліопанкреатичний, із загальної жовчної протоки у протоку підшлункової залози;

Р.ВЕЗИКО-УРЕТЕРАЛЬНЫЙ — р.везико-уретеральний, із сечового міхура до сечоводу;

Р.ГАСТРОЭЗОФАГАЛЬНЫЙ — р.гастроезофагальний, зі шлунка до стравоходу;

Р.ДУОДЕНОБИЛИАРНЫЙ — р.дуоденобіліарний, з дванадцятипалої кишки у жовчні протоки;

Р.ДУОДЕНОГАСТРАЛЬНЫЙ — р.дуоденогастральний, з дванадцятипалої кишки у шлунок;

Р.ЖЕЛУДОЧНО-ПИЩЕВОДНЫЙ — р.шлунково-стра-

вохідний (гастроезофагальний);

Р.ПУЗЫРНО-МОЧЕТОЧНИКОВЫЙ — р.міхуро-сечовідний, везико-уретеральний;

Р.ХОЛЕДОХОПАНКРЕАТИЧЕСКИЙ — р.холедохопанкреатичний, р.жовчі з печінково-підшлункової ампули загальної жовчної протоки у протоку підшлункової залози.

РЕФЛЮКС-ЭЗОФАГИТ — рефлюкс-езофагіт, запалення стравоходу, зумовлене гастроезофагальним рефлюксом.

РЕФОРМАЦИЯ — реформація, поліпшення, перетворення.

РЕФРАКТЕРНОСТЬ — рефрактерність, короткочасний стан зниження збудливості нервової або м'язової тканини, що виник після збудження;

Р.АБСОЛЮТНАЯ — р.абсолютна (цілковита, повна);

Р.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — р.відносна.

РЕФРАКТЕРНЫЙ — рефрактерний, нечутливий, несприйнятливий, тимчасово знижений, упертий, непокірний.

РЕФРАКТУРА — рефрактура, повторний перелом у місці кісткової мозолі.

РЕФРАКЦИЯ — рефракція, заломлення.

РЕФРАКЦИЯ ГЛАЗА — рефракція ока.

РЕФРИГЕРАЦИЯ — рефрижерація, охолодження, заморожування.

РЕЦЕНЗИЯ — рецензія, розгляд.

РЕЦЕПТ — рецепт.

РЕЦЕПТИВНЫЙ — рецептивний, сприйнятливий.

РЕЦЕПТОР(Ы) — рецептор(и);

Р.АДРЕНЕРГИЧЕСКИЕ — р.адренергічні, адренорецептори;

Р.БОЛЕВОЙ — р.больовий, ноцирецептор, ноцицептор;

Р.ВКУСОВОЙ — р.смаковии;

Р.ВНЕШНИЙ — р.зовнішній, екстерорецептор;

Р.ВНУТРЕННИЙ — р.внутрішній, інтерорецептор;

Р.ГАНГЛИОНАРНЫЙ — р.гангліонарний;

Р.ДИСТАНТНЫЙ — р.дистантний, телерецептор;

Р.ЗРИТЕЛЬНЫЙ — р.зоровий, фоторецептор;

Р.КОЖНЫЙ — р.шкірний;

Р.КОНТАКТНЫЙ — р.контактний, контактрецептор;

Р.ОБОНЯТЕЛЬНЫЙ — р.нюховий;

Р.СЛУХОВОЙ — р.слуховий, фонорецептор;

Р.СУСТАВНОЙ — р.суглобовий;

Р.ТАКТИЛЬНЫЙ — р.тактильний (дотиковий);

Р.ТЕМПЕРАТУРНЫЙ — р.температурний, терморецептор;

Р.ТКАНЕВОЙ — р.тканинний.

РЕЦЕПТОРНЫЙ — рецепторний, пов'язаний із рецепторами та їхньою реакцією на різні діяння.

РЕЦЕПТУРА — рецептура, сукупність правил виписування та виготовлення ліків.

РЕЦЕПЦИЯ — рецепція, приймання, прийняття, сприймання.

РЕЦЕСС(ИЯ) — рецес(ія), відступ, видалення, заглиблення, заглибина, западина.

РЕЦЕССИВНОСТЬ — рецесивність, властивість одного з генів алельної пари виявлятися фенотипічно у гемі- та гомозиготному стані та не виявлятися у гетерозиготному.

РЕЦЕССИВНЫЙ — рецесивний, що відступає, прихований, що не виявляється.

РЕЦИДИВ — рецидив, поворот, загострення хвороби, повторна поява ознак хвороби після ремісії.

РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — рецидивуючий, поворотний, що відновлюється.

РЕЦИПИЕНТ — реципієнт, що отримує, одержує, приймає.

РЕЦИПРОКТНЫЙ — реципроктний, взаємний, що повертається, рефлекторний механізм, що забезпечує іннервацію взаємозв'язаних структур.

РЕЦИРКУЛЯЦИЯ — рециркуляція, повторний колообіг.

РЕЧЕВОЙ — мовний.

РЕЧИ РАССТРОЙСТВО — мови розлад, дизартрія.

РЕЧЬ — мова.

РЕШЕНИЕ — рішення, резолюція.

РЕШЕТЧАТЫЙ — решітчастий, кріброзний, етмоїдальний.

РЕШИТЕЛЬНЫЙ — рішучий.

РЖАВЧИНА — іржа.

РЖАВЫЙ — іржавий, рубігінозний, феругінозний.

РИБОСОМА — рибосома, органоїд клітини, місце утворення клітинних білків.

РИГИДНОСТЬ — ригідність, твердість, заціпенілість, заклякість, задуб(і)лість, негнучкість, жорсткість, підвищення м'язового тонусу.

РИГИДНЫЙ — ригідний, жорсткий, твердий, пружний, заціпенілий, заклякий.

РИГОР — ригор, заціпеніння, задубіння, охолодження.

РИЗАРТРОЗ — ризартроз, деформуючий артроз з ураженням плечових та кульшових (тазостегнових) суглобів.

РИККЕТСИИ — рикетсії.

РИККЕТСИОЗ — рикетсіоз, загальна назва гострих інфекційних хвороб, спричинених рикетсіями.

РИМА — рима, щілина, розколина.

РИМОЗНЫЙ — римозний, щілиноподібний.

РИМСКИЙ — римський, романський.

РИНИТ — риніт, запалення слизової оболонки носа;

Р.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — р.алергічний;

Р.АТРОФИЧЕСКИЙ — р.атрофічний;

Р.ВАЗОМОТОРНЫЙ — р.вазомоторний;

Р.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — р.геморагічний;

Р.ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ — р.гіпертрофічний;

Р.КАТАРАЛЬНЫЙ — р.катаральний;

Р.ОСТРЫЙ — р.гострий;

Р.ХРОНИЧЕСКИЙ — р.хронічний.

РИНОГЕННЫЙ — риногенний, зумовлений патологічним процесом у носі.

РИНОЛАЛИЯ — ринолалія, гугнявість, гугнявий голос.

РИНОРЕЯ — ринорея, значне виділення ексудату з порожнини носа, ознака риніту, нежить.

РИНОРРАГИЯ — ринорагія, носова кровотеча.

РИНОФАРИНГИТ — ринофарингіт, сполучне запалення слизової оболонки носа та носоглотки.

РИСК — ризик.

РИТИДОЗ — ритидоз, зморщування.

РИТМ — ритм, такт, рівномірне чергування упорядкованих елементів (звукових, мовних, зображувальних).

РИТМ ГАЛОПА — ритм галопу, аускультативний феномен, що є серцевим екстратоном і який свідчить про слабкість серцевого м'яза;

Р.Г.ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — р.г.діастолічний;

Р.Г.ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — р.г.шлуночковий;

Р.Г.МЕЗОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — р.г.мезодіастолічний;

Р.Г.ПРЕДСЕРДНЫЙ — р.г.передсердний;

Р.Г.ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ — р.г.пресистолічний;

Р.Г.ПРОТОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — р.г.протодіастолічний;

Р.Г.СИСТОЛИЧЕСКИЙ — р.г.систолічний.

РИТМ КОРОНАРНОГО СИНУСА — ритм коронарного синуса, гетеротопний ритм серця, при якому водієм ритму є ділянка поблизу вінцевого синуса серця.

РИТМ НОДАЛЬНЫЙ — ритм нодальний (вузловий), атріовентрикулярний ритм серця.

РИТМ ПЕРЕПЕЛА — ритм перепілки, тричленний ритм серця, що виникає при стенозі лівого атріовентрикулярного отвору (складається з ляскаючого першого тону, другого тону та додаткового третього тону — клацання при відкритті мітрального клапана, англійською мовою — opening snap).

РИТМ СЕРДЦА АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — ритм серця атріовентрикулярний, (передсердно-шлуночковий).

РИТМ СЕРДЦА ГЕТЕРОТОПНЫЙ — ритм серця гетеротопний (ектопічний).

РИТМ СЕРДЦА ИДИОВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — ритм серця ідіовентрикулярний (шлуночковий).

РИТМ СЕРДЦА ИСКУССТВЕННЫЙ — ритм серця штучний (артифіціальний).

РИТМ СЕРДЦА МАЯТНИКООБРАЗНЫЙ — ритм серця маятникоподібний, ембріокардія, ритм дуже високої частоти, при якому спостерігається рівність тривалості систоли та діастоли.

РИТМ СЕРДЦА НОМОТОПНЫЙ — ритм серця номотопний, синусовий ритм серця.

РИТМ СЕРДЦА РЕЦИПРОКТНЫЙ — ритм серця реципроктний (що повертається).

РИТМ СЕРДЦА СИНУСОВЫЙ — ритм серця синусовий.

РИТМ СЕРДЦА ТЕРМИНАЛЬНЫЙ — ритм серця термінальний (ритм вмираючого серця).

РИТМ СЕРДЦА ТРЕХЧЛЕННЫЙ — ритм серця тричленний.

РИТМ СЕРДЦА УЗЛОВОЙ — ритм серця вузловий (атріовентрикулярний, нодальний).

РИТМ СЕРДЦА ЧЕТЫРЕХЧЛЕННЫЙ — ритм серця чотиричленний.

РИТМ СЕРДЦА ЭКТОПИЧЕСКИЙ — ритм серця ектопічний (гетеротопний).

РИТМ СЕРДЦА ЭМБРИОНАЛЬНЫЙ — ритм серця ембріональний (маятникоподібний), ембріокардія.

РИТМИЧНОСТЬ — ритмічність, регулярність, властивість зберігати правильний ритм.

РИТМИЧНЫЙ, РИТМИЧЕСКИЙ — ритмічний, рівномірний, регулярний, що зберігає правильний ритм.

РИТУАЛ — ритуал, обряд, церемонія.

РИТУАЛЬНЫЙ — ритуальний, обрядовий.

РОБКИЙ — несміливий, боязкий, полохливий.

РОБКОСТЬ — несміливість, боязкість, полохливість.

РОВЕСНИК — ровесник, одноліток.

РОВНЫЙ — рівний.

РОГ — ріг.

РОГОВИЦА — рогівка, роговиця, рогова оболонка ока.

РОГОВИЧНЫЙ — рогівковий, корнеальний.

РОГОВОЙ — роговий.

РОД — рід.

РОДИЛЬНИЦА — породілля.

РОДИМОЕ ПЯТНО — родима пляма, родимка, невус.

РОДИТЕЛИ — батьки.

РОДИТЬ — родити, народити, народжувати.

РОДНИЧОК — (в грудної дитини) тім'ячко.

РОДОВОЙ — родовий, пологовий, гентильний, натальний.

РОДОНАЧАЛЬНИК — родоначальник.

РОДОНАЧАЛЬНЫЙ — родоначальний.

РОДСТВЕННИКИ — родичі.

РОДСТВЕННОСТЬ, РОДСТВО — спорідненість, споріднення, родинність.

РОДСТВЕННЫЙ — споріднений, родинний.

РОДСТВЕННЫЙ БРАК — родинний (споріднений) шлюб, імбридінг.

РОДЫ — пологи, роди.

РОЖА — бешиха;

Р.БУЛЛЕЗНАЯ — б.бульозна (пухирчаста);

Р.ГАНГРЕНОЗНАЯ — б.гангренозна;

Р.МИГРИРУЮЩАЯ — б.мігруюча (блукаюча);

Р.ПУЗЫРЧАТАЯ — б.пухирчаста (бульозна);

Р.ПУСТУЛЕЗНАЯ — б пустульозна (гноячкова);

Р.ФЛЕГМОНОЗНАЯ — б.флегмонозна;

Р.ЭРИТЕМАТОЗНАЯ — б.еритематозна.

РОЖДАЕМОСТЬ — народжуваність.

РОЖДАЮЩИЙСЯ — народжуваний, що народжується.

РОЖДЕНИЕ — народження.

РОЖДЕННЫЙ — народжений.

РОЖЕНИЦА — породілля, родільня.

РОЖИСТОПОДОБНЫЙ — бешихоподібний, еризипелоформний.

РОЖИСТЫЙ — бешиховий, еризипелоїдний.

РОЖЬ — жито.

РОЗА — троянда.

РОЗЕОЛА — розеола, запальна пляма на шкірі рожевого кольору, діаметром до 1 см.

РОЗЕОЛЕЗНЫЙ — розеольозний, якому притаманне утворення розеол.

РОЗОВЫЙ — рожевий.

РОЗЫСК — розшук.

РОМАШКА — *бот.* (лікарська) ромашка, рум'янок, (лугова) ромен, королиця.

РОМБ — ромб.

РОМБОВИДНЫЙ — ромбоподібний;

Р.ШУМ СЕРДЦА — р.шум серця.

РОСТ — ріст, зріст: 1. величина поздовжнього розміру тіла людини — зріст; 2. збільшення маси організму, органа чи тканини за рахунок збільшення кількості та розмірів клітин та позаклітинних утворювань — зростання, ріст.

РОСТ КЛЕТОК — ріст клітин;

Р.К.АВТОНОМНЫЙ — р.к.автономний;

Р.К.АЛЛОНОМНЫЙ — р.к.алономний, те саме, що автономний;

Р.К.АТИПИЧЕСКИЙ — р.к.атиповий;

Р.К.АУТОХТОННЫЙ — р.к.автохтонний;

Р.К.ДЕСТРУКТИВНЫЙ — р.к.деструктивний;

Р.К.ИНВАЗИВНЫЙ — р.к.інвазивний;

Р.К.ЭКСПАНСИВНЫЙ — р.к.експансивний.

РОСТ ЧЕЛОВЕКА — зріст людини;

Р.Ч.ВЫСОКИЙ — з.л.високий;

Р.Ч.ГИГАНТСКИЙ — з.л.гігантський (велетенський), гігантизм, макросомія;

Р.Ч.КАРЛИКОВЫЙ — з.л.карликовий, карликовість, мікросомія, нанізм, наносомія;

Р.Ч.МАЛЕНЬКИЙ — з.л.маленький, мікросомія;

Р.Ч.НОРМАЛЬНЫЙ — з.л.нормальний, нормосомія;

Р.Ч.СЛИШКОМ МАЛЕНЬКИЙ — з.л.надто маленький, карликовість, мікросомія, нанізм, наносомія;

Р.Ч.ЧРЕЗМЕРНО ВЫСОКИЙ — з.л.надто високий, гігантизм, макросомія.

РОСТКОВЫЙ — ростковий, паростковий.

РОСТРАЛЬНЫЙ — ростральний, дзьобоподібний.

РОСЯНКА — *бот.* росичка, росянка, дрозера.

РОТ — рот.

РОТАЦИОННЫЙ — ротаційний, обертальний, обертовий.

РОТАЦИЯ — ротація, коловий рух, обертання, рух кінцівки або її частини навколо поздовжньої осі.

РОТОВОЙ — ротовий, оральний.

РОТОРАСШИРИТЕЛЬ — роторозширювач, інструмент для розведення щелеп.

РТУТНЫЙ — ртутний, гідраргірозний, меркуріальний.

РТУТЬ — ртуть.

РТУТЬЮ ОТРАВЛЕНИЕ ХРОНИЧЕСКОЕ — ртуттю отруєння хронічне, гідраргіроз, меркуріалізм.

РУБЕОЗ — рубеоз, місцеве почервоніння шкіри, зу-

мовлене стійким розширенням кровоносних судин;

Р.ДИАБЕТИЧЕСКИЙ — р.діабетичний, почервоніння шкіри у ділянці вилиць, підборіддя та надбрівних дуг у хворих на цукровий діабет.

РУБЕОЛА — рубеола, червона висипка.

РУБЕЦ — рубець, шрам.

РУБИГИНОЗНЫЙ — рубігінозний, іржавий.

РУБЛЕНАЯ РАНА — рубана (січена) рана.

РУБЛЕНЫЙ — рубаний, січений.

РУБЦЕВАНИЕ — рубцювання.

РУБЦОВЫЙ — рубцевий.

РУДЕРАЛЬНЫЙ — рудеральний, засмічений.

РУДЕРАЦИЯ — рудерація, засмічення.

РУДИМЕНТ — рудимент, зачаток, зародок, зачатковий, зародковий орган, початковий ступінь чогось.

РУДИМЕНТАРНЫЙ — рудиментарний, зачатковий, зародковий, залишковий, недорозвинений, що залишається у зародковому стані.

РУКА — рука.

РУКОЯТКА — руків'я, держак, ручка.

РУКОЯТКА ГРУДИНЫ — руків'я (рукоятка, ручка, держак) груднини.

РУКТАЦИЯ — руктація, відрижка, (дія) відригування.

РУМИНАЦИЯ — румінація, пережовування, ремигання.

РУМОР — румор, тріскіт.

РУМЯНЕЦ — рум'янець.

РУПИЯ — рупія, багатошарова кров'янисто-гнійна кірка, що вкриває виразку.

РУПТУРА — руптура, розрив.

РУСЛО СОСУДИСТОЕ — русло судинне.

РУЧЕЙ — струмок.

РУЧНОЙ — ручний, мануальний.

РЫБА — риба.

РЫХЛОСТЬ — рихлість, пухкість, крихкість, трухлість.

РЫХЛОСТЬ КОСТЕЙ — рихлість (крихкість) кісток, остеопороз.

РЫХЛОСТЬ СОСУДОВ — пухкість (порозність) судин.

РЯБОЙ — рябий, строкатий.

РЯД — ряд.

РЯДОВОЙ — рядовий, звичайний, ординарний.

С

САБУРРА — сабура: 1.залишки неперетравленої їжі у шлунку; 2. брудно-сірий наліт на язиці (наприклад, при гарячці), смага.

САГГИТАЛЬНЫЙ — сагітальний, стрілоподібний, стрілкуватий, розташова-

ний у передньо-задньому (дорсовентральному) напрямку.

САКРАЛГИЯ — сакралгія, біль у крижах.

САКРАЛЬНЫЙ — сакральний, крижовий.

САКРОДИНИЯ — сакродинія, біль у крижах.

САЛИВАРНЫЙ — салівар-ний, слинний.

САЛИВАЦИЯ — салівація, слиновиділення.

САЛИУРЕЗ — саліурез, надмірне виділення солей із сечею.

САЛИУРИЯ — саліурія, те саме, що саліурез.

САЛО — сало.

САЛУРЕТИКИ — салуретики, сольові сечогінні препарати (епіпльоїт).

САЛЬНИК — сальник, чепець.

САЛЬНИКА ВОСПАЛЕНИЕ — сальника запалення, оментит.

САЛЬНИКОВЫЙ — сальниковий, чепцевий, оментальний.

САЛЬНЫЙ — сальний.

САЛЬТАЦИЯ — сальтація, танець.

САЛЬТАЦИЯ (ПЛЯСКА) КАРОТИД — сальтація (танець) каротид, пульсуючі сонні артерії при недостатності клапанів аорти.

САМЕЦ — самець.

САМОВНУШЕНИЕ — самопереконання, самовпливання, самонавіювання, автосугестія, самогіпноз, автогіпноз.

САМОВОЗБУЖДЕНИЕ — самозбудження.

САМОГИПНОЗ — самогіпноз, автогіпноз.

САМОЗАДУШЕНИЕ — самозадушення, автоасфіксія.

САМОИЗЛЕЧЕНИЕ — самовиліковування, (про рану) самозагоєння.

САМОЛЕЧЕНИЕ — самолікування, автосанація, автотерапія.

САМОПЕРЕВАРИВАНИЕ — самоперетравлювання, автодигестія, автоліз.

САМОПОВЕШЕНИЕ — самоповішання.

САМОПОВРЕЖДЕНИЕ — самопошкодження, автотравма.

САМОПРОИЗВОЛЬНОСТЬ — мимовільність, спонтанність, есенціальність.

САМОПРОИЗВОЛЬНЫЙ — мимовільний, довільний, спонтанний, есенціальний.

САМОСОЗНАНИЕ — самосвідомість.

САМОСОХРАНЕНИЕ — самозбереження.

САМОСТОЯТЕЛЬНЫЙ — самостійний, автоматичний, ідіопатичний.

САМОУБИЙСТВО — самогубство, самовбивство, суїцид.

САМОУБИЙЦА — самогубець, самовбивця.

САМОЧУВСТВИЕ — самопочуття.

САМОЧУВСТВИЕ ХОРОШЕЕ — самопочуття добре, евстезія.

САНАБЕЛЬНОСТЬ — санабельність, виліковність, видужність, вигойність.

САНАТОРИЙ — санаторій.

САНАЦИЯ — санація, (людини) виліковування, (рани, виразки) вигоювання, загоєння, загоювання.

САНИКУЛА — санікула, цілюща (лікувальна) трава.

САНИТАРНЫЙ — санітарний.

САП — сап.

САПОНИФИКАЦИЯ — сапоніфікація, омилення (трупа).

САПРЕМИЯ — *заст.* сапремія, гноєкрів'я.

САПРОГЕННЫЙ — сапрогенний, гнильний.

САПРОСТОМА — сапростома, неприємний запах з рота.

"САРДОНИЧЕСКИЙ СМЕХ" — "сардонічний сміх", стійка гримаса, що нагадує сміх, при правці (пов'язана з тризмом мімічних м'язів).

САРКОИДОЗ — саркоїдоз, хронічна хвороба невідомої етіології, що характеризується ураженням лімфатичної системи, внутрішніх органів і шкіри з утворенням в них специфічних гранульом, оточених шаром гіалінозу.

САРКОЛЕММА — сарколема, оболонка м'язового волокна.

САРКОЛИЗ — сарколіз, ферментативне розплавлення (розтоплення) м'язової тканини.

САРКОМА — саркома, злоякісна пухлина, що розвивається з елементів мезенхіми.

САРКОМАТОЗНЫЙ — саркоматозний.

САТЕЛЛИТНЫЙ — сателітний, супровідний.

САТИСФАКЦИЯ — сатисфакція, задоволення.

САТУРАЦИЯ — сатурація: 1. насичення, насичений розчин; 2. насичення рідини та тканин організму азотом в умовах підвищеного барометричного тиску.

САТУРИРОВАННЫЙ — сатурований, насичений.

САТУРНИЗМ — сатурнізм, хронічне отруєння свинцем.

САХАР — цукор.

САХАРА ПОВЫШЕНИЕ В КРОВИ — цукру (глюкози) підвищення в крові, глюкоземія, гіперглікемія, мелітемія.

САХАРА ПОНИЖЕНИЕ В КРОВИ — цукру (глюкози) зниження в крові, гіпоглікемія.

САХАРА ПОЯВЛЕНИЕ В МОЧЕ — цукру (глюкози) поява у сечі, глюкозурія, мелітурія.

САХАРНОЕ МОЧЕИЗНУРЕНИЕ — цукрове сечовиснаження, цукровий діабет.

САХАРНЫЙ — цукровий.

СБЛИЖАЮЩИЙСЯ — що зближується, конвергентний.

СБОР — збір, тверда лікарська форма з рослинної сировини;

С.ГРУДНОЙ — з.грудний;

С.МОЧЕГОННЫЙ — з.сечогінний (діуретичний);

С.СЛАБИТЕЛЬНЫЙ — з.проносний (діарейний, пургативний).

СБОРЧАТЫЙ — складчастий, збірчастий, збірчатий, плікативний.

СВЕДЕННЫЙ — зведений, стягнений, (судомою) конвульсивний, (згорнутий) коагульований, (скорочений) контрактивний, контрактильний.

СВЕДУЩИЙ — знаючий.

СВЕЖИЙ — свіжий.

СВЕРКАЮЩИЙ — блискаючий, мерехтливий.

СВЕРНУВШИЙСЯ — що згорнувся, зсілий, скипілий, коагульований.

СВЕРНУТЫЙ — згорнутий, згорнений, конволютивний, контортний, коагулянтний.

СВЕРТОК — згорток, зсідок, коагулят.

СВЕРТЫВАЕМОСТЬ — згортуваність, здатність згортатися, зсідатися, скипатися, коагулятивність.

СВЕРТЫВАЕМОСТЬ КРОВИ — згортуваність крові, гемокоагуляція, гемопексис, гемостаз, здатність крові до зсідання (згортання, скипання).

СВЕРТЫВАНИЕ — згортування, згортання, зсідання.

СВЕРТЫВАНИЕ КРОВИ — згортування крові, зсідання крові, гемокоагуляція, гемопексис, гемостаз.

СВЕРХЪЕСТЕСТВЕННЫЙ — надприродний.

СВЕТ — світло.

СВЕТЛЫЙ — світлий, ясний.

СВЕТОБОЯЗНЬ — світлобоязнь, фотофобія.

СВЕТООЩУЩЕНИЕ — світловідчуття, світловідчування.

СВЕТЯЩИЙСЯ — який світиться, світний.

СВЕЧА — свічка, (медична) супозиторій.

СВИДЕТЕЛЬСТВО МЕДИЦИНСКОЕ — свідоцтво медичне.

СВИДЕТЕЛЬСТВО О БОЛЕЗНИ — свідоцтво про хворобу.

СВИНЕЦ — свинець.

СВИНЦОВЫЙ — свинцевий.

СВИНКА — свинка, паротит епідемічний.

СВИРЕПОСТЬ — лють.

СВИСТ — свист.

СВИСТЯЩИЕ СУХИЕ ХРИПЫ — свистячі сухі хрипи.

СВИСТЯЩИЙ — свистячий, сибілянтний.

СВИЩ — нориця, фістула, свищ.

СВИЩЕВОЙ — норицевий, фістульний, свищевий.

СВОБОДА — воля, свобода.

СВОБОДНЫЙ — вільний.

СВОД — склепіння.

СВОРАЧИВАЕМОСТЬ — згортуваність, здатність до згортування (зсідання, скипання), коагулятивність.

СВОЙСТВО — властивість.

СВЯЗКА — зв'язка.

СВЯЗОЧНЫЙ — зв'язковий, лігаментний, лігаментозний.

СВЯЗЬ — зв'язок, сполучення, (між анатомічними структурами) анастомоз, нексус, (між іншими об'єктами) когеренція, кон'югація.

СВЯЗЫВАНИЕ — зв'язування.

СГИБ — згин, флексура.

СГИБАНИЕ — згинання, флексія.

СГИБАТЕЛЬ — згинач, флексор.

СГИБАТЕЛЬНЫЙ — згинальний, флексорний.

СГИБАТЬ — згинати, флексувати.

СГОРАНИЕ — згоряння.

СГОРБЛЕННЫЙ — згорблений.

СГУСТОК — згусток, згорток, зсідок, коагулят, (кров'яний) пегма, тромб.

СГУЩАТЬ, СГУСТИТЬ — згущати, згустити, конденсувати, концентрувати.

СГУЩЕНИЕ — згущення, конденсація, концентрація, пікноз.

СГУЩЕНИЕ КРОВИ — згущення крові, гемоконденсація, гемоконцентрація, колемія.

СГУЩЕННЫЙ — згущений, конденсований, концентрований, пікнотичний.

СДАВЛЕНИЕ — здавлення, стиснення, компресія;

С.ГОЛОВНОГО МОЗГА — з. (стиснення, компресія) головного мозку, енцефало(ком)пресія;

С.ЛЕГКОГО — з. (стиснення, компресія) легені, пневмо(ком)пресія.

СДАВЛИВАНИЕ — здавлювання, стискування, (ком)пресія.

СДЕРЖАННОСТЬ — стриманість, континенція.

СДЕРЖИВАНИЕ — стримування, модерація, ретенція.

СДЕРЖИВАТЬ — стримувати, затримувати.

СЕБОРЕЙНЫЙ — себорейний.

СЕБОРЕЯ — себорея, збільшене виділення секрету сальних залоз.

СЕВЕР — північ.

СЕВЕРНЫЙ — північний.

СЕГМЕНТ — сегмент, відрізок;

С.ЛЕГКОГО — с.легені;

С.ПЕЧЕНИ — с.печінки.

СЕГМЕНТАРНЫЙ — сегментарний.

СЕГМЕНТАЦИЯ — сегментація, поділ.

СЕГРЕГАЦИЯ — сегрегація, відокремлення, видалення, відділення, розщеплення, ізоляція.

СЕДАЛИЩЕ — сідниці.

СЕДАЛИЩНЫЙ — сідничний.

СЕДАТИВНЫЕ СРЕДСТВА — седативні засоби.

СЕДАТИВНЫЙ — седативний, заспокійливий.

СЕДАЦИЯ — седація, заспокоєння, транквілізація.

СЕДИМЕНТАЦИЯ — седиментація, процес осідання (осаджування) (дрібних частинок або макромолекул у рідині).

СЕДИМЕНТИРОВАННЫЙ — седиментований, що випав в осад.

СЕДИНА — сивина, сивизна, (трихо)поліоз.

СЕДЛО — сідло.

СЕДЛОВИДНЫЙ — сідлоподібний.

СЕДОЙ — сивий, (трихо)поліозний.

СЕЙСМОТЕРАПИЯ — сейсмотерапія, вібраційний масаж.

СЕКВЕСТР — секвестр, змертвіла частина тканини, що тривалий час не підлягає автолізу внаслідок великої щільності.

СЕКВЕСТРАЛЬНЫЙ — секвестральний.

СЕКВЕСТРАЦИЯ — секвестрація, відокремлення змертвілих частин тканини від здорових;

С.КРОВИ — с.крові, виключення з кровотоку значної частини перелитої імунологічно несумісної крові внаслідок її депонування в органи та тканини;

С.ЛЕГОЧНАЯ — с.легенева, аномалія розвитку легені, при якій ділянка її тканини формується ізольовано від бронхіальної системи.

СЕКЛЮЗИРОВАННЫЙ — секлюзований, зрощений.

СЕКЛЮЗИЯ — секлюзія, зрощення.

СЕКРЕТ — секрет, виділення.

СЕКРЕТОРНЫЙ — секреторний, видільний, що стосується процесу або продуктів секреції.

СЕКРЕЦИЯ — секреція, процес утворення та виділення секрету слизовою оболонкою;

С.ВНЕШНЯЯ — с.зовнішня (екзокринна), екскреція;

С.ВНУТРЕННЯЯ — с.внутрішня (ендокринна), інкреція;

С.ПОВЫШЕННАЯ — с.підвищена, гіперсекреція;

С.ПОНИЖЕННАЯ — с.знижена, гіпосекреція;

С.ЧРЕЗМЕРНАЯ — с.надмірна, суперсекреція.

СЕКЦИЯ — секція, розріз, розрізування, розтин.

СЕЛЕЗЕНКА — селезінка.

СЕЛЕЗЕНКИ УВЕЛИЧЕНИЕ — селезінки збільшення, мегалоспленія, спленомегалія.

СЕЛЕЗЕНОЧНЫЙ — селезінковий, лієнальний, спленальний.

СЕЛЕЗЕНОЧНЫЙ ИЗГИБ — селезінковий вигин (ободової кишки).

СЕЛЕКТИВНЫЙ — селективний, вибірковий.

СЕЛЕКЦИЯ — селекція, вибір, добір.

СЕЛЕН — селен.

СЕМЕЙНОЕ ПОЛОЖЕНИЕ — сімейний (родинний) стан.

СЕМЕЙНЫЙ — сімейний, родинний.

СЕМЕЙСТВО — родина.

СЕМЕННОЙ — сім'яний.

СЕМЕСТРОВЫЙ — семестровий, шестимісячний.

СЕМИДНЕВНЫЙ — семиденний.

СЕМИЛУНАРНЫЙ — семілунарний, (на)півмісяцевий.

СЕМИОЛОГИЯ — семіологія, вчення про ознаки (симптоми) хвороб та патологічних станів.

СЕМИОТИКА — семіотика, те саме, що семіологія.

СЕМЬ — сім.

СЕМЯ — сім'я.

СЕМЯ ЛЬНА — сім'я льону (льняне сім'я).

СЕНЕСТИЯ — сенестія, старість.

СЕНЕСТОПАТИЯ — сенестопатія, хворобливе відчуття (болю, печії) в певній ділянці тіла за відсутності патологічних ознак, що їх можна виявити сучасними методами досліджень (психопатологічний симптом).

СЕНИЛИЗМ — сенілізм: 1. раннє старіння організму; 2. старече слабоумство.

СЕНИЛЬНОСТЬ — сенільність, старість.

СЕНИЛЬНЫЙ — сенільний, старечий.

СЕННАЯ ЛИХОРАДКА — сінна пропасниця, гарячка.

СЕНСАЦИЯ — сенсація, сильне враження, відчуття.

СЕНСИБЕЛЬНОСТЬ — сенсибельність, чутливість.

СЕНСИБЕЛЬНЫЙ — сенсибельний, чутливий.

СЕНСИБИЛИЗАЦИЯ — сенсибілізація, підвищення чутливості організму до дії певного фактора (чинника) зовнішнього або внутрішнього середовища.

СЕНСИТИВНОСТЬ — сенситивність, чутливість.

СЕНС(УС) — сенс, відчуття, почуття, чуття.

СЕНСОРНЫЙ — сенсорний, чутливий.

СЕНСИТИВНЫЙ — сенситивний, відчутний, чутливий.

СЕНТЕНЦИЯ — сентенція, думка, погляд.

СЕНТИМЕНТАЛЬНЫЙ — сентиментальний, надмірно чутливий.

СЕПАРАЦИЯ — сепарація, відокремлення, віддалення, розділення.

СЕПСИС — сепсис, патологічний стан, зумовлений циркуляцією в крові мікроорганізмів з вогнища гнійного запалення;

С.АНАЭРОБНЫЙ — с.анаеробний;

С.ГНИЛОСТНЫЙ — с.гнильний (пугридний);

С.ГНОЙНЫЙ — с.гнійний (пурулентний);

С.ГРИБКОВЫЙ — с.грибковий (фунгозний);

С.КРИПТОГЕННЫЙ — с.криптогенний (з невідомого вогнища інфекції);

С.ЛЕГОЧНЫЙ — с.легеневий;

С.МЕНИНГОКОККОВЫЙ СВЕРХОСТРЫЙ — с.менінгококовий надгострий;

С.ОДОНТОГЕННЫЙ — с.одонтогенний;

С.ОСТРЕЙШИЙ — с.найгостріший;

С.ОСТРЫЙ — с.гострий;

С.ОТОГЕННЫЙ — с.отогенний;

С.ПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — с.перитонеальний;

С.ПОДОСТРЫЙ — с.підгострий;

С.ХРОНИЧЕСКИЙ — с.хронічний.

СЕПТАЛЬНЫЙ — септальний, перетинковий, перегородковий, перегородковий.

СЕПТИКОПИЕМИЯ — септикопіємія, форма сепсису, при якій відбувається утворення метастатичних абсцесів в різних органах та тканинах.

СЕПТИЦЕМИЯ — септицемія, форма сепсису, при якій не утворюються метастатичні вогнища гнійного запалення.

СЕПТИЧЕСКИЙ — септичний, гнійний, гнильний.

СЕРА — сірка.

СЕРДЕЧНАЯ АСТМА — серцева астма.

СЕРДЕЧНАЯ ГОНКА — серцева гонка, серцебиття.

СЕРДЕЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — серцева недостатність;

С.Н.ЛАТЕНТНАЯ — с.н.латентна (прихована);

С.Н.ЛЕВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — с.н.лівошлуночкова;

С.Н.ПРАВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — с.н.правошлуночкова;

С.Н.ТОТАЛЬНАЯ — с.н.тотальна (повна).

СЕРДЕЧНАЯ СОРОЧКА (СУМКА) — серцева сорочка (сумка), осердя, перикард.

СЕРДЕЧНАЯ ТУПОСТЬ — серцева тупість;

С.Т.АБСОЛЮТНАЯ — с.т.цілковита (повна);

С.Т.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — с.т.відносна.

СЕРДЕЧНОГО ТОНА РАЗДВОЕНИЕ — серцевого тону роздвоєння.

СЕРДЕЧНОГО ТОНА РАСЩЕПЛЕНИЕ — серцевого тону розщеплення.

СЕРДЕЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ЗАМЕДЛЕНИЕ — серцевої діяльності уповільнення, брадикардія, спаніокардія.

СЕРДЕЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УСКОРЕНИЕ — серцевої діяльності прискорення, тахікардія.

СЕРДЕЧНО-ЛЕГОЧНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — (кардіопульмональна) серцево-легенева недостатність.

СЕРДЕЧНО-ЛЕГОЧНЫЙ — серцево-легеневий, кардіопульмональний.

СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — серцево-судинна (кардіоваскулярна) недостатність.

СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТЫЕ СРЕДСТВА — серцево-судинні засоби.

СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТЫЙ — серцево-судинний, кардіоваскулярний;

СЕРДЕЧНЫЙ ТОЛЧОК — серцевий поштовх;

С.Т.ВЫСОКИЙ — с.п.високий;

С.Т.ДИФФУЗНЫЙ — с.п.дифузний (розлитий);

С.Т.КУПОЛООБРАЗНЫЙ — с.п.куполоподібний;

С.Т.ОСЛАБЛЕННЫЙ — с.п.послаблений;

С.Т.ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ — с.п.негативний;

С.Т.ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — с.п.позитивний;

С.Т.РАЗЛИТОЙ — с.п.розлитий (дифузний);

С.Т.УСИЛЕННЫЙ — с.п.посилений.

СЕРДЕЧНЫЙ ТОН — серцевий тон;

С.Т.ДОБАВОЧНЫЙ — с.т.додатковий;

С.Т.ОСЛАБЛЕННЫЙ — с.т.послаблений;

С.Т.РАЗДВОЕННЫЙ — с.т.роздвоєний;

С.Т.РАСЩЕПЛЕННЫЙ — с.т.розщеплений;

С.Т.УСИЛЕННЫЙ — с.т.посилений;

С.Т.ХЛОПАЮЩИЙ — с.т.ляскаючий, клацаючий.

СЕРДЕЧНЫЙ — серцевий, кардіальний.

СЕРДЕЧНЫЙ ШУМ — серцевий шум;

С.Ш.ГРУБЫЙ — с.ш.грубий;

С.Ш.ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — с.ш.діастолічний;

С.Ш.ДУЮЩИЙ — с.ш.дмухаючий;

С.Ш., ЗАНИМАЮЩИЙ ВСЮ ДИАСТОЛУ — с.ш., що займає всю діастолу, голодіастолічний шум;

С.Ш., ЗАНИМАЮЩИЙ ВСЮ СИСТОЛУ — с.ш., що займає всю систолу, голосистолічний шум;

С.Ш.КОРОТКИЙ — с.ш.короткий;

С.Ш.ЛЕНТОВИДНЫЙ — с.ш.стрічкоподібний;

С.Ш.МЯГКИЙ — с.ш.м'який;

С.Ш.НАРАСТАЮЩИЙ — с.ш.наростаючий (зростаючий, крещендний);

С.Ш.ОРГАНИЧЕСКИЙ — с.ш.органічний;

С.Ш.ПРОДОЛЖИТЕЛЬНЫЙ — с.ш.тривалий;

С.Ш.РОМБОВИДНЫЙ — с.ш.ромбоподібний;

С.Ш.СИСТОЛИЧЕСКИЙ — с.ш.систолічний;

С.Ш.СКРЕБУЩИЙ — с.ш.шкрябаючий;

С.Ш.УБЫВАЮЩИЙ — с.ш.убуваючий (спадаючий, декрещендний);

С.Ш.ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ — с.ш.функціональний.

СЕРДЕЧНЫХ ТОНОВ ЗАМЕДЛЕНИЕ — серцевих тонів уповільнення, брадикардія, спаніокардія.

СЕРДЕЧНЫХ ТОНОВ УСКОРЕНИЕ (УЧАЩЕНИЕ) — серцевих тонів прискорення, тахікардія.

СЕРДОБОЛИЕ — жалісливість, жалісність.

СЕРДЦА БИЕНИЕ — серця биття (у нормі, пульсація серця), пальмус.

СЕРДЦА ПАЛЬПИТАЦИЯ — серця пальпітація, серцебиття.

СЕРДЦА ПОПЕРЕЧНИК — серця поперечник.

СЕРДЦА РАССЛАБЛЕНИЕ — серця розслаблення, діастола.

СЕРДЦА РАСШИРЕНИЕ — серця розширення, кардіодилатація.

СЕРДЦА СНИЖЕНИЕ ФУНКЦИИ — серця зниження функції, мейопрагія серця.

СЕРДЦА СОКРАЩЕНИЕ — серця скорочення, систола.

СЕРДЦА УВЕЛИЧЕНИЕ РАЗМЕРОВ — серця збільшення розмірів, кардіомегалія, мегалокардія.

СЕРДЦЕ — серце;

С.АСТЕНИКА — с.астеніка;

С.БАЗЕДОВО-ТИРЕОТОКСИЧЕСКОЕ — с.базедовотиреотоксичне;

С.БЫЧЬЕ — с.бичаче, значний ступінь кардіомегалії;

С.ВИСЯЧЕЕ — с.висяче (звисле, крапельне);

С.ВОЛОСАТОЕ — с.волохате (ворсинчасте, вілюзне), при масивному фібринозному перикардиті;

С.ГИПЕРСТЕНИКА — с.гіперстеніка;

С.ГИПОТИРЕОИДНОЕ — с.гіпотиреоїдне;

С.ЖИРНОЕ — с.жирне (адипозне), при ожирінні;

С.ИСКУССТВЕННОЕ — с.штучне (артифіціальне);

С.КИФОСКОЛИОТИЧЕСКОЕ — с.кіфосколіотичне;

С.ЛЕГОЧНОЕ — с.легеневе;

С.Л.ДЕКОМПЕНСИРОВАННОЕ — с.л.декомпенсоване;

С.Л.ОСТРОЕ — с.л.гостре;

С.Л.ПОДОСТРОЕ — с.л.підгостре;

С.Л.ХРОНИЧЕСКОЕ — с.л.хронічне;

С.МИКСЕДЕМАТОЗНОЕ — с.мікседематозне;

С.ПАНЦИРНОЕ — с.панцирне;

С.СТАРЧЕСКОЕ — с.старече (сенільне);

С.ТИГРОВОЕ — с.тигрове (при різкому ступені жирової дистрофії міокарда);

С.ТИРЕОТОКСИЧЕСКОЕ — с.тиреотоксичне;

С.ЮНОШЕСКОЕ — с.юнацьке (ювенільне).

СЕРДЦЕБИЕНИЕ — серцебиття, пальпітація серця, відчуття звичайно прискорених ударів серця об грудну клітку.

СЕРЕБРО — срібло.

СЕРЕБРЯНЫЙ — срібний.

СЕРИЯ — серія, ряд, черга.

СЕРНИСТЫЙ — сірчистий.

СЕРНЫЙ — сірчаний.

СЕРОЕ ОПЕЧЕНЕНИЕ ЛЕГКИХ — сіре спечінкування легенів.

СЕРОЗИТ — серозит, запалення серозної оболонки (плеври, перикарда, очеревини);

С.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — с.ревматичний;

С.УРЕМИЧЕСКИЙ — с.уремічний.

СЕРОЗНАЯ ЖИДКОСТЬ — серозна рідина.

СЕРОЗНАЯ МОКРОТА — серозне харкотиння.

СЕРОЗНАЯ ОБОЛОЧКА — серозна оболонка.

СЕРОЗНЫЙ — серозний, водянистий (водявий), сироватковий.

СЕРОПНЕВМОПЕРИКАРД — серопневмоперикард, скупчення серозної рідини та повітря у плевральній порожнині.

СЕРОПРЕВЕНЦИЯ — серопревенція, профілактичне введення сироватки.

СЕРОПРОФИЛАКТИКА — серопрофілактика, те саме, що серопревенція.

СЕРОТЕРАПИЯ — серотерапія, лікування сироваткою.

СЕРПИГИНОЗНЫЙ — серпигінозний, повзучий (про патологічний процес).

СЕРПОВИДНЫЙ — серпоподібний, фальциформний.

СЕТКОПОДОБНЫЙ — сіткоподібний, ретиформний.

СЕТОЧКА — сіточка, ретикулум.

СЕТЧАТКА ГЛАЗА — сітківка ока (сітчаста оболонка ока).

СЕТЧАТЫЙ — сітчастий, ретикулярний.

СЕТЬ, СЕТКА — сіть, сітка.

СЕЦЕСС(ИЯ) — сецес(ія), видалення, відходження, відхід, відділення.

СЕЧЕНИЕ — (трупа) розтин, (судини) розтинання, ав-

топсія, секція, прозекція, (судини) переріз (просвіт).

СЕЮНКЦИЯ — сеюнкція, роз'єднання.

СЖАТИЕ — стиснення, стискування, здавлювання, здавлення, (ком)(оп)пресія, прессура.

СЖАТЫЙ — стиснутий, здавлений, компресивний, компресорний, констриктивний, констрикторний, пресорний.

СЖИГАНИЕ — спалення.

СЖИМАЕМЫЙ — стискуваний, (ком)пресибельний.

СЖИМАНИЕ — стискання, стискування, здавлення, здавлювання, компресія, опресія, констрикція.

СЖИМАТЕЛЬ — стискувач, компресор, констриктор.

СЖИМАЮЩИЕ БОЛИ В СЕРДЦЕ — стискуючий біль у серці.

СЖИМАЮЩИЙ — стискуючий, компресуючий, констриктуючий, опресуючий, констрикторний.

СЗАДИ — позаду.

СИАЛАДЕНИТ — сіаладеніт, запалення слинної залози.

СИАЛОДОХИТ — сіалодохіт, запалення протоки слинної залози.

СИАЛОЛИТИАЗ — сіалолітіаз, хвороба слинно-кам'яна.

СИАЛОРЕЯ — сіалорея, слинотеча, гіперсалівація, полісіалія.

СИАЛОСТАЗ — сіалостаз, припинення виділення слини внаслідок закупорювання протоки слинної залози.

СИБИЛЯНТНЫЙ — сибілянтний, свистячий.

СИГМОВИДНАЯ КИШКА — сигмоподібна кишка.

СИГМОВИДНОЙ КИШКИ УВЕЛИЧЕНИЕ — сигмоподібної кишки збільшення, макросигма, мега(ло)сигма.

СИГМОВИДНЫЙ — сигмоподібний.

СИГМОИДИТ — сигмоїдит, запалення сигмоподібної кишки.

СИГНАТУРА — сигнатура, позначка на рецепті.

СИДЕЛКА — доглядальниця, сиділка.

СИДЕРАЦИЯ — сидерація, уявна, позірна смерть.

СИДЕРОБЛАСТ — сидеробласт, незріла клітина кісткового мозку — попередниця еритроцитів.

СИДЕРОЗ 1 — сидероз 1, пневмоконіоз, що виникає внаслідок систематичного вдихання пилу заліза або його сполучень;

С.КРАСНЫЙ — с.червоний (відкладення окислів заліза);

С.ЧЕРНЫЙ — с.чорний (відкладення закису, карбонату або фосфату заліза).

СИДЕРОЗ 2 — сидероз 2, відкладення сполучень заліза в органах та тканинах;

С.МЕСТНЫЙ — с.місцевий;

С.ОБЩИЙ — с.загальний.

СИДЕРОЗ ЛЕГКИХ — сидероз легенів, пневмосидероз.

СИДЕРОПЕНИЯ — сидеропенія, зменшений вміст заліза у плазмі крові, наприклад, при залізодефіцитних анеміях.

СИДЕРОСИЛИКОЗ — сидеросилікоз.

СИДЕРОЦИТ — сидероцит, еритроцит з грудками заліза, наприклад, після спленектомії.

СИДЯЧИЙ — сидячий.

СИКОЗ — сикоз, гнійне запалення фолікулів волосся.

СИЛ ВОССТАНОВЛЕНИЕ — сил відновлення.

СИЛ УПАДОК — сил занепад.

СИЛА — сила.

СИЛА ВОЛИ — сила волі, воліція.

СИЛА ЖИЗНЕННАЯ — сила життєва, вітальність.

СИЛИКАТОЗ — силікатоз, загальна назва пневмоконіозів, спричинених систематичним вдиханням пилу силікатів.

СИЛИКОАНТРАКОЗ — силікоантракоз, силікоз, зумовлений систематичним вдиханням пилу, що містить двоокис кремнію, а також вугільний пил.

СИЛИКОЗ — силікоз, пневмоконіоз, зумовлений систематичним вдиханням пилу, що містить вільний двоокис кремнію.

СИЛИКОЗ ЛЕГКИХ — силікоз легенів, пневмосилікоз.

СИЛИКОТУБЕРКУЛЕЗ — силікотуберкульоз, ускладнення силікозу туберкульозом легенів.

СИЛЬНЫЙ — сильний, дужий, міцний.

СИМБИОЗ — симбіоз, співжиття, явище взаємокорисного співіснування організмів.

СИМВОЛ — символ, ознака, прикмета, знак.

СИМВОЛИЧЕСКИЙ — символічний.

СИММЕТРИЧНЫЙ, СИММЕТРИЧЕСКИЙ — симетричний.

СИММЕТРИЯ — симетрія.

СИМПАТАЛГИЯ — симпаталгія, симптом ураження утворень симпатичної нервової системи, що характеризується пекучими болями та трофічними порушеннями тканин.

СИМПАТИЗМ — симпатизм, підвищена збудливість симпатичної частини вегетативної нервової системи.

СИМПАТИЧЕСКИЙ — симпатичний, співчутливий, співдружній.

СИМПАТИЧЕСКИЙ СТВОЛ — симпатичний стовбур.

СИМПАТИЯ — симпатія, співчуття.

СИМПАТИКОТОНИЯ — симпатикотонія, те саме, що симпатизм.

СИМПАТОЛИТИКИ — симпатолітики.

СИМПАТОЛИТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — симпатолітичні засоби.

СИМПЛИФИКАЦИЯ — симпліфікація, спрощення.

СИМПТОМ — симптом, ознака;

С.ВТОРОСТЕПЕННЫЙ — с.другорядний, епіфеномен;

С.ФЛЮКТУАЦИИ — с.флюктуації (балотування).

СИМПТОМАТИКА — симптоматика, сукупність ознак хвороби.

СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ АРТЕРИАЛЬНАЯ ГИПЕРТЕНЗИЯ — симптоматична артеріальна гіпертензія.

СИМПТОМАТИЧЕСКИЙ — симптоматичний.

СИМПТОМАТОЛОГИЯ — симптоматологія, наука про ознаки хвороби.

СИМУЛЬТАННОСТЬ — симультанність, одночасність.

СИМУЛЬТАННЫЙ — симультанний, одночасний.

СИМУЛЯНТ — симулянт, удавальник, людина, що симулює ознаки хвороби, якої вона не має.

СИМУЛЯЦИЯ — симуляція, удавання, імітація людиною симптомів хвороби, якої в неї немає.

СИМФИЗ — симфіз, зрощення, зчленування, з'єднання кісток за допомогою хряща.

СИНАЛГИЯ — синалгія, рефлекторний, відображений, відбитий біль.

СИНАНТЕМА — синантема, зливний висип.

СИПАПС — сипапс, з'єднання нервових клітин.

СИНАРТРОЗ — синартроз, нерухомий, зрощений суглоб.

СИНГУЛЬТУС — сингультус, гикавка, ікавка.

СИНДАКТИЛИЯ — синдактилія, зрощення пальців.

СИНДЕСМОЗ — синдесмоз, зрощення кісток за допомогою щільної волокнистої сполучної тканини.

СИНДРОМ — синдром, сукупність ознак хвороби, що мають єдине патогенетичне походження;

С.АБДОМИНАЛЬНЫЙ — с.абдомінальний, сукупність симптомів, характерних для гострого перитоніту, які виникли при ураженні інших органів, наприклад, при пневмонії, інфаркті міокарда;

С.АБСТИНЕНТНЫЙ — с.абстинентний; стан, що виникає внаслідок раптового припинення введення (прийому) речовин, котрі викли-

кають токсикоманічну залежність;

С.АБСТИНЕНТНЫЙ, АЛКОГОЛЬНЫЙ — с.абстинентний, алкогольний;

С.АГАСТРАЛЬНЫЙ — с.агастральний; синдром, що виникає після резекції великої частини шлунка;

С.АДРЕНОГЕНИТАЛЬНЫЙ — с.адреногенітальний, патологічний стан, викликаний дисфункцією надниркових залоз з надмірною секрецією андрогенів (виявляється ознаками вірилізму);

С.АНОРЕКТАЛЬНЫЙ — с.аноректальний: 1. запор, що виникає при проктитах внаслідок спазмів ректального сфінктера; 2. біль, печія та свербіж навколо заднього проходу як ускладнення антибіотикотерапії;

С.АСТЕНИЧЕСКИЙ — с.астенічний, стан, що характеризується підвищеною втомлюваністю, частою зміною настрою, подразливою слабкістю, сльозливістю, вегетативними порушеннями та розладом сну;

С.АСТЕНОВЕГЕТАТИВНЫЙ — с.астеновегетативний, поєднання астенії з вегетативними розладами ваготонічного характеру;

С.АСТЕНОДЕПРЕССИВНЫЙ — с.астенодепресивний, поєднання астенії зі стійким зниженням настрою;

С.АСТЕНОИПОХОНДРИЧЕСКИЙ — с.астеноіпохондричний, поєднання астенії з надмірною увагою до свого здоров'я, окремими сенестопатіями;

С.(СДАВЛЕНИЯ) ВЕРХНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — с.(стиснення) верхньої порожнистої вени, поєднання розширення вен грудної клітки, ціанозу та набряку обличчя ("Стоксів комір") з підвищенням внутрішньочерепного тиску; виникає при стисненні (наприклад, пухлині заднього середостіння) або тромбозі верхньої порожнистої вени;

С.ВЕРХНЕМЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — с.верхньомедіастинальний, поєднання синдрому (стиснення) верхньої порожнистої вени з ознаками стиснення трахеї, стравоходу та (або) нервових стовбурів (спостерігається при загрудинному зобі, пухлинах середостіння, аневризмі аорти);

С.ВЕРХУШКИ ЛЕГКОГО (Панкоста синдром) — с.верхівки легені (Панкоста синдром), симптомокомплекс, що виникає при раковому ураженні верхівки легені: синдром Горнера, каузалгічні болі у верхніх кінцівках та грудях, параліч та атрофія м'язів передпліччя ураженого боку;

С.ВИРИЛЬНЫЙ — с.вірильний, вірилізм, поява вторинних чоловічих ознак у

жінок внаслідок надмірного вироблення андрогенів;

С.ГАСТРОГЕПАТОИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ — с.гастрогепатоінтестинальний, порушення функції печінки, що виникає внаслідок гастроентериту;

С.ГАСТРОИНТЕСТИНАЛЬНЫЙ — с.гастроінтестинальний, виникнення диспептичних розладів, ерозій та виразок шлунка, шлункових кровотеч при інфаркті міокарда; ;

С.ГАСТРОКАРДИАЛЬНЫЙ —с.гастрокардіальний, поєднання серцебиття, болів у ділянці серця, зміна серцевого ритму при переповненні шлунка або метеоризмі;

С.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — с.геморагічний, патологічна кровоточивість, що характеризується зовнішніми та внутрішніми кровотечами, підшкірними та підслизовими крововиливами, котра виникає при порушеннях згортувальної системи крові, тромбоцитопатіях, порушеннях проникності судинної стінки;

С.ГЕПАТОКАРДИАЛЬНЫЙ — с.гепатокардіальний, загальна назва різних порушень серцевої діяльності, що виникають внаслідок уражень печінки та (або) жовчовивідних шляхів;

С.ГЕПАТОЛИЕНАЛЬНЫЙ — с.гепатолієнальний, поєднання гепато- та спленомегалії при деяких захворюваннях крові, цирозах печінки, деяких інфекційних захворюваннях;

С.ГЕПАТОРЕНАЛЬНЫЙ — с.гепаторенальний, поєднання ознак печінкової та ниркової недостатності, наприклад, при отруєнні чотирихлористим вуглецем або при лептоспірозі;

С.ГЕПАТОЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — с.гепатоцеребральний, поєднання нервово-психічних порушень з ознаками печінкової недостатності (зустрічається при цирозах печінки);

С.ГИПЕРГЛИКЕМИЧЕСКИЙ — с.гіперглікемічний, поєднання спраги, поліурії, сухості шкіри та слизових оболонок при гіперглікемії (зустрічається при цукровому діабеті, цирозі печінки, ураженнях гіпофізу);

С.ГИПЕРСПЛЕНИЧЕСКИЙ — с.гіперспленічний, поєднання спленомегалії зі збільшенням клітинних елементів у кістковому мозку та зменшенням формених елементів периферичої крові (зустрічається при саркоїдозі, малярії);

С.ГИПЕРТЕНЗИВНЫЙ — с.гіпертензивний, поєднання ознак, що свідчать про підвищення внутрішньочерепного тиску: приступоподібних головних болів, блювання, порушень свідомості, зору;

С.ГИПЕРТЕРМИЧЕСКИЙ — с.гіпертермічний, симптомокомплекс, що виникає при порушеннях функції центру терморегуляції у гіпоталамусі, наприклад, при черепномозковій травмі, крововиливі у мозок, котрий характеризується раптовим значним (40 та більше градусів Цельсія) підвищенням температури тіла;

С.ГИПОГЛИКЕМИЧЕСКИЙ — с.гіпоглікемічний, симптомокомплекс, зумовлений зниженим вмістом глюкози у крові, котрий виявляється відчуттям голоду, м'язовою слабкістю та тремтінням, руховим та психічним збудженням, пітливістю;

С.ГИПОТАЛАМИЧЕСКИЙ — с.гіпоталамічний, загальна назва різних поєднань вегетативних, ендокринних, метаболічних та трофічних розладів, зумовлених ураженням гіпоталамусу;

С.ГИПОТЕНЗИВНЫЙ — с.гіпотензивний, поєднання ознак, характеризуючих зниження внутрішньочерепного тиску: головні болі стискаючого характеру, нудота, блювання, швидка втомлюваність, сонливість;

С.ГИПОХЛОРЕМИЧЕСКИЙ — с.гіпохлоремічний, патологічний стан, що виникає при зниженні вмісту хлоридів у крові, наприклад, при неспинному блюванні, проносі, ураженні кори надниркових залоз;

С.ДУГИ АОРТЫ (Такаясу синдром) — с.дуги аорти (Такаясу синдром), хвороба автоалергічного генезу, що характеризується запальними та дистрофічними змінами стінки аорти та великих артерій, які виходять з неї, з їх стенозуванням, внутріартеріальним тромбоутворенням та ішемією органів, що їх вони постачають кров'ю;

С.ИСТЕРИЧЕСКИЙ — с.істеричний, загальна назва різних поєднань рухливих, чутливих, вегетативних та психічних розладів, що виникають при істерії;

С.КАРДИОЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — с.кардіоцеребральний, загальна назва різних порушень функцій головного мозку, зумовлених його ішемією, але пов'язаних з порушенням серцевої діяльності (тяжкі аритмії, серцева недостатність);

С.КАРОТИДНОГО СИНУСА — с.каротидного синуса, симптомокомплекс, що свідчить про подразнення барорецепторів сонних клубочків: поєднання брадикардії та гіпотонії, схильність до ортостатичних колапсів (виникає при атеросклеротичному ураженні загальної або внутрішньої сонної артерії);

С.КАРЦИНОИДНЫЙ — с.карциноїдний, симптомокомплекс, зумовлений надходженням до крові серотоніну, що його викидає карциноїд: хронічний ентерит, фіброзний вальвуліт клапанів серця, телеангіектазії, гіперпігментація шкіри, вазомоторні розлади та іноді — астмоподібні напади;

С.КЛИМАКТЕРИЧЕСКИЙ — с.клімактеричний, патологічний стан, що виникає у жінок у клімактеричному періоді та характеризується множинними вегетативно-судинними, нервово-психічними та обмінно-дистрофічними розладами;

С.КОРОНАР(Н)О-ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — с.коронар(н)о-церебральний, кардіоцеребральний синдром, зумовлений гострою або хронічною вінцевою недостатністю;

С.ЛЕТАРГИЧЕСКИЙ — с.летаргічний, періодично виникаючі напади сну, тривалістю від кількох годин до кількох тижнів, супроводжувані артеріальною гіпотензією, сухожилковою арефлексією, м'язовою гіпотонією (спостерігається при ураженні гіпоталамусу або інших структур проміжного мозку);

С.МЕДИАСТИНАЛЬНЫЙ — с.медіастинальний, симптомокомплекс, зумовлений стисненням (пухлиною, аневризмою аорти) органів середостіння, що виявляється болями у грудній клітці, периферичним лімфостазом та стенотичним диханням;

С.НЕФРОТИЧЕСКИЙ — с.нефротичний. симптомокомплекс, що виникає при тяжких ураженнях нирок: поєднання набряків з вираженою протеїнурією, диспротеїнемією та гіперхолестеринемією;

С.Н.ВРОЖДЕННЫЙ — с.н.вроджений (природжений);

С.Н.ПЕРСИСТИРУЮЩИЙ — с.н.персистуючий;

С.Н.РЕЦИДИВИРУЮЩИЙ — с.н.рецидивуючий.

С.(СДАВЛЕНИЯ) НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — с.(стиснення) нижньої порожнистої вени, поєднання ознак застою крові у печінці з асцитом без розвитку загальних набряків (зустрічається при стисненні нижньої порожнистої вени);

С.ПОСТВАГОТОМИЧЕСКИЙ — с.постваготомічний, загальна назва пізніх порушень функції блукаючого нерва, що виникають як ускладнення після ваготомії (порушення функції шлунка, кишечника, печінки);

С.ПОСТГАСТРОРЕЗЕКЦИОННЫЙ — с.постгастрорезекційний, симптомокомплекс, що виникає як пізнє післяопераційне ускладнення резекції шлунка та виявляється порушенням шлункового травлення та евакуації їжі з шлунка (за-

евакуації їжі з шлунка (загальна слабкість, диспептичні прояви, іноді — порушення вуглеводного обміну);

С.ПОСТГАСТРЭКТОМИЧЕСКИЙ — с.постгастректомічний, пізнє післяопераційне ускладнення гастректомії, зумовлене надходженням їжі зі стравоходу безпосередньо до кишечника, яке супроводжується різким схудненням, проносами, набряками, анемією та гіпопротеїнемією;

С.ПОСТИНФАРКТНЫЙ — с.постінфарктний, загальна назва пізніх ускладнень інфаркту міокарда, наприклад, синдрому Дресслера, плечового синдрому, синдрому передньої грудної стінки;

С.ПОСТТАХИКАРДИТИЧЕСКИЙ — с.посттахікардитичний, поєднання слабкості та неприємних відчуттів у ділянці серця з наявністю електрофізіологічних ознак метаболічних змін у міокарді, що спостерігається після тривалого пароксизму тахікардії або миготливої аритмії;

С.ПОСТХОЛЕЦИСТЭКТОМИЧЕСКИЙ — с.постхолецистектомічний, пізні ускладнення холецистектомії — звуження загальної жовчної протоки, розвиток дискінезії жовчних шляхів тощо;

С.ПРОЛАБИРОВАНИЯ СТВОРОК МИТРАЛЬНОГО КЛАПАНА — с.пролабування стулок мітрального клапана (клік—синдром), поєднання нападоподібних або тривалих ниючих болів у ділянці серця, систолічного шуму, глухості першого тону, появи короткого екстратону у середині систоли (мезосистолічне клацання) на верхівці серця з різними шлунковими або передсердними аритміями (зустрічається при западанні стулки або стулок мітрального клапана у порожнину лівого передсердя при слабості сухожилкових хорд або ураженні папілярних м'язів);

С.СЕРДЕЧНО-ДИАФРАГМАЛЬНЫЙ — с.серцево-діафрагмальний, поєднання різних аритмій серця з болями у ділянці серця, наприклад, при діафрагмальній грижі (килі);

С.СЛАБОСТИ СИНУСОВОГО УЗЛА — с.слабкості синусового вузла (с.брадикардії, тахікардії, с.дисфункції синусового вузла), поєднання електрокардіографічних ознак синусової брадикардії або синоаурикулярної блокади з різними аритміями, що розвиваються на їхньому фоні (наприклад, миготіння або тріпотіння передсердь, суправентрикулярна тахікардія) та спостерігається при різних (запальних, дистрофічних,

леглих до нього ділянок міокарда;

С.СОЛНЕЧНОГО СПЛЕТЕНИЯ — с.сонячного сплетіння, напади сильних болів в епігастральній ділянці, що іррадіюють у спину та супроводжуються порушеннями функції органів травного шляху та нирок, коливаннями рівня артеріального тиску, адинамією, відчуттям туги, нудьги, страху (виникає при ураженні сонячного сплетіння, наприклад, при травмах живота, захворюваннях органів черевної порожнини);

С.СРЕДНЕЙ ДОЛИ — с.середньої частки, зменшення та ущільнення рентгенівської тіні середньої частки правої легені (непряма ознака пневмонії);

С.ТОКСИЧЕСКИЙ — с.токсичний, загальна назва різних сполучень симптомів, виникнення яких пов'язане з інтоксикацією;

С.ТОНЗИЛЛОКАРДИАЛЬНЫЙ — с.тонзилокардіальний, симптоми міокардіодистрофії у хворого на хронічний тонзиліт;

С.ТРОМБОЭМБОЛИЧЕСКИЙ — с.тромбоемболічний, повторне виникнення емболій різних артерій тромботичними масами, зумовлене наявністю вогнища тромбоутворення (наприклад, при підгострому септичному ендокардиті) або значним підвищенням згортувальних властивостей крові;

С.ЭЗОФАГЕАЛЬНОГО КОЛЬЦА — с.езофагеального кільця, поєднання загрудинного болю, відрижки, блювоти (іноді з домішками крові) та прихованих стравохідних кровотеч, зумовлене шлунково-стравохідним рефлексом при грижі (килі) стравохідного отвору діафрагми;

С.ЭНТЕРАЛЬНЫЙ — с.ентеральний, загальна назва різних сполучень ознак порушення всмоктування поживних речовин у кишечнику при різних ентеритах.

СИНЕ-БАГРОВЫЙ — синьо-багровий.

СИНЕГНОЙНЫЙ — синьогнійний.

СИНЕРГИЗМ — синергізм, спільна діяльність в одному напрямі.

СИНЕРГИЯ — синергія, те саме, що синергізм.

СИНЕРГОАНТАГОНИЗМ — синергоантагонізм, взаємодія двох лікарських речовин, характерна тим, що в одних дозах вона має форму синергізму, а при інших — антагонізму.

СИНЕРЕЗИС — синерезис, процес утворення згортка (зсідка) крові, при якому об'єм плазми зменшується за рахунок зменшення об'єму води.

СИНЕСТЕЗИЯ — синестезія, співвідчуття.

СИНЕСТЕЗИЯ — синестезія, співвідчуття.

СИНЕХИЯ — синехія, зрощення, спайка.

СИНИСТРОВЕРСИЯ — синістроверсія, поворот ліворуч.

СИНИСТРОПОЗИЦИЯ — синістропозиція, лівобічне розташування.

СИНКОПЕ — синкопе, непритомність, непритомний стан.

СИНОВИАЛЬНЫЙ — синовіальний.

С.ОБОЛОЧКА — с.оболонка (суглоба).

СИНОВИОАРТРИТ — синовіоартрит, запалення суглоба з переважною локалізацією процесу у синовіальній оболонці.

СИНОВИТ — синовіт, запалення синовіальної оболонки суглоба.

СИНОВИЯ — синовія, суглобова рідина.

СИНОКАРОТИДНЫЙ — синокаротидний.

СИНОСТОЗ — синостоз, зрощення кісток між собою.

СИНОФТАЛЬМ(ИЯ) — синофтальм(ія), відсутність одного ока.

СИНТЕЗ — синтез, з'єднання (в одне ціле).

СИНТЕЗИРОВАННЫЙ — синтезований, з'єднаний в одне ціле.

СИНТЕЗИРУЮЩИЙ — синтезуючий, з'єднуючий в одне ціле.

СИНТОПИЯ — синтопія, взаємне розташування (взаєморозташування) органів.

СИНУС — синус, пазуха;

С.АОРТЫ — с.аорти;

С.ЛЕГОЧНОГО СТВОЛА — с.легеневого стовбура;

С.ПОЛЫХ ВЕН — с.порожнистих вен;

С.СЕЛЕЗЕНКИ — с.селезінки.

СИНУСНО-ПРЕДСЕРДНЫЙ (СИНОАТРИАЛЬНЫЙ) УЗЕЛ — синусно-передсердний (синоатріальний) вузол (Кіс-Флека).

СИНУСНЫЙ, СИНУСОВЫЙ — синусний, синусовий;

С.АРИТМИЯ — с.аритмія;

С.БРАДИКАРДИЯ — с.брадикардія;

С.ТАХИКАРДИЯ — с.тахікардія.

СИНУСОИДАЛЬНЫЙ — синусоїдний, належний до синусоїдів.

СИНУСОИДЫ ПЕЧЕНИ — синусоїди печінки.

СИНФАЛАНГИЯ — синфалангія, вроджене зрощення пальців.

СИНХИЗ — синхіз, розрідження харкотиння.

СИНХОНДРОЗ — синхондроз, нерухомість суглоба.

СИНХРОНИЯ, СИНХРОННОСТЬ — синхронія, синхронність, одночасність, збіг у часі.

СИНЦИТИЙ — синцитій, протоплазматична багатоядерна маса.

СИНЮХА — синюха, ціаноз.

СИНЮШНАЯ ОКРАСКА КОЖИ — синюшне забарвлення шкіри, ціанодермія.

СИНЮШНЫЙ — синюшний, ціанозний, ціанотичний.

СИНЯК — синець, екхімоз, гематома, суфузія.

СИПЛЫЙ — сиплий.

СИРИАЗ — сиріаз, сонячний удар, геліоз, геліоплегія.

СИРИНГОМИЕЛИЯ — сирінгомієлія, хронічна хвороба, що характеризується переважним ураженням спинного мозку.

СИРОП — сироп.

СИСТЕМА — система, дослівно — ціле, складене з окремих частин, з'єднання, сполучення;

С.АНТИСВЕРТЫВАЮЩАЯ (АНТИГЕМОСТАТИЧЕСКАЯ, АНТИКОАГУЛЯНТНАЯ) КРОВИ — с.антизгортувальна (антигемостатична, антикоагулянтна) крові;

С.ГИПОТАЛАМО-ГИПОФИЗАРНАЯ — с.гіпоталамо-гіпофізарна;

С.ОРГАНОВ ДЫХАНИЯ — с.органів дихання (респірації, респіраторна система);

С.ОРГАНОВ КРОВООБРАЩЕНИЯ — с.органів кровообігу;

С.ОРГАНОВ ПИЩЕВАРЕНИЯ — с.органів травлення;

С.ОРГАНОВ МОЧЕОТДЕЛЕНИЯ — с.органів сечовиділення;

С.СВЕРТЫВАЮЩАЯ КРОВИ — с.згортувальна крові (гемокоагуляції, гемостаза);

С.ФИБРИНОЛИТИЧЕСКАЯ КРОВИ — с.фібринолітична крові.

СИСТЕМАТИЧЕСКИЙ — систематичний, послідовний, упорядкований.

СИСТОЛА — систола, скорочення серця;

С.ЖЕЛУДОЧКОВ — с.шлуночків;

С.ПРЕДСЕРДИЙ — с.передсердь.

СИСТОЛИЧЕСКИЙ — систолічний.

СИСТОЛИЧЕСКИЙ ШУМ СЕРДЦА — систолічний шум серця.

СИТ(И)ОМАНИЯ — сит(і)оманія, цибоманія, естіоманія, поліфагія, ненажерливість, ненаситність, різко підвищений апетит.

СИТ(И)ОФОБИЯ — сит(і)офобія: 1. боязнь вживати їжу при наявному апетиті у зв'язку з виникненням болів, наприклад, при езофагіті, виразковій хворобі шлунка; 2. відмова від їжі

через маревні мотиви при наявному апетиті у психічно хворого.

СИФИЛИС — сифіліс, люес.

СИФИЛИТИЧЕСКИЙ — сифілітичний, люстичний.

СКАБИЕС — скабієс, короста.

СКАБИОЗНЫЙ — скабіозний, коростяний, коростявий.

СКАКАНИЕ — скакання, стрибання, педез, пульсація, сальтація, фуга.

СКАЛЬПЕЛЬ — скальпель.

СКАНИРОВАНИЕ — сканування.

СКАНИРОВАТЬ — сканувати.

СКАПУЛЯРНЫЙ — скапулярний, лопатковий.

СКАРИФИКАЦИЯ — скарифікація, нанесення позначок на шкіру, наприклад, при нашкірній вакцинації.

СКАТЕМИЯ — скатемія, кишкова автоінтоксикація.

СКАФОИДАЛЬНЫЙ — скафоїдальний, човноподібний.

СКАЧКА — скачка, стрибки, педез, пульсація, сальтація, фуга.

СКАЧКООБРАЗНЫЙ — стрибкоподібний, стрибаючий, пульсуючий, сальтуючий.

СКВАМОЗНЫЙ — сквамозний, лускатий, лускоподібний.

СКВАРРОЗНЫЙ — скварозний, струпоподібний.

СКВОЗНОЙ — наскрізний, пенетрантний, пенетруючий.

СКЕЛЕТ — скелет, кістяк.

СКЕЛЕТНЫЙ — скелетний, кістяковий.

СКЕПТИЦИЗМ — скептицизм, сумнів, недовіра, недовір'я.

СКЕПТИЧЕСКИЙ — скептичний, що має сумнів, що сумнівається, недовірливий.

СКЕПТОФИЛАКСИЯ — скептофілаксія, послаблення токсичної дії отрути попереднім введенням її в організм у невеличких дозах.

СКИБАЛОН — скібалон, твердий кал, калова грудка.

СКИРР — скір, фіброзний рак, форма ракової пухлини, що характеризується переважанням сполучнотканинної строми над пухлинними клітинами.

СКИРРОЗНЫЙ — скірозний, затверділий, що належить до скіру.

СКИФОИДАЛЬНЫЙ — скіфоїдальний, келихоподібний, чашоподібний.

СКЛАДКА — складка, згортка.

СКЛАДЧАТОСТЬ — складчатість, збористість, плікативність.

СКЛАДЧАТЫЙ — складчастий, збірчастий, плікативний.

СКЛЕИВАНИЕ — склеювання, аглютинація, адгезія, конглютинація.

СКЛЕРА — склера, непрозора частина фіброзної оболонки ока.

СКЛЕРАЛЬНЫЙ — склеральний, що стосується склери.

СКЛЕРОДЕРМИЯ — склеродермія, ураження шкіри, що характеризується її дифузним або локальним ущільненням з подальшим розвитком фіброзу та атрофії;

С.БЛЯШЕЧНАЯ — с.бляшкова;

С.ГЕНЕРАЛИЗОВАННАЯ — с.генералізована (системна);

С.КОЛЬЦЕВИДНАЯ — с.кільцеподібна (анулярна);

С.ЛИНЕЙНАЯ — с.лінійна;

С.ОТЕЧНАЯ — с.набрякова (едематозна);

С.ОЧАГОВАЯ — с.вогнищева (фокальна);

С.СИСТЕМНАЯ — с.системна (генералізована).

СКЛЕРОЭДЕМА — склероедема, набряк дерев'янистої щільності, індуративний набряк, наприклад, при склеродермії.

СКЛЕРОЗ — склероз, ущільнення, затвердіння, ущільнення органа, зумовлене заміною клітинних елементів сполучною тканиною;

С.АНГИОГЕННЫЙ — с.ангіогенний;

С.ВАСКУЛЯРНЫЙ — с.васкулярний;

С.ВОЗРАСТНОЙ — с.віковий (пресенільний);

С.ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — с.запальний (інфламаційний);

С.ДИФФУЗНО-ОЧАГОВЫЙ — с.дифузно-вогнищевий;

С.ДИФФУЗНЫЙ — с.дифузний;

С.ОЧАГОВЫЙ — с.вогнищевий (фокальний);

С.ПЕРИБРОНХИАЛЬНЫЙ — с.перибронхіальний;

С.ПЕРИВАСКУЛЯРНЫЙ — с.періваскулярний;

С.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — с.ревматичний;

С.АОРТЫ — с.аорти, аортосклероз;

С.АРТЕРИЙ — с.артерій, артеріосклероз;

С.ВЕН — с.вен, флебосклероз;

С.КОСТИ — с.кістки, остеосклероз;

С.ЛЕГКИХ — с.легенів, пневмосклероз;

С.СЕРДЦА — с.серця (міокарда), кардіосклероз.

СКЛЕРОЗНЫЙ — склерозний.

СКЛЕРОТИЗАЦИЯ — склеротизація, ущільнення, затвердіння.

СКЛЕРОТИЧЕСКИЙ — склеротичний.

СКЛОННОСТЬ — схильність (до чогось).

СКЛОННЫЙ — схильний (до чогось).

СКЛОПЕТАРНЫЙ — склопетарний, вогнепальний.

СКОВАННОСТЬ — скованість, ригідність.

СКОВАННОСТЬ СУСТАВОВ — скованість (ригідність) суглобів, контрактура.

СКОЛИОЗ — сколіоз, дугоподібне викривлення хребта у фронтальній площині.

СКОЛЬЗКИЙ — слизький.

СКОЛЬЗЯЩАЯ ПАЛЬПАЦИЯ ЖИВОТА — ковзке пальпування живота.

СКОЛЬЗЯЩИЙ — ковзкий.

СКОПИВШИЙСЯ — скупчений, накопичений, що скупчився, що накопичився, нагромаджений, агрегований, конгломерований.

СКОПИЯ — скопія, огляд.

СКОПЛЕНИЕ — скупчення, агрегація, конгломерація.

СКОРБУТ — скорбут, цинга.

СКОРОПОСТИЖНЫЙ — наглий, раптовий.

С.СМЕРТЬ — н. (раптова) смерть.

СКОРОПРЕХОДЯЩИЙ — швидкоплинний, швидкоминучий, швидкоминущий, скороминущий, ефемерний.

СКОРОСТЬ — швидкість.

СКОРОСТЬ ОСЕДАНИЯ ЭРИТРОЦИТОВ — швидкість осідання (зсідання) еритроцитів.

СКОРОТЕЧНЫЙ — швидкоплинний, швидкоминущий, ефемерний.

СКОРПИОН — скорпіон.

СКОРЫЙ — швидкий.

СКОРЫЙ ПУЛЬС — швидкий пульс.

СКРЕБУЩИЙ — скребучий, шкребучий, дряпучий.

СКРЕБУЩИЙ ШУМ НА АОРТЕ — скребучий (шкребучий) шум на аорті.

СКРЕЩЕННЫЙ — схрещений.

СКРЕЩИВАНИЕ — схрещування, гібридація, гібридизація.

СКРИП — скрип, рип, рипіння, крепітація, стридор.

СКРИПЕТЬ — скрипіти, рипіти.

СКРИПУЩИЙ — скрипучий, рипучий.

СКРУЧЕННЫЙ — скручений, покручений.

СКРЫТЫЙ — прихований, латентний, (до певного часу) потенціальний.

СКУЛА — вилиця, зигома.

СКУЛОВОЙ — виличний.

СЛАБИТЕЛЬНЫЙ — проносний, діарейний, пургативний.

С.СРЕДСТВО — п.засіб.

СЛАБИТЬ — проносити.

СЛАБОСИЛЬНЫЙ — слабосильний, адинамічний, астенічний.

СЛАБОСТЬ — слабість, слабкість, кволість, безсилля, адинамія, астенія, (розумова) дебільність.

СЛАБОСТЬ ОБЩАЯ — слабкість загальна.

СЛАБОУМИЕ — недоумство, слабоумство, недоумкуватість, аменція, анойя, деменція, олігофренія;

С.ЛЕГКОЙ СТЕПЕНИ — н.легкого ступеня, дебільність;

С.ПРИОБРЕТЕННОЕ — с.набуте, деменція;

С.СРЕДНЕЙ СТЕПЕНИ — н.середнього ступеня, імбецильність;

С.СТАРЧЕСКОЕ — н.(слабоумство) старече, пресбіофренія, (впадання в дитинство), здитиніння, пуерильність;

С.ТЯЖЕЛОЙ СТЕПЕНИ — н.тяжкого ступеня, ідіотія.

СЛАБОУМНЫЙ — недоумкуватий, аментний, дементний, олігофренічний.

СЛАБЫЙ — (недостатньо сильний) слабкий, безсилий, кволий, (недужий) слабий, інвалід, (хирлявий) кволий, безсилий, млявий, в'ялий.

СЛАДКИЙ — солодкий.

СЛАДКОВАТЫЙ — солодкуватий.

СЛЕДСТВИЕ — результат, наслідок.

СЛЕДУЮЩИЙ — наступний, подальший.

СЛЕЗА — сльоза.

СЛЕЗНЫЙ — слізний, лакримальний.

СЛЕЗОТЕЧЕНИЕ — сльозотеча, дакріорея, лакримація, епіфора.

СЛЕПАЯ КИШКА — сліпа кишка, тифлон, цекум.

С.КИШКИ ВОСПАЛЕНИЕ — с.кишки запалення, тифліт;

С.КИШКИ РАСШИРЕНИЕ — с.кишки розширення, тифлектазія;

С.КИШКИ УВЕЛИЧЕНИЕ — с.кишки збільшення, макроцекум, мега(ло)цекум.

СЛЕПОРОЖДЕННЫЙ — сліпонароджений, сліпий від народження.

СЛЕПОТА — сліпота, амавроз, тифлоз.

СЛИВАТЬСЯ, СЛИТЬСЯ — зливатися, злитися.

СЛИВАЮЩИЙСЯ — злитий, що зливається, конфлюентний.

СЛИЗЕПОДОБНЫЙ — слизоподібний, мукоїдний, колоїдний.

СЛИЗИСТАЯ ОБОЛОЧКА — слизова оболонка.

СЛИЗИСТОГНОЙНЫЙ — слизистогнійний, мукопурулентний.

СЛИЗИСТЫЙ — (оболонка) слизовий, (харкотиння) слизистий, мукозний.

СЛИЗЬ — слиз.

СЛИПЧИВЫЙ — злипливий, адгезивний.

СЛОВЕСНЫЙ — словесний, вербальний.

СЛОВО — слово.

СЛОЖНЫЙ — складний, композитний.

СЛОИСТЫЙ — шаруватий, ламельозний, ламелярний.

СЛОЙ — шар, верства.

СЛОНОВОСТЬ — слоновість, елефантіаз, значне збільшення об'єму нижніх кінцівок, зумовлене стійким лімфостазом.

СЛУХ — слух.

СЛУХА РАССТРОЙСТВО — слуху розлад, дизакузія.

СЛУХОВОЙ — слуховий, акустичний.

СЛУХОНЕМОТА — слухонімота.

СЛУЧАЙ — випадок, інцидент, казус, оказія.

СЛУЧАЙНЫЙ — випадковий, інтеркурентний, інцидентний, казусний, спорадичний.

СЛУЩЕННЫЙ — злущений, відлущений, десквамативний, ексфоліативний.

СЛУЩИВАНИЕ — злущування, десквамація, ексфоліація.

СЛУЩИВАТЬ(СЯ) — злущувати(ся), відлущувати(ся), десквамувати(ся), ексфоліювати(ся).

СЛЮНА — слина.

СЛЮННОЙ — слинний, саліварний.

СЛЮНООТДЕЛЕНИЕ — слиновиділення, салівація.

СЛЮНОТЕЧЕНИЕ — слинотеча, гіперсалівація, птіалізм, птіалорея, сіалорея.

СЛЮНЫ НЕДОСТАТОЧНОЕ ВЫДЕЛЕНИЕ — слини недостатнє виділення, гіпосіалія, олігосіалія.

СМАЗКА — (речовина) мастило, (дія) змазування.

СМАЗЫВАНИЕ — змазування, змащування.

СМЕЖНЫЙ — суміжний, вікарний.

СМЕРТЕЛЬНЫЙ — смертельний, летальний, мортальний.

СМЕРТЕЛЬНЫЙ ИСХОД — смертельний кінець.

СМЕРТНОСТЬ — смертність, летальність, мортальність.

СМЕРТОНОСНЫЙ — смертоносний, мортиферний.

СМЕРТЬ — смерть;

С.БИОЛОГИЧЕСКАЯ — с.біологічна;

С.ВНЕЗАПНАЯ — с.нагла (раптова);

С.ВСЛЕДСТВИЕ КРОВОИЗЛИЯНИЯ В МОЗГ — с.внаслідок крововиливу у мозок;

С.ВСЛЕДСТВИЕ ОСТАНОВКИ ДЫХАНИЯ — с.внаслідок зупинки дихання;

С.ВСЛЕДСТВИЕ ОСТАНОВКИ СЕРДЦА — с.внаслідок зупинки серця;

С.ЕСТЕСТВЕННАЯ — с.природна;

С.КЛИНИЧЕСКАЯ — с.клінічна;
С.МНИМАЯ — с.мнима (помислива, уявна, удавана, надумлива);
С.МОЗГА (МОЗГОВАЯ) — с.мозку (мозкова), деанімація;
С.НАСИЛЬСТВЕННАЯ — с.насильна (насильницька);
С.НЕНАСИЛЬСТВЕННАЯ — с.ненасильна (ненасильницька);
С.СКОРОПОСТИЖНАЯ — с.раптова (нагла).
СМЕСЬ — суміш, мікстура.
СМЕХ — сміх;
С.САРДОНИЧЕСКИЙ — с.сардонічний, злобно-сердита усмішка внаслідок тризму мімічних м'язів у хворого на правець.
СМЕШАННЫЙ — змішаний.
СМЕШИВАНИЕ — змішування.
СМЕШИВАТЬ — змішувати.
СМЕЩЕНИЕ — зміщення, девіація, дислокація, ектопія.
СМЕЩЕНИЕ НАЗАД — зміщення назад, ретроверсія, ретродевіація, ретропозиція.
СМЕЯТЬСЯ — сміятися.
СМОЛА — смола.
СМОЛИСТЫЙ — смолистий.
СМОРКАНИЕ — сякання.
СМОРОДИНА — смородина.
СМОРЩЕННЫЙ — зморщений, коругований, ритидозний, цирозний, циротичний.
СМОРЩИВАНИЕ — зморщування, коругація.
СМРАД — сморід.
СМРАДНЫЙ — смердючий, смородний.
СМЯГЧЕННЫЙ — зм'якшений, пом'якшений, (про ознаки хвороби) мітигований.
СНИЖЕНИЕ — зниження, пониження.
СНИМАНИЕ — знімання.
СНИМОК — знімок.
СНОВИДЕНИЕ — сновидіння.
СНОСНЫЙ — стерпний, толерабельний, толерантний.
СНОТВОРНЫЙ — снодійний, сомніферний;
С.СРЕДСТВА — с.засоби.
СНОХОЖДЕНИЕ — сноходіння, лунатизм, сомнамбулізм.
СНЯТИЕ — зняття.
СОБИРАНИЕ — збирання, агрегація, акумуляція.
СОБИРАТЕЛЬНЫЙ — збірний, збиральний, агрегативний, агрегаційний, (а)кумульований, (а)кумуляційний.
СОБОЛЕЗНОВАНИЕ — співчуття.
СОБРАННЫЙ — зібраний, агрегований, акумульований.
СОБСТВЕННЫЙ — власний, особистий.

СОВЕРШЕННОЛЕТИЕ — повноліття.

СОВЕРШЕННОЛЕТНИЙ — повнолітній.

СОВЕРШЕННЫЙ — досконалий, абсолютний, цілковитий.

СОВЕСТЬ — совість, сумління.

СОВМЕСТИМОСТЬ — сумісність;

С.ЛЕКАРСТВЕННЫХ СРЕДСТВ — с.лікарських засобів.

СОВОКУПНОСТЬ — сукупність, комплекс.

СОВПАДАЮЩИЙ — що збігається, збіжний, коїнцидентний.

СОГЛАСНО — згідно.

СОГНУТОСТЬ — зігнутість.

СОГНУТЬ — зігнути.

СОГРЕВАЮЩИЙ — зогрівальний, зігріваючий.

СОДЕЙСТВИЕ — сприяння.

СОДЕРЖАНИЕ — вміст, зміст, континенція.

СОДЕРЖАЩИЙ — що містить, континентний.

СОДЕРЖИМОЕ — вміст.

СОДРОГАНИЕ — здригання.

СОЕДИНЕНИЕ — сполука, сполучення, когеренція, колігація, кон'югація, кон'юнктивація, (в одне ціле) синтез.

СОЕДИНЕННЫЙ — з'єднаний, анастомозований, нексусний, (в одне ціле) синтезований, сполучений — когерентний, колігативний, комунікаційний, кон'югований.

СОЕДИНИТЕЛЬНЫЙ — сполучний, кон'юнктивний.

СОЕДИНЯТЬ — з'єднувати - анастомозувати, сполучати-кон'югувати, кон'юнктувати, (в одне ціле) синтезувати.

СОЕДИНЯЮЩИЙ — з'єднуючий - анастомозуючий, сполучний-кон'югуючий, кон'юнктуючий, (в одне ціле) синтезуючий.

СОЗВУЧНОСТЬ — співзвучність, консонантність, унісон.

СОЗВУЧНЫЙ — співзвучний, консонантний, унісонний.

СОЗДАНИЕ — створення, творення.

СОЗЕРЦАНИЕ — споглядання.

СОЗНАНИЕ — свідомість, (про стан людини, протилежний непритомності), притомність;

С.НЕЯСНОЕ — с.неясна (потьмарення свідомості);

С.ЯСНОЕ — с.ясна.

СОЗНАНИЯ ВРЕМЕННАЯ УТРАТА — притомності тимчасова втрата, ліпопсихія, ліпотимія.

СОЗНАНИЯ ПОМРАЧЕНИЕ — притомності потьмарення.

СОЗНАНИЯ УТРАТА — притомності втрата, не-

притомність, непритомний стан, синкопе, екліпс(ис).

СОЗРЕВАНИЕ — дозрівання, достигання, матурація.

СОЗРЕВШИЙ — дозрілий, достиглий.

СОКРАТИМОСТЬ — скоротність, скоротливість, контрактильність, здатність м'язових волокон (міокарда, скелетної мускулатури) скорочуватися або міняти свій тонус.

СОКРАТИМЫЙ — скоротний, скоротливий, контрактильний.

СОКРАТИТЕЛЬНЫЙ — скоротливий, контрактивний.

СОКРАЩАТЬ — скорочувати, контрактувати.

СОКРАЩАТЬСЯ — скорочуватися.

СОКРАЩЕНИЕ — скорочення, скорочування, (про м'яз) контракція, (зі зменшенням у розмірах) абревіація, ретракція.

СОКРАЩЕННЫЙ — скорочений, що скоротився, (про м'яз) контрактований, (зменшений у розмірах) абревіантний, ретрактований.

СОЛЕВОЙ — сольовий.

СОЛЕНЫЙ — солоний.

СОЛИДНОСТЬ — солідність, щільність, міцність, масивність, грунтовність, статечність.

СОЛИДНЫЙ — солідний, твердий, міцний, масивний, грунтовний, статечний.

СОЛИТАРИЗМ — солітаризм, схильність до замкненого способу життя.

СОЛИТАРНЫЙ — солітарний, одинокий, поодинокий, самотній.

СОЛНЕЧНЫЙ — сонячний, геліозний.

СОЛНЕЧНЫЙ УДАР — сонячний удар, геліоз, геліоплегія, сіріаз.

СОЛНЦЕ — сонце.

СОЛНЦЕЛЕЧЕНИЕ — сонцелікування, геліотерапія.

СОЛОДКА — *бот.* солодець, солодка, солодкий корінь, локриця.

СОЛЬ — сіль.

СОЛЮБЕЛЬНОСТЬ — солюбельність, розчинність.

СОЛЮБЕЛЬНЫЙ — солюбельний, розчинний.

СОЛЯНОЙ КИСЛОТЫ ОТСУТСТВИЕ В ЖЕЛУДОЧНОМ СОКЕ — соляної кислоти відсутність у шлунковому соку, ахлоргідрія, анацидітас.

СОЛЯНОЙ КИСЛОТЫ УВЕЛИЧЕНИЕ В ЖЕЛУДОЧНОМ СОКЕ — соляної кислоти збільшення у шлунковому соку, гіперацидітас, гіперхлоргідрія.

СОЛЯНОЙ КИСЛОТЫ УМЕНЬШЕНИЕ В ЖЕЛУДОЧНОМ СОКЕ — соляної кислоти зменшення

у шлунковому соку, гіпохлоргідрія, гіпоацидітас.

СОЛЯРИТ — солярит, запалення сонячного (черевного) сплетення.

СОМА — сома: 1. тіло, тулуб; 2. сукупність усіх клітин організму, окрім репродуктивних.

СОМАТИЧЕСКИЙ — соматичний, тілесний, корпоральний.

СОМАТОГЕНИЯ — соматогенія, виникнення психічних розладів при захворюванні внутрішніх органів.

СОМАТОСКОПИЯ — соматоскопія, огляд тіла.

СОМНАМБУЛИЗМ — сомнамбулізм, сноходіння, лунатизм.

СОМНЕВАЮЩИЙСЯ — що має сумнів, скептик.

СОМНЕНИЕ — сумнів, скептицизм.

СОМНИЛОГИЯ — сомнілогія, розмова уві сні.

СОМНИТЕЛЬНЫЙ — сумнівний.

СОМНИФЕРНЫЙ — сомніферний, снодійний.

СОМНОЛЕНТНОСТЬ, СОМНОЛЕНЦИЯ — сомнолентність, сомноленція, сонливість, гіперсомнія.

СОМНОЛЕНТНЫЙ — сомнолентний, сонливий.

СОН — сон.

СОНЛИВОСТЬ — сонливість, сомнолентність, сомноленція, гіперсомнія.

СОНЛИВЫЙ — сонливий, гіперсомнічний, сомнолентний.

СОННАЯ АПАТИЯ — сонна апатія, сомноленція.

СОННАЯ АРТЕРИЯ — сонна артерія.

СОННЫЕ АРТЕРИИ ПУЛЬСИРУЮЩИЕ — сонні артерії пульсуючі, "танець каротид" (при недостатності клапанів аорти).

СОННЫЙ — сонний.

СОНОРНОСТЬ — сонорність, гучність, голосність.

СОНОРНЫЙ — сонорний, гучний, голосний, дзизкучий.

СОНОТЕРАПИЯ — сонотерапія, лікування ультразвуком.

СООБРАЗНО — згідно, відповідно.

СООБЩАТЬ — повідомляти, сповіщати.

СООТВЕТСТВЕННО — відповідно, згідно.

СООТВЕТСТВИЕ — відповідність.

СООТНОШЕНИЕ — співвідношення, пропорція, еквівалентність.

СООЩУЩЕНИЕ — співвідчуття, синестезія.

СОПЕНИЕ — сопіння.

СОПОР, СОПОРОЗНОЕ СОСТОЯНИЕ — сопор, сопорозний стан, глибокий

ступінь порушення притомності, при якому відсутня реакція на зовнішні подразники (звук, слово, світло), але зберігаються сухожилкові та больові рефлекси (дослівно — сплячка).

СОПОРОЗНЫЙ — сопорозний.

СОПОСТАВЛЕНИЕ — співставлення, конфронтація.

СОПРОВОЖДАЮЩИЙ — супровідний, конкомітантний.

СОПРОВОЖДЕНИЕ — супровід, конкомітація.

СОПРОТИВЛЕНИЕ — опір, опірність, (тканин) резистенція, резистентність.

СОПРОТИВЛЯЕМОСТЬ — опірність, резистентність.

СОПУТСТВУЮЩИЙ — супровідний, сателітний, (про хворобу) інтеркурентний;

С.БОЛЕЗНЬ — с.(інтеркурентна, сателітна) хвороба.

СОРАЗМЕРНОСТЬ — розмірність, пропорційність, еквівалентність.

СОРАЗМЕРНЫЙ — розмірний, пропорційний, еквівалентний.

СОРБЦИЯ — сорбція, поглинання.

СОСЕДНИЙ — сусідній.

СОСКОВЫЙ — сосковий, соскоподібний, мамілярний, мастоїдальний.

СОСОК — сосок.

СОСКОВИДНЫЙ — соскоподібний, папілеформний.

СОСОЧКОВЫЙ — сосочковий, мамілярний, папілярний.

СОСРЕДОТАЧИВАНИЕ — зосередження, концентрація, централізація.

СОСРЕДОТОЧЕННЫЙ — зосереджений, концентрований, централізований.

СОСТАВЛЕНИЕ — складання, комплікація, композиція.

СОСТАВЛЯТЬ — складати, компонувати.

СОСТОЯНИЕ — стан, статус:

С.АНГИНОЗНОЕ — с.ангінозний, затяжний напад стенокардії або больова форма інфаркту міокарда;

С.АСТМАТИЧЕСКОЕ — с.астматичний 1. напад бронхіальної астми, що затягнувся; 2. астматична форма інфаркту міокарда.

С.БОЛЬНОГО БЕЗНАДЕЖНОЕ — с.хворого безнадійний;

С.БОЛЬНОГО НАСТОЯЩЕЕ — с.хворого теперішній;

С.БОЛЬНОГО НЕИЗМЕНИВШЕЕСЯ — с.хворого незмінний;

С.БОЛЬНОГО ОБЪЕКТИВНОЕ В НАСТОЯЩЕЕ ВРЕМЯ — с.хворого об'єктивний на даний час (об'єктивні дані про нинішній стан хворого).

С.БОЛЬНОГО ПРЕЖНЕЕ — с.хворого попередній (незмінний);

С.БОЛЬНОГО СУБЪЕКТИВНОЕ В НАСТОЯЩЕЕ ВРЕМЯ — с.хворого суб'єктивний у даний час (суб'єктивні дані про нинішній стан хворого);

С.ЗДОРОВЬЯ — с.здоров'я.

С.ЛИХОРАДОЧНОЕ — с.лихоманковий (гарячковий), піреқсія;

С.ОРГАНОВ ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ — с.органів функціональний;

С.ПОНИЖЕННОГО РАЗВИТИЯ — с.зниженого розвитку (гіпопластичний стан).

СОСТРАДАНИЕ — співчуття, жаль, жалість.

СОСТРАДАТЕЛЬНОСТЬ — жалісливість, співчутливість.

СОСУД — судина;

С.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — с.артеріальна, артерія;

С.ВЕНОЗНЫЙ — с.венозна, вена;

С.КАПИЛЛЯРНЫЙ — с.капілярна, капіляр;

С.ЛИМФАТИЧЕСКИЙ — с.лімфатична.

СОСУДИСТАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — судинна недостатність;

С.Н.КОРОНАРНАЯ — с.н.коронарна;

С.Н.МОЗГОВАЯ — с.н.мозкова.

"СОСУДИСТЫЕ ЗВЕЗДОЧКИ" НА КОЖЕ — "судинні зірочки" на шкірі, телеангіектазії (при цирозі печінки).

СОСУДИСТЫЙ — судинний, ангіальний, васкулярний;

С.ПУЧОК — с.жмут.

СОСУДОВ ВОСПАЛЕНИЕ — судин запалення, ангіїт, васкуліт;

С. ОБРАЗОВАНИЕ — с.утворення, васкуляризація, вазоформація;

С.ОТВЕРСТИЯ — с. отвори;

С.ПАРАЛИЧ — с.параліч, ангіоплегія, вазоплегія;

С.РАСШИРЕНИЕ — с.розширення, ангіодилатація, ангіоектазія, вазодилатація, вазектазія;

С.СЖАТИЕ — с.стискання (стискування), ангіоконстрикція, вазоконстрикція;

С.СПАЗМ — с.спазма, ангіоспазма.

С.УСТЬЯ — с.устя, вічко.

СОСУДОДВИГАТЕЛЬНЫЙ — судиноруховий, судинорухливий, ангіомоторний, вазомоторний.

СОСУДОРАСШИРИТЕЛЬ — судинорозширювач, вазодилататор.

СОСУДОРАСШИРЯЮЩИЙ — судинорозширювальний, вазодилатуючий, вазодилаторний;

С.СРЕДСТВА — с.засоби.

СОСУДОСУЖИВАТЕЛЬ — судинозвужувач, судиностискувач, вазоконстриктор.

СОСУДОСУЖИВАЮЩИЙ — судинозвужуючий, вазоконстрикторний;

С.СРЕДСТВА — с.засоби.

СОСУДЫ КРОВЕНОСНЫЕ — судини кровоносні.

СОСУДЫ ЛИМФАТИЧЕСКИЕ — судини лімфатичні.

СОСЦЕВИДНЫЙ — соскоподібний, мастоїдальний.

СОТРЯСЕНИЕ — струс, комоція.

СОТРЯСЕНИЕ МОЗГА — струс мозку.

СОУСТЬЕ — співустя, анастомоз.

СОХРАНЕНИЕ — збереження, зберігання, консервація, персистенція, презервація.

СОХРАНЯЮЩИЙСЯ — що зберігається, що залишається, консервований, презервований.

СОЦИАЛЬНЫЙ — соціальний, громадський, суспільний.

СОЧЕТАНИЕ — сполучення, комбінація.

СОЧЛЕНЕНИЕ — зчленування, артикуляція, артрон, симфіз.

СОЧУВСТВИЕ — співчуття, симпатія.

СОЧУВСТВУЮЩИЙ — співчуваючий, симпатизуючий.

СПАД, СПАДАНИЕ, СПАДЕНИЕ — спад, спадіння, колапс.

СПАЗМ — спазма, мимовільне (самовільне), корчове скорочення поперечносмугастих (просмугованих) або гладеньких м'язів, що не супроводжується їх негайним розслабленням;

С.БРОНХОВ — с.бронхів, бронхоспазма;

С.ГЛОТКИ — с.глотки, фарингоспазма;

С.ГОРТАНИ — с.гортані, ларингоспазма;

С.ПИЩЕВОДА — с.стравоходу, езофагоспазма.

СПАЗМАТИЧЕСКИЙ — спазматичний, судомний, судорожний.

СПАЗМИРОВАННЫЙ — спазмований.

СПАЗМОГЕННЫЙ — спазмогенний, що викликає спазму.

СПАЗМОЛИТИЧЕСКИЙ — спазмолітичний;

С.СРЕДСТВА — с.засоби, спазмолітики.

СПАЙКА — спайка, комісура, синехія.

СПАНЕМИЯ — спанемія, недокрів'я, анемія.

СПАНИОКАРДИЯ — спаніокардія, уповільнення серцевої діяльності, брадикардія.

СПАНИПНОЭ — спаніпное, уповільнене дихання, брадипное.

СПАСАТЕЛЬНЫЙ, СПАСИТЕЛЬНЫЙ — рятувальний, рятівний.

СПАСТИЧЕСКИЙ — спастичний.

СПАСТИЧНОСТЬ — спастичність, рівномірне тривале підвищення м'язового тонусу.

СПАТЬ — спати.

СПЕРМА — сперма.

СПЕЦИАЛЬНЫЙ — спеціальний, специфічний, особливий.

СПЕЦИФИКА, СПЕЦИФИЧНОСТЬ — специфіка, специфічність, особливість.

СПЕЦИФИЧЕСКИЙ, СПЕЦИФИЧНЫЙ — специфічний, особливий, спеціальний.

СПИНА — спина.

СПИНАЛЬНЫЙ — спинальний, хребетний, хребтовий, остистий, виростковий.

СПИННОЙ — спинний, дорзальний, дорсальний.

СПИННОЙ МОЗГ — спинний мозок.

СПИННОМОЗГОВАЯ ЖИДКОСТЬ — спинномозкова рідина.

СПИННОМОЗГОВОЙ — спинномозковий, цереброспинальний.

СПИРАЛИЗАЦИЯ — спіралізація.

СПИРАЛЬНЫЙ — спіральний, гвинтоподібний.

СПИРТ — спирт.

СПИРТ ВИННЫЙ — спирт винний.

СПИРТНОЙ, СПИРТОВОЙ — спиртний, спиртовий.

СПЛАНХАЛГИЯ — сплан-халгія, сплануходинія, біль у животі.

СПЛАНХНЕОТОПИЯ — сплан-хнеотопія, неправильне положення внутрішніх органів.

СПЛАНХНОДИНИЯ — сплан-хнодинія, те саме, що сплан-халгія.

СПЛАНХНОМЕГАЛИЯ — сплан-хномегалія, патологічне збільшення розмірів внутрішніх органів.

СПЛАНХНОМИКРИЯ — сплан-хномікрія, патологічне зменшення розмірів внутрішніх органів.

СПЛАНХНОПТОЗ — сплан-хноптоз, опущення внутрішніх органів.

СПЛЕНАЛГИЯ — спленалгія, спленодинія, біль у селезінці.

СПЛЕНАЛЬНЫЙ — спленальний, лієнальний, селезінковий.

СПЛЕНГЕПАТОМЕГАЛИЯ — сплен-гепатомегалія, збільшення розмірів селезінки та печінки.

СПЛЕНИЗАЦИЯ — спленізація, ущільнення паренхіматозного органа.

СПЛЕНИТ — спленіт, лієніт, запалення селезінки.

СПЛЕНОДИНИЯ — спленодинія, те саме, що спленалгія.

СПЛЕНОМА — **спленома**, загальна назва пухлин селезінки.

СПЛЕНОМАЛЯЦИЯ — **спленомаляція**, розм'якшення селезінки.

СПЛЕНОМЕГАЛИЯ — **спленомегалія**, збільшення селезінки.

СПЛЕНОПТОЗ — **спленоптоз**, опущення селезінки.

СПЛЕНОРЕНАЛЬНЫЙ — **спленоренальний**, спленонефральний, селезінковонирковий.

СПЛЕНЭКТОМИЯ — **спленектомія**, видалення селезінки.

СПЛЕТЕНИЕ — **сплетіння**.

СПЛЕТЕННЫЙ — **сплетений**, плексиформний.

СПОКОЙНЫЙ — **спокійний**.

СПОКОЙСТВИЕ — **спокій**.

СПОНДИЛЕЗ — **спондильоз**, хронічне захворювання, що характеризується дистрофічними змінами дисків, суглобів та зв'язкового апарата хребта з утворенням дзьобоподібних та шипоподібних остеофітів на верхніх та нижніх краях тіл хребців;

С.ДЕФОРМИРУЮЩИЙ — с.деформуючий.

СПОНДИЛИТ — **спондиліт**, запалення структурних елементів хребців.

СПОНДИЛОАРТРИТ — **спондилоартрит**, запалення міжхребетних суглобів;

С.РЕВМАТОИДНЫЙ — с.ревматоїдний (хвороба Бехтерєва).

СПОНДИЛОАРТРОЗ — **спондилоартроз**, артроз міжхребетних суглобів, що супроводжується утворенням крайових остеофітів, потоншенням та зміщенням міжхребетних дисків, анкілозуванням міжхребетних суглобів;

С.ВТОРИЧНЫЙ — с.вторинний;

С.ГРУДНОЙ — с.грудний;

С.ДЕФОРМИРУЮЩИЙ — с.деформуючий;

С.ПЕРВИЧНЫЙ — с.первинний;

С.ПОЯСНИЧНЫЙ — с.поперековий;

С.ШЕЙНЫЙ — с.шийний.

СПОНДИЛОДИНИЯ — **спондилодинія**, біль у ділянці хребта.

СПОНДИЛОЛИСТЕЗ — **спондилолістез**, зміщення хребта уперед (рідко — назад) відносно нижчерозташованого хребця.

СПОНТАННЫЙ — **спонтанний**, самовільний, мимовільний, довільний, що виникає без зовнішнього впливу.

СПОРАДИЧЕСКИЙ, СПОРАДИЧНЫЙ — **спорадичний**, поодинокий, випадковий, що виникає у вигляді поодиноких випадків.

СПОРНЫЙ — **спірний**.

СПОРЫНЬЯ — *бот.* **ріжки**.

СПОСОБ — спосіб, засіб.

СПОСОБНОСТЬ — здібність, здатність, спроможність, (прихована до певного часу) потенція.

СПОСОБНОСТЬ УДЕРЖИВАТЬ — здатність стримувати, утримувати, континенція.

СПРАВЕДЛИВОСТЬ — справедливість.

СПРАВЕДЛИВЫЙ — справедливий.

СПУСКАТЬСЯ — спускатися.

СПУТАННОСТЬ СОЗНАНИЯ — сплутаність свідомості, потьмарення свідомості, що супроводжується маренням або галюцинаціями.

СПУТАЦИЯ — спутація, (ана)птиз, плювання, випльовування (наприклад, харкотиння).

СПУТНИК — супутник, сателіт.

СРАВНЕНИЕ — порівняння, компарація.

СРАВНИВАТЬ, СРАВНИТЬ — порівнювати, порівняти.

СРАВНИТЕЛЬНЫЙ — порівняльний, компаративний.

СРАЩЕНИЕ — зрощення, акреція, секлюзія, синехія.

СРАЩЕННЫЙ — зрощений, секлюзований.

СРЕДИ — серед, посеред, між.

СРЕДИННЫЙ — серединний, медіальний, медіанний, центральний.

СРЕДНИЙ — середній, серединний, медіальний, медіанний, центральний.

СРЕДОСТЕНИЕ — середостіння, медіастинум;

С.ВЕРХНЕЕ — с.верхнє;

С.ЗАДНЕЕ — с.заднє;

С.НИЖНЕЕ — с.нижнє;

С.ПЕРЕДНЕЕ — с.переднє;

С.СРЕДНЕЕ — с.середнє.

СРЕДОСТЕННЫЙ — середостінний, медіастинальний.

СРЕДСТВА — засоби;

С.БОЛЕУТОЛЯЮЩИЕ — з.болезаспокійливі (болегамуючі, болетамуючі), анальгетики;

С.ВЯЖУЩИЕ — з.в'яжучі;

С.ГОРЬКИЕ — з.гіркі;

С.ЖАРОПОНИЖАЮЩИЕ — з.жарознижуючі, антипіретики;

С.ЖЕЛЧЕГОННЫЕ — з.жовчогінні;

С.МОЧЕГОННЫЕ — з.сечогінні, уретики;

С.ОБЕЗБОЛИВАЮЩИЕ — з.знеболюючі, анальгетики, анестетики;

С.ОТХАРКИВАЮЩИЕ — з.відхаркувальні (експекторуючі);

С.ПРОМЫВАТЕЛЬНЫЕ — з.промивальні;

С.ПРОТИВ ГОЛОВОКРУЖЕНИЯ — з.проти запаморочення;

С.ПРОТИВ ЗАПОРА — з.проти запору, проносні, діарейні, пургативні;

С.ПРОТИВ КАШЛЯ — з.проти кашлю;

С.ПРОТИВОАРИТМИЧЕСКИЕ — з.протиаритмічні;

С.ПРОТИВОВОСПАЛИТЕЛЬНЫЕ — з.протизапальні;

С.ПРОТИВОКИСЛОТНЫЕ — з.протикислотні (про кислотність шлунка), антациди;

С.РАЗДРАЖАЮЩИЕ — з.подразнюючі;

С., УМЕНЬШАЮЩИЕ ВЫДЕЛЕНИЕ ЖЕЛЧИ — з., що зменшують виділення жовчі;

С., УТОЛЯЮЩИЕ ЗУД — з., що заспокоюють свербіжку (свербіж), (антипруригінозні засоби).

СРЕДСТВО — **засіб**, (ліки), медикамент;

С.ВСПОМОГАТЕЛЬНОЕ — з.допоміжний;

С., РАСТВОРЯЮЩЕЕ КАМНИ — з., що розчиняє камені, літолітик.

С.СНОТВОРНОЕ — з.снодійний (сомніферний);

С., УЛУЧШАЮЩЕЕ ПИЩЕВАРЕНИЕ — з., що покращує травлення (дигестивний засіб);

С.УСПОКАИВАЮЩЕЕ — з.заспокійливий (седативний).

СРОК — **строк**, термін.

СРОСШИЙСЯ — що зрісся, зрослий.

СРЫГИВАНИЕ — зригування, відригування, вомітикуляція.

ССАДИНА — садно, екскоріація.

СТАБИЛЬНОСТЬ — стабільність, постійність, сталість, стійкість.

СТАБИЛЬНЫЙ — стабільний, стійкий, сталий, постійний.

СТАВРОПЛЕГИЯ — ставроплегія, перехресний параліч.

СТАГНАЦИОННЫЙ — стагнаційний, застійний, конгестивний.

СТАГНАЦИЯ — стагнація, застій, конгестія, стаз.

СТАДИЯ — стадія, період;

С.ВОЗРАСТАНИЯ ПРИЗНАКОВ БОЛЕЗНИ — с.зростання ознак хвороби (інкрементна стадія);

С.ВСПЫШКИ БОЛЕЗНИ — с.спалаху хвороби, рецидив, стадія ефервесценції;

С.ВЫЗДОРОВЛЕНИЯ — с.видужування (одужування), стадія реконвалесценції;

С.ИНВАЗИИ — с.інвазії;

С.КОЛЕБАНИЙ — с.коливання (ознак хвороби), амфібола, амфіболічна стадія;

С.КРИЗИСА БОЛЕЗНИ — с.кризи хвороби, криза;

С.ЛИТИЧЕСКОГО ПАДЕНИЯ ТЕМПЕРАТУРЫ

ТЕЛА — с.літичного падіння температури тіла, лізис;

С.НАГНОЕНИЯ — с.нагноєння (супурації, супуративна стадія);

С.НАИВЫСШЕГО РАЗВИТИЯ БОЛЕЗНИ — с.найвищого розвитку хвороби, акме;

С.НАРАСТАНИЯ ТЕМПЕРАТУРЫ ТЕЛА — с.наростання температури тіла;

С.ОЗНОБА — с.ознобу, анлідна стадія;

С.ОСЛАБЛЕНИЯ ПРИЗНАКОВ БОЛЕЗНИ — с.послаблення ознак хвороби (стадія мітигації, декрементна стадія);

С.ПРЕДВЕСТНИКОВ БОЛЕЗНИ — с.провісників хвороби, продромальна стадія, продром;

С.ПРИЛИВА — с.припливу (при крупозній пневмонії);

С.ПРОДРОМАЛЬНАЯ — с.продромальна (продроми), стадія провісників хвороби;

С.РАЗРЕШЕНИЯ — с.розв'язання (хвороби), резолюції;

С.РЕКОНВАЛЕСЦЕНЦИИ — с.реконвалесценції, стадія одужання (видужання);

С.ТЕРМИНАЛЬНАЯ — с.термінальна, передсмертний стан.

СТАЗ — стаз, конгестія, стагнація, застій, стояння, нерухомість, зупинка природного току крові або іншої фізіологічної рідини (жовч, сеча, слина, кал) в обмеженій ділянці тіла;

С.ДУОДЕНАЛЬНЫЙ — с.дуоденальний, дуоденостаз;

С.ЖЕЛЧНЫЙ — с.жовчний, холестаз;

С.ЗАСТОЙНЫЙ — застійний, конгестивний стаз (при порушенні відтоку крові з вени);

С.ИШЕМИЧЕСКИЙ — с.ішемічний, при припиненні притоку крові по артеріях;

С.КАЛОВЫЙ — с.каловий, копростаз;

С.КРОВЯНОЙ — с.кров'яний, гемостаз;

С.ЛИМФЫ — с.лімфи, лімфостаз;

С.МОЧЕВОЙ — с.сечовий, уростаз;

С.СЛЮННОЙ — с.слинний, сіалостаз.

СТАЙТИНОДЕРМИЯ — стайтинодермія, відчуття стягування шкіри (наприклад, при системній склеродермії).

СТАКАН — склянка.

СТАКСИС — стаксис, сталагма, крапельна кровотеча.

СТАЛАГМА — сталагма, те саме, що стаксис.

СТАНОВИТЬСЯ — ставати.

СТАРАНИЕ — старання, старанність, намагання, прагнення.

СТАРЕНИЕ — старіння, сенесценція;

С.ПАТОЛОГИЧЕСКОЕ — с.патологічне;

С.ПРЕЖДЕВРЕМЕННОЕ — с.передчасне, прогерія, сенілізм;

С.ФИЗИОЛОГИЧЕСКОЕ — с.фізіологічне.

СТАРИК — старий, стара людина.

СТАРОСТЬ — старість, сенестія, сенільність.

СТАРОСТЬ РАННЯЯ — старість рання, (передчасне), прогерія, сенілізм.

СТАРЧЕСКАЯ ДУГА — стареча дуга, стійке помутніння рогівки у формі дуги або кільця, розташованого концентрично відносно лімба (являє собою грудочки холестерину).

СТАРЧЕСКИЙ — старечий, сенільний.

СТАРЧЕСКОЕ ЗРЕНИЕ — старечий зір, геронтопія, пресбіопія.

СТАРЧЕСКОЕ СЛАБОУМИЕ — старече слабоумство (недоумство), пресбіофренія, сенілізм, старечий маразм, ("впадання у дитинство", "здитинення") пуерилізм, пуерильність.

СТАРЫЙ — старий, (про людину) геронтичний, сенільний.

СТАТИСТИЧЕСКИЙ — статистичний.

СТАТИЧНЫЙ, СТАТИЧЕСКИЙ — статичний, що перебуває у стані спокою, нерухомий.

СТАТУС — статус, стан;

С.АНГИОЗНЫЙ — с.ангіозний 1. затяжний напад стенокардії; 2. больова форма інфаркту міокарда;

С.АСТМАТИЧЕСКИЙ — с.астматичний: 1. затяжний напад бронхіальної астми; 2. астматична форма інфаркту міокарда.

СТАФИЛЕДЕМА — стафіледема, набряк піднебінного язичка.

СТАФИЛОКОКК — стафілокок;

С.БЕЛЫЙ — с.білий;

С.ЗОЛОТИСТЫЙ — с.золотистий.

СТАЦИОНАР — стаціонар, лікарня.

СТАЦИОНАРНЫЙ — стаціонарний: 1. постійний, 2. пов'язаний із стаціонаром.

СТВОЛ — стовбур;

С.ЛИМФАТИЧЕСКИЙ — с.лімфатичний;

С.МОЗГА — с.мозку;

С.СИМПАТИЧЕСКИЙ — с.симпатичний.

СТВОРКА — стулка, (клапанів) вальвула.

СТЕАТОЗ — стеатоз: 1. жирова інфільтрація тканин; 2. ожиріння; 3. себорея.

СТЕАТОЛИЗ — стеатоліз, розчинення та перетравлювання жиру.

СТЕАТОМА — стеатома, ретенційна кіста шкіри, заповнена жировою масою.

СТЕАТОМЕРИЯ — стеатомерія, значне відкладення жирової тканини на стегнах.

СТЕАТОПИГИЯ — стеатопігія, значне відкладення жирової тканини на сідницях.

СТЕАТОРЕЯ — стеаторея: 1. збільшене виділення сальних залоз (себорея); 2. підвищена кількість нейтрального жиру в калі;

С.АЛИМЕНТАРНАЯ — с.аліментарна;

С.КИШЕЧНАЯ — с.кишкова;

С.ПАНКРЕАТИЧЕСКАЯ — с.панкреатична;

С.ПИЩЕВАЯ — с.харчова.

СТЕКЛОВИДНЫЙ — склоподібний.

СТЕКЛЯННЫЙ — скляний.

СТЕНИЧНЫЙ — стенічний, сильний, міцний.

СТЕНКА — стінка.

СТЕНОЗ — стеноз, звуження трубчастого органа або його зовнішнього отвору;

С.АОРТАЛЬНЫЙ — с.аортальний (аорти);

С.АОРТЫ НАДКЛАПАННЫЙ — с.аорти надклапанний;

С.АОРТЫ ПОДКЛАПАННЫЙ — с.аорти підклапанний;

С.ЛЕВОГО АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНОГО ОТВЕРСТИЯ — с.лівого атріовентрикулярного (мітрального) отвору;

С.ЛЕГОЧНОГО СТВОЛА — с.легеневого стовбура;

С.МИТРАЛЬНЫЙ — с.мітральний (лівого атріовентрикулярного отвору);

С.ПРАВОГО АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНОГО ОТВЕРСТИЯ — с.правого атріовентрикулярного отвору (трикуспідальний стеноз);

С.СУБАОРТАЛЬНЫЙ ГИПЕРТРОФИЧЕСКИЙ ИДИОПАТИЧЕСКИЙ — с.субаортальний гіпертрофічний ідіопатичний;

С.С.МЫШЕЧНЫЙ — с.с.м'язовий;

С.ТРИКУСПИДАЛЬНЫЙ — с.трикуспідальний (правого атріовентрикулярного отвору);

С.УСТЬЯ АОРТЫ — с.устя аорти;

С.У.АОРТЫ ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — с.у.аорти відносний;

С.У.ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — с.у.легеневої артерії;

С.У.ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — с.у.легеневої артерії відносний;

С.ЮКСТААОРТАЛЬНЫЙ — с.юкстааортальний, стеноз проксимальної частини ниркової артерії.

СТЕНОЗИРОВАННЫЙ — стенозований, звужений.

СТЕНОКАРДИЯ — стенокардія;

С.НАПРЯЖЕНИЯ — с.напруження;

С.НЕСТАБИЛЬНАЯ — с.нестабільна;

С.ПОКОЯ — с.спокою;

С.ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ — с.прогресуюча.

СТЕНОКАРДИЯ АНГИОМОТОРНАЯ — стенокардія ангіоморторна.

СТЕНОКАРДИЯ РЕФЛЕКТОРНАЯ — стенокардія рефлекторна.

СТЕНОКОРИЯ — стенокорія, міоз, звуження зіниці.

СТЕНОПИРЕКСИЯ — стенопірексія, сильна гарячка, (лихоманка).

СТЕНОТИЧНЫЙ — стенотичний, звужений.

СТЕНОТОРАКС — стенотораксс, вузька грудна клітка.

СТЕПЕНЬ — ступінь, градус.

СТЕРЕОТИПИЯ — стереотипія, постійність, сталість, незмінність (наприклад, будови органа).

СТЕРИЛИЗАЦИЯ — стерилізація, знепліднювання.

СТЕРИЛИЗОВАННЫЙ — стерилізований.

СТЕРИЛЬНОСТЬ — стерильність.

СТЕРИЛЬНЫЙ — стерильний: 1. звільнений від мікроорганізмів; 2. позбавлений здатності до відтворення нащадків.

СТЕРКОБИЛИН — стеркобілін, основний пігмент калу.

СТЕРКОТОРАКС — стеркоторакс, гострий гнійний плеврит, спричинений потраплянням калу до плевральної порожнини, наприклад, при пораненні грудної клітки та живота.

СТЕРНАЛГИЯ — стерналгія, біль при постукуванні по груднині при лейкозі.

СТЕРНАЛЬНЫЙ — стернальний, грудинний.

СТЕРНУТАЦИЯ — стернутація, ч(и)хання.

СТЕРНУТАТОРНЫЙ — стернутаторний, чи(х)альний.

СТЕРТОР — стертор, хропіння, хрипіння.

СТЕРТОРОЗНЫЙ — стеторозний, хропучий, хриплячий.

СТЕТОСКОП — стетоскоп.

СТЕЧЕНИЕ — збіг.

СТИГМА, СТИГМЫ — стигма, стигми, ознака, прикмета, точка, укол, рубець;

С.ДЕГЕНЕРАТИВНЫЕ ФИЗИЧЕСКИЕ — с.дегенеративні фізичні, ознаки фізичного виродження;

С.ИСТЕРИЧЕСКИЕ — с.істеричні;

С.ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЕ — с.професійні.

СТИМАТОЗ — стиматоз, геморагія, гематизм, кровотеча.

СТИМУЛ — стимул, спонукання, спонука, поштовх.

СТИМУЛИРОВАТЬ — стимулювати, спонукати.

СТИМУЛИРУЮЩИЙ — стимулюючий, спонукаючий.

СТИМУЛЯЦИЯ — стимуляція, спонукання.

СТИМУЛЯЦИЯ СЕРДЦА — стимуляція серця, кардіостимуляція.

СТОЙКИЙ — стійкий, сталий, постійний, стабільний, витривалий, резистентний, толерантний.

СТОЙКОСТЬ — стійкість, сталість, постійність, стабільність, витривалість, (тканини) резистентність, (до хвороби) толерантність.

СТОЛБ — стовп.

СТОЛБ ПОЗВОНОЧНЫЙ — стовп хребетний.

СТОЛБНЯК — правець, стовбняк, тетанус.

СТОЛБНЯЧНЫЙ — правцевий, стовбнячний, стовбняковий, тетанічний.

СТОМАТИТ — стоматит, запалення слизової оболонки порожнини рота.

СТОМАТОМИКОЗ — стоматомікоз, пліснявка рота.

СТОМАТОРРАГИЯ — стоматорагія, кровотеча з рота.

СТОН — стогін.

СТОПА — стопа, ступня.

СТОПА КОНСКАЯ — стопа кінська.

СТОРОНА — бік, сторона.

СТОШНИТЬ — знудити, вирвати, виблювати.

СТРАБИЗМ — страбізм, косоокість.

СТРАДАЛЬЧЕСКИЙ — страдницький, страждальницький, страждальний.

СТРАДАНИЕ — страждання, (про хворобу) хвороба, патологія, (про любов) пасія.

СТРАДАТЬ — страждати.

СТРАДАЮЩИЙ — страждаючий, патетичний, (про хворого) пацієнт.

СТРАНГУЛЯЦИОННЫЙ — странгуляційний, пов'язаний із задушенням.

СТРАНГУЛЯЦИЯ — странгуляція, механічна асфіксія, спричинена стисненням шиї (задушення).

СТРАНГУРИЯ — странгурія, утруднене та болісне сечовипускання.

СТРАСТЬ — пристрасть.

СТРАТИФИКАЦИЯ — стратифікація, нашарування, напластування.

СТРАХ — страх, боязнь, павор, фобія.

СТРАХ НОЧНОЙ — страх нічний, ніктофобія.

СТРАХ СМЕРТИ — страх смерті, мортофобія, танатофобія.

СТРЕЛА — стріла.

СТРЕЛОВИДНЫЙ — стріловидний, сагітальний.

СТРЕМИТЕЛЬНЫЙ — стрімкий, рапідний.

СТРЕМЛЕНИЕ — прагнення.

СТРЕПИТУС — стрепітус, шелест, шелестіння, шурхіт, шерех.

СТРЕПТОКОКК — стрептокок.

СТРЕПТОЛИЗИНЫ — стрептолізини, токсини, які виділяють деякі групи стрептококів і які спричинюють гемоліз.

СТРЕСС — стрес, стан організму, що виникає у відповідь на дію несприятливих зовнішніх або внутрішніх чинників.

СТРИАРНЫЙ — стріарний, смугастий.

СТРИДОР — стридор, шум, шипіння, стридорозне дихання, свистячий шум, що виникає під час вдиху у хворого зі зменшеним просвітом гортані, трахеї або бронхів (звичайно виникає при їх частковій закупорці пухлиною чи стороннім тілом або при паралічі голосових зв'язок).

СТРИДОРОЗНЫЙ — стридорозний, пов'язаний із стридором (наприклад про дихання).

СТРИКТУРА — стриктура, різке звуження просвіту будь-якого трубчастого органа внаслідок патологічних змін його стінки.

СТРИНГОР — стрингор, стягування, стягнення.

СТРОЕНИЕ — будова, побудова, організація, структура.

СТРОЕНИЕ ТЕЛА — будова тіла, конституція.

СТРОЙНОСТЬ — струнκість, (тіла) евфізія.

СТРОМА — строма, основа, кістяк, сполучнотканинна опорна структура органа або пухлини.

СТРУЙНЫЙ — струминний.

СТРУКТУРА — структура, будова, побудова.

СТРУМА — струма, зоб.

С.ДЕРЕВЯНИСТАЯ — с.дерев'яниста (струма Ріделя);

С.ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ — с.злоякісна.

СТРУМИТ — струміт, запалення тканини вузлуватого евтиреоїдного зоба.

СТРУНА — струна, хорда.

СТРУП — струп, рупія.

СТРУПЬЕВИДНЫЙ — струпоподібний, рупійний, сквароzний.

СТРУЯ — струмінь.

СТУДЕНИСТЫЙ — драглистий, желеподібний, колоїдний.

СТУЛ — (у медицині) випорожнення, кал, фекалії, екскременти, копрос;

С.ДЕГТЕОБРАЗНЫЙ — в.дьогтеподібні (чорні), мелена;

С."ЖИРНЫЙ" — в."жирні", стеаторея;

С.КРОВАВЫЙ — в.криваві;

С.ЧЕРНЫЙ — в.чорні (дьогтеподібні), мелена.

СТУПОР — ступор, нечутливість, заціпеніння, отупіння, нерухомість, глибоке порушення притомності та рефлекторної діяльності зі

значним послабленням реакції на зовнішні подразники.

СТУПОРОЗНОЕ СОСТОЯНИЕ — ступорозний стан, довготривалий ступор.

СТУПОРОЗНЫЙ — ступорозний.

СТЫД — сором, ганьба.

СТЫДЛИВОСТЬ — соромливість.

СТЯГИВАНИЕ — стягування, констрикція, контракція, странгуляція, стрингор.

СТЯГИВАТЬ — стягувати.

СТЯГИВАЮЩИЙ — стягуючий.

СТЯНУТЫЙ — стягнутий, зведений.

СУБАКВАЛЬНЫЙ — субаквальний, підводний.

СУБАРАХНОИДАЛЬНЫЙ — субарахноїдальний, підпавутинний (про мозкову оболонку).

СУБАЦИДИТАС — субацидітас, зменшення кількості соляної кислоти у шлунковому соку.

СУБДУРАЛЬНЫЙ — субдуральний, розташований під твердою мозковою оболонкою.

СУБЕРОЗ — субероз, алергічний альвеоліт, що виникає внаслідок надходження до дихальних шляхів грибків, які містяться у корі дуба.

СУБИКТЕРИЧНОСТЬ — субіктеричність, легка жовтяниця, жовтяничність.

СУБИНВОЛЮЦИЯ — субінволюція, уповільнений зворотний розвиток органа (наприклад, матки після пологів).

СУБКОМПЕНСАЦИЯ — субкомпенсація, неповна компенсація;

С.СЕРДЕЧНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ — с.серцевої діяльності, стан кровообігу, при якому основні показники гемодинаміки у спокої або при звичайному для хворого фізичному навантаженні не порушені тільки завдяки мобілізації компенсаторних механізмів.

СУБКОРТИКАЛЬНЫЙ — субкортикальний, підкірковий.

СУБКУТАННЫЙ — субкутанний, підшкірний.

СУБЛИНГВАЛЬНЫЙ — сублінгвальний, під'язиковий, під'язичний.

СУБЛЮКСАЦИЯ — сублюксація, підвивих.

СУБМАКСИЛЛИТ — субмаксиліт, запалення піднижньощелепової залози.

СУБМУКОЗНЫЙ — субмукозний, підслизовий.

СУБНАНИЗМ — субнанізм, малорослість невеликих ступенів.

СУБНОРМАЛЬНЫЙ — субнормальний, майже нормальний.

СУБОРБИТАЛЬНЫЙ — суборбітальний, підочноямковий, інфраорбітальний, підорбітальний.

СУБПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — субперитонеальний, підочеревинний.

СУБСЕКРЕЦИЯ — субсекреція, знижене виділення секрету.

СУБСЕРОЗНЫЙ — субсерозний, що міститься під серозною оболонкою.

СУБСИДИЯ — субсидія, допомога.

СУБСИСТЕНЦИЯ — субсистенція, продовольство, харчі.

СУБСТАНЦИЯ — субстанція, сутність, речовина.

СУБСТИТУЦИЯ — субституція, неповна регенерація.

СУБСТРАТ — субстрат, матеріальна основа.

СУБТИЛЬНЫЙ — субтильний, тонкий, ніжний, худорлявий.

СУБФЕБРИЛИТЕТ — субфебрилітет, температура тіла субфебрильна.

СУБФЕБРИЛЬНЫЙ — субфебрильний.

СУБФРИГИДНЫЙ — субфригідний, прохолодний, холоднуватий.

СУБФУНКЦИЯ — субфункція, зменшена функція.

СУБЪЕКТ — суб'єкт, особа.

СУБЪЕКТИВНЫЕ ДАННЫЕ О НАСТОЯЩЕМ СОСТОЯНИИ БОЛЬНОГО — суб'єктивні дані про нинішній стан хворого.

СУБЪЕКТИВНЫЙ — суб'єктивний, особистий.

СУБЭВОЛЮЦИЯ, СУБЭВОЛЮТИЗМ — субеволюція, субеволютизм, недорозвинення, недорозвиток.

СУГГЕСТИБЕЛЬНОСТЬ — сугестибельність, гіпнабельність, помисливість, властивість піддаватися впливові.

СУГГЕСТИЯ — сугестія, вплив, впливання, навіювання.

СУДАЦИЯ — судація, транспірація, потіння.

СУДНО — судно (медичне).

СУДОРОГА — судорога, судома, корч, корчі, клонус, конвульсія, спазма, тетанус, раптове довільне скорочення м'язів;

С.КЛОНИЧЕСКАЯ — с.клонічна, що супроводжується коротким скороченням м'язів з подальшим їх розслабленням;

С.ТОНИЧЕСКАЯ — с.тонічна, що характеризується тривалим напруженням скорочених м'язів.

СУДОРОЖНЫЙ — судорожний, судомний, клонічний, конвульсивний, спастичний.

СУДЬБА — доля, фатум.

СУЕВЕРИЕ — забобон, марновірство.

СУЖЕНИЕ — звуження, (каналу, отвору) коарктація, стеноз;

С.ЛЕВОГО АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНОГО ОТВЕРСТИЯ — з.лівого атріовентрикулярного (мітрального) отвору;

С.ПИЩЕВОДА — з.стравоходу, стеноз стравоходу, езофагостеноз;

С.ПРАВОГО АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНОГО ОТВЕРСТИЯ — з.правого атріовентрикулярного (трикуспідального) отвору;

С.УСТЬЯ АОРТЫ — з.устя аорти;

С.УСТЬЯ ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — з.устя легеневої артерії.

СУЖЕННЫЙ — звужений, стенозований.

СУИЦИД — суїцид, самогубство, самовбивство.

СУИЦИД(АЛЬ)НЫЙ — суїцид(аль)ний, самогубний, самогубницький.

СУКРОВИЦА — сукровиця, сукроватиця, пасока.

СУЛЬФАНИЛАМИДНЫЙ — сульфаніламідний.

СУМАСБРОДСТВО — навіженство, безглуздя.

СУМАСШЕДШИЙ — божевільний, везанічний.

СУМАСШЕСТВИЕ — божевілля, везанія.

СУМКА — сумка, бурса.

СУПЕРАЛИМЕНТАЦИЯ — супераліментація, перегодовування.

СУПЕРАЦИДИТАС — суперацидітас, різке підвищення кислотності шлункового соку.

СУПЕРИНВОЛЮЦИЯ — суперінволюція, надміру швидке прискорення зворотного розвитку якого-небудь органа, наприклад, матки після пологів.

СУПЕРИНФЕКЦИЯ — суперінфекція, повторне зараження одним і тим самим збудником.

СУПЕРСЕКРЕЦИЯ — суперсекреція, надмірна секреція.

СУПЕРСЕНСИТИВНОСТЬ — суперсенситивність, підвищена чутливість.

СУПЕРФИЦИАЛЬНЫЙ — суперфіціальний, поверхневий.

СУПЕРФУНКЦИЯ — суперфункція, надміру підвищена функція.

СУППОЗИТОРИЙ — супозиторій, лікарська свічка.

СУППУРАТИВНЫЙ — супуративний, супураційний, нагнійний.

СУППУРАЦИЯ — супурація, матурація, піогенез, піоз, емпіез, процес нагноєння.

СУПРАВЕНТРИКУЛЯРНЫЙ — суправентрикулярний, надшлуночковий.

СУПРАВИТАЛЬНЫЙ — суправітальний, прижиттєвий.

СУПРАГЛЕНОИДАЛЬНЫЙ — супрагленоїдальний, надсуглобовий.

СУПРАРЕНЭКТОМИЯ — супраренектомія, видалення надниркової залози.

СУПРЕССИЯ — супресія, тиск, притискання, пригнічення.

СУСПЕНЗИЯ — суспензія, завись.

СУСПЕНЗОРНЫЙ — суспензорний, підвішений, підвіщуючий.

СУСПИРАЦИЯ — суспірація, зітхання, подих.

СУСПИЦИЯ — суспіція, підозра (стосовно хвороби).

СУСТАВ — суглоб.

СУСТАВ ЛОЖНЫЙ — суглоб несправжній, псевдартроз.

СУСТАВ НЕПОДВИЖНЫЙ — суглоб нерухомий, синартроз, синхондроз, (в патології) анкілоз суглоба, суглоб анкілотичний.

СУСТАВА ИСКРИВЛЕНИЕ — суглоба викривлення.

СУТКИ — доба.

СУФФИЦИЕНЦИЯ — суфіцієнція, достатня функція.

СУФФУЗИЯ — суфузія, синець.

СУХОЖИЛИЕ — сухожилля, сухожилок.

СУХОЖИЛЬНЫЙ — сухожильний, тендинозний.

СУХОЙ — сухий, ксерозний.

СУХОСТЬ — сухість, ксероз;

С.ВО РТУ — с.у роті, ксеростомія;

С.ВОЛОС — с.волосся, ксеразія, ксеротрихія;

С.КОЖИ — с.шкіри, ксеродерма;

С.ЯЗЫКА — с.язика, ксероглосія, глосоксероз.

СУХОТКА — сухотка;

С.СПИННОГО МОЗГА — с. спинного мозку.

СУШЕНИЕ — сушіння, (де)сикація.

СУЩЕСТВЕННЫЙ — суттєвий, субстанциальний.

СУЩЕСТВО — істота.

СУЩЕСТВОВАНИЕ — існування, екзистенція.

СУЩНОСТЬ — суть, субстанція.

СУЩНОСТЬ БОЛЕЗНИ — суть хвороби.

СФЕНОИДАЛЬНЫЙ — сфеноїдальний, клиноподібний, клинчастий, клинуватий.

СФЕНОЦЕФАЛИЯ — сфеноцефалія, клинчаста форма черепа.

СФЕРА — сфера, куля.

СФЕРИЧЕСКИЙ — сферичний, кулеподібний.

СФЕРОЛИТ — сфероліт, мікроскопічне кулеподібне утворення у жовчі, що складається з крапельок жиру та холестерину і є попередником жовчного каменя.

СФЕРОЛИТ ЭПИФИЗАРНЫЙ — сфероліт епіфізарний, фосфатно-карбонатний камінь круглої форми у паренхімі епіфізу суглоба.

СФИГМОГРАММА — сфігмограма, крива запису пульсу.

СФИНКТЕР — сфінктер, затульний м'яз, запирач, затягач.

СФИНКТЕРИТ — сфінктерит, запалення сфінктера.

СХОДНЫЙ — подібний, схожий, аналогічний, гомологічний.

СХОДСТВО — подібність, схожість, аналогія, гомологія.

СХОДЯЩИЙСЯ — збіжний, конвергентний.

СЦИНТИЛЛЯЦИЯ — сцинтиляція, світіння, блискання, виблискування.

СЫВОРОТКА — сироватка;

С.АБСОРБИРОВАННАЯ — с.абсорбована;

С.АНТИБАКТЕРИАЛЬНАЯ — с.антибактеріальна;

С.АНТИГЛОБУЛИНОВАЯ — с.антиглобулінова;

С.АНТИЛИМФОЦИТАРНАЯ — с.антилімфоцитарна;

С.АНТИМИКРОБНАЯ — с.антимікробна;

С.АНТИРЕТИКУЛЯРНАЯ ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ — с.антиретикулярна цитотоксична;

С.АНТИМОНОЦИТАРНАЯ — с.антимоноцитарна;

С.АНТИТОКСИЧЕСКАЯ — с.антитоксична;

С.АНТИФАГОВАЯ — с.антифагова;

С.ГЕМОЛИТИЧЕСКАЯ — с.гемолітична;

С.ГИПЕРИММУННАЯ — с.гіперімунна;

С.ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ — с.діагностична;

С.ДИАГНОСТИЧЕСКАЯ ТИПОСПЕЦИФИЧЕСКАЯ — с.діагностична типоспецифічна;

С.ИЗОИМУННАЯ — с.ізоімунна;

С.ЛЕЙКОЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ — с.лейкоцитотоксична;

С.МОНОСПЕЦИФИЧЕСКАЯ — с.моноспецифічна;

С.ПОЛИВАЛЕНТНАЯ — с.полівалентна;

С.ПОЛИСПЕЦИФИЧЕСКАЯ — с.поліспецифічна;

С.ПРЕЦИПИТИРУЮЩАЯ — с.преципітуюча;

С.ПРОТИВОГЛОБУЛИНОВАЯ — с.протиглобулінова;

С.СТАНДАРТНАЯ — с.стандартна;

С.ЦИТОТОКСИЧЕСКАЯ — с.цитотоксична;

С. КРОВИ — с. крові.

СЫВОРОТОЧНЫЙ — сироватковий, серозний, належний до сироватки крові.

СЫПИ ПОЯВЛЕНИЕ — висипу (висипки) поява, енепція, ерупція.

СЫПНОЙ — висипний, що стосується висипу, екзантематозний (на шкірі), енантематозний (на слизових оболонках).

СЫПЬ — висип, ефлоресценція, загальна назва зовнішніх вогнищевих уражень шкіри (екзантема) або слизових оболонок (енантема);

С.АЛЛЕРГИЧЕСКАЯ — в.алергічний;

С.ВАКЦИННАЯ — в.вакцинний;

С.ГНОЙНИЧКОВАЯ — в.гноячковий (імпетигінозний), імпетиго;

С.ЗУДЯЩАЯ — в.сверблячий, пруригінозний, пруриго;

С.ЛЕКАРСТВЕННАЯ — в.лікарський (медикаментозний);

С.МОНОМОРФНАЯ — в.мономорфний;

С.ПОЛИМОРФНАЯ — в.поліморфний;

С.СЛИВНАЯ — в.зливний, синантема;

С.ШЕЛУШАЩАЯСЯ — в., що лущиться, (пітіріазний), пітіріаз.

С.КОЖНАЯ — в.шкірний, екзантема.

С.НА СЛИЗИСТЫХ ОБОЛОЧКАХ — в. на слизових оболонках, енантема.

СЫРОВИДНЫЙ — сироподібний, казеозний.

Т

ТАБАКОЗ — табакоз, пневмоконіоз, що виникає при постійному вдиханні тютюнового пилу.

ТАБАКОКУРЕНИЕ — тютюнокуріння, зловживання тютюном.

ТАБЛЕТКА — таблетка, пігулка.

ТАБЛЕТОЧНЫЙ — таблетковий, пігулковий.

ТАЗ — таз.

ТАЗОБЕДРЕННЫЙ — тазостегновий,кульшовий, коксофеморальний, пельвіофеморальний.

Т. СУСТАВ — к. суглоб.

ТАЗОВАЯ КОСТЬ — тазова кістка.

ТАЗОВАЯ ПОЛОСТЬ — тазова порожнина.

ТАЗОВЫЙ — тазовий.

ТАЙНА ВРАЧЕБНАЯ — таємниця лікарська.

ТАКТИЛЬНЫЙ — тактильний, дотиковий.

ТАЛАЛГИЯ — талалгія, біль у п'ятковій ділянці.

ТАЛАМИЧЕСКИЙ — таламічний, зв'язаний з таламусом.

ТАЛАМУС — таламус, зоровий горб, підкорковий центр усіх видів чутливості.

ТАЛАССЕМИЯ — таласемія, спадкова гемолітична анемія.

ТАЛАССОТЕРАПИЯ — талассотерапія, лікування морським купанням.

ТАЛЬКОЗ — тальк, пневмоконіоз, що спричинюється систематичним вдиханням талькового пилу.

ТАМПОН — тампон.

ТАМПОНАДА — тампонада, заповнення ран або порожнин тампонами, клаптиками інших тканин або деякими біопрепаратами (гемостатична губка);

Т.СЕРДЦА — т. серця, стиснення серця кров'ю або ексудатом, що накопичився у порожнині перикарда.

ТАНАТОГЕНЕЗ — танатогенез, динаміка клінічних, біохімічних та морфологічних змін у процесі вмирання.

ТАНАТОФОБИЯ — танатофобія, мортофобія, страх смерті.

"ТАНЕЦ КАРОТИД" — "танець каротид", пульсуючі сонні артерії у хворих на недостатність клапанів аорти.

ТАРЗАЛЬНЫЙ — тарзальний 1. передплесневий; 2. що стосується хряща повік.

ТАХИАРИТМИЯ — тахіаритмія, аритмія, що супроводжується прискоренням серцевого ритму.

ТАХИКАРДИЯ — тахікардія, пікнокардія, прискорення серцевих скорочень;

Т.КОНСТИТУЦИОНАЛЬНАЯ — т.конституціональна;

Т.НЕВРОГЕННАЯ — т.неврогенна;

Т.ОРТОСТАТИЧЕСКАЯ — т.ортостатична;

Т.ФИЗИОЛОГИЧЕСКАЯ — т.фізіологічна;

Т.ЭНДОКРИННАЯ — т.ендокринна;

Т.ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т. шлуночкова;

Т.ЛЕВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т. лівошлуночкова;

Т.НАДЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.надшлуночкова;

Т. ПАРОКСИЗМАЛЬНАЯ — т. пароксизмальна;

Т.П.АНТРИОВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — т.п.атріовентрикулярна;

Т.П.ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.п.шлуночкова;

Т.П.ЛЕВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.п.лівошлуночкова;

Т.П.НАДЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.п.надшлуночкова;

Т.П.ПРАВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.п.правошлуночкова;

Т.П.ПРЕДСЕРДНАЯ — т.п.передсердна;

Т.П.СИНУСОВАЯ — т.п.синусова;

Т.П.ПОЛИТОПНАЯ — т.п.політопна;

Т.П.СУПРАВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — т.п.суправентрикулярна;

Т.П.УЗЛОВАЯ — т.п.вузлова;

Т.ПРАВОЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.правошлуночкова;

Т.РЕЦИПРОКТНАЯ НАДЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т. реципроктна, надшлуночкова;

Т.СИНУСОВАЯ — т.синусова;
Т.СУПРАВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — т.суправентрикулярна;
Т.ЭКТОПИЧЕСКАЯ — т.ектопічна.

ТАХИЛАЛИЯ — тахілалія, патологічна багатослівність.

ТАХИПНОЭ — тахіпное, полакіпное, поліпное, прискорене, але не поглиблене дихання.

ТАХИСИСТОЛИЯ — тахісистолія, прискорення серцевих скорочень;
Т.ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — т.шлуночкова, тріпотіння шлуночків.

ТАХИСФИГМИЯ — тахісфігмія, прискорення пульсу.

ТАХИФИЛАКСИЯ — тахіфілаксія 1. швидке зниження лікувального ефекту при частому повторному введенні деяких лікарських препаратів (наприклад, нітрогліцерину); 2. зниження здатності організму відповідати на повторне введення речовин анафілактичною реакцією, яка була при первинному введенні.

ТВЕРДЕЮЩИЙ — твердіючий, що твердне, індурантний.

ТВЕРДОВАТЫЙ — твердуватий, субіндуративний, субригідний.

ТВЕРДОСТЬ — твердість, індурація, обстинація, ригідність, пахізм, скірозність (про пухлину).

ТВЕРДЫЙ — твердий, індуративний, обстинантний, ригідний, пахічний, скірозний (про пухлину).

ТВОРОЖИСТЫЙ — сирнистий, казеозний.

ТЕЗИОПНОЭ — тезіопное, штучне дихання.

ТЕИЗМ — теїзм, зловживання чаєм.

ТЕКУЧЕСТЬ — текучість, плинність.

ТЕКУЧИЙ — текучий, плинний.

ТЕЛАЛГИЯ — телалгія, біль, що виникає віддалік од вогнища патологічного процесу.

ТЕЛЕАНГИЭКТАЗИЯ — телеангіектазія, різке розширення капілярів та дрібних судин (при цирозі печінки, при тривалій дії іонізуючого випромінювання).

ТЕЛЕСНЫЙ — тілесний, корпоральний, соматичний.

ТЕЛО — тіло, корпус, сома.

ТЕЛОДВИЖЕНИЕ — рух тіла.

ТЕЛОСЛОЖЕНИЕ — будова (побудова) тіла, габітус, конституція;
Т.АСТЕНИЧЕСКОЕ — б.т.астенічна;
Т.АТЛЕТИЧЕСКОЕ — б.т.атлетична;
Т.ГИПЕРСТЕНИЧЕСКОЕ — б.т.гіперстенічна;
Т.ГИПОСТЕНИЧЕСКОЕ — б.т.гіпостенічна;

Т.ДИСПЛАСТИЧЕСКОЕ — б.т.диспластична, що характеризується порушенням пропорцій тіла;

Т.КАХЕКТИЧЕСКОЕ — б.т.кахектична;

Т.ПИКНИЧЕСКОЕ — б.т.пікнічна.

ТЕЛЬЦЕ — тільце, корпускула.

ТЕМЕННОЙ — тім'яний, парієтальний.

ТЕМПЕРАМЕНТ — темперамент, сукупність індивідуальних особливостей емоційних реакцій та вольової діяльності людини;

Т.МЕЛАНХОЛИЧЕСКИЙ — т.меланхолічний;

Т.САНГВИНИЧЕСКИЙ — т.сангвінічний;

Т.ФЛЕГМАТИЧНЫЙ — т.флегматичний;

Т.ХОЛЕРИЧЕСКИЙ — т.холеричний.

ТЕМПЕРАНТНЫЙ — темперантний, зменшуючий, стримуючий.

ТЕМПЕРАНЦИЯ — темперанція, помірність, стриманість.

ТЕМПЕРАТУРА — температура;

Т.ТЕЛА — т.тіла;

Т.Т.БАЗАЛЬНАЯ — т.т.базальна;

Т.Т.ГИПЕРПИРЕТИЧЕСКАЯ — т.т.гіперпіретична (понад 41°С);

Т.Т.ПИРЕТИЧЕСКАЯ — т.т.піретична (у межах 39—41°С);

Т.Т.СУБФЕБРИЛЬНАЯ — т.т.субфебрильна (у межах 37—38°С);

Т.Т.ФЕБРИЛЬНАЯ — т.т.фебрильна (у межах 38—39°С).

ТЕМПЕРАТУРЫ СТАДИЯ ПОВЫШЕНИЯ — температури стадія підвищення.

ТЕМПЕРАТУРЫ СТАДИЯ ПОНИЖЕНИЯ — температури стадія зниження.

ТЕМПЕРАТУРЫ СТАДИЯ РАЗГАРА — температури стадія розпалу.

ТЕМПЕРАТУРЫ СТАДИЯ СТАБИЛИЗАЦИИ — температури стадія стабілізації.

ТЕМПОРАЛЬНЫЙ — темпоральний 1. часовий; 2. скроневий, висковий.

ТЕМЯ — тім'я.

ТЕНАР — тенар, підвищення (пагорбок) великого пальця.

ТЕНДИНОЗНЫЙ — тендинозний, сухожилковий.

ТЕНДОБУРСИТ — тендобурсит, поєднання дистрофічних змін сухожилка та запалення його синовіальної сумки (бурси).

ТЕНДОВАГИНИТ — тендовагініт, запалення синовіальної оболонки сухожилкової вагіни.

ТЕНЕЗМ(Ы) — тенезм(и), несправжні болісні потяги

до дефекації, наприклад, при дизентерії.

ТЕНЗИЯ — тензія, тиск.

ТЕОРЕТИЧЕСКИЙ — теоретичний.

ТЕОРИЯ — теорія, наукова система.

ТЕПЛО — тепло.

ТЕПЛОВИДЕНИЕ — теплобачення, термографія.

ТЕПЛОВОЙ — тепловий.

ТЕПЛОЛЕЧЕНИЕ — теплолікування, термотерапія.

ТЕПЛООБРАЗОВАНИЕ — теплоутворення, термопродукція.

ТЕПЛООТДАЧА — тепловіддача.

ТЕПЛОПРОДУКЦИЯ — теплопродукція, теплоутворення.

ТЕПЛОСВЕТОЛЕЧЕНИЕ — теплосвітлолікування, термофототерапія.

ТЕРАПЕВТ — терапевт.

ТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ — терапевтичний, лікувальний.

ТЕРАПИЯ — терапія, медикація, ятрія; дослівно— лікування взагалі, застосовується в основному як термін, що означає широке коло консервативних методів лікування;

Т.ГЕМОСТАТИЧЕСКАЯ — т.гемостатична;

Т.ГИДРАТАЦИОННАЯ — т.гідратаційна;

Т.ГОРМОНАЛЬНАЯ — т.гормональна, гормонотерапія;

Т.ДЕГИДРАТАЦИОННАЯ — т.дегідратаційна, дегідратація;

Т.ДЕЗИНТОКСИКАЦИОННАЯ — т.дезинтоксикаційна, дезинтоксикація;

Т.ДЕСЕНСИБИЛИЗИРУЮЩАЯ — т.десенсибілізуюча, десенсибілізація;

Т.ЗАМЕСТИТЕЛЬНАЯ — т.заміщувальна, замісна (вікарна);

Т.ИММУНОДЕПРЕССИВНАЯ — т.імунодепресивна;

Т.ИНСУЛИНОВАЯ — т.інсулінова, інсулінотерапія;

Т.ИНТЕНСИВНАЯ — т.інтенсивна;

Т.КИСЛОРОДНАЯ — т.киснева, оксигенотерапія;

Т.КОМПЛЕКСНАЯ — т.комплексна;

Т.КОНСЕРВАТИВНАЯ — т.консервативна;

Т.ЛУЧЕВАЯ — т.променева, радіотерапія;

Т.МЕСТНАЯ — т.місцева;

Т.НЕОТЛОЖНАЯ — т.невідкладна (ургентна);

Т.ПАЛЛИАТИВНАЯ — т.паліативна;

Т.ПАТОГЕНЕТИЧЕСКАЯ — т.патогенетична;

Т.ПИРОГЕННАЯ — т.пірогенна, піротерапія;

Т.ПОДДЕРЖИВАЮЩАЯ — т.підтримуюча;

Т.ПРОТИВОРЕЦИДИВНАЯ — т.протирецидивна;

Т.ПРОТИВОСУДОРОЖНАЯ — т.протисудомна (протисудорожна);

Т.РАДИКАЛЬНАЯ — т.радикальна;

Т.РЕФЛЕКТОРНАЯ — т.рефлекторна, рефлексотерапія;

Т.СИМПТОМАТИЧЕСКАЯ — т.симптоматична;

Т.СНОМ — т.сном, гіпнотерапія;

Т.СТИМУЛИРУЮЩАЯ — т.стимулююча;

Т.ТКАНЕВАЯ — т.тканинна, гістотерапія, органотерапія;

Т.ТРУДОВАЯ — т.трудова, ерготерапія;

Т.УЛЬТРАЗВУКОВАЯ — т.ультразвукова, сонотерапія;

Т.УРГЕНТНАЯ — т.ургентна (невідкладна);

Т.ФИЗИЧЕСКАЯ — т.фізична, фізіотерапія;

Т.ЦИТОСТАТИЧЕСКАЯ — т.цитостатична;

Т.ЭЛЕКТРОИМПУЛЬСНАЯ — т.електроімпульсна (кардіоверсія);

Т.ЭТИОТРОПНАЯ — т.етіотропна.

ТЕРАТОГЕНЕЗ — тератогенез, механізм виникнення вад розвитку.

ТЕРАТОГЕННОСТЬ — тератогенність, тератогенна дія, властивість якого-небудь природного чинника, природжені аномалії розвитку.

ТЕРАТОГЕННЫЙ — тератогенний, що спричиняє вади розвитку.

ТЕРАТОМА — тератома, пухлина, що виникає внаслідок порушення формування тканин в ембріогенезі.

ТЕРМАЛГИЯ — термалгія, біль, що виникає при контакті з теплими предметами (наприклад, при сирінгомієлії).

ТЕРМАНЕСТЕЗИЯ — терманестезія, відсутність температурної чутливості.

ТЕРМИНАЛИЗАЦИЯ — терміналізація, наближення до кінця, до кінцевої частини чогось.

ТЕРМИНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ — термінальний стан, кінцевий стан згасання функцій органів та тканин, що передує клінічній та біологічній смерті.

ТЕРМИНАЛЬНЫЙ — термінальний, граничний, кінцевий.

ТЕРМИЧЕСКИЙ — термічний, тепловий.

ТЕРМОГИПЕРЕСТЕЗИЯ — термогіперестезія, підвищена чутливість до теплових та холодових подразників.

ТЕРМОГИПЕСТЕЗИЯ — термогіпестезія, знижена чутливість до теплових та холодових подразників.

ТЕРМОКОАГУЛЯЦИЯ — термокоагуляція, припікання тканин з лікувальною метою.

ТЕРМОЛАБИЛЬНЫЙ — термолабільний, нестійкий до теплового впливу, такий, що змінюється при нагріванні або охолодженні.

ТЕРМОМЕТР — термометр.

ТЕРМОМЕТРИЯ — термометрія, вимірювання температури тіла у людини.

ТЕРМОНЕВРОЗ — термоневроз.

ТЕРМОПСИС — *бот.* термопсис, мишатник.

ТЕРМОРЕГУЛЯЦИЯ — терморегуляція.

ТЕРМОСТАБИЛЬНЫЙ — термостабільний, теплостійкий.

ТЕРМОТЕРАПИЯ — термо терапія, термолікування, лікування теплом .

ТЕРПЕЛИВОСТЬ — терплячість, терпеливість.

ТЕРПИМОСТЬ — терпимість, толерантність.

ТЕСТИКУЛЯРНЫЙ — тестикулярний, що стосується ясчка.

ТЕСТООБРАЗНЫЙ — тістоподібний, пастозний.

ТЕТАНУС — тетанус 1. сильне та тривале судомне скорочення м'язів; 2. правець.

ТЕТРАПАРЕЗ — тетрапарез, парез усіх кінцівок.

ТЕТРАПЛЕГИЯ — тетраплегія, параліч усіх кінцівок.

ТЕТРАЦИКЛИН — тетрациклін.

ТЕЧЕНИЕ БОЛЕЗНИ — перебіг хвороби.

ТЕЧЬ — текти.

ТИБИАЛЬНЫЙ — тібіальний, що стосується великогомілкової (великоголінкової) кістки.

ТИБУЛЯЦИЯ — тибуляція, вакциляція, хитка хода (при ураженні мозочка).

ТИК — тик, сіпання, швидкі, неритмічні стереотипні клонічні посіпування м'язів.

ТИМОМА — тимома, пухлина підгруднинної залози.

ТИМОЦИТ — тимоцит, клітина підгруднинної залози.

ТИМПАНИТ — тимпаніт, тимпанія (тимпанізм), перкуторний тимпанічний тон (від *грецьк.* tympanon — бубон, барабан).

ТИМПАНИЧЕСКИЙ — тимпанічний.

ТИМУС — тимус, підгруднинна залоза.

ТИПИЧНЫЙ — типовий, характерний.

ТИРЕОАПЛАЗИЯ — тиреоаплазія, природжена недорозвиненість щитовидної залози.

ТИРОГЕННЫЙ — тирогенний, зв'язаний зі зміною функції щитовидної залози.

ТИРЕОГЛОБУЛИН — тиреоглобулін, комплекс одного з гормонів щитовидної залози з білком.

ТИРЕОЗ — тиреоз, загальна назва порушень функції щитовидної залози.

ТИРЕОИДИТ — тиреоїдит, запалення щитовидної залози;

Т.ГРАНУЛЕМАТОЗНЫЙ ГИГАНТОКЛЕТОЧНЫЙ — т.гранулематозний гігантоклітинний;

Т.ЛИМФОМАТОЗНЫЙ — т.лімфоматозний (хронічний, зоб Хашимото);

Т.ОСТРЫЙ — т.гострий;

Т.ПОДОСТРЫЙ — т.підгострий;

Т.ФИБРОЗНЫЙ — т.фіброзний (зоб Ріделя);

Т.ХРОНИЧЕСКИЙ — т.хронічний (лімфоматозний, зоб Хашимото).

ТИРЕОИДНЫЙ — тиреоїдний, що стосується щитовидної залози або щитовидного хряща.

ТИРЕОИДЭКТОМИЯ — тиреоїдектомія, видалення щитовидної залози.

ТИРЕОПРИВНЫЙ — тиреопривний, зумовлений видаленням щитовидної залози (про симптом або стан організму).

ТИРЕОСТАТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — тиреостатичні засоби.

ТИРЕОТОКСИКОЗ — тиреотоксикоз, патологічний стан організму, зумовлений виробленням надмірної кількості тиреогенних гормонів.

ТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ — тиреотоксичний, зумовлений підвищеною функцією щитовидної залози.

ТИРЕОТРОПИН — тиреотропін, тиреотропний гормон.

ТИРОЗ — тироз, скипання, зсідання, сироподібне (казеозне) переродження органів або тканин.

ТИРОКСИН — тироксин, основний гормон щитовидної залози.

ТИФ — тиф;

Т.БРЮШНОЙ — т.черевний;

Т.ВОЗВРАТНЫЙ — т.поворотний;

Т.СЫПНОЙ — т.висипний.

ТИФЛАТОНИЯ — тифлатонія, недостатність рухової функції сліпої кишки.

ТИФЛИТ — тифліт, запалення сліпої кишки.

ТИФЛОЗ — тифлоз, амавроз, сліпота.

ТИФЛОКОЛИТ — тифлоколіт, коліт з переважним ураженням сліпої кишки.

ТИФЛОМЕГАЛИЯ — тифломегалія, природжене або набуте збільшення сліпої кишки.

ТИФЛОН — тифлон, сліпа кишка.

ТИФЛОПТОЗ — тифлоптоз, опущення сліпої кишки.

ТИФЛОСПАЗМ — тифлоспазма, спазма сліпої кишки.

ТИФЛОСТАЗ — тифлостаз, затримка калу у сліпій кишці.

ТИФЛЭКТАЗИЯ — тифлектазія, розширення сліпої кишки.

ТИФОЗНЫЙ — тифозний.

ТИФОИДНЫЙ — тифоїдний, тифоподібний.

ТКАНЕВОЙ — тканинний.

ТКАНЬ — тканина;

Т.ГРАНУЛЯЦИОННАЯ — т.грануляційна;

Т.ЖИРОВАЯ — т.жирова;

Т.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНАЯ — т.інтерстиціальна (проміжна);

Т.КОСТНАЯ — т.кісткова;

Т.ЛИМФОИДНАЯ — т.лімфоїдна;

Т.МЕЖУТОЧНАЯ — т.проміжна (інтерстиціальна);

Т.МИЕЛОИДНАЯ — т.міелоїдна;

Т.МЫШЕЧНАЯ — т.м'язова;

Т.М.ГЛАДКАЯ — т.м.гладка;

Т.М.ПОПЕРЕЧНОПОЛОСАТАЯ — т.м.поперечносмугаста (просмугована);

Т.М.СЕРДЕЧНАЯ — т.м.серцева;

Т.М.СКЕЛЕТНАЯ — т.м.скелетна (кістякова);

Т.НЕРВНАЯ — т.нервова;

Т.РЕТИКУЛОЭНДОТЕЛИАЛЬНАЯ — т.ретикулоендотеліальна;

Т.РЕТИКУЛЯРНАЯ — т.ретикулярна;

Т.РУБЦОВАЯ — т.рубцева;

Т.СОЕДИНИТЕЛЬНАЯ — т.сполучна;

Т.ФИБРОЗНАЯ — т.фіброзна;

Т.ХРЯЩЕВАЯ — т.хрящова;

Т.ЭПИТЕЛИАЛЬНАЯ — т.епітеліальна.

ТОЖДЕСТВЕННЫЙ — тотожний, ідентичний, однаковий.

ТОЖДЕСТВО, ТОЖДЕСТВЕННОСТЬ — тотожність, ідентичність.

ТОКСЕМИЯ — токсемія, патологічний стан організму, зумовлений наявністю токсинів у крові.

ТОКСИГЕННОСТЬ — токсигенність, здатність якої-небудь речовини викликати отруєння організму.

ТОКСИГЕННЫЙ — токсигенний, що спричиняє отруєння організму.

ТОКСИКОЗ — токсикоз, патологічний стан організму, спричинений токсемією екзогенного або ендогенного походження;

Т.АЛИМЕНТАРНЫЙ — т.аліментарний (харчовий);

Т.БЕРЕМЕННЫХ — т.вагітних;

Т.ИНФЕКЦИОННЫЙ — т.інфекційний;

Т.ПИЩЕВОЙ — т.харчовий (аліментарний);

Т.ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — т.травматичний.

ТОКСИКОЛОГИЯ — токсикологія.

ТОКСИН — токсин, отрута.

ТОКСИНЕМИЯ — токсинемія, наявність токсинів у крові.

ТОКСИЦИРОВАННЫЙ — токсикований, отруєний.

ТОКСИЧЕСКИЙ, ТОКСИЧНЫЙ — токсичний, отрутний, отруйний, отруйливий.

ТОКСИЧНОСТЬ — токсичність, отруйність, отрутність, властивість деяких речовин при потраплянні в організм людини викликати токсикоз або загибель.

ТОЛЕРАНТНОСТЬ — толерантність, здатність переносити, перетерплювати, стійкість (звичайно термін застосовується щодо інфекції, ліків, отрут).

ТОЛЕРАНТНЫЙ — толерантний, стійкий, витривалий (звичайно — по відношенню до інфекції, ліків, отрут).

ТОЛКАНИЕ — штовхання, пропульсія, пульсація.

ТОЛКАТЬ — штовхати, (про) пульсувати.

ТОЛОКНЯНКА — *бот.* мучниця.

ТОЛСТАЯ КИШКА — товста кишка.

ТОЛСТОГУБЫЙ — товстогубий, пахілабіальний.

ТОЛСТОКОЖЕСТЬ — товстошкірість, пахідермія.

ТОЛСТОКОЖИЙ — товстошкірий, пахідермальний, пахідермічний.

ТОЛЧОК — поштовх, імпульс.

ТОЛЧОК ВЕРХУШЕЧНЫЙ — поштовх верхівковий;

Т.В.ВЫСОКИЙ — п.в.високий;

Т.В.ДИФФУЗНЫЙ — п.в.дифузний (розлитий);

Т.В.КУПОЛООБРАЗНЫЙ — п.в.куполоподібний;

Т.В.ОСЛАБЛЕННЫЙ — п.в.послаблений;

Т.В.ОТРИЦАТЕЛЬНЫЙ — п.в.негативний;

Т.В.ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЙ — п.в.позитивний;

Т.В.РАЗЛИТОЙ — п.в.розлитий (дифузний);

Т.В.УСИЛЕННЫЙ — п.в.посилений.

ТОЛЧОК СЕРДЕЧНЫЙ — поштовх серцевий.

ТОЛЧОК ЭПИГАСТРАЛЬНЫЙ — поштовх епігастральний.

ТОЛЩИНА — товщина.

ТОН — тон;

Т.БЕДРЕННЫЙ — т.стегновий;

Т.МЕТАЛЛИЧЕСКИЙ — т.металічний;

Т.ПЕЧЕНОЧНЫЙ — т.печінковий, (печінкова тупість);

Т.ОТКРЫТИЯ МИТРАЛЬНОГО КЛАПАНА — т.відкриття мітрального клапана;
Т.ПРИГЛУШЕННЫЙ — т.приглушений;
Т.СЕРДЦА — т.серця;
Т.С.ВТОРОЙ — т.с.другий;
Т.С.ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — т.с.діастолічний;
Т.С.НОРМАЛЬНЫЙ — тон серця нормальний;
Т.С.ПЕРВЫЙ — т.с.перший;
Т.С.СИСТОЛИЧЕСКИЙ — т.с.систолічний;
Т.С.ТРЕТИЙ — т.с.третій;
Т.С.ЧЕТВЕРТЫЙ — т.с.четвертий.

ТОН СЕРДЦА ВТОРОЙ — тон серця другий;
Т.С.В.НОРМАЛЬНЫЙ — т.с.д.нормальний;
Т.С.В.ОСЛАБЛЕННЫЙ — т.с.д.послаблений;
Т.С.В.РАЗДВОЕННЫЙ — т.с.д.роздвоєний;
Т.С.В.РАСЩЕПЛЕННЫЙ — т.с.д.розщеплений;
Т.С.В.УСИЛЕННЫЙ — т.с.д.посилений.

ТОН СЕРДЦА ГАЛОПНЫЙ — тон серця галопний;
Т.С.Г.ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — т.с.г.діастолічний;
Т.С.Г.ЖЕЛУДОЧКОВЫЙ — т.с.г.шлуночковий;
Т.С.Г.МЕЗОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — т.с.г.мезодіастолічний;
Т.С.Г.ПРЕДСЕРДНЫЙ — т.с.г.передсердний;
Т.С.Г.ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ — т.с.г.пресистолічний.

ТОН СЕРДЦА ПЕРВЫЙ — тон серця перший;
Т.С.П.НОРМАЛЬНЫЙ — т.с.п.нормальний;
Т.С.П.ОСЛАБЛЕННЫЙ — т.с.п.послаблений;
Т.С.П.РАЗДВОЕННЫЙ — т.с.п.роздвоєний;
Т.С.П.РАСЩЕПЛЕННЫЙ — т.с.п.розщеплений;
Т.С.П.УСИЛЕННЫЙ — т.с.п.посилений;
Т.С.П.ХЛОПАЮЩИЙ — т.с.п.ляскаючий, клацаючий).

ТОН ТИМПАНИЧЕСКИЙ — тон тимпанічний.

ТОН ТУПОЙ — тон тупий.

ТОН ЯСНЫЙ ЛЕГОЧНЫЙ — тон ясний легеневий.

ТОНЗИЛЛА — тонзила, мигдалеподібна (піднебінна) залоза.

ТОНЗИЛЛИТ — тонзиліт, запалення піднебінних мигдаликів.

ТОНЗИЛЛЯРНЫЙ — тонзилярний, належний до піднебінної (мигдалеподібної) залози.

ТОНИЗИРОВАННЫЙ — тонізований, що має підвищений тонус.

ТОНИЗИРУЮЩИЙ — тонізуючий, що підвищує тонус.

ТОНИЧЕСКИЙ — тонічний, зв'язаний з тонусом.

ТОНКАЯ КИШКА — тонка кишка.

ТОНКИЙ — тонкий, худорлявий, субтильний.

ТОНКОПАЛОСТЬ — тонкопалість, лептодактилія.

ТОНКОСТЬ — тонкість.

ТОНУС — тонус, напруження, рівень активності організму в цілому, його окремих систем та органів, що довго підтримується;

Т.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — т.артеріальний;

Т.ВЕНОЗНЫЙ — т.венозний;

Т.ВИТАЛЬНЫЙ — т.вітальний (життєвий);

Т.ЖИЗНЕННЫЙ — т.життєвий (вітальний);

Т.МЫШЕЧНЫЙ — т.м'язовий;

Т.НЕРВНЫЙ — т.нервовий;

Т.СОСУДИСТЫЙ — т.судинний.

ТОПАЛГИЯ — топалгія, біль на обмеженій ділянці тіла, що не зв'язана з якимось захворюванням (спостерігається при істерії).

ТОПЕСТЕЗИЯ — топестезія, місцеве відчуття.

ТОПИЧЕСКИЙ — топічний, місцевий.

ТОПОЛЬ — *бот.* тополя.

ТОРАКАЛЬНЫЙ — торакальний, пекторальний, пов'язаний з грудною клітко.

ТОРАК(О)АЛГИЯ — торак(о)алгія, торакодинія, біль у грудній клітці.

ТОРАКОДИНИЯ — торакодинія, те саме, що торак(о)алгія.

ТОРАКОТОМИЯ — торакотомія, розтин плевральної порожнини через грудну клітку.

ТОРАКОЦЕНТЕЗ — торакоцентез, плевроцентез, плевральна пункція.

ТОРАКС — торакс, грудна клітка.

ТОРМОЖЕНИЕ — гальмування, інгібіція.

ТОРМОЗНОЙ — гальмівний, інгібіторний.

ТОРМОЗЯЩИЙ — гальмуючий, що гальмує, інгібуючий.

ТОРПИДНЫЙ — торпідний, млявий, затяжний (про хворобу).

ТОРПОР — торпор, млявість, затерплість.

ТОРС — торс, тулуб.

ТОРСИЯ — торсія, скручування, обертання, повертання.

ТОРУС — торус, підвищення, опуклість, випуклість, здуття.

ТОСКА — туга, нудьга.

ТОТАЛЬНЫЙ — тотальний, увесь, повний, цілий.

ТОФУС — тофус, подагричний вузол.

ТОЧЕЧНЫЙ — точковий, крапковий, крапчастий, цятковий.

ТОЧКА — точка, крапка, цятка.

ТОШНИТЬ — нудити.

ТОШНОТА — нудота.

ТОШНОТВОРНЫЙ, ТОШНОТНЫЙ — нудотний.

ТОЩАЯ КИШКА — порожня кишка.

ТОЩИЙ — худий, охлялий, (щодо кишки) порожній.

ТРАБЕКУЛА — трабекула, сполучнотканинна перетинка, що відходить від капсули органа.

ТРАБЕКУЛЯРНЫЙ — трабекулярний, що має багато сполучнотканинних переділок (перетинок, перегородок).

ТРАВА ЛЕЧЕБНАЯ (ЦЕЛЕБНАЯ) — трава лікувальна (цілюща), санікула.

ТРАВМА — травма, рана, тілесне пошкодження;

Т.ЗАКРЫТАЯ — т.закрита;

Т.ОТКРЫТАЯ — т.відкрита;

Т.ПСИХИЧЕСКАЯ — т.психічна.

ТРАВМАТИЗМ — травматизм.

ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — травматичний, пошкоджений.

ТРАКТ — тракт, шлях, напрям(ок).

ТРАНЗИТОРНЫЙ — транзиторний, ефемерний, швидкоминучий, скороминущий, швидкоплинний.

ТРАНЗИЦИЯ — транзиція, перехід.

ТРАНКВИЛИЗАТОРЫ — транквілізатори.

ТРАНКВИЛИЗАЦИЯ — транквілізація, седація, заспокоєння.

ТРАНСВЕРЗИТ — трансверзит, запалення поперечноободової кишки.

ТРАНСВЕРСИЯ — трансверсія, перетворення.

ТРАНСГЕНАЦИЯ — трансгенація, генна мутація.

ТРАНСГРЕССИЯ — трансгресія, перехід, перетворення.

ТРАНСДУКЦИЯ — трансдукція, перенесення, переміщення, пересування.

ТРАНСКРИПЦИЯ — транскрипція, переписування.

ТРАНСЛОКАЦИЯ — транслокація, перенесення, пересування, переміщення, зміна місця.

ТРАНСЛЮЦИЯ — транслюція, просвіт, просвічування.

ТРАНСЛЯЦИЯ — трансляція, перенесення, передача.

ТРАНСМИССИЯ — трансмісія, передача (звичайно — про передачу кров'яних інфекцій через комах).

ТРАНСПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — трансперитонеальний, черезочеревинний.

ТРАНСПИРАЦИЯ — транспірація, судація, потіння, випаровування, випоти.

ТРАНСПЛАНТАЦИЯ — трансплантація, пересаджування органів або тканин.

ТРАНСПЛАНТИРОВАННЫЙ — трансплантований, пересаджений.

ТРАНСПЛАНТИРОВАТЬ — трансплантувати, пересаджувати.

ТРАНСПЛЕВРАЛЬНЫЙ — трансплевральний, черезплевральний.

ТРАНСПОЗИЦИЯ — транспозиція, трансцесія, переміщення, пересування.

ТРАНССУДАТ — транссудат, бідна на білки, незапального характеру рідина, що накопичується у порожнинах тіла.

ТРАНССУДАЦИЯ — транссудація, пропотівання, вихід рідкої частини крові з капілярів та венул у тканинні щілини або порожнини тіла.

ТРАНСФИГУРАЦИЯ — трансфігурація, трансформація, перетворення, видозміна.

ТРАНСФОРМАЦИЯ — трансформація, те саме, що трансфігурація.

ТРАНСФУЗИОННЫЙ — трансфузійний, пов'язаний з переливанням рідини (найчастіше крові або кровозамінників).

ТРАНСФУЗИЯ — трансфузія, переливання (крові або кровозамінників).

ТРАНСФУЗИЯ КРОВИ — трансфузія крові.

ТРАНСЦЕССИЯ — трансцесія, те саме, що транспозиція.

ТРАУБЕ ДВОЙНОЙ ТОН — Траубе подвійний тон, подвоєний систоло-діастолічний тон, що вислуховується над великими артеріями при недостатності клапанів аорти.

ТРАУБЕ ПРОСТРАНСТВО — Траубе простір, ділянка лівого підреберного регіону, що дає при перкусії тимпанічний тон (газовий міхур шлунка), який зникає при лівобічних ексудативних плевритах або гідротораксах (симптом Ауенбругера).

ТРАХЕАЛЬНЫЙ — трахеальний.

ТРАХЕИТ — трахеїт, запалення трахеї.

ТРАХЕЛОДИНИЯ — трахелодинія, дородинія, біль у шиї.

ТРАХЕОБРОНХИТ — трахеобронхіт, запалення слизової оболонки трахеї та бронхів.

ТРАХЕОМЕГАЛИЯ — трахеомегалія, природжене або набуте збільшення розмірів трахеї.

ТРАХЕОРРАГИЯ — трахеорагія, кровотеча з трахеї.

ТРАХЕОСПАЗМ — трахеоспазма, спазма трахеї.

ТРАХЕОСТЕНОЗ — трахеостеноз, стеноз трахеї.

ТРАХЕОСТОМА — трахеостома, штучна зовнішня нориця (фістула) трахеї.

ТРАХЕЯ — трахея.

ТРЕВОГА — тривога, неспокій, стурбованість, збентеженість.

ТРЕВОЖИТЬ — турбувати, бентежити, непокоїти.

"ТРЕВОЖНАЯ ЗОНА" (ШКОДИ) — "тривожна зона" (ШКОДИ), ділянка притуплення перкуторного тону в міжлопатковому регіоні при туберкульозному бронхоаденіті.

ТРЕВОЖНЫЙ — тривожний, неспокійний, стурбований, збентежений.

ТРЕЗВЫЙ — тверезий.

ТРЕМОР — тремор, дрижання, дрож, тремтіння, тріпотіння, трепетання, трусіння.

ТРЕНИЕ — тертя, африкт.

ТРЕПАНАЦИЯ — трепанація, хірургічний метод утворення отворів у кістковій тканині з метою доступу до підлеглих тканин чи органів.

ТРЕПЕТАНИЕ — тріпотіння, тріпотання, трепетання, тремтіння, пальпітація, тремор, фібриляція.

ТРЕПЕТАНИЕ ЖЕЛУДОЧКОВ — тріпотіння (трепетання, тремтіння) шлуночків, тахісистолія шлуночкова.

ТРЕПЕТАНИЕ ПРЕДСЕРДИЙ — тріпотіння (трепетання, тремтіння) передсердь.

ТРЕПЕТАНИЕ СЕРДЦА — тріпотіння серця, пальмус (нормальне серцеве скорочення), пальпітація (серцебиття).

ТРЕПЕТАТЬ — тріпотіти, трепетати, тремтіти, пальпітувати, фібрилювати.

ТРЕПЕЩУЩИЙ — тріпотливий, трепетливий, пальпітуючий, фібрилюючий.

ТРЕСК — тріск, (де)крепітація, румор, стридор.

ТРЕСКУЧИЙ — тріскучий, (де)крепітуючий, стридорозний.

ТРЕТИЧНЫЙ — третинний.

ТРЕТЬ — третина.

ТРЕУГОЛЬНИК — трикутник.

ТРЕУГОЛЬНИК ГАРЛЯНДА — трикутник Гарлянда, ділянка легені трикутної форми, що міститься над плевральним ексудатом.

ТРЕУГОЛЬНИК ГРОККО-РАУХФУСА — трикутник Грокко-Раухфуса, трикутної форми ділянка притуплення перкуторного тону над здоровою половиною грудної клітки при масивному ексудативному плевриті.

ТРЕУГОЛЬНЫЙ — трикутний, триангулярний, тригональний.

ТРЕХГРАННЫЙ — тригранний, тригранчастий.

ТРЕХДНЕВНЫЙ — триденний.

ТРЕХЛЕТНИЙ — трирічний, трилітній.

ТРЕХМЕСЯЧНЫЙ — тримісячний, триместровий.

ТРЕХСТВОРЧАТЫЙ — тристулковий, трикуспідальний.

ТРЕЩАТЬ — тріщати, (де)крепітувати.

ТРЕЩИНА — тріщина, щілина, розколина, рагада, рагас, фісура;

Т.АНАЛЬНАЯ — т.анальна;

Т.ГУБЫ — т.губи;

Т.ЗАДНЕГО ПРОХОДА — т.заднього проходу (відхідника);

Т.КОЖИ — т.шкіри, рагада;

Т.КОСТИ — т.кістки.

ТРИАДА — триада, поєднання трьох ознак.

ТРИАНГУЛЯРНЫЙ — тріангулярний, трикутний.

ТРИГЕМИНИЯ — тригемінія, форма алоритмії, при якій екстрасистола йде за двома нормальними серцевими скороченнями.

ТРИГОНАЛЬНЫЙ — тригональний, трикутний.

ТРИЗМ — тризм, скреготання, тонічне скорочення жувальних м'язів, судома, зведення щелеп, наприклад, при правці.

ТРИЙОДТИРОНИН — трийодтиронін, активнодіючий гормон щитовидної залози.

ТРИКУСПИДАЛЬНАЯ НЕДОСТАТОЧНОСТЬ — трикуспідальна недостатність, недостатність трикуспідального (правого атріовентрикулярного, тристулкового) клапана.

ТРИКУСПИДАЛЬНЫЙ — трикуспідальний, тристулковий.

ТРИМЕСТРОВЫЙ — триместровий, тримісячний.

ТРИПЛЕГИЯ — триплегія, параліч трьох кінцівок.

ТРИПСИН — трипсин, протеолітичний фермент кишечника.

ТРИПСИНОГЕН — трипсиноген, профермент трипсину.

ТРИХАГИЭКТАЗИЯ — трихагіектазія, розширення капілярів.

ТРИХАТРОФИЯ — трихатрофія, природжена або набута атрофія волосся.

ТРИХОЗ — трихоз, загальна назва хвороб волосся.

ТРИХОЗНОСТЬ — трихозність, вільозність, пільозність, волосатість, волохатість.

ТРИХОЗНЫЙ — трихозний, вільозний, пільозний, волосатий, волохатий.

ТРИХОКЛАЗИЯ — трихоклазія, трихорексис, патологічна ламкість волосся.

ТРИХОМА — трихома, те саме, що ковтун.

ТРИХОПАТИЯ — трихопатія, те саме, що трихоз.

ТРИХОПОЛИОЗ — трихополіоз, посивіння, сивина, сивизна.

ТРИХОРЕКСИС — трихорексис, те саме, що трихоклазія.

ТРИХОРЕЯ — трихорея, патологічне значне випадіння волосся.

ТРИЦЕПС — трицепс, триголовий м'яз (плеча, стегна).

ТРОАКАР — троакар, хірургічний інструмент, призначений для проколювання грудної або черевної стінки з метою видалення рідини з плевральної або черевної порожнини.

ТРОЙНИЧНЫЙ — трійчастий;

Т.НЕРВ — т.нерв.

ТРОЙНОЙ—потрійний.

ТРОМБ — тромб, пегма, кров'яний згусток;

Т.АГГЛЮТИНАЦИОННЫЙ — т.аглютинаційний;

Т.АУТОХТОННЫЙ — т.автохтонний, розташований на місці свого виникнення;

Т.БЕЛЫЙ — т.білий;

Т.БЕЛЫЙ ЛЕЙКЕМИЧЕСКИЙ — т.білий лейкемічний;

Т.ВАСКУЛЯРИЗОВАННЫЙ — т.васкуляризований;

Т.ГИАЛИНОВЫЙ — т.гіаліновий;

Т.ДИЛАТАЦИОННЫЙ — т.дилатаційний, утворений у місці аневризми судини;

Т.ЗАКУПОРИВАЮЩИЙ — т.закупорюючий (обтуруючий);

Т.ЗАСТОЙНЫЙ — т.застійний (конгестивний);

Т.КАНАЛИЗИРОВАННЫЙ — т.каналізований;

Т.КОАГУЛЯЦИОННЫЙ — т.коагуляційний;

Т.КРАСНЫЙ — т.червоний;

Т.ЛЕЙКОЦИТАРНЫЙ — т.лейкоцитарний;

Т.МАРАНТИЧЕСКИЙ — т.марантичний (застійний);

Т.ОБТУРИРУЮЩИЙ — т.обтуруючий (закупорюючий);

Т.ОБЫЗВЕСТВЛЕННЫЙ— т.звапнений (кальцифікований, петрифікований);

Т.ОПУХОЛЕВЫЙ — т.пухлинний (туморозний);

Т.ОРГАНИЗОВАННЫЙ — т.організований;

Т.ПАРИЕТАЛЬНЫЙ — парієтальний (пристінковий);

Т.ПЕРВИЧНЫЙ — т.первинний (провізорний);

Т.ПЕТРИФИЦИРОВАННЫЙ -т.петрифікований (звапнений);

Т.ПЛАСТИНОЧНЫЙ — т.пластинчастий;

Т.ПРИСТЕНОЧНЫЙ — т.пристінковий (парієтальний);

Т.ПРОВИЗОРНЫЙ — т.провізорний (первинний);

Т.СВОБОДНЫЙ — т.вільний (відірваний від стінки), ембол;

Т.СЕПТИЧЕСКИЙ — т.септичний;

Т.СЛОИСТЫЙ — т.шаруватий;

Т.СМЕШАННЫЙ — т.змішаний;

Т.ТРОМБОЦИТАРНЫЙ — т.тромбоцитарний;

Т.ШАРОВИДНЫЙ — т.кулеподібний;

Т.ЭРИТРОЦИТАРНЫЙ — т.еритроцитарний.

ТРОМБАНГИИТ — **тромбангіїт**, запалення судини з утворенням тромба у ній.

ТРОМБАРТЕРИИТ — **тромбартеріїт**, запалення артерії, що супроводжується утворенням тромбів у ній.

ТРОМБИН — **тромбін**, тромболітичний фермент, що перетворює фібриноген у фібрин.

ТРОМБОВАСКУЛИТ — **тромбоваскуліт**, запалення стінки кровоносної судини, що супроводжується тромбозом.

ТРОМБОЗ — **тромбоз**, процес утворення тромба (тромбів);

Т.АРТЕРИЙ — т.артерій, артеріотромбоз;

Т.ВЕН — т.вен, флеботромбоз;

Т.ВНУТРИСТЕНОЧНЫЙ — т.внутрішньостінковий (інтрамуральний);

Т.ИНТРАМУРАЛЬНЫЙ — т.інтрамуральний (внутрішньостінковий);

Т.ОБТУРИРУЮЩИЙ — т.обтуруючий;

Т.ПАРИЕТАЛЬНЫЙ — т.парієтальний (пристінковий);

Т.ПЕЧЕНОЧНЫХ ВЕН — т.печінкових вен;

Т.ПРИСТЕНОЧНЫЙ — т.пристінковий (парієтальний).

ТРОМБОКАПИЛЛЯРИТ — **тромбокапілярит**, запалення капілярів з утворенням тромбів у них.

ТРОМБОПЕНИЯ — **тромбопенія**, зменшення кількості тромбоцитів у периферичній крові.

ТРОМБОПИЛЕФЛЕБИТ — **тромбопілефлебіт**, тромбофлебіт ворітної вени.

ТРОМБОФИЛИЯ **тромбофілія**, патологічне підвищення здатності крові до згортання (зсідання).

ТРОМБОФЛЕБИТ — **тромбофлебіт**, запалення вени, що супроводжується її тромбозом.

ТРОМБОЦИТ — **тромбоцит**.

ТРОМБОЦИТЕМИЯ, ТРОМБОЦИТОЗ — **тромбоцитемія, тромбоцитоз**, збільшення кількості тромбоцитів у периферичній крові.

ТРОМБОЦИТОЛИЗ — **тромбоцитоліз**, процес

руйнування (розчинення) тромбоцитів.

ТРОМБОЦИТОПАТИЯ — **тромбоцитопатія**, загальна назва геморагічних діатезів, зумовлених якісною неповноцінністю тромбоцитів.

ТРОМБОЦИТОПЕНИЯ — **тромбоцитопенія**, зменшення кількості тромбоцитів у периферичній крові.

ТРОМБОЦИТОПОЭЗ — **тромбоцитопоез**, процес утворення тромбоцитів.

ТРОМБОЭМБОЛИЯ — **тромбоемболія**, емболія судини частинами тромбу, що відірвалися;

Т.ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — т.легеневої артерії.

ТРОМБОЭНДОКАРДИТ — **тромбоендокардит**, запалення ендокарда, що супроводжується утворенням пристінкових тромбів;

Т.КЛАПАННЫЙ — т.клапанний;

Т.ПАРИЕТАЛЬНЫЙ — т.парієтальний (пристінковий);

Т.ПРИСТЕНОЧНЫЙ — т.пристінковий (парієтальний).

ТРОМОМАНИЯ — **тромоманія**, еноманія, біла гарячка, алкогольний делірій.

ТРОПИЗМ — **тропізм**, напрям(ок), спорідненість, властивість живих організмів займати те чи інше положення залежно від дії подразника.

ТРОПНЫЙ — **тропний**, вибірковий.

ТРОФИКА — **трофіка**, харчування, живлення (звичайно мається на увазі — клітинне або тканинне).

ТРОФИЧЕСКИЙ — **трофічний**, поживний, живлячий.

ТРОФОНЕВРОЗ — **трофоневроз**, загальна назва порушень трофіки тканин, зумовлених ураженням вегетативної нервової системи.

ТРОХОКАРДИЯ — **трохокардія**, поворот серця навколо своєї осі.

ТРОХОРИЗОКАРДИЯ — **трохоризокардія**, поворот серця навколо своєї осі при горизонтальному положенні.

ТРУБКА — **трубка**, тубус.

ТРУБНЫЙ — **трубний**, тубулярний.

ТРУБОЧКА — **трубочка**, рурочка.

ТРУБЧАТЫЙ — **трубчастий**, тубулярний.

ТРУДНОСТЬ — **трудність**, важкість, труднощі.

ТРУДНЫЙ — **важкий**, трудний, скрутний, тяжкий.

ТРУНЦИТ — **трунцит**, запалення симпатичного стовбура.

ТРУП — **труп**, кадавер, тіло людини після її біологічної смерті.

ТРУПА ВСКРЫТИЕ — **трупа розтин**, автопсія, обдукція, прозекція.

ТРУПНОЕ ВЫСЫХАНИЕ — висихання трупа, мумі-фікація.

ТРУПНОЕ ОКОЧЕНЕНИЕ — заклякання (задубіння) трупа.

ТРУПНОЕ РАЗЛОЖЕНИЕ — розклад трупа.

ТРУПНЫЕ ПЯТНА — трупні плями.

ТРУПНЫЙ — трупний, кадаверальний, кадаверозний.

ТРУСЛИВОСТЬ, ТРУСОСТЬ — полохливість, боязкість, боязливість, боягузливість, боягузтво.

ТРЯСТИ — трясти, трусити.

ТУБЕРКУЛЕЗ — туберкульоз;

Т.АКТИВНЫЙ — т.активний;

Т.ВТОРИЧНЫЙ — т.вторинний;

Т.КОЖИ — т.шкіри;

Т.КОСТНО-СУСТАВНОЙ — т.кістково-суглобовий;

Т.ЛАТЕНТНЫЙ — т.латентний;

Т.ЛЕГКИХ — т.легенів;

Т.Л.ИНФИЛЬТРАТИВНЫЙ — т.л.інфільтративний;

Т.Л.КАВЕРНОЗНЫЙ — т.л.кавернозний;

Т.Л.ОЧАГОВЫЙ — т.л.вогнищевий, (осередковий, фокальний);

Т.Л.ФИБРОЗНО-КАВЕРНОЗНЫЙ — т.л.фіброзно-кавернозний;

Т.Л.ФИБРОЗНО-ОЧАГОВЫЙ — т.л.фіброзно-вогнищевий, фіброзно—осередковий;

Т.Л.ЦИРРОТИЧЕСКИЙ — т.л.циротичний;

Т.МИЛИАРНЫЙ — т.міліарний;

Т.НЕАКТИВНЫЙ — т.неактивний;

Т.ПЕРВИЧНЫЙ — т.первинний;

Т.ПОЗВОНОЧНИКА — т.хребта.

ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — туберкульозний.

ТУБЕРКУЛЕМА — туберкульома, пухлиноподібне інкапсульоване вогнище сироподібного некрозу у легенях або інших внутрішніх органах.

ТУБЕРКУЛЕМА ЛЕГКИХ — туберкульома легенів.

ТУБУЛОРЕКСИС — тубулорексис, розрив ниркового канальця.

ТУБУЛЯРНЫЙ — тубулярний, стосовний трубки, що має форму трубки.

ТУБУС — тубус, труба.

ТУГОПОДВИЖНОСТЬ — малорухливість, малорухомість, брадикінезія, ригідність.

ТУГОПОДВИЖНЫЙ — малорухливий, малорухомий, брадикінетичний, ригідний.

ТУГОУХОСТЬ — тугоухість, бариакузія, брадиакузія.

ТУЛОВИЩЕ — тулуб, торс.

ТУМЕСЦЕНЦИЯ — тумесценція, припухлість.

ТУПОЙ — тупий, обтузивний, обтузний.

ТУПОСТЬ — тупість, обтузія;

Т.БЕДРЕННАЯ — т.стегнова;

Т.ПЕЧЕНОЧНАЯ — т.печінкова.

Т.СЕРДЦА — т.серця;

Т.С.АБСОЛЮТНАЯ — т.с.абсолютна;

Т.С.ОТНОСИТЕЛЬНАЯ — т.с.відносна.

ТУПОУМИЕ — тупоумство, гебефренія.

ТУПОУМНЫЙ — тупоумний, гебефренічний.

ТУРБУЛЕНТНЫЙ — турбулентний, вихровий.

ТУРГЕСЦЕНТНЫЙ — тургесцентний, припухлий, набряклий, напружений.

ТУРГЕСЦЕНЦИЯ — тургесценція, припухлість, набряклість, напруження.

ТУРГОР — тургор, ступінь напруженості та еластичності тканини;

Т.КОЖИ — т.шкіри.

ТУРНИКЕТ — турнікет, кровоспинний джгут.

ТУРУНДА — турунда, невеликий вузький марлевий тампон.

ТУСКЛЫЙ — тьмяний.

ТУССИКУЛА — тусикула, легкий кашель.

ТУССИКУЛЯЦИЯ — тусикуляція, покашлювання, кахикання.

ТУССИС — тусис, кашель.

ТУЧНОСТЬ — опасистість, надмірна гладкість, ожиріння, огрядність, адипозність, пімелоз, поліпіонія, полісарція, універсальний ліпоматоз.

ТУЧНЫЙ — опасистий, огрядний, ожирілий, зажирілий, надмірно гладкий, адипозний, пімелозний.

ТЫСЯЧЕЛИСТНИК ОБЫКНОВЕННЫЙ — *бот.* деревій звичайний.

ТЯГОСТНЫЙ — тяжкий, обтяжливий.

ТЯГУЧЕСТЬ — тягучість.

ТЯГУЧИЙ — тягучий.

ТЯЖЕЛОВЕСНЫЙ — ваговитий, важкий, великої ваги.

ТЯЖЕЛОБОЛЬНОЙ — тяжкохворий.

ТЯЖЕЛОРАНЕНЫЙ — тяжкопоранений.

ТЯЖЕЛЫЙ — важкий (про вагу), тяжкий (про хворобу, хворого).

ТЯЖЕСТЬ — важкість (про вагу), тяжкість (про хворобу, хворого).

У

УБИЙСТВО — убивство, вбивство.

УБИКВИТАРНЫЙ — убіквітарний, всюдисутній, повсюдний.

УБИТЫЙ — убитий, вбитий.

УБЫВАЮЩИЙ — спадаючий, декрещендний, регредієнтний.

УБЫВАЮЩИЙ СИСТОЛИЧЕСКИЙ ШУМ — спадаючий систолічний шум.

УВЕИТ — увеїт, запалення судинної оболонки ока.

УВЕЛИЧЕНИЕ — збільшення.

УВЕЛИЧЕННЫЙ — збільшений.

УВЕРЕННЫЙ — впевнений, упевнений, певний.

УВЕЧЬЕ — каліцтво, мутиляція, травма.

УВЛАЖНЕНИЕ — зволоження, зволожування, відволожування, відволоження.

УВУЛЯ — увуля, язичок (м'якого піднебіння).

УВУЛЯРНЫЙ — увулярний, язичковий.

УВЯДАНИЕ — в'янення, зів'янення, прив'ядання.

УГАР — чад.

УГЛЕКИСЛОТА — вуглекислота.

УГЛЕКИСЛЫЙ — вуглекислий.

УГЛОВОЙ — кутовий, ангулярний.

УГЛУБЛЕНИЕ — заглибина, западина, лакуна; дія — поглиблення, заглиблення, рецес(ус).

УГНЕТЕНИЕ — пригнічування, пригнічення; дія — гноблення, пригноблювання, депресія, опресія, репресія.

УГНЕТЕННЫЙ — пригнічений, пригноблений, депресований, опресований, репресований.

УГОЛ ЛЮДОВИКА — кут Людовіка, випуклість на груднині у місці приєднання її рукоятки до тіла, відповідає місцю прикріплення інших ребер до груднини (править орієнтиром для визначення міжреберних проміжків та ребер).

УГОРЬ, УГРИ — вугор, вугрі, запалення сальних залоз та волосяних фолікулів.

УГРОЖАЮЩИЙ — загрозливий, погрозливий.

УГРОЗА — загроза, погроза.

УГРЮМЫЙ — похмурий, понурий.

УДАВЛЕНИЕ — задушення, удавлення, асфіксія, странгуляція.

УДАВЛЕННЫЙ — задушений, удавлений, асфіксований, странгульований.

УДАЛЕНИЕ — (органа) видалення, відрізання, відрізування, вилучання, вирізування, ектомія, (відходження від чого-небудь), відхід, віддалення, віддаляння, рецес(ус).

УДАР — удар, апоплексія, плегія, шок, (поштовх) імпульс, (серця) пульсація, (судини) пульс;

У.ПУЛЬСОВОЙ — у.пульсовий, пульс;

У.СЕРДЦА — у.серця, серцевий поштовх.

УДАРЕНИЕ — наголошення, (на чомусь) — акцентація, акцентуація.

УДАРНЫЙ ОБЪЕМ СЕРДЦА — ударний об'єм серця.

УДАРЯТЬ — ударяти, вдаряти, імпульсувати, пульсувати.

УДВАИВАТЬ — подвоювати, дуплікувати.

УДВОЕНИЕ — подвоєння, дуплікація, дуплікатура.

УДВОЕННЫЙ — подвоєний, дуплікативний, дуплікаторний.

УДЕЛЬНЫЙ — питомий, парціальний.

УДЕЛЬНЫЙ ВЕС (ПЛОТНОСТЬ) МОЧИ — питома вага (щільність) сечі.

УДЕРЖИВАТЬ — стримувати, тамувати, спиняти, притримувати, здержувати, підтримувати, піддержувати, гамувати, угамовувати.

УДЕРЖИВАЮЩИЙ — стримуючий, ретенційний, (поддерживающий) підтримуючий, суспензорний, (подавляющий), тамуючий, гамуючий, угамовуючий, гамівний, депресорний, опресорний, репресорний.

УДИВИТЕЛЬНЫЙ — дивний.

УДЛИНЕНИЕ — подовження, видовження, здовження, пролонгація.

УДЛИНЕННЫЙ — подовжений, видовжений, здовжений, пролонгований.

УДОБНЫЙ — зручний.

УДОБОВАРИМЫЙ — легкотравний, стравний, дигестибельний, евпептичний, еупептичний.

УДОБСТВО — зручність.

УДОВЛЕТВОРЕНИЕ — задоволення, втіха.

УДУШАЮЩИЙ, УДУШЛИВЫЙ — задушливий, асфіксуючий, странгулюючий.

УДУШЕНИЕ — задушення, удушення, асфіксія, странгуляція.

УДУШЬЕ — ядуха, задуха, (механічна) асфіксія, странгуляція; відчуття ядухи — астма.

УЕДИНЕНИЕ — самотність, самітність, самотина; про людину — ізольованість, ізоляція, солітаризм; про патологічний процес — солітарність.

УЕДИНЕННЫЙ — усамітнений, самітний, самотній, солітарний; відокремлений, ізольований.

УЖАС — жах, жахливість, страхітливість, фобос.

УЗДЕЧКА — вуздечка.

УЗЕЛ — вузол, нодус;

У.ВЕНОЗНЫЙ — в.венозний, (при варикозному розширенні вен) варикс.

УЗЕЛКОВЫЙ — вузликовий, нодулярний, папульозний;

У.ПЕРИАРТЕРИИТ — в.періартеріїт.

УЗЕЛОК — вузлик, нодулюс, папула;

У.ПОДАГРИЧЕСКИЙ — в.подагричний, тофус;

У.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — в.ревматичний;

У.РЕВМАТОИДНЫЙ — в. ревматоїдний;

У.СИЛИКАТИЧЕСКИЙ — в.силікатичний.

УЗКОГОЛОВОСТЬ — вузькоголовість, лептоцефалія.

УЗЛОВАТОСТЬ — вузлуватість, вузлистість, нодозність, папульозність.

УЗЛОВАТЫЙ — вузлуватий, вузлистий, нодозний, папульозний.

УЗЛОВОЙ — вузловий, нодальний.

УЗУАЛЬНЫЙ — узуальний, вживний, уживаний.

УЗУРА — узура, виїмка.

УЗУРАЦИЯ — узурація, процес утворення виїмок.

УКАЗЫВАТЬ — вказувати, індикувати.

УКАЗЫВАЮЩИЙ — указуючий, вказуючий, індикаторний, індикуючий.

УКАЗАТЕЛЬ — вказівник, індикатор.

УКАЧИВАНИЕ — захитування, закачування, морська (наутопатія) або повітряна (аеропатія) хвороба.

УКОЛ — укол, вколення, вколювання, (медична процедура) пунктура, пункція; (позначка, слід) стигма;

У. В АРТЕРИЮ — у. в артерію, артеріопункція;

У. В ВЕНУ — у. у вену, венепункція.

УКОРОЧЕНИЕ — вкорочення, абревіація.

УКРЕПЛЕНИЕ — зміцнення, укріплення, підсилення, (здоров'я) аналепсія, (тонусу, наприклад, м'язового) тонізація, тонізування.

УКРЕПЛЯТЬ — зміцнювати, посилювати, підсилювати, укріплювати, (здоров'я) аналепсувати, (тонус) тонізувати.

УКРЕПЛЯЮЩИЙ — зміцнюючий (здоров'я), аналептичний, (тонус) тонізуючий.

УКРОП — *бот.* кріп.

УКРОПНЫЙ — кроповий.

УКРОЩЕНИЕ — приборкання, приборкування, мітигація.

УКСУС — оцет.

УКУТЫВАНИЕ — обкутування.

УЛАЛГИЯ — улалгія, біль у яснах.

УЛЕТУЧИВАНИЕ — вивітрювання, звітрювання.

УЛИТ — уліт, запалення ясен.

УЛОРЕЯ, УЛОРРАГИЯ — улорея, улорагія, кровотеча з ясен.

УЛУЧШЕНИЕ — поліпшення, боніфікація, корекція.

УЛЬКУС — улькус, гелькома, виразка.

УЛЬНАРНЫЙ — ульнарний, ліктьовий.

УЛЬТРАЗВУК — ультразвук.

УЛЬТРАЗВУКОВОЙ — ультразвуковий.

УЛЬТРАЗВУКОТЕРАПИЯ — ультразвукотерапія, сонотерапія.

УЛЬТРАФИЛЬТРАЦИЯ — ультрафільтрація.

УЛЬЦЕРАЦИЯ — ульцерація, ульцероз, вкривання виразками.

УЛЬЦЕРОЗНЫЙ — ульцерозний, виразковий, вкритий виразками.

УМ — розум, інтелект, менталітет, раціо.

УМБИЛИКАЛЬНЫЙ — умбілікальний, омфалічний, пупковий.

УМЕНЬШАЮЩИЙ — зменшуючий, зменшувальний, декрементний.

УМЕНЬШЕНИЕ — зменшення, декремент, димінуція, мітигація.

УМЕРЕННОСТЬ — помірність, модерація, темперанція.

УМЕРЕННЫЙ — помірний.

УМЕРЕТЬ — померти, вмерти.

УМЕРШИЙ — померлий, вмерлий.

УМЕРЩВЛЕНИЕ — умертвіння, мортифікація.

УМЕРЯЮЩИЙ — полегшуючий, полегшувальний, зменшувальний, зменшуючий, темперантний.

УМИРАНИЕ — помирання, умирання, вмирання.

УМИРАТЬ, УМЕРЕТЬ — помирати, померти, умирати, умерти, вмирати, вмерти.

УМИРАЮЩИЙ — той,який помирає, помираючий, умираючий, вмираючий.

УМНЫЙ — розумний, кмітливий.

УМОЗАКЛЮЧЕНИЕ — умовивід, висновок, логізм.

УМОПОМЕШАТЕЛЬСТВО — божевілля, везанія.

УМСТВЕННЫЙ — розумовий, ментальний.

УМЫВАНИЕ — умивання, вмивання.

УМЫШЛЕННОЕ УБИЙСТВО — навмисне (умисне) вбивство.

УМЫШЛЕННЫЙ — навмисний, умисний.

УНАСЛЕДОВАНИЕ — успадкування, гередитація.

УНАСЛЕДОВАТЬ — успадкувати, дістати у спадщину (спадок).

УНДИН(К)А — ундин(к)а, крапельниця.

УНДУЛЕЗНЫЙ — ундульозний, хвилястий.

УНДУЛИРУЮЩАЯ ЛИХОРАДКА — ундулююча (хвилеподібна) гарячка.

УНДУЛИРУЮЩИЙ — ундулюючий, хвилеподібний, хвилястий.

УНДУЛЯЦИЯ — ундуляція, хвилювання, коливання.

УНИВЕРСАЛЬНЫЙ — універсальний, повсюдний, загальний.

УНИВЕРСАЛЬНЫЙ ЛИПОМАТОЗ — універсальний ліпоматоз, ожиріння, опасистість.

УНИМАНИЕ — гамування, тамування.

УНИЛАТЕРАЛЬНЫЙ — унілатеральний, однобічний.

УНИПОЛЯРНЫЙ — уніполярний, однополюсний.

УНИСОННЫЙ — унісонний, однозвучний, співзвучний.

УНИТАРНЫЙ — унітарний, єдиний, що складає єдине ціле.

УНИЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — уніцелюлярний, одноклітинний.

УНИЧТОЖАЮЩИЙ — знищувальний, нищівний.

УНИЧТОЖЕНИЕ — знищення, нищення, знищування, винищування.

УНЫЛЫЙ — сумовитий, сумний, похмурий, смутний, атимічний.

УНЫНИЕ — сум, смуток, засмучення, атимія.

УПАДОК — занепад, знесилення, декаденція, демісія, децес(ія).

УПАДОК ДУХА — занепад духу, зневіра, гіпотимія, гіпофорія.

УПАДОК СИЛ — занепад сил, адинамія.

УПИТАННОСТЬ — вгодованість.

УПИТАННЫЙ — вгодований.

УПЛОТНЕНИЕ — ущільнення, затвердіння, затверділість, індурація, конденсація, пахізм, склероз, склеротизація, скір(озність) (щодо пухлини).

УПЛОТНЕННОСТЬ — ущільненість, затвердіння, індуративність.

УПЛОТНЕНИЕ КОЖИ — ущільнення шкіри, пахідерма, пахідермія.

УПЛОТНЕНИЕ ЛЕГКОГО — ущільнення (індурація) легені.

УПЛОТНЕННЫЙ — ущільнений, затверділий, індуративний, скірозний (про пухлину).

УПЛОЩЕНИЕ — сплощення, апланація.

УПЛОЩЕННЫЙ — сплощений, апланований.

УПОРНЫЙ — упертий, тривкий, настирливий, напо-

легливий, персеверантний, персистентний.

УПОРНЫЙ КАШЕЛЬ — тривкий кашель.

УПОРСТВО — упертість, наполегливість, настирливість, тривкість, персеверанція, персистенція.

УПОТРЕБИТЕЛЬНЫЙ — уживаний, вживний, узуальний.

УПОТРЕБЛЕНИЕ — вживання, уживання, застосування, використання, вжиток.

УПРАВЛЕНИЕ — керування, управління.

УПРУГИЙ — пружний, резистентний, ригідний, еластичний.

УПРУГОСТЬ — пружність, резистентність, ригідність, еластичність.

УПРЯМСТВО — упертість, персеверанція, персистенція.

УПРЯМЫЙ — упертий, персеверантний, персистентний.

УРАЛГИЯ — уралгія, уродинія, біль при сечовипусканні.

УРАТГИСТЕХИЯ — уратгістехія, затримка сечової кислоти в тканинах тіла.

УРАТУРИЯ — уратурія, підвищене виділення уратів із сечею.

УРАТЫ — урати, солі сечової кислоти.

УРГЕНТНЫЙ — ургентний, невідкладний, терміновий, поспішливий, поспішний.

УРГИДРОЗ — ургідроз, виділення при уремічному стані з потом сечовини та сечової кислоти, що надає шкірі вигляду "припудреної".

УРЕЗ — урез, сечовипускання.

УРЕМИЧЕСКИЙ — уремічний, пов'язаний з уремією, той, що спричиняє уремію.

УРЕМИЯ — уремія, сечокрів'я, тяжкий, зумовлений нирковою недостатністю патологічний стан, пов'язаний з накопиченням у крові азотистих шлаків, появою метаболічного ацидозу та порушенням осмотичної рівноваги.

УРЕТЕРИДРОЗ — уретеридроз, розтягнення сечовода сечею при механічній перешкоді (камінь).

УРЕТЕР — уретер, сечовід.

УРЕТЕРАЛЬНЫЙ — уретеральний, сечовідний.

УРЕТЕРИТ — уретерит, запалення сечоводу.

УРЕТЕРОГИДРОНЕФРОЗ — уретерогідронефроз, значне розширення ниркової миски та сечовода, що виникає при порушенні стоку сечі (каміння, пухлина).

УРЕТЕРОЛИТИАЗ — уретеролітіаз, камені сечоводу.

УРЕТРА — уретра, сечовипускальний канал.

УРЕТРАЛЬНЫЙ — уретральний, стосовний сечовипускального каналу (сечівника).

УРЕТРИТ — уретрит, запалення сечовипускального каналу (сечівника).

УРЕТРИТИЧЕСКИЙ — уретритичний, зумовлений запаленням сечовипускального каналу (сечівника).

УРЕТРО(ГЕМО)РРАГИЯ — уретро(гемо)рагія, кровотеча з сечовипускального каналу (сечівника).

УРЕТРОСТЕНОЗ — уретростеноз, звуження сечовипускального каналу (сечівника).

УРЕТРОЦИСТИТ — уретроцистит, запалення сечовипускального каналу (сечівника) та сечового міхура.

УРИДРОЗ — уридроз, виділення поту, що містить велику кількість сечовини, при уремії.

УРИК(АЦИД)ЕМИЯ — урик(ацид)емія, підвищений вміст сечової кислоти у крові.

УРИНАЦИЯ — уринація, процес виділення сечі.

УРИНОЗНЫЙ — уринозний, сечовий.

УРИНОЗНЫЙ ЗАПАХ ИЗО РТА — уринозний запах з рота (запах сечі з рота), уростомія.

УРОБИЛИН — уробілін, пігмент сечі.

УРОБИЛИНОГЕН — уробіліноген, продукт відновлення білірубіну у кишечнику.

УРОБИЛИНУРИЯ — уробілінурія, підвищений вміст уробіліну у сечі.

УРОВЕНЬ — рівень.

УРОГЕНЕЗ — урогенез, уропоез, сечоутворення.

УРОГЕНИТАЛЬНЫЙ — урогенітальний, сечостатевий.

УРОГЕННЫЙ — урогенний, сечоутворюючий.

УРОД — виродок, потвора, каліка.

УРОДИНИЯ — уродинія, те саме, що уралгія.

УРОДЛИВОСТЬ — виродливість, потворність, деформованість, тератизм.

УРОДЛИВЫЙ — виродливий, потворний.

УРОДСТВО — виродливість, потворність, каліцтво, монструозність, тератизм;

У.МНОЖЕСТВЕННОЕ — в.множинна;

У.РАЗВИТИЯ — в.розвитку.

УРОКРАТИЯ — урократія, урорея, анішурія, нетримання сечі.

УРОЛИТ — уроліт, сечовий камінь.

УРОЛИТИАЗ — уролітіаз, сечокам'яна хвороба.

УРОНЕФРОЗ — уронефроз, розтягнення ниркових мисок застійною сечею при механічній перешкоді до сечовипускання (камінь, пухлина).

УРОПИОНЕФРОЗ — уропіонефроз, розтягнення ниркових мисок застійною сечею, що містить гній, при механічній перешкоді до сечовипускання.

УРОПОЭЗ — уропоез, урогенез, процес утворення сечі.

УРОРЕЯ — урорея, анішурія, урократія, самовільне (мимовільне) сечовипускання.

УРОСЕПСИС — уросепсис, сепсис, що виник при зараженні організму збудником через сечові шляхи.

УРОСТАЗ — уростаз, стаз сечі у сечових шляхах при їх обтурації (каменем, пухлиною).

УРОСТОМИЯ — уростомія, запах сечі з рота (при уремії).

УРТИКА(РИЯ) — уртика(рія), кнідоз, кропив'янка, кропив'яний висип.

УРЧАНИЕ В ЖИВОТЕ — буркотіння (бурчання) у животі.

УСВАИВАЕМОСТЬ — засвоюваність.

УСВАИВАНИЕ — засвоювання, (частина процесу обміну речовин, асиміляція).

УСВОЕНИЕ — засвоєння, асиміляція, утилізація.

УСВОЯЕМОСТЬ — засвоюваність, асимільованість, утилізованість.

УСИЛЕНИЕ — підсилення, зміцнення, зміцнювання.

УСИЛИЕ — зусилля.

УСКОРЕНИЕ — прискорення, акселерація.

УСКОРЯТЬ — прискорювати, акселерувати.

УСКОРЯЮЩИЙ — прискорюючий, акселеруючий.

УСЛОВИЕ — умова.

УСЛОВНЫЙ — умовний.

УСПОКАИВАЮЩИЙ — заспокійливий, седативний.

У.СРЕДСТВА — з. (седативні) засоби.

УСПОКОЕНИЕ — заспокоєння, седація, транквілізація.

УСТАЛОСТЬ — втома, стомленість, втомленість, зморення.

УСТАЛЫЙ — втомлений, стомлений, зморений.

УСТАНАВЛИВАТЬ — встановлювати.

УСТАРЕЛЫЙ, УСТАРЕВШИЙ — застарілий, що вийшов з ужитку.

УСТОЙЧИВОСТЬ — (до інфекції, ліків, отрут) витривалість, стійкість, опірність, толерантність, (постійність) сталість, стабільність.

УСТОЙЧИВЫЙ — (до інфекції, ліків, отрут) витривалий, стійкий, опірний, толерантний, (постійний) сталий, стабільний.

УСТРОЕННЫЙ — влаштований, улаштований, упорядкований, організований.

УСТРОЙСТВО — влаштування, організація, обладнання, устрій.

УСТЬЕ — устя, вічко;

У.АОРТЫ — у. (вічко) аорти;

У.ВЕРХНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — у.(вічковиток) верхньої порожнистої вени;

У.МОЧЕТОЧНИКА — у.(вічко) сечоводу;

У.НИЖНЕЙ ПОЛОЙ ВЕНЫ — у.(вічко) нижньої порожнистої вени.

УСТЬЯ ЛЕГОЧНОЙ АРТЕРИИ — устя (вічка) легеневої артерії.

УСТЬЯ СОСУДОВ — устя (вічка) судин.

УТАИВАНИЕ — приховування, затаювання.

УТВЕРЖДЕНИЕ — затвердження, ратифікація, твердження.

УТВЕРЖДЕННЫЙ — затверджений, ратифікований.

УТИЛИЗАЦИЯ — утилізація, використовування, засвоєння.

"УТИНАЯ ПОХОДКА" — "качина хода" (при вродженому вивиху кульшових суглобів).

УТОЛЩЕНИЕ — потовщення, пахізм.

УТОМЛЕНИЕ — втома, стомленість, фатигація;

У.МЫШЕЧНОЕ — в.м'язова;

У.УМСТВЕННОЕ — в.розумова.

УТОНЧЕНИЕ — потоншення, витончення.

УТОПЛЕНИЕ — утоплення, втоплення.

УТОПЛЕННИК — утопленик, втопленик.

УТРАТА — втрата, позбавлення.

УТРЕННИЙ — ранковий.

УХАЖИВАТЬ — доглядати, ходити (за кимось).

УХО — вухо.

УХОД ЗА БОЛЬНЫМ — догляд за хворим, гіпургія.

УХУДШЕНИЕ — погіршення, деградація, декаденція, (стану хворого) інгравесценція.

УХУДШЕННЫЙ — погіршений, деградований, (про стан хворого) інгравесцентний.

УЧАСТОК — ділянка, дільниця, регіон.

УЧАЩЕНИЕ — частішання, почастішання, (пульсу, дихання) прискорення;

У.ДЫХАНИЯ — п.дихання, тахіпное;

У.ПУЛЬСА — п.пульсу, тахісфігмія.

УЧАЩЕННЫЙ ПУЛЬС — прискорений пульс, тахісфігмія.

УЧЕНИЕ — вчення.

УШИ — вуха.

УШИБ — 1. удар; 2. забите місце, контузія.

УШКО — вушко;

У.ЛЕВОГО ПРЕДСЕРДИЯ — в.лівого передсердя.

УШНОЙ — вушний, аурикулярний.

УЩЕМЛЕНИЕ — защемлення, ущемлення, інкарцерація;

У.ГРЫЖИ — з.грижі (кили);

У.МОЗГА — з.мозку.

УЩЕМЛЕННЫЙ — защемлений, інкарцерований.

УЯЗВЛЕНИЕ — ураження, уражання.

Ф

ФАГЕДЕНИЗМ — фагеденізм, гангрена, роз'їдання, змертвіння, що швидко поширюються та поглиблюється.

ФАГЕДЕНИЧЕСКИЙ — фагеденічний, гангренозний, змертвілий.

ФАГОЦИТ — фагоцит, загальна назва рухливих клітин багатоклітинного організму, здатних до захоплювання та перетравлювання мікроорганізмів, зруйнованих клітин та мікробних частинок.

ФАГОЦИТАРНЫЙ — фагоцитарний.

ФАГОЦИТОЗ — фагоцитоз, процес активного захоплювання та поглинання мікроорганізмів, зруйнованих клітин та сторонніх частинок фагоцитами.

ФАЗА — фаза, зміна, певний момент у розвитку явища;

Ф.АСИНХРОННОГО СОКРАЩЕНИЯ СЕРДЦА — ф.асинхронного скорочення серця;

Ф.БЫСТРОГО НАПОЛНЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ КРОВЬЮ — ф.швидкого наповнення шлуночків кров'ю;

Ф.БЫСТРОЙ РЕПОЛЯРИЗАЦИИ — ф.швидкої реполяризації;

Ф.ИЗГНАНИЯ КРОВИ ИЗ ЖЕЛУДОЧКОВ — ф.вигнання крові зі шлуночків;

Ф.ИЗОМЕТРИЧЕСКОГО РАССЛАБЛЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ СЕРДЦА — ф.ізометричного розслаблення шлуночків серця;

Ф.ИЗОМЕТРИЧЕСКОГО СОКРАЩЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ СЕРДЦА — ф.ізометричного скорочення шлуночків серця;

Ф.МЕДЛЕННОГО НАПОЛНЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ СЕРДЦА — ф.повільного наповнення шлуночків серця.

Ф.МЕДЛЕННОЙ РЕПОЛЯРИЗАЦИИ — ф.повільної реполяризації;

Ф.НАПОЛНЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ СЕРДЦА — ф.наповнення шлуночків серця;

Ф.НАПРЯЖЕНИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ СЕРДЦА — ф.напруження шлуночків серця;

Ф.РАЗРАСТАНИЯ (пролиферации) — ф.розростання (проліферації);

Ф.РАСЦВЕТА (флоресценции) — ф.розквіту (флоресценції);

Ф.РЕПОЛЯРИЗАЦИИ — ф.реполяризації.

ФАКТОР — фактор, чинник.

ФАКУЛЬТАТИВНЫЙ — факультативний, можливий, що подасться на вибір.

ФАЛАНГА ПАЛЬЦА — фаланга пальця.

ФАЛЬСИФИКАЦИЯ — фальсифікація, підробка, підроблювання, підроблення, фальшування.

ФАЛЬСИФИЦИРОВАННЫЙ — фальсифікований, підроблений.

ФАЛЬЦИФОРМНЫЙ — фальциформний, серпоподібний.

ФАЛЬШИВЫЙ — фальшивий, несправжній.

ФАМИЛЬНЫЙ — фамільний, сімейний.

ФАНТАЗИЯ — фантазія, уява.

ФАНТОМ — фантом, лялька, манекен, модель якої-небудь частини тіла.

ФАРИНГАЛГИЯ — фарингалгія, фарингодинія, біль у горлі.

ФАРИНГЕАЛЬНЫЙ — фарингеальний, глотковий.

ФАРИНГИЗМ — фарингізм, глоткова спазма.

ФАРИНГИТ — фарингіт, запалення глотки.

ФАРИНГОДИНИЯ — фарингодинія, те саме, що фарингалгія.

ФАРИНГОСПАЗМ — фарингоспазма, спазма глотки.

ФАРИНГОСТЕНОЗ — фарингостеноз, звуження глотки.

ФАРМАКОГНОЗИЯ — фармакогнозія.

ФАРМАКОДИНАМИКА — фармакодинаміка.

ФАРМАКОКИНЕТИКА — фармакокінетика.

ФАРМАКОЛОГИЧЕСКАЯ АКТИВНОСТЬ — фармакологічна активність.

ФАРМАКОЛОГИЧЕСКОЕ СРЕДСТВО — фармакологічний засіб, медикамент.

ФАРМАКОЛОГИЯ — фармакологія.

ФАРМАКОПЕЯ — фармакопея.

ФАРМАКОТЕРАПИЯ — фармакотерапія.

ФАРМАЦЕВТ — фармацевт.

ФАРМАЦЕВТИЧЕСКИЙ — фармацевтичний.

ФАРМАЦИЯ — фармація.

ФАРФОР — фарфор, порцеляна.

ФАРФОРОВЫЙ — фарфоровий, порцеляновий.

ФАСОЛЬ — *бот.* квасоля.

ФАСЦИЯ — фасція, стяга, пов'язка, сполучнотканинна оболонка м'язів та внутрішніх органів.

ФАТАЛЬНЫЙ — фатальний, омінозний, неминучий, невідворотний, згубний.

ФАТИГАЦИЯ — фатигація, втома, втомлення, стомлення.

ФАТУМ — фатум, доля.

ФАЦИАЛЬНЫЙ — фаціальний, лицьовий, лицевий.

ФЕБРИЛЬНЫЙ — фебрильний, піретичний, гарячковий.

ФЕБРИС — фебрис, гарячка, лихоманка, пропасниця.

ФЕКАЛИИ — фекалії, випорожнення, кал, екскременти.

ФЕКАЛЬНЫЙ — фекальний, що стосується випорожнень, каловий.

ФЕКУНДАЦИЯ — фекундація, запліднення, запліднювання.

ФЕМИНИЗАЦИЯ — фемінізація, поява у чоловіків вторинних жіночих статевих ознак, спричинена ендокринними розладами.

ФЕМИНИЗМ — фемінізм, жіночі властивості (морфопсихічні) у чоловіків.

ФЕНЕСТРА — фенестра, вікно.

ФЕНЕСТРАЦИЯ — фенестрація, хірургічна операція утворення отвору у кістці.

ФЕНОМЕН — феномен, явище.

ФЕНХЕЛЬ — *бот.* фенхель, копрій.

ФЕОХРОМОЦИТОМА — феохромоцитома, гормонально-активна пухлина мозкового шару надниркових залоз.

ФЕРМЕНТ — фермент, ензим.

ФЕРМЕНТАТИВНЫЙ — ферментативний.

ФЕРМЕНТАЦИЯ — ферментація, бродіння, шумування.

ФЕРМЕНТНЫЕ СРЕДСТВА — ферментні засоби.

ФЕРМЕНТОПАТИЯ — ферментопатія, загальна назва патологічних станів, що виникають через брак або порушення активності якихнебудь ферментів.

ФЕРМЕНТОТЕРАПИЯ — ферментотерапія, ензимотерапія.

ФЕРРИТИН — феритин, білок печінки із вмістом заліза, що є резервним джерелом заліза в організмі.

ФЕРРУГИНОЗНЫЙ — феругінозний, іржавий.

ФЕРТИЛЬНОСТЬ — фертильність, плідність, плодючість.

ФЕРТИЛЬНЫЙ — фертильний, плідний, плодючий, здатний до дітонародження.

ФЕТАЛЬНЫЙ — фетальний, ембріональний, що стосується плода.

ФЕТОР — фетор, поганий запах, сморід.

ФЕТОРОЗНЫЙ — феторозний, смердючий, вонючий, сморідний.

ФЕТОТОКСИЧЕСКИЙ, ФЕТОТОКСИЧНЫЙ — фетотоксичний, отруйний для плода.

ФИАЛКА — *бот.* фіалка, любка дволиста.

ФИБРИЛЛА — фібрила, волокно.

ФИБРИЛЛЯРНОЕ ПОДЕРГИВАНИЕ МЫШЦ — фібрилярне посіпування м'язів, фібриляція.

ФИБРИЛЛЯРНЫЙ — фібрилярний 1. що стосується фібрил, що складається з фібрил; 2. що стосується фібриляції.

ФИБРИЛЛЯЦИЯ — фібриляція, фібрилярне посіпування м'язів, швидке скорочення окремих м'язових волокон.

ФИБРИЛЛЯЦИЯ ЖЕЛУДОЧКОВ — фібриляція шлуночків.

ФИБРИЛЛЯЦИЯ ПРЕДСЕРДИЙ — фібриляція передсердь.

ФИБРИН — фібрин.

ФИБРИНОВЫЙ СГУСТОК — фібриновий згусток (зсідок).

ФИБРИНОГЕН — фібриноген.

ФИБРИНОЗНЫЙ — фібринозний, волокнистий.

ФИБРИНОЛИЗ — фібриноліз, процес розчинення фібринового згустка (зсідка).

ФИБРИНОЛИЗИН — фібринолізин (плазмін).

ФИБРИНОЛИТИЧЕСКИЙ — фібринолітичний;

Ф.СРЕДСТВА — ф.засоби.

ФИБРОАДЕНОМА — фіброаденома, аденома з добре виявленою сполучнотканинною стромою.

ФИБРОАТЕЛЕКТАЗ — фіброателектаз, різновид ателектазу легені, при якому легенева тканина заміщується сполучнотканинною.

ФИБРОЗ — фіброз, процес розростання сполучної тканини;

Ф.ЛЕГКИХ — ф.легенів;

Ф.ПЕЧЕНИ — ф.печінки;

Ф.ЭНДОМИОКАРДИАЛЬНЫЙ — ф.ендоміокардіальний.

ФИБРОЗНАЯ ОБОЛОЧКА — фіброзна оболонка.

ФИБРОЗНОЕ КОЛЬЦО (клапана сердца) — фіброзне кільце (клапана серця).

ФИБРОЗНЫЙ — фіброзний, що стосується фіброзу або волокнистої сполучної тканини.

ФИБРОЛИПОМА — фіброліпома, доброякісна пухлина, що складається з жирової тканини, розділеної масивними фіброзними прошарками.

ФИБРОМА — фіброма, доброякісна пухлина, що складається з волокнистої сполучної тканини.

ФИБРОМАТОЗ — фіброматоз, процес численного утворення фібром.

ФИБРОМИОМА — фібромі́ома, доброякісна пухлина, що складається з м'язової та волокнистої сполучної тканини.

ФИБРОСАРКОМА — фібросаркома, злоякісна пухлина, що складається з волокнистої сполучної тканини.

ФИБРОТОРАКС — фіброторакс, розростання сполучної тканини у плевральній порожнині (ускладнення фіброзних або гнійних плевритів).

ФИБРОЭЛАСТОЗ СУБЭНДОКАРДИАЛЬНЫЙ — фіброеластоз субендокардіальний.

ФИГУРА — фігура, вид, вигляд.

ФИЗИАТРИЯ — фізіатрія, фізіотерапія.

ФИЗИНОЗ — фізіноз, хвороба, спричинена впливом фізичних факторів (чинників).

ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ — фізіологічний.

ФИЗИОЛОГИЧЕСКИЙ РАСТВОР — фізіологічний розчин.

ФИЗИОЛОГИЯ — фізіологія.

ФИЗИОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ — фізіотерапевтичний.

ФИЗИОТЕРАПИЯ — фізіотерапія.

ФИЗИЧЕСКАЯ НАГРУЗКА — фізичне навантаження.

ФИКСАТОР — фіксатор, закріплювач.

ФИКСАЦИЯ — фіксація, прикріплення, закріплення.

ФИКСИРОВАННЫЙ — фіксований, прикріплений, закріплений.

ФИЛАМЕНТ — філамент, ниточка.

ФИЛАМЕНТАРНЫЙ, ФИЛАМЕНТОЗНЫЙ — філаментарний, філаментозний, ниткоподібний.

ФИЛАНТРОПИЯ — філантропія, людинолюбство, людяність.

ФИЛИФОРМНЫЙ — філіформний, нитковидний.

ФИЛЬТР — фільтр.

ФИЛЬТРАТ — фільтрат.

ФИЛЬТРАЦИЯ — фільтрація, проціджування, фільтрування.

ФИЛЬТРАЦИЯ КЛУБОЧКОВАЯ — фільтрація клубочкова.

ФИМА — фіма, кругла пухлина на шкірі або у підшкірній клітковині.

ФИНАЛЬНЫЙ — фінальний, заключний, кінцевий.

ФИНИШ — фініш, кінець, вихід, відхід.

ФИССУРА — фісура, тріщина, розколина, щілина, рима.

ФИССУРАЛЬНЫЙ — фісуральний, тріщинний, щільовий, римозний.

ФИСТУЛА — фістула, нориця.

ФИСТУЛЬНЫЙ — фістульний, норицевий.

ФИТОТЕРАПИЯ — фітотерапія.

ФЛАТУЛЕНЦИЯ, ФЛАТУС — флатуленція, флатус, метеоризм, тимпанізм, обдимання (здуття) живота.

ФЛЕБИТ — флебіт, запалення вен.

ФЛЕБОЛИТ — флеболіт, венний камінь.

ФЛЕБОРРАГИЯ — флеборагія, венозна кровотеча.

ФЛЕБОРЕКСИС — флеборексис, розрив вени.

ФЛЕБОСКЛЕРОЗ — флебосклероз, склероз вени.

ФЛЕБОСТЕНОЗ — флебостеноз, звуження вени.

ФЛЕБОТРОМБОЗ — флеботромбоз, тромбоз вени.

ФЛЕБЭКТАЗИЯ — флебектазія, розширення вен.

ФЛЕГМА — флегма 1. харкотиння, слиз *(заст.)*, 2. млявість, холоднокровність, байдужість.

ФЛЕГМАЗИЯ — флегмазія, набрякліcть, набрякання, набухання, запалення.

ФЛЕГМАТИЧНЫЙ — флегматичний (про темперамент).

ФЛЕГМОНА — флегмона, дифузне гнійне запалення клітковини.

ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — флегмонозний, що стосується флегмони, що характеризується розвитком флегмони.

ФЛЕКСИРОВАТЬ — флексувати, згинати.

ФЛЕКСИЯ — флексія, згинання.

ФЛЕКСОР — флексор, згинач.

ФЛЕКСОРНЫЙ — флекторний, згинальний.

ФЛЕКСУРА — флексура, згин, вигин.

ФЛИКТЕНА — фліктена, гнійний пухир на шкірі.

ФЛОГОГЕННЫЙ — флогогенний, що викликає (спричиняє) запалення.

ФЛОГОЗ — флогоз, велике (сильне) запалення.

ФЛОККУЛЯЦИЯ — флокуляція, процес утворення пластівців у колоїдних розчинах.

ФЛОРЕСЦЕНЦИЯ — флоресценція, розквіт.

ФЛОТАЦИЯ — флотація, спливання, плавання, пересування.

ФЛОТАЦИЯ СЕРЕДОСТЕНИЯ — флотація середостіння, маятникоподібне пересування середостіння синхронно з диханням при широко відкритому пневмотораксі.

ФЛЮКТУАЦИЯ — флюктуація, хитання, коливання у порожнині, наповненій рідиною (наприклад, гноєм, транссудатом), яке спричинене поштовхами пальців однієї руки і відчувається пальцями і другої руки.

ФОБИЯ — фобія, боязнь, страх.

ФОБОС — фобос, жах.

ФОДОТЕРАПИЯ — фодотерапія, лікування опіків.

ФОКАЛЬНЫЙ — фокальний, вогнищевий, осередковий, спрямований до центра, фокуса, що стосується вогнища (осередку) патологічного процесу.

ФОКУС — фокус, гніздо, вогнище, осередок, центр.

ФОЛЛИКУЛ — фолікул, мішечок.

ФОЛЛИКУЛЯРНЫЙ — фолікулярний, що стосується фолікула.

ФОНАСТЕНИЯ — фонастенія, втрата голосу при перевантаженні голосових зв'язок.

ФОНАЦИЯ — фонація, голосоутворення.

ФОРМА — форма, вигляд, зразок.

ФОРМАЦИЯ — формація, утворення (чого-небудь).

ФОРМИКАЦИЯ — формікація, відчуття "повзання мурашок" по тілу (один з видів парестезій).

ФОРМИРУЮЩИЙ — формуючий, утворюючий.

ФОРМЫ ИЗМЕНЕНИЕ — форми зміна, дефігурація, деформація.

ФОСФАТУРИЯ — фосфатурія, значне виділення фосфорнокислих солей із сечею.

ФОСФОР — фосфор.

ФОСФОРЕСЦЕНЦИЯ — фосфоресценція, світіння предметів у темряві.

ФОСФОРИЗМ — фосфоризм, хронічне отруєння фосфором.

ФОСФОРНЫЙ — фосфорний.

ФОТОПСИЯ — фотопсія, несправжнє (оманливе) відчуття світлових подразнень в очах.

ФОТИКА — фотика, відхідник, вбиральня.

ФОТ(О)АЛГИЯ — фот(о)алгія, біль в очах від світла.

ФОТОТЕРАПИЯ — фототерапія, лікування світлом.

ФОТОФОБИЯ — фотофобія, світлобоязнь.

ФРАГМЕНТ — фрагмент, відламок, уламок.

ФРАГМЕНТАЦИЯ — фрагментація, розпад структур на окремі частини.

ФРАГМЕНТАЦИЯ МИОКАРДА — фрагментація міокарда, розпад волокон міокарда на окремі фрагменти, наприклад, при ішемічній хворобі серця.

ФРЕНАЛГИЯ — френалгія, френодинія, біль у діафрагмі.

ФРЕНОДИНИЯ — френодинія, те саме, що френалгія.

ФРЕНОКАРДИЯ — френокардія, психогенно зумовлений біль у серці.

ФРЕНОПТОЗ — френоптоз, опущення діафрагми.

ФРИГИДНЫЙ — фригідний, холодний.

ФРИКАЗМ — фриказм, гарячковий озноб.

ФРИКЦИЯ — фрикція, втирання, натирання.

ФРОНТАЛЬНЫЙ — фронтальний 1. лобний; 2. що стосується вертикальної площини, перпендикулярної до сагітальної.

ФТИЗА — фтиза, сухоти.

ФТИЗИАТРИЯ — фтизіатрія.

ФТИРИАЗ — фтиріаз, педикульоз, вошивість.

ФУЗИФОРМНЫЙ — фузиформний, веретеноподібний.

ФУЛИГИНОЗНОСТЬ — фулігінозність, темно-коричневий наліт на губах, зубах, язиці хворого під час тяжкої гарячки (смага).

ФУЛИГИНОЗНЫЙ — фулігінозний 1. темний, схожий на сажу; 2. той, що має темний наліт на губах, зубах, язиці (смага).

ФУЛЬГУРИТ — фульгурит, позначка блискавки на тілі.

ФУЛЬМИНАНТНЫЙ — фульмінантний, блискавичний.

ФУНГИФОРМНЫЙ, ФУНГОЗНЫЙ — фунгіформний, фунгозний, грибоподібний.

ФУНДАЛЬНЫЙ — фундальний, що стосується дна органа (частіше шлунка).

ФУНДАМЕНТАЛЬНЫЙ — фундаментальний, основний, міцний, солідний.

ФУНКЦИИ НАРУШЕНИЕ — функції порушення, дисфункція.

ФУНКЦИИ УВЕЛИЧЕНИЕ — функції підвищення, гіперфункція.

ФУНКЦИИ УМЕНЬШЕНИЕ — функції зниження, гіпофункція.

ФУНКЦИОНАЛЬНОЕ СОСТОЯНИЕ ОРГАНОВ — функціональний стан органів.

ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ — функціональний.

ФУНКЦИЯ — функція;

Ф.ДОСТАТОЧНАЯ — ф.достатня, суфіцієнція;

Ф.ПОВЫШЕННАЯ — ф.підвищена, гіперфункція;

Ф.ПОНИЖЕННАЯ — ф.знижена, гіпофункція.

ФУРУНКУЛ — фурункул.

ФУРУНКУЛЕЗ — фурункульоз.

Х

ХАЛАЗИЯ КАРДИИ — халазія кардії, стійке розширення кардіальної частини стравохода, зумовлене порушенням його іннервації.

ХАЛИКОЗ — халікоз, запорошення легенів частинками кремнезему.

ХАРАКТЕР — характер, вдача, психічний склад людини.

ХАРАКТЕРНЫЙ — характерний, притаманний, прикметний, відмітний, відмінний.

ХАОС — хаос, безладдя, безлад.

ХАОТИЧЕСКИЙ — хаотичний, безладний.

ХАРКАНИЕ — харкання, експекторація.

ХВАТАНИЕ — хапання.

ХВОЙНЫЙ — хвойний.

ХВОРАТЬ — хворіти, слабувати.

ХВОЩ — *бот.* хвощ, сосонка.

ХЕЙЛИТ — хейліт, запалення губів.

ХЕЙЛОЗ — хейлоз, дистрофічні зміни тканин губів, спостерігається при авітамінозі В2.

ХЕЙЛОСХИЗИС — хейлосхізис, хейлошиз, щілина (розколина) губи.

ХЕЙРОМЕГАЛИЯ — хейромегалія, аномалія розвитку, надто довгі верхні кінцівки.

ХЕМОЗ — хемоз, набряк кон'юнктиви очного яблука.

ХЕМОРЕЦЕПТОР — хеморецептор, рецептор, що сприймає зміну концентрації якої-небудь речовини або її іонів.

ХЕМОРЕЦЕПЦИЯ — хеморецепція, процес сприймання змін концентрації тої чи іншої речовини або її тонів.

ХИАЗМА — хіазма, щілина, зорове перехрестя.

ХИЛЕЗНЫЙ — хільозний, молочний, лімфатичний.

ХИЛИФИКАЦИЯ — хіліфікація, лімфопоез, процес утворення лімфи.

ХИЛОПЕРИКАРД — хілоперикард, скупчення лімфи у порожнині перикарда.

ХИЛОПНЕВМОТОРАКС — хілопневмоторакс, скупчення повітря та лімфи у порожнині плеври (при пораненні грудної клітки).

ХИЛОРЕЯ — хілорея 1. лімфотеча, лімфорея; 2. пронос з великою кількістю слизу.

ХИЛОСТАЗ — хілостаз, застій лімфи у лімфатичних шляхах.

ХИЛОСТЬ — хирлявість, кволість.

ХИЛОТОРАКС — хілоторакс, накопичення лімфи у плевральній порожнині.

ХИЛУРИЯ — хілурія, домішок лімфи у сечі, наприклад, при стисненні пухлиною загальної грудної протоки.

ХИЛУС — хілус, молочний сік, лімфа.

ХИЛЭКТАЗИЯ — хілектазія, лімфангіоектазія, розширення лімфатичних судин.

ХИМИОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — хіміотерапевтичні засоби.

ХИМИОТЕРАПЕВТИЧЕСКИЙ — хіміотерапевтичний.

ХИМИОТЕРАПИЯ — хіміотерапія.

ХИМИОТЕРАПИЯ ПРОТИВООПУХОЛЕВАЯ — хіміотерапія протипухлинна;

Х.П.ВНУТРИАРТЕРИАЛЬНАЯ — х.п.внутрішньоартеріальна;

Х.П.ВНУТРИВЕННАЯ — х.п.внутрішньовенна;

Х.П.ВНУТРИЛИМФАТИЧЕСКАЯ — х.п.внутрішньолімфатична;

Х.П.ВНУТРИПОЛОСТНАЯ — х.п.внутрішньопорожнинна.

ХИМОТРИПСИН — хімотрипсин, фермент підшлункової залози.

ХИМУС — хімус, кашкоподібний вміст шлунка та кишечника.

ХИРАГРА — хірагра, біль у руці подагричного характеру.

ХИРАЛГИЯ — хіралгія, біль у руці.

ХИРАРТРИТ — хірартрит, запалення суглобів рук.

ХИРОДИНИЯ — хіродинія біль у руці.

ХИРУРГ — хірург.

ХИРУРГИЧЕСКИЙ — хірургічний.

ХИРУРГИЯ — хірургія.

ХЛАДНОКРОВИЕ — холоднокровність, спокій, байдужість.

ХЛАДНОКРОВНЫЙ — холоднокровний, спокійний, байдужий.

ХЛОАЗМА — хлоазма, пігментні плями на обличчі.

ХЛОР — хлор.

ХЛОРАНЕМИЯ — хлоранемія, хлороз, загальна назва залізодефіцитних анемій, при яких спостерігається зеленувато-бліде забарвлення шкірного покриву.

ХМЕЛЬНОЙ — хмільний, п'янкий.

ХОД — хід.

ХОДЬБА — ходьба, ходіння, інгресія, інгрес(ус).

ХОЛАГОГА — холагога, холекінетики, препарати, що посилюють жовчовиділення.

ХОЛАЛЕМИЯ — холалемія, підвищений вміст складових частин жовчі у крові при обтураційній або паренхіматозній жовтяниці.

ХОЛАНГИОГЕПАТИТ — холангіогепатит, запалення внутрішньопечінкових жовчних ходів та паренхими печінки.

ХОЛАНГИОЛА — холангіола, вузька міжклітинна щілина у печінковій балці, що переходить у жовчний капіляр.

ХОЛАНГИОЛИТ — холангіоліт, запалення холангіол.

ХОЛАНГИОМА — холангіома, доброякісна пухлина жовчних проток.

ХОЛАНГИТ — холангіт, запалення жовчних проток (внутрішньопечінкових жовчних ходів);

Х.АБСЦЕДИРУЮЩИЙ — х.абсцедуючий;

Х.ВОСХОДЯЩИЙ — х.висхідний;

Х.ГАСТРОГЕННЫЙ — х.гастрогенний;

Х.ГЕМАТОГЕННЫЙ — х.гематогенний;

Х.ГНОЙНЫЙ — х.гнійний;

Х.ГРАНУЛЕМАТОЗНЫЙ — х.гранулематозний;

Х.ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ — х.облітеруючий;

Х.ПАНКРЕАТОГЕННЫЙ — х.панкреатогенний;

Х.ПОСТГЕПАТИТНЫЙ — х.постгепатитний;

Х.СЕПТИЧЕСКИЙ — х.септичний;

Х.СКЛЕРОЗИРУЮЩИЙ — х.склерозуючий;

Х.ТОКСИЧЕСКИЙ — х.токсичний;

Х.УРЕМИЧЕСКИЙ — х.уремічний;

Х.ЭНТЕРОГЕННЫЙ — х.ентерогенний.

ХОЛЕДОХОЛИТИАЗ — холедохолітіаз, наявність при жовчнокам'яній хворобі каменів у загальній жовчній протоці.

ХОЛЕКИНЕЗ — холекінез, жовчовиділення.

ХОЛЕКИНЕТИКИ — холекінетики, препарати, що посилюють жовчовиділення.

ХОЛЕЛИТИАЗ — холелітіаз, жовчнокам'яна хвороба.

ХОЛЕМИЯ — холемія, жовчокрів'я, підвищений вміст складових елементів жовчі у крові, наприклад, при обтураційній або паренхіматозній жовтяниці.

ХОЛЕРА — холера.

ХОЛЕРЕЗ — холерез, жовчоутворення.

ХОЛЕРЕТИКИ — холеретики, препарати, що підсилюють утворення жовчі.

ХОЛЕРНЫЙ — холерний.

ХОЛЕСТАЗ — холестаз, застій жовчі у жовчних протоках.

ХОЛЕСТЕРИН — холестерин.

ХОЛЕСТЕРИНЕМИЯ — холестеринемія, підвищена

кількість холестерину в крові.

ХОЛЕСТЕРИНОВЫЙ — холестериновий.

ХОЛЕЦИСТИТ — холецистит, запалення жовчного міхура;

Х.АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — х.алергічний;

Х.БЕСКАМЕННЫЙ — х.безкам'яний (некалькульозний);

Х.ВТОРИЧНЫЙ — х.вторинний;

Х.ГАНГРЕНОЗНЫЙ — х.гангренозний;

Х.ГНОЙНО-ЯЗВЕННЫЙ — х.гнійно-виразковий;

Х.ГНОЙНЫЙ — х.гнійний (пурулентний);

Х.КАЛЬКУЛЕЗНЫЙ — х.калькульозний (кам'яний);

Х.КАТАРАЛЬНЫЙ — х.катаральний;

Х.ОСТРЫЙ — х.гострий;

Х.ТОКСИЧЕСКИЙ — х.токсичний;

Х.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — х.флегмонозний;

Х.ХРОНИЧЕСКИЙ — х.хронічний.

ХОЛЕЦИСТОАНГИОГЕПАТИТ — холецистоангіогепатит, запалення жовчного міхура, внутрішньопечінкових жовчних ходів та печінки.

ХОЛЕЦИСТОГЕПАТИТ — холецистогепатит, запалення жовчного міхура та печінки.

ХОЛЕЦИСТОПАНКРЕАТИТ — холецистопанкреатит, запалення жовчного міхура та підшлункової залози.

ХОЛЕЦИСТОХОЛАНГИТ — холецистохолангіт, запалення жовчного міхура та внутрішньопечінкових жовчних ходів.

ХОЛЕЦИСТЭКТАЗИЯ — холецистектазія, розширення жовчного міхура.

ХОЛЕЦИСТЭКТОМИЯ — холецистектомія, видалення жовчного міхура.

ХОЛИНЕРГИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — холінергічні засоби.

ХОЛИНОЛИТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — холінолітичні засоби, холінолітики.

ХОЛИНЕРГИЧЕСКИЙ — холінергічний, чутливий до ацетилхоліну.

ХОЛИНОМИМЕТИКИ, ХОЛИНОМИМЕТИЧЕСКИЕ СРЕДСТВА — холіноміметики, холіноміметичні засоби.

ХОЛИНОРЕЦЕПТОРЫ — холінорецептори.

ХОЛИНЭСТЕРАЗА — холінестераза.

ХОЛОДЕТЬ — холодіти, холонути.

ХОЛОДНОВАТЫЙ — холоднуватий, субфригідний.

ХОЛОДНОЕ ОБЛИВАНИЕ — холодне обливання, психролузія.

ХОЛУРИЯ — холурія, наявність складових елементів жовчі у сечі.

ХОНДРИТ — хондрит, запалення хряща.

ХОНДРОБЛАСТОМА — хондробластома, доброякісна пухлина епіфізів довгих трубчастих кісток.

ХОНДРОКАЛЬЦИНОЗ — хондрокальциноз, відкладання солей кальцію у хрящі суглобів.

ХОНДРОМА — хондрома, доброякісна пухлина гіалінового хряща.

ХОНДРОМАЛЯЦИЯ — хондромаляція, розм'якшення хряща.

ХОНДРОНЕКРОЗ — хондронекроз, некроз хряща.

ХОНДРОСАРКОМА — хондросаркома, злоякісна пухлина, що походить з хрящової тканини.

ХОРДА — хорда, струна.

ХОРИОИДИТ — хоріоїдит, запалення судинної оболонки ока.

ХОРИСТИЯ — хористія, ділянка нормально сформованої тканини, локалізованої у місці, де ця тканина у нормі не зустрічається.

ХОРИСТОМА — хористома, пухлиноподібне утворення, що розвивається з хористії.

ХОРОНИТЬ — ховати.

ХОРОШИЙ — добрий, хороший, гарний.

ХОРОШО — добре, гарно.

ХРАП, ХРАПЕНИЕ — хропіння, храп, стертор, стридор.

ХРАПЯЩИЙ — той, що хропе, стерторозний, стридорозний.

ХРИЗИАЗ ПОЧЕК — хризіаз нирок, нефротичний синдром або нефронекроз, що виникає при ураженні нирок солями золота, наприклад, при лікуванні ревматоїдного поліартриту.

ХРИП, ХРИПЫ — хрип, хрипи;

Х.ВЛАЖНЫЕ — х.вологі;

Х.В.КРУПНОПУЗЫРЧАТЫЕ — х.в.великопухирчасті;

Х.В.МЕЛКОПУЗЫРЧАТЫЕ — х.в.дрібнопухирчасті;

Х.В.М.ЗВУЧНЫЕ — х.в.д.голосні (співзвучні, консонуючі);

Х.В.М.НЕЗВУЧНЫЕ — х.в.д.неголосні (неспівзвучні, неконсонуючі);

Х.В.СРЕДНЕПУЗЫРЧАТЫЕ — х.в.середньопухирчасті;

Х.В.СУБКРЕПИТИРУЮЩИЕ — х.в.субкрепітуючі;

Х.СУХИЕ — х.сухі;

Х.С.ЖУЖЖАЩИЕ — х.с.дзизкучі;

Х.С.СВИСТЯЩИЕ — х.с.свистячі.

ХРИПЕНИЕ — хрипіння.

ХРИПЕНИЕ ПРЕДСМЕРТНОЕ — хрипіння передсмертне.

ХРИПЛОСТЬ — хрипкість.

ХРИПЛОСТЬ ГОЛОСА — хрипкість голосу.

ХРИПЛЫЙ — хрипкий.

ХРИПОТА — хрипота.

ХРОМАТИЧЕСКИЙ — хроматичний, кольоровий, забарвлений.

ХРОМАТОЗ — хроматоз, надмірна пігментація шкіри.

ХРОМАТОПСИЯ — хроматопсія, кольоровий зір.

ХРОМАТУРИЯ — хроматурія, виділення ненормально забарвленої сечі, наприклад, при галактозурії.

ХРОМИДРОЗ — хромідроз, забарвлений піт, наприклад, при контакті з міддю, кобальтом.

ХРОМОЙ — кульгавий, кривий.

ХРОМОЛИЗ — хромоліз, знебарвлювання еритроцитів внаслідок виходу з них гемоглобіну (перша стадія гемолізу).

ХРОМОСОМЫ — хромосоми.

ХРОМОТА — кульгавість, кульгання, шкутильгання.

ХРОМОТА ПЕРЕМЕЖАЮЩАЯ — кульгавість переміжна (ішемічна).

ХРОНИЧЕСКИЙ — хронічний, затяжний, тривалий.

ХРУПКИЙ — крихкий, ламкий, (про будову тіла) тендітний.

ХРУПКОСТЬ — крихкість, ламкість, (про будову тіла) тендітність.

ХРУСТ — хруст, хрускіт, хруск.

ХРУСТАЛИК — кришталик (ока).

ХРЯЩ — хрящ.

ХРЯЩЕВИДНЫЙ — хрящоподібний, хондроїдальний.

ХРЯЩЕВОЙ — хрящовий, картилягінозний, хондральний.

ХРЯЩЕВЫХ КЛЕТОК НЕДОСТАТОЧНЫЙ РОСТ — хрящових клітин недостатній ріст, ахондроплазія, хондродисплазія.

ХУДЕТЬ — худнути.

ХУДОБА — худина, худорба.

ХУДОСОЧИЕ — хирлявість, дискразія, кахексія.

ХУДОСОЧНЫЙ — хирлявий, дискразичний, кахектичний.

ХУДОЩАВОСТЬ — худорлявість, хирлявість, асарція.

ХУДОЩАВЫЙ — худорлявий, хирлявий.

Ц

ЦАРАПАНИЕ, ЦАРАПАНЬЕ — дряпання, шкрябання.

ЦАРАПИНА — подряпина, дряпина, екскоріація.

ЦВЕТ — колір.

ЦВЕТНОЙ, ЦВЕТОВОЙ — кольоровий, колірний, хроматичний.

ЦВЕТНОЙ (ЦВЕТОВОЙ) ПОКАЗАТЕЛЬ КРОВИ — кольоровий (колірний) показник крові.

ЦВЕТУЩИЙ — квітучий.

ЦЕКАЛЬНЫЙ — цекальний, що стосується сліпої кишки.

ЦЕКУМ — цекум, тифлон, сліпа кишка.

ЦЕЛЕБНАЯ ТРАВА — цілюща трава, санікула.

ЦЕЛЕБНОСТЬ — цілющість, санабельність.

ЦЕЛЕБНЫЙ — цілющий, санабельний.

ЦЕЛЕСООБРАЗНОСТЬ — доцільність, раціональність.

ЦЕЛЕСООБРАЗНЫЙ — доцільний, раціональний.

ЦЕЛИТЕЛЬНЫЕ СИЛЫ ПРИРОДЫ — цілющі сили природи.

ЦЕЛИТЕЛЬНЫЙ — цілющий, санабельний.

ЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — целюлярний, клітинний.

ЦЕЛЬНЫЙ — цільний.

ЦЕЛЫЙ — цілий, увесь, тотальний, непошкоджений.

ЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ — централізація, зосередження, зосереджування.

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ — центральний, серединний, зосереджений, що міститься у центрі.

ЦЕПЕНЕТЬ — ціпеніти.

ЦЕРВИКАЛГИЯ — цервікалгія, дородинія, біль у ділянці шиї.

ЦЕРВИКАЛЬНЫЙ — цервікальний, шийний, шийковий.

ЦЕРЕБЕЛЛЯРНЫЙ — церебелярний, мозочковий.

ЦЕРЕБРАЛЬНЫЙ — церебральний, належний до головного мозку.

ЦЕРЕБРОСПИНАЛЬНЫЙ — цереброспинальний, спинномозковий.

ЦЕФАЛГИЯ, ЦЕФАЛОДИНИЯ — цефалгія, цефалодинія, кефалгія, кефалодинія, головний біль.

ЦИАНИСТЫЙ — ціанистий.

ЦИАНОДЕРМИЯ — ціанодермія, ціаноз шкіри, синюшне забарвлення шкіри.

ЦИАНОЗ — ціаноз, синюшне забарвлення шкіри та слизових оболонок внаслідок підвищеного вмісту у крові відновленого гемоглобіну та недостатнього насичення крові киснем.

ЦИАНОЗ КОНЕЧНОСТЕЙ — ціаноз кінцівок, акроціаноз.

ЦИАНОЗ ОБЩИЙ — ціаноз загальний, ціанопатія.

ЦИАНОЗ СЕРЫЙ — ціаноз сірий, поліоціаноз.

ЦИАНОЗ ЧЕРНЫЙ — ціаноз чорний, меланоціаноз.

ЦИАНОПАТИЯ — ціанопатія, загальний ціаноз.

ЦИАНОТИЧНОСТЬ — ціанотичність, синюшність, наявність ціанозу.

ЦИАНОТИЧНЫЙ — ціанотичний, якому притаманний ціаноз, синюшний.

ЦИБОФОБИЯ — **цибофобія**, страх перед вживанням їжі через можливість виникнення болю при її вживанні.

ЦИБОМАНИЯ — **цибоманія**, естіоманія, поліфагія, сітіоманія, ненажерливість, різко підвищений апетит, пажерливість.

ЦИКЛИЧЕСКИЙ, ЦИКЛИЧНЫЙ — **циклічний**, круговий, що характеризується циклічністю.

ЦИКЛОПИЯ — **циклопія**, аномалія розвитку: наявність єдиного ока, розташованого по середній лінії обличчя.

ЦИЛИАРНЫЙ — **циліарний**, війковий, війчастий.

ЦИЛИНДРУРИЯ — **циліндрурія**, виділення циліндрів із сечею (при гломерулонефриті).

ЦИЛИНДРЫ МОЧЕВЫЕ — **циліндри сечові**, елементи осаду сечі, що мають циліндричну форму і є зліпками різних відділів ниркових канальців;

Ц.М.ВОСКОВИДНЫЕ — ц.с.воскоподібні;

Ц.М.ГЕМОГЛОБИНОВЫЕ — ц.с.гемоглобінові;

Ц.М.ГИАЛИНОВЫЕ — ц.с.гіалінові;

Ц.М.ЗЕРНИСТЫЕ — ц.с.зернисті;

Ц.М.КРОВЯНЫЕ — ц.с.кров'яні;

Ц.М.ЭПИТЕЛИАЛЬНЫЕ — ц.с.епітеліальні.

ЦИНГА — **цинга**, скорбут.

ЦИНГОТНЫЙ — **цинготний**.

ЦИНОРЕКСИЯ — **цинорексія**, "вовчий апетит".

ЦИРКУЛЯРНЫЙ — **циркулярний**, круговий.

ЦИРКУЛЯТОРНЫЙ — **циркуляторний**, що стосується кровообігу.

ЦИРКУЛЯЦИЯ — **циркуляція**, круговий рух, колообіг.

ЦИРРОЗ — **цироз**, зморщення, розростання фіброзної сполучної тканини у паренхіматозній тканині, що супроводжується його структурною перебудовою та зморщуванням (від грецьк. kirrhos лимонно-жовтий);

Ц.ЛЕГКОГО — ц.легені.

Ц.ПЕЧЕНИ — ц.печінки;

Ц.П.АЛИМЕНТАРНЫЙ — ц.п.аліментарний;

Ц.П.АЛКОГОЛЬНЫЙ — ц.п.алкогольний;

Ц.П.БИЛИАРНЫЙ — ц.п.біліарний;

Ц.П.ДЕКОМПЕНСИРОВАННЫЙ — ц.п.декомпенсований;

Ц.П.ДИФФУЗНЫЙ — ц.п.дифузний;

Ц.П.ИДИОПАТИЧЕСКИЙ — ц.п.ідіопатичний;

Ц.П.КОМПЕНСИРОВАННЫЙ — ц.п.компенсований;

Ц.П.ПОРТАЛЬНЫЙ — ц.п.портальний;

Ц.П.ПОСТГЕПАТИТНЫЙ — ц.п.постгепатитний;

Ц.П.ПОСТИНФЕКЦИОННЫЙ — ц.п.постінфекційний;
Ц.П.ПОСТНЕКРОТИЧЕСКИЙ — ц.п.постнекротичний;
Ц.П.СЕРДЕЧНЫЙ — ц.п.серцевий;
Ц.П.ТОКСИКО-АЛЛЕРГИЧЕСКИЙ — ц.п.токсико-алергічний;
Ц.П.ТОКСИЧЕСКИЙ — ц.п.токсичний;
Ц.П.ХОЛАНГИОЛИТИЧЕСКИЙ — ц.п.холангіолітичний;
Ц.П.ХОЛЕСТАТИЧЕСКИЙ — ц.п.холестатичний.

ЦИРРОТИЧЕСКИЙ, ЦИРРОТИЧНЫЙ — циротичний.

ЦИСТАЛГИЯ — цисталгія, часте, болісне сечовипускання при відсутності об'єктивних ознак ураження сечового міхура.

ЦИСТИТ — цистит, запалення сечового міхура.

ЦИСТОДИНИЯ — цистодинія, біль у сечовому міхурі.

ЦИСТОЛИТИАЗ — цистолітіаз, хвороба, якій притаманне утворення камінців у сечовому міхурі.

ЦИСТОПЛЕГИЯ — цистоплегія, параліч мускулатури сечового міхура.

ЦИСТОСПАЗМ — цистоспазма, спазма гладкої мускулатури сечового міхура.

ЦИТОБЛАСТОМА — цитобластома, загальна назва пухлин, що складаються з малодиференційованих клітин невідомого походження.

ЦИТОЗ — цитоз, загальний термін для позначення збільшення кількості клітинних елементів у будь-якій рідині організму (кров, спинномозкова рідина тощо).

ЦИТОЛИЗ — цитоліз, процес руйнування (розчинення) клітин.

ЦИТОЛОГИЧЕСКИЙ — цитологічний, зв'язаний з вивченням клітинного складу (рідини, тканини).

ЦИТОЛОГИЯ — цитологія.

ЦИТОПЕНИЯ — цитопенія, загальний термін, що означає зменшення вмісту клітинних елементів у рідині організму (крові, спинномозковій рідині тощо).

ЦИТОПЛАЗМА — цитоплазма.

ЦИТОТОКСИЧЕСКИЙ — цитотоксичний, пов'язаний із загибеллю клітин.

Ч

ЧАБРЕЦ — *бот.* чебрець.

ЧАС — година, час, пора.

ЧАСТИЦА — частинка, частка, партикула.

ЧАСТИЧНЫЙ — частковий, партикулярний, парціальний.

ЧАСТОТА — частота.

ЧАСТЬ — частина.

ЧАСТЫЙ — частий.

ЧАХОТКА — сухоти, (застар.назва міліарного туберкульозу), фтиза.

ЧАХОТОЧНЫЙ — сухотний.

ЧАША — чаша, келих.

ЧАШЕПОДОБНЫЙ — чашоподібний, скіфоїдальний.

ЧЕЛОВЕК — людина.

ЧЕЛОВЕКОЛЮБИЕ — людяність, людинолюбство, філантропія.

ЧЕЛОВЕЧЕСКИЙ — людський, гуманний.

ЧЕЛЮСТНОЙ — щелепний, щелеповий.

ЧЕЛЮСТЬ — щелепа;

Ч.ВЕРХНЯЯ — щ.верхня, максила;

Ч.НИЖНЯЯ — щ.нижня, мандибула.

ЧЕМЕРИЦА — *бот.* чемериця.

ЧЕРВЕОБРАЗНЫЙ — червоподібний, черв'яковидний, черв'якоподібний, хробаковидний, хробакоподібний, хробакуватий, вермікулярний, люмбрикальний.

ЧЕРВЕОБРАЗНЫЙ ОТРОСТОК — червоподібний відросток, апендикс.

ЧЕРВЬ — черв'як, хробак.

ЧЕРЕДА — *бот.* череда.

ЧЕРЕП — череп.

ЧЕРЕПНОЙ — черепний, череповий, краніальний.

ЧЕРНЕЮЩИЙ — чорніючий, що чорніє.

ЧЕРНОВАТЫЙ — чорнуватий, меланоїдний, нігроїдний, субмеланозний.

ЧЕРНЫЙ — чорний, меланозний, нігральний, нігрозний.

ЧЕРПАЛОВИДНЫЙ — черпакуватий, аритеноїдальний.

ЧЕРТА — риса, смуга, лінія.

ЧЕРТЫ ЛИЦА — риси обличчя.

ЧЕСАНИЕ — чесання.

ЧЕСНОК — *бот.* часник.

ЧЕСОТКА — (зуд) свербіж, сверблячка, свербіння, пруриго; (захворювання) короста, скабієс.

ЧЕСОТОЧНЫЙ — коростяний, коростявий, скабіозний.

ЧЕСТНОСТЬ — чесність.

ЧЕТВЕРОХОЛМИЕ — чотиригорбикове тіло.

ЧЕТКОВИДНЫЙ, ЧЕТКОПОДОБНЫЙ — чоткоподібний, чотковидний.

ЧЕЧЕВИЦА — *бот.* сочевиця.

ЧЕЧЕВИЦЕОБРАЗНЫЙ — сочевицеподібний, лентикулярний, лентиформний.

ЧЕШУЙКА — лусочка.

ЧЕШУЙЧАТЫЙ — лускатий, лускоподібний, сквамозний.

ЧЕШУЯ — луска.

ЧИСЛЕННЫЙ — чисельний.

ЧИСТОТА — чистота, охайність.

ЧИСТЫЙ — чистий, охайний.

ЧИХАНИЕ — чхання, стернутація.

ЧИХАТЕЛЬНЫЙ — чхальний, стернутаторний.

ЧРЕВНЫЙ — черевний, абдомінальний, вентральний.

ЧРЕВО — черево, живіт.

ЧРЕВОСЕЧЕНИЕ — черевороздтин, лапаротомія.

ЧРЕВЬЕ — черев'я, середня частина живота, мезогастрій.

ЧРЕЗБРЮШНОЙ — черезчеревний, трансперитонеальний.

ЧРЕЗВЫЧАЙНЫЙ — надзвичайний, екстраординарний.

ЧРЕЗМЕРНЫЙ — надмірний.

ЧРЕЗПЛЕВРАЛЬНЫЙ — черезплевральний, трансплевральний.

ЧУВСТВИТЕЛЬНОСТЬ — чутливість, сенсибельність, сенситивність;

Ч.БОЛЕВАЯ — ч.больова;

Ч.ВИСЦЕРАЛЬНАЯ — ч.вісцеральна;

Ч.ВКУСОВАЯ — ч.смакова (густаційна);

Ч.ГЛУБОКАЯ — ч.глибока;

Ч.ИНТЕРОЦЕПТИВНАЯ — ч.інтероцептивна;

Ч.КОЖНАЯ — ч.шкірна;

Ч.ОБОНЯТЕЛЬНАЯ — ч.нюхова;

Ч.ПОВЕРХНОСТНАЯ — ч.поверхнева;

Ч.ПРОПРИОЦЕПТИВНАЯ — ч.пропріоцептивна;

Ч.СВЕТОВАЯ — ч.світлова;

Ч.СЛУХОВАЯ — ч.слухова;

Ч.ТЕМПЕРАТУРНАЯ — ч.температурна;

Ч.ЭКСТЕРОЦЕПТИВНАЯ — ч.екстероцептивна.

Ч.ПОВЫШЕННАЯ — ч.підвищена, гіперсенсибельність, гіперсенситивність.

Ч.ПОНИЖЕННАЯ — ч.знижена, гіпосенсибельність, гіпосенситивність.

ЧУВСТВИТЕЛЬНЫЙ — чутливий, сенсибельний, сенсорний; (ощутимый) відчутний, сенситивний, (до болю, подразнення) вразливий.

ЧУВСТВО — почуття, відчуття, чуття, сенс(ус), естезія.

Ч.БОЛИ — в.болю, алгестезія.

Ч.ВИБРАЦИИ — в.вібрації, вібростезія;

Ч.ВКУСА — в.смаку, густація;

Ч.ДИСКОМФОРТА — в.дискомфорту;

Ч.ЖАРА — в.жару;

Ч.ЛОКАЛИЗАЦИИ — в.локалізації;

Ч.Л.МЫШЕЧНОЕ — в.л.м'язове;

Ч.Л.МЫШЕЧНО-СУСТАВНОЕ — в.л.м'язово-суглобове.

Ч.НЕПРИЯТНОЕ — в.неприємне.

Ч.ОЗНОБА — в.ознобу.

Ч.ОНЕМЕНИЯ — в.заніміння.

Ч.ПОКАЛЫВАНИЯ — в.поколювання.

Ч.“ПОЛЗАНИЯ МУРАШЕК” — в.“повзання мурашок”, формікація.

Ч.СТРАХА — в.страху, фобія.

Ч.УДУШЬЯ — в.ядухи.

Ч.ХОЛОДА — в.холоду.

ЧУВСТВОВАТЬ — відчувати, почувати.

ЧУДЕСНЫЙ — чудовий, дивний.

ЧУЖЕЗЕМНЫЙ — чужоземний.

ЧУЖЕРОДНОЕ ТЕЛО — стороннє тіло.

ЧУЖЕРОЗНЫЙ — сторонній, чужорідний, гетерогенний.

ЧУМА — чума.

ЧУМНОЙ — чумний.

ЧУТКИЙ — чулий, чуйний, чутливий.

ЧУТКОСТЬ — чуйність, чулість, чутливість, делікатність.

Ш

ШАГ — крок.

ШАЛФЕЙ — *бот.* шавлія.

ШАНДРА — *бот.* шандра, бджоляна трава.

ШАНКР — шанкер, виразка або ерозія, що виникає у місці проникнення збудника.

ШАР — куля, сфера.

ШАРИК — кулька, глобулюс.

ШАРОВИДНЫЙ — кулястий, кулеподібний, глобулярний, сферичний, сфероїдальний.

ШАТАНИЕ — хитання, вакциляція, тибуляція.

ШВАРТА — шварта, товста, груба спайка.

ШЕЙНЫЙ — шийний, цервікальний.

ШЕЙНЫХ ВЕН НАБУХАНИЕ — шийних вен набухання.

ШЕЙНЫХ ВЕН ПУЛЬСАЦИЯ — шийних вен пульсація.

ШЕЛЕСТ — шелест, стрепідус.

ШЕЛК — шовк.

ШЕЛКОВЫЙ — шовковий.

ШЕЛУХА — лушпина, лушпиння, лузга, луска.

ШЕЛУШАЩИЙСЯ — лускатий, що лущиться, десквамативний, десквамозний, пітіріазний, ексфоліативний.

ШЕЛУШЕНИЕ — лущення, злущування, десквамація, пітіріаз, ексфоліація.

ШЕЛУШИТЬСЯ — лущитися, злущуватися.

ШЕПЕЛЯВЫЙ — шепелявий.

ШЕРОХОВАТОСТЬ — шорсткість, шершавість.

ШЕРОХОВАТЫЙ — шорсткий, шершавий.

ШЕРСТЬ — шерсть, вовна.

ШЕРСТЯНОЙ — шерстяний, вовняний.

ШЕРШАВОСТЬ — шершавість, шерехатість, шорсткість.

ШЕРШАВЫЙ — шершавий, шерехатий, шорсткий.

ШЕСТИМЕСЯЧНЫЙ — шестимісячний, семестральний, семестровий.

ШЕЯ — шия.

ШИЗОИДНЫЙ — шизоїдний, що має у характері шизофренічні риси.

ШИЗОНИХИЯ — шизонихія, розщеплення нігтів.

ШИЗОТРИХИЯ — шизотрихія, розщеплення волосся на кінцях.

ШИЗОФРЕНИЧЕСКИЙ — шизофренічний.

ШИЗОФРЕНИЯ — шизофренія.

ШИП — шип.

ШИПЕНИЕ — шипіння, стридор.

ШИПОВНИК — *бот.* шипшина.

ШИПЯЩИЙ — шиплячий.

ШИРИНА — ширина.

ШИРИНА ПОЛЕЙ КРЕНИГА — ширина полів Креніга.

ШИШКА — гуля.

ШИШКОВИДНЫЙ — шишкоподібний, шишковидний, гулястий.

ШОВ — шов.

ШОВ ХИРУРГИЧЕСКИЙ — шов хірургічний.

ШОК — шок;

Ш.АНАФИЛАКТИЧЕСКИЙ — ш.анафілактичний;

Ш.БАКТЕРИЕМИЧЕСКИЙ — ш.бактеріємічний;

Ш.БОЛЕВОЙ — ш.больовий;

Ш.ГЕМОЛИТИЧЕСКИЙ — ш.гемолітичний;

Ш.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — ш.геморагічний;

Ш.ГЕМОТРАНСФУЗИОННЫЙ — ш.гемотрансфузійний;

Ш.ГИПОГЛИКЕМИЧЕСКИЙ — ш.гіпоглікемічний;

Ш.ИНСУЛИНОВЫЙ — ш.інсуліновий;

Ш.ИНФЕКЦИОННО—ТОКСИЧЕСКИЙ — ш.інфекційно-токсичний;

Ш.КАРДИОГЕННЫЙ — ш.кардіогенний;

Ш.НЕФРОГЕННЫЙ — ш.нефрогенний;

Ш.ОЖОГОВЫЙ — ш.опіковий;

Ш.ОПЕРАЦИОННЫЙ — ш.операційний;

Ш.ТОКСИЧЕСКИЙ — ш.токсичний;

Ш.ТРАВМАТИЧЕСКИЙ — ш.травматичний.

ШОКОВЫЙ — шоковий.

ШРАМ — шрам, рубець.

ШПРИЦ — шприц.

ШТАММ — штам, культура мікробів певного виду.

ШУМ — шум;

Ш.АРТЕРИАЛЬНЫЙ — ш.артеріальний;

Ш.ВЕННЫЙ (ВЕНОЗНЫЙ) — ш.венний (венозний);

Ш.ВНЕСЕРДЕЧНЫЙ — ш.позасерцевий (екстракардіальний);

Ш.ВНУТРИСЕРДЕЧНЫЙ — ш.внутрішньосерцевий (інтракардіальний);

Ш."ВОЛЧКА" — ш."дзиги" (шум на яремних венах при анемії);

Ш.ГРЭХЕМА–СТИЛЛА — ш.Грехема–Стілла (шум високого тиску у легеневій артерії);

Ш.ДВОЙНОЙ ВИНОГРАДОВА–ДЮРОЗЬЕ — ш.подвійний Виноградова–Дюрозьє (при недостатності клапанів аорти);

Ш.ДЫХАТЕЛЬНЫЙ — ш.дихальний;

Ш.Д.ОСНОВНОЙ — ш.д.основний;

Ш.Д.ПОБОЧНЫЙ — ш.д.побічний;

Ш.КИШЕЧНЫЙ — ш.кишковий;

Ш.ПАДАЮЩЕЙ КАПЛИ — ш.падаючої краплини (при вислуховуванні легенів);

Ш.ПЕРИКАРДОПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — ш.перикардоперитонеальний;

Ш.ПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — ш.перитонеальний, шум тертя очеревини (перитонеальний африкт);

Ш.ПЛЕВРОКАРДИАЛЬНЫЙ — ш.плеврокардіальний;

Ш.СЕРДЦА — ш.серця, серцевий шум;

Ш.С.ВЕРЕТЕНООБРАЗНЫЙ — ш.с.веретеноподібний;

Ш.С.ГОЛОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.голодіастолічний (пандіастолічний);

Ш.С.ГОЛОСИСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.голосистолічний (пансистолічний);

Ш.С.ГРУБЫЙ — ш.с.грубий;

Ш.С.ДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.діастолічний;

Ш.С.ДУЮЩИЙ — ш.с.дуючий

Ш.С.КЛАПАННЫЙ — ш.с.клапанний;

Ш.С.ЛЕНТОВИДНЫЙ (ЛЕНТООБРАЗНЫЙ) — ш.с.стрічкоподібний;

Ш.С.МЕЗОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.мезодіастолічний;

Ш.С.МЕЗОСИСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.мезосистолічний,

Ш.С.МЯГКИЙ — ш.с.м'який;

Ш.С.НАРАСТАЮЩИЙ — ш.с.наростаючий (крещендний, прогредієнтний);

Ш.С.ОРГАНИЧЕСКИЙ — ш.с.органічний;

Ш.С.ПАНДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.пандіастолічний (голодіастолічний);

Ш.С.ПАНСИСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.пансистолічний (голосистолічний);

Ш.С.ПРЕСИСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.пресистолічний;

Ш.С.ПРОТОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.протодіастолічний;

Ш.С.РОМБОВИДНЫЙ — ш.с.ромбоподібний;

Ш.С.СИСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.систолічний;

Ш.С.СИСТОЛОДИАСТОЛИЧЕСКИЙ — ш.с.систолодіастолічний;

Ш.С.СКРЕБУЩИЙ — ш.с.скребучий (шкребучий);

Ш.С.УБЫВАЮЩИЙ — ш.с.спадаючий (декрещендний, регредієнтний);

Ш.С.ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ — ш.с.функціональний;

Ш.ТРЕНИЯ ПЕРИКАРДА — ш.тертя перикарда (осердя, перикардіальний африкт);

Ш.ТРЕНИЯ ПЛЕВРЫ — ш.тертя плеври (плевральний африкт);

Ш.ФЛИНТА — ш.Флінта (функціональний діастолічний шум при недостатності клапанів аорти).

ШУМ В УШАХ — шум у вухах.

ШУМОВ ДЫХАТЕЛЬНЫХ ОТСУТСТВИЕ В МЕСТЕ ВЫСЛУШИВАНИЯ — шумів дихальних відсутність у місці вислуховування.

ШУМЯЩИЙ — шумливий, шумкий.

ШУНТ — шунт, відгалуження, перемикання.

ШУНТИРОВАНИЕ — шунтування.

Щ

ЩАВЕЛЬ — *бот.* щавель, квасок.

ЩЕКА — щока.

ЩЕКОТАНИЕ — лоскотання, лоскіт.

ЩЕЛЕВИДНЫЙ — щілиноподібний, щілинний, щілинуватий, римоїдний, римозний.

ЩЕЛЕВОЙ — щілинний, інтерстиціальний, римозний, фісуральний.

ЩЕЛОЧЬ — луг.

ЩЕЛЧОК ОТКРЫТИЯ МИТРАЛЬНОГО КЛАПАНА — клацання (ляскання) при відкритті мітрального клапана (при стенозі лівого атріовентрикулярного отвору).

ЩЕЛЬ — щілина, розколина, тріщина, рима, фісура, хіазма.

ЩЕПОТКА — пучка, щіпка, дрібка.

ЩЕТИНА — щетина.

ЩЕТИНИСТЫЙ — щетинистий.

ЩЕТКА — щітка.

ЩЕЧНЫЙ — щічний, малярний.

ЩИПАНИЕ — щипання.

ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ ВОСПАЛЕНИЕ — щитовидної залози запалення, тиреоїдит.

ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ ПОВЫШЕНИЕ ФУНКЦИИ — щитовидної зало-

зи підвищення функції, гіпертиреоз.

ЩИТОВИДНОЙ ЖЕЛЕЗЫ ПОНИЖЕНИЕ ФУНКЦИИ — щитовидної залози зниження функції, гіпотиреоз.

ЩИТОВИДНЫЙ — щитовидний, тиреоїдний.

Э

ЭБУРНЕАЦИЯ -ебурнеація, остеосклероз, при якому кістка стає дуже щільною і нагадує слонову кістку.

ЭВАГИНАЦИЯ — евагінація, виворот кишки назовні через відходок або через зовнішній отвір кишкової нориці.

ЭВАКУАЦИОННЫЙ — евакуаційний, спорожнюючий, випорожнюючий, вивідний.

ЭВАКУАЦИЯ — евакуація, спорожнювання, випорожнювання.

ЭВАПОРАЦИЯ — евапорація, випарювання, випаровування.

ЭВЕНТРАЦИЯ — евентрація, випадіння внутрішніх органів через пошкодження черевної стінки.

ЭВЕРСИЯ — еверсія, перекидання, перекидування, вивертання.

ЭВИСЦЕРАЦИЯ — евісцерація, витягнення нутрощів хірургічним шляхом при оперативному втручанні або при патологоанатомічному розтині.

ЭВКАЛИПТ — *бот.* евкаліпт.

ЭВКОМИЯ — евкомія.

ЭВОЛЮЦИЯ — еволюція, процес поступового розвитку.

ЭГОФОНИЯ — егофонія, "козячий" (тремтячий) голос при вислуховуванні голосу на межі плеврального ексудату (різновид бронхофонії).

ЭДЕМА — едема, набряк.

ЭДЕМАТОЗНОСТЬ — едематозність, набряклість.

ЭДЕМАТОЗНЫЙ — едематозний, набряковий, набряклий.

ЭЗОТРОПИЯ — езотропія, збіжна косоокість.

ЭЗОФАГ(Е)АЛЬНЫЙ — езофаг(е)альний, стравохідний.

ЭЗОФАГИЗМ — езофагізм, спазма стравоходу.

ЭЗОФАГИТ — езофагіт, запалення стравоходу;

Э.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — е.геморагічний;

Э.КАТАРАЛЬНЫЙ — е.катаральний;

Э.КОРРОЗИВНЫЙ — е.корозивний;
Э.ПЕПТИЧЕСКИЙ — е.пептичний;
Э.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — е.флегмонозний;
Э.ЭРОЗИВНЫЙ — е.ерозивний;
Э.ЯЗВЕННЫЙ — е.виразковий.

ЭЗОФАГОАЛГИЯ — езофагоалгія, езофагодинія, біль у ділянці стравоходу.

ЭЗОФАГОДИНИЯ — езофагодинія, те саме, що езофагоалгія.

ЭЗОФАГОМАЛЯЦИЯ — езофагомаляція, розплавлення стравоходу, наприклад, при отруєнні кислотами або лугами.

ЭЗОФАГОПАТИЯ — езофагопатія, загальна назва симптомокомплексів, притаманних хворобам стравоходу.

ЭЗОФАГОРРАГИЯ — езофагорагія, стравохідна кровотеча.

ЭЗОФАГОСПАЗМ — езофагоспазма, спазма стравоходу.

ЭЗОФАГОСТЕНОЗ — езофагостеноз, звуження стравоходу.

ЭЗОФАГЭКТАЗИЯ — езофагектазія, патологічне розширення стравоходу.

ЭЙКАПНИЯ — евкапнія, нормальне дихання.

ЭЙРИТМИЯ — евритмія, нормальний ритм пульсу та серцевих скорочень.

ЭЙСЕМИЯ — евсемія, хороша, добра, сприятлива ознака.

ЭЙСТЕЗИЯ — евстезія, добре самопочуття.

ЭЙТИМИЯ — евтимія, гарний настрій.

ЭЙТОНИЯ — евтонія, рівновага.

ЭЙТРОФИЯ — евтрофія, нормальне живлення (про тканини).

ЭЙФИЗИЯ — евфізія, нормальний фізичний розвиток організму.

ЭЙФОРИКОМАНИЯ — ейфорикоманія, наркоманія.

ЭЙФОРИЯ — ейфорія, гарний настрій.

ЭКВАЛЬНОСТЬ — еквальність, однаковість, рівномірність.

ЭКВАЛЬНЫЙ — еквальний, однаковий, рівномірний.

ЭКВИВАЛЕНТНЫЙ — еквівалентний, співрозмірний, рівнозначний, рівноцінний, однаковий за величиною.

ЭКЗАЛЬТАЦИЯ — екзальтація, піднесення, запал, піднесене, радісне психічне збудження.

ЭКЗАЛЬТИРОВАННЫЙ — екзальтований, піднесений, натхненний.

ЭКЗАМЕН — екзамен, іспит.

ЭКЗАНТЕМА — екзантема, загальна назва плямистих висипів на шкірі.

ЭКЗАРТИКУЛЯЦИЯ — екзартикуляція, відтинання кінцівки або її частини через суглобову щілину.

ЭКЗАРТРОЗ — екзартроз, вивих суглоба.

ЭКЗАЦЕБРАЦИЯ — екзацебрація, загострення хвороби.

ЭКЗЕМА — екзема, рецидивуючий сверблячий нейроалергічний дерматоз;

Э.МИКРОБНАЯ — е.мікробна;

Э.МОКНУЩАЯ — е.мокнуча;

Э.ПРОФЕССИОНАЛЬНАЯ — е.професійна.

ЭКЗЕМАТОЗНЫЙ — екзематозний.

ЭКЗЕНТЕРАЦИЯ — екзентерація, вилучення нутрощів.

ЭКЗИСТЕНЦИЯ — екзистенція, існування.

ЭКЗИТУС — екзитус, закінчення, кінець, вихід, відхід.

ЭКЗОАЛЛЕРГЕН — екзоалерген, алерген, що являє собою хімічний, фізичний або біологічний фактор (чинник) зовнішнього середовища.

ЭКЗОАЛЛЕРГИЯ — екзоалергія, алергія до зовнішнього алергену.

ЭКЗОГЕННЫЙ — екзогенний, той, що виникає під впливом зовнішніх факторів (чинників).

ЭКЗОГЛОССИЯ — екзоглосія, значне збільшення язика, при якому він не вміщується у роті.

ЭКЗОСМОС — екзосмос, процес просочування (просякання) рідини зсередини назовні.

ЭКЗОСТОЗ — екзостоз, наріст на кістці з кісткової тканини.

ЭКЗОТОКСИН — екзотоксин, токсин, що надходить до організму із зовнішнього середовища.

ЭКЗОТРОПИЯ — екзотропія, розбіжна косоокість.

ЭКЗОФИТ — екзофіт, кістковий наріст на поверхні кістки.

ЭКЗОФИТНЫЙ (РОСТ) — екзофітний (ріст), що росте у бік поверхні (органа).

ЭКЗОФТАЛЬМ — екзофтальм, витрішкуватість;

Э.ВОСПАЛИТЕЛЬНЫЙ — е.запальний;

Э.МНИМЫЙ — е.уявний;

Э.ТИРЕОТОКСИЧЕСКИЙ — е.тиреотоксичний.

ЭКЗОЦИТОЗ — екзоцитоз, процес виділення клітиною речовини у вигляді секреторних гранул або вакуоль.

ЭКЗУЛЬЦЕРАЦИЯ — екзульцерація, вкривання виразками.

ЭКЛАМПСИЯ — еклампсія, тяжка форма пізнього токсикозу вагітності.

ЭКЛИПС(ИС) — екліпс(ис), втрата притомності (свідомості).

ЭКМНЕЗИЯ — екмнезія, втрата пам'яті.

ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ — екологічний, зв'язаний з екологією зовнішнього середовища.

ЭКОЛОГИЯ — екологія, наука про взаємовідношення організмів між собою та навколишнім середовищем (довкіллям).

ЭКСГУМАЦИЯ — ексгумація, вилучення трупа з місця його поховання для проведення судово—медичної експертизи.

ЭКСИКАЦИЯ — ексикація, висушування, висихання, засихання.

ЭКСИКОЗ — ексикоз, зневоднювання організму.

ЭКСКАВАЦИЯ — екскавація, заглиблення, заглибина, западина, вгнутість, видовблювання.

ЭКСКВИЗИТНЫЙ — ексквізитний, різко (яскраво) виявлений.

ЭКСКОРИАЦИЯ — екскоріація, садно, подряпина, розчухи на шкірі.

ЭКСКРЕМЕНТ(Ы) — екскремент(и), виділення, кал.

ЭКСКРЕТ — екскрет, кінцевий продукт метаболізму, що виділяється організмом.

ЭКСКРЕТОРНЫЙ — екскреторний, видільний.

ЭКСКРЕЦИЯ — екскреція, випорожнювання, виділення.

ЭКСПАНСИЯ — експансія, розширення, поширення, розповсюдження, розповсюджування.

ЭКСПЕКТОРАНТНЫЙ, ЭКСПЕКТОРИРУЮЩИЙ — експекторантний, експекторуючий, відхаркуючий.

ЭКСПЕКТОРАЦИЯ — експекторація, відхаркування, відкашлювання, викашлювання, вихаркування.

ЭКСПЕРИМЕНТ — експеримент, спроба, дослід.

ЭКСПЕРИМЕНТАЛЬНЫЙ — експериментальний, дослідний.

ЭКСПЕРТИЗА — експертиза, висновок досвідченої особи (осіб).

ЭКСПИРАТОРНЫЙ — експіраторний, що стосується видиху.

ЭКСПИРАЦИЯ — експірація, видих.

ЭКСПЛОЗИВНЫЙ — експлозивний, дратівливий, агресивний.

ЭКСПЛОЗИВНОСТЬ — експлозивність, дратівливість, агресивність.

ЭКСПОЗИЦИЯ — експозиція, виставлення до показу, виклад, викладення.

ЭКСПОНИРОВАНИЕ — експонування, показ, викладення.

ЭКСПОНИРОВАНИЕ КРОВИ — експонування крові, надходження крові з судинних депо до циркулюючого русла.

ЭКСПРЕССИВНОСТЬ — експресивність, виразність, ступінь виразності, виявленості (процесу).

ЭКСПРЕССИЯ — експресія, (дослівно — видавлювання), підкреслене виявлення почуттів, переживань.

ЭКСПРОМТ — експромт, той, що перебуває під рукою, готовий.

ЭКСПУЛЬСИВНЫЙ — експульсивний, випираючий, виштовхуючий.

ЭКСПУЛЬСИЯ — експульсія, вигинання, виштовхування.

ЭКССУДАТ — ексудат, випоти, випотина, багата на білок запальна рідина, що накопичується у тканинах та порожнинах організму;

Э.ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — е.геморагічний;

Э.ГНИЛОСТНЫЙ — е.гнильний (іхорозний, путридний);

Э.ГНОЙНЫЙ — е.гнійний (пурулентний);

Э.ИХОРОЗНЫЙ — е.іхорозний (гнильний, путридний);

Э.СЕРОЗНО—ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — е.серозно-геморагічний;

Э.СЕРОЗНО—ФИБРИНОЗНЫЙ — е.серозно—фібринозний;

Э.СЕРОЗНЫЙ — е.серозний;

Э.СЛИЗИСТО—ГЕМОРРАГИЧЕСКИЙ — е.слизисто-геморагічний;

Э.СЛИЗИСТО—ГНОЙНЫЙ — е.слизист—гнійний (мукопурулентний);

Э.СЛИЗИСТЫЙ — е.слизистий (мукозний);

Э.ФИБРИНОЗНЫЙ — е.фібринозний.

ЭКССУДАТИВНЫЙ — ексудативний, якому притаманна ексудація.

ЭКССУДАЦИЯ — ексудація, випотівання, пропотівання, процес утворення ексудату.

ЭКСТАЗ — екстаз, найвищий ступінь захоплення, запалу, афективне збудження.

ЭКСТЕНЗИВНОСТЬ — екстензивність, розтяжність.

ЭКСТЕНЗИВНЫЙ — екстензивний, екстензорний, розтяжливий, розгинальний.

ЭКСТЕНЗИЯ — екстензія, розгинання, випрямлення.

ЭКСТЕНЗОР — екстензор, розгинач.

ЭКСТЕНЗОРНЫЙ — екстензорний, розгинальний.

ЭКСТЕНСИБЕЛЬНОСТЬ — екстенсибельність, розтяжність, розтяжливість.

ЭКСТЕНСИБЕЛЬНЫЙ — екстенсибельний, розтяжний, розтяжливий.

ЭКСТЕНСИВНЫЙ — екстенсивний, зв'язаний з кількісним збільшенням, розширенням, поширенням, розповсюдженням.

ЭКСТИРПАЦИЯ — екстирпація, цілковите видалення органа хірургічним шляхом.

ЭКСТРАВАЗАТ — екстравазат, крововилив, кров, що вилилася з кровоносних судин у тканини або порожнини організму.

ЭКСТРАВАЗАЦИЯ — екстравазація, вихід крові з кровоносної судини при її пошкодженні.

ЭКСТРАВАСКУЛЯРНЫЙ — екстраваскулярний, позасудинний.

ЭКСТРАКОРПОРАЛЬНЫЙ — екстракорпоральний, розміщений поза тілом.

ЭКСТРАКТ — екстракт, витяжка.

ЭКСТРАКЦИЯ — екстракція, видалення, витягання.

ЭКСТРАОРДИНАРНЫЙ — екстраординарний, надзвичайний, незвичайний, винятковий, рідкісний.

ЭКСТРАПЕРИТОНЕАЛЬНЫЙ — екстраперитонеальний, позаочеревинний.

ЭКСТРАСИСТОЛА(Ы) — екстрасистола(и), передчасне скорочення серця або його окремих ділянок, пов'язане з позачерговим збудженням, що виходить з ектопічного вогнища автоматизму;

Э.АТРИОВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — е.атріовентрикулярна;

Э.БЛОКИРОВАННАЯ — е.блокована;

Э.ВСТАВОЧНАЯ — е.вставна (інтерпольована);

Э.ГРУППОВЫЕ — е.групові;

Э.ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — е.шлуночкова;

Э.ИНТЕРПОЛИРОВАННАЯ — е.інтерпольована (вставна);

Э.НАДЖЕЛУДОЧКОВАЯ — е.надшлуночкова (суправентрикулярна);

Э.ПРЕДСЕРДНАЯ — е.передсердна;

Э.ПРЕДСЕРДНО-ЖЕЛУДОЧКОВАЯ — е.передсердно-шлуночкова (атріовентрикулярна);

Э.РЕЦИПРОКТНАЯ — е.реципроктна;

Э.СИНУСОВАЯ — е.синусова;

Э.СУПРАВЕНТРИКУЛЯРНАЯ — е.суправентрикулярна (надшлуночкова).

ЭКСТРАСИСТОЛИЯ — екстрасистолія, форма аритмії, якій притаманна поява екстрасистол;

Э.АЛЛОРИТМИЧЕСКАЯ — е.алоритмічна;

Э.НАПРЯЖЕНИЯ — е.напруження;

Э.ПОКОЯ — е.спокою;

Э.ПОЛИТОПНАЯ — е.політопна.

ЭКСТРАТОН — екстратон, додатковий тон серця.

ЭКСТРАЦЕЛЛЮЛЯРНЫЙ — екстрацелюлярний, позаклітинний.

ЭКСТРЕМИЗМ — екстремізм, схильність до крайніх поглядів.

ЭКСТРЕМУМ — екстремум, найбільше та найменше значення якої—небудь функції.

ЭКСТРЕННЫЙ — екстрений, терміновий, негайний, невідкладний, що потребує негайного втручання.

ЭКСТРОФИЯ — екстрофія, зміщення, зсув, вивертання, виворіт.

ЭКСТРУЗИЯ — екструзія, виштовхування.

ЭКСТУБАЦИЯ — екстубація, видалення інтубаційної трубки з гортані та трахеї.

ЭКСФОЛИАТИВНЫЙ — ексфоліативний, відлущений, відшарований.

ЭКСФОЛИАЦИЯ — ексфоліація, відшарування пластів багатошарового епітелію при деяких дерматозах.

ЭКСФУЗИЯ — ексфузія, виливання 1. вилучення крові з кровоносної судини, наприклад, при переливанні крові; 2. крововилив.

ЭКСЦЕНТРИЧЕСКИЙ, ЭКСЦЕНТРИЧНЫЙ — ексцентричний 1. позацентровий; 2. незвичайний, своєрідний.

ЭКСЦЕСС — ексцес, відхилення, надмір, надмірність, зловживання, нестриманість, крайній прояв чого-небудь.

ЭКСЦИЗИЯ — ексцизія, відсікання, вирізування, відрізування.

ЭКСЦИТАТИВНЫЙ — екцитативний, сильний, міцний, різкий, яскравий, збудливий.

ЭКСЦИТАЦИЯ — ексцитація, хвилювання, збентеженість, стурбованість, збудження почуттів.

ЭКТАЗИЯ — ектазія, розширення, розтягнення порожнистих органів.

ЭКТАТИВНЫЙ — ектативний, розтяжливий.

ЭКТИМА — ектима, пустула з виразкою у центрі, після якої залишається шрам.

ЭКТОДЕРМА — ектодерма, зовнішній зародковий листок.

ЭКТОДЕРМАЛЬНЫЙ — ектодермальний, належний до ектодерми.

ЭКТОМИЯ — ектомія, вирізування, цілковите видалення.

ЭКТОПИЯ — ектопія, зміщення (зсув) тканин або органів у непритаманне їм місце.

ЭКТОПИЯ МОЧЕВОГО ПУЗЫРЯ — ектопія сечового міхура.

ЭКТОПИЯ МОЧЕТОЧНИКА — ектопія сечоводу.

ЭКТРОДАКТИЛИЯ — ектродактилія, відсутність (брак) одного або декількох пальців.

ЭКТРОМЕЛИЯ — ектромелія, природжена недорозвиненість нижніх кінцівок.

ЭКТРОПИОН — ектропіон, виворіт слизової оболонки.

ЭКХИМОЗ — екхімоз, синець, синяк, крововилив, великий крововилив у шкіру або слизову оболонку.

ЭКХОНДРОЗ — екхондроз 1. пухлиноподібне розростання хряща у вигляді нароста; 2. утворення хрящової тканини поза її звичайної локалізації.

ЭЛАСТИЧЕСКИЙ, ЭЛАСТИЧНЫЙ — еластичний, пружний, гнучкий, розтяжний, розтяжливий.

ЭЛАСТИЧНОСТЬ — еластичність, пружність, розтяжність, розтяжливість.

ЭЛАСТОЗ — еластоз, загальна назва дерматозів, яким притаманне розростання еластичних волокон.

ЭЛАСТОЛИЗ — еластоліз, ферментативний розпад (розчинення) еластичних волокон.

ЭЛАСТОФИБРОМА — еластофіброма, фіброма, що містить велику кількість еластичних та колагенових волокон.

ЭЛЕВАЦИЯ — елевація, під'йом, підняття, підіймання, піднімання.

ЭЛЕКТИВНЫЙ — елективний, вибраний, обраний, вибірний, добраний, відібраний.

ЭЛЕКТРИЧЕСКАЯ ПОЗИЦИЯ СЕРДЦА — електрична позиція серця.

ЭЛЕКТРИЧЕСКИЙ — електричний.

ЭЛЕКТРОКАРДИОГРАФИЯ — електрокардіографія.

ЭЛЕМЕНТ — елемент, первісна речовина, складова частина будь-чого.

ЭЛЕМЕНТ КОЖНОЙ СЫПИ — елемент шкірного висипу.

ЭЛЕМЕНТАРНЫЙ — елементарний, початковий, найпростіший, основний.

ЭЛЕУТЕРОКОКК — *бот.* елеутерокок.

ЭЛЕФАНТИАЗ — елефантіаз, слоновість.

ЭЛИЗИЯ — елізія, вишговування, видалення.

ЭЛИКСИР — еліксир, концентрований розчин будь-якої речовини.

ЭЛИМИНАЦИЯ — елімінація, видалення.

ЭЛЛИПС — еліпс, плоска овальна крива.

ЭЛЛИПСОВИДНЫЙ — еліпсоподібний, схожий на еліпс.

ЭЛОКВЕНЦИЯ — елоквенція, красномовність.

ЭЛОНГАЦИЯ — елонгація, ремоція, рецес(ус), віддаляння, віддалення.

ЭЛЮЦИЯ — елюція, вимивання, промивання, видалення.

ЭМАЛЬ — емаль, тверда тканина зуба.

ЭМАЦИАЦИЯ — емаціація, зморення, виснаження, знесилення.

ЭМБОЛ — ембол, циркулюючий у крові субстрат, що не

зустрічається у звичайних умовах і може спричинити закупорення кровоносної судини.

ЭМБОЛИЧЕСКИЙ — **емболічний.**

ЭМБОЛИЯ — **емболія**, закупорка кровоносної судини емболом;

Э.БАКТЕРИАЛЬНАЯ — е.бактеріальна;

Э.ВОЗДУШНАЯ — е.повітряна, пневматемія;

Э.ГАЗОВАЯ — е.газова;

Э.ЖИРОВАЯ — е.жирова;

Э.ТКАНЕВАЯ — е.тканинна.

ЭМБОЛЭКТОМИЯ — **емболектомія**, видалення ембола хірургічним шляхом.

ЭМБРИОКАРДИЯ — **ембріокардія**, маятникоподібний ритм серця (різка тахікардія).

ЭМБРИОН — **ембріон**, зародок.

ЭМБРИОНАЛЬНОЕ РАЗВИТИЕ — **ембріональний розвиток**, ембріогенез.

ЭМБРИОНАЛЬНЫЙ — **ембріональний.**

ЭМИНЕНЦИЯ — **еміненція** 1. перевага, довершеність, досконалість; 2. виступ.

ЭМИССИЯ — **емісія**, випуск, випромінювання.

ЭМОЦИЯ(И) — **емоція(ї)**, душевні переживання, схвильованість, чуттєве сприймання.

ЭМОЦИОНАЛЬНОЕ НАПРЯЖЕНИЕ — **емоційне напруження.**

ЭМОЦИОНАЛЬНЫЙ — **емоційний** 1. зв'язаний з емоціями; 2. легко збудливий, нестриманий, сприйнятливий, чутливий.

ЭМПАТИЯ — **емпатія**, відчуття розуміння та співпереживання відчуттям іншої людини.

ЭМПИЕЗ(ИС) — **емпієз(ис)**, матурація, піогенез, піоз, супурація, нагноєння.

ЭМПИЕМА — **емпієма**, значне скупчення (накопичення) гною у порожнині тіла або порожнистому органі.

ЭМПИЕМА ЖЕЛЧНОГО ПУЗЫРЯ — **емпієма жовчного міхура.**

ЭМПИЕМА МОЧЕТОЧНИКА — **емпієма сечоводу.**

ЭМПИЕМА ПЛЕВРЫ — **емпієма плеври**, гнійний плеврит;

Э.П.МЕТАПНЕВМОНИЧЕСКАЯ — е.п.метапневмонічна;

Э.П.ОГРАНИЧЕННАЯ — е.п.обмежена;

Э.П.ОСТРАЯ — е.п.гостра;

Э.П.ОСУМКОВАННАЯ — е.п.осумкована (інкапсульована);

Э.П.ПАРАПНЕВМОНИЧЕСКАЯ — е.п.парапневмонічна;

Э.П.ПОСТПНЕВМОНИЧЕСКАЯ — е.п.постпневмонічна;

Э.П.ТОТАЛЬНАЯ — е.п.тотальна;

Э.П.ХРОНИЧЕСКАЯ — е.п.хронічна

ЭМПРОСТОТОНУС — емпростотонус, вимушене положення тіла із зігнутим уперед тулубом, зумовлене тетанічним скороченням згиначів (при правці, істерії).

ЭМУЛЬСИЯ — емульсія, рідка лікарська форма, що являє собою дисперсну систему з рідин, які між собою не змішуються.

ЭМФИЗЕМА — емфізема, розтягнення органа повітрям, що потрапило ззовні;

Э.МЕДИАСТИНАЛЬНАЯ — е.медіастинальна (середостінна);

Э.ПОДКОЖНАЯ — е.підшкірна (гіподермальна, субкутинна);

Э.СРЕДОСТЕННАЯ — е.середостінна (медіастинальна);

Э.ТРУПНАЯ — е.трупна.

ЭМФИЗЕМА ЛЕГКИХ — емфізема легенів;

Э.Л.АЛЬВЕОЛЯРНАЯ — е.л.альвеолярна;

Э.Л.АТРОФИЧЕСКАЯ — е.л.атрофічна;

Э.Л.БУЛЛЕЗНАЯ — е.л.бульозна;

Э.Л.ВЕЗИКУЛЯРНАЯ — е.л.везикулярна;

Э.Л.ВИКАРНАЯ — е.л.вікарна;

Э.Л.ВРОЖДЕННАЯ — е.л.вроджена;

Э.Л.ВТОРИЧНАЯ — е.л.вторинна;

Э.Л.ДИФФУЗНАЯ — е.л.дифузна;

Э.Л.ИДИОПАТИЧЕСКАЯ — е.л.ідіопатична;

Э.Л.ИНТЕРСТИЦИАЛЬНАЯ — е.л.інтерстиціальна;

Э.Л.КОМПЕНСАТОРНАЯ — е.л.компенсаторна (вікарна);

Э.Л.ЛОКАЛИЗОВАННАЯ — е.л.локалізована;

Э.Л.МЕЖУТОЧНАЯ — е.л.проміжна (інтерстиціальна);

Э.Л.ОБСТРУКЦИОННАЯ — е.л.обструкційна;

Э.Л.ОЧАГОВАЯ — е.л.вогнищева (фокальна, осередкова);

Э.Л.ПЕРВИЧНАЯ ДИФФУЗНАЯ — е.л.первинна дифузна;

Э.Л.ПЕРИФОКАЛЬНАЯ — е.л.перифокальна;

Э.Л.ЭССЕНЦИАЛЬНАЯ — е.л.есенціальна.

ЭМФИЗЕМАТОЗНЫЙ — емфізематозний.

ЭНАНТЕМА — енантема, загальна назва висипів на слизових оболонках.

ЭНДАОРТИТ — ендаортит, запалення внутрішньої оболонки аорти.

ЭНДАРТЕРИИТ — ендартеріїт, запалення середньої оболонки артерії.

Э.ОБЛИТЕРИРУЮЩИЙ — е.облітеруючий;

ЭНДЕМИЧЕСКИЙ, ЭНДЕМИЧНЫЙ — ендемічний, властивий для певної місцевості;

Э.ЗОБ — е.зоб;

Э.ОЧАГ — е.вогнище, ендемічний осередок.

ЭНДЕМИЯ — ендемія, постійне існування хвороби серед населення певної місцевості.

ЭНДОАБДОМИНАЛЬНЫЙ — ендоабдомінальний, внутрішньочеревний.

ЭНДОАЛЛЕРГЕН — ендоалерген, автоалерген.

ЭНДОАЛЛЕРГИЯ — ендоалергія, автоалергія.

ЭНДОБРОНХИТ — ендобронхіт, запалення слизової оболонки бронхів, поверхневий бронхіт.

ЭНДОВАСКУЛИТ — ендоваскуліт, запалення внутрішньої оболонки кровоносної судини.

ЭНДОГЕННЫЙ — ендогенний, що виникає внаслідок внутрішніх причин.

ЭНДОКАПИЛЛЯРИТ — ендокапіляpит, запалення ендотелію капілярів.

ЭНДОКАРД(ИЙ) — ендокард(ій), внутрішня оболонка серця.

ЭНДОКАРДИАЛЬНЫЙ — ендокардіальний.

ЭНДОКАРДИТ — ендокардит, запалення ендокарда;

Э.АБАКТЕРИАЛЬНЫЙ — е.абактеріальний;

Э.БОРОДАВЧАТО-ЯЗВЕННЫЙ — е.бородавчасто-виразковий (верукозно-ульцерозний);

Э.БОРОДАВЧАТЫЙ — е.бородавчастий (верукозний);

Э.ВАЛЬВУЛЯРНЫЙ — е.вальвулярний (клапанний);

Э.ВЕРРУКОЗНО-УЛЬЦЕРОЗНЫЙ — е.верукозно-ульцерозний (бородавчасто-виразковий);

Э.ВЕРРУКОЗНЫЙ — е.верукозний (бородавчастий);

Э.ВОЗВРАТНО-БОРОДАВЧАТЫЙ — е.поворотно-бородавчастий (рекурентно-верукозний);

Э.ВОЛЧАНОЧНЫЙ — е.вівчаковий (люпозний);

Э.ВРОЖДЕННЫЙ — е.вроджений;

Э.ДИФФУЗНЫЙ — е.дифузний;

Э.ЗЛОКАЧЕСТВЕННЫЙ — е.злоякісний;

Э.КЛАПАННЫЙ — е.клапанний (вальвулярний);

Э.НЕКРОТИЧЕСКИЙ ЯЗВЕННЫЙ — е.некротичний виразковий;

Э.ПАРИЕТАЛЬНЫЙ — е.парієтальний (пристінковий);

Э.ПОЛИПОЗНО-ЯЗВЕННЫЙ — е.поліпозно-виразковий;

Э.ПРИСТЕНОЧНЫЙ — е.пристінковий (парієтальний);

Э.РЕВМАТИЧЕСКИЙ — е.ревматичний;

Э.СЕПТИЧЕСКИЙ ЗАТЯЖНОЙ — е.септичний затяжний;

Э.СЕПТИЧЕСКИЙ ПОДОСТРЫЙ — е.септичний підгострий;

Э.СЕПТИЧЕСКИЙ ЯЗВЕННЫЙ — е.септичний виразковий;

Э.УЛЬЦЕРОЗНЫЙ — е.ульцерозний (виразковий);

Э.ФИБРОЗНЫЙ — е.фіброзний;

Э.ФИБРОПЛАСТИЧЕСКИЙ — е.фібропластичний;

Э.ХОРДАЛЬНЫЙ — е.хордальний;

Э.ЯЗВЕННЫЙ — е.виразковий (ульцерозний).

ЭНДОКРИНАСТЕНИЯ — ендокринастенія, виснаження організму через ураження ендокринних залоз (тиреотоксикоз, хвороба Симмондса).

ЭНДОКРИННЫЙ — ендокринний.

ЭНДОКРИНОЛОГИЯ — ендокринологія.

ЭНДОКРИНОПАТИЯ — ендокринопатія, загальна назва порушень функції залоз внутрішньої секреції.

ЭНДОМИОКАРДИТ — ендоміокардит, запалення ендокарда та міокарда.

ЭНДОСКОПИЯ — ендоскопія, огляд порожнин тіла.

ЭНДОТЕЛИАЛЬНЫЙ — ендотеліальний, належний до ендотелію.

ЭНДОТЕЛИЙ — ендотелій, внутрішня оболонка кровоносних та лімфатичних судин, а також серця.

ЭНДОТЕЛИОЗ — ендотеліоз, зміни ендотелію кровоносних судин при гіперергічних реакціях у вигляді набухання, проліферації, розпушування та злущування.

ЭНДОТЕЛИОМА — ендотеліома, злоякісна пухлина, що походить з ендотелію кровоносних та лімфатичних судин.

ЭНДОТОКСИН — ендотоксин, токсин, що утворюється в організмі.

ЭНДОТОРАКАЛЬНЫЙ — ендоторакальний, внутрішньогрудний.

ЭНДОТРОМБОФЛЕБИТ — ендотромбофлебіт, запалення внутрішньої оболонки вени, що супроводжується її тромбозом.

ЭНДОФИТНЫЙ — ендофітний, той, що росте всередину.

ЭНДОФЛЕБИТ — ендофлебіт, запалення внутрішньої оболонки вени.

ЭНДОФТАЛЬМ — ендофтальм, западання очного яблука.

ЭНЕПЦИЯ — енепція, поява висипу (висипки).

ЭНЕРГИЧНЫЙ — енергійний, активний, життєдіяльний, повний сил.

ЭНЕРГИЯ — енергія, активність, життєдіяльність, життєва сила.

ЭНЗИМ — ензим, фермент.

ЭНЗИМОПАТИЯ — ензимопатія, загальна назва хвороб або патологічних станів, що виникають внаслідок браку або порушення активності яких-небудь ферментів.

ЭНЗИМОТЕРАПИЯ — ензимотерапія, застосування ферментів з лікувальною метою.

ЭНКОПРЕЗ — енкопрез, нетримання калу.

ЭНОМАНИЯ — еноманія, тромоманія, біла гарячка, алкогольний делірій.

ЭНОСТОЗ — еностоз, зарощення кістковомозкової порожнини кістковою тканиною.

ЭНОФТАЛЬМ — енофтальм, западання очного яблука.

ЭНТЕРАЛГИЯ — ентералгія, ентеродинія, біль у ділянці живота (кишечника).

ЭНТЕРИТ — ентерит, запалення тонкого кишечника;

ЭНТЕРАЛЬНЫЙ — ентеральний, інтестинальний, кишковий.

Э.БРОДИЛЬНЫЙ — е.бродильний;

Э.ИЗОЛИРОВАННЫЙ — е.ізольований;

Э.ИНФЕКЦИОННЫЙ — е.інфекційний;

Э.КАТАРАЛЬНЫЙ — е.катаральний;

Э.ОСТРЫЙ — е.гострий;

Э.СТАФИЛОКОККОВЫЙ — е.стафілококовий;

Э.ТОКСИЧЕСКИЙ — е.токсичний;

Э.ХОЛЕРНЫЙ — е.холерний;

Э.ХРОНИЧЕСКИЙ — е.хронічний;

Э.ЯЗВЕННО-НЕКРОТИЧЕСКИЙ — е.виразково-некротичний;

Э.ЯЗВЕННЫЙ — е.виразковий (ульцерозний).

ЭНТЕРО(ГЕМО)РРАГИЯ — **ентеро(гемо)рагія**, кишкова кровотеча.

ЭНТЕРОДИНИЯ — ентеродинія, те саме, що ентероалгія.

ЭНТЕРОКОЛИТ — ентероколіт, запалення тонкого і товстого кишечника;

Э.ГНОЙНЫЙ — е.гнійний;

Э.ГРАНУЛЯРНЫЙ — е.гранулярний;

Э.ИНФЕКЦИОННЫЙ — е.інфекційний;

Э.ОСТРЫЙ — е.гострий;

Э.ПАРАЗИТАРНЫЙ — е.паразитарний;

Э.ПСЕВДОМЕМБРАНОЗНЫЙ — е.псевдомембранозний;

Э.СТАФИЛОКОККОВЫЙ — е.стафілококовий;

Э.ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ — е.туберкульозний;

Э.ФЛЕГМОНОЗНЫЙ — е.флегмонозний;

Э.ХРОНИЧЕСКИЙ — е.хронічний.

ЭНТЕРОЛИТ — ентероліт, каловий (кишковий) камінь.

ЭНТЕРОПТОЗ — ентероптоз, опущення нутрощів (внутрішніх органів).

ЭНТЕРОРЕЯ — ентерорея, понос, пронос.

ЭНТЕРОСПАЗМ — ентероспазма, спазма тонкого кишечника.

ЭНТЕРОСТОМИЯ — **ентеростомія**, хірургічна операція накладання зовнішньої фістули (нориці) на тонку або клубову кишку.

ЭНТЕРОФТИЗ — **ентерофтиз(а)**, туберкульоз кишечника.

ЭНТЕРЭЛЬКОЗ, ЭНТЕРЭЛЬКОМА — **ентерелькоз, ентерелькома**, кишкова виразка.

ЭНТРОПИОН — **ентропіон**, заворот повіки.

ЭНТУЗИАЗМ — **ентузіазм**, запал, натхнення.

ЭНУКЛЕАЦИЯ — **енуклеація**, видалення анатомічного або патологічного утворення, що має капсулу.

ЭНУРЕЗ — **енурез**, нічне нетримання сечі.

ЭНЦЕФАЛИТ — **енцефаліт**, запалення головного мозку.

ЭНЦЕФАЛОМАЛЯЦИЯ — **енцефаломаляція**, розм'якшення головного мозку, наприклад, при його інфаркті, травмі.

ЭНЦЕФАЛОМИЕЛИТ — **енцефаломієліт**, поєднане запалення головного та спинного мозку.

ЭНЦЕФАЛОПАТИЯ — **енцефалопатія**, загальна назва дистрофічних уражень головного мозку;

Э.АЗОТЕМИЧЕСКАЯ — е.азотемічна;

Э.АЛКОГОЛЬНАЯ — е.алкогольна;

Э.АНОКСИЧЕСКАЯ — е.аноксична;

Э.АРТЕРИОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — е.атеріосклеротична;

Э.БИЛИРУБИНОВАЯ — е.білірубінова;

Э.ВЕНОЗНАЯ — е.венозна;

Э.ГИПЕРТОНИЧЕСКАЯ — е.гіпертонічна;

Э.ГИПОГЛИКЕМИЧЕСКАЯ — е.гіпоглікемічна;

Э.ГИПОКСИЧЕСКАЯ — е.гіпоксична;

Э.ДИАБЕТИЧЕСКАЯ — е.діабетична;

Э.ДИСЦИРКУЛЯТОРНАЯ — е.дисциркуляторна;

Э.ЛУЧЕВАЯ — е.променева;

Э.ПЕЧЕНОЧНАЯ — е.печінкова (гепатаргія);

Э.ПОСТТРАВМАТИЧЕСКАЯ — е.посттравматична;

Э.СОСУДИСТАЯ — е.судинна;

Э.ТОКСИЧЕСКАЯ — е.токсична;

Э.ТРАВМАТИЧЕСКАЯ — е.травматична.

ЭОЗИНОПЕНИЯ — **еозинопенія**, зменшення кількості ацидофільних гранулоцитів (еозинофілів) у крові.

ЭОЗИНОФИЛ — **еозинофіл**, ацидофільний гранулоцит.

ЭОЗИНОФИЛИЯ — **еозинофілія**, збільшення кількості еознофілів у крові.

ЭОЗИНОФИЛЬНЫЙ — **еозинофільний.**

ЭПИГАСТРАЛГИЯ — епігастралгія, біль у ділянці надчерев'я.

ЭПИГАСТРАЛЬНАЯ ОБЛАСТЬ — епігастральна ділянка, епігастрій.

ЭПИГАСТРИЙ — епігастрій, надчеревна ділянка ("під грудьми").

ЭПИДЕМИОЛОГИЯ — епідеміологія.

ЭПИДЕМИЧЕСКИЙ — епідемічний, стосовний епідемії, що має характер епідемії.

ЭПИДЕМИЯ — епідемія.

ЭПИДЕРМИС — епідерміс, поверхневий шар шкіри.

ЭПИДЕРМОФИТИЯ — епідермофітія, грибкове ураження шкіри.

ЭПИДИДИМИС — епідидиміс, придаток яєчка.

ЭПИДИДИМИТ — епідидиміт, запалення придатка яєчка.

ЭПИДУРАЛЬНОЕ ПРОСТРАНСТВО — епідуральний простір, простір між твердою мозковою оболонкою спинного мозку та окістям хребців.

ЭПИДУРИТ — епідурит, запалення клітковини епідурального простору.

ЭПИКАРД, ЭПИКАРДИЙ — епікард, епікардій, зовнішня серозна оболонка серця.

ЭПИКАРДИТ — епікардит, запалення епікарда.

ЭПИКОНДИЛЯРНЫЙ — епікондилярний, надвиростковий.

ЭПИКРИЗ — епікриз 1. остаточний висновок в історії хвороби, що містить причини захворювання, його перебіг, лікування та стан хворого у момент виписки; 2. стан хворого після кризи.

ЭПИЛЕПСИЯ — епілепсія.

ЭПИЛЕПТИФОРМНЫЙ — епілептиформний, подібний до приступу епілепсії.

ЭПИЛЕПТИЧЕСКИЙ — епілептичний, що стосується епілепсії.

ЭПИЛЯЦИЯ — епіляція, видалення волосся разом із волосяною цибулиною з косметичною або лікувальною метою.

ЭПИПЛЕРОЗ — епіплероз, переповнення кровоносних судин кров'ю.

ЭПИСТАКСИС — епістаксис, носова кровотеча.

ЭПИСТОМА — епістома (бронхіома), пухлина, що розвивається поблизу коріння легені з епітелію залоз бронхів.

ЭПИТЕЛИАЛЬНЫЙ — епітеліальний, що стосується епітелію, що складається з епітелію.

ЭПИТЕЛИЙ — епітелій, тканина, що встилає поверхню та порожнини тіла.

ЭПИТЕЛИЙ МЕРЦАТЕЛЬНЫЙ (РЕСНИТЧАТЫЙ) — епітелій миготливий (війковий).

ЭПИТЕЛИОМА — епітеліома, загальна назва пухлин (частіше — злоякісних), що розвиваються з епітелію.

ЭПИТЕМА — епітема, примочка.

ЭПИФЕНОМЕН — епіфеномен, другорядний симптом, що приєднується до основної картини хвороби.

ЭПИФИЗ — епіфіз 1. шишкоподібна залоза; 2. розширений кінець трубчастої кістки.

ЭПИФОРА — епіфора, лакріорея, лакримація, сльозотеча.

ЭПИХРОЗ — епіхроз, пігментація шкіри.

ЭПОНИХИАЛЬНЫЙ — епоніхіальний, наднігтьовий.

ЭРГОТЕРАПИЯ — ерготерапія, працетерапія.

ЭРГОТИЗМ — ерготизм, харчове отруєння ріжками, що попадають у борошно.

ЭРЕЙТОПАТИЯ — ерейтопатія, легковиникнене почервоніння шкіри при судинних дистоніях.

ЭРЕТИЗМ — еретизм, підвищена дратівливість хворого.

ЭРИЗИПЕЛОИДНЫЙ — еризипелоїдний, бешиховий.

ЭРИЗИПЕЛОФОРМНЫЙ — еризипелоформний, бешихоподібний.

ЭРИТЕМА — еритема, обмежена гіперемія шкіри.

Э.КОЛЬЦЕВИДНАЯ (анулярная) — е.кільцеподібна (анулярна);

Э.ЛУЧЕВАЯ — е.променева;

Э.МИГРИРУЮЩАЯ УЗЛОВАТАЯ — е.мігруюча вузлувата;

Э.НОДОЗНАЯ (узловатая) — е.нодозна (вузлувата);

Э.РЕВМАТИЧЕСКАЯ — е.ревматична;

Э. СОЛНЕЧНАЯ — е.сонячна;

Э.УЗЛОВАТАЯ (нодозная) — е.вузлувата (нодозна).

ЭРИТРЕМИЯ — еритремія, справжня поліцитемія, хвороба, що характеризується гіперплазією кісткового мозку, збільшенням кількості всіх формених елементів крові, особливо еритроцитів;

Э.ОСТРАЯ — е.гостра, еритромієлоз, гострий лейкоз, при якому у кістковому мозку на ранніх етапах переважають еритро- та нормобласти.

ЭРИТРОБЛАСТ — еритробласт, загальна назва малодиференційованих клітин еритроїдного ряду.

ЭРИТРОБЛАСТИЧЕСКИЙ, ЭРИТРОБЛАСТНЫЙ — еритробластичний, еритробластний.

ЭРИТРОБЛАСТОЗ — еритробластоз, збільшений вміст (головним чином у кістковому мозку) клітин еритроїдного ряду різного ступеня зрілості.

ЭРИТРОДЕРМИЯ — еритродермія, поширена гіперемія шкіри.

ЭРИТРОДИАПЕДЕЗ — еритродіапедез, вихід еритроцитів з кровоносного русла через стінки капілярів.

ЭРИТРОДИЕРЕЗ — еритродієрез, природний процес руйнування еритроцитів.

ЭРИТРОЛИЗ — еритроліз, розчинення еритроцитів при гемолізі.

ЭРИТРОМЕГАЛИЯ — еритромегалія, збільшення розмірів еритроцитів.

ЭРИТРОМЕЛАЛГИЯ — еритромелалгія, ангіотрофоневроз кінцівок, при якому вони раптово червоніють через розширення артерій.

ЭРИТРОМИЕЛОЗ — еритромієлоз, форма гострого лейкозу, на ранньому етапі якого у кістковому мозку переважають еритро— та нормобласти.

ЭРИТРОН — еритрон, сукупність всіх дозрілих та недозрілих клітин еритроїдного ряду, які циркулюють у крові та містяться у кістковому мозку.

ЭРИТРОПОЭЗ — еритропоез, еритрогенез, процес утворення еритроцитів.

ЭРИТРОПОЭТИНЫ — еритропоетини, стимулятори еритропоезу, що утворюються в організмі, наприклад, у нирках, при їх гіпоксії.

ЭРИТРОПОЭТИЧЕСКИЙ — еритропоетичний, пов'язаний з еритропоезом, зумовлений еритропоезом.

ЭРИТРОРЕКСИС — еритрорексис, патологічне руйнування еритроцитів.

ЭРИТРОЦИТ — еритроцит.

ЭРИТРОЦИТ БЕСЦВЕТНЫЙ — еритроцит безбарвний (безколірний), ахроматоцит.

ЭРИТРОЦИТЕМИЯ — еритроцитомія, збільшена кількість еритроцитів у периферичній крові.

ЭРИТРОЦИТОВ РАЗРУШЕНИЕ — еритроцитів руйнування, еритро(цито)ліз, еритро(цито)рексис.

ЭРИТРОЦИТОВ СКОРОСТЬ ОСЕДАНИЯ — еритроцитів швидкість зсідання.

ЭРИТРОЦИТОВ УВЕЛИЧЕНИЕ (количества) В КРОВИ — еритроцитів збільшення (кількості) у крові, гіперглобулія, еритроцитоз.

ЭРИТРОЦИТОВ УМЕНЬШЕНИЕ (количества) В КРОВИ — еритроцитів зменшення (кількості) у крові, гіпоглобулія, еритропенія.

ЭРИТРОЦИТОЗ — еритроцитоз, збільшення кількості еритроцитів в одиниці об'єму периферичної крові;

Э.АБСОЛЮТНЫЙ — е.абсолютний (цілковитий);

Э.ИСТИННЫЙ — е.справжній;
Э.КОМПЕНСАТОРНЫЙ — е.компенсаторний;
Э.ЛОЖНЫЙ — е.несправжній;
Э.ОТНОСИТЕЛЬНЫЙ — е.відносний.

ЭРИТРОЦИТОЛИЗ — **еритроцитоліз**, еритрорексис, гемоліз, процес патологічного руйнування еритроцитів.

ЭРИТРОЦИТОПЕНИЯ — **еритроцитопенія**, зменшення кількості еритроцитів в одиниці об'єму периферичної крові.

ЭРИТРОЦИТОПОЭЗ — **еритроцитопоез**, еритропоез, еритро(цито)генез, процес утворення еритроцитів.

ЭРИТРОЦИТОРЕКСИС — **еритроциторексис**, еритро(цито)лізис, перероджження та розпад еритроцитів.

ЭРИТРОЦИТУРИЯ — **еритроцитурія**, виділення еритроцитів із сечею, наприклад, при гломерулонефриті.

ЭРОЗИРОВАНИЕ — **ерозування**, процес утворення ерозій.

ЭРОЗИРОВАННЫЙ — **ерозований**, роз'їдений, підданий ерозуванню.

ЭРОЗИРОВАТЬ — **ерозувати**, роз'їдати.

ЭРОЗИЯ — **ерозія**, роз'їдання, поверхневий дефект слизової оболонки або епідермісу;
Э.ВОСПАЛИТЕЛЬНАЯ — е.запальна;
Э.ГЕМОРРАГИЧЕСКАЯ — е.геморагічна;
Э.ИСТИННАЯ — е.справжня.

ЭРУДИЦИЯ — **ерудиція**, ученість, освіченість.

ЭРУКТАЦИЯ — **еруктація**, відрижка, відригування.

ЭРУПТИВНЫЙ — **еруптивний**, що характеризується появою висипу, що стосується висипу.

ЭРУПЦИЯ — **ерупція**, поява висипу (висипки).

ЭССЕНЦИАЛЬНЫЙ — **есенціальний**, істотний, самостійний, самовільний, довільний.

ЭСТИОМАНИЯ — **естіоманія**, поліфагія, сітіоманія, цибоманія, ненажерливість, різко підвищений апетит.

ЭСТРОГЕННЫЕ СРЕДСТВА — **естрогенні засоби.**

ЭТЕРОМАНИЯ — **етероманія**, ефіроманія, наркоманія ефірна.

ЭТИКА — **етика**, вчення про моральність та правила поведінки.

ЭТИЛИЗМ — **етилізм**, хронічний алкоголізм.

ЭТИОЛОГИЯ — **етіологія** 1. причина хвороби; 2. вчення про причини хвороби.

ЭТИОТРОПНЫЙ — **етіотропний**, спрямований проти причини захворювання.

ЭТМОИДАЛЬНЫЙ — етмоїдальний, гратчастий, належний до гратчастої кістки.

ЭТМОМАНИЯ — етмоманія, моральне божевілля.

ЭУКАПНИЯ — еукапнія, супное, нормальне дихання.

ЭУПЕПСИЯ — еупепсія, нормальне травлення.

ЭУПНОЭ — еупное, еукапнія, нормальне дихання.

ЭУРИТМИЧНЫЙ — еуритмічний, ритмічний, рівномірний, пропорційний.

ЭУРИТМИЯ — еуритмія, нормальний ритм серця або пульсу.

ЭУТАНАЦИЯ — еутанація, вміння полегшити смерть, легка смерть.

ЭФЕМЕРНЫЙ — ефемерний, швидкоминущий, скороминущий, одноденний.

ЭФИРОМАНИЯ — ефіроманія, етероманія, наркоманія ефірна.

ЭФЛОРЕСЦЕНЦИЯ — ефлоресценція, розквітання, висип, висипання.

ЭФФЕКТ — ефект, результат, наслідок, дія.

ЭФФЕКТИВНЫЙ — ефективний, діяльний, результативний.

ЭФФЕРВЕСЦЕНТНЫЙ — ефервесцентний, що спалахнув, закипілий.

ЭФФЕРВЕСЦЕНЦИЯ — ефервесценція, спалах, закипання.

ЭФФЕРЕНТНЫЙ — еферентний, той що виносить.

ЭХИНОКОКК — ехінокок.

ЭХИНОКОККОЗ — ехінококоз;

Э.АЛЬВЕОЛЯРНЫЙ — е.альвеолярний;

Э.МНОГОКАМЕРНЫЙ — е.багатокамерний;

Э.ОДНОКАМЕРНЫЙ — е.однокамерний.

ЭХОКАРДИОГРАММА — ехокардіограма.

Ю

ЮВЕНИЛЬНЫЙ — ювенільний, юнацький, не достиглий статевої зрілості.

ЮГУЛЯРНЫЙ — югулярний, яремний, належний до передньої поверхні шиї.

ЮКСТАГЛОМЕРУЛЯРНЫЙ КОМПЛЕКС ПОЧЕК — юкстагломерулярний комплекс нирок, клітини, що продукують ренін, розташовані у місці входу у нирковий клубочок приносної артерії і виходу виносної артерії.

ЮНОШЕСКИЙ — юнацький, ювенільний.

Я

ЯВЛЕНИЕ — явище, феномен.

ЯВНЫЙ, ЯВСТВЕННЫЙ — явний, ясний, маніфестний.

ЯГОДИЦА(Ы) — сідниця(і).

ЯГОДИЧНЫЙ — сідничний, глютеальний.

ЯД — отрута, трута, трутизна, токсин;

Я.ЗМЕИНЫЙ — о.зміїна (гадюча).

ЯДЕРНЫЙ — ядерний, нуклеарний.

ЯДОВИТОСТЬ — отруйність, отрутність, токсичність.

ЯДОВИТЫЙ — отруйний, отруйливий, токсичний.

ЯДРО — ядро.

ЯДРЫШКО — ядерце.

ЯЗВА — виразка, гелькома, улькус;

Я.АТЕРОСКЛЕРОТИЧЕСКАЯ — в.атеросклеротична;

Я.БЕССИМПТОМНАЯ — в.безсимптомна;

Я.ВАРИКОЗНАЯ — в.варикозна;

Я.ВОСПАЛИТЕЛЬНАЯ — в.запальна;

Я.ГРИБОВИДНАЯ — в.грибоподібна (фунгозна, фунгіформна);

Я.ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ — в.дванадцятипалої кишки;

Я.ДВОЙНАЯ — в.подвійна;

Я.ДИГЕСТИВНАЯ — в.дигестивна (пептична);

Я.ЖЕЛУДКА — в.шлунка;

Я.Ж.КРУГЛАЯ — в.ш.кругла;

Я.ЗАЖИВАЮЩАЯ — в., що загоюється (репараторна, репаративна);

Я.КАЛЛЕЗНАЯ — в.кальозна (змозоліла);

Я.КИШЕЧНАЯ — в.кишкова (ентерелькома);

Я.КОЖИ — в.шкіри;

Я.ЛУЧЕВАЯ — в.променева;

Я.МАЛИГНИЗИРОВАННАЯ — в.малігнізована (що стала злоякісною);

Я.НЕЙРОТРОФИЧЕСКАЯ — в.нейротрофічна;

Я."НЕМАЯ" — в."німа";

Я.ОКОЛОПРИВРАТНИКОВАЯ — в.коловоротарева;

Я.ОСЛОЖНЕННАЯ — в.ускладнена;

Я.ОСТРАЯ — в.гостра;

Я.ПЕНЕТРИРУЮЩАЯ — в.пенетруюча;

Я.ПЕПТИЧЕСКАЯ — в.пептична (дигестивна);

Я.ПЕРФОРИРУЮЩАЯ, ПЕРФОРАТИВНАЯ — в.перфоруюча, перфоративна;

Я.ПИЩЕВОДА — в.стравоходу;

Я.ПОЛЗУЧАЯ — в.повзуча (серпігінозна);

Я.ПОСТБУЛЬБАРНАЯ — в.постбульбарна;

Я.ПРОГРЕССИРУЮЩАЯ — в.прогресуюча;

Я.ПУТРИДНАЯ — в.путридна (гнильна);

Я.РАЗЪЕДАЮЩАЯ — в.роз'їдаюча (корозуюча);

ЯЗВА-РАК— виразка-рак;
Я.СЕРПИГИНОЗНАЯ — в.серпігінозна (повзуча);
Я.СТЕРОИДНАЯ — в.стероїдна;
Я.СТРЕССОВАЯ — в.стресова;
Я.ТРОФИЧЕСКАЯ — в.трофічна;
Я.ФАГЕДЕНИЧЕСКАЯ — в.фагеденічна (роз'їдаюча, гангренозна);
Я.ХИМИЧЕСКАЯ — в.хімічна;
Я.ХРОНИЧЕСКАЯ — в.хронічна;
Я.ЦИРКУЛЯТОРНАЯ — в.циркуляторна (ішемічна).

ЯЗВЕННАЯ БОЛЕЗНЬ ДВЕНАДЦАТИПЕРСТНОЙ КИШКИ — виразкова хвороба дванадцятипалої кишки.

ЯЗВЕННАЯ БОЛЕЗНЬ ЖЕЛУДКА — виразкова хвороба шлунка.

ЯЗВЕННЫЙ — виразковий, вкритий виразками, гелькозний, гелькоматозний, ульцерозний.

ЯЗВОЧКА — виразочка, маленька виразка.

ЯЗЫК — язик;
Я."ГЕОГРАФИЧЕСКИЙ" — я."географічний";
Я.ЛАКИРОВАННЫЙ — я.лакований;
Я."МАЛИНОВЫЙ" — я."малиновий";
Я.ОБЛОЖЕННЫЙ — я.обкладений;
Я.СКЛАДЧАТЫЙ — я.складчастий;
Я.ТИФОЗНЫЙ — я.тифозний;
Я.ФУЛИГИНОЗНЫЙ — я.фулігінозний.

ЯЗЫКА СУХОСТЬ — язика сухість, глосоксероз, ксероглосія.

ЯЗЫКОВЫЙ, ЯЗЫЧНЫЙ — язиковий, язичний, лінгвальний.

ЯЗЫЧОК (мягкого неба) — язичок (м'якого піднебіння), увуля.

ЯИЧКО — яєчко.

ЯИЧКОВЫЙ — яєчковий, тестикулярний.

ЯИЧНИК — яєчник.

ЯИЧНИКОВЫЙ — яєчниковий, оваріальний.

ЯЙЦЕКЛЕТКА — яйцеклітина.

ЯЙЦЕОБРАЗНЫЙ — яйцеподібний, еліпсовидний, еліпсоїдний.

ЯЙЦО — яйце.

ЯКТАЦИЯ — якатація, неспокійне метання хворого у лихоманці або хворого на білу гарячку.

ЯМОЧКА — ямочка, луночка.

ЯМОЧКОВЫЙ — ямочковий, луночковий.

ЯНТАРНЫЙ — янтарний, бурштиновий.

ЯНТАРЬ — янтар, бурштин.

ЯРЕМНЫЙ — яремний, югулярний, що стосується яремних вен або передньої поверхні шиї.

ЯРОСТЬ — лютість, несамовитість, шаленість.

ЯСНОСТЬ — ясність, прозорість.

ЯСНЫЙ — ясний, прозорий, світлий.

ЯТРИЯ — ятрія, медикація, терапія, лікування.

ЯТРОГЕНИЯ — ятрогенія, захворювання, пов'язане з необережними висловлюваннями або вчинками медичного персоналу, що несприятливо впливають на психіку хворого.

ЯЧМЕНЬ — ячмінь, гостре гнійне запалення залози хряща повіки.

ЯЩУР — ящур, захворювання з групи вірусних зоонозів.

Використана література

1. Актуальные вопросы упорядочения медицинской терминологии. — (Под ред. И.П.Лидова). — М., 1981.

2. **Александровский Б.П., Соколовский В.Г.** Словарь клинических терминов с переводом и толковым значением. — К., 1969.

3. **Башкиров А.А., Ветчинкина К.Г.** Физиологическая терминология. — (Под ред. А.В.Коробкова). — М., 1976.

4. Большая медицинская энциклопедия. — Издание 3-е. — Тт.1-30. — 1979.

5. **Борисевич А.И., Ковешников В.Г., Роменский О.Ю.** Словарь терминов и понятий по анатомии человека. — М., 1990.

6. **Вольфсон С.И.** Латинско-русский медицинский словарь. — М., 1957.

7. **Ганич Д.І., Олійник І.С.** Російсько-український і українсько-російський медичний словник. — К., 1990.

8. **Головащук С.І.** Словник-довідник з українського правопису та слововживання. — К., 1989.

9. **Єсипенко Б.Є., Кондратович М.А.** Російсько-український словник фізіологічної термінології. — К., 1963.

10. **Зубкова Е.В.** Краткий словарь медицинских терминов. — М., 1959.

11. **Казаченок Т.Г.** Анатомический словарь. — Минск, 1976.

12. **Каз'єр Г.В.** Українсько-латинсько-російський медичний словник. — К., 1960.

13. **Карузин П.И.** Словарь анатомических терминов. — М.;Л., 1928.

14. **Кніпович М.Ф.** Словник медичної термінології. — К., 1948.

15. **Лавров Н.Н., Докукина А.П.** Словарь латинской анатомической терминологии. — Ч.I-II. — М., 1960.

16. Латинский язык и основы медицинской терминологии. — (Под ред. М.Н.Чернявского). — Минск, 1980.

17. Латинский язык и основы терминологии. — (Под ред.Ю.Ф.Шульца). — М., 1980.

18. Международная анатомическая номенклатура. —(Под ред.С.С.Михайлова). — М., 1980.

19. Международная гистологическая номенклатура. — (На латинском, русском, украинском языках.(Под ред. Ю.К.Копаева). — К., 1980.

20. Международная классификация болезней.

21. **Нетлюх М.А.** Латинсько-український медичний словник. — К., 1972.

22. **Нетяженко В.З., Присяжнюк М.С., Поскрипко А.М.** Біологія у термінах та визначеннях. — К., 1992.

23. **Нетяженко В.З., Присяжнюк М.С., Шанін Ю.В., Поскрипко А.М.** Термінологічний посібник з пропедевтики внутрішніх хвороб (російською, українською та латинською мовами). — К., 1992.

24. Орфографічний словник української мови. — К., 1994.

25. **Присяжнюк М.С., Поскрипко А.М.** Клиническая терминология по курсу пропедевтики внутренних болезней. — К., 1991.

26. Словарь ботанических терминов. — (Под ред. И.А.Дудки). — К., 1984.

27. Словарь-справочник по физиологии и патофизиологии дыхания. — (Под ред. В.А.Березовского). — К., 1984.

28. Словарь физиологических терминов. — (Под ред. О.Г.Газенко). — М., 1987.

29. Словник іншомовних слів. — (За ред. О.С.Мельничука). — К., 1966, 1985.

30. Словник медичної термінології. — К., 1936.

31. Словник української мови. — Тт.I-X. — К., 1970-1980.

32. **Топоров Г.Н.** Эпонимические термины в клинической анатомии человека. — Словарь. — К., 1988.

33. **Тюренков И.Н., Старельцева Г.В.** Словарь медицинских терминов. — М., 1990.

34. Український правопис. — К., 1993.

35. Українсько-російський словник. — (Під ред. Л.С.Паламарчука). — К., 1990.

36. **Федотов О.В., Очкуренко О.М., Фенчин К.М.** Морфологічний словник медичної термінології. — К., 1985.

37. Энциклопедический словарь медицинских терминов. — (Под ред. Б.П.Петровского). — Тт.1-3. — М., 1980-1984.

Зміст за абеткою

А — 5	Б — 34	В — 46	Г — 64	Д — 98
Е — 118	Ж — 118	З — 123	И — 131	Й — 147
К — 148	Л — 174	М — 187	Н — 210	О — 235
П — 262	Р — 346	С — 376	Т — 425	У — 446
Ф — 455	Х — 463	Ц — 468	Ч — 471	Ш — 474
Щ — 477	Э — 478	Ю — 496	Я — 497	

Науково-практичне видання

Присяжнюк
Марія Самійлівна

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ МЕДИЧНИЙ СЛОВНИ ПРОФЕСІЙНОЇ МОВИ ФАХІВЦІВ З ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ (ІЗ ТЛУМАЧЕННЯМ ТЕРМІНІВ) 20 000 слів

Київ, Видавничий дім "КМ Academia"

Редактори: *Н.Ф.Маківчук, Н.Д.Олександренко, Т.Г.Соломаха*
Художнє оформлення *В.П.Васильєва*
Комп'ютерний набір *А.Т.Калібекової*
Комп'ютерна верстка *О.М.Левченко, О.Л.Маєвського*
Коректор *А.Л.Шиманська*

Підписано до друку 10.02.95. Формат 84x108 1/32
Папір офсетний. Комп'ютерний набір. Друк високий.
Умовн. друк. арк. 29,06.
Зам. № 5-75.

Видавничий дім "КМ Academia"
254070, Київ-70, вул. Сковороди, 2
Національний університет "Києво-Могилянська Академія"

ОП "Київська книжкова фабрика",
252054, Київ-54, вул. Воровського, 24

Присяжнюк М.С.

П77 Російсько-український медичний словник професійної мови фахівців з внутрішніх хвороб (із тлумаченням термінів) : 20 000 слів. — К. : Вид. дім "КМ Academia", 1995. — 504 с.

ISBN 5-7707-6910-6

Російсько-український медичний словник включає 20 000 простих та складних термінів, що набули широкого вжитку і стали основою професійної мови фахівців із внутрішніх хвороб (лікарів-терапевтів, кардіологів, пульмонологів, гастроентерологів, педіатрів, ендокринологів, невропатологів).

Словник розраховано на лікарів, викладачів і студентів вищих та середніх медичних учбових закладів.

ББК 5+81.2УКР-4